

ALEISTER CROWLEY

MAGIKA

ORDO TEMPLI ORIENTIS
SRBIJA

MAGIKA

SADRŽAJ

I DEO	5
Uvodne napomene	6
1 Asane	13
2 Pranajama i njena paralela u govoru, Mantrajoga	15
3 Jama i Nijama	18
4 Pratjahara	20
5 Dharana	22
6 Dhjana	24
7 Samadhi	29
Sažetak	33
II DEO	35
Obredna magika: Uvodne napomene	36
1 Hram	38
2 Krug	39
3 Oltar	42
4 Bič, bodež i lanac	44
5 Sveto ulje	46
6 Štap	47
7 Pehar	58
Intermeco	64
8 Mač	70
9 Pentakl	78
10 Lampa	84
11 Kruna	86
12 Odora	87
13 Knjiga	88
14 Zvono	89
15 Lamena	90
16 Magički oganj; sa osvrtom na kadionicu, ugalj i mirise	92
Rečnik	95
III DEO	98
Himna Panu	99
Uvod	101
0 Magička teorija Univerzuma	111
Opisuje i objašnjava magičko pismo i podudarnosti sa Kabalom kao pogodnim sistemom za klasifikaciju Univerzuma.	
1 Osnovna Načela Rituala	117
Predmet svih rituala je sjedinjenje Makrokosmosa sa Mikrokosmosom - jezikom misticizma Sjedinjenje s Bogom.	
2 Formule Elementarnog oružja	120
Klasifikacija svih formula koje se odnose na elementarna oružja - Štap, Pehar, Bodež i Pentakl.	
3 Formula Tetragramatona	124
Opis i objašnjenje formule stvaranja.	

4	Formula Alhim i Alim	126
Formule posvećivanja i preraspoređivanja.		
5	Formula IAO	129
Formula iskupljenja čovečanstva, koju je Majstor Terion proširio u F.I.A.O.F. da bi zadovoljio nove uslove u Magici koje je nametnuo napredak.		
6	Formula Neofita	136
Formula obdarivanja nepokretne i nemoćne stvari uravnoteženim pokretom za kretanje u datom pravcu.		
7	Formula Svetog grala: Abrahadabra	137
Formule odricanja i Velikog Dela ili sjedinjenja s Bogom.		
I nekih drugih reči Formule Vitriola: detaljno objašnjene formule AGAPE; THELEMA i AUMGN.		
Takođe: Magijsko Pamćenje pokazuje važnost sećanja na ranije inkarnacije i daje praktična uputstva za ovu Umetnost. Istina se nalazi u razumevanju pravilno prevedene simbolike jezika kojim pamćenje govori.		
8	O uravnoteženosti	148
Svaka ideja (ispod Bezdana) koja nije uravnotežena sa svojom suprotnošću sadrži u sebi preispoljnu dvojnost ili neistinu.		
9	O tišini i tajnosti: i o varvarskim imenima zazivanja	153
"Dugi nizovi veoma dugačkih reči koje magičar romori i mrmori kroz mnoštvo bajalica, stvarno utiču na uzdizanje njegove svesti do odgovarajućeg vrhunca."		
10	O kretnjama	161
Teorijska i praktična uputstva o kruženjima, promenama položaja i kucanjima ili lupanjima.		
11	O našoj Gospi Babalon i Zveri na kojoj ona jaše	166
Ovaj deo će MAJSTOR TERION samo usmeno preneti onima koji su pogodni da ga prime.		
Bavi se i preobražajima. Preobražaji se mogu postići ili izgradnjom odgovarajućeg tela pomoću njegovih elemenata ili uzimanjem nekog organizma koji već postoji i njegovim zaposedanjem.		
12	Krvna žrtva	168
Oslobađa se različita količina i vrsta energije u zavisnosti od veličine i zdravlja životinje, odnosno njenih mentalnih i moralnih karakteristika.		
I srodnih materija. Odnosi se na Žrtvu skrivenu iza formule RUŽINOG KRSTA. U ovom slučaju Žrtva je sam Magičar.		
13	O proterivanju: i o pročišćavanju	173
14	O posvećivanju	176
Posvećenje je aktivna posvećenost bića jednoj svrsi. Kazne sprečavaju njegovo korišćenje u bilo koju drugu svrhu; ali ono ostaje nepokretno sve dok se ne posveti.		
Sa prikazom Prirode i Usavršenosti Magičke veze. U svakoj Magičkoj operaciji mora se napraviti pravilna Veza; tj. odgovarajuća vrsta sredstava upotrebljena u pravoj meri, i primenjena na načine koji služe svrsi.		
15	I deo. O zakletvi	185
Temelj svog rada u Magici predstavlja ispoljavanje Volje. Zavet vezuje Magičara zauvek.		
	II deo. O naboju duha sa primedbama o ograničenjima i kletvama povremeno neophodnim	188
16	O zazivanju	192
Tajna leži u rečenici "Sagori u molitvi".		
17	O dozvoli za odlazak	194
Teorija i uputstva za zaštitu Magičara od opsednutosti tokom i nakon izvođenja operacije.		
18	O Jasnovidosti i Svetlosnom telu; Njegovoj moći i razvoju	196
Teorija i praksa razvijanja moći astralnog tela, naročito moći viđenja, putovanja i tumačenja. Dok ih ne stekne Magičar nije osposobljen da se bavi Nevidljivim.		
Bavi se i proricanjem. Umetnost stupanja u vezu sa nadmoćnim Inteligencijama putem odgovarajućih nizova simbola. Obradeno je pet sistema koji su međusobno upoređeni: Astrologija, Geomantija, Tarot, Sveta Kabala, Ji Ding.		

19	O dramskim ritualima	214
Njihov predmet je prizivanje Boga, a taj Bog je zaodenut u manje više materijalan i lični oblik.		
20	O Pričešću	215
Ovo je najvažniji od svih obreda MAGIKE. Celokupna proširena sila se ponovo apsorbira, a u dodatku se postiže ogromna dobit predstavljena Bezdanom između Čoveka i Boga.		
I o veštini Alhemije. Alkemijska i magička simbolika se izmiruju. Predmet alkemičara je uzimanje mrtvih stvari, nečistih, bezvrednih i nemoćnih i njihovo preobražavanje u žive, aktivne. Čudotvorne stvari neprocenjive vrednosti.		
21	O Crnoj Magiji	222
Crna Braća su ona koja "su se zatvorila", koja su odbila da daju svoju krv Peharu, koja su pogazila ljudsku Ljubav radi povećanja vlastitih moći.		
O savezima sa Đavolom. Moći prirode se obučavaju i pripitomljavaju da bi se ukrotile i zauzdale. "Moji Adepti stoje uspravno, njihove glave su iznad nebesa, a njihova stopala ispod pakla".		
O glavnim vrstama Magičke veštine		
Poseban odeljak je posvećen nekromantiji i spiritualizmu.		
I o moćima Sfinge		
Uputstva za mentalnu i fizičku obuku, koja predstavljaju osnovu za postizanje Velikog Dela.		

PRILOZI

I	Opšta literatura koja se preporučuje aspirantima A. . . A. . i spisak glavnih knjiga sa uputstvima koje je izdao A. . . A. . .	232
II	Jedna zvezda na vidiku. Esej o strukturi i sistemu Velikog Belog Bratstva.	247
III	Napomene o Astralnom atlasu. Detaljna uranografija Astralne Ravni. Sadrži predavanje o objektivnom i subjektivnom postojanju "Astralnih Bića", dostižući vrhunac prikazom Knjige Zakona. To je magički dokument koji je prenela MAJSTORU TERIONU Inteligencija nazvana AIVAZ.	
	Potvrđuje prvi postulat religije, naime, postojanje vanljudske inteligencije nazavisne od telesnog oblika.	258
IV	Liber Samek. Tekst sa opširnim komentarom Rituala koji je uspešno upotrebio Majstor Terion za Postignuće Znanja i Razgovora sa svojim Svetim Anđelom Čuvarom.	271
V	Nekoliko osnovnih Rituala. Knjiga uputstava uglavnom preštampanih iz II toma časopisa "The Equinox"	291
VI	Par osnovnih uputstava autorizovanih od strane A. . . A. . .	313

UVODNE NAPOMENE

Postojanje je, kao što znamo, ispunjeno patnjom. Spomenimo samo jednu sitnicu: svaki čovek je osuđeni kriminalac, samo što ne zna dan svog pogubljenja. Ovo je za sve ljude neprijatno. Prema tome, svako čini sve što može ne bi li odložio taj dan i bio bi spreman da žrtvuje sve što ima, samo kad bi ta presuda mogla da se promeni.

Gotovo sve religije i filozofije započinju shodno tome nezrelo, obećavajući svojim pristalicama kao nagradu besmrtnost.

Nijedna religija do sada nije propala zato što nije dovoljno obećavala; sadašnji slom svih religija posledica je činjenice da ljudi žele da se uvere u obećano. Ljudi se čak radije odriču važnih materijalnih prednosti koje dobro organizovana religija može da pruži državi, nego što će pristati na obmanu i zabludu, odnosno na sistem koji je, ako ne dokazano lažan, ono bar nesposoban da dokaže svoju nedužnost.

Manje ili više na gubitku, najbolja stvar koju možemo da učinimo jeste, da ponovo postavimo problem bez unapred prihvaćenih mišljenja. **Počnimo sa sumnjom u svaku izjavu. Pronađimo način da svaku tvrdnju podvrgnemo proveru putem testa. Ima li uopšte neke istine u tvrdnjama raznih religija? Hajde da to ispitamo.**

Naša prva teškoća proizilazi iz ogromnog bogatstva materijala. Uči u kritičko ispitivanje svih sistema bio bi zadatak bez kraja; a nevolja sa svedočenjima je ogromna. Svaka religija je jednako pozitivna i svaka zahteva veru. **To ćemo odbaciti u nedostatku pozitivnog dokaza. Ali, možemo uspešno istraživati da li možda postoji nešto što sve religije prihvataju,** jer, ako je tako, to bi bilo vredno temeljnog istraživanja.

To se sigurno ne može naći unutar dogme. Čak i jednu tako jednostavnu ideju kao što je vrhovno i večno biće, pobija jedna trećina ljudske rase. Legende o čudima su verovatno univerzalne, ali u nedostatku očevidnog dokaza, suprotne su zdravom razumu.

Kako stoje stvari sa izvorom religija? Kako to da su nepotvrđene tvrdnje naišle na prihvatanje kod svih slojeva ljudi? Ne predstavlja li to čudo?

Postoji ipak jedna vrsta čuda koje se zaista dešava, a to je uticaj genija Nije poznata slična analogija u Prirodi. Nismo čak ni u stanju da zamislimo nekog "super psa", koji preobražava svet pasa, kao što se to u ljudskoj istoriji događalo redovno i često. Postoje tri "super čoveka", međusobno u lošim odnosima. **Šta je zajedničko Hristu, Budi i Muhamedu?** Postoji li barem jedna stvar u kojoj su sva trojica saglasni?

Nije im zajedničko ništa što se tiče doktrine, ništa što se tiče etike, nikakva teorija o "budućem životu", pa ipak istorija njihovih života nosi u sebi nešto istovetno među mnogim razlikama.

Buda je rođen kao princ, a umro je kao prosjak.
Muhamed je rođen kao prosjak, a umro je kao princ.
Hrist je ostao nepoznat godinama nakon svoje smrti.

Životopise svakog od njih napisali su njihovi sledbenici, **a jedno je zajedničko svoj trojici - izostavljanje.**

Ne znamo ništa o Hristu u vremenu od njegove dvanaeste do tridesete godine. Muhamed je nestao u pećini. Buda je napustio svoju palatu i otišao u pustinju.

Svaki od njih, savršeno ćutljiv pre nestanka, po povratku je odmah počeo sa propovedanjem novog zakona.

To je toliko ćudnovato da nam preostaje da istražimo da li istorija drugih velikih učitelja ovo opovrgava ili potvrđuje.

Mojsije je vodio miran život dok nije ubio Egipćanina. Potom je pobegao u zemlju Midijaca i ne znamo ništa o tome šta je tamo radio, ali ćim se vratio, preokrenuo je sve. Kasnije se takođe povukao na brdo Sinaj i vratio se posle nekoliko dana sa Tablama Zakona u ruci.

Sv. Pavle (takođe), posle svoje pustolovine na putu za Damask, odlazi u Arabijsku pustinju i posle mnogo godina, po svom povratku, prekreće Rimsko carstvo. Ćak i u legendama divljaka nailazimo na istu univerzalnu stvar; neko ko nije ništa posebno odlazi na duže ili kraće vreme i vraća se kao veliki iscelitelj; i niko ne zna šta mu se zapravo dogodilo.

Ma kakav mogući zaključak iz bajke ili mita izveli, naići ćemo na ovu podudarnost. Odlazi niko, a vraća se neko. Ovo se ne može objasniti na uobićajen način.

Ne postoji ni najmanja osnova za raspravu o tome da li su oni od samog početka bili izuzetni ljudi. Teško da bi Muhamed vodio mukotrpan život gonića kamila u ćetrdesetpetoj godini da je imao neki talenat ili ambiciju. Sv. Pavle je bio u velikoj meri prirodno nadaren, ali on je najmanji od ove petorice. Ne izgleda ni da su imali neku uobićajenu konkretnu moć kao što je položaj, sreća ili uticaj.

Mojsije je bio prilićno poštovan ćovek u Egiptu kada je otišao, vratio se više kao stranac.

Hrist nije bio u Kini, niti je oženio carevu kći.

Muhamed nije radio na sticanju bogatstva i obućavanju vojske.

Buda nije ustanovljavao nikakve verske organizacije.

Sv. Pavle nije spletkario s neakvim ambicioznim generalom.

Svako od njih se vratio siromašan, svako od njih se vratio sam.

Šta je priroda njihove moći? Šta im se dogodilo za vreme njihovog odsustva?

Istorija nam neće pomoći da rešimo ovaj problem, budući da istorija ćuti. Raspolazemo samo sa njihovim izjavama.

Bilo bi veoma znaćajno kada bi otkrili da se te izjave slažu.

Od velikih učitelja koje smo spomenuli Hrist ćuti, ostali nam nešto govore, neko više, neko manje.

Buda ulazi u detalje, suviše razraćdene da bi ovde bili opisani, ali suština je u tome, da je na ovaj ili onaj način stekao tajnu moć nad svetom i ovladao njime.

O iskustvu Sv. Pavla nemamo ništa osim nagoveštaja da je bio "uznesen na Nebo i video i ćuo stvari o kojima nije dozvoljeno prićati".

Muhamed je jednom prićao o tome kako ga je "posetio Anđeo Gavriilo" koji je prenosio izjave "Boga".

Mojsije prića kako je "video Boga".

Ove, na prvi pogled različite, izjave slažu se u objavi iskustva koje bi pre pedeset godina bilo nazvano natprirodnim, danas duhovnim, a za pedeset godina ćemo imati ispravan naziv zasnovan na shvatanju pojave do koje je došlo.

Teoretičarima nisu nedostajala objašnjenja, ali oni se ne slažu.

Muhamedanac uporno tvrdi da postoji Bog i da je on zaista poslao Gavrilu s porukama namenjenim Muhamedu, ali tome se svi ostali suprotstavljaju. Po prirodi stvari, dokaz je nemoguć.

Nedostatak dokaza je toliko teško padao Hrišćanstvu (i u mnogo manjem stepenu Islamu), da su se gotovo svakodnevno izmišljala nova čuda da podrže klimavi sistem. Savremena misao, odbacujući ta čuda, usvajala je teorije povezane sa epilepsijom i ludilom. Kao da red može nastati iz nereda! Čak i kad bi epilepsija bila uzrok tih velikih pokreta koji su civilizaciju uzdizali iznad varvarstva, to bi samo bio razlog za negovanje epilepsije.

Naravno da se veliki ljudi nikad ne mogu uskladiti sa standardima malih ljudi, a onaj čija je misija da promeni svet, teško da može izbeći titulu revolucionara. Prohtevi određenih doba uvek oblikuju pojmove koji se zloupotrebljavaju. Kaifina manija je bio Judaizam, a fariseji su mu rekli da Hrist "bogohuli". Pilat je bio odan Rimljanin. Njemu su tužili Hrista za "bunu". Kada je Papa imao svu moć, protivnika je nužno bilo prikazati kao "jeretika". Napredujući ka medicinskoj oligarhiji, mi danas naše protivnike proglašavamo "ludim" i (u puritanskoj zemlji) napadamo njihov moral.

Izbegavaćemo zato sve glasine i pokušaćemo da istražimo, savršeno slobodni od svih predrasuda, one pojave koje su se javile kod tih velikih vođa čovečanstva.

Nije nam teško da predpostavimo da ni ti ljudi sami nisu jasno shvatali šta im se dogodilo. Jedini koji u poptunosti objašnjava svoj sistem jeste Buda i on je jedini koji nije dogmatik. Takođe, možemo predpostaviti da su drugi smatrali da nije preporučljivo davati suviše jasna objašnjenja svojim sledbenicima. Sv. Pavle je očigledno išao tim pravcem.

Za nas će zato Budin sistem predstavljati najbolji dokument,¹ ali on je tako složen da nam kratak prikaz ne može poslužiti. Što se ostalih tiče, u slučaju da nemamo izveštaje samih Majstora, imamo one njihovih neposrednih sledbenika.

Metode koje su preporučivali svi ovi ljudi su zapanjujuće slične. Savetovali su "vrlinu" (raznih vrsta), izolaciju, izbegavanje uzbuđenja, umerenost u hrani, i najzad praksu koju neki nazivaju molitva, a neki meditacija. (ispitivanjem se može ustanoviti da prve četiri prakse naprosto stvaraju pogodne uslove za petu).

Istražujući ove dve stvari (molitvu i meditaciju), otkrivamo da su one zapravo jedno. Jer, šta čini stanje bilo molitve, bilo meditacije? **To je ograničavanje uma na jedan čin, stanje ili misao.** Ako sedimo mirno i istražujemo sadržaj naših misli pronaći ćemo da je, čak i u najboljem slučaju, njihovo glavno obeležje krivudanje i skretanje.

¹ Imamo dokumente za Hinduizam i dva kineska sistema. No, Hinduizam nema pojedinca za osnivače. Lao Ce je naš najbolji uzor čoveka koji je otišao i imao tajanstveno iskustvo; on je možda najbolji primer, kao što je njegov sistem najbolji od svih sistema. Imamo potpuni izveštaj o njegovoj metodi vežbanja u Khing Kang Kingu i drugde. Međutim, to je tako malo poznato, da ćemo izostaviti razmatranje toga u ovom široko pristupačnom izveštaju.

Svako ko se bavio decom i neizvežbanim umom zna da se nikad ne uspostavlja usredsređenost pažnje, čak ni onda kad je u pitanju visok stepen inteligencije i dobra volja.

Ako zatim odlučimo, dobro izvežbanog uma, da to krivudanje misli stavimo pod kontrolu, otkrićemo da smo prilično dobro u stanju da misli koje promiču držimo unutar tesnog kanala, pri čemu je svaka povezana sa prethodnom na savršeno racionalan način. Ali, ako pokušamo da zaustavimo taj tok, otkrićemo da smo, daleko od uspeha, srušili samo brane kanala. Um će biti preplavljen i umesto lanca misli imaćemo nered zbrkanih slika.

Ova mentalna aktivnost je toliko velika i, čini se, toliko prirodna, da je teško shvatiti kako je neko uopšte došao na pomisao, da to ustvari predstavlja slabost i gnjavažu. Možda je do toga došlo pošto su ljudi tokom mnogo prirodnijih praksi "obožavanja" primetili da ih njihove misli ometaju. U svakom slučaju, prednost se daju miru i samokontroli nad uznemirenišću. Darwin u svom kabinetu predstavlja izrazitu suprotnost majmunu u kavezu.

Uopšteno govoreći, veće, snažnije i razvijenije životinje kreću se lagano. Uporedi neprekidnu aktivnost bakterije sa promišljenom mirnoćom dabra; a, izuzimajući neke organizovane životinjske grupe poput pčela, najveću inteligenciju zapažamo kod onih sa usamljeničkim navikama. To se do te mere odnosi i na čoveka, da su psiholozi bili primorani da proučavaju mentalno stanje mase kao potpuno različitog kvaliteta od bilo kog stanja dostupnog pojedinu.

Oslobađajući um od spoljnih uticaja, bilo slučajnih, bilo emocionalnih, on će steći sposobnost da uoči nešto od istine.

Nastavimo ipak, sa našom vežbom. **Odredimo da budemo gospodari naših misli.** Tada ćemo ubrzo pronaći koje su okolnosti pogodne.

Neće biti potrebno mnogo da steknemo uverenje da su svi spoljni uticaji verovatno nepovoljni. Nova lica, novi prizori nas uznemiruju; čak će i nove životne navike koje smo preuzeli u svrhu kontrole uma imati tendenciju da ometaju. Ipak, moramo da odbacimo našu naviku da suviše jedemo i da sledimo prirodan zakon koji se sastoji u tome da jedemo samo kada smo gladni, osluškujući pri tom unutrašnji glas koji nam govori kada je dovoljno.

Isto se pravilo odnosi i na spavanje. Odlučili smo da ovladamo našim mislima, pa vreme za meditaciju ima prednost nad ostalim.

Moramo odrediti vreme za vežbu i obroke prilagoditi tome. **U nameri da proverimo naš napredak** jer ćemo otkriti da (kao što je slučaj sa svim fiziološkim stvarima) meditaciju ne možemo zavarati osećanjima, **biće nam potreban dnevnik**, olovka i sat. Nastojaćemo tada da brojimo koliko puta tokom prve četvrtine sata misli skreću sa misli na koju smo se odlučili da se usredsredimo. Vežbaćemo dva puta dnevno i kako budemo napredovali, iskustvo će nas učiti koje su okolnosti za nas pogodne, a koje ne. Uskoro nakon što smo počeli s tim, postaćemo nestrpljivi i shvatićemo da moramo da vežbamo još mnogo toga s namerom da nas potpomogne u našem radu. Novi problemi će se stalno javljati i sa njima se moramo suočiti i rešiti ih.

Na primer, najverovatnije ćemo otkriti da smo uznemireni. Otkrićemo da nam nijedan položaj nije udoban, mada to nikad ranije nismo primetili!

Tu ćemo teškoću otkloniti vežbanjem Asana, što će kasnije biti opisano.

Sećanja na dnevne događaje će nam dosađivati. Moramo tako organizovati naš dan da on bude sasvim bez događaja. Naše će nas misli podsećati na naše nade i strahove, na naše ljubavi i mržnje, na naše ambicije, na naše zavisti i mnoge druge emocije. Sve se to mora odstraniti. Ne smemo imati apsolutno nikakvih interesa u životu izuzev stižavanja naših misli.

Ovo je predmet uobičajenog monaškog zaveta siromaštvu, vrlini i pokornosti. Ako nemate imovine, nemate briga, niti bilo čega zbog čega biste strepeli. Uzdržavanje od seksa lišava vas brige zbog nekoga ko bi vam ometao pažnju. Ako ste se zavetovali na poslušnost, više vas ne muči pitanje šta da radite, jednostavno slušate.

Postoje i mnoge druge teškoće koje ćete okriti kako budete napredovali; njima ćemo se baviti kasnije. Ali, produžimo za trenutak do tačke kad ste na domak uspeha.

Tokom vaših početnih napora možda će vam biti teško da savladate pospanost i možete odlutati daleko od predmeta vaše meditacije ne primećujući da je meditacija zapravo prekinuta. Ali, mnogo kasnije, kada osetite da vam "ide sasvim dobro", bićete šokirani otkrićem da ste potpuno zaboravili na sebe i ono što vas okružuje. Reći ćete: "Nebesa! Mora da sam spavao!", ili: "O čemu sam ja ono, za ime sveta, meditirao?", ili, čak: "Šta sam radio?", "Gde sam", "Ko sam ja?", ili će vas nema pometenost zaprepastiti. To vas može uplašiti i strah neće postati manji kad dođete do pune svesti o tome da ste zapravo zaboravili ko ste i šta radite!

To je samo jedna, ali najtipičnija, od mnogih pustolovina koje vam se mogu dogoditi. Takođe vas može uplašiti pomisao da vam um popušta, ali vi ćete već naučiti koji su stvarni simptomi mentalnog zamora i to ćete pažljivo izbegavati. Oni se moraju jasno razdvojiti od lenjosti.

U neko doba javiće se osećanje da postoji borba između volje i uma, u neko drugo vreme činiće vam se da su oni u skladu, ali postoji treće stanje koje se mora razlikovati od poslednjeg. To je siguran znak skorog uspeha, njegov odjek. Javlja se onda kada misli teku prirodno prema odabranom predmetu, ali ne kao da slušaju volju vlasnika, već kao da uopšte nisu voljne, ili ih vodi nešto bezlično, kao da padaju sopstvenom težinom, a ne kao da su gurnute.

Gotovo uvek kad čovek postane svestan toga to prestaje; i dosadna stara borba između kauboja volje i neukroćenog konja misli počinje ponovo.

Kao i kod svakog drugog fiziološkog procesa, svest o tome podrazumeva nered ili bolest.

Analizirajući prirodu rada na stižavanju uma, student će bez problema uvažiti činjenicu da su prisutne dve stvari: posmatrač i posmatrano - znalac i spoznato; i on će doći do zaključka da je to nužni preduslov svekoličke svesnosti. Mi smo suviše naviknuti da kao činjenice prihvatamo ono što nemamo pravo čak ni da predpostavimo. Mi prihvatamo, na primer, da je nesvesno sporo, pa ipak, ništa nije izvesnije od toga da telesni organi koji funkcionišu dobro, čine to neprimetno. Najbolji je san bez snova. Čak i pri igrama koje zahtevaju veštinu, naši najbolji potezi su oni koje prati misao: "Ne znam kako to izvodim", i mi nismo u stanju da ponovimo te poteze voljno. Čim počnemo svesno da razmišljamo o potezu postajemo "nervozni" i on je neizvodiv.

U stvari, postoje tri glavne vrste poteza: loš potez koji povezujemo ispravno s lutajućom pažnjom, dobar potez koji povezujemo, ispravno, sa usredsređenom pažnjom i savršen potez koji ne shvatamo, ali koji je zaista posledica navike usredsređivanja pažnje koja je postala nezavisna od volje i tako omogućila da se čin odvija slobodno po svom vlastitom nahođenju.

Ovo je ista pojava koju smo ranije spomenuli kao dobar znak.

Konačno se dešava nešto što čini predmet kasnijeg razmatranja. Zadovoljimo se na trenutak izjavom da je svest o Egu i ne-Egu, posmatraču i posmatranom, spoznavaocu i spoznatom, izbrisana.

Obično se javlja jako svetlo, snažan zvuk, doživljaj tako silnog blaženstva, da se nanovo i nanovo iscrpljuju mogućnosti jezika u pokušaju da se to izrazi.

To je udarac koji potpuno isprazni um. To je tako moćno i silno da su oni koji to iskuse u najozbiljnijoj opasnosti da izgube svaki osećaj za sklad.

U odnosu na tu svetlost svi ostali događaji u životu su nalik tami. Iz tog razloga su ljudi doživeli potpun neuspeh u proučavanju i procenjivanju toga. Sasvim su u pravu kada tvrde da je u poređenju s tim ljudski život obično smeće, ali oni idu dalje od toga i greše. Oni tvrde da "pošto prevazilazi ono što je zemaljsko, to mora biti nebesko." Jedna od tendencija u njihovom umu je bila da očekuju da nebo bude ono što su im opisali njihovi roditelji i učitelji, ili ono što su oni sami zamislili i, nemajući nikakve osnove za to, predpostavljaju: "to je TO."

U Bhagavadgiti se vizija ove vrste prirodno pripisuje pojavi boga Višnua, koji je u to vreme bio lokalni bog.

Ana Kingsford, koja je proučavala hebrejski misticizam, a bila je feministkinja, imala je skoro istovetnu viziju, ali je "božanski" lik koji je videla imenovala čas "Adonai", čas "Marija".

Dakle, ta žena, premda osakaćena mozgom koji je bio samo smesa truleži, i bez ikakvog društvenog položaja, obrazovanja i moralnih osobina, učinila je više u religioznom svetu od bilo koje druge osobe u nizu generacija. Ona, i samo ona, učinila je teozofiju mogućom, a bez teozofije se interes sveta za slične stvari nikad ne bi probudio. Taj interes je za **ZAKON TELEME** bio ono što je su za hrišćanstvo bile propovedi Jovana Krstitelja.

Sada smo u stanju da kažemo šta se zbilo sa Muhamedom. Na ovaj ili onaj način ta se pojava odigrala u njegovom umu. Daleko neukiji od Ane Kingsford, ali srećom moralniji, on je to povezao sa pričom o "Objavi" koju je nesumnjivo čuo u detinjstvu i izjavio: "Gavrilo se pojavio preda mnom." Uprkos svom neznanju, potpunom nerazumevanju istine, snaga njegove vizije je bila takva, da mu je omogućila da istraje kroz uobičajene progone i osuje religiju kojoj danas pripada svaki osmi čovek.

Istorija hrišćanstva pokazuje tačno istu značajnu činjenicu. Isus Hrist je odgajan na pričama iz "Starog Zaveta". On je zato bio prisiljen da svoje iskustvo opiše kao "Jehovu", mada njegov nežan duh nema ničeg zajedničkog sa čudovištem koje je uvek naređivalo silovanje devica i ubijanje dece i čiji su rituali bili, i još uvek jesu, posvećeni ljudskom žrtvom.²

Slično tome, vizije Jovanke Orleanke bile su u potpunosti hrišćanske, ali je ona, kao i svi ostali koje smo spomenuli, smogla odnekud snage da učini velike stvari. Naravno, može se reći da postoji obmana u dokazu, može biti istina da su svi veliki ljudi "videli Boga", ali iz toga ne sledi da će svaki onaj koji "vidi Boga" učiniti velike stvari.

² Masakri Jevreja u Istočnoj Evropi, kojima se čude nezalice, gotovo su uvek bili podsticani nestankom ukradene "hrišćanske" dece, ukradene, kako su roditelji smatrali, za potrebe "ritualnog ubistva".

To je sasvim tačno. Zapravo, većina ljudi, koja tvrdi da je "videla Boga" i koja je bez sumnje "videla Boga" isto onako kao i oni koje smo naveli, nisu učinili ništa drugo.

Možda njihovo ćutanje nije znak njihove slabosti, već njihove snage. Možda su "veliki ljudi" slabost čovečanstva, možda je bolje ne reći ništa, možda samo neuravnotežen um želi da nešto menja ili veruje u mogućnost promene bilo čega, ali postoje neki koji misle da je nepodnošljivo živeti čak i u raju ako postoji ma i jedno biće koje ne deli njihovu radost. Postoje neki koji žele da se vrate čak i sa praga sobe za mladence da bi pomogli okasnelim gostima.

Takav je barem bio stav Gotama Bude. A on nije jedini.

Ponovo se može naglasiti da je kontemplativni život potpuno suprotstavljen aktivnom životu i da to zahteva krajnje opreznu ravnotežu koja će sprečiti da jedan apsorbuje onaj drugi.

Kao što će se kasnije videti "vizija Boga", ili "Jedinstvo sa Bogom", ili "Samadi", ili prihvatite pojam koji god hoćete, ima više vrsta i stepena, mada između najmanjeg od toga i najuzvišenije pojave obične svesti stoji nesavladiv bezdan. Da sumiramo. **Tvrdimo da postoji tajni izvor energije koji objašnjava fenomen genija.**³

Ne verujemo u bilo kakva nadprirodna objašnjenja, ali istrajuvamo na tome da se taj izvor može dosegnuti sleđenjem određenih pravila, pri čemu stepen uspešnosti zavisi od mogućnosti tragaoca, a ne od milosti bilo kakvog Božanskog Bića. **Tvrdimo da se kritični fenomen koji određuje uspeh zbiva u mozgu i da se suštinski može obeležiti kao jedinstvo subjekta i objekta.** Predlažemo da razmotrimo tu pojavu, analiziramo njen karakter, odredimo tačno fizičke, mentalne i moralne uslove koji joj pogoduju, da utvrdimo njen uzork i da je na taj način izazovemo u sebi, tako da možemo da na odgovarajući način proučavamo njene posledice.

³ U ovoj smo uvodnoj skici razmatrali samo primere verskih genija. Ostali su predmet istih tvrdnji, ali nam ograničenost prostora ne dopušta da se upustimo u diskusiju o tome.

I

ASANE

Problem koji je pred nama može se jednostavno postaviti. **Čovek želi da stekne kontrolu nad svojim umom da bi bio u stanju da misli bez uznemiravanja jednu određenu misao onoliko dugo koliko mu je volja.**

Kao što je ranije spomenuto, prve poteškoće dolaze od tela, koje potvrđuje svoje prisustvo svrabom i odvlačeći pažnju na druge načine. Ono bi se protezalo, kijalo, češalo. Ta gnjavaža je tako uporna, da su Indusi (na njihov naučni način) izmislili posebnu vežbu umirivanja.

Reč asana znači položaj, ali kao što je to slučaj i sa svim ostalim rečima koje su pokrenule rasprave, njeno pravo značenje se izmenilo i korišćena je u različitom smislu od strane različitih autora. Najveći autoritet što se Joge¹ tiče jeste Patandali. On kaže: "Asana je ono što je postojano i ugodno." To se može shvatiti kao obeležje rezultata uspeha u vežbanju. Dalje, Sankja govori. **"Položaj je ono što je postojano i ugodno."** I ponovo: "Svaki položaj koji je postojan i ugodan jeste asana; nema drugog pravila." Bilo koji položaj može da posluži.

U izvesnom smislu to je tačno zato što svaki položaj pre ili kasnije postaje neudoban. Postojanost i mirnoća označavaju krajnje postignuće, kao što će kasnije biti objašnjeno. Indijske knjige kao što je Šiva Sanhita daju bezbroj položaja; mnoge, možda većinu njih, većina prosečnih odraslih Evropljana nije u stanju da izvede. Drugi insistiraju na tome da glava, vrat i kičma budu uspravni i pravi iz razloga povezanih sa Pranom, o kojoj će biti reči na odgovarajućem mestu. Položaji opisani u Liber E (The Equinox - vol. No 1 i 7) čine najbolji priručnik.²

Asane najvišeg stepena upražnjavaju jogiji koji ostaju u jednom položaju tokom čitavog života ne pomerajući se, izuzev u slučaju apsolutne potrebe. Takve osobe se ne smeju kritikovati bez poznavanja te problematike. To znanje još nije objavljeno.

U svakom slučaju, čovek se može uspešno braniti time da, ako to nisu izvodili ranije spomenuti veliki ljudi, onda to nije nužno ni za njihove sledbenike. Odaberimo stoga odgovarajući položaj i razmotrimo šta se dešava. **Postoji neka vrsta srećne sredine između ukočenosti i mlitavosti. Mišići ne treba da budu prenapeti, a ipak im se nedozvoljava da budu potpuno mlitavi.** Teško je pronaći odgovarajuću reč. Poduprtost je možda najbolja. Poželjan je osećaj fizičke budnosti. Pomisli na tigra spremnog na skok, ili na veslača dok čeka na pucanj startnog pištolja. **Uskoro će se pojaviti grčevi i zamor. Student sada mora da stisne zube i da prođe kroz to.** Manji oseti poput svraba itd. ubrzo će proći ako se odlučno zanemaruju, ali se može očekivati da će grčevi i zamor biti sve naglašeniji prema kraju vežbe. **Može da se počne sa pola sata ili sat pre vežbe.** Student ne sme da obraća pažnju ako proces ustajanja iz asane bude praćen sa nekoliko minuta naglašene patnje.

¹ Joga je zajedničko ime za onaj oblik meditacije koja teži jedinstvu subjekta i objekta, jer yog je koren iz kojeg je nastala latinska reč Yugum, te engleska reč Yoke (jaram).

² Postoje četiri: 1. Sedeti u stolici, glava podignuta, leđa prava, kolena skupljena, ruke na kolenima, oči zatvorene ("Bog"). 2. Kleknite: zadnjica oslonjena na pete, leđa i glava pravo, ruke na butinama ("Zmaj"). 3. Stanite: držite levi skočni zglobov desnom rukom (i naizmenično vežbajte - desni zglobov u levoj ruci itd.), slobodan kažiprst na usnama ("Ibis"). 4. Sedite: leva peta pritiska anus, desno stopalo oslonjeno na prste, peta pokriva falus, ruke ispružene preko kolena, glava i leđa pravo ("Mumija").

Potrebno je mnogo odlučnosti da se istraje iz dana u dan, pošto se u većini slučajeva neugodnost i bol povećavaju umesto da se smanjuju.

S druge strane, ako student ne obraća pažnju na telo, može da se javi suprotna pojava. On se pomera da bi sebi olakšao, a da to ni ne zna. Da bi to izbegao **izaberi položaj koji je prilično težak i nezgodan i u kome neznatne promene nisu dovoljne da donesu olakšanje**, inače će student posle nekoliko dana čak da pomisli da je savladao položaj. Ustvari, u svim ovim vežbama je njihova prividna jednostavnost takva da se početnik pita čemu zapravo ta galama i možda će da pomisli da je posebno nadaren. Nalik čoveku koji nikad u rukama nije imao palicu za golf, mogao bi kišobranom da udari lopticu i da pogodi rupu na način na koji se ne bi usudio ni najbolji igrač.

Za nekoliko dana, pak, u svim slučajevima, neudobnosti će se pojaviti. Kako budete napredovali one će se javljati ranije u toku vežbe od jednog sata. Gubitak želje za vežbanjem može da postane nesavladiv. Student mora biti uporan da ne zamišlja da bi neki drugi položaj bio lakši za ovladavanje od onog koji je odabrao. Jednom kad počnete sa menjanjem, onda ste izgubljeni.

Možda nagrada uopšte nije daleko: **desiće se jednog dana da se bol iznenada zaboravi, da se zaboravi činjenica prisustva tela** i čovek će da shvati da je tokom predašnjeg života telo bilo ograničeno svešću, a da je svest bila svest o patnji i u tom trenutku **čovek će da shvati uz neopisivi osećaj olakšanja, da ne samo da je taj položaj bio neudoban u smislu fizičke udobnosti, već da je svaki drugi zamislivi položaj podjednako bolan**. Taj osećaj predstavlja uspeh.

Dalje više neće da bude poteškoća u vežbi. Čovek zauzima svoju asanu sa sličnim osećanjem koje ima umoran čovek kad ulazi u toplu kadu; i dok se nalazi u tom položaju može da bude siguran da telo neće poslati nikakvu poruku koja bi uznemirila um.

Druge rezultate ove vežbe opisali su induski autori, ali nas oni trenutno ne zanimaju. Naša prva smetnja je otklonjena i mi možemo da pređemo na druge.

II

PRANAJAMA I NJENA PARALELA U GOVORU - MANTRAJOGA

Veza između daha i duha će u potpunosti biti razmotrena kad bude reči o Magičkom Maču, ali korisno je izneti nekoliko pojedinosti praktičnog karaktera kao uvod. Mogu se pogledati razni hiduski priručnici i spisi Kvang Ce-a i tu potražiti obaveštenja o metodama i rezultatima različitih teorija.

Ali unutar ovog sumnjivog sistema, čovek će se pre zadovoljiti izjavama koje nisu vredne napora da se dovedu u sumnju.

Pošto je osnovni smisao meditacije stišavanje uma, može se smatrati korisnim prethodno stišavanje svesti o svim telesnim funkcijama. O tome je govoreno u poglavlju o asani. Neko će, međutim, primetiti da neki jogiji u tome idu dotle da pokušavaju da zaustave otkucaje srca. Bilo da je to poželjno ili ne, za početnika to nema nikakve koristi. **On će zato nastojati da disanje učini veoma laganim i odmerenim.** Uputstva za ovu vežbu data su u LIBER CCVI.

Najbolji način usklađivanja ritma disanja pošto se stekne izvesno umeće u oslanjanju na sat, jeste pomoću mantre. Mantra u velikoj meri utiče na misli kao što pranajama utiče na disanje. Misao je povezana sa ciklusima koji se ponavljaju; mantra odbacuje svaku misao koja se ubacuje, kao što točak koji se okreće odbacuje komadiće blata; i što se točak brže okreće, teže je da se bilo šta prilepi. To je pravi način korišćenja mantre. Izgovorite je što glasnije i što sporije deset puta i nakon toga još deset puta, ali više ne tako glasno i samo malo brže. Nastavite sa tim sve dok na kraju ne ostane ništa osim brzog micanja usnama. Ovo micanje treba da se nastavi sve većom brzinom i uz smanjivanje glasnosti, sve dok mentalno mrmljanje u potpunosti ne upije ono fizičko. Student je za to vreme potpuno miran sa manтром koja juri njegovim umom. On treba, međutim, da nastavi sa njenim ubrzavanjem dok ne dosegne svoju granicu brzine kojom treba da nastavi onoliko dugo koliko je u stanju i tada da završi tu vežbu obrnutim procesom od gore opisanog.

Svaka izreka se može upotrebiti kao mantra. Indusi su verovatno u pravu kad misle da postoji određena izreka koja najbolje odgovara svakom pojedinom čoveku. Neki ljudi će možda ustanoviti da tečne mantre iz Kurana suviše lako klize, pa je moguće pratiti drugi tok misli ne prekidajući mantru. Predpostavlja se da se, dok se izgovara mantra, meditira o njenom značenju. Ovo nagoveštava da student može da za sebe izgradi mantru koja će predstavljati Univerzum u zvuku, kao što Pentakl čini u obliku. Katkad mantra može biti "data"; na primer ako se na neki neobjašnjiv način čuje za vreme meditacije. Jedan čovek je, recimo, koristio reči: "I nastoj u svemu videti Božju volju", drugome, dok je bio zaposlen stišavanjem misli, došle su reči: "I sruši to dole", koje se očigledno odnose na delovanje inhibitornih centara koje je koristio. Držeći se toga on je postigao svoj "rezultat".

Savršena mantra treba da bude ritmična, neko će čak reći melodična; međutim, mora biti dovoljno naglaska na nekim slogovima koji će podržati moć pažnje. Najbolje mantre su srednje dužine, bar što se početnika tiče. Ako je mantra preduga, čovek je sklon da je zaboravi, izuzev ako mnogo vežba tokom dugog vremenskog perioda. S druge strane, mantre od samo jednog sloga kao što je AUM¹ u prilično iseckane; pojam ritma je izgubljen. Ovo su neke od korisnih mantri:

1. Aum

2. Aum Tat Sat Aum. Ova mantra je čisto spondaična.

3. Aum mani padme hum; dva troheja između dve cezure.

4. Aum šivaja vaši; tri troheja. Obratite pažnju da "ši" znači mirovanje, apsolut, ili muški aspekt Božanstva; "va" je energija, manifestovano, ili ženski aspekt Božanstva. Ova mantra stoga predstavlja izraz celokupnog toka Univerzuma; od Nule, preko krajnjeg ponovo nazad do Nule.

5. Alah. Slogovi se kod ovog jednako naglašavaju sa izvesnom pauzom između; fakiri je obično kombinuju sa ritmičkim njihanjem tela napred nazad.

6. Hua alahu alazi lailaha ila hua.

Tu su i neke duže:

7. Čuvena Gajatri:

Aum! tat Savitur varenjam
Bhargo devasja dimahi
Dhijo jo na pratjodajat

Skandiraj ovo kao trohejske tetrametre.

8. Kol: Hua Alahu Ačad. Alahu Assamad; lam jahid ualam julad; valam jahun lahu kufan ačad.

9. Ova mantra je svetija od svih koje postoje ili mogu postojati. Potiče sa Stele Otkrovenja.

A ka dua
Tuf ur biu
Bi aa Kefu
Dudu ner af an nuteru

¹ Međutim, izgovarajući mantru koja sadrži reč Aum, čovek ponekad zaboravi druge reči i ostaje usredotočen ponavljajući Aum u razmacima, ali to je posledica vežbe koja je već počela, a ne početak vežbe.

Ovo je dovoljno kao izbor.²

Postoje i mnoge druge mantre. Sri Sabapati Svami pridodao je svakoj čakri po jednu. Ipak, neka student odabere jednu mantru i potpuno ovlada njome.

Niste ni počeli da ovladavate mantrom sve dok se ona ne nastavi u celini i kroz san. Ovo je mnogo lakše nego što zvuči.

Neke škole preporučuju korišćenje mantri uz dodatak instrumentalne muzike i plesa. Sigurno je da se mnogi značajni rezultati mogu postići putem "magijskih" moći; pitanje je, međutim, da li se mogu podjednako postići i veliki duhovni rezultati. Osobe koje bi to htele da prouče podsećaju se da je pustinja Sahara na tri dana vožnje od Londona; nema sumnje da će Sidi Aisava biti srećan da primi učenike. Ovo razmatranje paralelne nauke mantra-joge nas je odvelo prilično daleko od predmeta pranajame.

Pranajama je naročito korisna za stišavanje emocija i prohteva; i bilo iz razloga mehaničke prisile koju ona podrazumeva, ili zbog potpunog sagorevanja koje ona osigurava u plućima, ona je izvrsna sa stanovišta zdravlja. Ona pročišćava telo i niže funkcije uma* ³ i ozbiljan student je nikad ne bi trebalo da izvodi manje od jednog sata dnevno.

Četiri sata je dobro vreme, zlatna sredina, šesnaest sati je previše za većinu ljudi. Jedinstvo potpuno iskazano!

Sve u svemu, vežbe izvođene u pokretu su od veće opšte koristi za zdravlje od onih koje se izvode sedeći, budući da je time osigurano kretanje na svežem vazduhu. Ipak, neke sedeće vežbe se moraju izvoditi i kombinovati sa meditacijom. Naravno kad "trčite" za rezultatima, šetnja je smetnja.

² Značenje mantri: 1. Aum je zvuk koji se dobija snažnim izdisanjem iz dubine grla i postepenim zatvaranjem usta. Tri glasa predstavljaju stvaralački, održavajući i rušilački princip. Postoje i mnoga druga značenja ovoga dovoljna da ispune čitav tom. 2. O to Postojeće! - Težnja ka stvarnosti, istini. 3. O Dragulju u Lotosu! Amen! - Odnosi se na Budu i Harpokrata; ali takođe i na simbolizam Ružinog Krsta. 4. Predstavlja krug stvaranja. Mir se ispoljava kao Moć, a Moć se rastapa u Miru. 5. Bog. Pridaje mu se broj 66, zbir prvih 11 brojeva. 6. On je Bog i nema drugog Boga osim Njega. 7. O posvetimo se meditaciji o obožavanoj svetlosti boginje Savitri (unutrašnje sunce itd.). Neka ona prosvetli naše umove! 8. Kaži: Samo je on Bog! Bog Večnosti! On ne rađa niti je rođen! I niko mu nije ravan! Jedinstvo potpuno iskazano! Obožavam moć Tvog daha, Vrhovni i užasni Bože, koji činiš da Bogovi i Smrt Drhću pred Tobom: Ja, ja te obožavam!

* Broj Alaha je 66. Broj 11 odnosi se na Drvo Života, tj. deset Sefirota i jedanaesti Klifot. Puni zbir od 1 do jedanaest jeste 66. To je stoga kabalistički način izreke "Alah je sve".

³ Važno! Nemoguće je kombinovati pravilno izvođenje Pranajame sa emotivnim mislima. Odmah tome treba pribegavati tokom svakog perioda života kad god je ugrožena smirenost.

III

JAMA¹ I NIJAMA

Indusi su postavili ova dva postignuća Jame i Nijame u prvi plan svog programa. **Oni su "moralni kvaliteti" i "dobra dela" koja se smatraju preduslovom mentalnog mira.**

Jama se sastoji od ne-ubijanja, istinoljublja, ne-krađe, umerenosti i odbijanja primanja bilo kakvih poklona

"Vrlina", Sila u budističkom sistemu, slična je zapovest. Za laike postoji ovih pet odlika: Ne smeš ubijati. Ne smeš krasti. Ne smeš lagati. Ne smeš činiti preljubu. Ne smeš piti opojna pića. Za monahe su dodate još mnoge druge.

Mojsijeve zapovesti su svima znane; one su prilično slične; a takve su i one koje je Hrist² dao u "Besedi na Gori".

Neke od ovih su samo "vrlina" roba, izmišljene od njegovog gospodara da ga održi u miru. **Stvarno značenje hinduske jame je u tome da bi kršenje nekih od njih dovelo do uzbuđivanja uma.**

Kasnije su teolozi pokušali da poboljšaju učenja Majstora dajući tim vrlinama mistične važnosti; istrajavali su na njima zbog sebe samih i pretvorili su ih u puritanizam i formalizam. Tako je "ne-ubijanje", koje je izvorno značilo "ne traži uzbuđenja prikrađanjem tigrovima", bilo objašnjeno u smislu da je zločin piti neprocedenu vodu da ne bi ubili mikroba.

Ali ta stalna zabrinutost, taj strah od ubijanja nečeg nesrećnim slučajem je, u celosti, gora od borbe prsa u prsa sa grizlijem. Ako lajanje psa remeti vašu meditaciju, najjednostavnije je ustreliti psa i više ne misliti o tome.

Slične poteškoće sa suprugama uzrokovale su da neki majstori preporučuju celibat. U svim ovim stvarima vodič mora biti zdrav razum. Ne može se izneti nikakvo čvrsto pravilo. "Ne-primanje pokolna", na primer, važno je zapravo za Indusa koji je nedeljama bio ljutit ako mu je neko poklonio kokosov orah; ali od trenutka kad stasa za duge pantalone, prosećan Evropljanin uzima stvari kako mu dolaze.

Jedino teško pitanje je ono koje je povezano sa seksualnim uzdržavanjem, koje je iskomplikovano mnogim mišljenjima kao što je ono o energiji, ali, um svih je beskrajno zbrkan kad je reč o ovom predmetu koji neki ljudi brkaju sa erotologijom, a drugi sa sociologijom. Neće biti jasnog mišljenja o toj stvari sve dok se ona ne shvati kao grana atletike.

¹ Jama doslovno znači "kontrola". To je objašnjeno u II delu, poglavlje "Štap".

² Nije, međutim, u originalu. Cela propoved se može naći u Talmudu.

Sada možemo da ostavimo Jamu i Nijamu uz ovaj savet: **neka student odluči za sebe koji način života i koji moralni zakonik najmanje remeti njegov um**; ali, kad je to jednom ustanovio, neka se toga pridržava izbegavajući politiku prilagodavanja; i neka bude veoma obazriv da ne smatra vrednim ono što čini ili izbegava da čini - to je čisto praktični zakonik bez sopstvene vrednosti.

Čistoća koja pomaže hirurgu u njegovom poslu onemogućuje mašinovodu da obavlja svoj.

(Etičkim pitanjima se na odgovarajući način bavilo u "Thien Tao" u Konx Om Pax, i tu ih treba proučavati Vidi takođe Liber XXX od A. . A. . U Liber CCXX, Knjizi Zakona, takođe se kaže:

"Čini što ti je volja i to neka bude sav Zakon".

Zapamti da se u svrhu bavljenja sveukupnim predmetom Jame i Nijame mora živeti tako da nijedna emocija ili strast ne uznemiravaju um.)

IV

PRATJAHARA

Pratjahara je prvi postupak u mentalnom delu našeg zadatka. Prethodne vežbe, Asana, Pranajama, Jama i Nijama, se sve izvode telom, dok je mantra povezana sa govorom: Pratjahara je čisto mentalna.

A šta je Pratjahara? Ovu reč su različiti autori koristili u različitom smislu. Ista reč je upotrebljena da označi oboje - vežbu i rezultat. Za našu sadašnju svrhu to znači pre strategijski nego praktički postupak; to je introspekcija, vrsta uopštenog ispitivanja sadržaja uma kojim želimo da ovladamo: nakon što smo ovladali asanom, otklonjeni su svi neposredni uzroci uznemiravanja i mi možemo da slobodno mislimo ono što hoćemo da mislimo.

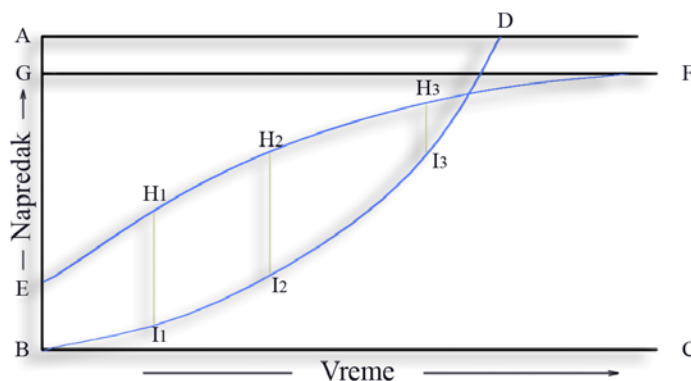
Tu je iskustvo veoma slično onome sa asanama. U početku ćemo se verovatno hvaliti kako su nam misli prilično mirne; to je greška u opažanju. Upravo kao što Evropljanin stojeći na ivici pustinje neće pred sobom da vidi ništa, dok Arapin može da mu ispriča porodičnu istoriju svake od pedeset osoba koje su na vidiku, jer je on naučio kako da gleda; tako će i misli vežbom postati brojnije i naglašenije.

Čim se telo ispravno opazi, opaža se užasna uznemirenost i bol; sada kada opažamo um, uznemirenost i bol postade još uočljiviji (vidi dijagram koji sledi).

Slična kriva može se iscrtati za stvarne i očite tegobe asane.

Svesni te činjenice krećemo s pokušajem kontrole: "Ne toliko mnogo misli, molim!" "Ne mislite tako brzo, molim!" "Ne više takvih misli, molim!" Tek tada otkrivamo da ono za šta smo mislili da je jato razigranih morskih prasadi, u stvari predstavlja uvijanje morske zmije. Pokušaj savladavanja ima za posledicu uznemirenost.

Kada učenik prvi put, ništa ne sumnjajući, pride svom svetom, ali prepredenom Guruu i zatraži magijske moći za koje je Mudrac rekao da će mu ih preneti, on sa mnogo brižljivosti i tajanstvenosti pokaže neko određeno mesto na učenikovom telu koje mu nikad ranije nije privuklo pažnju i kaže: "U cilju sticanja moći koje tražiš, sve što je potrebno je da se sedam puta tokom sedam dana opereš u Gangu i pritom krajnje brižljivo izbegavaš da razmišljaš o tom mestu. Naravno da nesrećni mladić provodi mučnu nedelju misleći o malo čemu drugome osim o tom mestu.

BD pokazuje Kontrolu Misli koja u početku napreduje sporije, kasnije brže. Počinje od nule, ili blizu nje; a dostiže apsolutnu kontrolu u D.

EF pokazuje Moć Opažanja sadržaja uma koja u početku napreduje brže, kasnije sporije, sa vrhuncem u F. Ono počinje kod učenih ljudi prilično iznad nule.

Upravne visine H pokazuju nezadovoljstvo studenta svojom moći kontrole. To u početku raste a kasnije sasvim opada ka nuli.

Stvarno začuđuje s kojom upornošću se misao, čak i čitav niz misli, vraća ponovo i ponovo u napad. To se pretvara u stavrnu noćnu moru. Veoma je uznemiravajuće, takođe, otkriti da čovek ne postaje svesan svog napredovanja kad je zabranjeni predmet u pitanju, sve dok to u potpunosti ne savlada. Ipak, čovek nastavlja iz dana u dan sa pokušajima da zaustavi misli i ispita ih; i, pre ili kasnije on napreduje do sledećeg stadijuma, Darane, pokušaja zadržavanja misli na jednom predmetu.

Pre nego o tome budemo dalje govorili moramo razmotriti šta se smatra uspehom u Pratjahari. To je jako širok predmet i različiti autori zauzimaju veoma različita gledišta. Jedan autor pod tim podrazumeva analizu koja je tako oštroumna da se svaka misao razbija na brojne elemente (Vidi Psihologija hašiša, The Equinox, V deo, Vol.I, No2)

Drugi zauzimaju gledište da je uspeh u toj vežbi nešto nalik na iskustvo koje je imao ser Hemfri Dejvi kao posledice uzimanja azotnog oksida, posle čega je uskliknuo: "Univerzum je sastavljen isključivo od ideja".

Drugi kažu da to pruža hamletovsko osećanje: "Ne postoji ni zlo ni dobro; mišljenje ih takvim čini", tumačeno doslovno kao što se to učinilo gospođi Edi.

Ipak, glavni cilj je postići neku vrstu moći obuzdavanja misli. Srećom postoji jedan nepogrešiv način postizanja te moći. On je dat u Liber III. Ako se vežbaju delovi 1 i 2 (ako je neophodno uz pomoć druge osobe da bi se podstakla vaša opreznost), ubrzo ćete biti spremni da ovladate završnim delom.

Kod nekih ljudi se ta moć kontrole rascvetava naglo, na vrlo sličan način kao što se to dešava kod asane. Bez popuštanja opreza, um će iznenada biti smiren. Biće to divno osećanje mira i odmora, sasvim različito od osećanja pospanosti uzrokovane prejedenošću. Teško je reći da li bi se tako određen rezultat pojavio kod svih, ili čak kod većine ljudi. To spada među one stvari koje su od vrlo velike važnosti. Ako ste postigli moć da zaustavite pojavu misli, možete nastaviti ka sledećem stepenu.

DARANA

Sada kad smo naučili da opažamo um tako da u dobroj meri znamo kako on funkcioniše i kad smo počeli da shvatamo osnovu kontrole, **možemo iskusiti posledicu sjedinjavanja svih moći uma i pokušajmo ih usredsrediti na jednu tačku.**

Znamo da je uobičajeno obrazovanom umu lako da bez mnogo skretanja misli na ono što jako zaokuplja njegovu pažnju. Imamo popularnu izreku. "Razbijati glavu oko nečega"; i sve dok je predmet dovoljno složen i sve dok misli teku slobodno, nema nekih velikih poteškoća. Sve dok se žiroskop okreće, on ostaje relativno nepokretan u odnosu na svoj nosač, a svako odupiranje ga skreće; ako stane, pašće iz svog položaja. Kada bi zemlja prestala da se okreće oko Sunca, automatski bi pala na Sunce.

U trenutku kad student uzme neki jednostavan subjekt - ili, radije, jednostavan objekt - i zamisli ga ili vizualizira, otkriće da to nije u tolikoj meri njegova tvorevina kako je on pretpostavljao. Druge misli prodiru u um tako da se na predmet potpuno zaboravlja, katkad, na nekoliko minuta, drugi put će sam predmet početi da izvodi sve vrste trikova.

Predpostavićemo da ste izabrali beli krst. Pomeraće krake gore - dole, produžavati ih i kriviti, postajaće nejednaki, dobijaće pukotine, okretaće se naopako, počće da se granaju, da menjaju oblik baš kao ameba, sav krst će početi da menja veličinu i udaljenost, stepen osvetljenosti i istovremeno boju. Postaće zamrljan i umazan, uvećavaće se, dizati i padati, kriviti i vrteti; prekrće ga oblak. Nema zamislive promene koja se ne bi mogla dogoditi! A da ne spominjemo njegovo potpuno nestajanje i zamenjivanje nečim potpuno različitim!

Ako neko nema to iskustvo ne treba da misli da je u stanju meditacije. To samo pokazuje da je nesposoban da usredsredi svoje misli čak i u veoma niskom stepenu. Možda će studentu biti potrebno nekoliko dana pre nego otkrije da ne meditira. Kada to otkrije, nepopustljivost objekta će ga razbesniti; i tek tada će početi njegovi pravi problemi; tek sada, njegova Volja ulazi u igru; tek sada je njegova hrabrost na ispitu. Da time ne jača Volju, što postiže ovladavanjem asane, on bi verovatno odustao. Jer, fizička patnja kroz koju je prošao, obična je tričarija u poređenju sa užasnom jednoličnošću Darane.

U toku prve sedmice to može da bude prilično zabavno i vi ćete možda pomisliti da čak napredujete; ali budući da vam vežba stavlja do znanja šta radite, očigledno vam je sve gore i gore.

Molim da shvatite, **da se predpostavlja da sedite u asani i imate beležnicu i olovku pored, kao i sat ispred vas, dok radite ovu vežbu.** U početku vežbanje ne treba da traje duže od deset minuta u jednom potezu, kako bi se izbegla opasnost od prenaprezanja mozga. U stvari, verovatno ćete otkriti da sve vaše voljne sposobnosti nisu dovoljne da održite pažnju na predmetu duže od tri minuta, ili da budete usredsređeni duže od, tri sekunde, ili tri petine jedne sekunde. Pod "punim održavanjem pažnje" podrazumeva se upravo to. Um postaje tako umoran, a predmet tako odvratn, da je u tom trenutku besmisleno nastaviti dalje.

U zapisima Frater Perdurabe nalazimo da je nakon šest meseci svakodnevne prakse vežba još uvek trajala četiri minuta ili manje.

Student treba da broji koliko mu puta misli odlutaju; to može da učini prstima ili na nizu perli. Ukoliko ti prekidi postaju češći umesto ređi, student ne sme da se obeshrabri; to je delimično uzrokovano rastom

njegove preciznosti u opažanju. Na potpuno isti način uvođenje vakcine je dovelo do prividnog povećanja broja obolelih od boginja, jer umesto zataškavanja, ljudi su sada počeli da govore istinu o toj bolesti.

Ubrzo, ipak, kontrola će se poboljšati brže nego opažanje. Kada se to dogodi, napredak će biti vidljiv iz dnevnika. Svaka promena će možda biti uzrokovana okolnostima; na primer, jedne noći možete da budete veoma umorni kad počnete; drugu noć ćete možda imati glavobolju ili probavne smetnje. Učinićete dobro ako pod takvim okolnostima odustanete od vežbe.

Pretpostavimo, zatim, da ste postigli stepen kada vaša prosečna vežba na jedan predmet traje pola sata, a prosečan broj prekida bude između deset i dvadeset. Neko će pretpostaviti da to podrazumeva da je u vremenu između prekida čovek stvarno usredsređen, ali to nije slučaj. Misli skreću, mada neprimetno. Ipak, može postojati dovoljna postojanost čak i u tom ranom periodu, koja će dovesti do veoma različitih pojava, jedna od najuočljivijih je da će vam se učiniti da ste zaspali. Ili, mada to može izgledati sasvim neobjašnjivo, u nekom slučaju može se javiti odvratnost prema sebi. **Potpuno ćete zaboraviti ko ste, šta ste i šta radite.** Slična pojava se ponekad dešava čoveku ujutru kad napola budan ne može da se seti u kom gradu živi. Sličnost ove dve pojave veoma je značajna. To nagoveštava da to što se stvarno događa jeste da se budite iz sna koji ljudi zovu budnost, iz spavanja čiji su snovi život.

Postoji drugi način za proveru vlastitog napredovanja u ovim vežbama i to pomoću osobina prekida.

Prekidi su razvrstani na sledeći način:

Prvo, fizički osećaji. Oni se savladavaju asanom.

Drugo, prekidi koji izgleda da su uzrokovani događajima koji su neposredno prethodili meditaciji. Njihova aktivnost postaje strahovita. Tek putem ove vežbe čovek shvata koliko toga se zaista opaža čulima a da um toga nije bio svestan.

Treće, postoji vrsta prekida koji imaju udela u prirodi maštanja i sanjarenja. Oni su vrlo podmukli i čovek može da radi dugo a da ne shvati da u stvari sve vreme luta.

Četvrto, imamo prekid vrlo visoke klase koji je vrsta popuštanja kontrole. Vi mislite: "Kako ja to dobro izvodim!" ili da bi možda bila prilično dobra ideja da ste na pustom ostrvu, ili u kući koja ne propušta zvuk, ili da sedite pored vodopada. Ali, to su samo nepotrebna odstupanja od same budnosti.

Peta vrsta prekida, na izgled, nema izvora koji se može otkriti u mislima. To može da ima oblik stvarne halucinacije, obično slušne. Naravno, takve halucinacije su retke i odmah se prepoznaju kao takve; u protivnom je za studenta bolje da poseti svog lekara. Obično se sastoji od čudnih izreka ili delova rečenica koje se čuju sasvim jasno izgovorene ljudskim glasom, ali ne vlastitim studentovim glasom ili nečijim poznatim. Sličnu pojavu su uočili radiotelegrafisti; takve poruke su nazvali "atmosferskim".

Postoji i sledeća vrsta prekida koji je sam željeni rezultat. To će biti kasnije detaljno objašnjeno.

Postoji stvarna povezanost u ovim vrstama prekida. Kako kontrola napreduje, postotak primarnih i sekundarnih prekida će se smanjivati, čak iako njihov ukupan broj tokom meditacija ostaje nepromenjen. A vremenom, kada meditirajući dva ili tri sata dnevno i provodeći većinu preostalog vremena tokom dana izvođeci ostale vežbe prilagodavanja da to podrže, kada se gotovo sve vreme čini prvo ili drugo, pa postoji stalan osećaj bivanja "na ivici nečeg zaista velikog", tada čovek može da se nada da će nastaviti ka sledećem stupnju - Djani.

VI

DJANA

Ova reč ima dva sasvim različita i međusobno isključiva značenja. Prvo se odnosi na sam rezultat. Djani odgovara "djana" na pali jeziku. Buda je nabrojao osam djana koje su očigledno različiti stepeni i vrste zanosa. Indusi takođe govore o djani kao o nižem obliku Samadija. Drugi je, međutim, shvataju samo kao pojačanje Darane. Patandali kaže: "Darana je zadržavanje uma na nekom pojedinačnom predmetu. Neprekinuti tok spoznaje o tom predmetu je djana. Kada to, odbacivši svaki oblik, iskazuje samo značenje, to je Samadi." On to troje sjedinjuje u Samjamu.

Mi ćemo Djanu shvatiti kao rezultat, a ne kao metod. Do te tačke drevni autoriteti su bili vrlo pouzdani vodiči izuzev u pogledu njihove džangrizave etike; ali, kad se dohvate predmeta rezultata meditacije, oni potpuno gube glave.

Oni iscrpljuju mogućnosti poezije da bi saopštili ono što je očito netačno. Na primer, u Šiva Sanhiti nalazimo da "za onim ko svakodnevno kontemplira lotos srca, žude Božje kćeri, a on ima nadnaravan sluh, vidovit je i može da hoda po vazduhu." Neko drugi "može da pravi zlato, otkrije lek protiv bolesti i vidi skriveno blago." Sve je to gnusno. Kakvo to prokletstvo počiva na religiji, pa su njene tajne uvek povezane sa svim vrstama neumerenosti i laži?

Postoji jedan izuzetak; to je A. . A. ., čiji su članovi kranje oprezni da ne izjave ništa što ne može da bude potvrđeno na uobičajen način; ili, gde to nije lako, da barem izbegne bilo šta što liči na dogamtske izjave. U njihovoj drugoj knjizi praktičnih uputstava Liber O pojavljuju se ove reči:

"Čineći određene stvari prouzrokavaće se i određeni rezultati. Studenti se najozbiljnije upozoravaju da bilo kojem od njih ne pridaju objektivnu realnost, niti filozofsku punovažnost."

Te zlatne reči!

Raspravljajući o Djani, neka se još shvati da će biti opisano nešto neočekivano.

Razmotrićemo prirodu i oceniti vrednost Djane na potpuno nepristrasan način, ne dopuštajući sebi uobičajenu zanesenost, ili izvođenje bilo kakve teorije univerzuma. Dodatni čin može razoriti neku postojeću teoriju i to je obično dovoljno, ali jedna činjenica nije dovoljna da je izgradi. Potrebno je shvatiti da Darana, Djana i Samadi čine kontinuirani proces i da nije važno kada će vrhunac nastupiti. O tom vrhuncu moramo da govorimo, jer to je stvar iskustva i to veoma posebnog.

Tokom usredsređenosti **primećujemo da se sadržaj uma u bilo kom trenutku sastoji od dve stvari i ni jedne više:** od Objekta koji je promenljiv i Subjekta koji je nepromenljiv, ili je bar naizgled tako. **Sa uspehom u Darani objekat postaje postojan kao i subjekat.**

Rezultat toga je, da to dvoje postaje jedno. Ta pojava obično dolazi kao strahovit šok. Čak ni majstori jezika nisu u stanju to da opišu; zato ne iznenađuje da poluobrazovani mucavci grcaju u okeanu ushićenja.

Sve poetske i emotivne sposobnosti ulaze u neku vrstu ekstaze koja svojom pojavom prevazilazi um i čini da ostali deo života izgleda potpuno bezvredan u poređenju s tim.

Dobra literatura je u suštini stvar čistog opažanja i jasnog prosuđivanja izraženog na najjednostavniji način. Iz tog razloga ni jedan od velikih istorijskih događaja (kao što su zemljotresi i bitke) nije bio odgovarajuće opisan od strane očevidaca, izuzev ako su ti očevici bili izvan opasnosti. **Ali, čak ni kada je čovek naviknut na Djanu putem njenog stalnog ponavljanja, nijedna reč se ne čini odgovarajućom za njen opis.**

Jedan od najjednostavnijih oblika Djane može biti nazvan "Sunce". Sunce (tako reći) gleda samo sebe, a ne gleda ga posmatrač; i mada fizičke oči ne mogu gledati Sunce, čovek je prisiljen da izjavi da je to "Sunce" daleko sjajnije od onog koje se vidi u prirodi. Sve se to odvija na višem nivou.

Takođe, **uslovi mišljenja, vremena i prostora nestaju**. Nemoguće je objasniti šta se tačno pod tim podrazumeva: samo iskustvo će vam omogućiti razmevanje.

(Ovo, takođe, ima svoju analogiju i u običnom životu; koncepcije više matematike ne mogu biti shvatljive početniku, a laiku se ne mogu objasniti.)

Dalji razvoj je pojava Oblika koji je univerzalno opisan kao ljudski; mada su osobe koje su to opisivale dodale veliki broj pojedinosti koje uopšte nisu ljudske. Za ovu posebnu pojavu se obično usvaja da je "Bog".

Ali, bilo šta da je to, **posledica na um studenta je ogromna**, sve njegove misli su gurnute ka najvećem razvoju. On iskreno misli da one imaju dozvolu Božju; možda čak smatra da one emaniraju iz tog "Boga". **On se vraća nazad u svet, naoružan snažnim ubeđenjem i autoritetom**. On izlaže svoje misli bez uzdržanosti koju ljudima nameće sumnja, skromnost i nesigurnost;¹ on napredujući pronalazi, može se pretpostaviti, stvarno razjašnjenje.

U svakom slučaju, masa čovečanstva uvek je spremna da bude pokolebana nečim autoritativnim i posebnim. Istorija je puna priča o oficirima koji su nenaoružani ušli među pobunjeničke pukove i razoružali ih samo snagom uverenja. Moć govornika nad gomilom dobro je poznata. To je, verovatno, razlog da prorok uspeva da primora ljude da se pokore njegovom zakonu. Nikad mu ne bi palo na pamet da neko može da postupa drugačije. U praktičnom životu možete proći pored bilo kog čuvara, kao što su stražar ili biletar, samo ako uspete da delujete tako da je čovek na neki način uveren da imate pravo da prođete neometano.

Ova moć, usput, je ona koju su magovi opisivali kao moć nevidljivosti. Neko je imao odličnu priču o četiri sasvim pouzdana čoveka koji su bili na uviđaju ubistva i imali su uputstvo da nikog ne propuste i koji su se svi pojedinačno zakleli da pored mrtvog tela niko nije prošao. Nijedan od njih nije opazio poštaru.

Lopovi koji su ukrali "Đokundu" iz Luvra verovatno su bili preruseni u radnike i ukrali su sliku na očigled stražara; vrlo verovatno da su ga zamolili da im pomogne.

Potrebno je samo verovati da je stvar izvodljiva. To verovanje ne sme da se temelji na emocijama ili intelektu. Ono se nalazi u dubljim delovima uma, mada ti delovi nisu tako duboki da većina ljudi, posebno svi uspešni ljudi, ne bi razumeli ove reči, imajući u vidu svoje vlastito iskustvo za poređenje.

Najvažniji činilac Djane je, ipak, poništavanje Ega. Naša koncepcija univerzuma mora potpuno da se prevaziđe, ukoliko želimo da je smatramo važećom; i vreme je da razmotrimo šta se zaista dešava.

¹ Ovaj izostanak uzdržanosti ne treba mešati sa onim što se uočava kod trovanja i ludila. Ipak, postoji krajnje upadljiva sličnost, mada je ona samo površna.

Priznaćete da smo dali veoma racionalno objašnjenje veličine velikih ljudi. Oni su imali jedno iskustvo koje je tako nadmoćno, toliko van odnosa sa ostalim stvarima, da su se oslobodili svih tričarija koje sprečavaju normalnog čoveka da ostvari svoje planove.

Brige oko odeće, hrane, novca, onog što ljudi mogu pomisliti, kako i zašto, i iznad svega strah od posledica, sputavaju gotovo svakog. Ništa nije lakše, teoretski, nego da neki anarhista ubije kralja. Potrebno je samo da kupi pušku, učini sebe prvoklasnim strelcem i ubije kralja sa udaljenosti od četvrt milje. Pa ipak, iako ima mnogo anarhista, atentata je veoma malo. Istovremeno, policija je najverovatnije prva koja bi bila prisiljena da prizna da ako je neki čovek u svom najdubljem biću zaista umoran od života, a to je stanje koje se veoma razlikuje od onog u kojem čovek hoda naokolo samo govoreći da je umoran od života, on će biti u stanju da pronađe način da ubije prvog koga sretne.

Čovek koji je iskusio bilo koji jači oblik Djane je oslobođen. Univerzum je time za njega uništen kao i on za univerzum. Njegova volja stoga može bez ometanja da sledi vlastiti put. Neko će pomisliti kako je u Muhamedovom slučaju on godinama gajio silnu ambiciju i nikad nije postigao ništa, jer su ga kvaliteti državničke veštine opominjali da je nemoćan. Njegova vizija u pećini dala mu je potrebnu sigurnost, veru koja pomera planine. Postoje mnoge, na izgled čvrste, stvari u ovom svetu koje bi i dete bilo u stanju da sruši; niko, međutim, nema hrabrosti da ih sruši.

Prihvatimo, za sada, ovo objašnjenje veličine i napustimo je. Ambicija nas je dovela da ove tačke; međutim, sada nas zanima rad zbog njega samog.

Doživeli smo najzaprepasavajuću pojavu; imali smo iskustvo koje čini da ljubav, slava, položaj, ambicija, bogatstvo izgledaju kao sitnica i počinjemo da se strastveno pitamo: "Šta je istina?" Vlastitim ušima čujemo kako se univerzum ruši kao kuća od karata, a sa njim se rušimo i mi. Pa ipak je to uništenje poput otvaranja Kapija Neba! To je veliki problem i postoji nešto u nama što hrli za njegovim razrešenjem.

Pogledajmo kakva objašnjenja možemo da pronađemo.

Prva sugestija koja se javlja u uravnoteženom umu, upućenom u proučavanje prirode, jeste da smo iskusili mentalnu katastrofu. Kao što udarac u glavu čini da čovek "vidi zvezde", tako se može pretpostaviti da užasni mentalni napor Darane uzrokuje preveliku razdraženost mozga i uzrokuje grč ili čak pucanje nekog kapilara. Izgleda da nema razloga da se odbaci ovo objašnjenje u potpunosti, iako bi bilo apsurdno pretpostaviti da prihvatiti ga znači osuditi vežbu. Grč je normalna funkcija bar jednog telesnog organa. Da mozak nije vežbom oštećen dokazuju mnogi ljudi koji tvrde da su imali ovo iskustvo sa ponovljenim i produženim vežbama, a normalno nastavljaju da obavljaju svoj životni poziv nesmanjenom aktivnošću.

Možemo zato odbaciti pitanje fiziologije. Ono ne baca svetlost na glavni problem koji je vrednost iskustva kao dokaza.

Pošto je to veoma teško pitanje, ono za sobom povlači mnogo veće pitanje nego što je vrednost dokaza bilo koje vrste. Svaka moguća misao je bila dovedena u sumnju pre ili kasnije, izuzev misli koja može da se označi samo znakom pitanja, jer sumnjati u tu misao znači podržati je. (Za potpuno istraživanje toga vidi "Vojnik i grbavac", The Equinox, Vol. I, No I) Ali, sem one dubokomislene filozofske sumnje postoji i praktična svakodnevna sumnja. Popularna izreka "sumnjati u ispravnost nečijih čula", pokazuje nam da se ta ispravnost obično prihvata; ali naučnik tako ne radi. On je toliko svestan činjenice da ga čula stalno varaju, da je izmislio razrađene instrumente da ih ispravlja. I dalje, on je svestan da univerzum koji može neposredno da opazi putem čula, predstavlja samo sićušan isečak Univerzuma koji poznaje posredno.

Na primer, azot čini četiri petine vazduha. Kada bi neko uneo bocu sa azotom u sobu, bilo bi izuzetno teško reći šta se dogodilo; gotovo svi testovi koji bi mogli da se izvrše dali bi negativan rezultat. Čula nam govore malo ili ništa.

Argon je otkriven tek poređenjem težine hemijski čistog azota i azota iz atmosfere. To je često izvođeno, ali niko nije imao dovoljno osetljiv instrument kojim bi se opazila različitost. Da uzmemo drugi primer: još ne tako davno je jedan čuveni naučnik tvrdio da nauka nikad neće utvrditi hemijsku strukturu fiksnih zvezda. Pa ipak je to ostvareno, i to sa sigurnošću.

Kada bi upitali naučnika za njegovu "teoriju stvarnosti", on bi vam odgovorio da je "etar" koji se ni na jedan način ne može opaziti nijednim čulom, niti otkriti bilo kojim instrumentima i koji poseduje osobine koje su, rečeno svakidašnjim jezikom, nemoguće, mnogo stvarniji nego stolica na kojoj on sedi. Stolica je samo činjenica i njeno postojanje utvrđuje ličnost koja je veoma podložna obmani. Etar je nužni zaključak miliona činjenica koje su ponovo potvrđene i proverene svim mogućim testovima istinitosti. Dakle ne postoji nikakav a priori razlog za odbacivanje bilo čega što nije neposredno opaženo čulima.

Predimo na drugu stvar. Jedan od naših testova istinitosti je jasnoća utiska. Neki događaj iz prošlosti koji nije od veće važnosti može biti zaboravljen, a ako ga se na neki način čovek priseti može da se zapita: "Jesam li to sanjao? ih se to zaista dogodilo?" Ono što se ne zaboravlja jesu kobni događaji. Na primer, smrt prve među osobama koje se vole neće nikad biti zaboravljena, jer čovek tada prvi put shvata ono što je ranije samo znao. Takvo iskustvo ponekad ljude odvede u ludilo. Naučnici su skloni da, ako se njihova omiljena teorija sruši, izvrše samoubistvo. Taj problem je bio otvoreno istražen u esejima "Nauka i budizam"², "Vreme", "Kamila" i drugi. Ovde je potrebno samo da kažemo da se Djana svrstava kao najjasnije i najkobnije od svih iskustava. To će potvrditi svako ko je to iskusio.

Teško je proceniti vrednost koju jedno takvo iskustvo ima za jedinku, pogotovo što ono predstavlja rešenje svih njenih koncepcija, uključujući njeno najdublje razumevanje, standard na osnovu kojeg je oduvek sve procenjivala, njeno vlastito sopstvo, i kad bi pokušali da to objasnimo kao halucinaciju, privremeni gubitak sposobnosti ili tome slično, ustanovili bismo da nismu u stanju da to učinimo. Ne možete raspravljati sa munjom koja vas je oborila.

Sve teorije je lako preokrenuti. Neko može da otkrije nedostatke u procesu razmišljanja, neko će pretpostaviti da su premise na neki način pogrešne; ali, u svakom slučaju, ako bi neko osporio izvesnost Djane, um bi poklekao pred činjenicom da svako drugo iskustvo osporavano na isti način, mnogo lakše biva oboreno.

Na koji god način da ispitujemo, rezultat ostaje isti. **Djana može biti laž, ali ako je tako, onda to važi i za sve ostalo.**

Um odbija da ostane u uverenju o nestvarnosti njegovog vlastitog iskustva. Ono možda nije onakvo kao što izgleda, ali nešto jeste i ako je (sve u svemu) obični život nešto, koliko više to onda mora da važi za ono u čijem svetlu običan život izgleda ništavan!

² Vidi Crowley, Sabrana dela "Collected Works".

Običan čovek vidi neistinitost, nepovezanost i besciljnost snova; on ih (ispravno) pripisuje nemirnom umu. Filozofi gledaju na budni život sa sličnim prezirom; a osoba koje je iskusiła Djanu zauzima isti stav, ali ne više iz pukog i beskrvnog intelektualnog uverenja. Razum, ma koliko ubedljiv, nikad ne može u potpunosti da ubedi; ali, čovek u Djani ima istu svakidašnju izvesnost kao neko ko se probudio iz noćne more. "Nisam padao niz hiljadu stepenica, bio je to samo ružan san."

Slične misli dolaze čoveku koji je imao iskustvo Djane: "Ja nisam bedni insekt, neprimetni parazit na zemlji, bio je to samo ružan san." I kao što normalnog čoveka ne možete ubediti da je njegova noćna mora bila stvarnija od buđenja, tako ni drugoga ne možete ubediti da je njegova Djana bila halucinacija, čak iako je on potpuno svestan da je iz tog stanja ponovo pao u "normalan" život.

Verovatno je retko da jedno iskustvo tako radikalno preokrene celokupno razumevanje univerzuma; kao što ponekad, u prvim trenucima buđenja, preostaje polu-sumnja u to šta je stvarnost, san ili java. Ali, kako čovek stiće dalje iskustvo³, kada Djana više ne predstavlja šok, kada je student imao vremena da učini da se u novom svetlu oseća kao kod kuće, njegovo uverenje će postati apsolutno.

Drugo racionalno razmišljanje je ovo. Student nije pokušavao da uzbudi um već da ga smiri; jer ne postoji veza između objekta meditacije i Djane. Zbog čega bi morali da pretpostavimo rušenje celog procesa, pogotovo, što um nakon toga ne snosi posledice bilo kakvog uplitanja kao što su bol ili zamor? Sigurno je da o ovome, ako nigde drugde, hindu prikaz daje najjednostavniju teoriju!

Prikaz se sastoji iz jezera po kojem plovi pet santi leđa. Te sante su čula. Sve dok se led (utisci) stalno lomi u jezero, voda je uznemirena. Kada se sante zaustave, površina postaje mirna i tada, i samo tada, ona može nerazlomljeno da ogleda sunčev disk. To sunce je "duša" ih "Bog".

Mi treba, ipak, za sada da izbegavamo takve izraze zbog njihovog dubljeg smisla. Radije govorimo o tom suncu kao o "nekoj nepoznatoj stvari čije je prisustvo pod maskom svega spoznatog i spoznavaoa."

Moguće je, takođe, da se naše sećanje na Djanu ne odnosi na samu pojavu, nego na sliku koja je tom pojavom ostala u svesti. Ali, to važi za sve pojave, kao što su nepobitno dokazali Kant i Berkli. Zato nas se to ne tiče.

Mi ćemo, ipak, za sada prihvatiti gledište da je **Djana stvarna, mnogo stvarnija i time za nas značajnija od svih ostalih iskustava**. To stanje nisu opisali samo hindusi i budisti, nego i muhamedanci i hrišćani. Međutim, hrišćanske spise su duboka dogmatska predubeđenja učinila bezvrednim za prosečnog čoveka. Oni zanemaruju suštinska stanja Djane, a istrajavaju na nebitnom u mnogo većem stepenu od najboljih hinduskih autora. Ali, za svakog ko ima iskustvo Djane i u izvesnoj meri je upućen u uporednu religiju, istovetnost je očita. Sada možemo preći na Samadi.

³ Trebalo bi zapamtiti da za sada ne postoje odrednice na osnovu kojih bi odredili trajanje Djane. Čovek samo može reći da, nakon što se pojavila između tog i tog časa, mora da je trajala kraće od tog perioda. Tako da iz zapisa Frater Perdurabe vidimo da sa izvesnošću traje između pet minuta i nešto manje od jednog sata.

VII

SAMADI

O Samadiju je napisano više nego dovoljno gluposti; moramo da se potrudimo da ne povećamo tu gomilu. Čak i Patandali, koji je neobično jasan i praktičan u većini stvari, počinje da bulazni kada o tome govori. Čak i kada bi ono što on govori bilo istina, on to nije trebalo da spominje; jer to ne zvuči istinito, jer ne bi trebalo izjavljivati nešto što je a priori neverovatno ukoliko ne posedujemo najpotpunije dokaze koji će to potvrditi. Ipak, više je nego verovatno da su ga njegovi tumači pogrešno razumeli.

Najrazumnije stanovište među svim poznatim autoritetima jeste ono Jađna Valkje koji kaže: "Pranajama odstranjuje nečistoće tela; Darana nečistoće uma, Pratjahara nečistoće vezanosti; a Samadi otklanja sve ono što prikriva vlast duše." To je umerena izjava u dobrom književnom obliku. Kada bi samo i mi mogli da budemo tako jasni!

Kao prvo, šta znači taj pojam? Etimološki Sam je grčko sigma, ipsilon, engleski prefiks syn u značenju "zajedno sa". Adi znači Gospod, a logičan prevod cele reči bio bi "Jedinstvo sa Bogom", upravo istovetan pojam koji su koristili hrišćanski mistici da bi opisali svoje postignuće.

Postoji velika zbrka zato što su budisti koristili reč Samadi u sasvim drugačijem značenju, više u smislu sposobnosti pažnje. Tako, po njima, misliti na mačku znači "izvoditi Samadi" na mačku. Oni koriste reč Djana da bi opisali mistična stanja. To je velika greška, jer, kao što smo videli u prethodnom poglavlju, Djana je uvod u Samadi i naravno da je Djana bedno plebejsko iskrivljavanje toga na Paliju.¹

Postoje mnoge vrste Samadija.² Neki autori smatraju da je At-madaršana, univerzum kao jedinstvena pojava bez uslovljenosti, prvi pravi Samadi. Ako to prihvatimo, onda moramo stanja daleko manje ushićenosti podvesti pod Djanu. Patandali nabroja mnoga od tih stanja: primenjujući ih na različite objekte stiču se različite magijske moći, bar on tako kaže. O tome nije sad potrebno raspravljati. Svaki onaj koji želi magijske moći može ih steći na desetine različitih načina.

Moć raste brže nego žudnja. Dečak koji želi novac za kupovinu olovnih vojnika baca se na posao da ga zaradi, i u trenutku kad ga zaradi, on želi nešto drugo umesto toga - verovatno nešto što prevazilazi njegove finansijske mogućnosti.

Takva je uzvišena istorija svekolikog duhovnog napredovanja! Čovek se nikad ne zaustavlja da uzme nagradu.

Zato se uopšte nećemo uznemiravati oko toga šta neki Samadi može ili ne može doneti sve dok se posledice ne tiču naših života. Ovu knjigu smo, potsetićemo se, započeli razmatranjem smrti. Smrt je sada izgubila svako značenje. Ideja o smrti zavisi od ideje o egu i vremenu; ali te ideje su uništene i tako je "Smrt" savladana pobedom! Sada nas samo zanima šta je Samadi po sebi i koja ga stanja uzrokuju.

¹ Vulgarnost i provincijalizam budističkog kanona beskraino su odbojni svim prefinjenim umovima; pokušaj da se pojmovima jedne egocentrične filozofije objasne detalji psihologije, čija je osnovna doktrina negiranje ega, delo je pakosnog idiota. Odbacimo bez oklevanja te gnusote, te gadosti prosjaka obučenih u prnje koje su pokupili sa leševa i sledimo etimološko značenje reči kao što je gore navedeno!

² Prividno. To je zato što su vidljivi rezultati različiti. Verovatno je uzrok samo jedan, ali iskazan preko različitih posrednika.

Pokušajmo da damo konačnu definiciju. Djana nalikuje Samadiju u mnogim vidovima. Postoji jedinstvo ega i ne-ega, kao i gubljenje osećaja za vreme, prostor i uzročnost. Uništena je dualnost u svim oblicima. Pojam vremena uključuje dve posledične stvari, prostor dve stvari koje se ne podudaraju i uslovljenost dve povezane stvari.

Uslovi Djane su u suprotnosti sa svakodnevnim mišljenjem; to je još naglašenije u Samadiju. I dok u **Djani to izgleda kao prosto jedinstvo dve stvari, u Samadiju se čini kao da sve stvari hrle jedna drugoj i ujedinjuju se. Može se reći da je u Djani još uvek prisutna osobina da je Jedno postojanje suprotstavljene Mnogim ne-postojanjima; u Samadiju su Mnoštvo i Jedno sjedinjeni u jedinstvu Postojanja i ne-Postojanja.** Ova definicija nije plod razmišljanja već sećanja.

Dalje, lako je ovladati "trikom" ili "veštinom" Djane. Nakon izvesnog vremena čovek je u stanju da dospe u to stanje bez prethodnog vežbanja; i posmatrajući to s te tačke, čovek izgleda sposoban da uskladi dva značenja reči koju smo razmatrali u prethodnom poglavlju. Odozdo Djana izgleda kao zanos, iskustvo tako snažno, da čovek nije u stanju da zamisli ništa veće, dok odozgo ona deluje jednostavno kao stanje svesti, prirodno kao i bilo koje drugo. Frater Perdurabo je pre nego je postigao Samadi o Djani napisao: "Možda nervna oluja prestaje kao posledica snažne kontrole: to nazivamo Djana. Samadi je, koliko to mogu da shvatim, samo dalje širenje toga."

Pet godina kasnije ne bi zauzeo takav stav: Možda bi rekao da je Djana "tok misli unutar neprekinute struje od ega do ne-ega, bez svesti o jednom i drugom, praćen rastućim čuđenjem i blaženstvom." On može da shvati da je to prirodna posledica Djane, ali ne može na isti način da Djanu naziva prethodnicom Samadija. Možda stvarno ne zna uslove koji uzrokuju Samadi. On može izazivati Djanu po volji u toku nekoliko minuta vežbe; ona često nastaje naizgled spontano; sa Samadijem to, na žalost, nije slučaj. Verovatno ga može voljno postići, ali ne može reći tačno kako, niti koliko vremena će mu za to biti potrebno; a ne može biti siguran da će ga uopšte postići.

Čovek oseća da je sigurno u stanju da pređe jednu milju po ravnom putu. On poznaje uslove; trebalo bi da se pojavi veoma neobičan niz okolnosti da bi ga zaustivio. Ipak, iako bi bilo lepo reći: "Popeo sam se na Materhorn i znam da se opet mogu popeti", ipak postoje sve vrste manje ili više verovatnih okolnosti od kojih bi bilo koja od njih mogla da spreči uspeh.

Sada znamo da **ako smo u stanju da samo jednu misao održimo postojano, posledica će biti Djana.** Ne znamo da li je pojačavanje toga dovoljno da izazove Samadi; ili su potrebne neke druge okolnosti. Jedno je nauka, drugo je iskustvo.

Jedan autor navodi (ako me sećanje ne vara) da je dvanaest sekundi postojanosti Darana, sto četrdeset i četiri Djana, a hiljadu sedamdstotina dvadeset i osam Samadi. A Vivekananda, komentarišući Patandaliya, Djanu vidi samo kao produženu Daranu; ali dalje kaže: "Pretpostavimo da sam meditirao o nekoj knjizi i postupno uspeo da usredsredim svoj um na nju i opažam unutrašnja osećanja, smisao ne izražen u bilo kom obliku, to stanje Djane nazivamo Samadi."

Drugi autori su skloni mišljenju da je Samadi posledica meditacije o subjektima koji su sami po sebi vredni. Na primer: Vivekananda kaže: "Misli na bilo šta sveto" i objašnjava to ovako: "To ne znači na bilo šta grešno" (!)

Frater Perdurabo nije hteo da kaže ništa određeno da li je ikad došao do Djane preko običnih objekata. On je odustao od te vežbe posle nekoliko meseci i meditirao na čakre, itd. Takođe, njegova Djana postala je tako obična da je prestao da zapisuje. Ali, ukoliko bi to hteo da uradi ovog trenutka, on bi izabrao nešto što bi probudilo njegov "božanski strah", ili "sveto strahopoštovanje", ili "čuđenje".³ Ne postoji vidljiv razlog da se Djana ne pojavi dok mislimo na neki običan predmet na morskoj obali kao što je plavo prase; ali Frater Perdurabovo stalno upućivanje na to kao na stalni objekt njegove meditacije ne treba uzeti au pied de la lettre.

- U njegovim zapisima meditacije ne spominje se ta izuzetna životinja.

Bilo bi dobro kada bi organizovano istraživanje odredilo ono što uslovljava Samadi; ali u međuvremenu izgleda da ne postoje posebni prigovori vezani za našu tekuću tradiciju i korišćenje istih predmeta meditacije koje su koristili naši prethodnici, osim jednog izuzetka koji ćemo pravovremeno spomenuti.

Prvu grupu objekata za ozbiljnu meditaciju (suprotno prethodnoj vežbi, gde je bilo potrebno usredsrediti se na jednostavne, lako prepoznatljive predmete čiju je određenost lako održavati) čine različiti deiovi tela. Hindusi imaju razrađen sistem filozofije i anatomije koji, naizgled, nema nikakve veze sa činjenicama sobe za seciranje. U toj grupi se ističe sedam čakri koje će biti opisane u II delu. Postoje takođe podjednako mistični različiti "nervi".

Drugu grupi čine objekti obožavanja, kao što su ideja ili oblik Božanstva, ili srce ili telo vašeg Učitelja, ili neke osobe koju duboko poštujete. Ova vežba se ne preporučuje jer dovodi do pristranosti uma.

Možete takođe da meditirate o svojim snovima. Ovo zvuči praznovorno, ali je smisao u tome da vi već imate sklonost da razmišljate o tim stvarima nezavisno od vaše svesne volje; da mislite o stvarima o kojima je lakše razmišljati nego o drugima. Da je to objašnjenje pravilno vidi se iz prirode prethodnih i sledećih grupa.

Vi možete takođe da meditirate o bilo čemu što vas naročito privlači.

Ali u svemu tome smo skloni zaključku da **bi bilo bolje i mnogo uverljivije kada bi meditacija bila usmerena na neki predmet koji je po sebi prilično nevažan**. Čovek ne želi da mu misli budu uzbuđene na bilo koji način, čak ni obožavanjem. Pogledaj tri metode meditacije u Liber HHH (The Equinox, VI).⁴ U isto vreme ne želimo sa sigurnošću poreći da je zaista mnogo lakše prihvatiti neku ideju prema kojoj bi misli prirodno tekle.

Indusi tvrde da priroda objekta određuje Samadi, to je slučaj kod nižih Samadija koji daruju takozvane "magijske moći". Na primer, to su jogapraviti. Meditirajući na vrh nosa čovek stiče ono što bi mogli nazvati "savršen njuh"; to nije neki određeni njuh, već arhetipski njuh; a svaki postojeći njuh je samo njegova modifikacija. To je "njuh koji nije njuh". To je jedino razumno objašnjenje; ako iskustvo stoji nasuprot razumu, tada je razumno da i reči kojima se to opisuje takođe stoje nasuprot razumu.⁵

³ To je prodor sumnjičavosti, koja je osnov našeg sistema, da se prihvati da je nešto na bilo koji način bolje od nečeg drugog. Razmisli: "A" je stvar za koju "B" misli da je "sveta". Prirodno je dakle da B meditira o tome. "Oslobodi se ega, posmatraj sve delatnosti kao da ih izvodi neko drugi i izbećićeš devedeset i devet odsto nevolja koje ti predstoje.

⁴ To su dopune trima metodama Entuzijazma. (Uputstva A. . A. . nisu još bila objavljena do marta 1912.)

⁵ Otuda Atanazijska vera. Uporedi to sa preciznom paralelom u Zoharu: "Glava koja je iznad svih glava; Glava koja nije Glava."

Slično tome, usredsređivanje na vrh jezika daje "savršen ukus"; na poledinu jezika - "savršen dodir". "Svaki atom tela dolazi istog trenutka u dodir sa svakim atomom univerzuma," kako je to opisao Biku Ananda Meteja. Koren jezika daje "savršen sluh", a ždrelo "idealno vid"⁶

Samadi *par excellence*, je Atmadaršana, koja po nekima, i to ne onim slabo upućenima, prvi pravi Samadi; jer, **čak i vizija "Boga" ili "Sopstva" jeste umrljana oblikom. U Atmadaršani se Sve manifestuje kao Jedno: to je Univerzum oslobođen svojih uslovljenosti. Nisu samo uništeni svi oblici i ideje, već i one koncepcije koje podrazumevaju naše ideje o tim idejama.**⁷ Svaki pojedini deo Univerzuma postaje celina, pa fenomenalno i noumenalno više nisu suprotstavljeni.

Postoji, ipak, mnogo više stanje zvano **Šivadaršana** za koje je neophodno reći da je to **razaranje prethodnog stanja, njegova anihilacija**, da bi shvatio to uništavanje čovek ne sme zamišljati "Ništavilo" (jedino ime za to) kao negativno već kao pozitivno.

Prosečan um je sveća u zamračenoj sobi. Otvorite kapke prozora i sunčeva svetlost će učiniti plamen nevidljivim. To je dobar prikaz Djane.⁸

Ali, um odbija da pronade poređenje sa Atmadaršanom. Prilično je nedelotvorno reći da će juriš nebeskih vojski izbrisati sjaj sunca. Ali, ako to izjavimo i želimo i dalje da stvorimo sliku Šivadaršane, moramo da zamislimo kako iznenada shvatamo da je taj sveopšti sjaj tama; ne sjaj zatamljen u poređenju sa nekom drugom svetlošću, već prava tama. To nije promena sićušnog u ogromno, ili čak konačnog u beskonačno. To je priznanje da je i pozitivno samo negativno. Konačna istina se ne opaža samo kao pogreška, nego kao logična kontradikcija istini. Poptuno je beskorisno razrađivati ovu temu koja je prevarila sve umove do sada. Mi smo nastojali da kažemo onoliko malo koliko je moguće umesto onoliko mnogo koliko je moguće.⁹

Još dalje od sadašnje namere bilo bi kritikovanje nebrojenih rasprava o tome da li je Šivadaršana krajnje postignuće, ili šta ona nudi. Dovoljno je ako kažemo da čak i prva i najkratkotrajnija Djana nadoknađuje hiljadu puta sve one patnje koje smo podneli da bi je postigli.

Uporišna tačka za početnike je da je njegov rad kumulativan: svaki čin usmeren ka postignuću gradi sudbinu koja jednog dana mora dati plod. Neka svi postignu!

⁶ Slično tome Patandali kaže da Samjamom na snagu slona ili tigra student stiže tu snagu. Ovladajte "nervom Udana" i u stanju ste da hodate po vodi; "Šamanom" i počecete da zračite svetlošću; "elementima" vatrom, vazduhom, zemljom i vodom i u stanju ste da učinite sve što u prosečnom životu niste mogli. Na primer, kad ovladate zemljom možete prećicom da stignete do Australije; ili ako ovladate vodom možete da živite na dnu Ganga. Kažu da postoji neki sveti čovek u Banaresu koji to radi i izlazi napolje samo jednom godišnje da uteši i pouči svoje učenike. Ali, niko ne treba da veruje u to ukoliko ne želi; čak vam se savetuje da savladate želju ako se pojavi. Biće zaista zanimljivo kada nauka odredi varijable i konstante u ovim jednačinama.

⁷ To je toliko savršeno, da ne samo da je "Crno Belo" nego je i "Belina Crnila suština tog Crnila." "Ništa = Jedan = Beskonačno"; ali ovo je istina samo zbog tog trostrukog uređenja, trojstva ili "trougla suprotnosti."

⁸ Ovde je diktat prekinut veoma dugim razmišljanjem koje je primereno poteškoći pojašnjavanja zamisli. Virakam.

⁹ To sve dolazi od želje da budemo skromni kao Jađna Valkja!

SAŽETAK

P. Šta je genije i kako on nastaje?

O. Uzmimo nekoliko primera te vrste i pokušajmo da otkrijemo nešto što je za sve njih uobičajeno a nije svojstveno drugima.

P. Postoji li tako nešto?

O. Da: svi geniji su imali naviku usredsređivanja misli, a obično su za sticanje te navike potrebni dugi periodi samoće. Posebno su se svi najveći verski geniji nekom prilikom u svom životu povlačili iz sveta, a odmah po povratku počinjali sa propovedanjem.

P. Od kakve je koristi to povlačenje? Očekivano bi bilo da će čovek koji to učini izgubiti vezu sa civilizacijom, i po svom povratku na svaki način biti oslabljen u odnosu na vreme pre svog odlaska.

O. Ali, oni svi tvrde, mada različitim jezikom, da su za vreme svog odsustva stekli nadljudske moći.

P. Verujete li u to?

O. Čini nam se nepravilnim da odbacimo izjave onih koji su priznati kao najveći među ljudima dok ih ne opovrgnemo dokazima, ili bar objasnimo u čemu greše.

P. Ali njihova uputstva se veoma razlikuju!

O. Samo onoliko koliko je svaki od njih bio uslovljen vremenom, kulturom, klimom i jezikom. Postoji suštinska istovetnost u metodi.

P. Zaista!

O. Veliko životno delo Frater Perduraba bilo je da to dokaže. Proučavajući na licu mesta svaku religioznu praksu svih velikih religija, bio je u stanju da pokaže Jedinstvo-u-različitosti svih i da formuliše metod oslobođen svih dogmatskih predubeđenja i zasnovan samo na utvrđenim činjenicama anatomije, fiziologije i psihologije.

P. Možete li mi dati kratak prikaz tog metoda?

O. Osnovna ideja je da je Beskraj, Apsolut, Bog, Vrhovni Duh, nazovite to kako hoćete, uvek prisutan; ali prikriven mislima uma, isto kao što ne možete da čujete otkucaje srca u bučnom gradu.

P. Zar?

O. Dakle, da bi se stekla spoznaja o Tome, potrebno je samo utišati sve misli.

P. Ali u snu misli su utihnute?

O. Istina, možda, grubo rečeno; međutim tada utihne i funkcija primanja.

P. Tada želite da postignete savršenu budnost i pripravnost uma neprekinutu pojavom misli?

O.Da.

P. Šta činite?

O. Kao prvo, umirimo telo vežbom zvanom Asana i obezbedimo da mu je udobno i da su vežbom Pranajama njegove funkcije ravnomerne. Na taj način nijedna poruka tela neće ometati um.

Drugo, Jamom i Nijamom mi umirujemo emocije i strasti i tako sprečavamo njihovo javljanje koje uznemiruje um.

Treće, pomoću Pratjahare mi analiziramo um mnogo dublje i počinjemo da kontrolišemo i sprečavamo misli uopšte bez obzira na njihovu prirodu.

Četvrto, mi sprečavamo sve druge misli putem neposrednog usredsređivanja na jednu jedinu misao. Taj postupak, koji nas vodi do najvećih rezultata, sastoji se od tri dela Darana, Djana i Samadija koji se podvode pod jedan jedini naziv Samjana.

P. Kako mogu da steknem više znanja i iskustva o ovome?

O. A. . A. . je organizacija čiji su čelnici ličnim iskustvom postigli vrhunac u ovoj nauci. Oni su osnovali sistem zahvaljujući kome svaki čovek može jednako da postigne i to sa lakoćom i brzinom koja je ranije bila nemoguća.

**II DEO
MAGIKA
ELEMENTARNA
TEORIJA**

OBREDNA MAGIKA¹

UVODNE NAPOMENE

Do sada smo govorili samo o mističnoj stazi, s tim što smo se posebno pridržavali one njene praktične egzoterične strane. Jedine teškoće koje smo pominjali bile su čisto prirodne prepreke. Na primer, uopšte se nismo dotakli velikog pitanja samopredavanja, koje je tako široko zastupljeno u većini mističkih rasprava. Govorili smo samo o onome šta čovek treba da radi; dok se uopšte nismo osvrnuli na ono šta taj rad povlači za sobom. Nije razmatrana pobuna volje protiv užasne discipline meditacije, tako da tome sada možemo posvetiti nekoliko reči.

Ne postoje granice za ono što teolozi nazivaju "grehom". Učenik je u stanju jedino da putem eksperimenta otkrije domišljatost vlastitog uma, koji nastoji da izbegne kontrolu. **On je savršeno siguran sve dotle dok se čvrsto pridržava meditacije, ne čineći ni manje ni više od onoga što smo preporučili; ali um mu verovatno neće dozvoliti da se zadrži na ovakvoj jednostavnosti.** Ova činjenica predstavlja osnovu svih legendi o "Svecu" koga iskušava "Đavo". Proučimo parabolu (preneseno značenje priče) o Hristu u pustinji, gde biva stavljan na iskušenje, kako bi upotrebio svoju magičku moć, kako bi učinio bilo šta sem onoga što treba da čini. Ovi napadi na volju su podjednako loši kao i misli koje se nameću tokom Darane. Gotovo da izgleda da čovek nije u stanju da uspešno izvede meditaciju pre nego što mu volja postane toliko snažna da je nijedna sila u svemiru ne može pokolebati niti slomiti. **Pre nego što uspe da sažme niži princip - um, čovek mora sažeti viši princip - Volju.** Neshvatanjem ovoga uništava se sva vrednost pokušaja da se nauči 'Joga', 'Mentalna kultura', 'Nova misao' i slično.

Postoje metode za obučavanje volje, pomoću kojih se lako može kontrolisati nečiji napredak.

Svi znamo kakvu moć ima navika. Svi znamo da ako neko prione na rad na određeni način, taj rad postaje lakši i kasnije savršeno prirodan.

Sve su religije u tu svrhu stvorile određene obrede. Ako vam je molitva dovoljno dugo na usnama, otkrićete jednoga dana da se ona premestila u srce.

Ovaj problem su do krajnosti pretresali i uobličili drevni mudraci; oni su Nauku Života učinili potpunom i savršenom; i nazvali su je MAGIKA. Ona predstavlja najvažniju tajnu prošlosti i premda ključevi, ustvari, nikada nisu bili izgubljeni, sigurno je da su veoma retko korišćeni.²

Misaona zbrka koju su prouzrokovale neznalice, nesposobne da je razumeju, iznela je celu ovu nauku na loš glas. Naš sadašnji zadatak je da ponovo uspostavimo ovu nauku u njenom savršenstvu. Da bismo to učinili moramo kritički pristupiti njenim Autoritetima; neki su je učinili suviše složenom, a neki su, opet, mnogo grešili čak i u tako jednostavnoj stvari, kao što je doslednost. Mnogi pisci se zadržavaju isključivo na iskustvu, još je više onih koji samo prepisuju, a najviše je onih koji se mogu svrstati u klasu glupih šarlatana.

¹ Stari oblik pisanja, odnosno izgovaranja, reči MAGIKA je opšte prihvaćen, kako bi se napravila razlika između istinske Nauke Maga i svih njenih veštačkih tvorevina.

² Čuvari ovih ključeva obično nisu govorili o tome. To je naročito bilo potrebno u Evropi zbog progona od strane vladajuće crkve.

Ovde ćemo se baviti jednostavnim oblikom Magike koji predstavlja usklađenost između mnogih sistema, starih i novih; opisaćemo razna oružja koja koristi Magičar kao i izgled njegovog hrama. Objasnićemo čemu zapravo šta odgovara, od čega je i kako napravljeno i za šta se koristi.

Magičar radi u Hramu; Univerzumu koji (zapamtite to!) znači isto što i ono što je njegovo.³ Unutar hrama nacrtan je na podu krug koji ograničava prostor u kome radi Magičar. Krug je zaštićen božanskim imenima. Magičar se uzda u njih da će svojim uticajem zadržati neprijateljske misli izvan Kruga. U Krugu stoji Oltar, čvrsta osnova na kojoj on radi, temelj svega. Na Oltaru su njegov Stap, Pehar, Mač i Pentakl, koji predstavljaju njegovu Volju, Razumevanje, Razum, odnosno niže delove njegovog bića. Na Oltaru se, takođe, nalazi bočica sa Uljem oko koje su postavljeni Bič, Bodež i Lanac, dok iznad Oltara visi Lampa. Magičar na sebi ima Krunu, jednodelnu Odoru i Lamenu, dok u rukama drži Knjigu Bajalica i Zvono.

Ulje posvećuje sve što dodirne; to je njegova težnja; sve radnje u vezi sa njim su svete. Bič nanosi Magičaru bol; bodež ga ranjava; lanac ga vezuje. Pomoću vrlina ova tri oružja, njegova težnja ostaje čista i on je u stanju da posveti sve druge stvari. On nosi krunu da bi potvrdio svoju vladavinu, svoju božanstvenost; odoru kao simbol tišine, a lamenu da bi predstavio svoje delo. Knjiga bajalica ili čarobnih reči je njegov magički zapis, njegova Karma. Na istoku je Magički Plamen, u kome na kraju sve sagoreva.⁴

Sada ćemo sve ovo detaljno objasniti.

³ "Vaše" znači sadržaj vaše svesti. Sve izvan nje za vas ne postoji.

⁴ Njemu ne treba ništa više od ovde opisanih instrumenata za prizivanje, pomoću koga doziva ono što je iznad njega i u njemu; ali za zazivanje, pomoću koga doziva ono što je ispod i izvan njega, on može da postavi trougao izvan kruga.

I

HRAM

Hram predstavlja spoljašnji Univerzum. Magičar mora da ga prihvati onakvog kakvog ga pronade, tako da on ima određen oblik; ipak, u Liber VII, VI.2 nalazimo zapisano: "Načinili smo Hram od kamena u obliku Svemira, premda je tvoj rad bio javan, a Moj skriven." Ovaj oblik je poznat kao Vesica Piscis; ali, samo najveći među Magičarima su u stanju da tako oblikuju Hram. Međutim, može da postoji i određeni izbor prostora; a to se odnosi na moć Magičara da se reinkarnira u odgovarajućem telu.

II

KRUG

Krug najavljuje prirodu Velikog Dela.

Premda Magičar ima ograničene mogućnosti u izboru prostora, on je, manje ili više, u stanju da izabere deo prostorije u kome će raditi. Razmotriće pogodnost i mogućnost datog prostora. Njegov krug ne sme biti suviše mali, kako ne bi sputavao njegove kretnje, ali ne sme biti ni suviše veliki, kako ne bi morao da prelazi valika rastojanja. Kada je krug iscertan i posvećen, Magičar ne sme da ga napušta, čak ne sme ni da se nagine preko njega, inače će ga uništiti neprijateljske sile koje se nalaze izvan kruga.

On će se radije opredeliti za krug nego za bilo koji drugi geometrijski oblik iz mnogo razloga, na primer:

1. On time potvrđuje svoju poistovećenost sa beskonačnošću.
2. On time potvrđuje potpunu uravnoteženost svoga rada; budući da su sve tačke oboda kruga podjednako udaljene od centra.
3. On time potvrđuje ograničenje koje proističe iz njegove posvećenosti Velikom Delu. On više ne luta besciljno svetom.

Centar ovog kruga je centar Tau-a, sastavljenog od deset kvadrata, koji je smešten u sredinu kruga na način prikazan na slici. Tau i krug zajedno sačinjavaju jedan od oblika Ružinog Krsta, jedinstvo subjekta i objekta, što je suština Velikog Dela, koje se simbolički ponekad prikazuje u vidu ovog krsta i kruga, ponekad kao Lingam-Joni, ponekad u vidu Anka ili Crux Ansata, ponekad kao Kupola i Lađa crkve ili hrama, a ponekad kao svadbena svetkovina, mistično venčanje, duhovno venčanje, "chymical nutpials" ("hemijsko venčanje"), i na stotinu drugih načina. Bez obzira na izabrani oblik, radi se o simbolu Velikog Dela.

Tako mesto na kome radi svedoči o prirodi i predmetu Dela. Osobe koje su pretpostavljale da korišćenje ovih simbola podrazumeva obožavanje genitalija, što je pripisivano mudracima svih vremena i podneblja, mislile su da se radi o ljudima koji su isti kao i one.

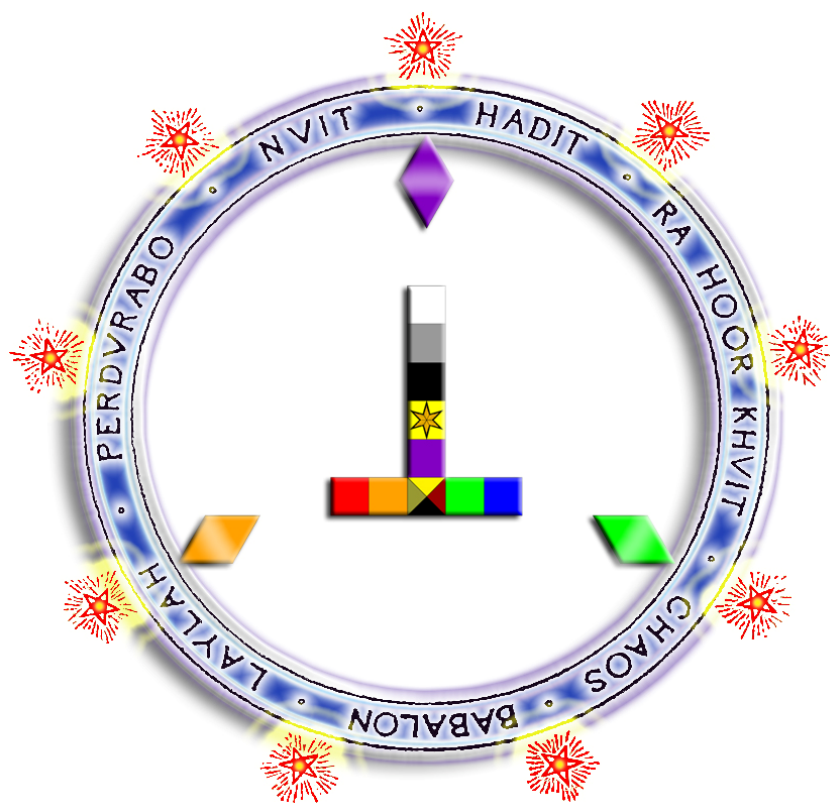
Tau je sastavljen od deset kvadrata za deset Sefirota. Oko njega je opisan trougao, koji je upisan u veliki Krug; ali kod trougla su naznačena samo tri ugla, površine koje se dobijaju na mestu preseka linija koje omeđuju ovaj trougao. On je vidljiv samo u delovima koji su zajednički za dve susedne strane; otuda oni imaju oblik dijamanta, jedan od obilika Joni. Značaj ovoga je suviše složen, ali se može detaljnije proučiti u Kroljevom eseju Berašit.

Veličina cele figure određena je veličinom pojedinog kvadrata Tau-a. Veličina jednog kvadrata je zapravo veličina osnove Oltara, koji je postavljen na Malkutu. Iz toga proizlazi da, **uprkos prividne slobode da čini sve što zaželi, Magičar je ustvari potpuno ograničen**; jer kao što osnova Oltara mora da odgovara njegovoj visini, a visina Oltara mora da odgovara Magičaru, tako i veličina cele predstave zavisi od stasa Magičara. Iz ovoga je lako izvući nekoliko moralnih pouka. Mi ćemo se ograničiti samo na jednu: **delokrug rada bilo kog čoveka zavisi od njegove vlastite obdarenosti.**

Čak i veličina oružja mora da bude u skladu sa postojećim srazmerama. Izuzetak od ovog pravila čine Lampa koja visi s plafona iznad centra Kruga, iznad kvadrata Tifareta i Ulje koje je smešteno u tako malu flašicu da može stati na svaki Oltar.

Po obodu Kruga su ispisana Božanska Imena. Krug je zelene boje, a imena su plamteće crvene boje kao i Tau. **Na spoljašnjem obodu Kruga nalazi se devet pentagrama podjednako udaljenih jedan od drugoga,¹ a u centru svakog od njih gori mala Lampa;** to su "Stražarske kule na granicama Bezdana". Pogledati u 11-tom Etiru, Liber 418 - Vizija i glas. **One su zaštita od sila tame koje bi inače mogle prodreti u Krug.**

Božanska imena čine dodatnu zaštitu. Magičar može da razmisli o tome koja će imena uzeti; ali svako ime treba, na neki način, da bude simbol metode i savršenstva Dela. Nemoguće je na ovom mestu potpuno zaći u ovu temu; pronalaženje ili izrada odgovarajućih imena, može čak i najučenijim kabalistima zadati posao od nekoliko godina.

Krug

¹ Neki magičari radije koriste sedam lampi, jer je pre Trona bilo sedam Božanskih Duhova. Svaka stoji u heptagramu, a u svakom uglu heptagrama nalazi se slovo, tako da to čini sedam imena (videti The Equinox VII). Ali ovde se radi o dosta drugačijoj simbolici. Naravno kada se radi o uobičajenim posebnim radnjama, broj lampi zavisi od prirode rada; npr., tri lampe za radove Saturna, osam za radove posvećene Merkur, itd.

Umesto ovih devet lampi, prvobitno su bile korišćene sveće napravljene od ljudske masti, masti neprijatelja² koje je ubio Magičar, tako da su služile kao opomena svim neprijateljskim silama da bi ih mogla zadesiti ista sudbina ako bi mu stvarale probleme. Danas je takve sveće teško napraviti, pa je verovatno jednostavniji način upotreba pčelinjeg voska. Med uzima magičar, a od mukotrpnog rada cele vojske pčela ne ostaje ništa drugo osim puke ljuštore, goriva svetlosti. Pčelinji vosak se koristi i pri izradi Pentakla i to je ono što povezuje ova dva simbola. Pentakl je hrana Magusa, a nešto od nje on ostavlja kako bi dao svetlost onome koji je nema. **Jer te svetlosti su samo prividno neprijateljski raspoložene prema onome što bi moglo doći izvana; one služe da osvetle Krug i Božanka Imena, omogućavajući neprosvećenome da vidi te prve i najvažnije simbole inicijacije.**

Ove sveće stoje u pentagramima, koji su simbol Geburaha, strogosti, i pružaju zaštitu; ali takođe predstavljaju i mikrokosmos, četiri elementa krunisana Duhom, koji je Volja čoveka dovedena do savršenstva u svojoj težnji ka Višem. Postavljene su izvan Kruga kako bi privukle neprijateljske sile i pružile im prvi nagoveštaj Velikog Dela, koje i one jednoga dana moraju izvršiti.

² Ili ponekad 'beba udavljenih pri rođenju' tj., onih čije su misli udavljene pre nego što su uspele da se pretvore u svest.

III

OLTAR

Oltar predstavlja čvrstu osnovu rada, nepomičnu **Volju¹ Magičara; kao i zakon pod kojim on radi. Na tom oltaru sve se čuva, jer sve podleže zakonu. Izuzetak je Lampa.**

Prema nekim autorima Oltar treba da bude napravljen od hrastovine kako bi predstavljao nepokolebljivost i strogost zakona; drugi ga radije prave od akacije, jer akacija je simbol vaskrsenja.

Oltar je dvostruka kocka, što je grub način da se prikaže Veliko Delo; jer je udvostručavanje kocke, kao i kvadratura kruga, predstavljalo jedan od najvećih problema antike. Površina Oltara je sastavljena od deset kvadrata. Vrh je Keter, a dno je Malkut. Visina Oltara jednaka je visini od tla do visine pupka Magičara. Oltar je povezan sa barkom, Nojevom barkom, lađom crkve i mnogim drugim drevnim simbolima, čije značenje je dobro objašnjeno u knjizi jednog anonimnog pisca nazvanoj Kanon (Elkin Majuz), koju treba pažljivo proučiti pre nego što se pristupi izradi Oltara.

Oltar mora da bude oličenje Magičarevog poznavanja zakona Prirode, budući da su to zakoni po kojima on radi.

On mora uložiti sve snage da napravi geometrijski oblik koji će biti simbol kosmičkih razmera. Na primer, on može uzeti dve dijagonale za (recimo) sunčev prečnik. Tada će strana Oltara biti urađena tako da joj dužina odgovara nekoj drugoj kosmičkoj veličini, vesica naslikana na bočnoj strani opet nekoj trećoj, a "raspeće" unutar vesike nekoj četvrtoj.

Svaki Magičar treba da napravi svoj sopstveni sistem simbola - pri čemu ne treba da se ograničava samo na kosmičke razmere. On može, na primer, pronaći neki odnos koji će izraziti zakon obrnutih kvadrata.

Vrh Oltara treba da bude pozlaćen i na tom pozlaćenom delu treba da bude ugravirana neka figura poput Svete Žrtve, ili Novog Jerusalima, ili ukoliko je vešt, Vitruvijevoj Mikrokosmosa, koji je prikazan na slici.

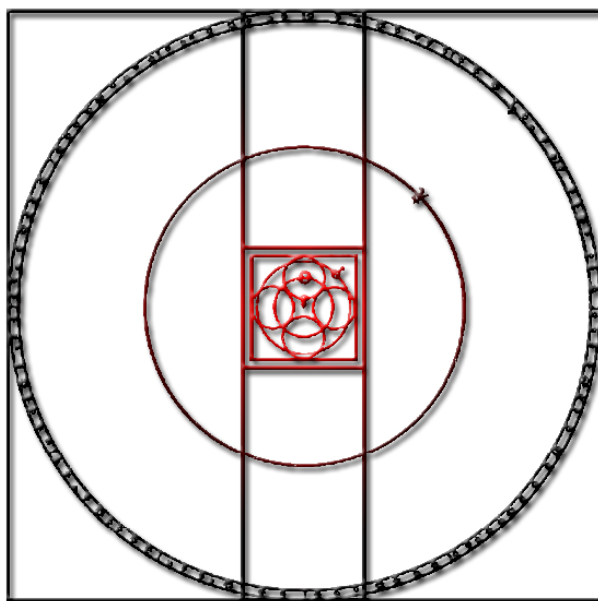
Strane Oltara su ponekad oslikane tablama elemenata i sigilima svetih elementalnih kraljeva, kao što je prikazano u The Equinox, br.VII, jer oni čine sintezu sila Prirode. Ipak, oni su više posebni nego opšti simboli, a cilj ove knjige je da obradi samo glavne principe rada.

¹ On predstavlja proširenje Volje. Volja je dvojnost (videti u poglavlju o Štapu); $2 \times 2 = 4$. Tako da oltar predstavlja četiri kvadrata, ali i u njegovih deset kvadrata javlja se 4, jer je $10 = 1 + 2 + 3 + 4$.

Oltar

Predstave na bočnim stranama kako ih je dao Dr. Di

Sveta žrtva

IV

BIČ, BODEŽ I LANAC

Bič, Bodež i Lanac predstavljaju tri alhemijska principa: Sumpor, Živu i So. Pod tim se ne misli na supstance koje danas nazivamo tim imenima; oni predstavljaju "principe" čije delovanje hemičari opisuju na drukčiji način. Tako, Sumpor prestavlja energiju stvari, Živa njihovu protočnost, a So njihovu stabilnost. Oni su analogni Vatri, Vazduhu i Vodi; ali oni znače još više, budući da predstavljaju nešto još dublje i prefinjenije, a pored toga i istinski aktivnije. Gotovo isto znače i tri Gune kod Hindusa: Satvas, Radžas i Tamas. Satvas je Živa, ono što je postojano, mirno i čisto; Radžas je Sumpor, aktivno, razdražljivo, čak divlje; Tatmas je So, tupo, tromo, teško, mračno.¹

Ali Indijska filozofija je toliko zaokupljena svojom glavnom idejom da je samo Apsolutno ono što vredi, tako da je spremna da i ove Gune (čak i Satvas) smatra zlom. To je ispravno stanovište, ali samo površinski posmatrano. Mi ćemo, ako smo dovoljno mudri, izbeći sveopšte jadikovanje, tako karakteristično za indijsko poluostrvo: "Sve je tuga" itd. Prihvatajući njihovu doktrinu o dve razvojne faze Apsolutnoga moramo, ukoliko želimo da budemo dosledni, da svrstamo te dve faze ili u dobro ili u zlo; jer ako je jedna dobro, a druga zlo, onda se opet vraćamo u dualizam, koji smo želeli da izbegnemo kada smo izmislili Apsolutno.

Hrišćanska ideja sa stanovištem da greh ima svoju vrednost zbog veličanstvenosti kasnijeg spasenja koje zavređuje gubljenje nevinosti, više zadovoljava. Sv. Pavle kaže: "Gde ima greha, tu je još i više milosti. Hoćemo li onda činiti zlo, da bi mogli stići do dobra? Bog to zabranjuje". Ali (očigledno!) to je upravo ono što Bog sam radi; zbog čega bi inače stvarao Satanu sa klicom "pada" u njemu?

Umesto da odmah osudimo ova tri principa, treba da ih shvatimo kao delove svete tajne. Ovako posmatrani Bič, Bodež i Lanac ukazuju na svetu tajnu kajanja.

Bič je Sumpor: njegova primena podstiče našu tromu prirodu; on se, zatim, može koristiti kao instrument za kažnjavanje, da ukroti naše buntovne želje. Primenjuje se i za Nefeš, Životinjsku Dušu, prirodnu požudu.

Bodež je Živa: koristi se za smirivanje prevelikog uzbuđenja, što se postiže puštanjem krvi; to je ono oružje koje se zariva na stranu na kojoj se nalazi Magičarevo srce kako bi se napunio Sveti Pehar. To su one osobine koje se nalaze između požude i razuma.

Lanac je So: služi da se vežu lutajuće misli; zbog toga se stavlja oko vrata Magičara tamo gde je smešten Daat.

Pored toga, ovi nas instrumenti podsećaju i na bol, smrt i ropstvo. Učenici evanđelja će se setiti da su oni korišćeni prilikom Hristovog mučenja, s tim što bodež zamenjuje klinove.²

¹ Opširan opis ove tri Gune nalazi se u Bagavad Giti.

² Ovo važi za sve magičke instrumente. Brdo Golgota je Krug, a Krst je Tau. Hrist je imao Odoru, Krunu, Žezlo, itd.; ovi pojmovi će jednoga dana biti u potpunosti obrađeni.

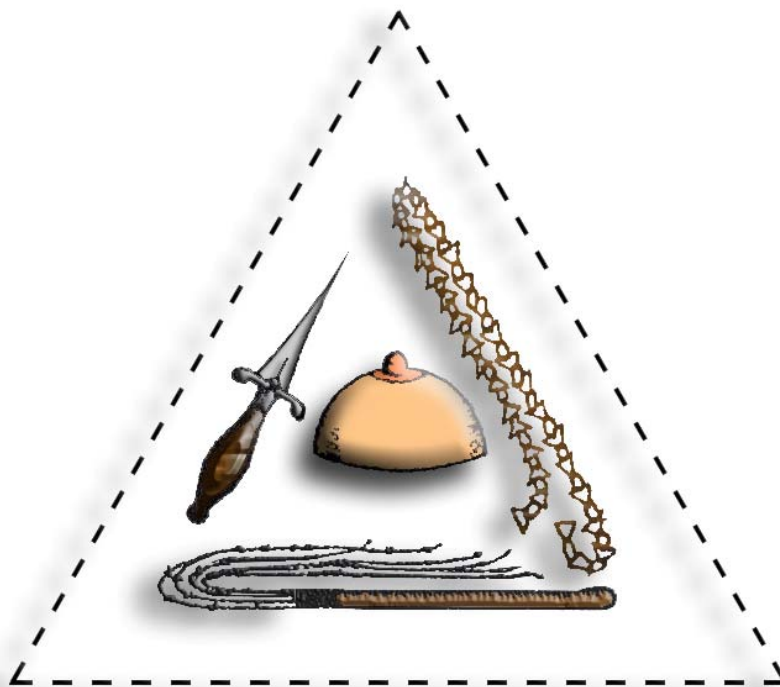
Bič treba da ima gvozdenu dršku; korbač se sastoji od devet niti načinjenih od fine bakarne žice, a u svaku od njih su upleteni mali komadi olova. Gvožđe predstavlja strogost, bakar ljubav, a olovo isposništvo.

Bodež je napravljen od čelika prevučenog zlatom; balčak je takode zlatan.

Lanac je napravljen od mekog čelika, a sastoji se od 333 karike.³

Sada je jasno zašto su ova oružja grupisana oko flašice od prozirnog kristala u kojoj se čuva Sveto Ulje.

Bič podstiče stremljenje, Bodež pokazuje odlučnost da se sve žrtvuje, Lanac sprečava bilo kakvo lutanje misli.

Bič, Bodež i Lanac, koji okružuju flašicu sa svetim uljem

Sada možemo preći na proučavanje i samog Svetog Ulja.

³ Videti u Equinox, br.V, 'Vizija i Glas' - X Etir.

SVETO ULJE

Sveto Ulje predstavlja Težnju, Stremljenje, Magičara; ono ga posvećuje za izvođenje Velikog Dela. Uljem se posvećuje sav nameštaj unutar Hrama, kao i svi instrumenti. **Ono je i milost i krizma (sveto miro); jer ta težnja nije ambicija; već svojstvo darovano odozgo.** Zato će Magičar prvo premazati svoje teme, pre nego što pristupi posvećivanju nižih centara prema njihovom redosledu.

Ulje ima čistu zlatnu boju, a kada se stavi na kožu treba da peče i izaziva žmarce, jačinom kakvu izaziva i vatra. To je čista svetlost prevedena u pojmove želje. **Volja Magičara nije želja nižeg da dosegne više; to je ona iskra višeg u Magičaru koja teži da se ujedini sa nižim.**

Ukoliko se prvo ne premaže ovim Uljem, sav njegov rad će biti uzaludan i služiće zlu.

Ovo ulje se sastoji od četiri supstance. Osnovu svega čini maslinovo ulje. Maslina je, tradicionalno, dar Minerve, Božanska Mudrost, Logos. U njemu su rastvorena tri druga ulja: izmirnovno ulje, cimetovo ulje i galangalovo ulje. Izmirnovno se pripisuje Binahu, Velikoj Majci, koji je i razumevanje Magičara i tuga i sažaljenje koji proističu iz pažljivog posmatranja Univerzuma. Cimet predstavlja Tifaret, Sunce - Sina u kome su Sjaj i Patnja potpuno jednaki. Galangal predstavlja i Keter i Malkut, Prvo i Poslednje, Jedno i Mnoštvo, jer u Ulju oni su Jedno.

Otuda su ova ulja, zajedno posmatrana, celokupno Drvo Života. Deset Sefirota je zajedno pomešano u savršeno zlato.

Ovo ulje ne može da se napravi od sirovog izmirna, cimeta i galangala. Ukoliko se to pokuša, dobiće se samo mulj braon boje sa kojim se ulje neće mešati. Ove supstance se moraju prečistiti u čista ulja pre nego što se konačno izmešaju.

Ovo savršeno ulje najjače prodire i najprefinjenije je. Ono će se postepeno širiti, poput blistave opne, preko svih predmeta u Hramu. Tada će svaki od ovih predmeta plamteti na svetlosti Lampe. Ovo Ulje je kao ono u udovičinom krčagu: ono se čudesno obnavlja i umnožava, njegov miris ispunjava čitav Hram, ono je duša čiji je grubi miris telo.

Flašica u kojoj se drži Ulje treba da bude od čistog prozirnog kristala, a Magičari je ponekad oblikuju u vidu ženske dojke, jer je ona istinska hraniteljka svega što živi. Zbog toga se flašica ponekad pravi i od sedefa, a zapušač joj je rubin.

VI

ŠTAP

Po svojoj suštini Volja Magičara je dvostruka, budući da predstavlja početak i kraj; hteti da budete nešto, znači priznati da to niste.

Otuda, hteti bilo šta, osim najvišeg, znači udaljiti se još više od toga - **svaka želja da se predamo nekome, izuzev Voljenom, je Crna Magika** - i premda je ova predaja tako jednostavan čin, za naš složen um, ona predstavlja najteži zadatak. Zbog toga je neophodna obuka. Zatim, Samopredaja ne sme biti manja od predavanja Sve-Sopstva; čovek ne sme pristupiti oltaru Najvišega sa nečistim ili nesavršenim davanjem. Kao što je zapisano u Liber LXV: "Očekivati Tebe je kraj, a ne početak."

Tokom ove obuke može doći do raznoraznih problema, u zavisnosti od prirode učenika, a možda će za njega biti potrebno da u svakom trenutku želi sve vrste stvari, za koje drugima može izgledati da nemaju nikakve veze sa ciljem. To je isto kao što nam, samo po sebi, nije jasno zašto je igraču bilijara potrebna kreda.

Pošto, dakle, možemo da poželimo bilo šta, hajde da vidimo šta je potrebno da bi naša volja bila dovoljno jaka da možemo dobiti sve što poželimo bez gubljenja vremena.

Zato je neophodno da se razvije volja do njene najviše tačke, premda je poslednji zadatak, pre kraja, potpuna predaja te volje. Delimična predaja nesavršene volje nema značaja u Magici.

Budući da je volja poluga, potreban joj je oslonac; taj oslonac predstavlja glavni cilj koji učenik teži da postigne. Sve druge volje koje ne zavise od ove osnovne volje predstavljaju nepotreban teret; kao što je to salo kod atletičara.

Većinu čovečanstva čine nesposobni ljudi; oni nisu u stanju da usklade svoje mentalne mišiće kako bi ostvarili smislaone pokrete. Oni nemaju istinsku volju, već tek splet želja, od kojih su mnoge u međusobnoj suprotnosti. Žrtva se bacaka od jedne do druge (a to više nije samo bacakanje, pošto pokreti povremeno mogu biti veoma nasilni), da bi na kraju života ove kretnje poništile jedna drugu. Ništa nije postignuto, osim jednoga, čega žrtva nije svesna: uništenja njenog vlastitog karaktera, potvrda neodlučnosti. Takvog čoveka je, deo po deo, uništio Horonzon.

Kako onda obučiti volju? Sve te želje, ćefovi, kaprici, naklonosti, sklonosti, prohtevi, moraju da budu otkriveni, ispitani, procenjeni prema tome da li pomažu ili odmažu glavnoj svrsi, i u skladu s tim treba se odnositi prema njima.

Očito je da su potrebni oprez i hrabrost. Malo je nedostajalo da dodam i samoodricanje, sledeći pravila konvencionalnog izražavanja, ali kako bih mogao nazvati samoodricanjem nešto što je isključivo odricanje od onih stvari koje su štetne? Nije samoubistvo ako neko ubije klice malarije u svojoj krvi.

Postoje velike teškoće koje se moraju savladati prilikom obuke uma. Verovatno najveću od njih predstavlja zaborav, koji je možda najgori oblik onoga što Budisti nazivaju neznanjem.

Posebne metode vežbanja pamćenja mogu biti od izvesne koristi kao uvod za osobe koje po prirodi slabo pamte. U svakom slučaju, **Magički Dnevnik propisan za Iskušenike A.°. A.°. je koristan i neophodan.**

Ali, pre svega je neophodno da se vežbe iz Liber III stalno ponovo izvode, jer ove vežbe ne razvijaju samo budnost već i one inhibitorne centre u mozgu koji su, prema nekim psiholozima, glavni izvor mehanizma pomoću koga se civilizovan čovek uzdigao iznad divljaka.

Do sada se govorilo samo o negativnom. Aronov štap je postao zmija i progutao zmije svih drugih Magičara; sada je potrebno da se ponovo pretvori u štap¹.

Magička Volja je štap u vašoj ruci pomoću koga se ispunjava Veliko Delo, pomoću koga ne samo što se Kći penje na tron svoje Majke, već se pridružuje Najvišem².

Tako je Magički Štap osnovno oružje Magusa, a ime tog štapa je Magički Zavet.

Budući da je volja dvostruka ona je u Hokmahu, koji je Logos, reč; zato su neki rekli **reč je volja**. Tot, Gospodar Magike, je i Gospodar Govora; glasnik Hermes nosi Kaducej (glasnikovu palicu).

Reč treba da izražava volju: jer **Mistično Ime Iskušenika je izraz njegove najviše Volje**. Naravno, veoma malo je Iskušenika koji poznaju sebe dovoljno dobro da bi bili u stanju da uobličie svoju volju, pa otuda tek na kraju svog iskušeništva biraju novo ime.

Otuda je pogodan način za izražavanje volje učenika preuzimanje Magičkog Zaveta.

Budući da je taj zavet neopoziv, on mora biti dobro razmotren; zato je bolje ne preuzimati bilo koji zavet unapred, jer sa porastom razumevanja, može se doći do spoznaje da se preuzeti manji zavet ne može usaglasiti sa većim.

To će se gotovo sigurno dogoditi, i zato se mora zapamtiti da je dilema ovakve vrste najgora u kojoj se Magus može naći, budući da je suština volje u njenom sažimanju u jednu tačku³. Druga važna stvar u razmatranju Magičkih Zaveta sastoji se u njihovoj pravilnoj primeni. Oni se moraju preuzeti za jasno određenu i potpuno shvaćenu svrhu, i nikada im se ne sme dozvoliti da izađu izvan toga.

Za dijabetičara je vrlina da ne jede šećer, ali to se odnosi samo na njegovo zdravlje. To nije opštevažeća vrlina. Ilija je rekao u jednoj prilici: "Učinio sam dobro što sam se naljutio"; međutim, takve prilike su retke.

Šta više, ono što je za jednog čoveka hrana, za drugog je otrov. Zavet siromaštva može da bude veoma koristan za čoveka koji je nesposoban da mudro koristi svoje bogatstvo; za drugoga to će biti jednostavno odvajanje od moći, i dovešće do toga da će on početi da traći svoje vreme na sitnice.

Ne postoji moć, koja se ne može staviti u službu Magičke Volje; jedino iskušenje predstavlja mogućnost da ta moć počne da se ceni zbog sebe same, što bi bilo uvredljivo.

¹ Kao što je svima poznato, reč koja se koristi u Knjizi Izgnanja za Bademov Štap je (MTH HShQD), čiji je zbir 463. Tau, put koji vodi od Malkuta do Jesoda, ima broj 400. Šezdeset je Samek, put koji vodi od Jesoda do Tifareta; a 3 je Gimel, put koji vodi dalje do Ketera. Otuda štap predstavlja puteve koji vode od Kraljevstva do Krune.

² U jednom, najboljem, sistemu Magike, Apsolutno se naziva Krunom, Bog se naziva Ocem, Čista Duša Majkom, Sveti Andeo Čuvar je Sin, a Prirodna Duša je Kćerka. Sin pročišćava Kćerku ženeći se njome; tako ona postaje Majka, čijim se sjedinjavanjem sa Ocem sve upija u Krunu. Videti Liber CDXVIII ("Vizija i Glas").

³ Vrh Štapa je u Keteru - koji je jedan, a Klifoti Ketera su Taumiel, obrnute glave koje grizu i gutaju jedna drugu.

Ne kaže se: "Saseci to; zašto da opterećuje zemlju?" pre nego što se baštovan uveri da će stalnim okresivanjem drveće ovo bujnije rasti.

"Ako te tvoja ruka sablažnjava.odseci je!", je krik slabosti. Ako bi ubijali pse kada se prvi put loše ponašaju, malo bi ih preživelo uzrast šteneta.

Najbolji zavet, a uz to i sa najširom primenom, je zavet Svete Poslušnosti; jer on ne samo što vodi do savršene slobode, već predstavlja i obuku za ono samopredavanje koje je krajnji zadatak.

Mač, pehar, štap i pentakl ili disk

Njegova velika vrednost je u tome što nikada ne gubi sjaj. Ukoliko starešina, pred kojim je položen zavet, zna svoj posao, brzo će otkriti koje stvari ne odgovaraju njegovom učeniku, i naviknuće ga na njih.

Neposlušnost prema starešini predstavlja sukob ove dve volje u potčinjenom. Volja izražena u njegovom zavetu, koji je povezan sa najvišom voljom preko činjenice da je preuzeta u nameri da se otkrije ta najviša volja, bori se s prolaznom voljom koja se zasniva samo na prolaznim razmišljanjima.

Zato učitelj mora da nastoji da nežno i nepokolebljivo podstiče svog učenika, malo po malo, sve dok poslušnost ne počne bezpogovorno da sledi naređenje, bez obzira o kakvoj se vrsti naređenja radi; kao što je Lojola zapisao: "perinde ac cadaver".

Niko nije razumeo bolje Magičku Volju od Lojole; u njegovom sistemu lično je zaboravljeno. Volja Starešine odmah je nailazila na odjek u svakom članu Reda; zbog toga je Društvo Isusovaca postalo najsnažnija religiozna organizacija na svetu.

Verovatno je Društvo Staraca sa Planine sledeća najbolja organizacija. Greška Lojolinog sistema je u tome što Starešina nije bio Bog, i što iz mnogih drugih razloga nije bilo neophodno da on bude najbolji čovek u Redu.

Da bi postao Starešina Reda on je morao da želi da postane Starešina Reda, pa zbog toga nije mogao da bude ništa više.

Da se vratimo pitanju razvoja Volje. Korov se uvek nekako počupa, ali cveću je potrebna nega. Kada smrvimo svaku volju u sebi, a po potrebi i u drugima, koja se suprotstavlja našoj istinskoj Volji, stvorimo prostor da ta istinska Volja sama počne slobodnije da se razvija u nama. Međutim, nije potrebno samo da se hram očisti i posveti; moraju se izvršiti i prizivanja. Zato je neophodno da se rade i pozitivne stvari, a ne samo negativne, kako bi ta Volja došla do izražaja.

Odricanja i žrtve su potrebni, ali oni su relativno laki. Postoje stotine pogrešnih, a samo jedan pravi put. Ne jesti govedinu je lako, ali ne jesti ništa drugo sem svinjetine je teško.

Levi preporučuje povremeno presecanje Magičke Volje, na osnovu pravila da čovek uvek bolje radi nakon "potpune promene". Levi je, bez sumnje, u pravu, ali treba znati da se ove njegove reči odnose na "okorela ljudska srca". Turbina ima bolji učinak od parne mašine; zato je ovaj njegov savet dobar samo za početnike.

Na kraju se Magička Volja u tolikoj meri poistovećuje sa celokupnim čovekovim bićem, da postaje nesvesna i stalna sila kao što je to sila zemljine teže. Čoveka čak mogu iznenaditi i njegovi vlastiti postupci, i može smetnuti sa uma njihovu povezanost. Ali treba da zna da kada se Volja istinski uzdigne do visine Sudbine, tada je verovatnoća da će pogrešiti podjednako mala kao i mogućnost da će poleteti u vazduh.

Može se postaviti pitanje da li razvoj te Volje dolazi u sukob sa Etikom.

Odgovor je: Da.

U Velikom Grimoaru nam je rečeno da "kupimo jaje bez cenkanja"; a postignuće, i sledeći korak na putu do postignuća, je skupoceni biser, na koji kada čovek naiđe spremno sve što ima prodaje da bi mogao da ga kupi.

Mnogi ljudi najteže odustaju od običaja i navika, koji se u sociološkom rečniku označavaju pojmom etika: pa je otuda **koristan način da se oslobodimo od svih navika pridržavanje puta koji vodi ka oslobođenju od svih navika, tj. da se sledi put koji nas oslobađa od tog ropstva.** Zato se primenjuju metode prekidanja sna, postavljanja tela u naporne i neprirodne položaje, izvođenje teških vežbi disanja - a glavna vrednost svega toga, pored posebne vrednosti koju svaka od tih vežbi može da ima sama za sebe u nekim posebnim namenama, je u tome što čovek tera sebe da ih izvodi uprkos svih okolnosti koje se mogu javiti. Pobedivši unutrašnji otpor, čovek lakše može da pobedi spoljašnje otpore.

Da bi se uspešno suprotstavila otporu vode, mašina parnog broda prvo mora da savlada vlastitu inerciju.

Kada, na ovaj način, volja prestane da bude samo privremena, postaje neophodno da se sagleda njena veličina. Sila zemljine teže daje ubrzanje od 9,81 m/s na ovoj planeti, dok je ono na mesecu znatno manje. A Volja, ma koliko jedinstvena i stalna, ne mora imati neku posebnu vrednost, usled suviše snažnih okolnosti koje joj se suprotstavljaju, ili nesposobnosti da se uhvati u koštac s njima. Nekorisno je želiti da se dohvati mesec. Ukoliko neko to želi, onda mora da preispita sredstva pomoću kojih bi se ta Volja mogla ispuniti.

I premda neko može imati snažnu Volju usmerenu u jednom pravcu, ona uvek neće biti dovoljna pomoć u nekom drugom smeru, čak može delovati i glupo.

Postoji priča o čoveku koji je četrdeset godina vežbao da hoda preko površine Ganga; i pošto je napokon uspeo, njegov Sveti Guru ga je prekorio, rekavši: "Ti si velika budala. Svi tvoji susedi prelaze reku svakodnevno splavom, samo za dva novčića."

To se većini nas, a verovatno i svima, dešava tokom našeg radnog veka. Podnosimo beskrajne patnje da bi naučili nešto, da bi postigli nešto, što kada ostvarimo izgleda da ne vredi čak ni izgovorene želje.

Ali, to je pogršeno posmatranje. Disciplina koju smo stekli učeći latinski dobro će nam doći kada budemo želeli da se bavimo nečim sasvim drugim.

U školi nas učitelji kažnjavaju; ukoliko nismo naučili da kažnjavamo sami sebe kada napustimo školu, znači da nismo ništa naučili

U stvari, jedina opasnost je u tome, da ćemo početi da cenimo ono što smo postigli samo po sebi. Ako je dečak ponosan na sebe zbog svog školskog znanja, u opasnosti je da postane profesor univerziteta.

Zato Guru smatra da po-vodi-hodajući Hindus ne treba da se zadovolji samo postizanjem toga, već da je vreme da svoje moći upotrebi za neke bolje ciljeve. Uzgred, budući da je božanska Volja jedinstvena, otkrićemo da ne postoji sposobnost koju čovek poseduje koja ne služi njegovoj sudbini.

Čovek ne mora da bude u stanju da kaže kada će nit određene boje biti utkana u tepih njegove Sudbine. Samo kada je tepih potpuno gotov i kada se pogleda sa pravilnog rastojanja može se zaključiti da je upravo ta nit na tom mestu bila neophodna. Upravo zato čovek pada u iskušenje da slomi koplje na tom najstarijem bojnopolju - slobodne volje i sudbine.

Ali, iako je svaki čovek "određen" tako što je svaki njegov čin samo pasivni rezultat ukupnog zbira svih sila koje oduvek deluju na njega, što je njegova Volja samo odjek Volje Univerzuma, ipak je svest o "slobodnoj volji" dragocena; a u onoj meri u kojoj je istinski shvati kao delimičan i lični izraz onog unutrašnjeg kretanja u Univerzumu, čiji je zbir sve ostalo, u toj meri će osećati sklad, potpunost Premda njegovo osećanje sreće može biti osuđivano kao da je jedan tas na vagi koju u ravnoteži drži drugi tas na kome se nalazi jad, postoje oni koji misle da se jad sastoji samo u osećanju odvojenosti od Univerzuma, pa da otuda svi mogu zalutati u ta niža osećanja, propuštajući savršenu sreću koja je jedna etapa u beskrajnoj svesti Svega. Ovakve pretpostavke su donekle izvan okvira ovde razmatranih napomena. Napomena da slon i muva nisu ništa drugo do ono što jesu, nema neki naročiti značaj, ali opažanje da je jedno veće od drugoga, je činjenica od izuzetnog značaja.

Mi znamo da ljudi mogu da nauče da rade stvari koje bez obuke nikada ne bi mogli da učine - a nepraktičan je svako ko kaže da je nemoguće obučiti nekoga čija sudbina nije da bude obučen. Tako isto je i sudbina trenera da obučava. Obmana u razlozima onih koji govore o predodređenosti je slična onoj koja se nalazi u korenu svih "sistema" kockanja u ruletu. Verovatnoća je tri prema jedan da crveno neće izaći u dva uzastopna kruga; ali nakon što crveno jedanput izađe, stanje se menja.

Bilo bi beskorisno insistirati na ovakvim stvarima kada ne bi postojala činjenica da mnogi ljudi brkaju Filozofiju sa Magikom. Filozofija je neprijatelj Magike. Filozofija nas uverava da ustvari ništa nije važno i da je che sara sara ("što će biti biće").

U praktičnom životu, a Magika je najpraktičnija od svih životnih Umetnosti, ta se teškoća ne javlja. Beskorisno je ubeđivati čoveka koji žuri da mu ne pobjegne voz, da je upravo možda njegova sudbina da ne stigne na njega; on žuri, a ako je i u stanju da nam odgovori, reći će: "Mani sudbinu!".

Ranije je rečeno da prava Magička Volja mora biti usmerena ka postizanju najvišeg, a da do toga ne može doći pre nego što procveta Magičko Razumevanje. Štap mora biti napravljen tako da njegova dužina podjednako raste kao i njegova snaga; jer nije potrebno da on deluje tako sam po svojoj prirodi.

Želja svakog dečaka je da postane mašinovođa. Neki to postaju i ostaju celog života.

Ali u većini slučajeva, Razumevanje raste brže od Volje, tako da mnogo pre nego što bude u mogućnosti da ostvari svoju želju, dečak ju je već i zaboravio.

U drugim slučajevima Razumevanje nikada ne pređe izvesnu tačku, a Volja ostaje, ali bez inteligencije.

Želja bogatog poslovnog čoveka je sigurnost i udobnost, i radi ostvarenja te želje on svakodnevno u svojoj kancelariji robuje mnogo okrutnijim zahtevima nego što to čini najbediniji radnik koji se nalazi na njegovom platnom spisku; kada odluči da se penzionise, pronalazi da je život prazan. Sredstvo je progutalo cilj.

Srećni su samo oni koji su poželeli nedostižno.

Svi posedi, materijalni kao i duhovni, nisu ništa drugo do prah.

Ljubav, tuga i saosećanje su tri sestre koje izgleda kao da su oslobođene od ovog prokletstva, a one to i jesu samo zato što su povezane sa Nezadovoljstvom.

Lepota je sama po sebi toliko nedostižna da stalno izmiče; a pravi umetnik, kao i pravi mistik, nikada ne može odpočinuti. Za nju je Magičar samo sluga. Njegov štap je beskrajno dugačak; to je stvaralački Mahalingam.

Problem takvog čoveka je, prirodno, u tome što je njegov štap suviše tanak u odnosu na njegovu dužinu tako da je podložen klaćenju. Samo je nekolicina umetnika svesna njihove stvarne svrhe, ali najčešće ovu beskrajnu žudnju podržava vrlo krhka građa; tako da se ništa ne postiže.

Magičar mora da ugradi u svoju piramidu sve što ima; a ako ta piramida treba da dodirne zvezde, koliko bi široka morala da bude osnova! Ne postoji znanje ili moć koji su nekorisni za Magičara. Gotovo se može reći da u čitavom Univerzumu ne postoji ni jedan komadić materijala koji njemu ne bi bio potreban. Tvoj najveći neprijatelj je veliki Magičar, Magičar koji je stvorio svu iluziju Univerzuma; a da bi se sreo na bojnopolju s njim, i to tako da ne ostane ništa ni od njega ni od tebe, moraš mu biti ravan.

Istovremeno Magičar nikada ne sme da zaboravi da svaka cigla mora da stremlje ka vrhu piramide - stranice moraju da budu savršeno glatke, ne sme da bude pogrešnih smerova čak ni u najnižim slojevima.

Praktičan i važeći oblik ovog zaveta za Majstora Hrama glasi: "Objasniću svaku pojavu kao poseban odnos Boga sa svojom dušom."

U Liber CLXXV su dati mnogi primeri za postizanje ove usredsređenosti ka jednoj tački, i premda se ova knjiga odnosi na obožavanje određenog Božanstva, njena uputstva lako mogu biti uopštena tako da se mogu primeniti na razvijanje bilo kog oblika volje.

Ova volja tada postaje aktivan oblik razumevanja. Kada vidi puža, Majstor Hrama postavlja pitanja: "Koju svrhu ima ova poruka Nevidljivog? Kako treba da protumačim ovu Reč Najvišeg Boga?", a Magus razmišlja: "Kako bih mogao da upotrebim ovog puža?" On mora istrajati u tom smeru. I premda mu je, koliko je on u stanju da vidi, poslano mnogo beskorisnih stvari, jednoga dana on će pronaći stvar koja mu treba, a njegovo Razumevanje će mu pomoći da shvati činjenicu da nijedna stvar nije bila beskorisna.

Sada se jasno može shvatiti da su sve ove početne metode odricanja imale samo privremen značaj. Njihova vrednost je jedino u obučavanju. Adept će se smeјati svojim ranim besmislicama - nesrazmere će se uskladiti, struktura njegove duše biće shvaćena kao savršeno organska celina u kojoj se svaka stvar nalazi na svom pravom mestu. Sebe će posmatrati kao pozitivan Tau sa njegovih deset kvadrata unutar trougla negativnosti; a taj oblik će postati jedinstvena figura čim iz stanja ravnoteže suprotnosti stigne u stanje jedinstva suprotnosti.

Videćemo da je u svemu tome Zavet Svete Poslušnosti najjače oružje u rukama učenika, a mnogi će poželeti da im se pruži prilika da se stave u službu svetoga Gurua. Neka budu hrabri - jer jedino stvorenje sposobno da daje naredbe za ostvarenje ovog Zaveta je sposoban Guru, pod uslovom da nije suviše ljubazan ili lenj.

Jedini razlog za biranje Gurua, koji je sam već stigao do posvećenosti, je to što će on pomoći da se poveća budnost pospanog Čele (Učenika) i dok bude terao Vetar na ovo ošišano jagnje, on će ga polako prekaljivati, a istovremeno će predstavljati radost za njegove uši, svete propovedi koje će mu Guru govoriti. Ali ukoliko ne može da dođe do takve osobe, učenik treba da izabere bilo koga s kim se nalazi u stalnom dodiru, ko će mu objašnjavati stanje u kome se nalazi i koga će pitati kako da radi.

Ako je ikako moguće, ta osoba treba da bude neko kome se može verovati, i ko će da nauči čelu da shvati da je mnogo bolje za njega da preskoči preko litice, ako mu je tako naređeno, nego da odustane od vežbi.

Najvažnije od svega je da se zavet ne ograničava na bilo koji način. Moraš kupiti jaje bez cenkanja.

U izvesnom Društvu, članovi su bili obavezni da rade određene stvari, uvereni da "nema ničega u zavetu što je u suprotnosti sa njihovnim građanskim, moralnim ili religioznim dužnostima." Tako, kada je neko želeo da raskine zavet, nije imao nikakvih problema da nađe valjani razlog za to. Zavet je gubio svu svoju snagu.

Kada je Buda zauzeo svoj položaj ispod blagoslovenog Stabla Bo, zavetovao se da ga ni jedan stanovnik iz 10.000 svetova neće naterati da se pomakne dok ne postigne posvećenost; tako da je čak i kada se pojavio Arhi-Đavo Mara sa svoje tri kćerke arhi-zavodnice, Buda ostao nepomičan.

Naravno da je beskorisno da jedan početnik preuzme neki tako užasno težak zavet; on još uvek ne poseduje snagu kojom bi se mogao odupreti Mari. **Neka proceni svoju snagu i neka preuzme zavet koji se nalazi u njenim granicama, ali samo u njenim granicama.** Tako je i Milo počeo da podiže novorođeno tele, on ga je dizao iz dana u dan, i kako je tele raslo u bika, tako je i Milova snaga bila dovoljna da ga on podigne.

Opet ponovimo da je **Liber III najprihvatljiviji metod za početnike**,⁴ a najbolje je, čak i kada je učenik veoma uveren u svoju snagu, da preuzima zavet koga će se pridržavati u veoma kratkim vremenskim periodima, počinjući sa jedim satom i svakodnevno povećavajući njegovo trajanje za po pola sata, sve dok ne stigne do celog dana. Zatim neka se malo odmori, pa neka pokuša sa dvodnevnom trajanjem zaveta, a zatim dalje do savršenstva.

Takođe, treba da počne sa najlakšim vežbama. Ali stvar koju se zakleo da neće raditi, ne sme biti nešto što on po pravilu ne radi često; u suprotnom, napetost u njegovom pamćenju koja se nalazi u službi njegove budnosti, bila bi suviše velika. Sasvim je korisno da u početku oseti bol u ruci u trenutku kada bi u normalnim okolnostima uradio onu stvar koja mu je zabranjena, koji bi ga upozorio da je ne ponovi.

U njegovoj svesti će postojati sasvim jasna veza između uzroka i posledice, sve dok ne bude isto tako obazriv u izbegavanju određene radnje za koju se svesno opredelio da je ne čini, kao što je još u detinjstvu naučen da neke stvari izbegava.

I kao što se očni kapak nesvesno zatvara kada oku zapreti opasnost,⁵ **tako i on mora da gradi u svojoj svesti moć zabrane, sve dok ona ne postane podsvesna**, dodajući je svojoj riznici automatskih radnji, tako da će biti u stanju da svoju svesnu energiju usmeri ka još višem zadatku.

Nemoguće je preceniti vrednost ove zabrane za čoveka koji meditira. On je zaštitio svoj um od misli A, B i C; naredio je stražarima da ne puštaju nikoga ko nije uniformisan. Njemu će biti veoma lako da proširi ovu moć i da smanji pregrade.

On treba, takođe, da zapamti da ne postoji samo razlika u učestalosti misli - već i u njihovoj jačini.

Naravno, najgori od svega je ego, koji je gotovo sveprisutan i kome se praktično ne može odupreti, premda je tako duboko smešten da čovek kada normalno razmišlja ne mora uvek da ga bude svesan.

Buda je, hvatajući bika za rogove, smatrao da je to misao koju prvu treba napasti.

Svako mora sam da odluči da li je mudro da sledi ovaj put. Ali je tačno da je lakše osloboditi se prvo stvari koje se nalaze izvan nas.

Većina ljudi će uvideti da im najviše problema stvaraju Osećanja i misli koje ih uzbuđuju.

Ali, i moguće je i neophodno ne samo da se suzbiju osećanja, već i da se pretvore u poslušne slugu. Tako se osećanje besa može korisno upotrebiti u borbi protiv onog dela mozga čija nepokretnost onemogućava kontrolu.

Ako postoji neko osećanje koje se nikada ne može korisno upotrebiti, onda je to ponos; to je zato što je ono u potpunosti povezano sa Egom...

Ne, nikakve koristi nema od ponosa!

⁴ Ova knjiga se mora pažljivo pročitati. Njena suština je u tome da se učenik obaveže da će se uzdržavati od određene misli, reči ili pokreta, a svaki put kada prekrši obećanje on mora da se jako poseće žiletom po ruci. To je bolje od bičevanja, jer može da se izvede i u prisustvu drugih, a da ne privuče pažnju. To je i jedna od najuzbudljivijih društvenih igara za porodični krug koja je bilo kada izmišljena. Prijatelji i rođaci čine sve ne bi li vas naterali da učinite zabranjenu stvar.

⁵ Da nije tako, bilo bi veoma malo ljudi na svetu koji nisu slepi.

Uništavanje Opažanja, grubljih i finijih, izgleda da je mnogo lakše, zato što um, budući da je neuznemiren, može da misli na kontrolu.

Nije teško čoveku da se udubi u knjigu, tako da ne vidi ni najlepší predeo. Ali ako ga ubode osa, knjigu će odmah zaboraviti.

Kada se radi o Sklonostima, mnogo je teže boriti se protiv njih nego protiv sve tri niže Skande (sklonosti) zajedno - zato što se sklonosti najvećim delom nalaze u podsvesti, a da bi se uništile moraju prvo da budu probuđene, tako da se volja Magičara nalazi u položaju da istovremeno čini dve suprotne stvari.

Samu svest može uništiti samo Samadi.

Sada smo u stanju da sagledamo logički proces koji počinje odbijanjem da razmišljamo o stopalu, a završava se uništavanjem individualnosti.

Postoji mnogo metoda za uništavanje različitih duboko ukorenjenih misli.

Verovatno je najbolji metod ravnoteže. **Naviknite um da prizove suprotnu misao svakoj misli koja se u njemu javi.** Uvek imajte suptorno mišljenje u razgovoru. Sagledajte tuda obrazloženja, i ma koliko da se slažete sa njima, suprotstavite im se.

Radite to bez strasti; i što ste više ubeđeni da je izvestan način mišljenja ispravan, to odlučnije tražite dokaze da ga pobijete.

Ako to u potpunosti uspete da postignete, ova gledišta vas više neće uznemiravati i bićete u situaciji da iznosite svoje lično gledište sa smirenošću majstora, što je mnogo ubedljivije od žustrine početnika.

Prestaće da vas interesuju sporovi; politika, etika, religija, izgledaće tako detinjasti, a vaša Magička volja će biti oslobođena ovih prepreka.

U Burmi postoji samo jedna životinja koju ljudi ubijaju, Raselova Zmija; jer, kako kažu: "ili ćete vi ubiti nju, ili će ona ubiti vas"; pitanje je samo ko će prvi opaziti koga.

Prema svakoj misli koja nije Prava Misao, morate se ophoditi kao da to jeste. Kada ubijete zmiju, možete iskoristiti njenu kožu; ali dok je ona živa i slobodna, vi ste u opasnosti.

Nažalost, predstava ega, koja je uistinu zmija, može da se pretvori u mnogobrojne boljke, od kojih je svaka odevena u najblistavije ruho. Otuda se kaže da đavo može biti prerušen u anđala svetlosti.

Pod pritiskom magičkog zaveta ovo se takođe često dešava. Nijedno normalno ljudsko biće ne razume, niti može razumeti, iskušenja svetaca.

Sa mislima koje su zaokupljale Sv. Patrika i Sv. Antona, svaki običan čovek bi bio spreman samo za ludnicu.

Što čvršće budete stezali zmiju (koja je prethodno, naizgled, sasvim bezopasno spavala na suncu), ona će se jače boriti; zato morate znati da vaš stisak mora da ima pravu meru, inače će vam se zmija otrgnuti i ujesti vas.

Baš kao kada kažete detetu da ne radi neku stvar - nije važno koju, ono će istog trenutka poželeti da je uradi, iako mu to nikada ranije nije ni palo na pamet, tako je i sa svecem. **U svima nama pritajeno leže te sklonosti**; većine njih možemo biti nesvesni celog našeg života, sve dok ih ne probudimo pomoću naše Magike. One leže u zasedi. **I svaka od njih mora da bude probuđena, i svaka od njih mora da bude uništena**. Svako ko potpiše zavet Iskušenika, dira u stršljenovo gnezdo.

Čovek treba samo da iskaže svoju svesnu težnju; i neprijatelj je već pred njim.

Izgleda kao da je jedva moguće da je bilo ko u stanju da prođe kroz tu godinu iskušeništva - premda iskušenika ništa teško ne obavezuje; gotovo da izgleda da njega baš ništa i ne obavezuje - a ipak, iskustvo nas uči da se on oseća isto kao kada se čovek iz spokojstva svog doma nađe u središtu bure na Atlantiku. Može se dogoditi, da upravo jednostavnost zadatka stvara teškoće.

Iskušenik mora čvrsto da se drži svoje težnje - mora se potvrđivati ponovo i ponovo u časovima očaja.

Može se dogoditi da je gotovo izgubi iz vida; može se dogoditi da izgubi značenje za njega; ali on je neprestano mehanički ponavlja kao da se pretura sa talasa na talas.

Ali ukoliko uspe da prione za nju, uspeće.

I kada jednom uspe, stvari će ponovo dobiti svoje pravo značenje; on. će uvideti da su čista iluzija one stvari koje su mu izgledale tako stvarne, i biće osnažen za borbu protiv novih izazova koji ga čekaju.

Ali je zaista jadan onaj ko ne uspe da izdrži ovo iskušenje. Nema nikakve koristi za njega to što će reći: "Ne sviđa mi se Atlantik; vraćam se u sigurnost svog doma."

Kada se jadanput krene ovim putem, povratka nema. Setićete se stihova Brauningove pesme "Dete Roland pred mračnu Tvrđavu stiže":

Zaista! nikada se bliže ne nađoh
Zavetu jednostavnosti, nakon koraka ili dva,
Nego kad bacih poslednji pogled
Na siguran put koga nestade: siva jednostavnost
Svuda okolo, dokle pogled seže, ničega sem nje.
Mogu ići dalje; to je jedino što mogu da učinim.

A to je sveopša istina. Tvrđnja da Iskušenik može da se odrekne zaveta kad to poželi, istinita je samo u slučaju kada je zavet neozbiljno preuzet.

Pravi Magički Zavet se ne može prekršiti; vi mislite da može, ali to nije tačno.

To je preimućstvo pravog Magičkog Zaveta.

Ma koliko daleko da odete, na kraju se vraćate na isto, i jedino što ćete uspeti da učinite pokušavajući da prekršite preuzeti zavet, je da sebi stvorite najužasnije nevolje.

Teško je sasvim jasno shvatiti da je takva priroda stvari: to ne zavisi od volje bilo koje osobe, ma koliko da je ona snažna i poletna; kao što se ne može shvatiti da Njihova snaga, snaga Njihovih velikih zaveta nema nikakvog izgleda u borbi protiv najslabijeg zaveta najbeznačajnijeg početnika.

Pokušaj mešanja u Magičku Volju drugih osoba predstavljao bi zlo, kad ne bi bio besmislen.

Čovek može da pokuša da izgradi Volju kada prethodno nije bilo ničega sem haosa raznih hirova; ali kada se uspostavi red onda on postaje svetinja. Kao što Blejk reče: "Sve što živi je sveto"; i otuda je stvaranje života najsvetiji među zadacima. Stvaraocu nije tako važno šta je ono što stvara; u svemiru ima dovoljno prostora i za pauka i za muvu.

Sa Horonzonove deponije đubreta odabira se materijal za boga!

Ovo je konačna analiza Misterije Spasenja, a verovatno i pravi razlog postojanja (ako se to uopšte i može nazvati postojanjem) oblika, ili ako vam se više sviđa, Ega.

Iznenadjuće je koliko je tipičan uzvik: "Ja sam Ja", upravo uzvik onoga koji je najmanje "Ja".

Samo je Majstor, čija je Volja bila toliko snažna da su na njen najmanji izliv gluvi čuli i nemi progovorili, gubavci ozdravili, mrtvi oživljavali, taj Majstor i nijedan drugi, u najtežem času svoje agonije mogao da uzvikne: "Ne moja Volja, već Tvoja, neka bude izvršena."

VII

PEHAR

Kao što je Magički Štap Volja, Mudrost; Reč Magičara, tako je Magički Pehar njegovo Razumevanje.

To je pehar o kome je napisano: "Oče, ako je to Volja Tvoja, neka me ovaj pehar mimoide!" I još: "Možete li piti iz pehara iz koga ja pijem?"

To je istovremeno i pehar u ruci NAŠE GOSPE BABALON i pehar Svete tajne.

Ovaj Pehar je pun gorčine, krvi i otrova.

Magusovo Razumevanje predstavlja njegovu vezu sa Nevidljivim, pasivnom stranom.

Njegova Volja aktivno greši suprotstavljajući se Univerzalnoj Volji.

Njegovo Razumevanje pasivno greši kada primi uticaj od onoga što nije konačna istina.

Na početku, učenikov Pehar je gotovo prazan; čak i poneka istina koju primi može iscuriti iz njega i izgubiti se.

Priča se da su Mlečani pravili čaše od stakla koje je menjalo boju kada bi se u njih stavio otrov; od takvog stakla učenik mora da napravi svoj Pehar.

Samo malo iskustvo na mističkoj stazi će mu pokazati da nijedan utisak koji prima nije istinit. Ili je on sam po sebi lažan, ili ga njegov um krivo predstavlja.

Postoji jedna, i samo jedna istina. Sve ostale misli su laž.

I što više bude upoznavao svoj um, sve će mu biti jasnije da je celokupna njegova struktura toliko pogrešna da je sasvim nesposobna, čak i u svojim najuzvišenijim stanjima, za istinu.

Shvatiće da svaka misao samo uspostavlja vezu između Ega i ne-Ega.

Kant je pokazao da su čak i prirodni zakoni samo odraz stanja misli. I budući da je tok misli krv uma, kaže se da je Magički Pehar ispunjen krvlju Svetaca. **Sve misli moraju biti ponuđene kao žrtva.**

Pehar se teško može opisati kao oružje. Okrugao je poput pentakla - nije prav kao što su to štap i bodež. Primanje, a ne odbacivanje, je njegova priroda.¹

Tako je ono što je okruglo za Magičara simbol uticaja koji dolazi sa visina. Ovaj krug je simbol Beskonačnog, kao što je svaki krst ili Tau simbol Konačnog. Otuda kocka predstavlja Konačno učvršćeno u samom sebi; zbog toga je oltar kocka. Ovo je čvrsta osnova od koje polaze sve radnje. Jedan od oblika² magičkog pehara ima ispod svoga tela loptu koja leži na kupastoj osnovi.

¹ Kako se Magičar nalazi u položaju Boga u odnosu na duh koji priziva, on stoji u Krugu, a duh u Trouglu; tako je Magičar u trouglu u odnosu na svog vlastitog Boga.

² Ružan oblik. Bolji je onaj na slici.

Ovaj pehar (polumesec, lopta i kupa) predstavlja tri principa - Mesec, Sunce i Vatra. A to su principi koji su po učenju Hindusa, sadržani u ljudskom telu³.

To je Pehar Pročišćenja, kao što Zoroaster kaže:

"Otuda sveštenik koji upravlja delima vatre prvo mora da ih poškropi blještavom vodom glasno odzvanjajućeg mora."

To je ono more koje pročišćava svet. A u Kabali "Veliko More" je ime Binaha, "Razumevanja".

Razumevanje Magusa je ono što pročišćava njegov rad.

Šta više, Binah je Mesec, zato je posuda ovog pehara u obliku meseca.

Taj mesec je staza Gimela preko koje se uticaj Krune spušta na Sunce Tifareta.

On leži na piramidi vatre, koja je simbol učenikovog stremljenja.

U hinduskoj simbolici Amitra ili "rosa besmrtnosti"⁴ neprestano pada po čoveku, ali je uništava gruba vatra njegovih prohteva. Poklonici joge nastoje da uhvate i sačuvaju tu rosu okretanjem jezika unatrag.

Što se tiče vode u Peharu, može se reći da upravo koliko štap treba da bude izvanredno krut, savršeno čvrsta supstanca, toliko i voda u peharu treba da bude savršeno tečna supstanca.

Štap je prav, i mora se protezati do Beskonačnosti.

Površina vode je ravna i mora se protezati do Beskonačnosti.

Jedno je linija, drugo je ravan.

I kao što je štap slab ukoliko nema debljinu, tako je i voda loša ako nema dubinu. Magusovo Razumevanje mora obuhvatiti sve stvari, a to razumevanje mora biti beskrajno duboko.

H. Dž. Vels je rekao da "svaka reč koju čovek ne zna predstavlja misao koja mu nije poznata". Zato je nemoguće da se savršeno razumeju sve stvari, dok se prvo sve stvari ne spoznaju.

Razumevanje je uspostavljanje ustrojstva znanja.

Svi utisci su nepovezani, zbog čega je Dete Bezdana tako užasno svesno; Majstor Hrama mora da odsedi 106 godišnjih doba u Gradu Piramida zato što je ovo usklađivanje (sređivanje uzajamnog odnosa između pojmova) užasno težak zadatak.

Nema ničega posebno okultnog u ovom učenju koje se odnosi na znanje i razumevanje.

Ogledalo prima sve slike, ali nijednu ne usklađuje.

Divljak ima samo najjednostavnije predstave o pojmovima.

Čak ni prosečan civilizovan čovek nije odmakao mnogo dalje.

Svo napredovanje u mišljenju nastalo je sakupljanjem najvećeg mogućeg broja činjenica, njihovim klasifikovanjem i grupisanjem.

³ Ove "principe" učenik vidi kada prvi put uspe da smiri svoj um. Onaj koji se u tom trenutku tu zadesi je onaj koji on vidi. To je predivno iskustvo, čak i za onog koji je poodmakao u astralnim vizijama, tako da ga može pobrkati sa Krajem (Krajnjim ciljem). Videti poglavlje o Dijani. Ovim principima odgovaraju hebrejska slova Gimel, Reš i Šin, a reč sastavljena od njih znači "cvet", ali i "izbačen", "isteran".

⁴ A - prefiks za negaciju; mitra = smrtan.

Filolog, premda možda govori samo jedan jezik, ima mnogo viši tip mišljenja, nego poliglota koji govori dvanaest jezika.

Ovo Misaono Stablo u potpunosti prati stablo nervnog sistema.

I danas postoji ogromna masa ljudi koji su "jako dobro obavešteni", ali koji nemaju ni najmanju predstavu o tome šta znače činjenice koje su im poznate. Oni nisu razvili potreban viši nivo mogućnosti koje ima mozak. Oni su nesposobni za zaključivanje od pojedinačnog ka opštem.

Ova sposobnost nagomilavanja činjenica može da se uporedi sa pravom imbecilnošću. Neki imbecili su bili u stanju da ugrade mnogo više znanja u svoja sećanja, nego što bi se možda svaki pametan čovek mogao i nadati da će naučiti.

Velika greška savremenog obrazovanja je u tome što se dete pretrpava činjenicama, bez bilo kakvog pokušaja da se objasne veze i odnosi među njima. To ima za posledicu da se i same činjenice ubrzo zaborave.

Svaki prvoklasni um vređa i nervira ovakav odnos, a svaka prvoklasna moć pamćenja je u opasnosti da bude upropaštena njime.

Nema ta dva pojma koja bi imala bilo kakvog značenja ukoliko se ne usklade u trećem, a ova radnja je savršena samo kada su dva pojma protivrečna. Ovo je suština Hegelove logike.

Magički Pehar, kao što je ranije rečeno, predstavlja i cvet. To je lotosov cvet koji se otvara na suncu i skuplja rosu.

Ovaj Lotos je u ruci Izide, velike Majke. To je simbol koji odgovara Peharu u ruci NAŠE GOSPE BABALON.

Lotosi postoje i u čovekovom telu, prema Hindu sistemu fiziologije o kome se govori u poglavlju o Darani⁵. Postoji lotos sa tri laticice u Sakrumu, u kome leži usnula Kundalini. Taj lotos je posuda u kojoj je smeštena sila ponovnog obnavljanja.

Postoji takođe i lotos sa šest latica iza pupka koji prima snage koje hrane telo.

U Solarnom pleksusu takođe postoji lotos koji prima nervnu snagu.

Šesto-latični lotos u srcu odgovara Tifaretu, a prima one životne snage koje su u vezi sa krvlju.

Lotos sa Šesnaest latica smešten je u grkljanu i poseduje moći potrebne dahu.

Dvolatični lotos štitaste žlezde prima hranu koja je potrebna mislima, dok se na mestu gde se spajaju kosti lobanje nalazi onaj prefinjen lotos sastavljen od hiljadu i jedne laticice, koji prima uticaj odozgo, a u kome, kod Adepta, probuđena Kundalini uživa u zadovoljstvu sa Gospodarem Svega.

Svi ti lotosi su predstavljeni Magičkim Peharom.

⁵ Svi ti Lotosi su smešteni u kičmenom stubu, koji ima tri kanala, u sredini je Sušumna, dok su sa strane Ida i Pingala (videti Drvo Života). Osnovu centralnog kanala pritiska Kundalini, magička sila, uspavana zmija. Kada se probudi, ona se uspinje uz kičmu i Prana počinje da struji kroz Sušumnu. Za više detalja pogledati u Rađa-Jogi (od Svami Vivekanande).

Oni su u čoveku samo delimično otvoreni, ili su otvoreni samo za njihovu prirodnu ishranu. U stvari, bolje je da se smatra da su zatvoreni, kao da luče tu hranu, koja se, zbog nedostatka sunca, pretvara u otrov. Magički Pehar ne sme da ima poklopac, pa ipak mora sve vreme da se pažljivo drži ispod vela, izuzev kada se priziva Najviši.

Ovaj Pehar mora da bude sakriven od neposvećenih. Štap mora da bude sakriven kako ga neposvećeni, iz straha, ne bi slomili, a Pehar da ga ne bi uprljali dodirrom.

Kako prskanje vode iz njega ne pročišćava samo Hram, već blagosilja i one koji su izvan njega: voda iz Pehara mora slobodno sa se izliva! Ali neka niko ne sazna tvoju pravu namenu, i neka niko ne sazna tajnu tvoje snage. Seti se Samsona! Seti se Gaja Foukesa!

Verovatno je od metoda za povećavanje Razumevanja najbolja Sveta Kabala, uz uslov da je intelekt potpuno budan u odnosu na njene besmislenosti, i da nikada ne dozvoli da bude ubeđen⁶.

Zatim, mogu biti korisni izvesni tipovi meditacije: ne striktna meditacija koja teži smirivanju uma, nego meditacija kakva je Samasati⁷.

S ezoterične strane, ako je potrebno, um treba obučavati pomoću proučavanja neke dobro razvijene naučne oblasti, kao što su hemija ili matematika.

Predstava o organizovanju je prvi korak, o tumačenju drugi.

Majstor Hrama, čiji stepen odgovara Binahu, obavezao se da "tumači svaku pojavu, kao pojedinačan odnos Boga sa njegovom dušom".

Ali, čak i početnik može pokušati da iskoristi ovakav pristup.

Činjenica se uklapa ili ne; ukoliko se ne uklapa, sklad se narušava; i kao što se sklad Univerzuma ne može narušiti, nesklad je u umu učenika, pokazujući time da on nije usaglašen sa horom Univerzuma.

Neka prvo odgonetne velike činjenice, zatim male; sve dok jednoga leta, kada bude nakon ručka trom i obamro, ne shvati i ne uvaži postojanje muve!

Ovaj nedostatak Razumevanje sa kojim svi mi počinjemo je tako strašan, tako žalostan. U ovom svetu je tako mnogo surovosti, tako mnogo pustoši, tako mnogo gluposti.

Misaono sagledavanje Univerzuma je u početku pravo mučenje. To je razlog za većinu spekulacija u filozofiji.

Srednjevekovni filozofi su beznadežno zalutali zato što je njihova teologija neminovno zahtevala da se prema svim stvarima odnosi preme tome od kolike su one dobrobiti za ljude.

⁶ Videti sledeće poglavlje.

⁷ Videti u The Equinox V, "Obučavanje uma"; The Equinox II "Psihologija hašiša"; The Equinox VII "Liber DCCCCXIII".

Oni su čak postali i glupi: Bernard de Sent Pieri (zar nije bio?) je rekao da je Božija dobrota tolika, da je On, svugde gde je čovek osnivao gradove, postavljao reke kako bi olakšao ljudima snabdevanje robom. Ali istina je, da ni na koji način, ne možemo gledati na Svet kao na takav testament. Ukoliko su konji stvoreni da bi ih ljudi jahali, nisu li ljudi stvoreni da bi ih crvi jeli?

I tako još jednom otkrivamo da se **predstava Ega mora iz korena uništiti pre nego što se postigne Razumevanje.**

I Postoji očita suprotnost između ovog stava i onog koji ima Majstor Hrama. Postoji li bilo šta sebičnije od ovakvog tumačenja svega kao odnosa Boga sa svojom dušom?

Ali Bog je sve, a ne bilo koji deo; a svaki "odnos" mora da bude širenje duše, uništenje njene odvojenosti.

Svaki zrak sunca otvara cvet.

Površina vode u Magičkom Peharu je beskrajna, ne postoji ni jedna tačka koja bi se razlikovala od druge⁸.

Konačno, kao što je štap vezivanje i ograničenje, tako je Pehar širenje - u Beskonačnost.

Opasnost sa Peharom je u sledećem: on neminovno mora da bude otvoren za sve, a ipak ako se u njega stavi bilo šta što je nesrazmerno, neuravnoteženo ili nečisto, nanosi se bol.

Ponovo ovde nailazimo na teškoće koje stvaraju naše misli. Prostota i glupost jednostavnih utisaka zamagljuje vodu; emocije je uznemiravaju; opažaji su još daleko od savršene čistote istine; oni izazivaju odraze; dok sklonosti menjaju indeks refrakcije i prelamaju svetlost. Samo je svest ta koja je u stanju da pravi razliku između nižeg i višeg, razliku između voda koje su ispod svoda od voda koje su iznad svoda, to strašno stanje u velikom prokletstvu stvaranja.

Budući da je u najboljem slučaju ta voda⁹ samo odraz, tada neverovatno važno postaje da ona bude mirna!

Ukoliko se pehar prodrma, svetlo će se prelomiti.

Zato je Pehar postavljen na Oltar, koji je četvorougao, to je volja pomnožena voljom, potvrda volje u Magičkom Zavetu, njeno učvršćenje u Zakonu.

Razlika između zamucene vode i vode bez mulja je očigledna, ali postoje mnoge nečistoće koje odolevaju svemu izuzev destilaciji, a ima čak i nekih koje se moraju 7 puta po 70 puta frakcionisati.

⁸ "Ako promeniš prostorne oznake, govoreći: One su jedno, ili govoreći: One su mnoštvo... tada očekuj strahovitu osudu Ra Hoor Kuita... To će obnoviti svet, mali svet, moju sestru" (Knjiha zakona). To su reči Nuit, Naše Gospe Zvezda, a Binah je samo njen uzburkan odraz.

⁹ Voda u ovom Peharu (koji je takođe i srce, kao što pokazuje prelazak iz staroga u moderan Tarot; garnitura "Srce" u starim špilovima karata, pa čak i u modernim španskim i italijanskim kartama, naziva se "Pehari") je slovo Mem (hebrejska reč za vodu) čiji je adut u Tarotu Obešen Čovek. On predstavlja Adepta kako visi jednom petom obešen na vešalima, koja su u obliku slova Dalet - slova Carice, nebeske Venere u Tarotu. Njegove noge formiraju krst, njegove ruke trougao, kao da svojim uravnoteženjem i samožrtvovanjem donosi svetlost i uspostavlja je čak i u bezdanu. U svojoj elementarnosti, on predstavlja veoma uspešan hijeroglif Velikog Dela, premda se učenik upozorava da očigledno sentimentalno tumačenje mora da se odbaci čim se shvati. Predstaviti sebe kao Spasitelja je veoma uzvišena iluzija, ali otuda i vrlo opasna. Jer, od svih iluzija u peharu - što su prefinjenije i čistije, to ih je teže otkriti.

Postoji, međutim, jedan univerzalan rastvarač i usklađivač, izvesna rosa koja je tako čista da je samo jedna njena kap stavljena u Pehar dovoljna da sve dovede do savršenstva.

Ta rosa se zove Ljubav. I kao što u slučaju ljudske ljubavi, čitav Univerzum izgleda savršen čoveku koji je u njenim raljama, isto je tako, i još mnogo više, s Božanskom Ljubavlju, o kojoj sada govorimo.

Jer ljudska ljubav je uzbuđenje, a ne smirenje, uma; a kako je vezana za lično, na kraju može da dovede samo do većih problema.

Božanska Ljubav, nasuprot, ne vezuje se ni za jedan simbol.

Ona se užasava ograničenja, bilo u jačini bilo u obimu. Rosa zvezda je ta o kojoj se govori u Svetim Knjigama, jer NUIT je ona, Gospa Zvezda, koja se zove "Neprekidna na Nebu", i to je ta Rosa koja kupu telo Adepta "u slatko odišućem mirisu znoja"¹⁰.

I mada su u tom peharu smeštene sve stvari, one zbog vrline te rose gube svoju osobenost. Zato je ovaj Pehar u ruci BABALON, Gospe Grada piramida, gde se niko ne može razlikovati od bilo koga drugoga, i gde niko ne može prebivati dok ne izgubi svoje ime.

O onome što je u Peharu kaže se da je i vino. To je Pehar Intoksinacije. Intoksinacija znači trovanje, a posebno se odnosi na otrov u koji se umaču strele (grčki tokson znači "luk i strela"). Razmislite o Viziji Strele u Liber 418, i pogledajte odeljke u Svetim Knjigama koji govore o radu duha u vidu smrtonosnog otrova.

Jer za svaku pojedinačnu stvar, dostignuće znači prvo i pre svega uništenje lične individualnosti.

Svaka naša misao mora da se sastoji u predaji Sopstva Voljenome, tako da budemo u stanju da konačno predamo Sopstvo Voljenome kada na nas dođe red.

Biće zapamćeno u Lekciji iz Istorije¹¹ kako su Adepti "sa smeškom na licu napuštali svoje domove i posede - da bi mogli sa nepokolebljivim mirom i čvrstom sigurnošću u ispravnost svog postupka da napuste i samo Veliko Delo; jer to je poslednja i najveća projekcija Alhemičara"

Majstor Hrama je prešao Bezdan, ušao je u Palatu Kraljeve Kćeri; treba da izgovori samo jednu reč i sve se rastače. Ali, umesto toga, pronalazimo ga skrivenog na zemlji, kako neguje vrt.

Ova misterija je takođe suviše složena da bi je razjasnili delovi nečiste misli; ona je zgodan predmet za meditaciju.

¹⁰ Videti Liber Legis.

¹¹ Liber LXI, knjiga koja se daje onima koji žele da postanu Iskušenici A. . A. .

INTERMECO¹

Svaka dečija pesmica sadrži duboke magičke tajne, koje su dostupne svakome ko je dobro proučio podudarnost Svete Kabale. Odgonetanje zamišljenog značenja ove "besmislice" tera čoveka da se zamisli nad Misterijama; on ulazi u duboko razmišljanje o svetim stvarima. Sam Bog vodi dušu ka istinskom prosvetljenju. Zbog toga je takođe Inkarnacija neminovna: duša se mora spustiti u sve neistine kako bi dostigla do Sveopšte Istine.

Na primer:

Stara Majka Hubard
Ode do ormara,
Da bi svom jadnom psu
Kost dala;
A kada stiže tamo
Ormar beše prazan,
Tako jadan pas
Osta gladan.

Ko je ta stara i poštovana majka o kojoj se govori? Stvarno, ona nije niko drugi do Binah, što je očigledno iz upotrebe svetog slova H kojim počinje njeno ime.

Ali ona nije besplodna Majka Ama - već plodna Aima; jer ona u sebi nosi Vau, sina, zbog drugog slova u njenom imenu, a preposlednje "R" je Sunce, Tifaret, Sin.

Ostala tri slova njenog imena, B, A i D, su tri putanje koje povezuju vrhovno trojstvo.

Prema kom ormaru ona ide? Ravno prema najtajnijoj pećini Univerzuma. A ko je taj pas (dog)? Nije li to ime Boga (God) izgovoreno Kabalistički unatrag? A šta je ta kost? Ta kost je Štap, sveti Lingam!

Sada u potpunosti možemo protumačiti ovu runu. Ova pesmica je legenda o ubistvu Ozirisa koje je izvršio Tifon.

Ozirisovi udovi su bili razbacani po Nilu.

Izida ih je tražila u svakom uglu Univerzuma, i pronašla ih je sve izuzev njegovog svetog lingama, koji je nedavno pronađen (videti kod Fulera, Zvezda na Zapadu (The Star in the West)).

¹ Ovo poglavlje je diktirano kao odgovor na opasku Soror Vikram. Brat P. je u šali rekao da sve u sebi sadrži Istinu, ukoliko znate kako da je pronađete, i budući izazvan, potrudio se da to dokaže. Uvrstili smo to ovde, ne zbog vrednosti koju bi moglo imati, već da bismo proverili čitaoca. Ukoliko pomisli da je šala, čitalac je samo jedna beskorisna budala; ako pomisli da je Brat P. verovao da je tvorac ovih stihova imao bilo kakve okultne namere, on je druga vrsta budale. Soror Vikram je birala stihove nasumice.

Uzmimo drugi primer iz bogate riznice magičkih poruka.

Jadna mala Bo Pip
Izgubila je svoje ovce,
I ne znade gde da ih pronade.
Ne traži ih!
Same će se vratiti kući,
Vukući repove za sobom.

"Bo" je koren koji znači Svetlost, iz koga izvire takve reči kao što je Bo-drvo, Bodisatva i Buda.

"Pip" je Apep, zmija Apofis. Ova pesma, otuda, sadrži isti simbol koji srećemo kod Egipćana i u hebrejskoj Bibliji.

Ta zmija je zmija inicijacije, kao što je jagnje Spasitelj.

Ova starica, Mudrost Večnosti, sedi u svom drevnom bolu i čeka Spasitelja. A ovi sveti stihovi nas pobedonosno uveravaju da nema razloga za zabrinutost Spasitelji će dolaziti, jedan za drugim, kada im se svidi, i kada budu potrebni, i vučiće svoje repove, što će reći one koji slede njihove svete naredbe, sve do konačnog cilja.

Ponovo čitamo:
Mala gospođica Mafet,
Sela je na tafet (sedru),
Jela je gruš i surutku.
Tad dođe veliki pauk
I sede pored nje,
A Gospođica Mafet
Uplašena pobeže.

Mala gospođica Mafet, bez sumnje, predstavlja Malkut, jer je neudata. Ona sedi na "tafetu"; tj., ona je nepreporođena duša u Tofetu, paklenoj jami.

A ona jede gruš i surutku, što ne znači nečisto majčino mleko, već mleko koje se rastavilo na delove.

Ali ko je pauk? To je zaista značajna zagonetka! Kao i svi insekti, pauk predstavlja demona. Ali zašto pauk? Ko je taj pauk "koji se zakačen drži svojim rukama i nalazi se u Kraljevoj Palati"? Ime tog pauka je Smrt. Zbog straha od smrti, duša je prvi put postala svesna svog žalosnog položaja.

Bilo bi interesantno da su nam u tradiciji sačuvane i kasnije avanture gospođice Mafet.

Ali mi moramo nastaviti dalje i objasniti sledeće stihove:

Mali Džek Horner,
Šeđaše u uglu,
Jedući Božićni kolač.
On zabada palac
I vadi šljivu,
I kaže: "Kako sam ja dobar dečak!"

... U tumačenju ove izvanredne pesmice postoji razlika između dve velike škole Adepta.

Jedna smatra da je Džek samo iskrivljeno Džon, Ion, onaj koji hoda -Hermes, Glasnik. Druga je pre spremna da prihvati da je Džek jednostavan i ponizan način za Iacchus, duhovni oblik Bacchusa. Ali nema nekog posebnog značaja da li naglasak stavljamo na brzinu ili ushićenost Božijeg Svetog Duha; ali je sigurno da je on taj o kome se ovde govori, jer ime Horner ne bi mogao primeniti ni na koga drugog, čak ni najpovršniji čitalac Svetog Jevandolja i radova Kongrevea. Kontekst ovo čini još jasnijim, jer Džek sedi u uglu, tj. na mestu Hrista, Ugaonom Kamenu, jedući, tj., uživajući u onome što nam Hristovo rođenje obećava. On je Tešitelj koji zamenjuje odsutnog Spasitelja. Ako je preostala još neka sumnja u to ko je On, nju će otkloniti činjenica da je palac, koji se pripisuje elementu Duha, a ne neki drugi od četiri prsta koji se vezuju za četiri niža elementa, onaj prst koji on stavlja u kolač nove vladavine. On vadi ono što je zrelo, nesumljivo da bi ga poslao kao učitelja u svet, i raduje se što tako dobro sprovodi Očevu volju.

Predimo sa ovog najlakšeg predmeta na jedan drugi.

Tom, Tom, frulašev sin,
Ukrao je svinju i pobegao.
Svinju je pojeo,
I batine je dobio,
I bučno otišao niz ulicu.

Ova pesmica spada u one koje su više egzoterične. Zapravo, radi se o sunčanom mitu. Tom je Tum, bog Zalaska Sunca (Nazvan Sin Apolona, Frulaš, muzičar). Jedinu teškoću u ovoj pesmi predstavlja svinja; jer svako ko je posmatrao besan engl. Angry: besan, ljut... zalazak sunca u more u tropskim predelima, shvatiće koliko je nemoguće uporediti taj zalazak sunca sa opisom koji je dat u prekrasnom poslednjem stihu. Neki su mislili da se svinja odnosi na večernju žrtvu, drugi da je ona Hator, Gospa Zapada, u njenom više čulnom aspektu.

Ali vrlo je verovatno da su ovi stihovi samo prva strofa neke epske pesme. Ima sve karakteristične oznake. Neko je rekao za Ilijadu da se ne završava, već da se samo zaustavlja. Ovde je to je isto. Možemo biti sigurni da je ova pesma duža. Ona nam govori previše i premalo. Kako je došlo do takve tragedije samo zbog pojedene ukradene svinje? Otkrijte misteriju ko ju je "pojeo"?

Moramo ostaviti ovu pesmu kao, bar delimično, nerešivu. Pogledajmo novu pesmicu:

Hikori, dikori, dok!
(Tika, taka, tak!)
Miš se popeo na sat,
Sat otkuca jednom,
A miš siđe dole,
Hikori, dikori, dok!
(Tika, taka, tak!)

Evo nas odmah na višem nivou. Sat je simbol kičmenog stuba, ili, ako vam se više sviđa, Vremena, odabranog kao jednog od stanja normalne svesti Miš je Ego; "Mus", miš, može da bude samo latinsko Sum, "ja sam", napisano kabalistički unatrag.

Taj Ego ili Prana ili Kundalinina sila, penje se uz kičmu; sat otkucava jednom, tj., prevaziđena je dvojnost svesti. I sila se ponovo spušta u svoj prvobitni položaj.

"Hikori, dikori, dok!" ("Tika, taka, tak!") verovatno je samo mantra koju je koristio adept, tvorac ovih tihova, u nadi da će se ona utisnuti u svest ljudi, tako da i oni mogu pomoću iste metode dostići Samadi. Drugi ovome pripisuju mnogo dublje značenje - u koje je nemoguće da se trenutno upuštamo, jer moramo preći na:

Hampti Dampti je sedeo na zidu;
Hampti Dampti je pao;
Ni svi kraljevi konji,
Ni svi kraljevi ljudi
Ne mogu ponovo podići Hampti Damptija.

Ovo je tako jednostavno, da mu gotovo nije ni potrebno objašnjenje. Hampti Dampti je Jaje Duha, a zid je Bezdan - njegov 'pad' otuda predstavlja silazak duha u materiju; a to nam je tako bolno poznato da nas ni svi kraljevi konji ni svi kraljevi ljudi ne mogu da vrata u visinu.

Samo Kralj Lično to može da učini!

Ali, teško da neko može da se usudi da komentariše ovu temu koju je tako uspešno obradio Ludovikus Karolus, taj najprosvetljeniji Božiji čovek. Njegova majstorska obrada identiteta tri recipročne staze, Dalet, Tet i Pe, čini jedno od najdivnijih poglavlja čitave Svete Kabale. Njegov uvid da je ono, što smatramo ropskim lancem, u stvari ljubav - ukrašena ogrlica počasti koju nam iskazuje lično Kralj - to je jedan od najtananih delova čitave ove vrste literature.

Piter, Piter, tikve je jeo,
Ženu je imao i sačuvati je nije mogao.
Stavio ju je u ljusku kikirikija,
I od tada ju je veoma dobro čuvao.

Ovaj rani autentični tekst budističke Hinajana škole, čak i danas, veoma cene obrazovaniji i odaniji sledbenici ove škole.

Naravno, tikva je simbol vaskrsenja, kao što je to dobro poznato svima koji su proučavali priču o Jovanu i tikvi.

Piter je otuda Arahata koji je stavio tačku na seriju svojih preporoda. To što se on zove Piter (grčki petra - kamen, stena) ukazuje na simboliku Arahata kao kamena u velikom bedemu čuvara čovečanstva. Njegova žena je naravno (u sklopu te simbolike) njegovo telo, koje on nije mogao da zadrži dok ga nije stavio u ljusku kikirikija, žutu odoru Bikua (budističkog prosjaka).

Buda je rekao da ako neki čovek postane Arahata on mora istog dana da preuzme zavet Bikua, ili će umreti, i na te Budine reči želeo je da podseti nepoznati pesnik.

Tafi je bio Velšanin,
Tafi je bio lopov;
Tafi je ušao u moju kuću
I ukrao goveđu nogu.
Otišao sam do njegove kuće;
Tafi je bio u krevetu.
Uzeo sam nož za rezanje
I odrubio Tafiju glavu.

Tafi je skraćeni oblik imena Taftatarata, Merkurovog Duha i Boga Velšana ili lopova. "Moja kuća", naravno, je isto što i "moj magički krug". Obratite pažnju na slovo Bet, koje je slovo Merkura i "Magusa", a znači "kuća".

Govedo je simbol Bika, Apisa Iskupitelja. To je ono za šta je napisano: "O moj Bože, prikrij svoju slavu! Dođi poput lopova i daj da ukrademo svete tajne!"

U drugoj strofi pronalazimo da je Tafi "u krevetu", usled delovanja svete tajne. Veliki zadatak Alhemičara je završen: živa je učvršćena.

Tada se može uzeti Sveti Bodež i odvojiti Caput Mortuum (lat. caput mortuum- "mrtva glava" - gvozdeno crvena boja) iz Eliksira. Neki Alhemičari veruju da govedina predstavlja onu gustu fizičku supstancu koju Merkur (Živa) prime u sebe da bi očvrstnula, ali i ovde kao i inače, moramo da damo prednost duhovnom tumačenju.

Doviđenja Bebo Banting,
Tata je otišao u lov.
Otišao je da donese zečije krzno
Da uvije u njega Bebu Banting!

Ovo je mistička opomena za novorođenu dušu da ostane mirna, da nepokolebljivo meditira, jer u reči Bye (eng. Bye - doviđenja), Bet je slovo mišljenja, a Jod Pustinjaka. Ona govori duši da će je Otac Svega obaviti Svojom vlastitom veličanstvenom tišinom. Jer nije li zec onaj "koji leži nepomično i čuti"?

Mesi kolače, mesi kolače, pekarov šegrte!
Ispeci mi kolač što pre možeš!
Umesi ga, izbockaj ga i obeleži sa P!
Ispeci ga u peći za bebu i mene!

Ova pesmica se obično izvodi (čak i danas u obdaništima) uz svečano pljeskanje rukama - što je simbol Samadija. Uporedite sa onim što smo o ovoj temi rekli u komentaru čuvenog poglavlja "Dolazak" u Tesaloncima.

Naravno, kolač je nafora, a bilo bi nepristojno da Brat P. komentariše treći stih - mada se može primetiti da se i kod katolika pričesni hleb uvek ukrašava falusom ili krstom.

(Skoro je ponoć. U ovom trenutku smo prestali sa diktiranjem i počeli smo da razgovaramo. Tada Brat P. reče: "Oh, kad bih samo mogao da izdiktiram knjigu kao što je Tao Te King!" Zatim je zatvorio oči, kao da meditira. Trenutak pre toga sam primetila promenu na njegovom licu, neverovatnu, kao da više nije bio ista osoba; u stvari, tokom našeg desetominutnog razgovora izgledalo je kao da je u njemu bilo mnoštvo različitih ljudi. Naročito su mi privukle pažnju njegove zenice koje su se toliko proširile, da su mu oči izgledale potpuno crne. (Toliko se tresem i osećam drhtavicu u sebi samo pri pomisli na prošlu noć, da jedva mogu da oblikujem slova.) Tada se čitava soba polako ispunila gustim žutim svetlom (tamno zlatnim, ali ne sjajnim. Hoću reći, nije bilo zaslepljujuće, već nežno). Brat P. je izgledao kao osoba koju nikada ranije nisam videla, ali sam ja dobro poznavala - njegovo lice, odeća i sve ostalo imalo je istu žutu boju. Bila sam toliko uznemirena da sam pogledala u tavanicu, kako bih videla šta je prouzrokovalo takvu svetlost, ali sam mogla da vidim samo sveće. Tada kao da je počela da se diže stolica na kojoj je sedeo; ličila je na presto, a on je delovao kao da je mrtav ili da spava, ali sigurno je da to više nije bio Brat P. To me je uplašilo, počela sam da se osvrćem po sobi, ne bi li pronašla objašnjenje; kada sam ponovo pogledala, stolica je bila u vazduhu, a on je i dalje delovao isto. Shvatih da sam sama; misleći da je mrtav ili da je otišao - ili nešto još gore - izgubila sam svest.)

(Ovo predavanje je ostalo nedovršeno; treba dodati samo da je sposobnost da se izvuče ovakav duhovni med iz ovih cvetova koji ne obećavaju mnogo, oznaka adepta koji je usavršio svoj Magički Pehar. Ovaj način Kabalističkog tumačenja tekstova je jedan od najboljih načina za uzdizanje razuma do više svesti. Očito je to ono što je "pokrenulo" Brata P. tako da je u trenutku postao potpuno koncentrisan i pao je u trans².)

² Videti napomene o besmislenosti molitve u "Eleusis" (Crowley, Sabrani radovi, tom III, str. 223, 224)

VIII

MAČ

"Reč Gospoda je brza i moćna i oštija od mače sa dve ostrice."

Kao što je Štap Hokmah, Volja, "Otac", a Pehar Razumevanje, "Majka", Binah; tako je Magički Mač Razum, "Sin", šest Sefirota Rauha, a kasnije ćemo videti da Pentakl odgovara Malkutu, "Kćeri".

Magički mač je sposobnost analiziranja; on napada složenost demonu, kada se usmeri prema njemu.

Samo se ono što je jednostavno može odupreti maču. Kada se nalazimo ispod Bezdana, ovo oružje je u potpunosti rušilačko: ono deli Satanu od Satane. Samo u nižim oblicima Magike, u čisto ljudskim oblicima, Mač je postao važno oružje. Bodež bi trebalo da je dovoljan.

Ali, naravno, čoveku je njegov um toliko važan da je mač najveće od njegovih oružja; sretan je onaj kome je mač dovoljan!

Balčak mača treba da bude napravljena od bakra.

Štitnik se sastoji od dva mesečeva srpa, rastućeg i opadajućeg, okrenutih poledinom jedan prema drugom. Između njih su postavljene kugle, koje formiraju jednakostranični trougao s kuglom koja čini jabuku na balčaku.

Sečivo je pravo, šiljasto i oštro sve do balčaka. Napravljeno je od čelika, radi uravnoteženja sa balčakom, jer čelik je metal Marsa, kao što je bakar Venerin.

Ove dve planete su muško i žensko - i otuda odražavaju Štap i Pehar, premda u mnogo nižem smislu.

Balčak pripada Veneri, jer **Ljubav je pokretač ove bespoštedne analize** - kad ne bi bilo tako, mač bi bio oružje Crne Magije.

Jabuka Mača je u Daatu, štitnik se proteže do Heseda i Geburaha; vrh je u Malkutu. Meki magičari prave ove tri kugle od olova, kalaja i zlata; polumeseci su srebrni, a balčak sadrži živu, na taj način Mač postaje simbol sedam planeta. Ali ovo je umišljanje i izveštačenost.

"Ko se mača lati, od mača će i poginuti", to nije mistička pretnja, već mističko obećanje. Naša lična složenost je ono što mora biti uništeno.

Evo još jedne parabole. Peter, Kamen Mudraca, osekao je uvo Malhusu, služi Velikog Sveštenika (uvo je organ Duha). Pri analizi duhovni deo Malkuta se mora odvojiti od njega pomoću kamena mudraca, a tada ga Hrist, Pomazanik, ponovo čini jedinstvenim. "Solve et coagula!"

Uočljivo je da se sve ovo događa prilikom hapšenja Hrista koji je, neposredno pre nego što će biti razapet, sin, Rauh.

Kalvarijski Krst treba da se sastoji od šest kvadrata, mreža kocke, koja je taj isti kamen mudraca.

Meditacija će otkriti mnoge misterije koje su skrivene u ovom simbolu.

Mač ili Bodež je pripisan vazduhu, sve-lutajućem, sve-prodirućem, ali nestabilnom; ne pojavi koja je prefinjena kao vatra, niti hemijskoj kombinaciji kakva je voda, nego mešavini gasova¹.

Mač, kao što je to potrebno Početniku, predstavlja grubo oružje. Njegov zadatak je da odbija neprijatelje ili da krči prolaz kroz njih - i mada se njime mora služiti da bi se stekao ulaz u palatu, on se ne može nositi na svadbenoj svetkovini.

Može se reći da je Pentakl hleb života, a Mač nož kojim se reže. Čovek mora imati misli, ali ih mora i kritikovati.

Mač je, takođe, i ono oružje kojim se seje strah među demonima i pomoću koga se vlada nad njima. Čovek mora da održi da Ego bude Gospodar utisaka. Ne sme se dopustiti da demoni prekinu krug; ne sme se dozvoliti da bilo koja misao zanese čoveka.

Ubrzo će se videti kako je sve ovo prosto i lažno - ali za početnika je neophodno.

U svim odnosima sa demonima vrh Mača mora da bude okrenut nadole i on se ne sme koristiti za prizivanje, kako se to radi u nekim školama magije.

Ukoliko se Mač digne prema Kruni, on više nije istinski mač. Kruna se ne može razdvojiti. Sigurno je da se Mač ne sme dizati.

Mač se, međutim, može obuhvatiti obema rukama i držati spremno i uspravno, kao simbol da je misao postala jedno sa stremljenjem, i da gori kao plamen. Taj plamen je Šin, Rauh Alhim, a ne obično Rauh Adam. Božanska, a ne ljudska svest.

Magičar ne sme upravljati Mačem ukoliko nema Krunu na glavi.

Oni magičari koji su pokušali da od Mača naprave jedino ili glavno oružje, samo su uspeli da unište sebe, ne kroz uništenje kombinacije, već kroz uništenje podele². Slabost prevazilazi snagu.

Najstabilnija politička građevina u istoriji bila je u Kini, koja se prvenstveno zasnivala na uglađenosti; a politička građevina Indije se pokazala dovoljno snažnom da u sebe upije brojne osvajače³. Mač je bio značajno oružje u prošlom veku. Svaka zamisao je napadana od strane mislilaca, i nijedna nije izdržala napad. Zato se civilizacija srušila.

Nijedan utvrđeni princip se nije zadržao. Danas se sva državnička veština sastoji u empirizmu ili oportunizmu. Dovedeno je u sumnju postojanje bilo kakvog stvarnog odnosa između Majke i Deteta, ili razlike između Muškarca i Žene.

¹ Sam kiseonik u vazduhu bi bio suviše jak za održavanje života; on mora u velikoj meri da bude razblažen inertnim azotom. Racionalan um podržava život, ali sedamdeset devet procenata njega ne samo da odbija da uđe u tu kombinaciju, već sprečava i preostali dvadeset i jedan procenat da učini to. Oduševljenja se sprečavaju; intelekt je veliki neprijatelj posvećivanja. Jedan od zadataka Magičara je da razdvoji kiseonik od azota u svom umu, da savlada četiri petine, kako bi mogao zapaliti ostatak, vatru svetosti. Ali to se ne može učiniti Mačem.

² Treba napomenuti da je dvosmislenost u reči uništenje, izazvala mnoge nesporazume. Solve (rastvaranje) je uništenje, ali je to isto i coagula (zgrušavanje, očvršćavanje). Cilj magusa je da uništi sopstvenu izdvojenu misao sjedinjavajući je sa Sveopštom Mišlju, a ne da stvori još veći jaz i podelu u Celini.

³ Kasta bramina nije tako stroga, kao što je to kasta "na nebu rođenih" (Indijska državna služba).

U očajanju, ljudski um je, videvši ludost koja nastupa usled raskidanja ovih povezanih predstava, pokušao da ih zameni idealima koje je samo njihova neodređenost, u trenutku kada su nastajali, sačuvala od uništenja.

Kraljeva Volja se bar u svakom trenutku mogla utvrditi; niko još nije izmislio način na koji se utvrđuje volja naroda.

Svaka svesno željena akcija je sprečena; redosled događaja sada nije ništa drugo do inercija.

Neka se Magičar pozabavi ovim stvarima pre nego što uzme Mač u svoju ruku. Neka shvati da Ruah, ta labava kombinacija šest Sefirot, koje u zajednici drži samo njihova povezanost sa ljudskom voljom u Tifaretu, mora biti rasparčan.

Um mora da se razbije u oblik ludila pre nego što se transcendentira (postane nadčulan).

David je rekao: "Mrzim misli."

Hindus kaže: "Ono što se može oblikovati u misao - nije istina."

Pavle je rekao: "Materijalni um je neprijatelj Boga."

I svako ko meditira, makar samo jedan sat, ubrzo će otkriti kako taj burni besciljni vetar čini da njegov plamen treperi "Vetar duva kuda mu je drago." Običan čovek je manje nego što je to slama⁴.

Neki pretpostavljaju da je veza između Daha i Uma samo etimološka. Ali to je istinska veza⁵.

U svakom sličaju postoji veza između funkcije disanja i mišljenja. Učenik će ovo otkriti vežbajući Pranajamu. Kroz ovu vežbu neke misli se razgolićuju, a one koje dolaze u svest čine to mnogo sporije nego ranije, tako da um ima vremena da uoči njihovu lažnost i da ih uništi.

Na oštrici Magičkog mača je ugravirano ime AGLA, Notarikon sačinjen od početnih slova reči u izreci Ateh Gibor Leolahm Adonai, "Neka bude Moć Tvoja za Navek, O moj Gospode."

Kiselina koja nagriza čelik treba da bude ulje vitriol. Vitriol je Notarikon od "Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem". Što će reći: Ispitujući sve i dovodeći ga u sklad i srazmeru, pronaći ćeš skriveni kamen, onaj isti kamen mudraca koji je spomenut, koji sve pretvara u zlato. Ovo ulje koje nagriza čelik, je ono o kome je zapisano, Liber LXV, I, 16: "Kao što kiselina nagriza čelik... tako ja prodirem u Duh Čoveka."

Obratite pažnju kako je sva ova simbolika Čvrsto isprepletena!

Kako je centar Ruaha srce, logično je da ovim Mačem Ruaha Magičar mora probosti vlastito srce.

⁴ Ali kao što je rečeno, Similia similibus curantur, mi nalazimo da je Ruah i simbol Duha, RVCh ALHIM, Duh Božiji, i da je njegov broj 300, broj svetog slova Šin. I kao što je to dah, koji je po svojoj prirodi dvojan, tako i dve oštrice Mača, gde slovo H predstavlja simbol daha, a H je slovo Ariesa - Kuće Marsa, Mača; a H je takođe i slovo Majke; to predstavlja vezu između Mača i Pehara.

⁵ Nesumljivo je da Ruah prvenstveno znači "ono što se kreće ili vrti", "kretanje", "točak", "vetar", a da je njegovo sekundarno značenje um i to zbog uočene nestabilnosti uma i njegove sklonosti da se vrti u krug. "Spiritus" je počelo da znači Duh u modernom stručnom smislu samo zbog greške teologa. Na primer pravilne upotrebe ove reči nailazimo u izrazu: Duh Vina, što znači vazdušasti deo vina. Ali reč "nadahnut" verovatno potiče otuda što je uočena promena u ritmu disanja kod osoba koje su u božanskom zanosu.

Ali posle ovoga postoji još jedan zadatak, za koji je rečeno u Liber VII,V, 47: "On će očekivati mač Voljenoga i razgolitiće grlo za udarac." U grlu je Daat - presto Ruaha. Daat je Znanje. **Tako konačno uništenje znanja otvara kapiju Grada Piramida.**

Takođe je zapisano, Liber CCXX, III, 11: "Neka žena bude opasana mačem predamnom." Ovo se, međutim, odnosi na naoružavanje Vedane sa Sanaon, prevazilaženje osećanja pomoću jasnog opažanja.

Takođe je rečeno za Mač Adonaja, Liber LXV, V, 14, "da ima četiri oštrice, oštricu Groma, oštricu Piona, oštricu Zmije, oštricu Falusa."

Ali ovo nije mač za običnog Magičara. Jer to je mač koji plamti na svakom putu ka Raju, i u tom maču su skriveni i Štap i Pehar - tako da iako je magičarevo biće uništeno Gromom i otrovano Zmijom, u njemu istovremeno ostaju organi koji čine najveću svetu tajnu.

Dolazak Adonaja uništava individualnost u oba smisla. On biva razmrskan u hiljadu komadića, pa ipak u isto vreme sjedinjen je u jedno⁶.

O ovome govori i Sveti Pavle u Poslanici Crkvi u Soluni: "Jer će Bog sići s neba, sa usklikom, sa glasom Arhanđela, i trubom Gospodnjom; i umrli u Hristu vaskrsnuće prvi. Tada ćemo mi koji smo živi, zajedno sa njima, biti uzdignuti na oblake, da sretnemo Boga u vazduhu; i tako ćemo biti večno zajedno sa Bogom."

Glupo objašnjenje ovog stiha, kao "drugog silaska", nas se ne tiče; međutim, svaka reč u njemu zavređuje duboku pažnju.

"Bog" je Adonai - što je Hebrejski izraz za "moj Bože"; a On se spušta s neba, iz vrhovnog Raja, Sahasrara Čakre u čoveku, s "usklikom", "glasom" i "trubom", simbolima vazduha, jer vazduh je onaj koji nosi zvuk. Ti zvuci se odnose na ono što Adept čuje u trenutku zanosa.

Najtačniju predstavu ovoga nalazimo na Tarotovom Adutu nazvanom "Anđeo", koji odgovara slovu Šin, slovu Duha i Daha.

Dolazak Adonaja uništava sav čovekov um, i u istom trenutku se sjedinjava s Njim. "U vazduhu", Ruahu.

Obratite pažnju da etimološki reč o., "zajedno sa" u Sanskritu glasi Sam; a da Hebrejskom ADNI u Sanskritu odgovara ADHI.

Izraz "Zajedno s Bogom", doslovno je isto što i reč Samadi, što je u Sanskritu naziv za pojavu koju je opisao Sveti Pavle, to ujedinjenje ega i ne-ega, subjekta i objekta, tog hemijskog braka, pa je otuda u potpunosti isto što i simbolika Ružinog Krsta, u nešto drukčijem aspektu.

I kako do braka može doći samo između dve jedinke, očito je da se ni jedna ideja ne može ovako ujediniti, ukoliko nije jednostavna.

Otuda svaka ideja mora da se analizira pomoću Mača. Otuda, takođe, u umu osobe koja meditira, mora postojati samo jedna misao.

Sada možemo pristupiti razmatranju upotrebe Mača za prečišćavanje osećanja i opažanja.

⁶Uporediti sa prvom strofom u Liber XVI (XVI u Tarotu je Pe, Mars, Mač).

Zadatak Pehara je bio da objašnjava opažanje pomoći sklonosti; **Mač oslobađa opažanje od Paučine osećanja**.

Opažanja, sama po sebi, nemaju značenja; ali osećanja su gora, ona obmanjuju svoju žrtvu, koja za njih pretpostavlja da su važna i istinita.

Svako osećanje je opsesija; najgore svetogrđe je pripisivanje osećanja Bogu u makrokosmosu, ili čistoj duši u mikrokosmosu.

Kako ono što samo po sebi postoji, što je potpuno, može da bude pokrenuto! Čak je zapisano da je i "torzija oko tačke nepravda".

Ali ako bi se sama tačka pomerila, ona više ne bi bila ono što jeste, jer je položaj jedino što određuje tačku.

Zbog toga Magičar mora da bude potpuno slobodan u ovom pogledu.

Demoni neprestano pokušavaju da plaše, užasavaju, ogađuju, zavode ljude. Protiv svega toga Magičar mora da suprotstavi Čelik Mača. Ako se oslobodio predstave o egu, ovaj zadatak će relativno lako izvršiti; ukoliko nije uradio, zadatak će biti gotovo nemoguće ispuniti. Tako Damapada kaže:

"Mene je zloupotrebio, mene je tukao, opljačkao me je, uvredio me je:
Onaj u kome takve misli nalaze utočište, nikada neće prestati da mrzi."

A ta mržnja je misao koja onemogućava ljubav čija je apoteoza Samadi. Ali, previše je očekivati od mladog Magičara da vežba privrženost prema odvratnosti; neka prvo postane nezainteresovan. Neka nastojči da vidi činjenice kao činjenice, kao što bi to učinio da one pripadaju istoriji. Neka izbegava imaginativno tumačenje bilo koje činjenice. Neka se ne stavlja u položaj ljudi na koje se činjenice odnose, a ako to čini, neka to bude samo zbog razumevanja. Saosećanje⁷, gnjev, pohvala i kuđenje, se ne nalaze kod posmatrača.

Niko se nije pravilno pozabavio pitanjem kao što je količina i kvalitet svetlosti sveća koje su napravili voštani Hrišćani.

Ko ima bilo kakvu predstavu o tome kakve butove običnog misionara više vole epikurejci? Samo je nagađanje da Katolici jedu bolje od prezbitermanaca.

Pa ipak su ove i ovakve stvari jedine koje imaju bilo kakvu vrednost kada dođe do nečega.

Neron nije razmišljao o tome, kakvo će mišljenje o njemu imati nerođeno potomstvo; teško je uveriti kanibale da će priča o njihovim podvizima navesti pobožne stare dame da im napune ostave.

Veoma malo ljudi je ikada videlo borbu bikova. Jedan broj ljudi ide zbog uzbuđenja, drugi nalaze perverzno zadovoljstvo u stvarnom ili simuliranom strahu. A veoma je malo onih koji znaju da je sveže prolivena krv na suncu najlepša boja koja se može naći u prirodi.

Poznata je činjenica da je praktično nemoguće da se dobije pouzdan opis onoga šta se dešava na spiritualističkoj seansi; osećanja zamagljuju viziju.

⁷ Istina je da je ponekad saosećanje neophodno za razumevanje.

Samo u potpunoj tišini laboratorije, gde je posmatrač praktično sasvim nezainteresovan za ono šta se može dogoditi, već se jedino trudi da tačno uoči ono što se zaista dešava, da izmeri pomoću instrumenata nesposobnih da bilo šta oseće, samo tada čovek može da počne da se nada da će istinski opaziti događaje. Čak i uobičajena fizička osnova osećanja, doživljaj zadovoljstva i bola, neizostavno vodi posmatrača u grešku, premda ona ne moraju biti dovoljno snažna da bi mu uznemirila um.

Stavite jednu ruku u posudu sa toplom vodom, a drugu u posudu sa hladnom vodom, zatim umočite obe u mlaku vodu; jedna će reći da je voda topla, druga da je hladna.

Čak i sami instrumenti, njihova fizička svojstva, kao što su širenje i skupljanje (koje, na izvesan način, možemo nazvati korenima zadovoljstva i bola), izazivaju grešku.

Napravite termometar i staklo će, usled neophodnog sjedinjenja iz godine u godinu, postati tako pobuđeno, da će živa u termometru nastaviti da se menja i nakon trideset i više godina; a koliko je onda to više izraženo kod plastične materije kakva je um! **Nema osećanja koje ne ostavlja trag na umu, a svaki trag je loš trag.** Nada i strah su samo dve suprotnosti istog osećanja; nijedno ni drugo nije u skladu sa čistoćom duše. Sa ljudskim strastima je nešto drukčiji slučaj, budući da su one funkcije čovekove vlastite volje. One se moraju disciplinovati, a ne potiskivati. Ali osećanja se nameću spolja. Ona predstavljaju napad na krug.

Kao što Damapada kaže:

"Loše pokrivena kuća je prepuštena na milost i nemilost kiši i vetru;
Isto tako i strast ima moć da proдре u um koji ne razmišlja.
Dobro pokrivena kuća predstavlja siguran zaklon od besa kiše i vetra;
Isto tako i strast nema moći da proдре u pravilno usmeren um."

Neka zato Učenik vežba posmatranje onih stvari, koje bi u normalnim okolnostima u njemu izazvale osećanja; i neka, nakon što zapiše pažljivi opis onoga što je video, proveri to uz pomoć neke osobe kojoj su dobro poznate te stvari.

Hirurške operacije i devojke koje igraju predstavljaju plodno tlo za početnika.

Pri čitanju dirljivih knjiga, kao što su one o izivljavanju na deci, neka uvek nastoji da posmatra stvari sa stanovišta koje je suprotno onome koje je imao autor. Pa ipak, neka ne podražava delimično slobodoumno dete kome se nije sviđalo što je na slici Koloseuma "bio jedan jadni mali lav, koji nije dobio ni jednog Hrišćanina", izuzev u prvom trenutku. Suprotno mišljenje je prvi korak; drugi mora voditi dalje.

Pošto je dovoljno saosećao i sa lavovima i sa Hrišćanima, neka otvori oči i vidi ono što mu njegovo saosećanje nije dozvolilo da vidi, a to je, prilično sigurno, da je slika odvratno zamišljena, odvratno komponovana, odvratno nacrtana, odvratno obojena.

Zatim neka proučava one majstore, u nauci ili umetnosti, čiji umovi nisu bili prilikom posmatranja obojeni osećanjima.

Neka nauči da otkriva idealizovanje, da ga kritikuje i ispravlja.

Neka shvati lažnost Rafaela, Lajtona, Vateoa, Bužorea; neka poštuje istinitost Ivana, Rembranta, Ticijana i O'Konora.

Slična proučavanja u oblasti književnosti i filozofije daju slične rezultate. Ali ne sme mu se dozvoliti da zanemari analiziranje svojih vlastitih osećanja; jer dok njih ne savlada, neće biti u stanju da sudi o tuđim.

Ova analiza se može izvoditi na različite načine; jedan od njih je materijalistički. Na primer, ukoliko ga muči noćna mora, neka objasni: "Ova noćna mora je posledica prezasićenosti mozga krvlju."

Siguran način da se ovo postigne pomoću meditacije je Mahasatipatana, ali njega u svakom trenutku života treba potpomagati nastojanjem da se događaji procenjuju na osnovu njihove istinske vrednosti. Posebno se pažljivo mora razmatrati njihova relativnost.

Vaša zubobolja se ne tiče nikoga izvan veoma uskog kruga. Poplave u Kini za vas su samo članak u novinama. Uništenje cele Zemlje, ne bi imalo nikakvog značaja na Sirijusu. Teško je zamisliti da bi astronomi sa Sirijusa i primetili jedan tako beznačajan poremećaj.

Ako sada uzmemo da je sam Sirijus, koliko vi znate, samo jedna, i to jedna od najbeznačajnijih, ideja u vašem umu, zbog čega bi onda vaša zubobolja trebalo da uzmeniri taj um? Ovo se ne može rešiti bez pomoći tautologije, jer ona je vrlo jednostavna; ali treba je naglasiti, jer ona je zaista veoma jednostavna. **Vau! Vau! Vau! Vau! Vau! Vau!**⁸

Ovo ponovo dobija izuzetan značaj kada se postavi pitanje etike, jer za mnoge ljude je izgleda nemoguće razmatranje izvesnih činjenica bez uplitanja mase predmeta koji s tim nemaju nikakvu vezu.

Bibliju su pogrešno prevodili učenjaci veoma nadležni za ovu oblast, jer su morali da uzimaju u obzir zahteve tadašnje teologije. Najupadljiviji primer je "Solomonova pesma", tipično delo orijentalne erotike. Ali, pošto se nikada ne bi priznalo da je to to u jednoj kanonskoj knjizi, teolozi su se pretvarali da je ta pesma simbolična.

Pokušali su da prečiste grube izraze, ali se njihova odvažnost pokazala nedorasla zadatku.

Ovaj oblik nepoštenja dostiže vrhunac u cenzurisanju klasika. "Biblija je Božija Reč, koju su zapisali sveti ljudi, nadahnuti Svetim Duhom. Ali mi ćemo izbaciti one pasuse koji nam se čine nepodesnim." "Šekspir je naš najveći pesnik - ali, naravno, on je veoma opasan." "Niko ne može da nadmaši Šelijeve liriku, ali, moramo da se pretvaramo da on nije bio ateista."

Neki prevodioci ne mogu da podnesu da bezbožni Kinezi koriste reč Šang Ti, i zato se pretvaraju da ta reč ne znači Bog. Drugi, prisiljeni da priznaju njeno pravo značenje, objašnjavaju da upotreba ovog pojma dokazuje da "Bog nije ostao bez svedoka, čak i u ovoj najbezbožnijoj naciji. Oni su na misteriozan način bili prinuđeni da je upotrebe, a da zapravo ne znaju šta ona znači." A sve to zahvaljujući njihovom verovanju da su bili bolji od Kineza.

Najizrazitiji primer ovoga nalazimo u istorijatu proučavanja Budizma.

⁸ Zahvaljujući ovom isprekidanom lavežu, i u narednih nedelju ili dve, setićete se ovoga čim čujete da pas laje.

Prvi učenjaci jednostavno nisu mogli da razumeju da budistički kanon poriče dušu, i da se odnosi prema egu kao prema prema zabludi koju je izazvao poseban vid bolesti uma; nisu mogli da shvate da se cilj Budista, Nibana, u svakom pogledu razlikuje od njihovog vlastitog cilja, Raja, uprkos savršeno jasnom jeziku u dijalozima kakav je onaj između Arahata Nagasena i Kralja Milinda; a njihovi pokušaji da prilagode tekst prema svojim predubeđenjima, uvek će služiti kao jedan od najvećih primera gluposti mudrih.

Takođe, gotovo je nemoguće, da lepo vaspitan Hrišćanin shvati da je Isus Hrist jeo prstima. Vatrene pristalice hrišćanstva veruju da je vino na svadbi u Kani bilo bezalkoholno.

To je vrsta ludog silogizma.

Niko, koga ja poštujem, to ne radi.

Ja poštujem Tog-i-tog.

Zato, Taj-i-taj to ne radi.

Današnji moralisti pobesne kada neko ukaže na činjenicu da su praktično svi veliki ljudi u istoriji bili grubi i krajnje nemoralni.

Dosta o ovoj bolnoj temi!

Dokle god pokušavamo da prilagodimo činjenice teorijama, umesto da usvajamo naučni stav za menjanje teorija (kada je potrebno) kako bi se uklopile u činjenice, ostaćemo zagubljeni u laži.

Religiozni čovek se ruga naučniku zbog njegovog otvorenog uma, zbog njegove prilagodljivosti. "Reci laž i čvrsto se drži toga!" to je njihovo zlatno pravilo.

Čak ni najskromnijem učeniku magike svetla, ne treba objašnjavati kuda to vodi.

Bilo da je istinita Geneza, ili da je istinita geologija, geolog koji veruje u genezu ići će u Gehenu. "Ne može se služiti i Bogu i Mamonu".

IX

PENTAKL

Kao što je Magički Pegar Magičareva nebeska hrana, tako je Magički Pentakl njegova zemaljska hrana.

Štap je njegova božanska snaga, Mač je njegova ljudska snaga.

Pehar je udubljen kako bi mogao da prima uticaje koji stižu odozgo. Pentakl je ravan kao zemaljska plodna polja.

Ime Pentakla podrazumeva predstavu Svega, omnie in parvo; ali to se događa kroz magički preobražaj Pentakla. Upravo kao što smo učinili Mač simbolom svega pomoću snage naše Magike, tako činimo i sa Pentaklom. Ono što je samo komadić običnog hleba postaće telo Boga!

Štap je bio volja čoveka, njegova mudrost, njehova reč; Pehar je bio njegovo razumevanje, prenosnik mudrosti, Mač je bio njegov razum; a **Pentakl će biti njegovo telo, hram Svetog Duha.**

Šta je dužina ovog Hrama?
Od Severa do Juga
Šta je širina ovog Hrama?
Od Istoka do Zapada.
Šta je visina ovog Hrama?
Od Bezdana do Bezdana.

Otuda, nema ničega pokretnog ili nepokretnog pod čitavim nebeskim svodom što nije uključeno u ovaj pentakl, premda on ima samo "deset centimetara u prečniku i jedan centimetar debljine."

Vatra uopšte nije materija; voda je kombinacija elemenata; vazduh je gotovo u potpunosti mešavina elemenata; a zemlja ih sadrži sve u smeši i kombinaciji.

Tako mora da bude i sa ovim Pentaklom, simbolom zemlje.

I mada je ovaj Pentakl napravljen od čistog voska, ne zaboravite da je "sve što živi sveto".

Sve pojave su svete tajne. Svaka činjenica, pa čak i svaka laž, moraju ući u Pentakl; on je ogromno skladište iz koga Magičar uzima.

"U smeđim kukuruznim kolačima okusićemo zemaljsku hranu i bićemo snažni."¹

Kada smo govorili o Peharu, pokazali smo kako svaka činjenica mora da postane značajna, kako svaki kamen mora da ima svoje pravo mesto u mozaiku. Jao, ako je samo jedan kamen na pogrešno mesto postavljen! Ali taj mozaik ne može uopšte biti delotvoran, u dobru ili zlu, dok svaki kamen ne bude tu.

¹ Izostavili smo raspravu o Pentaklu kao Pločici Svete Tajne, mada su u Liber Legis data posebna uputstva u vezi s tim. Sastoji se od brašna, meda, vina, svetog ulja i krvi.

To kamenje su **jednostavni utisci i iskustva; nijedan od njih ne može biti zaboravljen.**

Ne odbijajte ništa samo zato što znate da je to čaša otrova koju vam nudi vaš neprijatelj; popijte je sa uverenjem; on je taj koji će se srušiti mrtav!

Kako mogu dati pravo mesto kambodžanskoj umetnosti u umetnosti, ako nikada nisam čuo za Kambodžu? Kako bi geolog mogao odrediti starost onoga što leži ispod krede, ukoliko ne poseduje bar delić znanja, potpuno nevezanog za geologiju, o životnoj istoriji životinja čiji su ostaci ta krede?

To je velika teškoća za Magičara. On ne može posedovati sva iskustva, i mada može da se filozofski teši da je Univerzum omeđen iskustvom koje on poseduje, otkriće da ono tako naglo raste tokom prvih godina njegovog života može čak dovesti da padne u iskušenje da poveruje u mogućnost sticanja iskustva izvan svog vlastitog, a sa praktičnog gledišta, verovatno će se suočiti sa mnoštvom puteva znanja, tako da će biti u nedoumici koji da izabere.

Magarac je u nedoumici između dva plasta sena; koliko li je veća nedoumica većeg magarca, tog neuporedivo većeg magarca, kada se nađe između dve hiljade plastova!

Srećom to nije mnogo važno; ali bi bar trebalo da izabere one oblasti znanja koje se direktno odnose na univerzalne probleme.

Ne treba da izabere samo jednu oblast, nego više njih, a njihova priroda treba da bude što je moguće više različita.

Važno je za Magičara da stremi ka postizanju dobrih rezultata u nekom sportu, i da to bude sport koji će najbolje da održi njegovo telesno zdravlje.

On mora temeljno da zna klasiku, matematiku i nauku; takođe, treba da poseduje dovoljno opšte poznavanje savremenih jezika i životnih okolnosti kako bi mogao lako i bezbedno da putuje u bilo koji kraj sveta.

Istoriju i geografiju može da prouči kada zaželi; a ono što najviše treba da ga interesuje u bilo kom predmetu je njegova povezanost sa drugim predmetom, tako da njegovom Pentaklu ne nedostaje ono što slikari nazivaju "kompozicija".

Otkriće da, ma koliko da je dobro njegovo pamćenje, od deset hiljada utisaka koje prima njegov um, on je u stanju da zadrži jedan i to u toku samo jednog dana. A savršenstvo pamćenja leži u mudrosti odabira.

Najbolja pamćenja su ona koja ne odabiraju i ne procenjuju ništa što nije u nekoj vezi sa opštim planom uma.

Svi Pentakli će suštinski sadržati predstavu kruga i krsta, premda neki više vole da zamene krst tačkom, ili Tauom, ili trouglom. Umesto kruga se ponekad koristi Vesica Piscis, ili se krug iscrtava kao zmija. Ponekad su predstavljeni vreme, prostor i ideja o uzročnosti; isto tako i tri stepena u istoriji filozofije, u kojoj Priroda, Bog i Čovek predstavljaju tri predmeta proučavanja.

Ponekad je prisutna i predstava dvojnosti svesti; tu može biti nacrtano i samo Drvo Života, ili kategorije. Treba dodati i amblem Velikog Dela. Ali **Pentakl neće biti savršen sve dok svaka ideja nije dovedena u protivtežu sa svojom suprotnošću i dok ne postoji neophodna veza između svake dve ideje koje čine par i sa svim drugim parovima.**

Možda će biti dobro da Neofit napravi veoma opširne i složene nacрте za svoj Pentakl, zatim da ih pojednostavljuje, ali mnogo manje isključivanjem, a više kombinovanjem, upravo kao što to čini zoolog kada, četiri velika Majmuna i čoveka, od kojih je počeo, kombinovanjem svede pod samo jednu reč "primat".

Nije mudro ni suviše pojednostavljivati, jer krajnji hijeroglif mora biti beskonačan. Dok se ne donese konačna odluka, ovaj simbol se ne sme iscertavati.

Ukoliko bilo ko uspe da se približi V.V.V.V.V.², i upita Ga da rasprave bilo koji predmet, teško je da će On uspeti da odgovori samo ćutanjem, pa čak ni to nije u potpunosti dovoljno, jer Tao Te King kaže da se Tao ne može izraziti ni ćutanjem ni govorom.

Tokom ovog pripremnog zadatka prikupljanja materijala, ideja o Egu nema nekog posebnog značaja; svi utisci su faze ne-ega, a Ego služi samo kao prijemnik. U stvari, kod dobro sređenog uma postavlja se samo pitanje da li su utisci stvarni i da li je um, ukoliko nije tabula rasa, takav samo zbog "sklonosti" ili "urođenih ideja", koje ne dozvoljavaju da se neke ideje prihavataju sa podjednakom lakoćom kao druge³.

Ove "sklonosti" se moraju pobediti: treba instirati na odvratnim stvarima, sve dok Ego ne postane sasvim nezainteresovan za prirodu hrane koju uzima.

"Kao što dijamant sjaji crvenom bojom pored ruže, a zelenom pored lista ruže, tako ćeš i ti ostati odvojen od Utisaka."

Ovaj veliki zadatak odvajanja sebe od utisaka ili "vrittis" je jedno od mnogih značenja aforizma "solve", što odgovara pojmu "coagula" koji je ono što se podrazumeva pod Samadijem, pa **ovaj Pentakl otuda predstavlja sve ono što mi jesmo, rezultat svega onoga što smo imali sklonost da budemo.**

Čitamo u *Damapadi*:

"To što smo danas, potiče od naših jučerašnjih misli; naše današnje misli, grade naš sutrašnji život: život je delo našeg razuma.

Ako čovek govori i radi, imajući pri tom nečist um, patnja ga prati, kao što kolski točkovi prate vola.

To što smo danas, potiče od naših jučerašnjih misli; naše današnje misli grade naš sutrašnji život: život je delo našeg razuma.

Ako čovek govori i radi imajući pri tom čist um, radost ga prati kao vlastita senka."

Tada je Pentakl po smislu isto što i Magičareva Karma ili Kama.

Karma čoveka je njegova glavna knjiga. Bilans nije napravljen, i on ne zna kakav je; on čak ne zna ni koja sve dugovanja mora da plati, niti koja su mu potraživanja; niti zna datume kada ističu rokovi za plaćanje tih dugova.

Posao koji se vodi na ovakav način bio bi u užasnoj zbreći; a pronalazimo da je čovek, ustvari, upravo u takvoj zbreći. Dok danonoćno radi na nekom nevažnom detalju svojih poslova, neka džinovska snaga možda vrebata clauda da ga savlada.

² Moto Poglavar A.'. A.'. "Svetlost Samog Sveta". (V.V.V.V.V. - Vi Veri Vniversum Vivus Vici: "Snagom istine, ja, za života, pobedih univerzum". Kroljev moto kao Majstora Hrama.)

³ Tek izleženo pile se ne ponaša na isti način kao novorođeno dete.

Mnogi unosi u ovu "glavnu knjigu" su za običnog čoveka neminovno nerazumljivi; način na koji se čitaju nalazi se u važnom uputstvu A. . A. . nazvanom "Tišarb", Liber CMXII.

Shvatimo da je Karma sve što čovek ima ili što jeste. Njegov krajnji cilj je da je se u potpunosti oslobodi - kada stigne do tačke predaje⁴ Sopstva Voljenom. Ali u početku Magičar nije to Sopstvo, on je samo gomila odbačenih stvari sa koje to Sopstvo treba da se izgradi. Magički instrumenti se moraju napraviti pre nego što budu uništeni. Ideju o Karmi mnogi su mešali sa pojmovima o poetskoj pravdi i osveti, verujući da znaju bolje, u njih je spadao čak i sam Buda.

Postoji priča o jednom Budinom Arahatu koji je lutajući nenamerno ubio mnogo insekata, budući da je bio slep. (Budisti smatraju uništenje života najžasnijim zločinom). Njegova braća Arahati su se raspitivali o tome, a Buda im je na široko govorio o tome kako je taj čovek, u prethodnoj inkarnaciji, namerno oslepeo jednu ženu. To je samo bajka, bauk za plašenje male dece, i verovatno najgori način, do sada izmišljen, da se ljudskom glupošću utiče na mlade.

Karma uopšte ne deluje na taj način.

U svakom slučaju, moralne pouke se moraju pažljivo sastavljati, inače mogu postati opasne po one koji se koriste njima.

Sećate se Bunianove Strasti i Strpljenja: nevaljala Strast se igrala sa svojim igračkama i razbijala ih, dobro malo Strpljenje ih je pažljivo stavljalo na stranu. Bunijan je zaboravio da napomene da je, od trenutka kada ih je Strast slomila, on prerastao sve svoje igračke.

Karma ne deluje na taj milo-za-drugo način. Oko za oko je vrsta divljačke pravde, a naša ljudska predstava o pravdi je potpuno strana ustrojstvu Univerzuma.

Karma je Zakon Uzroka i Posledica. U njenom delovanju nema srazmernosti. Kada dođe do slučaja, nemoguće je reći šta će se dalje dogoditi; a Univerzum je veliki slučaj.

Odlazimo na kafu hiljadu puta, a da se ništa ne dešava, a hiljadu i prvi put sretnemo nekoga ko zauvek, iz korena, promeni tok našeg života.

U izvesnom smislu svi utisci koji se javljaju u našem umu predstavljaju rezultat svih sila iz prošlosti; ni jedan događaj nije toliko beznačajan da na neki način ne bi uticao na nečiji položaj. Ali ovde nema nikakve surove odmazde. Čovek može da ubije stotinu hiljada vaši samo u jednom satu u podnožju Baltoro Glečera, kao što je to Brat P. jednom učinio. Glupo je pretpostaviti, kao što to teolozi čine, da će zbog toga, jednom na strašnom sudu, vaši ubiti Brata P. sto hiljada puta

Ovu glavnu knjigu Karme treba voditi odvojeno od računa za sitniš koji se plaća u gotovini; sa stanovišta ukupne mase, ovaj sitni gotovinski račun, je mnogo veći od glavne knjige.

Ukoliko jedemo previše lososa, patićemo od lošeg varenja i noćnih mora. Glupo je pretpostaviti, da će doći vreme kada će losos jesti nas i zaključiti da smo neukusni.

⁴ Da bi predao sve, čovek se mora odreći ne samo lošega već i dobrog; ne samo slabosti već i snage. Kako mistik može da preda sve, ako je vezan za svoje vrline?

S druge strane, uvek bivamo užasno kažnjeni zbog radnji koje uopšte nisu grešne. Čak i naše vrline pobuđuju uvređenu prirodu na osvetu.

Karma raste samo od onoga čime se hrani: zato ako želimo pravilno da odgajimo Karmu, potrebna je veoma pažljiva ishrana.

Kod većine ljudi njihova dela poništavaju jedna drugo; čim se uloži trud, njega uravnotežuje lenjost. Eros ustupa mesto Aternosu.

Od hiljadu ljudi čak ni samo jedan čovek ne odstupi od životinjskog načina života.

Rođenje je patnja; starost, bolest i smrt;
Ali ponovno rođenje je najžalosnije od svega.
Kao što Buda reče: "O kakav jad! neprekidno rađanje!"

Čovek ide iz dana u dan s malo ovoga i malo onoga, s nešto priyatnih i nešto nepriyatnih misli, a ništa zapravo ne učini. Telo i um se menjaju, neopozivo, kao što noć pada. Ali, kakvo je značenje bilo koje od ovih promena?

Kako su retki oni koji su u stanju da bace pogled unazad i ustanove da su napredovali u bilo kom određenom smeru? I koliko je malo ta promena, takva kakva jeste, bila svesna i voljna! Mrtva težina izvornih uslova, pod kojima smo rođeni, vredi više od svih naših nastojanja. Nesvesne snage su neuporedivo veće od onih o kojima bilo šta znamo. To je čvrstina našeg Pentakla, Karma naše zemlje koja okreće čoveka, hteo on to ili ne, oko svoje ose brzinom od hiljadu milja na sat. A hiljadu je Alef, veliko Alef, mikrokosmos svelutajućeg vazduha, Luda Tarota, besciljnost i sudbinska neizbežnost stvari!

Zato je vrlo teško da se na bilo koji način oblikuje taj težak Pentakl.

Mi možemo da urežemo na njega oznake pomoći bodeža, ali on jedva da će predstavljati nešto više od Ozimindusa, Kralja nad Kraljevima, u središtu beskrajne pustinje.

Nacrtali smo figuru na ledu, ujutru su je izbrisali tragovi drugih klizača; i ta figura nije bila ništa više od škrabotine na površini leda, a sam led mora da se istopi na suncu. **Magičar može zaista zapasti u očajanje kada pokušava da napravi Pentakl! Svi imaju materijal, jedan čovek podjednako kao i sva njegova braća; ali da bi se taj Pentakl oblikovao na bilo koji način u skladu sa željenim ciljem, ili barem jasnim ciljem, ili samo za poznati cilj, važi moto: "Hoc opus, Hic labor est:" Uzdizanje iz Avernusa i bekstvo u višu atmosferu je zaista veliki trud.**

Da bismo to uradili, najvažnije je da znamo, shvatimo, svoje sklonosti, i da smo spremni da razvijamo jedne i uništavamo druge. I mada na kraju svi elementi Pentakla moraju da budu uništeni, neki nam ipak mogu direktno poslužiti da dospemo do one tačke, s koje možemo ostvariti zadatak tog uništenja; **a nema ni jednog elementa koji povremeno ne bi mogao biti od pomoći.**

I zato - pazite! Odabirajte! Odabirajte! Odabirajte!

Pentakl je beskrajno skladište; stvari će uvek biti tamo kada nam zatrebaju. Možda ćemo povremeno svratiti u njega da bi obrisali prašinu i oterali moljce, ali uglavnom ćemo biti prezauzeti da bi uradili bilo šta više. Zapamtite da na putovanju od zemlje do neba, čovek ne sme biti opterećen sa suviše teškim prtljagom. Ništa što nije neophodno za rad mašine ne sme biti ugrađeno u nju.

I premda je Pentakl sastavljen samo od privida, neki od njih nekako deluju lažnije od drugih.

Čitav Univerzum je iluzija, ali teško je osloboditi se te iluzije. On je istinit u poređenju sa većinom stvari. Ali od svakih stotinu utisaka, devedeset i devet je lažno čak i u donosu na stvari sa njihove vlastite ravni.

Ovu razliku treba duboko urezati na površinu Pentakla Svetim Bodežom.

Za razmatranje je ostao još samo jedan od Instrumenata vezanih za elemente, a to je Lampa.

The sigillum dei aemeth, pentakl koji je napravio Dr. Džon Di

X

LAMPA

U Liber A vel Armorum, zvaničnom uputstvu A. . A. . za izradu oružja vezanih za elemente, rečeno je da Magičar za svako simboličko predstavljanje Univerzuma mora da dobije odobrenje od svog Superiora. Lampa je izuzetak od ovog pravila, za nju je rečeno:

"Magičareva Lampa će goreti bez fitilja i ulja, hraniće je Etir. Treba da bude napravljena u tajnosti i na izdvojenom mestu, bez treženja saveta ili odobrenja od svog Adeptus Minora".

Ta **Lampa je svetlost čiste duše**; ne treba joj gorivo, to je nesagoriv Ognjeni Grm koga je ugledao Mojsije, predstava Najvišega.

Lampa visi iznad oltara, i odozdo je ništa ne pridržava; njena svetlost osvetljava čitav Hram, pa ipak iznad nje nema nikakve senke niti odraza. Ne može se dotaći, ne može se ugaziti, niti se može na bilo koji način promeniti; ona je potpuno udaljena od svih složenih stvari, koje imaju dimenziju, koje se menjaju i koje se mogu promeniti

Kada Mag usredsredi oči na tu Lampu ništa drugo ne postoji.

Instrumenti leže dokono na Oltaru; samo ta Svetlost gori večno.

Božanska Volja koja je bila Štap više ne postoji; jer put je postao jedno sa Ciljem.

Božansko Razumevanje koje je bilo Pehar više ne postoji; jer su subjekt i Objekt spoznaje postali jedno.

Božanski Razum koji je bio Mač više ne postoji; jer je složeno ponovo rastvoreno u Jednostavno.

A Božanska Supstanca koja je bila Pentakl više ne postoji; jer mnoštvo je postalo Jedno.

Večna, neograničena, ne šireća, bez uzroka i posledica, Sveta Lampa tajanstveno gori. Ta svetlost je bez kvantiteta i kvaliteta, neuslovljena i večna.

Nemoguće je da bilo ko daje savete ili odobrenja, jer ova lampa nije napravljena rukama; ona postoji sama zauvek; bez delova je i osobenosti; ona postoji pre "Ja jesam". Malo ih je koji je mogu opaziti, a ipak ona je uvek tu. Za nju ne postoji ovde i tamo; svi delovi govora su poništeni, sačuvana je imenica; a ova imenica se ne nalazi ni u jednom ljudskom niti Božanskom govoru. To je Izgubljena Reč, umiruća muzika čiji je sedmostruki eho IAO i AUM. Bez ove Svetlosti Magičar uopšte ne bi mogao da radi; pa ipak, zaista je veoma malo Magičara koji je poznaju, a još manje Onih koji su videli njenu veličanstvenost!

Hram i sve što je u njemu mora, iznova i iznova, biti uništavano pre nego što zavrede da prime tu Svetlost. Otuda, vrlo često izgleda da je jedini savet koji bilo koji učitelj može dati bilo kom učeniku, je onaj da uništi Hram.

Sve što imate i sve što jeste su samo velovi ispred te Svetlosti.

Za tako veliku stvar, svi saveti su uzaludni. Ne postoji ni jedan tako veliki učitelj koji bi u potpunosti mogao da shvati karakter bilo kog učenika. Ono što je jednom učeniku pomoglo u prošlosti, može odmoći drugome u budućnosti.

Ali, kako se Majstor obavezao na služenje, on to služenje može preuzeti na ovaj jednostavan način. **Budući da su sve misli velovi ove Svetlosti, on može savetovati da se unište sve misli, i za taj cilj preporučiti one vežbe koje sigurno koriste tom uništenju.**

Te vežbe su, srećom, po nalogu A.'. A.'. date jednostavnim jezikom.

U ovim uputstvima je jasno ukazano na relativnost i ograničenja svake od ovih vežbi, a sva dogmatska objašnjenja pažljivo su izbegnuta. Svaka vežba je sama po sebi demon koji se mora uništiti; ali da bi se uništio prvo mora da bude prizvan.

Neka se stidi Majstor koji izbegava bilo koju od ovih vežbi, bez obzira koliko je za njega ona odvratna ili beskorisna! Jer u njenom detaljnom poznavanju, koje mu može pružiti jedino iskustvo, možda leži mogućnost davanja odsudne pomoći učeniku. Ma koliko da mu je to dosadno i teško, mora izdržati. Kada bi bilo moguće da se zažali za nečim u životu, što srećom nije slučaj, onda su to sati straćeni na plodonosne vežbe koji su mogli biti mnogo delotvornije iskorišćeni da su primenjivane neplodne vežbe: jer NEMO¹, negujući svoj vrt ne traži onaj cvet koji će biti NEMO posle njega. A nije nam rečeno da NEMO može koristiti druge stvari osim onih koje on uistinu koristi; moguće je da, ukoliko nije imao kiselinu, ili mač, ili vatru ili ulje, propusti da odneguje upravo onaj cvet koji bi bio NEMO posle njega!

¹ NEMO je Majstor Hrama, čiji je zadatak da izgradi početnika. Videti Liber CDXVIII, Etir XIII.

KRUNA

Magičareva kruna predstavlja Postignuće njegovog Dela. To je traka od čistog zlata s čije se prednje strane nalaze tri pentagrama, a pozadi heksagram. Središnji pentagram sadrži dijamant ili veliki opal; ostala tri simbola sadrže Tau. Oko ove Krune ovijena je zlatna zmija, Ureus, sa uzdignutom i raširenom glavom. Ispod Krune je postavljena grimizna kamilavka, koja pada do ramena.

Umesto ove krune, ponekad se nosi Totova Atef Kruna; jer Tot je Bog Istine, Mudrosti i Učitelj je Magike. Atef Kruna ima dva roga, koji iskazuju energiju, vlast, snagu koja ruši prepreke, i znak su proleća. Između rogova se nalazi sunčev disk; iz njega izbija Lotos koga pridržavaju dva pera istine, tu su i još tri sunčeva diska od kojih se jedan pridržava za peteljku lotosa, a druga dva za pera istine.

Postoji još jedna Kruna, Kruna Amona, onog koji je skriven, od koga su i Hebreji pozajmili svoju svetu reč "Amen". Ova kruna je jednostavna i sastoji se samo od pera istine. Ali nije potrebno ulaziti u simboliku ovoga, jer je sve to, i još više, sadržano u Kruni koju smo prvu opisali.

Grimizna kamilavka označava skrivenost, a i simbol je bujice slave koja se odozgo sliva na Magičara. Ona je od kadife zbog mekoće božanskog poljupca, a grimizna je zato što predstavlja krv Boga, koja je život. Zlatna traka je večiti krug savršenstva. Tri Pentagrama simbolički predstavljaju Oca, Sina i Svetog Duha, dok heksagram predstavlja samog Magičara. Po pravilu, pentagram predstavlja mikrokosmos, a heksagram makrokosmos; ali ovde je obrnut slučaj, jer u ovoj Kruni Savršenstva, ono što je ispod postaje ono što je iznad, a ono što je iznad postaje ono što je ispod. Ukoliko se nosi dijamant, to je zbog Svetlosti koja postoji pre svih manifestacija u obliku; a ukoliko se nosi opal, to je zbog potsećanja na ujedinjenost Svega, umotavanje i odmotavanje u večitom zanosu, ispoljeno kao Mnoštva da bi to Mnoštvo moglo da postane Jedno - Neispoljeno.

Ali ovo je suviše velika stvar da bi se obrađivala u ovoj elementarnoj raspravi o Magici.

Zmija obavijena oko Krune znači mnoštvo stvari, ili pre, jednu stvar na mnoštvo načina. Ona je simbol kraljevanja i inicijacije, jer Magičar je pomazani Kralj i Sveštenik.

Ona, takođe, predstavlja Hadit, o kome se ovde mogu citirati samo sledeće reči: "Ja sam tajna zmija sklupčana oko izvora: u mom uvijanju je radost. Ako podignem glavu, ja i moja Nuit smo jedno. Ako spustim glavu, tada je to ushićenje zemlje, i ja i zemlja smo jedno." Zmija je, takođe, i Kundalini, sama Magička sila, ispoljena strana Božanskog u Magičaru, čija su neispoljena strana mir i tišina, za šta ne postoji simbol.

U Hindu sistemu Veliko Delo je predstavljeno iskazom da se ova zmija, koja je u normalnim prilikama sklupčana u osnovi kičmenog stuba, uzdiže iznad glave Jogina, da bi se tu sjedinila sa Gospodarem svega.

Zmija je i onaj koji truje. To je ona sila koja uništava manifestovan Univerzum. Ovu temu treba proučiti u Liber LXV, gde je obrađena na izvanredno dobar način.

Na glavi ove zmije nalazi se šest dragulja, po tri sa svake strane: Rubin, Smaragd i Safir, tri savršena sveta elementa, uravnotežena sa obe strane.

XII

ODORA

Odora Magičara može biti različita, u zavisnosti od njegovog stepena i prirode rada.

Postoje dve osnovne Odore, bela i crna; crna je važnija od bele, jer bela nema kapuljaču. Ove Odore se mogu menjati dodavanjem različitih simbola, ali u svakom slučaju oblik Odore je Tau.

Opšta simbolika koju smo usvojili navodi nas, međutim, da se radije opredeljujemo za opis Odore koju se samo nekolicina usuđuje da nosi. Ta odora je od teške svile tamno plave boje, boje noćnog neba: ukrašena je zlatnim zvezdama, ružama i ljiljanima. Oko donjeg ruba Odore nalazi se velika zmija koja drži svoj rep u ustima, dok se spreda od okovratnika pa do poruba spušta Strela opisana u Viziji Petog Etira. Ova Odora je postavljena svilom purpurne boje, ukrašena je zelenom zmijom koja se omotava od okovratnika do poruba. Simbolika ove odore spada u velike misterije koje se moraju proučiti u Liber CCXX i Liber CDXVIII, ali pošto smo već opisali ove posebne Odore, recimo nešto uopšte o korišćenju Odore.

Odora je ono što skriva i štiti Magičara od elemenata; ona je tišina i tajnost u kojima radi, njegovo skrovište u okultnom životu Magike i Meditacije. Ona je "odlazak u divljinu" na koji nailazi kao kod svih velikih ljudi najvišeg stepena. A ona je, takođe, i povlačenje čovekovo iz života kao takvog.

S druge strane, ona je Magičareva "Aura", nevidljiva ljuštura ili štit koji ga okružuje. Njegova "Aura" mora da bude sjajna, elastična, neprobojna, čak i za svetlost, tj., za bilo koju pojedinačnu svetlost koja dolazi sa jedne strane.

Jedino Magičarevo svetlo je ono iz Lampe koja visi iznad njegove glave, dok on stoji u centru Kruga, a Odora, budući da je otvorena oko vrata, ne stvara nikakvu prepreku za prolazak ove svetlosti. Pošto je veoma široka, otvorena, odozdo, ona omogućava svetlosti da prođe i obasja i one koji su u senci smrti.

XIII

KNJIGA

Knjiga Čini ili Zaklinjanja predstavlja Zapis svake misli, reči i čina Magičara; jer sve što je želeo, želeo je sa nemom namerom. To je isto kao da je preuzeo neki zavet da će izvršiti neko postignuće.

Ta Knjiga mora da bude sveta Knjiga, ne neka svaštara u koju ćete unositi svakake gluposti koje vam padnu na pamet. Zapisano je, Liber VII, V, 23: "Svaki dah, svaka reč, svaka misao, svako delo je čin ljubavi s Tobom. Naka ova odanost bude dovoljno snažna čin da odagna demone Petice."

Zato ova Knjiga mora da se piše na određen način. Na prvom mestu Magičar mora da izvede vežbe iznete u Liber CMXIII, tako da savršeno shvati ko je i čemu njegov razvoj mora neminovno da teži. Toliko o prvoj stranici Knjige.

Zatim neka pazi da u nju ne zapiše ništa što je neskladno i neistinito. On ne može da izbegne pisanje, jer ovo je Magička Knjiga. Ukoliko samo na jedan sat zaboravite jednu svrhu vašeg života, pronaćićete mnoštvo besmislenih škrabotina i brljotina na belom papiru; a one se ne mogu izbrisati. U tom slučaju, kada dođete u situaciju da prizivate demona snagom ove Knjige, on će vas ismejavati; on će ukazivati na sve te ispisane gluposti, koje su sličnije njemu nego vama. Uzalud ćete nastojati da nastavite sa narednim činima; svojom vlastitom glupošću ste raskinuli lanac kojim ste hteli da ga vežete.

Čak i rukopis kojim se piše knjiga mora da bude čvrst, jasan i lep; u oblacima mirisa koji se isparavaju teško je čitati prizivanja. Dok zurite kroz dim, demon može nestati, a vi ćete morati da zapišete strašnu reč "neuspeh".

Pa ipak, ne postoji ni jedna stranica ove Knjige na kojoj ta reč nije napisana; ali sve dotle, dok odmah iza nje slede nova potvrđivanja, još uvek sve nije izgubljeno; i kao što reč "neuspeh" u ovoj Knjizi nema neko veće značenje, tako se ni reč "uspeh" u njoj nikada ne sme biti upotrebljena, jer to je poslednja reč koja se u njoj može zapisati, jer nakon nje sledi konačna tačka. Ta krajnja tačka možda se ni na jednom drugom mestu neće napisati; jer pisanje Knjige traje večno; nema načina da se dnevnik zatvori, sve dok se ne dostigne potpuni cilj. **Neka svaka stranica ove knjige bude ispunjena pesmom - jer to je Knjiga inkantacija!**

Stranice ove knjige su od čistog pergamenta, načinjene od kože teleta koje je rodila Izida-Hator, Velika Majka, Ozirisu-Apisu, Spasitelju. Ukoričena je u plavu kožu na kojoj je zlatnim slovima ispisano Telema. Neka za pisanje služi pero mladoga labuda - onog labuda čije je ime Aum. I neka mastilo bude napravljeno od žuči ribe, ribe Oannes.

Toliko o Knjizi.

XIV

ZVONO

Najbolje je da se Magičko Zvono prikači za lanac. U nekim sistemima Magike nošeno je mnogo zvona, zašivenih na donjem rubu odore sa namerom da svaki pokret Magičara proizodi muziku. Ali zvono o kome ćemo mi govoriti je mnogo važniji instrument. **To zvono poziva i upozorava; a to je i ono zvono koje se oglašava pri podizanju Žrtve.**

To je, takođe, i "Astralno Zvono" Magičara¹.

Zvono o kome govorimo je disk prečnika od nekih pet centimetara, blago povijenog oblika, veoma sličnog cimbalu. Otvor u središtu omogućava da kroz njega prođe kratka kožna vrpca pomoću koje se zvono može prikačiti za lanac. S druge strane lanca nalazi se udaraljka; koja se u Tibetu obično pravi od ljudske kosti.

Samo zvono je napravljeno od electrum magicum-a, legure "sedam metala" pomešanih na poseban način. Prvo se zlato stapa sa srebrom u vreme kada su sunce i mesec u povoljnom aspektu; oni se zatim sjedinjavaju sa kalajem kada je Jupiter dobro naklonjen. Olovo se dodaje kada je Saturn povoljan, a isto tako i živa, bakar i gvožđe kada Merkur, Venera i Mars predskazuju dobro.

Zvuk ovog Zvona je neizrecivo zapovednički, svečan i veličanstven. Čak i bez najmanjeg drhtaja, njegovi pojedinačni tonovi tonu sve slabije i slabije u tišinu. **Na zvuk ovoga Zvona, Univerzum nestaje u jednom nedeljivom trenutku vremena, i pokorava se Volji Magičara.** Neka ne prekida zvuk ovog Zvona. Neka bude kao što je zapisano, Liber VII, V, 31: "Postoji dostojanstvo tišine. Nema više nikakvog glasa."

Kao što je Magička Knjiga bila zapis prošlosti, tako je Magičko Zvono proročanstvo budućnosti. Manifestovan će se ponavljati uvek iznova, uvek čist, tanan zvuk, večna jednostavnost muzike, a ipak sve manje i manje uznemiravajući beskrajnu tišinu sve do samog kraja.

¹ Tokom izvesnih vežbi meditacije Učenik čuje odjeke zvona duboko u unutrašnjosti svoga bića. To nije subjektivan doživljaj, jer ga ponekad čuju i drugi ljudi. Neki Magičari su u stanju da pomoću njega privuku pažnju onih sa kojima žele da stupe u vezu na daljinu.

LAMEN

Grudni oklop ili Lamen Magičara je veoma razrađen i važan simbol. U jevrejskom sistemu vidimo da je Visoki Sveštenik trebalo da nosi ploču na grudima sa dvanaest kamenova, za dvanaest izraelskih plemena (sa svim njihovim prepiskama), a u ovom grudnom oklopu su čuvani Urim i Thumim¹.

Savremeni lamen je, međutim, jednostavna ploča koja je (budući da se nosi preko srca) simbol Tifareta, pa otuda **treba da bude skladnost svih ostalih simbola u jednom**. Svojim oblikom se prirodno povezuje sa Krugom i Pentaklom, ali nije dovoljno da samo ponovi njihov nacrt.

Lamen duha koji se želi zazvatiti je istovremeno smešten u trouglu i nosi se na grudima; ali u ovom slučaju, budući da ono što želimo da zazovemo nije delimično, već celina, treba da imamo samo jedan simbol koji će sjediniti oboje. **Veliko Delo će tada predstavljati predmet nacrt**².

U ovaj Lamen Magičar mora da stavi tajne ključeve svoje moći.

Pentakl je samo materijal koji mora da se obradi, sakupi i dovede u sklad, ali on još uvek ne deluje, predstavlja delove mašine raspoređene za upotrebu, ili čak i sklopljene, ali koji još uvek nisu pušteni u rad. U Lamenu te su sile već u radu; čak je i izvršenje naznačeno.

U Abramelinovom sistemu Lamen je srebrna ploča po kojoj Sveti Anđeo Čuvar piše rosom. To je drugi način da se izrazi ista stvar, jer On je taj koji daruje tajne moći koje tu treba da budu izražene. Sveti Pavle govori to isto kada kaže da je grudni oklop vera koja je u stanju da se odupre vatrenim strelama zla. Ova "vera" nije slepa samouverenost i lakomislenost; ona je ono samopouzdanje koje se javlja tek onda kada se zaboravi na sebe.

"Znanje i Razgovor sa Svetim Anđelom Čuvarem" je ono što potvrđuje tu veru. Tada je postizanje ovog Znanja i Razgovora jedini zadatak za onoga koji želi da se nazove Adeptom. Savršena metoda za postizanje ovoga je data u Osmom Etiru (Liber CDXVIII, Vizija i Glas, The Equinox V).

¹ Naučnici nisu sigurni šta su oni zapravo bili, mada je očito da su to bili načini proricanja budućnosti.

² Neki pisci mešaju Lamen s Pentaklom, uglavnom zbog nerazumevanja prirode Lamena. "Sigillum Dei Amath" Dr. Dia, predstavlja izvanredan pentakl, ali bi bio beskorisan kao lamen. Elifas Levi je više puta pokušavao da nacrti jedan ili drugi, i nikada nije bio siguran koji. Srećom, sada zna bolje. Lameni dati u Manjem i Većem "Solomonovom" Ključu su prilično dobri, ali ipak ne znamo ni jedan savršen primer. Crtež na koricama knjige "Zvezda na Zapadu", predstavlja rani napor Brata P.

MAGIČKI OGANJ; SA OSVRTOM NA KADIONICU, UGALJ I MIRISE

U Magički Oganj se bacaju sve stvari. On je simbol konačnog sagorevanja svih stvari u Šivadaršani. On je potpuno uništenje i Magičara i Univerzuma.

Kadionica stoji na malom oltaru. "Moj oltar je od gravirane bronzе; gori na njemu u srebru i zlatu."¹ Taj oltar stoji na Istoku, kao simbol jednakosti Nade i Uništenja. Bronza sadrži metale Jupitera i Venere sjedinjene u homogenu leguru. Otuda je ona simbol božanske ljubavi, a "gravirana bronza" je zato što ta ljubav nije ograničena na određeni smer ili obim; ona nije izdeljena, ona je univerzalna.

Na oltaru stoji Kandilo; ima tri noge kao simbol vatre¹. Posuda je u obliku polulopte, a na njen obod se naslanja ploča izbušena rupicama. Kandilo je od srebra ili zlata, zato što se oni nazivaju savršenim metalima; jer u savršenom, nesavršeno sagoreva. Na ploči gori velika vatra zahvaljujući sagorevanju uglja impregniranog šalitrom. Ovaj ugalj je (kao što sada hemičari počinju da naslućuju) najviši proteinski element: apsolutno crn, jer upija svu svetlost; ne rastapa se ni na jednoj poznatoj temperaturi; najlakši od svih elemenata u čvrstom stanju koji se javljaju u prirodi; suštinski sastojak svih poznatih oblika života.

Obraden je sa šalitrom, čiji kalijum daje ljubičasti plamen Jupitera, oca svega, dok je azot u njoj onaj inertan element koji pravilnim kombinovanjem postaje sastojak svih najeksplozivnijih tela za koja se zna, a njen treći sastojak, kiseonik, hrani vatru. Magičar duvanjem raspljuje tu vatru; njegova reč i njegova volja rasplamsavaju plamen uništenja.

U ovaj Oganj on baca Miris, simbol molitve, grubog nosioca ili predstavu njegove težnje. Usled nesavršenstva ove predstave, pre dobijamo dim nego savršeno sagorevanje. Ali, ne možemo da upotrebimo eksploziv umesto mirisa, jer to ne bi bilo istinito. **Naša molitva je izraz težnje nižeg ka višem**; ona nema jasnu viziju višeg, ne shvata šta to više želi. I ma koliko da je prijatan miris, on će uvek biti maglovit.

U ovom dimu nastaju iluzije. Tražimo svetlo, a opažamo da je Hram u tami! U tami dim poprima čudne oblike i možemo čuti zavijanje zveri. Što je gušći dim, to je tamniji Univerzum. Dahćemo i drhtimo, gledajući kakve smo nečiste i nestvarne stvari prizvali!

Pa ipak, ne možemo bez Mirisa! Sve dok naša težnja ne poprimi oblik, ona ne može da utiče na oblik. Ovo je, takođe, i tajna inkarnacije.

¹ Zato što Šin, Hebresko slovo za Vatra, ima tri plamena jezička, a njegova vrednost je 300.

Ovaj miris se zasniva na Smoli Tamjana, žrtvi čovekove volje srca. Ovaj tamjan se meša sa storaksom, zemaljskim željama, tamnim, slatkim i prihvatljivim, u količini koja iznosi pola njegove težine; a ovo opet sa pola njegove težine stabla aloje, koje je simbol Sagitariusa, strele², i tako predstavlja samu težnju; to je strela koja probija dugu. To je strela "Umerenosti" u Tarotu; to je podjednako uravnotežen i usmeren život koji omogućava naš rad; pa ipak i sam taj život mora da bude žrtvovan!

Sagorevanjem ovih stvari, u našoj mašti se javljaju one zastrašujuće i privlačne utvare kojima vrvi "Astralna Ravan". Ovaj dim predstavlja "astralnu Ravan" koja se nalazi između materijalnog i duhovnog. Sada možemo da obradimo ovu "ravan", o kojoj je napisano mnoštvo besmislica.

Kada čovek zatvori oči i počine da traži po sebi, u početku nailazi samo na mrak. Ukoliko nastavi sa pokušajima da prodre kroz tamu, postepeno se otvara novi par očiju.

Neki misle da su to "oči imaginacije". Oni sa više iskustva znaju da je to istinsko viđenje stvari, premda su te stvari, same po sebi, potpuno lažne.

U početku, posmatrač opaža sivu tamu; u narednim eksperimentima će se možda pojaviti figure sa kojima će posmatrač moći da razgovara i pod čijim vodstvom će moći da putuje naokolo. Ovu "ravan", budući da je veoma široka i raznovrsna, kao što je to i materijalni Univerzum, je nemoguće tačno opisati; moramo uputiti čitaoca na Liber O i Equinox II, str. 295 do 334.

Ovu "Astralnu Ravan" je opisao Homer u Odiseji. Tamo su Polifem i Lestrigon, Kalipso i Sirene. Tu se, takođe, nalazi i ono što mnogi smatraju "duhovima" mrtvih. Ukoliko učenik bilo šta od onoga što se tu nalazi prihvati kao istinu, on to mora obožavati, jer istina se obožava. U tom slučaju on je izgubljen; jer utvara će zadobiti moć nad njim; on će postati opsednut njome.

Sve dok ispitujete ideju, vi ste slobodni od nje. Nema nikakve opasnosti sve dok čovek eksperimentiše sa pušenjem opijuma ili ishranom koja se sastoji od oraha; ali u trenutku kada prestane da ispituje i kada to počne da radi po navici bez razmišljanja, on je u nevolji. Svi mi jedemo previše, jer ljudi, livrejisani i poslušni, pet puta dnevno vam užurbano serviraju šestomesečne zalihe, i manji je problem da ih pojedemo i svršimo s tim, nego da preispitujemo da li smo uopšte gladni. Ukoliko sami kuvate za sebe, ubrzo ćete otkriti da ne kuvate ni manje ni više nego što vam treba; i zdravlje se vraća. Ako, međutim, odete u drugu krajnost i počnete da razmišljate samo o pravilnoj ishrani, gotovo je sigurno da ćete zapasti u onu tipičnu melanholiju, kada je pacijent uveren da se ceo svet zaverio da ga otruje. Profesor Švajnhund je pokazao da goveđe meso izaziva kostobolju; Profesor Naštikof dokazuje da mleko izaziva tuberkulozu. Ser Rafon Vrats nam govori da je starenje posledica jedenja kupusa. Malo pomalo i vi stižete u stanje u kome je gospodin Hervard Karington ponosno izjavio:

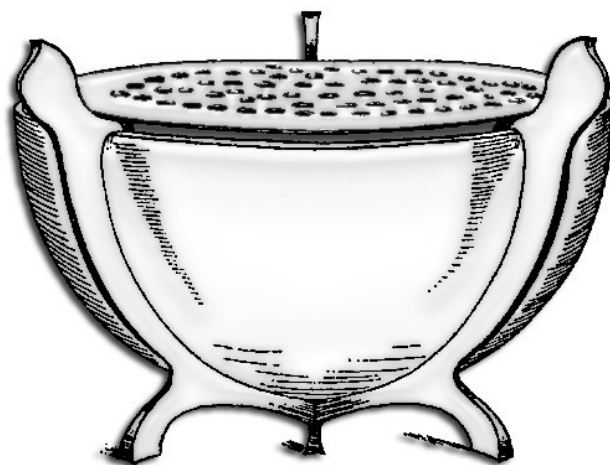
Jedina hrana za vas je čokolada, koju neprestano treba da žvaćete, čak i u vašim snovima. I pre nego što ste uspeli da progutate i jedan zalogaj čokolade, budi vas užasna istina koju je izneo Guterbok K. Hosenšajser, Četvrta Avenija, Grand Rapids, da čokolada izaziva zatvor, a zatvor izaziva rak, i nastavlja da će vas izlečiti od njega pomoću inekcije koja bi i kamili uterala strah.

² Obratite pažnju da postoje dve strele: Božanska strela je usmerena na dole, ljudska na gore. Prva je Ulje, druga Miris, ili pre, njegov najfiniji deo. Videti Liber CDXVIII, Peti Etir.

Slične ludosti se događaju čak i pravim naučnicima. Mečnikof je proučavao bolesti debelog creva, sve dok na kraju nije video ništa drugo, i tada je hladno predložio da svako treba da izvadi debelo crevo, ističući da jastreb (koji nema debelo crevo) spada u ptice koje dugo žive. U stvari, dugovečnost jastreba leži u njegovom iskrivljenom vratu, a mnoge razumne osobe su predlagale izvođenje eksperimenta na Profesoru Mečnikofu.

Ali **najgore od svih utvara su moralne i religiozne ideje**. Zdravo rasuđivanje se sastoji u sposobnosti da se ideje prilagode pravilnim odnosima. Svako ko prihvata moralnu i religijsku istinu bez razumevanja, uspeva samo da ostane izvan utočišta, jer je on ne sledi logički. Ukoliko neko istinski veruje u Hrišćanstvo³, ukoliko zaista veruje da je najveći deo čovečanstva osuđen na večnu kaznu, on će sumanuto lutati svetom pokušavajući da "spase" ljude. Nemoguće bi bilo zaspati sve dok užas uma ne napusti potpuno iscrpljeno telo. U suprotnom, čovek bi morao biti moralno lud. Ko od nas može da zaspi kada je neko koga volimo u smrtnoj opasnosti? Ne možemo da vidimo čak ni psa koji se davi, a da bar ne prekinemo sve što radimo da bi pogledali šta se dešava. Ko bi onda mogao da živi u Londonu sa saznanjem da od njegovih sedam miliona duša, izuzev samo oko hiljadu Plimutske Braće neće biti proketo? Pa ipak, hiljadu pripadnika Plimutske Braće (koji su najglasniji u izjavama da će samo oni biti spašeni) izgleda da se veoma dobro oseća, hvala na pitanju. Da li su oni licemeri ili moralni ludaci, stvar je koju ćemo prepustiti da sami razmotre.

Sve ove utvare, bilo koje prirode, moraju biti svezane, ispitane i savladane; u suprotnom može nam se dogoditi da se upravo u trenutku kada to želimo pojavi neka ideja sa kojom se nikada ranije nismo bavili, i da nas možda ta ideja, iznenada skačući na nas, budući da dolazi iz pozadine, zadavi. To je legenda o čarobnjaku koga je zadavio Đavo!

Kadionica

³ "Čovek bi poludeo ako bi Bibliju shvatio ozbiljno; a da bi je shvatio ozbiljno on već mora da bude lud."

REČNIK

Ovde su date samo one reči koje nisu objašnjene nigde na prethodnim stranicama. Nekoliko drugih, koje su samo letimično pomenute u prethodnom delu knjige, dovoljno su obrađene kasnije.

- A. . A. .*: Veliko Belo Bratstvo koje daje svetu ovu Metodu za Postignuće. Videti The Equinox I.
Adeptus Minor: Stepen adeptstva. Videti The Equinox III.
Aima: Velika Plodna Majka Priroda.
Ama: Velika Majka, ali još neplodna.
Amon: Bog Amen = Zevs = Jupiter, itd.
Ank: Simbol "Života". Oblik Ružinog Krsta. Videti The Equinox III.
Apofis: Bog-Zmija koji je progutao Ozirisa. Videti The Equinox III.
Babalon, Naša Gospa: Videti The Equinox V, "Vizija i Glas", 14. Etir.
Beba Bezdana: Videti The Equinox VIII, "Hram Kralja Solomona".
Bagavad gita: Sveta indijska himna koju je preveo Ser Edvin Arnold kao "Božanska Pesma".
Binah: Razumevanje, treća "emanacija" Apsolutnog.
Crux Ansata: Isto što i Ank.
Čela: Učenik.
Daat: Znanje, dete Hokmaha i Binaha, u jednom značenju; a u drugom kuća Horonzona.
Damapada: Sveta budistička knjiga.
Elementalni Kraljevi: Videti 777.
Etiri: Videti The Equinox V i VII.
Geburah: Snaga, peta "emanacija" Apsolutnog.
Grad Piramida: Videti The Equinox V, "Vizija i Glas", 5. Etir.
Gune: Tri principa. Videti Bagavad gitu, 777, itd.
Guru: Učitelj.
Hadit: Videti Liber Legis, The Equinox VII. Takođe i "Liber 555".
Hata joga Pradipika: Knjiga fizičkih vežbi za duhovne svrhe.
Hesed: Četvrta "emanacija" Apsolutnog.
Hod: Sjaj, osma "emanacija" Apsolutnog.
Hokmah: Mudrost, druga "emanacija" Apsolutnog.
Horonzon: Videti The Equinox V, "Vizija i Glas", 10. Etir.
Jesod: "Temelj", deveta "emanacija" Apsolutnog.
Jogi: Onaj koji teži ostvarenju "Jedinstva" (s Bogom). Indijska reč koja odgovara muhamedanskoj reči Fakir.
Joni: Dijada, ili Ženski Princip. Videti Lingam.
Kabala: Videti "Tradicijska tajne mudrosti Jevreja", The Equinox V.
Kaducej: Merkurov Štap, videti Equinox II i III.
Kama: Karma u pali dijalektu.
Karma: "Ono što je napravljeno", "Zakon uzroka i posledica". Videti "Nauka i Budizam", Crowley, Collected Works, Tom II.
Keter: Kruna, prva "emanacija" Apsolutnog.
Klifot: "Ljuštura" ili demoni. Izlučevine ideja.
Lao Ce: Veliki kineski učitelj, osnivač Taoizma. Videti "Tao Te King".
Liber Legis: Videti The Equinox VII za reprodukciju faksimila rukopisa.
Lingam: Jedinstvo ili Muški Princip. Ali za to ima mnogo simbola, npr., ponekad je Joni 0 ili 3, a Lingam 2.
Lingam-Joni: Oblik Ružinog Krsta.
Makrokosmos: Veliki Kosmos, čovek je njegova tačna predstava.
Mag: Magičar. Stručno, takođe, Majstor ranga 9° = 2°. Videti u Equinox VII, "Liber I", i na drugim mestima.

Mahalingam: Videti Lingam. "Maha" znači "veliki".
Maha Satipatana: Način meditiranja. Potpuno objašnjenje se nalazi u "Nauka i Budizam", Crowley, Collected Works, Tom II.
Malkah: Mlada devojka. "Mlada". Neoslobođena duša.
Malkut: "Kraljevstvo", 10-ta "emanacija" Apsolutnog.
Mantra joga: Vežba za postizanje sjedinjenja s Bogom putem ponavljanja svetih reči.
Majstor Hrama: Onaj ko poseduje rang $8^{\circ}=3^{\circ}$. Potpuno objašnjenje u The Equinox I.
Mikrokosmos: Čovek, posmatran kao tačna slika Univerzuma.
Nefeš: "Životinjska duša" u čoveku.
Necah: Pobeda, sedma "emanacija" Apsolutnog.
Nibana: Stanje nazvano, u nedostatku boljeg imena, poništenje. Konačni cilj.
Nirvana: Videti Nibana.
Nuit: Videti Liber Legis.
Perdurabo, Brat: Videti The Equinox I-X, "Hram kralja Solomona".
Prana: Videti Radža Joga.
Ra-Hoor-Kuit: Videti Liber Legis.
Ruah: Intelekt i ostali mentalni kvaliteti. Videti 777, itd.
Sahasrara čakra: "Hram kralja Solomona". Videti The Equinox IV.
Samasati: Videti "Vežbanje uma", The Equinox V, "Hram kralja Solomona", The Equinox VIII. Takođe i "Nauka i Budizam", Crowley, Collected Works, Tom II.
Sankara: Videti "Nauka i Budizam".
Sana: Videti "Nauka i Budizam".
Sefirot: Videti "Hram kralja Solomona", The Equinox V.
Skande: Videti "Nauka i Budizam".
Šin: "Zub". Hebrejsko slovo "Š", odgovara Vatri i Duhu.
Siva Sanita: Hinduski traktat o fizičkoj obuci za duhovne ciljeve.
Tao: Videti Kom Om Pax, "Tien Tao", 777, itd.
Tao Te King: Kineski klasični tekst o Taou.
Taro: Videti 777, The Equinox III i VIII, itd.
Tau: "Krst", hebrejsko slovo "T", odgovara "Zemlji". Videti 777.
Taumi: Demoni koji odgovaraju Keteru. Dve sukobljene sile.
Teozof: Osoba koja priča o jogi, a ne izvodi je.
Tot: Egipatski bog Govora, Magike, Mudrosti.
Tifaret: "Lepota" ili "Sklad", šesta "emanacija" Apsolutnog.
Tifon: Uništitelj Ozirisa.
Udana: Jedan od imaginarnih "nerava" indijske pseudo-filozofije.
Vedana: Videti "Nauka i Budizam", Crowley, Collected Works, tom II.
Vesica, Vesica Piscis: Videti Joni. Ovalan oblik koji nastaje na preseku krugova, Euklid I, 1.
Virakam, Soror: Poznanica Fratera Perdurabe.
Virittis: "Utisci".
Zohar: Sjjaj, zbirka knjiga o Kabali. Videti "Hram kralja Solomona", The Equinox V.

Osnovano je društvo koje objašnjava načela ove knjige u praksi. Izabrana metoda se sastoji od niza Inicijacija.

Dalja praktična uputstva se daju Inicijantima u skladu sa njihovim stepenom.

Ova škola je srodna svim ostalim osnovnim Telima Visokog Stepena Slobodnog Zidarstva.

Pored Obreda Inicijacije postoje i mnogi drugi Obredi koji još proširuju uputstva.

Potpunija obaveštenja se mogu dobiti samo u ličnom razgovoru sa Opštim Vrhovnim Sekretarom², kome se dostavljaju molbe za prijem. Molbe treba slati na adresu:

Opšti Vrhovni Sekretar, M. . M. . M. .

¹ Mysteria Mystica Maxima. Ovo društvo je još uvek aktivno ali pod drugim i tajnim imenom.

² Opšti vrhovni sekretar je bio naravno Alister Kroli. U vreme kada je objavljena Četvrta knjiga, II Deo, 1911, držao je tajnu ložu inicijacije, i tražio je kandidate za A. . A. .

**III DEO
MAGIKA
U TEORIJI I PRAKSI**

HIMNA PANU

εφριξ ερωτι περιαρχης δ ανεπτομαν
ιω ιω Παν Παν
ω Παν παυλιπ αλιπλαγ-τε, Κυλλανιας χιονο-τυποι
πετραιας απο δειραδος φανηθ, ω
θεω ν χοροποι αναξ

SOF.AJ¹

Hej Hej Pan Pan
O Pane, Pane litalico preko mora, pojavi se sa hridi snegom opasane Kilene,
ti koji vodiš igru za bogove.
Ajaks, Sofokle
Treperi savitljivom požudom svetlosti
O čoveče! Moj čoveče!
Dođi jezdeći iz noći
Pana! Hej Pane!
Hej, Pane! Hej, Pane! Dođi preko mora
sa Sicilije i Arkadije gora!
Tumarajući kao Bah, sa faunima i leopardima
i nimfama i satirima kao svojim čuvarima,
Na mlečno belom magarcu, dođi preko mora
K meni, k meni, dođi preko gora,
Dođi sa Apolonom u svatovskom ruhu
(čarobnjačkom i proročničkom duhu)
Dođi s Artemidom, svilene kože,
I operi belo bedro, prelepi Bože,
U mesečini šume, na mermernoj planini,
U cik praskozorja u ćilibarskoj dolini!
Okupaj purpur strastvene molitve
U grimizu oltara, skerletne krletke!
Duša stremi ka plavim očima
Gledajući razuzdanost koju širiš svojim moćima
Isprepletene grane, čvornovato stablo
živog drveta što je duša i duh
i telo i um - dođi preko mora,
(Hej, Pane! Hej, Pane)
Đavole ili bože, k meni, k meni,
Moj čoveče! Moj čoveče!
Dođi s trubama jakih glasova
preko lugova!
Dođi s dobošima potmulih zvukova
iz izvora!
Dođi sa frulom i skini veo!
Nisam li zreo?

¹ Treperim od ljubavi i uzlećem radosno.

Ja, koji čekam i grčim se i borim
Sa vazduhom koji nema granu za svijanje gnezda
Mom telu, umornom od praznog udarca,
Snažnom kao lav i oštrom kao otrovnica
Dodi, o dođi!
Ja sam utrnula pastva
Usamljene požude đavolskog carstva.
Veruj maču što kida okove nepravdične,
Sve gutaču, sve začetnice;
Daj mi znak Otvorenog Oka,
I uzdignut znak trnovitog stegna,
I reč ludila i misterije,
O Pane! Hej Pane!
Hej Pane! Hej Pane Pane! Pane Pane! Pane,
Ja sam čovek:
Čini što ti volja, kao što veliki bog može
O Pane! Hej Pane!
Hej Pane! Hej Pane Pane! Ja sam razbuđen,
U zagrljaju zmije probuđen.
Orao raskida kljunom i kandžom,
Bogovi odlaze:
Velike zveri dolaze, Hej Pane! Rođen sam
Da umrem od roga
Jednoroga.
Ja sam Pan! Hej, Pan! Hej, Pan, Pan! Pan!
Ja sam tvoj sadrug, ja sam tvoj brat,
Jarac tvog stada, ja sam zlato, ja sam bog,
Meso tvoje kosti, cvet na tvom putu.
Čeličnim kopitama jašem po stenju,
Kroz Sunčevu prekretnicu ka ravnodnevlju.
Buncam, otimam, hvatam, proglašavam do poslednjeg retka,
Večno trajuću reč bez završetka,
Mladić, devojka, čovek, menada,
Svi su sada
U moći Pana.
Hej Pana! Hej Pana, Pana!

UVOD

Εσσεαι αθανατος θεος, αμβροτος, ουχ επι θνητος

Pitagora.

"Magika je Najviše, Najapsolutnije i Najbožanstvenije Znanje Prirodne Filozofije, uznapredovale kroz svoje radove i predivne operacije zahvaljujući pravilnom razumevanju unutrašnje i okultne prirode stvari; tako da će se primenom pravog Sredstva na odgovarajućeg Pacijenta doći do čudesnih i predivnih efekata. Zato su magičari temeljni i revnosni istraživači Prirode; oni su, zbog svoje veštine, u stanju da predvide posledice, što će neprosvećenim smrtnicima izgledati kao čudo."

Goecija Lemengtona Kralja Solomona.

"Gde god se simpatička magika javlja u svom čistom, neiskvarenom obliku, ona pretpostavlja da u prirodi jedan događaj neminovno i nepromenljivo sledi nakon drugog bez posredovanja bilo kakve duhovne ili lične sile.

Osnovna postavka na kojoj se ona zasniva u potpunosti je ista kao i ona na kojoj se zasniva savremena nauka; u osnovi celokupnog sistema je vera, prećutna ali stvarna i čvrsta, vera u red i jednoobraznost prirode. Magičar ne sumnja da će isti uzroci uvek izazvati iste posledice; da će izvršenje propisanog obreda, praćeno odgovarajućim bakanjem, neminovno dovesti do željenog ishoda, ukoliko, razume se, njegova bakanja ne budu sprečena ili osujećena moćnijim činima nekog drugog vrača. On ne moli ponizno nikakvu višu silu; on ne traži naklonost nikakvog čudljivog i nestabilnog bića; on se ne ponižava ni pred kakvim strašnim božanstvom. Pa ipak, njegova moć, ma koliko velikom da je on smatra, nije samovoljna niti je neograničena. On je može imati samo dotle dok se strogo pridržava pravila svoje veštine, ili, da kažemo, zakona prirode onako kako ih on shvata. Zanimariti ova pravila, prekršiti ove zakone, čak i u najmanjem detalju, znači načiniti nepopravljivu grešku, koja može i samog neveštog izvođača da dovede u smrtnu opasnost. Iako on polaže pravo na suverenost nad prirodom, to je ustavna suverenost, strogo ograničena u svom obimu i u potpunoj saglasnosti sa tradicijom. **Postoji veoma bliska analogija između magijskog i naučnog shvatanja sveta. U oba slučaja sled događaja je savršeno pravilan i izvestan budući da ga određuju nepromenljivi zakoni, čije delovanje se može tačno predvideti i izračunati;** elementi čudi i slučaja izgnani su iz toka prirode. Obe naizgled pružaju mnoštvo neograničenih mogućnosti onome koji dozna uzroke stvari i koji dopre do tajnih izvora koji mogu staviti u pokret ogroman i složen mehanizam sveta. Zbog toga su i nauka i magija snažno privlačile ljudski um; otuda dolazi i snažni podstrek koji su obe dale traganju za znanjem. Svojim beskonačnim obećanjima za budućnost, one mame umornog istraživača, iznemoglog tragača, preko pustinje razočarenja u sadašnjici; one ga vode na vrh visoke planine i pokazuju mu, iza tamnih oblaka i magle koja se valja oko njegovih nogu, viziju nebeskog grada, dalekog možda, ali obasjanog nezemaljskim sjajem kako se kupa u svetlosti snova"

Dž.Dž.Frejzer, Zlatna Grana.

"Dokle god je magija kao javna profesija bila jedan od puteva kojima se čovek kretao ka najvišoj moći, ona je doprinosila oslobođanju čovečanstva od robovanja tradiciji i njegovom uzdizanju u bolji i slobodniji život sa širim pogledom na svet. To nije mala usluga za čovečanstvo. A kada se setimo da je magija, s druge strane, popločala put za nauku, moramo priznati da je ona iako je crna umetnost donela mnoga zla, ipak bila izvor mnogo toga dobrog; i mada je dete greške, ona je ipak bila majka slobode i istine."

Ibid

"Proveri sve stvari; čvrsto uhvati ono što je dobro."

Sveti Pavle

"Takođe mantre i basme; obeah i vanga; delo štapa i delo mača; to će on učiti i podučavati."

"On mora podučavati; ali on sme postavljati stroge poglede."

"Reč Zakona je THELEMA (Telema)."

LIBER AL vel XXX. Knjiga Zakona.

Ova knjiga je namenjena

SVIMA:

svakom čoveku, ženi i detetu.

Moj dosadašnji rad je pogrešno shvaćen, a njegov domet ograničen, zato što sam koristio stručne izraze. To je privuklo samo previše diletanata i ekscentrika, slabića koji su u "Magici" tražili beg iz stvarnosti. Čak sam i ja sam, u početku, svesno na taj način prišao ovoj temi. A on je samo odbio mnoge naučne i praktične umove, kakav je i moj, koji su uglavnom stvoreni da utiču na druge.

Ali

MAGIKA

je namenjena

SVIMA

Pišem ovu knjigu da bih pomogao Bankaru, Bokseru, Biologu, Pesniku, Mornaru, Piljaru, Fabričkoj Radnici, Matematičaru, Stenografu, Igraču golfa, Supruzi, Poslaniku - i svima ostalima - da tačno ispune sebe, svako na svoj pravi način.

Dozvolite mi da objasnim u par reči kako je došlo do toga da počnem da koristim kao grb reč

MAGIKA

na Barjaku koji sam nosio pred sobom celog svog života.

Još pre nego što sam stupio u srednju školu, bio sam siguran da sam ja ZVER čiji je broj 666. Iako u potpunosti nisam shvatao šta to znači; to je bio neverovatno strastven doživljaj pripadnosti.

Na trećoj godini studija u Kembridžu, svesno sam se posvetio Velikom Delu, shvatajući pri tom Delo kao čin pomoću koga ću postati Duhovno Biće, oslobođeno stega, udesa i obmana materijalnog postojanja.

Odjednom sam shvatio da mi nedostaje ime kojim bih opisao ono čime se bavim, kao što je to bio slučaj sa H.P. Blavatskom par godina ranije. "Teozofija", "Spiritualizam", "Okultizam", "Misticizam", svi oni su sadržali nepoželjno značenje.

Zato sam odabrao ime

"MAGIKA"

koja je u suštini najviše toga obuhvatala, a uistinu bila i najprokaženija, u odnosu na sve raspoložive nazive.

Zakleo sam se da ću rehabilitovati

MAGIKU

poistovetiti je sa svojom vlastitom karijerom; prisiliti čovečanstvo da poštuje, voli i veruje u ono što je preziralo, mrzelo i čega se bojalo. Održao sam svoju Reč.

Sada je došlo vreme kada moj barjak treba da unesem u vrevu ljudskog života.

Moram učiniti da

MAGIKA

postane bitan činilac u životima

SVIH.

Dajući ovu knjigu svetu, imam obavezu da objasnim i opravdam svoje gledište tako što ću dati definiciju

MAGIKE

i izneti njene glavne principe na način na koji će

SVI

moći odmah da shvate da njihove duše, njihovi životi, u svakom odnosu sa bilo kojim drugim ljudskim bićem i u svim okolnostima, zavise od

MAGIKE

i njenog pravilnog razumevanja i primene.

I DEFINICIJA

MAGIKA

je **Nauka i Veština izazivanja Promene u skladu sa Voljom.**

(Primer: Moja Volja je da obavestim Svet o izvesnim činjenicama koje znam. Zato uzimam "magičko oružje", pero, mastilo i papir; pišem "bajalice" - ove rečenice - na "magičkom jeziku", tj. onom koji mogu da razumeju ljudi koje želim da podučim; pozivam "duhove", kao što su štampari, izdavači, prodavci knjiga, i drugi, i prisiljavam ih da prenesu moju poruku ovim ljudima. Tako stvaranje i rasturanje ove knjige biva čin

MAGIKE

pomoću koje sam izazvao promene u skladu sa mojom Voljom.)

II POSTULAT

SVAKA željena Promena se može izazvati ukoliko se primeni odgovarajuća vrsta i intenzitet Sile na pravi način, preko odgovarajuće sredine na pravi predmet.

(Primer: Želim da napravim određenu količinu Hlorida Zlata. Moram uzeti odgovarajuću kiselinu, azotno-hlorovodoničnu i ni jednu drugu, u dovoljnoj količini i odgovarajućoj koncentraciji, staviti je u posudu koja neće pući, procuriti ili korodirati, i to na način koji neće izazvati neželjene rezultate, pomešati je sa potrebnom količinom zlata itd. Za svaku promenu su potrebni tačno određeni, jedinstveni, uslovi.

Sa našim današnjim znanjima i moćima neke promene se ne mogu izazvati u praksi; ne možemo, na primer, izazvati pomračenje sunca, niti pretvoriti olovo u kalaj, ili stvoriti ljude od pečuraka. Ali teorijski je moguće da se na svakom predmetu izazove bilo kakva promena koja je u skladu sa njegovom prirodom; uslovi za njihovo izvođenje su dati u navedenom postulat.

III TEOREME

(1) Svaki namerni čin je Magički Čin.¹

(Primer: Videti pod "Definicija".)

(2) Svaki uspešan čin je u skladu sa postulat.

(3) Svaki neuspeh dokazuje da nije ispunjen jedan ili više zahteva postulata.

(Primer: Može se dogoditi da slučaj ne bude pravilno shvaćen; kao kada doktor postavi pogrešnu dijagnozu, pa terapija nanese štetu pacijentu. Može se dogoditi da se ne primeni odgovarajuća vrsta sile; kao kada seljak pokušava da ugasi sijalicu duvanjem. Može se desiti da se ne primeni sila prave jačine; kao kada rvač slomi ono što drži u rukama. Može se dogoditi da se sila ne usmeri na pravi način, kao kada se pruži ček kroz pogrešan šalter u Banci. Može se dogoditi da se ne upotrebi prava sredina, kao kada je Leonardo da Vinči spoznao da je njegovo remek-delo iščezlo. Sila se može primeniti na neodgovarajući predmet, kao kada neko pokuša da slomi kamen, misleći da je orah.)

(4) Prvi uslov za izazivanje svake promene je kvalitativno i kvantitativno poznavanje uslova.

¹ Pod "namerni" podrazumevam "voljni". Ali naizgled i nenamerni činovi, ustvari to nisu. Tako je disanje čin Volje za Životom.

(Primer: Najčešći uzrok neuspeha u životu je neobraćanje pažnje na svoju Istinsku Volju ili na sredstva pomoću kojih ta Volja može da se ispuni. Čovek može uobraziti da je slikar i straćiti život pokušavajući da to postane, ili može biti istinski slikar, a ipak ne shvatiti to, stalno odmeravajući teškoće koje donosi ta profesija.)

(5) Drugi uslov za izazivanje svake promene je praktična sposobnost da se na pravi način pokrenu potrebne sile.

(Primer: Bankar može da ima savršen uvid u datu situaciju, ali mogu mu nedostajati odlučnost ili finansijska sredstva, potrebni da se situacija iskoristi.)

(6) "Svaki čovek i svaka žena je zvezda." Što će reći, svako biće je suštinski nezavisna jedinka sa osobinama i kretanjama svojstvenim samo za njega.

(7) Svaki čovek i svaka žena ima svoj put, koji delimično zavisi od njega, a delimično od okruženja koje je za svakog od njih prirodno i potrebno. A svako ko silom biva skrenut sa svog vlastitog puta, bilo zbog neshvatanja samog sebe, ili zbog spoljašnjih pritisaka, dolazi u sukob sa poretком u Univerzumu i zbog toga pati.

(Primer: Čovek može da veruje da je njegova dužnost da radi na određen način, usled zamišljene predstave o samom sebi, umesto da pristupi pronalaženju svoje prave prirode. Na primer, život žene može biti jadan ukoliko umisli da joj je ljubav važnija od društvenog položaja, i obrnuto. Jedna žena može da ostane sa mužem koga ne voli i onda kada bi bila istinski sretna sa ljubavnikom u nekoj sobici u potkrovlju; druga može da se zavarava romantičnom vezom, dok su njena istinska zadovoljstva u vođenju modne delatnosti. Zatim, dečak može instiktivno da oseća da treba da se otisne na more, dok njegovi roditelji insistiraju da treba da postane doktor. Ukoliko ih posluša, kao lekar će biti i neuspešan i nesrećan.)

(8) Čovek čija je svesna volja u suprotnosti sa njegovom Istinskom Voljom uzaludno traći snagu. Uzaludno je da se nada da će na bilo koji način uticati na svoju okolinu.

(Primer: Kada u nekoj zemlji besni građanski rat, suludo bi bilo da ta zemlja izvrši invaziju na neku drugu zemlju. Čovek koji boluje od raka, podjednako hrani i sebe i neprijatelja koji je deo njega samoga. On ubrzo više ne uspeva da se odupre pritisku svoje vlastite sredine. U praksi, čovek koji radi ono za šta mu njegova savest govori da je pogrešno, radiće to veoma nezgrapno. U početku!)

(9) Čoveku koji radi po svojoj Istinskoj Volji pomaže istrajnosti Univerzuma.

(Primer: Prvi princip uspeha u razvoju je da individualnost treba da bude istinska prema svojoj sopstvenoj prirodi i da se prilagodi svom okruženju.)

(10) Priroda je neprekidna pojava, tako da u svim slučajevima ne znamo kako su stvari povezane.

(Primer: Ljudska svest zavisi od svojstava protoplazme, čije postojanje zavisi od bezbroj fizičkih uslova karakterističnih za ovu planetu; a ovu planetu određuje mehanička uravnoteženost celog materijalnog univerzuma. Onda možemo reći da je naša svest uzročno povezana sa najudaljenijim galaksijama, a ipak ne znamo čak ni kako ona nastaje iz ili sa molekularnim promenama u mozgu.)

(11) Nauka nam omogućava da iskoristimo kontinuitet Prirode putem empirijske primene određenih principa čije uzajamno delovanje obuhvata različite redove ideja međusobno povezane na način koji je izvan domašaja našeg današnjeg poimanja stvari.²

² U izvesnom smislu Magika se može definisati kao ime koje su neprosvećeni dali Nauci.

(Primer: U stanju smo da osvetljavamo gradove pomoću opšteprihvaćenih metoda. Mi ne znamo šta je svest niti kako je ona povezana sa pokretima mišića; šta je električna struja ili kako je ona povezana sa mašinama koje je proizvode; a naše metode zavise od proračuna koji obuhvataju matematičke pojmove koji nemaju odgovarajuće pandane u Univerzumu kakvog ga mi poznajemo.³)

(12) Čovek ne poznaje prirodu svog sopstvenog bića i moći. Čak i njegova predstava o vlastitim mogućnostima se zasniva na ranijem iskustvu, a svaki korak u njegovom razvoju proširuje njegovo carstvo. Zato nema razloga za postavljanje teoretskih granica⁴ za ono što bi mogao biti ili šta bi mogao raditi.

(Primer: Pre jedne generacije pretpostavljalo se da je teorijski nemoguće da čovek bilo kada nešto sazna o hemijskom sastavu fiksnih zvezda. Poznato je da su naša čula sposobna da primaju samo beskrajno mali raspon mogućih brzina vibracija. Savremeni instrumenti su nam omogućili da, pomoću indirektnih metoda, otkrijemo neke superosetljive brzine, pa čak i da stavimo neka njihova svojstva u službu čoveka, kao što je to slučaj sa Hercovim i Rendgenovim zracima. Kao što Tindal reče, čovek svakog trenutka može da nauči kako da primi i iskoristi sve vrste vibracija, kako one koje primećuje tako i one koje ne primećuje. Pitanje Magike je pitanje otkrivanja i upotrebe za sada nepoznatih sila prirode. Mi znamo da one postoje i nema nikakve sumnje da će nas mentalni ili fizički instrumenti dovesti u vezu sa njima.)

(13) Svaki čovek je manje ili više svestan da njegova individualnost obuhvata redove postojanja, čak i onda kada veruje da su finiji principi samo znak promena u njegovom ukupnom biću. Može se pretpostaviti da sličan poredak postoji svuda u prirodi.

(Primer: Čovek zna razliku između zubobolje i kvara koji ju je izazvao. Neživa priroda je osetljiva na delovanje izvesnih fizičkih sila, kao što su električna i toplotna provodljivost, ali ni u nama, ni u njima - koliko znamo - ne postoji direktno svesno opažanje ovih sila. Otuda, sve materijalne pojave prate neprimetni uticaji; nema nikakvog razloga zbog koga ne bi radili na materiji preko ovih osetljivih energija, kao što to činimo preko njihovih materijalnih osnova. U stvari, mi već koristimo magnetne sile da bi pomerali gvožđe, a sunčevu svetlost da bi proizvodili likove.)

(14) Čovek je sposoban da bude i da koristi sve što prima, jer sve što prima je u izvesnom smislu deo njegovog bića. Tako može svojoj sopstvenoj Volji da potčini ceo Univerzum koga je svestan.

(Primer: Čovek je upotrebio predstavu o Bogu da bi nametnuo svoju ličnu vladavinu, da bi postigao moć nad svojim blišnjima, da bi opravdao svoje zločine, i za bezbroj drugih ciljeva, uključujući i shvatanje sebe kao Boga. On upotrebljava iracionalne i nerealne matematičke pojmove za pravljenje mehaničkih naprava. Svoju moralnu silu koristi da bi uticao na ponašanje čak i divljih životinja. Koristi pesnički genije za političke ciljeve.)

(15) Svaka sila u Univerzumu se može pretvoriti u neku drugu vrstu sile pomoću odgovarajućih sredstava. Otuda postoji neiscrpan izvor bilo koje sile koja bi nam mogla zatrebati.

(Primer: Toplota se može pretvoriti u svetlo i snagu ukoliko je upotrebimo za pokretanje dinama. Treperenje vazduha se može upotrebiti za ubijanje ljudi ako im to naredimo, pošto smo putem govora rasplamsali ratne strasti. Halucinacije vezane za misteriozne energije seksualnosti dovode do održanja vrste.)

(16) Primena bilo koje date sile uticaće na sve redove bića koji postoje u predmetu na koji se ona nanosi, bez obzira na koji se red direktno deluje.

³ Na primer izrazi "iracionalan", "nerealan" i "beskonačan".

⁴ Tj. izuzev - verovatno - u slučaju logički apsurdnih pitanja, kao što su ona u kojima Školarci raspravljaju o "Bogu".

(Primer: Ukoliko zadam nekome udarac bodežom, moj čin neće uticati samo na njegovo telo, već će delovati i na njegovu svest; premda bodež kao takav sa tim nema nikakve veze. Slično tome, snaga moje misli može tako da deluje na svest neke druge osobe da u njoj proizvede i dalekosežne fizičke promene ili promene u drugima preko njega.)

(17) Čovek može da nauči da svaku silu koristi tako da služi njegovim ciljevima, koristeći navedene teoreme.

(Primer: Čovek može da upotrebi briač da bi prisilio sebe da vodi računa o onome što govori i to tako što će sam sebi napraviti posekotinu svaki put kada nesmotreno izgovori određenu reč. U istu svrhu može da posluži i odluka da ga svaki događaj u životu podseća na jednu određenu stvar, tako što će svaki utisak predstavljati početnu tačku u nizu međusobno povezanih misli koje će na kraju dovesti do te stvari. Čovek, takođe, može svu svoju energiju da posveti jednom određenom objektu, ne čineći ništa što je u suprotnosti sa tom odlukom, i raditi tako da svaki njegov čin bude u korist tog objekta.)

(18) Čovek može privući bilo koju silu Univerzuma ka sebi tako što će učiniti sebe pogodnim prijemnikom za nju, uspostaviti vezu sa njom i podesiti uslove tako da priroda te sile zahteva od nje da se usmeri prema njemu.

(Primer: Ukoliko želim da pijem čistu vodu, iskopaću bunar na mestu gde se nalaze podzemne vode; preduzeću mere koje će onemogućiti da voda isteče iz njega, a stvari ću podesiti tako da iskoristim zakone hidrostatike kojima voda podleže da bih napunio bunar.)

(19) Čovekovo osećanje sebe kao izdvojenog oblika i suprotstavljenog Univerzumu, stvara prepreku za prenošenje struja Univerzuma. To ga čini neprovodnikom.

(Primer: Popularni vođa je najuspešniji kada zaboravi na sebe i ima u vidu samo "Cilj". Koristoljublje rađa ljubomoru i rascep. Kada telesni organi oglašavaju svoje prisustvo na način koji nije nemo zadovoljstvo, to je znak da su oboleli. Jedini izuzetak čini reproduktivni organ. Pa čak i kada je o njemu reč, svest o njegovom postojanju govori o njegovom nezadovoljstvu, jer on ne može da ispunji svoju funkciju dok ne pronade u drugom organizmu organ sličan sebi.)

(20) Čovek može da privuče i upotrebi samo one sile kojima istinski pogoduje.

(Primer: Od blata se ne može napraviti pogača. Pravi čovek od nauke uči na svakoj pojavi. Priroda je nema za licemera; jer u njoj nema ničega lažnog⁵).

(21) U suštini, ne postoji granica u obimu odnosa bilo kog čoveka sa Univerzumom; jer čim se čovek poistoveti sa bilo kojom idejom, merne veličine prestaju da postoje. Ali njegova moć da koristi ovu silu je ograničena njegovim mentalnim moćima i sposobnošću, kao i okolnostima u njegovom okruženju.

(Primer: Kada se čovek zaljubi, za njega ceo svet postaje bezgranična i svuda prisutna ljubav; ali ovo njegovo tajanstveno stanje nije zarazno; njegovi drugari su ili zbunjeni ili uznemireni. Drugima može objasniti dejstvo koje ljubav ima na njega samo pomoću svojih umnih i fizičkih sposobnosti. Tako su Katala, Dante i Svinburn od svojih ljubavi načinili snažnog pokretača čovečanstva zahvaljujući moći da svoje misli pretoče u muziku i poeziju. Kleopatra je opet, kao i mnogi drugi koji poseduju vlast, uobličila sudbine mnogih ljudi dozvoljavajući da ljubav utiče na njihove političke odluke. Magičar, međutim, da bi uspeo da ostvari vezu sa tajnim izvorima prirodne energije može da ih koristi samo u obimu koji mu omogućavaju njegova intelektualna i moralna svojstva.

⁵ Nema sumnje da je i sam licemer deo Prirode. On je "endotermni" proizvod, podeljen kao ličnost sa sklonošću ka pucanju. On će u svemu videti svoje vlastite osobine, pa će tako dobijati sasvim pogrešnu predstavu o pojavama. Mnoge religije u prošlosti su propale zato što su očekivale da se Priroda povinuje njihovim idejama o pravilnom ponašanju.

Muhamedov odnos sa Gabrijelom bio je uspešan samo zato što je bio državnik, vojskovođa i što je objedinio komandu nad Arapima. Hercovo otkriće talasa, koje sada koristimo u bežičnoj komunikaciji, bilo je besplodno dok nije dospelo u mozgove i želju ljudi koji su mogli da prihvate njegovu istinu i da je sprovedu u delo pomoću mehaničkih i finansijskih instrumenata.)

(22) Svaki pojedinac je u suštini dovoljan sam sebi. Ali on je nezadovoljan sam sobom sve dok ne uspostavi pravi odnos sa Univerzumom.

(Primer: Ma koliko da je savršen, mikroskop je beskorisan u rukama divljaka. Pesnik, ma koliko da je iznad običnih smrtnika, mora da se nametne svojoj generaciji ukoliko želi da uživa u sebi (ili čak i da sam sebe razume), što bi teorijski trebalo da je slučaj.)

(23) Magika je Nauka razumevanja sebe i svojih stanja. Ona je Umetnost primene tog razumevanja na delu.

(Primer: Štap za golf treba da pokrene određenu loptu na poseban način pod posebnim okolnostima. Retko kad ćemo upotrebiti T oslonac za niblik (jedan od tipova štapova za golf-prim.prev.) kao što nećemo koristiti brasi (drugi tip štapa) na rubu peščane rupe. Ali isto tako, da bi smo upotrebili bilo koji štap potrebni su veština i iskustvo.)

(24) Svaki čovek ima neotuđivo pravo da bude ono što jeste. (Primer: Zahtevati da bilo ko drugi treba da bude saobrazan nečijim vlastitim standardima je nasilje, ne samo nad njim, već i nad sobom, jer su obojica podjednako rođena iz nužnosti.)

(25) Svaki čovek u svakom trenutku svog rada mora da se bavi Magikom, čak i kada misli, jer misao je unutrašnji čin koji neminovno utiče na radnje, premda u tom trenutku to ne mora da izgleda tako.

(Primer: Poslednji pokret izaziva promenu u čovekovom telu ali i u vazduhu oko njega; on remeti ravnotežu celokupnog Univerzuma, a njegove posledice se neprestano osećaju širom svemira. Svaka misao, ma koliko brzo bila potisnuta, ostavlja trag u umu. Ona ostaje kao jedan od uzroka svake naredne misli i utiče na svaku kasniju radnju. Igrač golfa može izgubiti samo par metara prilikom prvog udarca i još nekoliko prilikom drugog i trećeg, može biti samo desetak centimetara predaleko od rupe, ali ukupan rezultat ovih beznačajnih promašaja je razlika od celog udarca, a verovatno i između izgubljenog ili dobijenog poena.)

(26) Svaki čovek ima pravo, pravo samoočuvanja, da ispuni sebe do kraja.⁶

(Primer: Nepravilno izvedena funkcija ne ozleđuje samo sebe, već i sve što je u vezi sa njom. Ukoliko se srce plaši da kuca da ne bi uznemirilo jetru, jetra će gladovati usled nedostatka krvi i osvetiće se srcu tako što će poremetiti varenje, koje će izazvati poremećaje u disanju od koga zavisi pravilan rad srca.)

(27) Svaki čovek treba da načini od Magike ključnu notu svog života. Treba da nauči njene zakone i da živi u skladu sa njima.

(Primer: Bankar treba da otkrije pravi smisao svog postojanja, stvarni motiv koji ga je naveo da izabere to zanimanje. Treba da shvata bankarstvo kao neophodni činilac u privredi čovečanstva, a ne samo jednostavno kao posao koji ne zavisi od opšte dobrobiti. Treba da nauči da pravi razliku između pravih i lažnih vrednosti, da se ne povodi za trenutnim kretanjima već da razmotri suštinski važne stvari.

⁶ Ljudi "zločinačke prirode" jednostavno funkcionišu u skladu sa svojom istinskom Voljom. Ubica ima Volju da Živi; njegova želja da ubija je lažna volja koja je u suprotnosti sa istinskom Voljom jer pokoravajući se svojim zločinačkim porivima, rizikuje da bude ubijen rukom Pravde.

Takav bankar će biti moćniji od drugih, zato što neće biti lično ograničen prolaznim stvarima, već će biti sila Prirode, bezlična, celovita i večna kao gravitacija, tako ustrajna i neodoljiva kao godišnja doba. Njegov sistem neće podlegati panici, više nego što to čini zakon obrnutih kvadrata pod uticajem izbornih kampanja. On neće strepeti zbog svojih poslova, jer oni neće biti njegovi; pa će stoga biti u stanju da upravlja njima hladno, bistre glave, sa pouzdanošću posmatrača, sa inteligencijom nepomućenom ličnim interesima i snagom nenarušenom strašću.)

(28) Svaki čovek ima pravo da ispuni svoju volju bez straha da bi to moglo doći u sukob sa voljom drugih; jer ako se on nalazi na pravom mestu, drugi su krivi što dolaze u sukob sa njim.

(Primer: Ukoliko je čovek kao Napoleon zaista naimenovan od sudbine da vlada Evropom, ne treba kriviti njega što je ispoljavao svoja prava. Bila bi greška suprotstaviti mu se. Svako ko bi to učinio napravio bi grešku kao prema vlastitoj sudbini, izuzev ukoliko to nije neophodno da bi naučio kako da se brani. Sunce se kreće po nebu bez smetnji. Prirodni poredak obezbeđuje posebnu putanju za svaku zvezdu. Sudari potvrđuju da je neka od njih skrenula sa svog puta. Tako i svaki čovek koji se drži svog pravog puta, što sigurnije to bude radio, manja će biti verovatnoća da bi mu se neko mogao naći na putu. Njegov primer će pomoći i drugima da pronađu svoje vlastite puteve i da ih se drže. Što se čvršće i sigurnije ljudi kreću, i što se više takvih radnji prihvata kao moralni standard, manje će sukoba i nesporazuma pogađati čovečanstvo.)

Nadam se da će navedeni principi

SVIMA

pokazati da je njihova dobrobit, suština njihovog postojanja, vezana za

MAGIKU.

Verujem da će razumeti, i to ne samo realnost, već i neophodnost osnovne istine kojoj sam ja poslužio kao sredstvo da bude preneti čovečanstvu.

"Čini što ti je volja i to neka bude sav Zakon." Nadam se da će se iskazati kao individualni apsoluti, da će prihvatiti činjenicu da je njihovo pravo da se iskažu i da ispune zadatak za koji su po svojoj prirodi predodređeni. Šta više, njihova je dužnost, i to ne samo prema sebi već i prema drugima, dužnost zasnovana na univerzalnoj neminovnosti, da se ne povlače pred bilo kakvim uzročnim okolnostima trenutka, čak i kada bi oni njegovo sprovođenje učinili nepodesnim ili čak surovim.

Nadam se da će im ovde izneta načela pomoći da shvate ovu knjigu i da im neće dozvoliti da se uplaše od njenog proučavanja zbog stručnosti jezika kojim je pisana. Suština

MAGIKE

je zaista veoma jednostavna. Ni u čemu se ne razlikuje od veštine upravljanja. Cilj je jednostavno - napredak; ali teorija je zamršena, a praksa prepuna trnja. Isto tako

MAGIKA

je samo biti i činiti. Ja bih dodao i "trpeti". Magika je glagol, a deo je Obuke za korišćenje pasivnog glasa. Međutim, to je pre stvar Posvećenosti nego Magike u običnom smislu. Nije moja krivica ako je bitisanje zbunjeno, a delanje očajničko!

Pa ipak, kada se izneta načela u potpunosti prihvate, sažimanje situacije, ubrzo zatim, postaje sasvim lako. Svako mora sam pronaći, i biti bespogovorno siguran, ko je, šta je, zašto je to što jeste. Kada to učini, moći će da iskaže Volju, koja je sadržana u "Zašto", rečima, ili pre u Jednoj Reči. Za biće koje je potpuno svesno pravca kojim treba da ide, sledeći korak je da spozna uslove koji su neophodni da bi mogao da sledi svoj put. Zatim, mora uništiti u sebi svaku moguću pojedinost koja bi bila strana ili neprijateljski nastrojena prema uspehu, i razviti u sebi one delove koji su naročito potrebni da bi se kontrolisali pomenuti uslovi.

Dozvolite da načinimo jednu paralelu. Nacija mora da postane svesna svog vlastitog karaktera da bi se moglo reći da postoji. Iz tog saznanja mora proisteći njena sudbina. Zatim mora sagledati političke uslove koji vladaju u svetu; otkriti načine na koje joj druge zemlje mogu pomoći ili odmoći. Zatim mora u sebi uništiti sve elemente koji nisu u skladu sa njenom sudbinom. Na kraju, mora da razvije u sebi kvalitete koji će joj omogućiti da se uspešno izbori sa spoljašnjim uslovima koji bi mogli ugroziti njene ciljeve. Nedavno smo

imali ovakav primer kod mlade Nemačke imperije koja se, znajući sebe i svoju volju, disciplinovala i obučavala tako da osvoji susede koji su se vekovima suprotstavljali njenim ciljevima. Ali posle toga slede 1860, 1870. i 1914. godina. Pobrkala je sebe sa nadčovekom, želela je nemoguće, nije uspela da uništi svoje sopstvene unutrašnje zavisti, nije uspela da shvati uslove pobede, nije se obučila da zadrži more, i tako, povređujući svako od načela

MAGIKE

srušila se i raspala u parčiće zahvaljujući provincijalizmu i demokratiji, tako da ni jedan genijalni pojedinac niti ukupna građanska vrlina još uvek nisu u stanju da je ponovo uzdignu do onog veličanstvenog jedinstva koje ima cilj - gospodarenje ljudskom rasom.⁷

Prilježan učenik će otkriti, iza simboličnih stručnih pojmova u ovoj knjizi, osnovni metod pomoću koga će od sebe napraviti Magičara. Opisani procesi će mu omogućiti da napravi razliku između onoga što on uistinu jeste i onoga što je u neznanju zamišljao da jeste.⁸ On mora sagledati svoju dušu u svoj njenoj groznoj razgolićenosti, ne sme se bojati da pogleda u tu užasnu stvarnost. Mora odbaciti svoje kitnjasto ruho pomoću koga je prikrivao svoj stid; mora prihvatiti činjenicu da ga ništa ne može učiniti bilo čim drugim do onim što jeste. Može da laže sebe, da se drogira, da se skriva, ali ono što on jeste je uvek tu. Magika će ga naučiti da njegov um s njim igra žmurke. To je kao kada čovek kome je rečeno da su modeli na reklamama za garderobu kanon ljudske lepote, i koji se uporno trudi da od sebe načini bezoblično i bezlično stvorenje kakvi su oni, užasnut ostane pred idejom da bi Holbajn mogao napraviti njegov portret Magika će mu pokazati veličinu i lepotu njegovog sopstva koje pokušava da potisne i koje prezire.

Otkrivši svoj identitet, ubrzo će spoznati i svoju svrhu. Drugi proces će mu pokazati kako da taj smisao učini čistim i moćnim. Tada može da nauči kako da proceni svoje okruženje, kako da stvori saveznike, kako da nadvlada sve sile koje su dovele do lutanja po njegovom putu.

U toku ove Obuke, naučiće da istražuje skrivene Tajne Prirode i da izgradi nova čula i sposobnosti, pri čemu će moći da stupa u vezu i kontroliše Bića i Sile koji učestvuju u ustrojstvima postojanja koji su da tada bili nepristupačni svetovnim proučavanjima i dostupni samo onoj nenaučnoj i empirijskoj

MAGICI

uticaja otuđenosti od svog Podsvesnog Sopstva, čije "pisanje po zidu", na jeziku tumačenja snova, predstavlja zapis zbira suštinskih stremljenja istinske prirode pojedinca. Rezultat toga je pogrešno psihoanalitičko tumačenje života i iznošenje apsurdne tvrdnje da je svako ljudsko biće u svojoj biti antidruštvena, zločinačka i nesvesna životinja. Očito je da greška Podsvesnog, na koje se psihoanaliza žali, nije ništa manje niti veća od greške "prvobitnog greha" teologa, koju pristalice Frojda tako srčano preziru.

(tradicije) koju sam došao da uništim redosledom koji mogu ispuniti.

Šaljem ovu knjigu u svet kako bi svaki čovek i svaka žena mogli prigrabiti život na pravi način. Nije važno da li je nečija sadašnja kuća koliba pastira; jer pomoću moje

MAGIKE

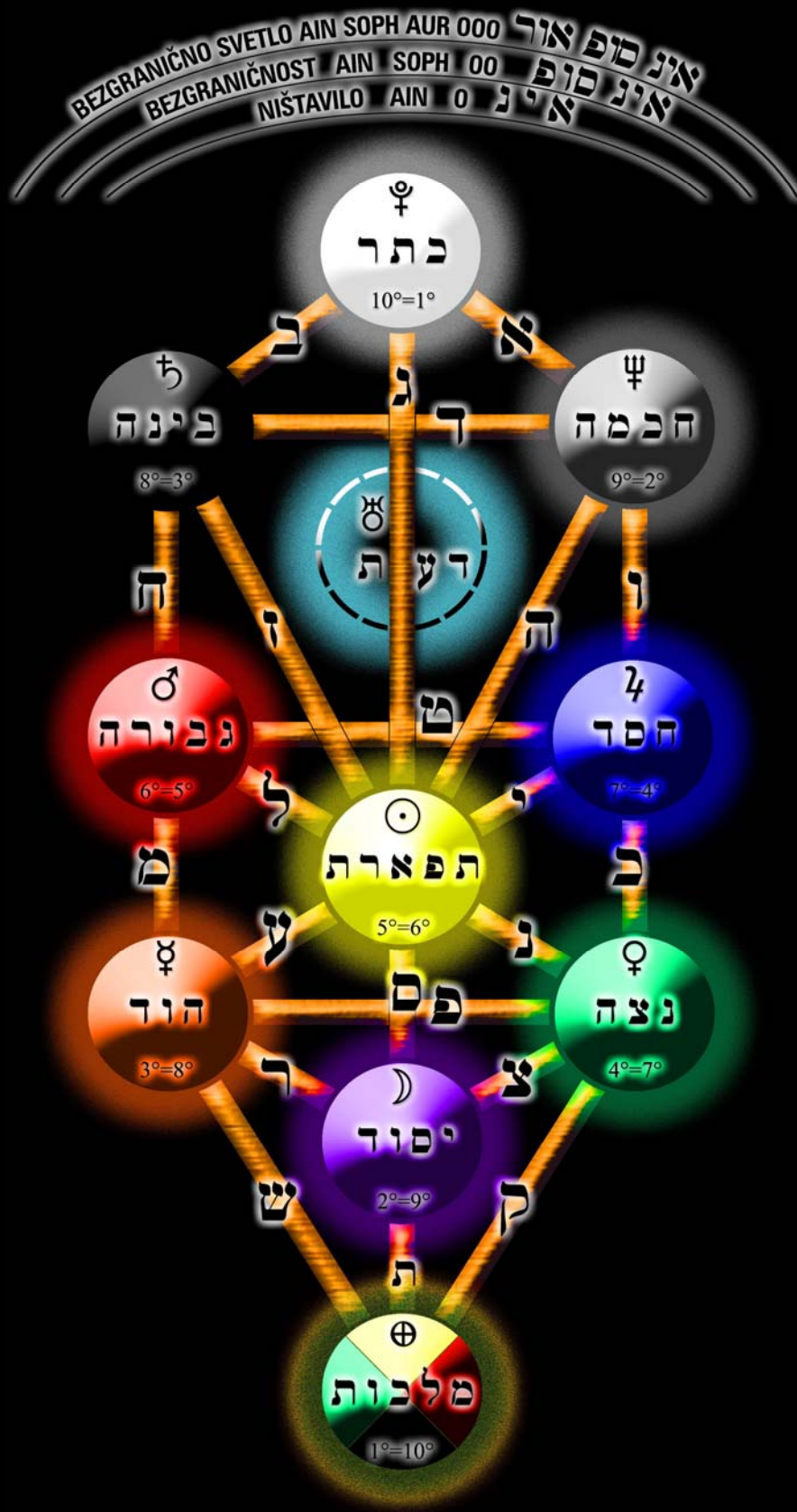
on će postati pastir kakav je bio David. Ukoliko je to atelje skulptora, on će tako iz sebe klesati mermer koji čini njegovu ideju da neće biti ništa manji majstor od Rodena.

Svojeručno svedočim:

TO MEFA ΘHPION (חריון): Zver 666; MAGUS 9° = 2° A.°. A.°. koji je Reč Eona TELEMA; čije je ime

⁷ U krajnjem, to je omogućilo Engleskoj da spozna svoje vlastite ciljeve, i da ujedini svet u borbi protiv Nemačke.

⁸ Profesor Sigmund Frojd i njegova škola su otkrili deo ovog tela Istina, koji je vekovima učen u Svetilištima Inicijacije. Ali neuspeh da se sagleda potpunost Istine, naročito one iznete u Šestom Postulatu (datom u prethodnom tekstu) i njegovim poukama, dovelo je Frojda i njegove sledbenike do greške koja se ogleda u dopuštanju da je neskriveno samoubilački "Cenzor" pravi sudija ponašanja. Otuda je zvanična psihoanaliza osuđena na podržavanje prevare, premda je temelj ove nauke bio posmatranje pogubnih

Drvo života sa korespondencijama

MAGIČKA TEORIJA UNIVERZUMA

Postoje tri glavne teorije Univerzuma: Dualizam, Monoizam i Nihilizam. U jednom, ovako popularnom radu, nije moguće ući u dublju raspravu o njima. Njih možete proučiti u Erdmanovoj "Istoriji filozofije" i sličnim delima.

Sve one su objedinjene i pomirene u teoriji koju ćemo ovde obraditi. Osnova ovog Sklada je data u Kroljevom Berašitu - koji treba pročitati.

Berskrajni prostor se naziva boginja NUIT, dok se beskrajno mala, a ipak sveprisutna tačka naziva HADIT.¹ Oni nemaju fizički oblik. Jedna od sprega ova dva beskrajna naziva se RA-HOOR-KHUIT², Jedinstvo koje obuhvata i upravlja svim stvarima.³ (Ovde je takođe i Njegova posebna Priroda, pod određenim uslovima, kakvu je zadobio od proleća 1904.god., e.v.) Ova duboko mistična koncepcija se zasniva na stvarnom duhovnom iskustvu, ali dobro obučeni razum⁴ može naslutiti ovu ideju metodom logičke kontradikcije koja se završava tako što razum prevazilazi sam sebe. Čitalac bi trebalo da pročita "Vojnik i Grbavac" ("The Soldier and the Hunchback") u The Equinox I, I i Knox Om Pax.

Jedinstvo nadmašuje svesnost. Ono je iznad svih deoba. Otac misli - Reč - naziva se Haos - dijada. Broj Tri, Majka, naziva se Babalon. U vezi sa ovim, čitalac treba da prouči "Hram kralja Solomona" u The Equinox I, V i Liber 418.

Ova prva trijada predstavlja suštinsko jedinstvo, na način koji prevazilazi razum. Mogućnost da se shvati ovo Trojstva je stvar duhovnog iskustva. **Svi istinski bogovi pripadaju ovom Trojstvu.⁵**

Njega deli bezdan od svih manifestacija Razuma ili nižih kvaliteta čoveka. Prilikom, do krajnosti detaljne, analize Razuma pronalazimo da se celokupan razum može poistovetiti sa ovim bezdanom. Pa ipak, ovaj bezdan je kruna uma. Ovde se dobijaju čisto intelektualne sposobnosti. Ovaj bezdan nema broja, jer u njemu je opšta zbrka.

Ispod ovog bezdana nailazimo na moralne kvalitete Čoveka, kojih ima šest. Simbol najvišeg je broj Četiri. Njegova priroda je očinska⁶; Milost i Autoritet su atributi njegovog dostojanstva.

¹ Iznosim ovu teoriju u veoma pojednostavljenom obliku. Ne mogu (na primer) čak ni da objasnim da se ova ideja uopšte ne mora odnositi na Biće, već na Kretanje. Knjiga zakona zahteva posebno proučavanje i posvećeno razumevanje.

² Tačnije, HERU-RA-HA, da bi obuhvatila HOOR-PAAR-KRAAT.

³ Osnova ove teorije je izneta u Liber CCXX, AL vel Legis. Kako ovu temu ne mogu da obradim samo u grubim naznakama, biće mi potreban poseban prostor da objasnim čak i samo značenje upotrebljenih izraza i da pokažem kako je Knjiga Zakona preteča najnovijih otkrića Fregera, Kantora, Poenkarea, Rasela, Vajtheda, Ajnštajna i drugih.

⁴ Svako napredovanje u razumevanju zahteva zauzimanje novog stanovišta. Savremene postavke Matematike, Hemije i Fizike su čist paradoks za "neznalicu" koji veruje da je Materija nešto sa čime se može sudariti.

⁵ Proučavanjem Prirode hrišćanskog Trojstva bave se samo Posvećenici IX° O.T.O.-a, budući da ono obuhvata krajnju tajnu celokupne praktične Magike.

⁶ Međutim, svaki od pojmova je uravnotežen sam u sebi. Četiri je takođe i broj Daleta, slova Venere; tako da je i pojam majke obuhvaćen njime. Zatim, četvrta sefira je Hesed, a odnosi se na Vodiu. Jupiter vlada četvorkom, a on je Gospodar Munje (Vatre) i vladar Vazduha. Svaka Sefira se upotpunjava na svoj način.

Broj pet je njegova protivteža. Atributi broja Pet su Energija i Pravda. Četiri i Pet se, opet, kombinuju i usklađuju u broju Šest, čija su priroda lepota i sklad, smrtnost i besmrtnost.

U broju Sedam, ponovo, preovladava ženska priroda, ali to je muški tip žene, Amazon, koji se uravnotežuje u broju Osam, kroz ženski tip muškarca.

U broju Devet nailazimo na poslednje, čisto mentalne, kvalitete. On izjednačava promenu sa postojanošću.

Pandan ovog šestostrukog sistema je broj Deset.

U ovom tekstu je nemoguće objasniti celu postavku; jer teško je shvatiti da je ovo klasifikacija Univerzuma, jer ovde nema ničega što nije isprepleteno sa ostalim.

Članak o Kabali u I tomu, br. V časopisa The Equinox je najbolje što je ikada napisano o ovoj temi. Njega treba dobro proučiti da bi se razumele Kabalističke šeme u brojevima II i III: "Hram kralja Solomona".

Ovako izgleda gruba i elementarna skica ovog sistema.

Formula Tetragramatona je najvažnija za praktičnog magičara. Ovde je Jod = 2, He = 3, Vau = 4 do 9, a He na kraju = 10.

Broj Dva predstavlja Jod, Božanski ili Arhetipski Svet, a broj Jedan se postiže isključivo uništenjem Boga i Magičara u Samadi. Svet Anđela je pod brojevima od Četiri do Devet, a svet duhova pod brojem Deset⁷. Naravno svi ovi brojevi su delovi samog magičara posmatranog kao mikrokosmos. **Mikrokosmos je izvanredno tačno predstavljen Makrokosmos; Veliko Delo se izdiže iz celog čoveka u savršenoj ravnoteži sa snagom Beskonačnosti.**

Čitalac će primetiti da je svo osporavanje upereno protiv Magičke Hijerarhije uzaludno. Niko za nju ne može reći da je netačna - jedino što bi joj se moglo zameriti to je da je bila neodgovarajuća. Isto kao što niko ne može reći da je rimsko pismo bolje ili gore od grčkog alfabeta, budući da se svi glasovi, na manje više zadovoljavajući način, mogu napisati na bilo kom od njih. Pa ipak, oba ova pisma su tako malo odgovarala kada je napravljen pokušaj da se pomoću njih fonetski piše na orijentalnim jezicima, tako da je pismo za ove jezike moralo da se proširi italicima i drugim dijakiričkim znacima. Na isti način, naše magičko pismo Sefirota i Staza (trideset i dva slova) je prošireno u četiri sveta koja odgovaraju četvoroma slova imena; pretpostavlja se da svaka Sefira sadrži svoje vlastito Drvo Života. Tako dobijamo četiristotine Sefirota umesto izvornih deset, a kako se Staze na sličan način mogu umnožavati, ili bolje rečeno dalje deliti, ovaj broj se sve više povećava. Naravno, ovaj proces se može odvijati u beskonačnost, a da se pri tom prvobitni sistem ne uništi.

⁷ U ovako sažetoj šemi nemoguće je u potpunosti razjasniti dvaseset i dve "staze". Njih je potrebno proučiti sa stanovišta svih njihovih atributa u 777, ali mnogo je važnije da se prouče i njihovi atributi koji se odnose na planete, elemente i znake, kao i na Arkane u Tarotu, dok je njihov položaj na samom Drvetu, kao i njihov položaj kao veza između određenog Sefira koji ga povezuju, konačni ključ za njihovo razumevanje. Primetiće se da je svako poglavlje ove knjige posvećeno jednom od njih. To nije bilo namerno. Ova knjiga je prvobitno bila zbirka razgovora između Brata P. (Brat Perdurabo - Kroli) i Sestre A. (Sestra Ahita - Rodi Miror, videti Ispovesti), ali prilikom sređivanja MSS, osetili su da je prirodno i neophodno da se podele na ovakav način. Obratno, moje poznavanje Šeme mi je pokazalo brojne propuste u mom prvobitnom izlaganju; zahvaljujući tome bio sam u stanju da upotpunim i sistematizujem ovaj tekst. Odnosno, kada je moja lenjost posustala pod kritikama i predlozima kolega kojima sam dostavio prve beleške.

Odbrana ovog Sistema počiva na tome da se naše najjasnije predstave mogu izraziti u simbolima Matematike. "Bog je veliki Matematičar". "Bog je Veličanstveni Geometar". Zato je najbolje da se pripremimo da ga shvatimo tako što ćemo naše umove uskladiti prema ovim merama.⁸

Da se vratimo, svako slovo ovog pisma može da ima svoj poseban magički sigil. Učenik ne sme da očekuje da će mu biti date jasne i suvoparne definicije za bilo šta od onog što je ovde navedeno. Naprotiv, mora se vraćati unazad, i smeštati sve svoje mentalne i moralne sposobnosti u pregrade. Ne možete očekivati da možete kupiti kartoteku na kojoj su već ispisana imena svih ljudi sa kojima ste se dopisivali, kojima pišete i kojima ćete tek pisati. Vaša kartoteka raspolaže sistemom slova i brojeva koji sami po sebi ništa ne znače, ali popunjavajući je karticama prema određenom sistemu, ista ta slova i brojeva za vas dobijaju smisao. Razgranavanjem vašeg posla, svako slovo i broj će poprimiti novi smisao, a zahvaljujući tako utvrđenom rasporedu imaćete daleko sveobuhvatniji uvid u svoje poslovanje, nego što bi bez njega to bio slučaj. **Korišćenjem ovakvog sistema magičar je u stanju da na kraju objedini sve svoje znanje - da pretvori, čak i na Intelektualnoj Ravni, Mnošto u Jedinstvo.**

Čitalac sada može da shvati zašto izneta Šema o magičkoj Hijerarhiji može da bude jedva i grub nacrt stvarne teorije Univerzuma. Istinsko proučavanje ove teorije moguće je ostvariti u već pomenutom članku objavljenom u V tomu The Equinox, a još studioznije u Knjizi Zakona i Komentarima na nju: ali istinsko razumevanje u potpunosti zavisi jedino od rada samog Magičara. Bez magičkog iskustva, ova teorija nema značenja.

U svemu ovome nema ničega neobičnog. Takva je situacija i sa celokupnim naučnim znanjem. Slep čovek može nabubati astronomiju da bi položio ispit, ali njegovo znanje neće imati gotovo nikakve veze sa njegovim iskustvom, a sigurno je da mu neće pomoći da progleda. Slična pojava se može videti i kada čovek koji je dobio "Počasnu diplomu" na katedri za strane jezike u Kembridžu stigne u Pariz i ostane gladan, jer nije bio u stanju da naruči večeru. Izjasniti se protiv Majstora Teriona, znači delati kao osoba koja, videvši ovo, napada i profesora francuskog i stanovnike Pariza, a verovatno ide i dalje i poriče i samo postojanje Francuske.

Da još jednom ponovimo, magički jezik nije ništa drugo do pogodan sistem klasifikacije koji omogućava magičaru da sistematizuje svoja iskustva čim ih stekne.

Međutim, istina je da kada jednom ovlada ovim jezikom, čovek može predvideti nepoznato proučavajući poznato, upravo kao što i znanje grčkog i latinskog jezika pomaže čoveku da razume neke, njemu nepoznate, engleske reči na osnovu znanja ovih klasičnih jezika. Sličan je slučaj i sa Zakonom periodičnosti u Hemiji, koji omogućava naučniku da pretpostavi, a na kraju i otkrije, postojanje nekog, ranije nepoznatog, elementa u prirodi. **Sve rasprave o filozofiji su neminovno jalove, jer istina se ne može iskazati ni na jednom jeziku. Međutim, one su korisne ukoliko se dovoljno daleko vode - ukoliko se vode do tačke kada postaje očigledno da se svi dokazi vrte u krug.⁹** Ali rasprave o detaljima, čisto imaginarne prirode, mogu da budu isprazne i pogubne. Veliku opasnost za magičku teoriju predstavlja mogućnost da učenik pobrkaj alfabet sa stvarima koje reči predstavljaju.

⁸ Pod "Bogom" ovde mislim na Idealan Identitet čovekove suštinske prirode. "Nešto naše (isključujem Arnoldovo imbecilno i krivično "ne") što doprinosi pravičnosti; pravičnosti koja se odmah definiše kao unutrašnja suvislost (Unutrašnja Suvislost se odnosi na onu za koju je napisano Detegitur Yod.)

⁹ Videti "Vojnik i grbavac" u The Equinox I, I. Aparatura ljudskog razmišljanja je jednostavno samo određen sistem usklađivanja utisaka; njegova struktura zavisi od toka evolucije. Nije savršeniji od razvoja vrsta. Nije savršeniji od mehanizma naše muskulature sa kojim, kao potpunim tipom, svi drugi sistemi prenošenja Sile moraju da budu u skladu.

Jedan izuzetan čovek, velike inteligencije, učenik Kabalista, zbunio je jednom Majstora Teriona tvrdnjom da je Drvo Života okvir za Univerzum. To je zvučalo, kao da neko ozbiljno misli da je mačka stvorenje koje je nastalo tako što su slova M.AČ.KA poređana baš tim redosledom. Nije čudo što je Magika izazvala poruge neinteligentnih, kada su čak i njeni obrazovani učenici mogli toliko da se ogreše o prvi princip zdravog razuma.

Još mnogo pre ovoga, napravljena je mnogo veća glupost. Jedan čovek,¹⁰ koji je verovao da zna više, pokušao je da usavrši Drvo Života tako što je okrenuo Zmiju Mudrosti naopačke! On čak nije uspeo da napravi simetričnu šemu: ono malo preostalog zdravog razuma u njemu pobunilo se protiv ovog krajnjeg zverstva. Ipak, on je uspeo da svede celokupan Magički Alfabet na besmislicu, pokazujući time da nikada nije razumeo njegovo pravo značenje.

Besmislenost svakog takvog remećenja rasporeda Staza je očigledna za svakog trezvenog učenika iz sledećeg primera. Binah, Vrhunsko Razumevanje, je povezana sa Tifaretom, Ljudskom Svešću, preko Zaina, Blizanaca, Proročišta Bogova, ili Intuicije. To će reći, atribucija predstavlja psihološku činjenicu: zameniti je sa Đavolom smešno je ili potpuno glupo. Zatim, karta Postojanost, Lav, uravnotežava Dostojanstvo i Milost sa Snagom i Strogošću: kakvog bi smisla imalo staviti umesto nje "Smrt", Škorpiona?

Postoji još dvadeset drugih grešaka u novoj predivnoj od kraja osvetljenoj atribuciji. Učenik, otuda, može biti siguran da će se još dvadeset puta dobro nasmejati ukoliko nastavi da je proučava.

Sinopsis stupnjeva A. . A. . kao ilustracija Magičke Hijerarhije u Čoveku, je dat u Dodatku 2, "Jedna zvezda na vidiku". Treba ga pročitati pre nego što se nastavi sa ovim poglavljem. Ta tema je veoma teška. Nju je nemoguće, u ovako kratkom delu, obraditi u potpunosti.

¹⁰ Frater Ahad (Charles Stanfild Johnes) koga je Crowley u početku smatrao za svog magickog sina da bi kasnije revidirao svoj stav.

DETALJNIJE RAZMATRANJE MAGIČKOG UNIVERZUMA

Sva slova Magičkog Alfabeta - u vezi sa onim što je rečeno - liče na ono mnoštvo naziva na geografskoj karti. Sam Čovek je celovit mikrokosmos. Postoji još samo nekolicina drugih bića koja poseduju ovo uravnoteženo savršenstvo. Naravno, na svakom suncu, na svakoj planeti, mogu se nalaziti slično sačinjena bića.¹¹ Ali kada govorimo o planetarna u Magici, obično ne mislimo na stvarne planete, već na delove zemlje koji se po svojoj prirodi pripisuju stvarnim planetama. Tako kada kažemo da je Nakeil "Inteligencija" Sunca, mi ne mislimo da on živi u Suncu, već samo da poseduje određeni rang i karakter; i mada ga možemo prizvati, ne znači da mislimo da on postoji u istom smislu reči u kome postoji naš mesar.

Kada "saobrazimo Nakiel u vidljivu pojavu", možda tada naš postupak zamenjuje stvaranje - ili pre zamisao - daleko bliže nego što to čini dozivanje. Aura čoveka se naziva "magičko ogledalo univerzuma"; i, onoliko koliko je bilo kome poznato, ništa ne postoji izvan ovog ogledala. To je, u krajnjem, pogodno za predstavljanje celine kada se subjektivno posmatra. Ovim se stvara manja zabuna. I kako je čovek savršen mikrokosmos¹², sasvim je lako da se u bilo kom trenutku preoblikuje nečije shvatanje.

Pored toga **postoji tradicionalna podudarnost, za koju su savremeni eksperimenti pokazali da je sasvim moguća. Postoji izvesna prirodna veza između određenih slova, reči, brojeva, pokreta, oblika, mirisa i tako dalje, koja omogućava da se bilo koja ideja ili (kako bi smo je mogli nazvati) "duh" može sastaviti ili dozvati pomoću tih stvari koje su u skladu sa njom i koje izražavaju određeni deo njene prirode.**

Ova podudarnost je detaljno razrađena u vidu karte, i to veoma pregledno i sažeto, u Liber 777. Neophodno je da učenik pažljivo prouči ovu knjigu u vezi sa postojećim ritualima Magike, na primer, obred prizivanja Tifareta objavljen u The Equinox I, III, str. 170-190, gde će tačno videti zašto je potrebno da se koriste ove stvari. **Naravno, što više bude napredovao kroz iskustvo u svom znanju, učenik će pronalaziti sve veću prefinjenost u magičkom univerzumu koja će se podudarati sa njegovom vlastitom; jer dozvolite da još jednom ponovim! nije samo njegova aura magičko ogledalo univerzuma, već je i univerzum ogledalo njegove magičke aure.**

U ovom poglavlju možemo da damo samo obrise magičke teorije -nejasnu skicu nacrtanu slabim i drhtavim prstima, jer za ovu temu se može reći da se neprestano širi sa širenjem celokupnog znanja pojedinca.

¹¹ Isto tako, naravno, nemamo načina da saznamo šta uistinu jesmo. Mi smo ograničeni na simbole. A sigurno je da nam sva naša čulna opažanja daju samo delimičnu predstavu o predmetima. Vid, na primer, nam veoma malo govori o čvrstini, težini, sastavu, električnim svojstvima, toplotnoj provodljivosti itd. On nam baš ništa ne govori o postojanju tako bitnih pojava kao što su Toplota, Čvrstina itd. Nikada ne možemo tvrditi da je utisak koji je stvoren na osnovu čula tačan ili potpun. Zaista moramo naučiti da ništa, samo po sebi, nije onakvo kako se nama čini.

¹² On je to samo po definiciji. Univerzum može da sadrži bezbroj različitih svetova koje ljudski um ne može da shvati. Zbog toga oni i ne postoje, jer to je jedini način da se izbegnu rasprave. Međutim, čovek poseduje izvesne instrumente znanja; otuda možemo da definišemo Makrokosmos kao sveukupnost stvari koje čovek može da opaža. Sa evolucijskim razvojem ovih instrumenata Makrokosmos i Mikrokosmos se proširuju, ali njihov međusobni odnos se zadržava. Nijedan od njih ne može imati bilo kakvo značenje koje se ne odnosi i na drugi. Naša "otkrića" upravo onoliko pripadaju nama koliko i Prirodi. Amerika i Elektricitet su postojali, u čulima, i pre nego što smo mi toga postali svesni; ali čak i sada, oni su samo nepotpune predstave, izražene u simboličkim nazivima nizova odnosa između dve garniture neshvatljivih pojava.

Znanja nauke o kosmosu su smešno mala jer nemamo pristupa, izuzev najindirektnijim putevima, bilo kom drugom nebeskom telu sem našem. U poslednjih par godina, poluobrazovani su stekli predstavu da mnogo toga znaju o svemiru, a osnovni razlog za njihovo lepo mišljenje o sebi obično se zasniva na telefonu i vazduhoplovu. Žalosno je čitati bombaste tričarije o napretku, koje novinari i drugi, koji žele da spreče ljude da razmišljaju, iznose u javnost. **Mi znamo beskrajno malo o materijalnom univerzumu. Naše detaljno poznavanje je tako prezrivo sićušno, da ga ne vredi ni pominjati, i jedino nas naš stid može podstaći na veće napore. Znanje¹³, ovakvo kakvo imamo, je veoma uopšteno i zakukuljeno, filozofskog i gotovo magijskog karaktera. U osnovi ono se sastoji od čisto matematičkih postavki. Zato možemo, s pravom, da kažemo da je čista matematika naša veza sa ostatkom univerzuma i sa "Bogom".**

Postavke Magike su same po sebi čisto matematičke. Naša teorija se u potpunosti zasniva na Kabali, koja se podudara sa matematikom i geometrijom. Metode rada u Magici se baziraju na, po mnogo čemu, istom principu na kome se zakoni mehanike baziraju na matematici. Za sada, ono što bismo mogli reći da posedujemo u oblasti magičke teorije univerzuma, mora da je samo stvar isključivo fundamentalnog zakona, uz par jednostavnih i sveobuhvatnih tvrdnji iznetih u veoma uopštenom smislu.

Mogao bih potrošiti ceo život na ispitivanje detalja samo jedne ravni, isto kao što bi neki istraživač mogao posvetiti ceo život jednom uglu Afrike, ili hemičar jednoj podgrupi jedinjenja. Svaki ovako iscrpno obrađeni detalj može biti veoma vredan, ali on po pravilu ne mora rasvetljavati glavne principe univerzuma. Njegova istina je istina iz samo jednog ugla. Ona čak može dovesti do greške, ukoliko je neka zaostaliya osoba bila spremna da uopštava na osnovu samo par činjenica.

Zamislamo nekog Marsovca koji želi da filozofira o zemlji, a za to ne poseduje ništa drugo osim dnevnika koji je vodio čovek sa Severnog pola! Ali rad svakog istraživača, bez obzira na kojoj grani Drveta Života bi mogla da gmiže gusenica koju ispituje, je od ogromne pomoći za sagledavanje opštih principa. Zato svaki magičar treba da prouči Svetu Kabalu. Kada jednom ovlada glavnim principima, uvideće da njegov rad lako napreduje.

Solivitur ambulando: **što ne znači "Pozovite hitnu pomoć!"**

DODATAK

Ravnoteža Sefirot:

Keter	(1) Keter je Malkut, a Malkut je Keter, ali na drugi način".
Hokmah	(2) je Jod Tetragramatona, pa otuda i Jedinstvo.
Binah	(3) je He Tetragramatona, pa otuda i "Vladar".
Hesed	(4) je Dalet, Venera žena.
Geburah	(5) je Sefira Marsa, Muškarac.
Tifaret	(6) je Heksagram, usklađivanje i meditiranje između Ketera i Malkuta. Takođe odražava Keter. "Ono što je gore je isto kao i ono što je dole, a ono što je dole je kao i ono što je gore."
Necah	(7) i Hod (8) se uravnotežuju, na način naveden u tekstu.
Jesod	(9) videti u tekstu.
Malkut	(10) sadrži sve brojeve, koji obuhvata svu Materiju kakvu je znamo pomoću čula.

¹³ Šta više, znanje je nemoguća zamisao. Sve tvrdnje se automatski vraćaju na "A je A".

I

OSNOVNA NAČELA RITUALA

Postoji samo jedna osnovna definicija cilja izvođenja celokupnog magijskog Rituala. To je sjedinjavanje Mikrokosmosa sa Makrokosmosom. Otuda je Najviši Potpuni Ritual onaj u kome se priziva Sveti Andeo Čuvar¹; ili, jezikom mističizma, Sjedinjenje sa Bogom.²

Svi ostali magički Rituali su posebni primeri ovog opšteg principa, a jedino opravdanje za njihovo izvođenje leži u tome što se ponekad dogodi da jedan određeni deo mikrokosmosa bude tako slab da njegova nesavršena neprečišćenost može da pokvari Makrokosmos čiji je on lik, Eidolon, ili Odraz. Na primer Bog ne priznaje polove; pa otuda ni muškarac ni žena, kao takvi, ne bi mogli reći da bolje razumeju, a još manje da predstavljaju, Boga. Zato je dužnost magičara muškarca da razvija ženske osobine koje mu nedostaju, a taj zadatak, naravno, mora da ispuni tako da ni na koji način ne ugrozi svoju muškost. Tada će biti punopravni magičar za prizivanje Izide i poistovećivanje sebe sa njom; ukoliko u tome ne uspe, kada bude stupio u Samadi njegovom shvatanju Univerzuma nedostajace predstava o materinstvu. Posledica toga će biti metafizička - i konačno - etička ograničenja u Religiji koju je osnovao. Judaizam i Islam su izraziti primeri ovakvog neuspeha.

Uzmimo drugi primer. Isposnički način života, koji je tako čest pri posvećenosti magici, govori o siromaštvu prirode, teskobi i nedostatku darežljivosti. Priroda je beskrajan rasipnik - čak ni jedno zrno semena u milion nikada ne stigne da donese plod. Ko nije u stanju to da shvati, neka prizove Jupitera.³

Opasnost obredne magike - najtananija i najdublja opasnost - je u sledećem: magičar će, prirodno, pokušati da prizove ono delimično biće koje ga najjače privlači, tako da će se njegova prirodna sklonost ka tom pravcu još više pojačati. **Zato neka, pre nego što započne svoj Rad, pažljivo i do detalja prouči svoje sopstveno biće i rasporedi svoje bajalice tako da ponovo uspostavi ravnotežu.**⁴ Razume se, ovo treba prethodno učiniti, još prilikom pripremanja oružja i nameštaja za Hram.

Da bi na praktičniji način razmotrili ovo pitanje Prirode Rituala, pretpostavimo da je magičar pronašao da mu nedostaje sposobnost opažanja vrednosti Života i Smrti, ili pojedinca i rase, što je karakteristika Prirode. On je verovatno sklon primanju "prve plemenite istine" koju je izgovorio Buda, koja kaže: Sve je tuga. Priroda je, izgleda, teška drama. On je verovatno već i iskusio veliki zanos nazvan Tuga. On tada treba da razmisli da li postoji neko Božanstvo koje odražava ovaj Ciklus, a koje ipak ima veselu prirodu. Pronaćiće da se radi o Dionisu.

Postoje tri glavne metode za prizivanje svakog Božanstva.

Prva metoda se sastoji u privrženosti tom Božanstvu, a kako ona, uglavnom, ima mističan karakter, nije potrebno da je ovde obrađujemo, naročito kada se zna da savršeno uputstvo za nju postoji u Liber 175 (Videti Prilog).

¹ Videti Knjiga svete magije Abramelina Maga i Liber 418, 8. etir, Liber Samek; videti i u Prilogu 3.

² Razlike koje postoje između ovih radnji više imaju teorijski nego praktični značaj.

³ Postoje i mnogo dublja značenja u kojima izgleda da "Sve što postoji, ispravno je."

⁴ Najbolji način da se ovo postigne dat je u Liber 913 (The Equinox VII), videti takođe i u Liber CXI Aleph.

Druga metoda predstavlja direktno obredno prizivanje. To je metoda koja se obično koristila u srednjem veku. Njena prednost je njena direktnost, njen nedostatak je sirovost. U "Goeciji" su data jasna uputstva za ovu metodu, kao i za mnoge druge, bele i crne, Rituale. Ovde ćemo posvetiti par redova da bi razjasnili ovu Umetnost

Slučaj Bahusa nam može poslužiti da u grubim crtama iznesemo postupak. Pronašli smo da simbolika Tifareta odražava prirodu Bahusa. Zato je potrebno da se izvede Ritual Tifareta. Otvorimo Knjigu 777; ovde ćemo pronaći u šestom redu svake kolone različite delove za aparaturu koja nam je potrebna. Kada poručimo sve što nam je potrebno, treba da uzdignemo um stalnim ponavljanjem molitvi ili zakletvi najvišoj zamisli Boga, sve dok se, u jednom ili drugom smislu reči, On ne pojavi pred nama i ne preplavi našu svest svetlom Svoje božanstvenosti.

Treća metoda je Dramska i verovatno najprivlačnija od svih; svakako da to zavisi od izvođačevog temperamenta, jer on priziva svoju zamisao pomoću svog smisla za lepo.

Ona su izneta na drugom mestu; ovde samo ukratko možemo reći da je opstajanje najsposobnijih njihov krajnji ishod.

Nedostatak ove metode prvenstveno je u tome što je veoma teško samo jednoj osobi da je izvede. Ali ona je je bila priznata još u najdaljoj prošlosti, a verovatno je najkorisniji način za osnivanje religije. To je metoda katoličkog hrišćanstva, a sastoji se u dramatizaciji legende o Bogu. Euripidov Bahuš predstavlja veličanstven primer ovakvog Rituala; to je isto, samo u manjem stepenu, Misa. Možemo pomenuti i mnoge stepene Slobodnog zidarstva, naročito Treći. Ritual 5° = 6°, objavljen u br. III časopisa The Equinox, predstavlja još jedan primer.

U slučaju Baha, prvo će se pristupiti podsećanju na njegovo rođenje, na njegovu smrtnu majku koja je poklonila svoje devičanstvo Ocu Svih, na zavist i gnev koji je izazvalo njegovo rođenje i na božansku zaštitu koja je pružena detetu. Zatim slede podsećanja na putovanje na zapad na magarcu. Sada dolazi velika scena drame: nežan, prefinjen mladić sa svojom pratnjom (sastavljenom uglavnom od žena) preti da ugrozi utvrđen poredak stvari; i tada Utvrđeni Red preduzima korake kako bi stalo na kraj skorojeviću. Nailazimo na Dionisa koji se suprotstavlja besnom Kralju, ali ne prkosom, već poniznošću, a ipak sa postojanom čvrstinom pritajenog podrugljivca. Njegovo čelo ukrašava venac od vinove loze. Ne izgleda li feminizirano sa tim širokim listovima i grozdovima koji mu padaju na obrve? Ali ti listovi kriju rogove. Kralja Penteusa, oličenje dostojanstva⁵, uništio je njegov ponos. Otišao je u planinu da bi napao žene koje su pratile Baha, a mladić kome se rugao, koga je bičevao i stavio u lance, ipak se smešio; a ove žene koje su pratile mladića, u svojoj božanskoj ludosti, ga raskomadaše.

Gotovo da je neuviđavno ovako mnogo govoriti o ovoj temi kada je Valter Pater ispričao priču o tome sa tako mnogo simpatije i dubokoumnosti. Nećemo praviti dalje digresije, upoređivanjem istovetnosti ove legende sa tokovima prirode, njenom ludošću, njenim rasipništvom, njenom otvorenošću, njenom radošću, a iznad svega njenom veličanstvenom sveprisutnošću u ciklusima Života i Smrti. Čitalac bezbožnik, morao bi dosta truda da uloži da bi ovo shvatio iz Paterovih Grčkih studija, dok će čitalac hrišćanin, moći da prepozna, od slučaja do slučaja, smisao u priči o Hristu. Ova legenda je samo dramatizacija priče o Proleću.

⁵ Postoji mnogo dublje tumačenje po kome je sam Penteus "Umirući Bog". Videti moj rad "Dobar lov" i Dž. Dž. Frejzerovu Zlatnu granu.

Zato magičar koji želi da prizove Baha ovom metodom, mora tako da pripremi obred da on u njemu uzme ulogu Baha, da prođe sve njegove staze i pojavi se na kraju kao pobednik nad smrću. Međutim, mora paziti da ne pobra simboliku. U ovom slučaju bi, na primer, doktrina o besmrtnosti pojedinca, mogla dovesti do uništenja istine. Nije tako beznačajan deo čoveka njegova lična svest o sebi kao o Džonu Smitu, koji prkosi smrti - ona svest koja umire i ponovo se javlja sa svakom mišlju. Ono što ostane (ukoliko bilo šta ostane) je njegova pravo Džon Smitovstvo, kvalitet koga verovatno, tokom svog života, nije bio svestan⁶.

Pa čak i to ne ostane nepromenjeno. Uvek se kreće. Krst je jalov štap, a latice ruže opadaju i trule, ali jedinstvo Krsta i Ruže predstavlja neprekidan sled novih života.⁷ Bez ovog jedinstva, i bez smrti pojedinca, krug bi bio prekinut.

Jedno celo poglavlje će biti posvećeno otklanjanju teškoća koje se javljaju u ovoj metodi Prizivanja. Pronicljivosti čitaoca verovatno nije promakla činjenica da su u svojoj suštini ove tri metode zapravo jedna. U svakom od slučajeva magičar se poistovećuje sa Božanstvom koje priziva. Prizivati znači dozivati unutra, upravo kao što zazivati znači zvati napolje. U ovome leži suštinska razlika između dve grane Magike. U dozivanju, makrokosmos preplavljuje svest. U zazivanju, magičar, koji je postao makrokosmos, stvara mikrokosmos. Vi prizivate Boga u Krug. Vi zazivate Duh u Trougao. U prvoj metodi poistovećenje sa Bogom se postiže kroz ljubav i predaju, odustajanjem od ili potiskivanjem svih nebitnih (i iluzornih) delova sebe. To je čupanje korova iz bašte.

U drugoj metodi poistovećivanje se postiže poklanjanjem posebne pažnje određenom delu sebe - pozitivnom, za razliku od negativnog u prvoj metodi. To je presađivanje i zalivanje određenog cveta u bašti i njegovo iznošenje na sunce.

U trećoj metodi poistovećivanje se postiže putem saosećanja. Veoma je teško običnom čoveku da u potpunosti zaboravi na sebe uživljavajući se u lik nekog pozorišnog komada ili romana; ali za one koji su u stanju, ovo je nesumljivo najbolja metoda.

Znajte: svaki element u ovom ciklusu ima istu vrednost. Pogrešno je pobednički uzviknuti "Mors janua vitae", ukoliko se odmah ne doda, podjednako pobednički, "Vita janua mortis". Za onoga koji shvata ovaj lanac Eona sa stanovišta sličnog tugovanju Izide i pobeđe Ozirisa, ne zaboravljajući njihovu ulogu u uništenju Apofisa, nama nikakve skrivene tajne u Prirodi On uzvikuje ime Boga koje se tokom cele istorije prenosilo kao eho od jedne do druge religije, beskrajnu rastuću odu I.A.O.⁸!

⁶ Videti Knjigu laži, Liber 333, o nekoliko propovedi koje dovode do ovakvog dejstva. Naročito slova A, H, IE, IF, IH, KA, KH. Reinkarnacija Khu ili magičkog Sopstva je sasvim druga stvar, suviše složena da bi se o njoj govorilo u jednom ovako elementarnom priručniku.

⁷ Videti Knjiga Laži, Liber 333 gde je izneto nekoliko propovedi koje izazivaju ovakvo dejstvo. Ukupna teorija Smrti mora se potražiti u LiberCXI, Atef.

⁸ Ovo ime I.A.O. je kabalistički istovetno sa imenom ZVER i Njenim brojem 666, tako da onaj koji priziva prvo istovremeno priziva i drugo. Isto tako je i sa AIVAZ i Brojem 93. Videti u Poglavlju V.

FORMULE ELEMENTARNOG ORUŽJA

Pre nego što pristupimo detaljnoj razradi magičkih formula, treba znati da je većina rituala složena i da sadrži mnoge formule koje se moraju uskladiti u jednu.

Prva formula je formula štapa. U području principa koji magičar želi da prizove, on podiže štap od tačke do tačke u okomitoj liniji, naviše, a zatim, naniže; ili drugačije, počinjući od vrha direktno silazi nadole, prizivajući prvo boga te sfere putem ponizno predane usrdne molitve¹ kako bi ga umilostivio da mu pošalje odgovarajućeg Arhandela. Zatim preklinje Arhandela da mu pošalje u pomoć Anđela ili Anđele te sfere; on moli ovog Anđela ili Anđele da mu pošalju Traženu inteligenciju, a od ove inteligencije zahteva da iznudi pokoravanje duha i njegovo javljanje. Ovom duhu on izdaje naredbe.

Videće se da je ovo pre formula zazivanja nego prizivanja, i da prizivanje, mada naizgled potpuno isto, treba izvoditi na drugačiji način koji je podveden pod drugu formulu, formulu Tetragramatona. Suština prizvane sile je jedna; jer "Bog" predstavlja klicu začeca sile, "Arhandel" njen razvoj, i tako dalje, sve dok završavajući sa "Duhom", ne postignemo potpunost i savršenstvo te sile. Formula Pehara nije sasvim podesna za Zazivanja, i u njoj magička Hijerarhija nije uključena na isti način; jer Pehar, budući da je više pasivan nego aktivan, magičar ne može da koristi ni za šta drugo izuzev za Najviše. Usled toga, u praktičnom redu on veoma malo znači, samo molitvu, a i ta molitva nije "molitva tišine"².

Formula bodeža; opet, ne odgovara nijednoj svrsi, budući da je priroda bodeža kritička, uništavajuća, rastačuća; a svi pravi magijski obredi imaju za cilj sažimanje. Otuda će se bodež javiti prvenstveno u proganjanjima, uvodu u sam obred.

Da bi se prizvalo bilo koje biće, Hermes Trismegistus je rekao da magičar upošljava tri metode. Prva, prosta, se sastoji u usrdnom preklinjanju. U njoj se sirova objektivna teorija prihvata kao istina. Tu imamo boga koji se zove A, kome vi, B, dostavljate zahtev, u potpuno istom smislu u kome bi dečak molio oca za svoj džeparac.

Druga metoda podrazumeva nešto više prefinjenosti, jer u njoj magičar mora da se potruži da uskladi svoju prirodu sa prirodom boga i da se do izvesnog stepena uznesu tokom obreda; ipak, treća metoda je jedina koja zasluhuje da se njome pozabavimo.

Ni formula Pentakla nema nikakvu praktičnu upotrebu, jer pentakl je nepokretan. Otuda je formula štapa jedina sa kojom bi trebalo detaljnije da se pozabavimo.³

¹ Čuvaj se, brate O, da ne saviješ koleno! U Liber CCXX nalaze se pouke o pravilnom držanju. Videti takođe i Liber CCCLXX. Pored toga, postoje i posebna uputstva u Poglavlju XV i na drugim mestima.

² Rasprave koje bi mogle dovesti do suprotnog zaključka nepristaju ovom tekstu. Videti Liber LXXXI. Kroljeva novela Mesečevo dete.

³ Kasnije će ove napomene biti proširene, i u izvesnom obimu prerađene.

Sastoji se u stvarnom poistovećivanju magičara s bogom. Obratite pažnju da je za savršeno postizanje ovoga potrebno postignuće vrste Samadi; a sama ova činjenica je dovoljna da neraskidivo poveže magiku sa misticizmom.

Dozvolite da opišemo magičku metodu poistovećivanja. Magičar prvo pristupa proučavanju simboličkog oblika boga sa onoliko pažnje sa koliko umetnik proučava svoj model, tako da se u njegovoj svesti stvori savršeno čista i neporemetiva slika boga. Isto tako se i stavovi boga uobličavaju u govor, a takvi govori se uče napamet, bez greške i zastajkivanja. Tada počinje prizivanje sa molitvom bogu, podsećanjem na njegove fizičke stavove, uvek sa dubokim razumevanjem njihovog stvarnog značenja. U drugom delu prizivanja čuje se glas boga, i recituje se njegov karakteristični govor.

U trećem delu prizivanja, magičar uporno zahteva svoje poistovećenje s bogom. U četvrtom delu bog se opet priziva, ali sada kao da je On to sam učinio, kao da je to bila iskazana volja boga da treba da ispolji Sebe u magičaru. Na završetku ovog dela, prikazuje se prilika onoga koji je prizivan.

Tako, u prizivanju Tota koje se može pronaći u ritualu Merkura (The Equinox I, VI) i u Liber LXIV, prvi deo počinje rečima "Božanska Visosti, mudročću krunisani TAHUTI, Tebe, Tebe prizivam. O Ti, sa glavom Ibisa, Tebe, Tebe prizivam!"; i tako dalje. Na završetku ovoga treba da se opazi beskrajno velika i blistava misaona predstava Boga, na potpuno isti način na koji čovek može da vidi Sunce.

Drugi deo počinje rečima:

"Vidi! Ja sam juče, danas i brat sutrašnjice!"

Magičar treba da zamisli da čuje taj glas i da ga istovremeno kao eho ponavlja, ali kao da je to, isto tako, i istina o njemu: Ova misao bi trebalo toliko da ga uzbudi, da bude u stanju da je na kraju završi izgovaranjem uzvišenih reči koje otvaraju treći deo: "Vidi! on je u meni, a ja sam u njemu." U tom trenutku on gubi svest svog smrtnog bića; on postaje ta mentalna predstava koju je ranije mogao samo da vidi. Ova svest se samo upotpunjava kako on nastavlja dalje: "Moje je blještavilo tamo gde Ptah lebdi preko njegovog nebeskog svoda. Ja putujem po visinama. Ja gazim po Nuitinom nebeskom svodu. Ja podižem plamen munje treperenjem svoga oka, uvek jureći u sjaju po danu slavljenog Ra - dajući svoj život pohodiocima Zemlje!" Ova misao uspostavlja odnos Boga i Čoveka, sa božanskog stanovišta.

Magičar se poziva na sebe samo na kraju trećeg dela u kome se javljaju, gotovo slučajno, reči: "Stoga učini da se sve stvari pokoravaju mojoj reči". Ipak u četvrtom delu, koji počinje: "Zato stupi u mene", to nije magičar koji se obraća Bogu; to je Bog koji čuje udaljeni govor magičara. Ukoliko se ovo prizivanje tačno izvede, reči u četvrtom delu će zvučati daleko i strano. Iznenadjujuće je da bi lutka (kako sada magičar sam Sebi deluje) mogla da govori!

Egipatski bogovi su tako potpuni u svojoj prirodi, tako savršeno duhovni, a opet i tako savršeno materijalni, da im je samo jedno prizivanje dovoljno. Bog misli da bi sada duh Merkura trebalo da se javi u magičaru, i tako dalje. Zato je bolje opredeliti se za egipatsku formulu nego za hijerarhijsku hebrejsku formulu sa njenim dosadnim molitvama, preklinjanjima i kletvama.

U svakom slučaju treba reći da je u prizivanju Tota, koje smo ovde ukratko izneli, sadržana još jedna formula, formula Odjekivanja ili Uzvrćanja, koja se može nazvati formulom Horusa i Harpokratesa. Magičar se obraća Bogu sa aktivnom projekcijom svoje volje, a zatim postaje pasivan dok se Bog obraća Univerzumu. U četvrtom delu on ostaje u tišini, slušajući molitvu koja dolazi odande.

Formula prizivanja Tota može da se svrsta i pod Tetragramaton. Prvi deo je vatra, magičareva živa molitva, drugi deo je voda, u kome magičar sluša, ili hvata odraz, boga Treći deo je vazduh, venčanje vatre i vode; bog i čovek postaju jedno; dok četvrti deo odgovara zemlji, zgušnjavanju i materijalizaciji tri viša principa.

Što se tiče hebrejskih formula, pitanje je da li je većina magičara koji su ih koristili ikada uspela da pravilno ovlada principima na kojima počiva metoda poistovećivanja. Ne mogu da se setim ni jednog pasusa koji bi o tome govorio, a postojeći rituali sigurno ne dozvoljavaju ni da se nasluti takva ideja niti bilo koja druga izuzev onih isključivo ličnih i materijalnih pogleda na prirodu stvari. Izgleda da su misli da je postojao Arhandel po imenu Racieli u potpuno istom smislu kao što je postojao Riheliu, kao individualno biće koje živi na tačno određenom mestu. On je verovatno posedovao izvesne moći metafizičke prirode, mogao se, na primer, nalaziti na dva mesta istovremeno⁴. Međutim, izgleda da je čak i mogućnost tako neznatnog majstorstva (za jednog duha) poriče u nekim pasusima postojećih molitvi koji govore duhu da - ukoliko je okovan na nekom drugom mestu u Paklu, ili ako ga neki drugi magičar zove pa on zbog toga ne može da dođe - pošalje neki drugi duh slične prirode ili na neki drugi način premosti teškoće. Naravno da se tako gruba predstava ne bi javila učeniku Kabale. Moguće je da su magovi, jednostavno, zapisivali svoje molitve na osnovu ovako grubih pretpostavki, kako bi izbegli zamagljivanje uma sumnjom i metafizičkim spekulacijama.

On koji je postao Majstor Terion jedanput se suočio sa potpuno istim problemom. Budući predodređen da da uputstva čovečanstvu, tražio je što jednostavniji način da izloži temu. Njegova želja je bila dovoljno obaveštena od strane zdravog razuma, tako da je odlučila da nauči čoveka Sledećem koraku, stvari koja se nalazila odmah iznad njega. Mogao ju je nazvati "Bogom", ili "Višim Sopstvom", ili "Augoeides", ili "Adi-Buda" ili 61 drugim imenom - ali je otkrio da će to uvek biti jedno, iako je svaka od njih predstavljala neku od teorija Univerzuma, koja bi neminovno odmah pala pod udar kritike - jer On je već prošao kroz carstvo Razuma i znao je da svaka tvrdnja sadrži u sebi besmislenost. Zato je rekao: "Objaviću ovaj rad pod sledećim naslovom: "Primanje Znanja i Razgovor sa Svetim Anđelom Čuvarem", jer teorija koja je sadržana u ovim rečima toliko je očigledno besmislena, da će samo budala tračiti mnogo vremena na njeno raščlanjivanje. Biće prihvaćena kao konvencija, a niko se ne bi prihvatio pogibelji da na njoj gradi filozofski sistem."

Znajući ovo, možemo da rehabilitujemo hebrejski sistem prizivanja.

Um je veliki neprijatelj; tako da ako sa velikim oduševljenjem prizivamo osobu za koju ne znamo da li postoji, mi preopterećujemo taj um. Ipak, ne bi trebalo u potpunosti da odustanemo od filozofiranja u svetlu Svete Kabale. Treba da prihvatimo Magijsku Hijerarhiju kao, manje više, odgovarajuću klasifikaciju činjenica o Univerzumu, onakvih kakve su nam poznate; a sa povećanjem naših znanja i razumevanja ovih činjenica, treba da se trudimo da podesimo našu ideju o onome šta podrazumevamo pod svakim od simbola.

Istovremeno, dozvolite da objasnimo **da postoji tačno utvrđeno opšte prihvaćeno mišljenje o iskustvu kao o uzajamnoj vezi između različitih bića u hijerarhiji i uočenih činjenica Magike.** Izrazit primer nalazimo u jednostavnoj stvari kakva je astralna vizija.

⁴ To je mogao postići ukoliko je bio u stanju da putuje brzinom većom od Svetlosti, kao što je i činio. Videti A.S. Edington Prostor, Vreme i Gravitacija. Pored toga šta znači "Istovremeno"?

Ne govoreći mu o čemu se radi, Majstor Terion je recitovao "Odu Veneri" koju je napisala Sapfo pred jednim Iskušenikom A. . A. . koji nije znao grčki, na kome je bila napisana Oda. Učenik je tada krenuo na "astralno putovanje", a sve što je na njemu video, bez izuzetka, bilo je vezano za Veneru. Ovo je bila istina, sve do najsitnijeg detalja. On je čak dobio sve četiti Venerine skale boja, sa apsolutnom tačnošću. Imajući u vidu da je on video, sve skupa, oko stotinu simbola, mogućnost slučajne koincidencije je beskrajno mala. Ovakvo iskustvo (a zapisi A. . A. . sadrže desetine sličnih slučajeva) daje nam sigurni dokaz, onoliko koliko to može da bude bilo koji dokaz u ovom svetu Iluzije, da podudarnosti iznete u Liber 777 uistinu predstavljaju činjenice u Prirodi.

Ovo samo po sebi ukazuje na mogućnost da ovaj "direktni" sistem magike nikada uistinu nije bio korišćen. Neko može pomisliti da su prizivanja koja su stigla do nas samo ostaci ruševina Hrama Magike. Možda je dozvoljeno da se Isterivanja zlih duhova zabeleže kako bi se zapamtila, dok je zapisivanje svakog zaista važnog dela obreda bilo zabranjeno. Detalji Rituala kakve mi posedujemo su oskudni i neuverljivi, pa ipak obredi ovakve vrste uvek su bili naporni i teški bez obzira na znatan uspeh koji su BRAT PERDURABO i njegove kolege postigli na sasvim konvencionalan egzoterični način. Izgleda da je uspeh postignut gotovo nezavisno od obreda. U svakom slučaju, to su bili misteriozniji delovi obreda kojima je zazivana božanska sila. Dozivanja duhova, kakva su ona u "Goeciji" ostavljaju čoveka hladnim, premda je u drugom delu dozivanja primetan grubi pokušaj da se koristi formula Potsećanja, o kojoj smo govorili u prethodnom poglavlju.

III

FORMULA TETRAGRAMATONA¹

Ova formula predstavlja najopštiji aspekt, budući da su sve stvari obuhvaćene njome; ali malo se zna o njenom korišćenju u magijskom obredu. Vrhunac formule se u izvesnom smislu nalazi i pre formulisanja Jod. Jer Jod je najbožanstveniji aspekt Sile - ostala slova predstavljaju samo zgušnjavanje iste stvari. Treba shvatiti da ovde govorimo o celokupnom obredu shvaćenom kao jedinstvo, a ne samo kao o formuli u kojoj je Jod Bog koji se priziva, He Arhandel, i tako dalje. Da bi razumeli obred koji se izvodi prema ovoj formuli, moramo daleko šire, nego što smo to do sada činili, posmatrati četiri magička oružja.

Formiranje Jod je uobličavanje prve stvaralačke sile od strane oca koji se naziva "samorođeni" i za koga je rečeno: "Ti si uobličio sebe Oče, i oplodio svoju Majku". He dodato Jodu označava venčanje sa velikom njemu jednakom Majkom, koja je odraz Nuit, kao što je On odraz Hadita. Njihovim sjedinjavanjem nastaje sin Vau koji je naslednik. Na kraju nastaje ćerka He. Ona je i sestra bliznakinja i ćerka Vau-a².

Njegov zadatak je da je spasi tako što će je učiniti nevestom; a rezultat toga je njeno ustoličenje na prestolu njene majke, i samo je ona ta koja svojim mladalačkim zagrljajem može ponovo da probudi starešinstvo Oca Svih. U ovom složenom porodičnom odnosu³ je simbolički prikazan celokupan tok Univerzuma. Videće se da je (ipak) Vrhunac formule na njenom kraju. Drugi deo formule je onaj koji simbolizuje Veliko Delo na koje smo se zavetovali da ćemo ga ispuniti. Prvi korak ka ovome je postizanje Znanja i stupanje u Razgovor sa Svetim Anđelom Čuvarem, čime se postaje Adept Unutrašnjeg Reda.

Vraćanje ovih bliznakinja nevesta u utrobu majke predstavlja inicijaciju opisanu u Liber 418 koje omogućava pristup u Najuzi Red A. . A. . O poslednjem koraku ne možemo govoriti.

Sada se može shvatiti zašto je planiranje praktičnog magičkog obreda u skladu sa Tetragramatonom, u ovako uzvišenom smislu, veoma teško, ako ne i nemoguće. U ovakvom obredu, samo Rituali prečišćavanja mogu da zauzmu mnoge inkarnacije.

Zato je potrebno da se vratimo na jednostavniji pogled na Tetragramaton, nezaboravljajući da je He na kraju Presto Duha, Šin-a Pentagramatona.

Jod će predstavljati pokretljivu i snažnu stvaralačku energju; nakon toga će uslediti mirniji i odražajni, ali još snažniji tok volje, neodoljiva sila snažne reke. Nakon ovog stanja svesti dolazi do proširenja svesnosti; ona će prodreti u ceo svemir, a na kraju će proći kroz kristalizaciju predstavljenu unutrašnjim svetlom. Takvo preoblikovanje prvobitne Volje može se uočiti u toku prizivanja kada se ona pravilno izvode.

¹ יהוה; Jod, He, Vau, He, Neizrecivo Ime (Jehova) kod Hebreja. Ova četiri slova se prema datom redosledu odnose na četiri "elementa": Vatra, Vodu, Vazduh i Zemlju.

² Za posvećene u ovome postoji dalja i daleko dublja misterija.

³ Formula Tetragramatona, kako se uobičajeno shvata, završava se pojavom ćerke, što uistinu predstavlja njenu degradaciju.

Posebne opasnosti koji se u svakom od delova javlja su očigledne - u prvoj to je neuspeo pokušaj - nepaljenje; u drugom padanje u sanjarenje ili reku, u trećem, gubljenje koncentracije. Greška u bilo kojoj od ovih tačaka, sprečiće, ili će ozlediti, pravilno formiranje četvrte.

U izrazu koji će biti upotrebljen u Poglavlju XV: "Upali sebe" itd, samo je prva faza navedena; ali ukoliko se ona pravilno izvede, druge faze će se slediti kao neminovnost. Za sada toliko o formuli Tetragramatona.

IV

FORMULA ALHIM I FORMULA ALIM

ALHIM (Elohim) je egzoterična reč za Boga¹. To je muški plural imenice ženskog roda, ali njena priroda je prvenstveno ženska². To je savršeni hijeroglif broja 5. Ovo treba proučiti u "Napomena o Genezi" (The Equinox I, II).

Kao i u Tetragramatonu, i ovde su zastupljeni svi Elementi, ali ovde se oni ne razvijaju jedan u drugi. Oni se, onakvi kakvi jesu, bacaju zajedno - bez reda, a povezuju ih jedino njihove divlje i olujne, ali elastično nezadržive sile. Središnje slovo je He - slovo daha - i predstavlja Duh. Prvo slovo Alef je prirodno slovo Vazduha, a krajnje Mem je prirodno slovo Vode. Zajedno Alef i Mem čine Am - majku u čijoj je utrobi začeo Kosmos. Ali Jod nije prirodno slovo Vatre. Njegov položaj uz He posvećuje tu vatru Tetragramatonov Jod. Slično ovome, pronalazimo i Lamed za Zemlju, gde bi inače očekivao Tau - a cilj ovoga je da se istakne Venera, koja vlada Vagom.

ALHIM tako predstavlja pre formulu Posvećenja nego formulu potpunog obreda. To je dah blagoslova, koji je ipak tako snažan da može udahnuti život glini i dati svetlost tami.

U osvećenju oružja, Alef je vrtoglava sila groma, munja koja se rasplamsava na Istoku i stiže čak do Zapada. Dar gromovništva Zeusa ili Indre, Boga Vazduha. Lamed je Volovski bič, pokretačka sila; ali on je i Vaga (Ravnateža) koja predstavlja istinu i ljubav Magičara. To je svesrdna pažnja koju on posvećuje savršenstvu svojih instrumenata i uravnoteženje te pomamne sile koja pokreće obred³.

Jod je stvaralačka energija - zaštitna snaga; a ipak, Jod je samoća i tišina isposničke ćelije u koju se Magičar zatvara. Mem je slovo Vode, a to Mem na kraju svojim dugačkim ravnim linijama ukazuje na mirno More ☐; to nije obično (početno ili središnje) Mem čiji hijeroglifi znači talas ☵.⁴ A zatim, u centru svega, oplodjujući Duh koji objedinjuje umiljatost Jagnjeta sa rogovima Ovna, a slovo je Bahusa ili "Hrista"⁵.

Nakon što je magičar stvorio svoj instrument i istinski ga uravnotežio, i ispunio ga munjama svoje Volje, ostaviće ga na stranu da se odmori; a **u ovoj Tišini, dolazi istinska Koncentracija.**

¹ "Bogovi" su Sile Prirode, njihova "Imena" su Zakoni Prirode. Otuda su oni večni, svemoguć, sveprisutni i tako dalje; i otuda je njihova "Volja" nepromenljiva i apsolutna.

² Ona predstavlja Šakti, ili Te; ženski princip uvek označava oblik, manifestaciju. Muški princip Šiva, ili Tao, uvek je prikrivena snaga.

³ Slova Alef i Lamed su izuzetno važna u ovom Eonu Horsa. Ona su istinski Ključ Knjige Zakona. Na ovom mestu možemo samo reći da je Alef Harpokrates, Bahus Difeus, Sveti Duh, "Čista Luda" ili Nevina Beba koja je takođe i Pevač Lutalica koji Kraljevu Kćer oplodjuje Sobom kao Njenim Detetom; Lamed je Kraljeva Kćer, zadovoljena Njim, koja drži "Mač Vage" u svom krilu. Ova oružja su Sudija, naoružana snagom da izvrše Njegovu Volju, i Dva Svedoka" u kojima zanavek mora biti ustanovljena Istina", prema čijem svedočenju on sudi.

⁴ U navedenoj simbolici, Jod je Merkurovska "Devičanska Reč", Spermatozon koji skriva svoje svetlo ispod ogrtača; a Mem je plodna voda, poplava u kojoj se nalazi Životom bremenita Barka. Videti Crowley "Brod", The Equinox I, X.

⁵ Slovo He je formula Nuit, koja omogućava odvijanje procesa opisanog u prethodnim fusnotama. Ali nije nam dozvoljeno da u ovoj knjizi u potpunosti objasnimo tačnu stvar ili način za ovo podešavanje. Radije se opredeljujem za egzoterične atribucije, koje pružaju dovoljno obaveštenja početniku.

FORMULA ALIM:

Krajnje je interesantno staviti naspram navedene formule formulu elementarnih Bogova kojima je oduzet stvaralački duh. Moglo bi se pretpostaviti da je formula ALIM, pošto je to muški plural imenice muškog roda AL, snažnija od formule ALHIM, koja je muški plural imenice ženskog roda ALH. Samo letimično ispitivanje je dovoljno da rasprši ovu varku. Reč muškog roda nema nikakvog značenja ukoliko nije u nekom odnosu sa ženskim rodом.

Reč ALIM se, u stvari, može smatrati srednjim rodом. Po prilično glupom pravilu, srednji rod se posmatra kao ženski, radi toga što, površinski posmatrano, može zameniti pasivnost i inertnost neoplođene žene. Međutim, žena proizvodi život pod uticajem muškarca, dok predmetni (srednji rod) to mogu učiniti samo kada ih oplodi Duh. Tako pronalazimo da žensko AMA postaje AIMA⁶ kroz rad falusnog Joda, dok ALIM, skup mrtvih elemenata, može da donese plod samo kroz izleganje Duha.

Budući da je tako, kako bi mogli opisati ALIM kao nešto što sadrži Magičku formulu? Istraživanje, međutim, otkriva da je to formula izuzetne vrste.

Zbir slova u reči daje broj 81, što je broj meseca. Otuda je to formula mađijanja, kojim gospodari Hekata⁷. Samo romantična srednjevekovna izopačena nauka predstavlja mlade žene kao učesnice u vradžbinama, jer one, ako ćemo pravo, ni po čemu ne mogu da koriste magiji, budući da one i nisu žena u Magijskom smislu reči, jer nisu u stanju da se uklape u muške formule, pa su tako pre srednji nego ženski rod. To je razlog zbog koga se njihova metoda uvek odnosi na mesec, u onom značenju reči u kome se žena ne javlja kao žena koja je u uzajamnoj vezi sa suncem, već kao spržen, mrtav, bezvazdušni pratilac zemlje.

Ni jedna istinski Magička operacija se ne može izvesti pomoću formule ALIM. **Sve radnje vezane za vradžbinu su obmana; a njihovo prividno delovanje zasniva se na ideji da se stvari mogu izmeniti samo tako što će se prerasporediti.** Ne mora se čovek oslanjati na lažnu analogiju sa Ksilemama da bi pobio ovu tvrdnju. Istina je da se zbog svoje geometrijske strukture izomeri ponašaju drugačije u odnosu na supstance iz kojih su izvedeni. Potrebno je, naravno, da se ponekad prerasporede elementi molekula pre nego što taj molekul bude u stanju da formira muški ili ženski element u istinskoj Magičkoj kombinaciji sa nekim drugim molekulom.

Stoga je ponekad neophodno da Magičar preuredi strukturu izvesnih elemenata pre nego što nastavi sa pravilnim izvođenjem operacije. Premda je, tehnički posmatrano, ovakva radnja vradžbina, nju ne smemo posmatrati kao nešto nepoželjno u ovakvom kontekstu, jer sve operacije koje ne preobražavaju materiju, striktno govoreći, spadaju u ovoj naslov.

⁶ AMA je 42, broj jalovosti; AIMA, 52, je broj plodnosti, BN-a, SIN-a.

⁷ Videti Crowley - Orfej, za Prizivanje ove Boginje.

Ono što se stvarno zamera ovoj formuli ne nalazi se u njenoj prirodi. Vradžbina se sastoji u postupanju sa predmetom kao sa isključivom preokupacijom Magike, a naročito u odricanju prava Svetome Duhu da obitava u Svom Hramu. Posvećenik XI° O.T.O.-a će primetiti da postoji potpuno drugačija formula ALIM, koja se dopunjava sa onom koju smo ovde obradili. Broj 81 se može pre smatrati brojem Jesoda nego brojem Lune. Kao stvarno značenje reči može se uzeti ono na koje ukazuje formula. Alef se može pripisati Harpokratu, uz aluziju na dobro poznatu Katalusovu pesmu. Lamed može podrazumevati uzdizanje Saturna i ukazivati na Trojku Mačeva na poseban način. Jod će tada opozvati Hermesa, a Mem Obešenog Čoveka. Tako dobijamo Tetragramaton koji ne sadrži ni jednu žensku komponentu. Početna Sila je ovde Sveti Duh, a njegovo vozilo ili oružje "Mač i Vaga". Tako se ispunjava Pravda nad Merkurovskom "Devicom", a ishod toga da je Čovek "Obešen" ili produžen i umoren na taj način. Ovakva radnja onemogućava stvaranje - kao u prethodnom slučaju; ali ovde se ne postavlja pitanje preraspoređivanja; stvaralačka sila se namerno koristi za uništavanje i u potpunosti se apsorbuje u svoje vlastito područje (ili cilindar, ili Ajnštajnovu jednačinu) delovanja. Ovo Delo treba da se posmatra kao "Svetost za Gospoda". Hebreji, u stvari, dodeljuju titulu Kvadoš (sveti) svojim adeptima. Ono posvećuje Magičare koji ga izvode na veoma poseban način. Možemo se osvrnuti i na podudaranje Devet i Tet, XI, Lava i Zmije. Izvanredne osobine ove formule leže u tome što ona izbegava dodir sa nižim ravnima, što je samodovoljna, što nepodrazumeva bilo kakvu odgovornost, izuzev potpune slobode da se ispune suštinske Prirode onih koji je izvode. Njena zloupotreba je nedopustivo ružno delo.

FORMULA I.A.O.

Ovo je osnovna i najkarakterističnija formula Ozirisa, Spasitelja Čovečanstva. Priroda koju je uništio A, Apofis Uništitelj, a ponovo je vratio u život Spasitelj Oziris¹. Ista ideja je izražena u formuli Vaskrsenja koja pripada Trojstvu:

Ex Deo nascimur.
In Jeus moritur.
Per Spiritum Sanctum reviviscimus.

Ovo je istovetno što i Reč Lux L.V.X., koju formiraju kraci krsta. To je ista ona formula koja se nalazi u osnovi drevnih i savremenih spomenika u kojima se Falus obožava kao Spasitelj Sveta.

Učenje o Vaskrsenju je, onako kako ga neprosvećeni shvataju, pogrešno i besmisleno. Čak nije ni "biblijsko". Sveti Pavle na poistovećuje slavljeno telo koje vaskrsava sa smrtnim telom koje umire. Naprotiv, on stalno insistira na razlici.

Isto to važi i za magički obred. Magičar koji biva uništen apsorbovanjem u Božanstvo, istinski biva uništen. Samo bedna smrtna ljuštura ostaje u Krugu. Ona za Njega ne znači ništa više od prašine na podu².

Ali pre nego što pristupimo detaljnom razmatranju I. A.O. kao magičke formule, treba napomenuti da je ona u biti formula Joge ili meditacije; u stvari, elementarnog misticizma u svim njegovim ograncima.

U početku upražnjavanja meditacije, uvek postoji³ prilično zadovoljstvo, postepen prirodan razvoj; čovek živo učestvuje u radu; sve izgleda lako, a čovek je veoma sretan što je počeo da se bavi njome. Ova faza predstavlja Izidu. **Pre ili kasnije, smenjuje je depresija** - Tamna Noć Duše, beskrajan umor i odbojnost prema radu. Najjednostavnije i najlakše radnje postaju gotovo neizvodljive. Takva nemoć ispunjava um strepnjama i očajem. Jačinu ove odbojnosti teško da može da shvati neko ko je nije osetio. To je period Apofisa.

Nakon njega sledi uzdizanje Ozirisa, ane Izide. **Nije se ponovo uspostavilo staro stanje, već se stvara novo, nadmoćnije**, koje se može predstaviti jedino smrću.

Alhemičari su se učili istoj ovoj istini. Prva materija na kojoj bi počinjali da rade bila je prizemna i primitivna, premda "prirodna". Nakon prolaska kroz različite faze, javio bi se "crni zmaj"; ali iz njega se uzdizalo čisto i savršeno zlato.

¹ Postoji i sasvim drugačija formula u kojoj je "I" Otac, "O" Majka, "A" dete - i još jedna u kojoj su i "I" i "A" i "O" očevi različite vrste koje uravnotežavaju H.H.H, tri majke, kako bi se upotpunio Univerzum. U trećoj, istinskoj formuli Zveri 666, I i O su suprotnosti koje stvaraju polje rada za A. Ali to je učenje višeg nivoa, koje nije prikladno obrađivati u jednom ovako elementarnom priručniku. U svakom slučaju pogledati Liber Samek, Tačka II, Odeljak J.

² U svemu tome, njegovo telo je samo Njegov instrument, koji poseduje onako kao što astronom kupuje teleskop. Videti u Liber Alef sva detaljnija objašnjenja vezana za ono što se postiže lukavstvom u inkarnaciji.

³ Ukoliko ne postoji, znači da se ne izvodi pravilno.

Čak i u legendi o Prometeju nailazimo na potpuno istu formulu, samo skrivenu, a to važi i za onu o Isusu Hristu, i za mnoga druga mistična obožavanja bogo-čoveka u raznim zemljama⁴.

Magički obred izgrađen na ovoj formuli u suštinskom je skladu sa prirodnim mističkim procesom. Pronalazimo ga u osnovi mnogih važnih inicijacija, može se uočiti u Trećem stepenu Masonerije i u obredu $5^\circ = 6^\circ$ G.D.-a, opisanom u The Equinox I, III. Pomoću ove formule se može izvesti obredna samoinicijacija. Njena suština se sastoji u tome da treba da se odenete kao kralj, zatim da se obnažite i ubijete, da bi se potom uzdigli iz te smrti u Znanje i Razgovor sa Svetim Anđelom Čuvarem. I Premda je ovu formulu sada potisnula formula Horusa, Krunisanog Deteta u Osvajanju, ona i dalje zadržava svoju vrednost za one koji još nisu uspeli da upiju stanovište Zakona Teleme. (Pogledati Prilog, Liber SAMEK. Uporediti i sa "Knjiga duha živih bogova", gde je ovaj obred opširno iznet na nešto drugačiji način: The Equinox I, III, str. 269-272.) Postoji etimološka istovetnost između Tetragramatona i I A O, ali njihove magičke formule su sasvim drugačije, kao što su ovde navedene razlike pokazale.

Vilijam Džejms je u svojoj knjizi Vrste religioznog iskustva dobro razvrstao religije na one koje se zasnivaju na "jednom rođenom" i "dva puta rođenom"; ali religija koju sada obznanjuje Liber Legis dovodi u sklad ove dve vrste time što ih prevazilazi. U njoj nema pokušaja da se smrt prevaziđe tako što će se poricati, kao što je to slučaj kod jednom-rođenih, niti se smrt prihvata kao kapija za novi život, kao kod dva puta rođenih. U A. . A. . život i smrt se podjednako smenjuju u životnom toku, veoma slično smeni dana i noći u istoriji planete. Ali da bi smo nastavili dalje, planetu posmatramo sa daljine. **Brat, pripadnik A. . A. . posmatra (ono što bi neka druga osoba nazvala) "sebe" kao jednu - ili bolje reći, neku - u grupi pojava. On je ono "ništa" čija je svest, s jedne strane, univerzum posmatran kao jedinstvena pojava u vremenu i prostoru, a s druge, negacija te svesti.** Telo i um su važni za čoveka (ako su uopšte važni) onoliko koliko je teleskop važan za astronoma. Ukoliko bi teleskop bio uništen, za Univerzum koji je kroz njega posmatran, to ne bi imalo nikakvog značaja.

Sada će se shvatiti da je formula I A O formula Tifareta. Magičar koji je izvodi je svestan sebe kao čoveka koji je izložen patnji, i koji žudno čeka da prevaziđe to stanje tako što će postati jedno s Bogom. Njemu će to izgledati kao Najviši Ritual, poslednji korak; ali kao što je već naglašeno, to je samo privremeno. Međutim, za običnog današnjeg čoveka, to predstavlja značajno postignuće; a postoji i znatno ranija formula koju ćemo obraditi u Poglavlju 6.

MAJSTOR TERION, u sedamnaestoj godini Eona, je rekonstruisao Reč I A O da bi zadovoljio nove uslove koji su, usled napretka, nastali u Magici. Reč Zakona je Telema, čiji broj je 93, a to je broj koji treba da bude kanon odgovarajuće Mise. Shodno tome, On je proširio I A O tako što je O posmatrao kao Ajin, a zatim dodao Vau kao prefiks i afiks. Potpuna reč tada glasi

וואוֹטֵמָה

čiji je broj 93. Ovu novu Reč možemo detaljno analizirati i pokazati da je ona pravi hijeroglif Rituala Samo-Inicijacije u ovome Eonu Horusa. Za navode u sledećoj napomeni, pogledati u Liber 777.

⁴ Videti Dž. Dž. Frejzer Zlatna Grana; Dž. M. Robertson Poganski Hristosi; Aleister Crowley Zašto je Isus oplakivan.

Magičar u svojoj odori sa krunom na glavi, opremljen štapom, peharom, mačem, pentaklom, stelom, zvonom, knjigom i svetim uljem.

Osnovni momenti su:

ADUT (ATU TAROTA)	BR. AD- UT	HEBREJSKA SLOVA	BR. SLO- VA	PODUDARNOST U PRIRODI	DRUGE PODUDARNOSTI
Hierofant. (Ustoličeni i krunisani Oziris sa štapom) Četiri Poklo- nika; četiri elementa	V	Vau (ekser) englesko V, W ili suglasnik između O i U-ma'- ajab i ma'aruf	6	Bik (zemaljski znak kojim vlada Venera; tu se uzdiže Mesec ali kao muško.) Sloboda, tj. slobodna volja.	Sunce. Sin u Tetragramatonu. (Videti Pogl. III). Pentagram koji ispoljava Duh gospodara i pomiritelja četiri elementa. Heksagram koji sjedinjuje Boga i Čoveka Svesnost ili Ruah. Parsifal kao dete koje gaji majka udovica: Horus, sin Izide i ubijenog Oziris. Parsifal kao Kralj i Sveštenik u Montsalvatu dok izvodi čudo izbavljenja; Horus krunisan i u osvaja- nju, dok zauzima mesto svoga oca. Hrist-Bacchus na Nebesima-Olimpu dok spašava svet.
Pustinjak (Hermes sa Lampom, Krili, štapom, Plaštom i Zmijom).	IX	Jod (ruka) englesko I ili Y	10	Devica (zemaljski znak kojim vlada Merkur uzdignut nad njim; seksualno ambivalentan). Svetlo, tj. Mudrost, Najunutarnjije.	Koren Alfabeta. Spermatozon Mladić koji kreće u pustolovine pošto je dobio Štap. Parsifal u pustinji. Hrist koji traži utočište u Egipatu i koga na Brdu Iskušava Đavo. Nesvesna Volja, ili Reč.

ADUT (ATU TAROTA)	BR. AD- UT	HEBREJSKA SLOVA	BR. SLO- VA	PODUDARNOST U PRIRODI	DRUGE PODUDARNOSTI
Luda (Beba u Jajetu na Lotosu, Bahus Difeus, itd.)	0	Alef (vo) englesko A, manje više.	1	Vazduh (Uslov svog Života, nepristrasno vozilo. Seksualno nerazvijen). Život; tj. organ mogućeg izražavanja.	Slobodan dah. Svastika. Sveti Duh. Utroba Device. Parsifal kao "der reine Thor" ("kišni Torus") koji ništa ne zna. Horus. Hrist-Bacchus kao nevina beba, progonjen od Heroda-Here. Herkul koji davi zmije. Nesvesno sopstvo još uvek neopredeljeno u bilo kom pravcu.
Đavo (Bafomet doveden na presto i obožavan i od Muškog i Ženskog. Videti crtež Elifasa Levija.)	XV	Ajin (oko) englesko A ili O, manje više; Blejanje koze (jarca), A'a.	70	Jarac (zemaljski znak kojim vlada Saturn; pod snažnim uticajem Marsa. Pol muški.) Ljubav; tj. instinkt da se zadovolji Božanstvo kroz sjedinjenje sa Univerzumom.	Parsifal u Crnom Oklopu, spreman da se vrati u Montsalvat kao Spasitelj. Horus u punoj zrelosti. Hrist-Bacchus sa Raspećem i Vencem od trnja.

Sa sledom Eona značaj IAF se menja.

Eon Izide. Doba Matrijarhata. Začće Velikog Dela kao direktnog jednostavnog posla.

U običajima matrijarhata nailazimo odraz ove teorije. Verovalo se da je Partenogeneza istina. Devica (Jod - Virgo) sadrži u sebi principe Rasta - dvopolnog Hermesovog semena. Seme postaje Beba u Jajetu (A-Harpokrat) snagom delovanja Duha (A = Vazduh, koji oploduje Majku-Lešinara), i Beba postaje Sunce ili Šin (F = slovo Tifareta, 6, čak i kada se piše kao Omega na koptskom. Videti 777).

Eon Ozirisa. Doba patrijarhata. Dva pola. "I" začeto kao Otac-Štap. (Jod u Tetragramatonu.) "A", Bebu, proganja Zmaj, koji iz usta bljuje vodu kako bi je progutao. Videti Otkrovenje VII. Zmaj je takođe i Majka - Frojdova "Zla Majka". To je Harpokrat kome preti krokodil iz Nila.

Pronalazimo simboliku (Nojeve) Barke, Kovčega Ozirisa, itd. Lotos je Joni; Voda Plodove Tečnosti. Da bi živelo svoj sopstveni život, dete mora da napusti Majku, i da se odupre iskušenju da se ponovo vrati u nju, u siguran zaklon. Kundri, Armida, Jokasta, Kirka, itd., sve su one simboli ove sile koja iskušava Heroja.

Može je uzeti za slugu⁵ kada zagospodari njome, da bi izlečio oca (Amfortas), da bi ga osvetio (Oziris) ili da bi ga umirio (Jehova). Ali da bi odrastao u zrelog čoveka, on mora da se oslobodi zavisnosti od nje, da zadobije Koplje (Persifal), da zahteva svoje oružje (Ahil) ili da napravi svoju toljagu (Herkul)⁶, i da luta po bezvodnoj pustoši - kao što su to činili Krišna, Isus, Edip, χ.τ.λ. - sve do časa kada, kao "Kraljev Sin" ili vitez lualica, mora da zadobije svoju Princezu i da se popne na tuđi presto. Gotovo sve legende o herojima sadrže u sebi ovu formulu sa neverovatno sličnim simbolima. "F", Vau Sunce - Sin. Pretpostavlja se da je smrtni; ali kako je to predstavljeno? Izgleda kao kranje iskrivljavanje istine: sveti simboli nemaju nikakve veze s tim. Ova laž se nalazi u biti Velike Čarolije. Religija Ozirisa je frojdska izmišljotina oblikovana prema čovekovom strahu od smrti i nepoznavanju prirode. Ideja partenogeneze ostaje, ali se sada pretvara u formulu za oživljavanje polubogova, ili božanskih kraljeva; koji moraju biti ubijeni, a zatim podignuti iz mrtvih, na ovaj ili onaj način⁷.

Eon Horsa. Dva pola u jednoj osobi.

FIAOF: 93, potpuna formula, koja se odnosi, budući da priznaje Sunce kao Sina (Zvezdu), na Jedinstvo manifestovano pre-postojanja iz koga sve izvire i u koje se sve vraća. Zadatak Velikog Dela je da pretvori početno FF Asiaha (sveta materijalne iluzije) u završno FIF Aciluta⁸, svet čiste stvarnosti.

Pisanjem potpunog imena dobija se: FF + IFD+ALP + OIN + FI + 309 = Š T = XX + XI = 31, a to je Ključ Zakona.

F je manifestovana Zvezda.

⁵ Jedini njen tekst u zadnjem Činu je "Dienen: Dienen".

⁶ Obratite pažnju na činjenicu da sva trojica izvesno vreme žive među ženama kao bića bez pola, onemogućeni da vode život muškarca.

⁷ Sve ove ideje se mogu objasniti pomoću antropologije. Ali to nije njihova osuda, već potvrda; jer običaji i legende čovečanstva odražavaju istinsku prirodu vrste.

⁸ Za ovakav način pisanja videti u 777.

I je tajni Život.....Zmija
Svetlo.....Lampa
Ljubav.....Štap
Sloboda.....Krila
Tišina.....Plašt

Svi ovi simboli su prikazani na Adutu "Pustinjak". Oni su moć Joda, čije produženje je Vau. Jod je Ruka kojom čovek ispunjava svoju Volju. Ono je takođe i Devica; njegova suština je neoskrnavljena.

A je Beba "koja je uobličila svoga Oca i oplodila svoju Majku" Harpokrat, itd. kao i ranije; ali ona se razvija u:

O "Đavola" (takođe drugo tajno Oko) uzdignutog pomoću Inicijacije Horusa koja je detaljno opisana na drugom mestu. Ovaj "Đavo" se naziva Satana ili Šejtan, i prema njemu se sa užasavanjem odnose ljudi koji ne znaju njegovu formulu, a umišljajući da su oni sami zli, optužuju samu Prirodu za svoj vlastiti opsenarski zločin. Satana je Saturn, Set, Abrasaks, Adad, Adonis, Atis, Adam, Adonai, itd. Jedina ozbiljna optužba protiv njega sastoji se u tome da je on Sunce na Jugu. Stari Posvećenici živeći, kao što jesu, u zemljama čija su krv bile vode Nila ili Eufrata povezivali su Jug sa toplotom koja uništava život, i prokleli su taj deo sveta gde su sunčane zrake bile najsmrtonosnije. Čak i u legendi o Hiramu bilo je tačno podne kada su ga oborili i ubili. Šta više, Jarac je znak u koji Sunce stupa kada dostiže svoju najvišu Južnu deklinaciju u vreme zimske kratkodnevnicе, godišnjeg doba u kome umire vegetacija, za narode severne zemaljske polulopte. To je bio još jedan razlog za proklinjanje Juga. Treći je tiranija, toplih, suvih, otrovnih vetrova; pretnja pustinja i okeana, smrtonosnih zbog svoje tajanstvenosti i neprohodnosti; sve je to u njihovoj svesti bilo vezano za Jug. Ali za nas, koji poznajemo astronomske činjenice, ova odbojnost prema jugu je glupo sujeverje koje je proisteklo samo zbog uslova u kojima su slučajno živeli, a koje su oni nametnuli našim duhovnim precima. Ne vidimo neprijatelja u nečemu što je Levo ili Desno, Gore ili Dole, ili u bilo kom drugom paru suprotnosti. Ove antiteze su stvarne jedino kao određište položaja; one su stvar dogovora o proizvoljno izabranom načinu za predstavljanje ideja u pluralističkoj simbolici koja se zasniva na dvojnosti. "Bog" mora biti definisan u smislu ljudskih ideala i instikata. "Istok" nema nikakvo značenje, izuzev u odnosu na unutrašnje zemaljske stvari, kao apsolutan smer u prostoru, on menja svoj položaj u toku svaka četiri minuta. "Gore" ne znači isto čak ni za dva čoveka, izuzev u slučaju da se obojica nalaze na istoj liniji koja ih povezuje sa centrom zemlje. "Tvrdo" je stvar lične procene naših mišića. "Istinito" je krajnje neinteligentan epitet, koji se tvrdokorno odupire analizi čak i najposobnijih filozofa.

Zato ne možemo imati nikakvog obzira kada se radi o ponovnom uspostavljanju ideja "obožavanja đavola", prokaženih samo zato što nas zakonima zvuka, i fenomenima govora i sluha, primoravaju da se povežemo sa grupom "Bogova" čija se imena zasnivaju na ŠT ili Đ, čiji izgovor omogućava slobodno izgovoren samoglasnik A. Jer ta imena podrazumevaju kvalitete kakvi su hrabrost, iskrenost, energija, ponos, moć i pobjeda; to su reči koje izražavaju stvaralačku i očinsku volju.

"Đavo" je Jarac, Jarac koji skače po najvišim planinama, Božanstvo koje, ukoliko se ispolji u čoveku, stvara od njega Aegipana, Sve.

Sunce ulazi u ovaj znak kada se sprema da obnovi godinu na severu. On je takođe i samoglasnik O, pogodan za urlikanje i komandovanje, budući da ga formira snažan dah koji kontrolišu čvrsto zaokružena usta.

On je Otvoreno Oko uzdignutog Sunca, pred kojim sve senke iščezavaju; ali i Tajno Oko koje stvara predstavu njegovog Boga, Svetlosti i daje mu moć da izrekne proročanstvo, osvetljavajući um.

Tako je on Bog koga je napravio Čovek, uzvišen, nestrpljiv; on svesno dostiže svoj puni stas i biva spreman da započne putovanje kako bi spasao svet. Ali on ne može da se javi u svom istinskom obliku; vizija Pana bi dovela do ludila od straha. On mora prikriti Sebe svojim izvornim spoljašnjim obličjem.

Zato se on javlja naizgled kao čovek kakav je bio u početku; on živi život čoveka; uistinu, on je sveti čovek. Ali njegova posvećenost ga čini gospodarem Događaja, omogućavajući mu da shvati, da sve što mu se događa predstavlja izvršenje njegove istinske volje. Tako je poslednja faza njegove inicijacije iskazana u našoj formuli u vidu završnog:

F - Nizovi promena ne utiču na njegov identitet; ali ga objašnjavaju njemu samome. Slično kao što je bakar i dalje bakar i nakon hemijskih reakcija u kojima je prošao kroz

$\text{Cu} + \text{O} = \text{CuO}$; $\text{CuO} + \text{H}_2\text{SO}_4 = \text{CuSO}_4\text{O}(\text{H}_2\text{O})$; $\text{CuSO}_4\text{O}(\text{H}_2\text{O}) + \text{K}_2\text{S} = \text{CuS}(\text{K}_2\text{SO}_4) + \text{duvaljka i redukujuće sredstvo} = \text{Cu}(\text{S})$.

To je i dalje isti onaj bakar, samo smo sada naučili nešto o njegovim svojstvima. Uočili smo da je neuništiv, on sam je nevidljiv u svim tim dogodovštinama kroz koje prolazi i u svima njima je prenošen. Šta više, vidimo da on može samo da koristi svoje moći, da ispunjava mogućnosti svoje prirode i zadovoljava svoje jednačine uz mešanje sa sebi odgovarajućim supstancama. Njegovo postojanje kao izdvojene supstance, svedoči o tome da je podložan potresima; a oseća bol kakav oseća nerazumni jednogodišnjak dok ne shvati da je svako iskustvo olakšanje, izražavanje samoga sebe; i da ga ne može povrediti bilo šta što bi ga moglo zadesiti. U Eonu Ozirisa je uistinu shvaćeno da Čovek mora da umre da bi mogao da živi. Ali sada, u Eonu Horsa, znamo da je svaki događaj smrt; subjekat i objekat ubijaju jedno drugo "u ljubavi pod voljom"; svaka takva smrt je po sebi život, sredstvo pomoću koga čovek spoznaje sebe kroz nizove događaja.

Drugi momenat po važnosti predstavlja upotpunjavanje "A", bebe Baha, sa "O", Panom (Persifal zadobija Koplje, itd.).

Prvi proces je pronalaženje I u Vau - inicijacija, pročišćenje, pronalaženje svojih Tajnih Korena, bezpolna Devica koja je 10 (Malkut), ali čiji je pun naziv 20 (Jupiter).

Ovaj Jod u Devici se proširuje u Bebu u Jajetu kroz uobličavanje Svete Mudrosti Istine Hermesa u Tišinu Lude. On zadobija Oko-Štap, osma-tračko i aktivno i obožavano. Obrnuti Pentagram - Bafomet - potpuno razvijen Hermafrodit - začinja sebe u sebi ponovo kao V.

Obratite pažnju da sada postoje dva pola u jednoj osobi, tako da je svaki pojedinac seksualno samostvarajući, dok Izida poznaje samo jedan pol, a Oziris smatra da su dva pola suprotstavljena. Formula je sada Ljubav u svim slučajevima; a kraj je početak, ali na višoj ravni.

"I" nastaje iz "V" koje je izgubilo svoj rep, "A" kroz uravnoteženje 4 Joda, "O" pravljenjem obrnutog trougla napravljenog od Joda, što ukazuje na formulu:

Nuit - Hadit - Ra-Hoor-Kuit. "A" je element zavitan kao Svastika - stvaralačka Energija u uravnoteženom delovanju.

FORMULA NEOFITA¹

Ova formula ima za "predmet rada" običnog čoveka koji ništa ne zna i ni za šta nije sposoban. Zato je predstavljen kao osoba zavezanih očiju i svezana. Njegova jedina pomoć je njegova težnja, koju predstavlja službenik koji treba da ga uvede u Hram. Pre ulaska, on mora da se pročisti i posveti. Kada uđe u Hram, od njega se zahteva da se veže zakletvom. Njegova težnja je sada uobličena u Volju. On pristupa tajanstvenom obilasku Hrama, iz razloga koji će biti opisani u poglavlju "O Kretnjama". Nakon daljeg pročišćavanja i posvećenja, njemu se na trenutak dozvoljava da vidi Gospodara Zapada, i stekne hrabrost² da izdrži. Po treći put se pročišćava i posvećuje i tada vidi Gospodara Istoka, koji održava ravnotežu i drži ga na pravom putu. Na Zapadu zadobija energiju. Na Istoku je sprečen da je rasipa. Tako ojačanog, mogu ga primiti u red neofita tri visoka službenika, sjedinjujući na taj način Krst sa Trouglom. Tada može biti postavljen između stubova Hrama da bi primio četvrto i završno posvećenje. U ovom položaju prenose mu se tajne stepena u koji se uvodi, i poslednja od veza kojima je bio sputan se kida. Sve ovo se zapečaćuje primanjem svete tajne Četiri Elementa. (Crowley).

Videće se, da je **svrha celog ovog obreda da se nepokretna i nemoćna stvar obdari uravnoteženom kretanjem u datom smeru**. Brojni primeri ove formule su izneti u The Equinox I, br. II i III. To je formula Obreda Neofita HZ.Z. Treba je koristiti u posvećivanju materijalnog oružja koje koristi magičar, a može se koristiti i kao prva formula inicijacije.

U knjizi nazvanoj Z 2³ (Equinox I, II) ova formula je izneta do najsitnijih detalja, ali na osnovu opisa u knjizi opiti ne mogu sasvim pažljivo da se prouče i izvedu. Nažalost, ona je najpotpunija od svih. To je usled nedostatka predmeta na kome se radi, jer je on toliko maglovit, da je potrebno mnogo toga da se uradi da bi se on objedinio.

¹ Videti Obred Neofita u The Equinox I, II.

² Strah je izvor svih lažnih opažanja. Čak je i Frojd dotakao ovu temu.

³ Delovi koji govore o predskazivanjima i alhemiji su pri kasnijem čitanju najordinarnija glupost, dok su pri prvom nejasni i nepraktični.

VII

FORMULA SVETOG GRALA: ABRAHADABRA: I IZVESNIH DRUGIH REČI TAKOĐE: MAGIČKO PAMĆENJE

I

Hijeroglif prikazan u Sedmom Ključu Tarota (opisan u 12. Etiru, Liber 418,) je Kočijaš NAŠE GOSPE BABALON, i on nosi njen Pehar ili Gral.

Sada je to veoma važna formula. Možemo reći da je Prva među Formulama, u izvesnom smislu, jer to je formula Odricanja¹. Ona je i poslednja!

Za ovaj Pehar je rečeno da je pun Krvi Svetaca; **što znači, svaki "svetac" ili magičar mora dati i poslednju kap svoje životne krvi peharu**². To je cena koja se plaća za magičku moć. A ukoliko pod magičkom moći podrazumevamo istinsku moć, sažimanje svih sila sa Vrhunskom Svetlošću, istinsko Venčanje Ruže i Krsta, **tada je ta krv nuđenje Devičanstva, žrtva koja se podnosi isključivo da bi se zadovoljio Gospodar**, žrtva čija je jedina nagrada bol rađanja njegovog deteta. Ali "prodati dušu đavolu", **odreći se bilo čega da bi se zadobila odgovarajuća lična korist**³, **predstavlja crnu magiju**. Vi više niste plemeniti davalac svega što imate i što jeste, već podli trgovac na sitno.

Međutim, simbolika ove formule je donekle drugačija, budući da je to formula Žene čiji se Pehar mora napuniti. To je pre žrtva Muškarca, koji prenosi svoj život na svoje potomstvo. Jer žena u sebi ne nosi princip novog života, izuzev privremeno, i to samo kada joj ga neko da.

Ali ova formula podrazumeva mnogo više i od ovoga. Jer ono što Magus nudi NAŠOJ GOSPI je ceo njegov život. Krst je i Smrt i Stvaranje, a na Krstu se rascvetava Ruža. Potpuni značaj ove simbolike je toliko uzvišen, da se teško može uklopiti u jedno, ovako elementarno, delo, Čovek mora da bude Izuzetni Adept i spreman da umre, pre nego što bude u stanju da vidi simbole, čak i na nižoj ravni. Samo ih Majstor Hrama može u potpunosti razumeti.

(Međutim, čitalac može pročitati Liber CMVI u The Equinox, I. VI, 12. i 2. Etir u Liber 418 u The Equinox I. V, kao i o simbolici V° i VI° u O.T.O.)

¹ Ovde nema nikakvih moralnih postavki. Međutim, opredeliti se za A, znači odbaciti ono što nije A: u krajnjem, to je tako ispod Bezdana (Videti Prilog II).

² Sam Crowley se tako posvetio; zato je sebe zvao Sveti Aleister Crowley, a svoju autobiografiju autohagiografijom. Drugačije rečeno, on - magičar - mora do krajnosti da bude posvećen Skerletnoj Ženi, preuzimajući zavet svetog pokoravanja Njoj. Videti Magički dnevnik Zveri 666.

³ Pretpostavljena lična korist. Uistinu ne postoji osoba koja dobija, tako da je cela ova razmena obostrana prevara.

Bilo bi neumesno da se na ovom mestu govori o očuvanju ove krvi koju NAŠA GOSPA nudi DREVNOM, HAOSU⁴, Ocu Svih, da bi ga oživila, niti o tome kako njegova božanska Esencija ispunjava Čerku (dušu Muškarca) i postavlja je na Presto Majke, ispunjavajući Ekonomiju Univerzuma i tako nagrađuje Magičara (Sina) desetohiljadostruko. Toliko je sveta Misterija Tajne nad Tajnama Majstora Hrama, da je ovde samo nagoveštena kako bi oslepela drznika koji bi neovlašćeno mogao pokušati da proviri kroz veo, i pri tom osvetli tamu koja je takva da bi je samo jedan zrak Sunca mogao da vine u život i svetlost.

II

ABRAHADABRA je reč koju treba proučiti u The Equinox I, V, "Hram kralja Solomona". Ona predstavlja potpuno ispunjeno Veliko Delo, pa je, otuda, arhetip svih nižih magičkih radnji. Ona je suviše savršena da bi se mogla unapred primeniti na bilo koju od njih. Ali jednu od ovih radnji, koja predstavlja izuzetak, moguće je proučiti u The Equinox I, VII, "Hram kralja Solomona", gde je u celosti dato prizivanje Horusa putem ove formule.

Obratiti pažnju na to kako se ove ideje odražavaju jedna na drugu. Formula Horusa još nije tako detaljno razrađena da bi bila opravdana rasprava o njenoj egzoteričnoj teoriji i praksi; ali, moglo bi se reći da je ona, u odnosu na formulu Ozirisa, ono što je turbina za mašinu sa naizmeničnim pogonom.

III

Postoje i mnoge druge svete reči koje čuvaju formule, a koje su veoma delotvorne u određenim radnjama.

Na primer, V.I.T.R.I.O.L. daje određeni Poredak Planeta koristan za rad Alhemičara. ARARITA je formula makrokosmosa koja poseduje moć u izvesnim veoma uzvišenim Operacijama Magike Najunutarnijeg Svetla. (Videti Liber 813.)

Formula Telema se, ukratko, može predstaviti ovako: θ "Sjedinjeni Babalon i Zver" - ε za Nuit (CCXX, 1. 61) - λ Delo izvršeno u Pravdi - η Sveti Gral - μ Voda u njemu - α Beba u Jajetu (Harpokrat na Lotosu).

Formula Agape glasi ovako:

Dionis (veliko A) - Devičanska Zemlja γ - Beba u Jajetu (malo α - lik Oca) - Pokolj Nevinih, π (presa za vino) - Kćerka Zanosna, η .

Učenik će videti da će mu ona dobro poslužiti kada bude razrađivao detaljno ove ideje i gradio metodu za njihovu primenu. Postoji i gnostičko ime za Sedam Samoglasnika, koje daje muzičku formulu najmoćniju u zazivanjima Duše Prirode. Pored toga postoji i ABRAXAS, i XNOUBIS, i MEITHRAS; i uistinu se može tvrditi da **svako istinsko ime Boga daje formulu za prizivanje toga Boga**⁵. Zato je nemoguće, čak i kada je to poželjno, da se izanaliziraju sva ta imena. Opšta metoda za njihovo analiziranje je data, a magičar sam mora razraditi svoju vlastitu formulu za svaki slučaj ponaosob.⁶

⁴ HAOS je opšti naziv za sveukupnost Jedinica Postojanja; otuda je to ime ženskog roda. Svaka jedinica HAOSA je sama po sebi Otac Svih.

⁵ Članovi IV° O.T.O. su dobro upoznati sa Magičkom Reči čija analiza sadrži svu Istinu, ljudsku i Božansku, reči koja je uistinu moćna za svaku grupu koja se usudi da je upotrebi.

⁶ Sveta Kabala (Videti Liber D u The Equinox I. VIII, Dodatak, i Liber 777) daje potrebna značenja i primenu analize. Videti takođe The Equinox I. V, "Hram kralja Solomona".

IV

Treba napomenuti da i svaki stupanj ima za sebe svojstvenu magičku formulu. Tako se formula Abrahadabra odnosi na nas, kao ljude, prvenstveno zato što svako od nas predstavlja pentagram ili mikrokosmos; zato moramo da budemo u ravnoteži sa heksagramom ili makrokosmosom. Drugim rečima, $5^\circ = 6^\circ$ je formula Solarne operacije; ali zato je $6^\circ = 5^\circ$ formula Materijalne operacije, tako da ova zamena brojeva podrazumeva sasvim drugačije Delo. U prvom slučaju problem je bio da se mikrokosmos rastoči u makrokosmosu; dok u drugom problem predstavlja izdvajanje određene sile iz makrokosmosa, upravo kao što je to radio praistorijski čovek kada je klesao kamenu sekiru iz krečnjačkih naslaga. Na sličan način i operacija Jupitera predstavlja njegovo uravnoteženje sa Venerom. Grafička formula ove operacije će glasiti $7^\circ = 4^\circ$, i tu će se nalaziti reč u kojoj je opisan karakter ove operacije, upravo kao što Abrahadabra opisuje Operaciju Velikog Dela.

Bez predrasuda možemo reći da je opšte važeće pravilo da što se više udaljavamo od najmanje razlike u veličinama jednakosti sa dve strane jednačine, to je teže izvesti operaciju. Tako, ako uzmemo slučaj lične operacije simbolički predstavljene stepenovima, teže je postati Neofit, $1^\circ = 10^\circ$, nego preći iz tog stupnja u stupanj Zelota, $2^\circ = 9^\circ$.

Otuda je inicijacija, u izvesnom smislu, sve lakša kada se pređe prvi stupanj. Ali (naročito nakon prelaska Tifareta) razlika između dva stepena se povećava i to mnogostruko, kao kod geometrijske progresije, s tim što se ovde i sam množitelj sve više povećava.⁷

Sasvim je očigledno da je nemoguće da se svaka od ovih formula razradi do detalja u jednoj knjizi. Pre nego što otpočne bilo koju operaciju, magičar mora da je prouči sa kabalističkog stanovišta, kako da izgradio svoju teoriju u skladu sa savršenstvom. Pripremljenost u Magici je podjednako važna kao i u Ratu.

V

Bilo bi korisno da se nešto detaljnije prouči neobična reč AUMGN, budući da njena analiza predstavlja izvanredan primer principa na osnovu kojih Praktikus može da izgradi svoje vlastite Svete Reči.

Ovu reč je izrekao i sam Majstor Terion, kao sredstvo da označi svoj rad koji je izvršio u svojstvu Zveri, Mudrosti Eona. Da bi je razumeli, moramo prvo da razmotrimo reč koju ona zamenjuje i iz koje je izvedena, reč AUM.

⁷ Nedavno je dat predlog sa se Hijerarhija Stepnova "uništi i zameni" sistemom prstena podeljenog na 13 jednakih stepeni. Naravno, postoji jedno osećanje po kome je svaki stepen Stvar sama po Sebi. Hijerarhija samo predstavlja pogodan način da se klasifikuju uočene činjenice. Podsetimo se slučaja sa demokratijom koja je, nakon što je ministar Unutrašnjih poslova podneo saopštenje da je uzrok nedostatka sredstava posledica Zakona ponude i potražnje, dozvolila da se jednoglasno donese odluka o opozivu ovako nepravednog zakona!

Svaka osoba, bez obzira na stupanj koji je postigla u Redu, ima i svoj "prirodni" stepen koji odgovara njenim urođenim sposobnostima. Ona može da očekuje da će biti "izbačena" u taj stupanj kada postane $8=3$. Tako jedan čovek, tokom cele svoje karijere po svojoj suštini može ostati Necah, a drugi Hod. Na isti način su i Rembrant i Rafael zadržali svoje vlastito gledište u svim fazama svog stvaralaštva. Praktične posledice ovoga mogu biti u tome što će nekim aspirantima biti neobično teško da postignu izvestan stupanj; ili, što je još gore, dozvoliti svojim urođenim predispozicijama da utiču na njih tako da zanemare one tipove posla koji su im neprijatni, i da upražnjavaju samo one koji im se sviđaju. Na taj način mogu postati daleko neuravnoteženiji, nego što su to ikada bili, uz katastrofalne posledice. Uspeh u omiljenom poslu predstavlja iskušenje; ko god poklekne pred tim, sprečava svoj vlastiti razvoj. Istina, svaka Volja je delimična; ali, čak i takva, ona se može ispuniti samo simetričnim širenjem u svim pravcima. Mora se podesiti prema Univerzumu ili će biti nesavršena.

Reč AUM je tajna hinduska mantra, koja je bila vrhunski hijeroglif Istine, srž Svetog Znanja. Mnogi tomovi su napisani u vezi sa ovim; ali za naše trenutne potrebe, neophodno je samo da se objasni kako je došlo do toga da ona posluži za označavanje glavnih filozofskih ideja Rišija.

Prvo, ona predstavlja potpuni tok zvuka. Izgovara se istiskivanjem vazduha iz grla uz širom otvorena usta, pa onda kroz usnu duplju sa usnama postavljenim tako da glas A prelazi u O (ili U) koje se izgovara sa čvrsto oblikovanim usnama, da bi se na kraju usne zatvorile kod izgovora M. Simbolički, ovaj izgovor predstavlja tok Prirode od slobodnog, bezobličnog stvaranja, preko kontrolisanog i oblikovanog čuvanja, do tišine uništenja. Tri zvuka se sažimaju u jedan; i tako ova reč predstavlja hindusko Trojstvo - Bramu, Višnu i Šivu; i operaciju koju u Univerzumu izvodi njihova trojna energija. Otuda je to formula Manvantara, ili perioda manifestovanog postojanja koji smenjuje Pralaja, period tokom koga je stvaranje pritajeno.

Kabalističkom analizom je utvrđeno da ova reč poseduje slična svojstva. "A" je negativno, ali i jedinstvo koje ga koncentriše u pozitivan oblik. "A" je Sveti Duh koji začinje Boga u telu Device, prema formuli koju dobro znaju oni koji su proučavali Zlatnu granu. "A" je i "beba u Jajetu" stvorena na takav način. Tako je "A" dvopolno. Ono je izvorno biće - Zevs Arhenotelus, Bahus Difeus, ili Bafomet.

"U" ili "V" je sam otelotvoreni sin Njegov broj je 6. Otuda se ono odnosi na dvojnu prirodu Mudrosti, božansku i ljudsku; preplitanje uspravnog i obrnutog trougla u heksagramu. To je prvi broj Sunca, čiji je poslednji broj⁸ 666, "broj čoveka".

Slovo "M" predstavlja prestanak ovog procesa. To je Obešen Čovek u Tarotu; formiranje individualnog iz apsolutnog prestaje sa njegovom smrću.

Tako vidimo da je AUM, u bilo kom sistemu, izraz učenja koje podrazumeva katastrofu u prirodi. Njegova formula je srodna sa formulom Ubijenog Boga. U njoj se ne nalazi "vaskrsenje" i "uspeće". Oni su kasniji izum i ne zasnivaju se na nužnosti; njih, zaista, možemo opisati kao frojdovske utvare prizvane strahom od suočavanja sa stvarnošću. Hindus ih, ustvari, još manje poštuje. Po njegovom shvatanju, samo postojanje je nešto čemu se može ozbiljno prigovoriti⁹; a njegova glavna briga je da prizove Šivu¹⁰ da uništi varku koja proizlazi iz prokletstva Manvantara.¹¹

Najveće otkrovenje Velikog Eona Horsa je to što formula AUM više ne predstavlja činjenice o prirodi. Gledište koje ona iznosi se zasniva na pogrešnom shvatanju karaktera postojanja. Majstoru Terionu je ubrzo postalo jasno da je AUM bio neodgovarajući i zavaravajući hijeroglif. On navodi samo deo istine, a podrazumeva i suštinsku neistinu. Zato je Majstor Terion odlučio da promeni ovu reč na takav način da bude odgovarajući predstavnik Tajne nad Tajnama koju nije otkrio Eon čija je Mudrost On (Majstor Terion) uspeo da postane.

⁸ Sunce počinje sa 6, kvadrat 6x6 sadrži 36 kvadrata. Raspoređujemo brojeve od 1 do 36 tako da se svaki red, kolona i dijagonala saniraju do istog broja. Taj broj je 111; ukupan zbir svih je 666.

⁹ Telemi se slažu da manifestovano postojanje podrazumeva Nesavršenstvo. Ali oni shvataju zašto je Savršenstvo smislilo ovakvu masku. Ova teorija je u potpunosti izneta u Liber Alef. Videti u Poglavlju V deo koji se odnosi na završno F u FIAOF.

¹⁰ Teorija Vaišnava, iako naizgled suprotna, prilikom analize se pokazala praktično istovetnom.

¹¹ Manvantara, ogroman vremenski ciklus u kome univerzum postoji u manifestovanom obliku.

Glavni cilj zadatka je bio da se naglasi istinska činjenica da suština prirode nije katastrofa, već talasanje. Moglo bi se zaključiti da su Manvantara i Pralaja u stvarnosti krivulje koje se nadovezuju; ali hinduska doktrina je dosledna u poricanju postojanja bilo kakve veze između ove dve uzastopne faze. Podjednako važno je bilo da se ne poremeti Trojni raspored u reči, do čega bi došlo ukoliko bi se dodala druga slova. Bilo je poželjno i da se jasno ukaže da slovo "M" ne predstavlja operaciju koja se istinski dešava u prirodi, izuzev kao prikrivanje pojave u apsolutnom; a to je proces, koji čak i kada se tako shvata, ne predstavlja istinsko uništenje, već nasuprot, oslobođenje svega od promena koje su bile pogrešne za njega. Majstoru Terionu je palo napamet, da je istinska priroda Tišine u tome da se omogući neprekidno vibriranje talasajuće energije, oslobođene pogrešnih predstava, koje joj pripisuje Ahamkara ili dar stvaranja Ega. Pretpostavka Ega da je svesna individualnost ono od čega je sazdano postojanje, dovodi ga dotle da smatra da je njegov, očigledno, katastrofi nastrojen karakter deo poretka prirode.

Talasajuća formula raspadanja u Kabali je predstavljena slovom "N", koje se odnosi na Škorpiona, u čijoj su trojnoj prirodi objedinjeni Orao, Zmija i Škorpion. Ovi hijeroglifi, sami po sebi, ukazuju na duhovne formule inkarnacije. Majstor Terion je želeo da u Reč Novog Eona uključi i slovo G, još jednu trojnu formulu koja odražava aspekte meseca, a koji, opet, izražava prirodu ljudskog postojanja. Naime, Mesec je, sam po sebi, tamno nebesko telo; svetlost koja se vidi potiče od zraka koje sunce baca na njega; a to je upravo isti onaj način na koji uzastopne inkarnacije stvaraju vidljivu pojavu, to je samo usamljena zvezda, a svaki čovek je zvezda, koja ostaje ono što jeste, bez obzira na to da li se sa zemlje vidi.

I tako se dogodilo da koren GN označava i znanje i stvaranje objedinjene u jednoj ideji, u apsolutnom obliku nezavisnom od ličnoga. Slovo "G" je bezvučno slovo, kao što je to u reči Gnosis; a glas GN je nazalan, ukazujući time na dah života kao suprotnost dahu govora. Teran ovim razlozima, Majstor Terion je predložio da se slovo "M" u reči AUM zameni složenim glasom MGN, kao simbolom tanane promene koja se javlja između očite tišine i smrti koja prekida manifestovani život Vaua putem neprekidnog vibriranja bezlične energije koju zrači priroda stvaranja i znanja, a kada se još dalje razradi ova ideja, Devičanskog Meseca i Zmije kako bi se uključilo i sećanje na legendu, tako snažno izopačenu u hebrejskoj legendi, o Rajskom Vrtu i njenom još pogubnijem lažnom falsifikovanju, u onoj gorkoj sektaškoj izmišljotini, o Apokalipsi.

Zdrav rad uvek sam sebe opravdava time što obezbeđuje potvrđene činjenice koje Kabalisti nisu razmatrali. U ovom slučaju, Majstor Terion sa oduševljenjem primećuje da njegovo kombinovano slovo MGN, stvoreno na osnovu teorije u nameri da se ugradi novo znanje Eona, ima vrednost 93 ($M = 40$, $G = 3$, $N = 50$). Devedeset tri je broj reči Zakona - Telema - Volje i Agape - Ljubavi koja ukazuje na prirodu Volje. Dalje, to je broj Reči koja savladava smrt, kao što je poznato članovima stepena M.M. u O.T.O.-u to je takođe i broj potpune formule postojanja na način izražen u istinskoj Reči Neofita, gde se postojanje uzima da bi se unela ona faza celine koja predstavlja konačno razrešenje Kabalističke Nule.

Konačno, ukupna numeracija Reči AUMGN je 100, što je, kako su naučili posvećenici Svetilišta Spoznaje O.T.O.-a, izraz jedinstva u vidu potpune manifestacije dat kroz simboliku čistog broja, budući da je to Keter izražen po Aiq Bkr¹²; to je i Malkut pomnožen sam sobom, i na taj način uspostavljen u pojavnom univerzumu. Ali i više od toga, ovaj broj 100 na tajanstven način ukazuje na Magičku formulu Univerzuma kao na motor sa naizmeničnim pogonom za proširivanje Ništavila putem uređaja za uravnoteživanje suprotnosti. $\aleph = 100$ ($20 + 80$). $\aleph = \chi = (\text{Κτεις} : \aleph) = \phi = \Phi\alpha\lambda\lambda\omicron$; (prema Notarikonu).

Šta više, 100 je i vrednost slova Qoph, što znači "potiljak", cerebelum, gde je prvenstveno smeštena moć stvaranja ili reprodukcije. U Tarotu Kof je "Mesec", karta koja ukazuje na varku, premda pokazuje i dopunske sile koje deluju u mraku i Krilatu Bubu ili Ponoćno Sunce u svojoj Barci dok putuje kroz Nadir. Njegova jeciratska atribucija su Ribe, simbol pozitivnih i negativnih sila fluidne energije, muške Ihtus ili

"Pesce" i ženska Vesica, koje traže anodu, odnosno katodu. Otuda je broj 100 združeni glif tananih energija koje učestvuju u stvaranju Iluzije, ili Odraza Stvarnosti, koji mi nazivamo manifestovano postojanje.

Sve ovo su osnovne postavke vezane za AUMGN. Trebalo bi da budu dovoljne da učenik shvati metode koje se koriste za stvaranje hijeroglifa Magike i da ga naoružaju mantrama izuzetne moći u zavisnosti od njegove sposobnosti da shvati Univerzum i kontroliše u sebi posledice Karme Univerzuma.

VI

MAGIČKO PAMĆENJE

I

Nema važnijeg zadatka od istraživanja svojih prošlih inkarnacija.¹³ Zoroastra kaže: "Istraži reku duše; kada i sa kojim ciljem si došao". Niko ne može pametno ispuniti Istinsku Volju ukoliko ne zna ko je. Liber Tišarb, The Equinox I. VII, daje uputstva za određivanje ovoga putem izračunavanja rezultante sila koje su uticale da neko postane ono što jeste. Međutim, ovaj postupak je ograničen samo na sadašnju inkarnaciju.

Ukoliko se neko probudi u čamcu na nepoznatoj reci, ne bi trebalo da požuri sa zaključkom da je smer koji on vidi, smer celokupnog toka reke. Mnogo će mu pomoći ako se priseti kretanja reke u ranijim deonicama kroz koje je prošao pre nego što je zaspao. Osetiće još veće olakšanje kada postane svestan činjenice da postoji samo jedna ujednačena i stalna sila koja određuje sve strujne tokove reke: gravitacija. Tada može veselo zaključiti "da se i najčudljivija reka sigurno negde uliva u more".

Liber Tišarb opisuje metodu za postizanje Magičkog Pamćenja tako što će se vežbati pamćenje unazad. Međutim, možda je još korisnije pažljivo vežbanje Daharane. Što više potiskuje sećanje na skorašnje događaje, čovek je sve sposobniji da prodre u dublje slojeve - ponovo počinju da se bude sećanja iz detinjstva. Kada zađemo još dublje, nailazimo na one misli čije nas poreklo zbunjuje. Neke od njih očito pripadaju ranijim inkarnacijama. Negovanjem ovi delovi uma se mogu razviti; postajemo stručnjaci; ove, prvobitno raštrkane elemente, povezujemo u organizovanu celinu; kada se jednom ovlada ovom veštinom, sposobnost se povećava neverovatnom brzinom.

¹² Metoda za tumačenje svetih knjiga po kojoj je 1 = 10 = 100, 2 = 20 = 200, itd.

¹³ Reinkarnaciji se zamera da je uzrok naglog povećanja populacije na ovoj planeti. Odakle dolaze nove duše? Nije potrebno da se izmišljaju teorije o drugim planetama; dovoljno je reći da zemlja prolazi kroz period kada se ljudi sve više stvaraju iz elemenata. Dokazi za ovu teoriju budu oči; ni u jednom ranijem periodu nije bilo toliko nezrelosti, nedostatka takmičarskog iskustva, verovanja u nesuvisle formule. (Uporedite nezrelu emocionalnost i lakovernost prosečnog "visoko-obrazovanog" Anglosaksonca sa pronicljivim zdravim razumom običnog neobrazovanog seljaka.) Danas se veliki deo čovečanstva sastoji od duša koje po prvi put žive ljudski život. Obratite pažnju na neverovatnu rasprostranjenost homoseksualnosti i drugih oblika nedostatka seksualnosti. Postoje ljudi koji ne razumeju, ne prihvataju i ne koriste čak ni formulu Ozirisa. Oni su u srodstvu sa "jednom-rođenima" Vilijama Džejmsa, koji su nesposobni za filozofiju, magiku, čak i religiju, pa instiktivno bežeći od užasa posmatračke Prirode, koju oni ne shvataju, traže utočište u sladunjavim tvrdnjama kao što su one iznete u Hrišćanskoj Nauci, Spiritualizmu i svim onim tobožnjim "okultnim" verovanjima, kao i u užgornim oblicima takozvanog Hrišćanstva.

Mnogo je lakše (iz očiglednih razloga) postići Magičko Pamćenje kada se neko, zaklet na mnogo života, odmah reinkarnira. Veliku prepreku čini pojava nazvana frejdovsko zaboravljanje; što će reći, da neki neprijatan događaj, iako verno zabeležen u mozgu, mi ne uspevamo da dozovemo u pamćenje, ili ga se sećamo pogrešno, zato što je za nas bio suviše bolan. Psihopatologija svakodnevnog života detaljno analizira ovu pojavu i daje primere za nju. Danas, kada je Smrt Kralj Užasa, zaista je teško suočiti se sa ovim. Čovečanstvo je stvorilo čitavu vojsku fantastičnih maski; ljudi pričaju o "odlasku na nebo", "prelasku" i slično; zastave lepršaju sa bastilja teorija koje nemaju nikakve stvarne podloge. Neko instiktivno beži od sećanja na prethodnu smrt, kao što neko beži od pomisli na onu koja ga čeka¹⁴. U ovome može mnogo da pomogne način na koji prosvetljeni gledaju na ove stvari.

Čim se pređe Pons Asinomur, vežba postaje mnogo lakša. Mnogo je lakše stići do života koji je bio pre ovog sadašnjeg; poznavanje smrti omalovažava njen značaj.

Početniku će biti mnogo lakše ako poseduje intelektualnu podlogu koja mu omogućava da se poistoveti sa nekom ličnošću iz neposredne prošlosti. Kratak osvrt na sretnu zvezdu koja je pratila Aleister Crowley-a, kada se radi o ovome, mogao bi da bude dobar vodič. Videće se da karakter tačka dodira veoma varira.

1. Elifas Levi je umro otprilike šest meseci pre nego što će se roditi Aleister Crowley. Pretpostavlja se da ego koji se reinkarnira zaposeda fetus otprilike u toj fazi razvoja.
2. Elifas Levi je neverovatno ličio na oca Aleister Crowley-a. Naravno, ovo samo ukazuje na izvestan stepen pogodnosti sa fizičkog stanovišta.
3. Aleister Crowley je napisao komad "Fatalna Sila" u vreme kada još uvek nije pročitao nijedan od radova Elifasa Levija. Tema ovog komada je vrlo neobičan tip Magičke Operacije. Formulu, za koju je Kroli mislio da je njegova originalna zamisao, pominje Levi. Ni na jednom drugom mestu nismo bili u stanju da je pratimo sa tako izrazitom podudarnošću u svakom detalju.
4. Crowley je konstatovao da mu je jedan kvart Pariza neobično poznat i zanimljiv. To nije bila uobičajena pojava "već viđenog", to je prvenstveno bio doživljaj vraćanja kući. Kasnije je saznao da je Levi dugo godina živio u susedstvu.
5. Postoje mnoge neobične sličnosti između događaja u životima Elifasa Levija i Aleister-a Crowley-a. Roditelji obojice su želeli da im sinovi budu sveštena lica; obojica su bila nesposobna da svoje izuzetne talente iskoriste na uobičajen način; obojicu je pratilo neverovatno proganjanje, a autori tih progona kao da su se stideli sami sebe; događaji vezani za njihove brakove¹⁵; u svemu tome su postojale neverovatno bliske paralele.

¹⁴ Zamišljanje naredne smrti predstavlja vrlo korisnu vežbu. Videti Liber HHH; treba pročitati i Budističke meditacije o Deset Nečistoća.

¹⁵ Levi, pošto ga je žena svojevolejno napustila, povukao je svoju zaštitu sa nje; ona je izgubila lepotu i pamet i postala je oličenje starog i ružnog majmunolikog stvorenja. Žena Aleister-a Crowley-a je insistirala na isterivanju svoje vlastite volje, kako je ona to govorila; to ga je nateralo da se udalji od nje. Ono što se događalo sa njim, stalno se događalo i njoj, samo na grublji i pogubniji način.

6. Karakteri ova dva čoveka predstavljaju prefinjenu identičnost u mnogo čemu. Obojica su se neprestano trudila da usklade nepomirljive suprotnosti. Obojica su se teško mirila sa činjenicom da se utvrđena verovanja i običaji ljudi ne mogu iz osnova promeniti sa par prijateljskih objašnjenja. Obojica su ispoljavala neobičnu naklonost ka nekonvencionalnim oblicima učenja, opredeljujući se radije za teško pristupačne izvore znanja; ekscentrično ponašanje je bilo odlika i jednoga i drugoga. Obojica su kod potpunih neznanaca izazivali ono što bi se samo moglo nazvati paničnim strahom i takvu bezrazložnu odbojnost koji se povremeno pretvarala u privremeno ludilo. U oba slučaja je želja da se pomogne čovečanstvu predstavljala životnu opsesiju. Obojica su ispoljavala donkihotovsku nemarnost prema ličnom uspehu, čak i udobnosti, a ipak su voleli bogatstvo i sjaj. Obojica su posedovala oholost Satane.

7. Pošto je postao Brat OY MH, Aleister Crowley je počeo da radi na svojoj tezi za stepen Adeptus Exemptus, i već je prikupio ideje kada mu je u ruke došla Levijeva knjiga *La Clef des Grands Mysteres* (Ključ Misterija). Bilo je neshvatljivo da se on, koji se godinama divio Leviju, i već počeo da naslućuje identičnost s njim, nije potrudio (iako je bio strastven kupac knjiga) da nabavi baš ovo delo. Sa zaprepasćenjem je konstatovao da je gotovo sve što je želeo da kaže u svojoj tezi već bilo napisano u toj knjizi. Rezultat toga je bio, da je odustao od svoje prvobitne ideje, i umesto toga preveo Levijevo remek delo o kome je reč.

8. Stil ova dva čoveka je bio zapanjujuće sličan u mnogim tananim i duboko usađenim odlikama. Opšti pogled na život je bio gotovo do krajnosti istovetan. Vrsta ironije potpuno ista. Obojica su uživala da zbijaju šale na račun čitalaca. Iznad svega, u jednome su bili apsolutno istovetni -nema trećeg imena u literaturi koje bi se po tome moglo svrstati s njima dvojicom u istu klasu. To je njihova osobina da se u jednoj istoj rečenici sreću ushićenje i uzvišenost i podrugljiva gorčina, skepticizam, surovost i prezir. Očito su uživali u tome da odapinju strele sastavljene od što je moguće više suprotnih elemenata. Izgleda da su zadovoljstvo crpli iz udovoljavanja osećanju moći, moći da se podstakne svaki mogući element misli koji bi mogao izazvati grč.

Ukoliko je teorija reinkarnacije opšte prihvaćena, onda joj navedene činjenice govore snažno u prilog. FRATER PERDURABO je jednim delom svog uma bio duboko uveren u ovu identičnost, i to još mnogo pre buđenja bilo kakvog sećanja u njemu.¹⁶

II

Ukoliko nema ovakvu osnovu da bi počeo od nje, čovek mora da se vraća nazad u svoj život što bolje može, koristeći metode koje su ranije navedene. Ovde bi u izvesnoj meri mogle da pomognu neke karakteristike izvornog Magijskog Pamćenja. Navešćemo samo par mogućih izvora greške i navesti glavna pravila na osnovu kojih se potvrđuje pravovaljanost nećijih rezultata.

Prvu veliku opasnost predstavlja taština. Uvek se morate paziti da se ne "setite" da ste bili Kleopatra ili Šekspir.

Zatim, površinska sličnost obično nije tačna.

¹⁶ Mnogo pre nego što su napisani ovi redovi, Pol Harkonakova biografija Elifasa Levija je potvrdila ove hipoteze na bezbroj direktnih načina.

Jedna od najvećih provera ogleda se u tome da li se sećamo istinski važnih stvari u životu, ne onih koje čovečanstvo smatra takvima. Na primer, Aleister Crowley se nije sećao nijednog presudnog događaja u životu Elifasa Levija. On je zapamtio intimne sitnice iz detinjstva. On se živo sećao izvesnih duhovnih kriza; naročito one kada se kretao gore dole usamljenim delom ulice u siromašnom i zapuštenom delu grada. Sećao se smešnih događaja, onih koji se obično odvijaju prilikom ručka kada razgovor poprimi smer koji svojom veselošću dotakne čoveka pravo u dušu i on oseti vrhunsko otkrovenje, a koje ipak ne može potpuno da definiše. On je zaboravio svoj brak, i njegov žalosni ishod¹⁷, premda bi plagijat koji je Sudbina ponovila i u njegovom sadašnjem životu, po nečijem mišljenju, mogao da otvori staru ranu.

Postoji osećanje koje nam intuitivno govori da smo u pravu u trenutku kada se nađemo na pravom tragu. Postoji izvesna nejednakost u sećanju koje nam je neprijatno. Pruža nam osećanje stida i krivice. Skloni smo da pocrvenimo. Javlja se isto ono osećanje koje ima školarac kada je iznenada uhvaćen sa perom u ruci dok piše pesmu. Postoji isto ono osećanje koje se javlja kada naiđemo na izbledelu fotografiju ili uvojak kose star dvadeset godina među zaboravljenim stvarima u nekom starom ormanu. Osećanje je isto bez obzira da li nas ta stvar, sama po sebi, potseća na nešto što je za nas prijatno ili bolno. Može li se dogoditi da mi odbacujemo ideju o našem "ranijem stanju robovanja"? Mi želimo da zaboravimo prošlost, bez obzira koliko razloga imamo da budemo ponosni na nju. Poznato je da se mnogi ljudi osećaju neprijatno u prisustvu majmuna.

Ako se ne pojavi ono "gubljenje lica", ne verujte u tačnost onoga čega ste se setili. Jedina pouzdana sećanja koja izazivaju doživljaj spokojstva su redovno vezana za ono što ljudi nazivaju katastrofama. Umesto osećanja da je uhvaćen na spavanju, čovek ima utisak da je umakao na mala vrata. Čovek oseća pritajeno zadovoljstvo što je počinio užasnu glupost i izvukao se nekažnjeno. Kada se posmatra život sa strane, oseti se neverovatno olakšanje pri otkriću da između bankrotstva, braka i vešala nema neke bitne razlike. To su bile samo nezgode koje su se mogle dogoditi svakome; one nisu imale nikakvu stvarnu težinu u trenutku događanja. Zato neko pamti podvijanje svog repa kao sretno bekstvo, dok uzgredna pošalica pijanog pajtaša u noćnom baru može ošinuti nekoga stidom koji oseća skorojević kome se uglađeni stranac neočekivano obrati sa "Čiko".

Međutim, svedočenje intuicija je čisto subjektivno, i vapi za dodatnim dokazima. Bila bi velika greška da se traži previše. Usled neobičnog karaktera sećanja koja su pod mikroskopom, sve što se javlja u obliku potpune potvrde gotovo da pretpostavlja krivokletstvo. Sigurno je da će se posumnjati u patologa ukoliko izjavi da su se bakterije koje ispituje poređali na mikroskopskom staklu u vidu imena stafilokoke. Ne verujemo rasporedu cvetova koji nam govori "Život je vredan življenja u Detroitu, Mičigen". Pretpostavimo da se Aleister Crowley seća da je bio ser Edvard Keli. Iz toga ne proističe da će on biti u stanju da nam da detalje Krakova u vreme Džejmsa I Engleskog. Materijalni događaji su reči proizvoljnog jezika; simboli iverki o kojima je ranije postignut dogovor. Ono što se dogodilo Keliju u Krakovu moglo bi mu značiti nešto, ali nema nikakvog razloga za pretpostavku da je to imalo bilo kakvog značenja za njegovog prethodnika.

Postoji očita crta kritičizma u pogledu svakog sećanja. Ono se ne sme sukobljavati sa utvrđenim činjenicama. Na primer - čovek ne može imati dva života koja se preklapaju, izuzev ukoliko ne postoji razlog da se pretpostavi da je raniji duhovno umro pre nego što je njegovo telo prestalo da diše. Ovo se može dogoditi u izvesnim slučajevima, kao što je ludilo.

¹⁷ Možda je interesantno pomenuti da Crowley nikada nije mogao da dozove u sećanje ime Levijeve žene, mada je još 1898. godine saznao za njeno ime.

Nije presudna za prethodnu inkarnaciju činjenica da sadašnja treba da bude potčinjena prošloj. Nečiji život može predstavljati sve mogućnosti određene delimične Karme. Neko može posvetiti svoju inkarnaciju oslobađanja sklonosti jednog dela svog prethodnog karaktera. Na primer, neko može posvetiti ceo život izmirivanju računa koje je nagomilao Napoleon izazivanjem nepotrebne patnje, sa ciljem da započne svež, bez dugova, u životu posvećenom zadobijanju nagrade neprocenjivih zasluga za narod Korzike.

U stvari, Majstor Terion se seća nekoliko inkarnacija gotovo nenadoknadive bede, patnje i poniženja, koje je dobrovoljno preuzeo da bi mogao ponovo da preuzme svoj rad nesputavan duhovnim poveriocima.

To su stigmatе (Hristove rane koje povremeno krvare). Pamćenje je žigosano svojom podudarnošću sa činjenicama stvarno uočenim u sadašnjosti. Postoje dve vrste ove podudarnosti. Retko se dešava (a i nevažno je za ovde navedene razloge) da nečije pamćenje treba da bude potvrđeno onim što bi mogli, s prezirom, nazvati spoljašnjim dokazom. Zapažanje da jedna zla i otpadnička generacija traži znak, zaista je bilo pouzdan doprinos psihologiji.

(Baš tako, stalnu vrenost posmatranja predstavlja praćenje geneologije Fariseja - od Kaife do savremenog Hrišćanina.)

Znaci obmanjuju, od "Bezbolne Stomatologije" pa nadalje. Činjenica da je nešto inteligentno dokazuje da je upućeno na pogrešnu adresu, jer samo postojanje jezika kao sredstva sporazumevanja znači nemogućnost da se stupi u direktnu vezu. Kada je Valter Rajli bacio svoj plašt preko blatnjave ulice, on je jednostavno izrazio, u šifri spretno uklopljenoj u splet okolnosti, njegovu želju, koju nikako drukčije ne bi mogao izraziti, da stupi u dobre odnose sa kraljicom Elizabetom. Značaj njegovog čina je odredio sticaj okolnosti. Stvarnost nema razloga da se ponavlja isključivo na isti način. Nema razloga da se seća da je tako ekstravagantan gest bio potreban da bi se iskazalo obožavanje. Otuda, ma koliko dobro da se seća svoje inkarnacije kao Julija Cezara, nema potrebe da čovek svoju moć iskazuje tako što će sve rizikovati na kocki sećajući se Rubikona.

Svako duhovno stanje može se simbolički predstaviti kroz beskrajne vrste postupaka u bezbroj različitih situacija. Čovek treba da prikupi sećanje samo na one događaje koji predstavljaju direktnu vezu sa njegovom neobičnom sklonošću da zamišlja jednu stvar radije nego drugu¹⁸.

Urođena sećanja gotovo nepromenljivo objašnjavaju sama sebe.

Pretpostavimo, na primer, da osećate instiktivnu odbojnost prema nekoj određenoj vrsti vina. Trudite se koliko god možete, ali ne možete da pronađete razlog za ovu svoju osobinu. Pretpostavimo, zatim, da kada ste istražili neku svoju raniju inkarnaciju, vi pronalazite da ste umrli od otrova koji vam je bio dat u takvoj vrsti vina, vaša odbojnost se automatski objašnjava poslovičom "Koga zmija ujede i guštera se plaši". Može se prigovoriti da je u ovakvom slučaju vaš libido stvorio varku, onako kako je to Frojd objasnio. Kritika je opravdana, ali ona gubi na vrednosti ukoliko se dogodi da niste svesni njenog postojanja sve dok vam vaše Magičko Pamćenje ne skrene pažnju na to. U stvari, suština provere se sastoji u tome da vas vaše pamćenje obavesti o nečemu što je logički zaključak premise proistekle iz prošlosti.

¹⁸ Izuzetak je kada neka čudna okolnost veže čvor na kraju nečije mnemoničke maramice.

Kao primer možemo navesti izvesna sećanja Majstora Teriona. Išao je tračnicama misli koje su ga dovele do sećanja na njegov život kao Rimljanina nazvanog Marius de Akvila. Bilo bi preusiljeno da se pretpostavi postojanje veze između (α) ovog hijeroglifski zabeleženog načina samoanalize i (β) običnog samoposmatranja sprovedenog na njemu shvatljivim principima. On se direktno sećao raznih ljudi i raznih događaja u vezi sa ovom inkarnacijom; i oni su sami po sebi u svim javljanjima stvarni. Nema posebnog razloga zašto su baš oni, a ne neki drugi, ušli u njegovu sferu. U samom činu sećanja na njih, oni su bezuslovni. Nije mogao naći nikakav razlog koji bi ih povezivao sa bilo čime u sadašnjosti. Ali dalje ispitivanje zapisa pokazuje da se logični rezultat Rada Mariusa de Akvile nije pojavio tom rimskom bezbožniku; u stvari on je umro pre nego što je bilo šta moglo da se dogodi. Možemo li pretpostaviti da bilo koji uzrok može sprečiti posledicu? Univerzum je jednodušan u opovrgavanju. Ukoliko su se tačne posledice, koje se mogu očekivati kao rezultat ovih uzroka, manifestovale u životnom toku Majstora Teriona, onda je sigurno najjednostavnije i najrazumnije objašnjenje prihvatanje postojanja identičnosti između ova dva čoveka. Nikoga ne iznenađuje zapažanje da je ambicija Napoleon smanjila prosečnu visinu Francuza. Mi znamo da se na ovaj ili onaj način svaka sila mora ispuniti; a onim ljudima koji su prihvatili činjenicu da su spoljašnji događaji samo simptomi ideja, ne predstavlja nikakvu teškoću pripisivanje podudarnosti jednog identiteta drugim.

Daleko bilo da bilo koji branilac Magike insistira na objektivnoj vrednosti ovih spojeva! Bilo bi detinjasto čvrsto verovati da je Marius de Akvila zaista postojao; to ne znači ništa više nego što znači matematičaru da li korišćenje simbola X^{22} obuhvata "realnost" 22 prostorne dimenzije. Majstor Terionu je stalo do tog da li je bio Marius de Akvila koliko i do lanskog snega, kao i do toga da li je uopšte takva osoba postojala, ili da li je sam Univerzum bilo šta drugo do noćna mora stvorena njegovom vlastitom nerazboritošću po pitanju ruma i vode. Njegovo pamćenje Mariusa de Akvile, pustolovina tog Rimljanina i Crne šume, ne znači ništa, niti njemu niti bilo kome drugome. Ono što je važno je to da je, istinski ili lažno, pronašao simboličan oblik koji mu je omogućio da upravlja sobom na najbolji mogući način "Quantum nobis prodest haec fabula Christi!" "Lažnost" Ezopovih basni ne umanjuje njihovu vrednost za čovečanstvo.

Pomenuto svođenje Magičkog Pamćenja na uređaj za ispoljavanje nečije unutrašnje mudrosti ne treba smatrati prizorom, sačuvanim samo pri poslednjem odlasku. Nijedna naučna hipoteza ne može izneti jače dokaze o svojoj vrednosti nego što to potvrda njenih predviđanja eksperimentalnim dokazima. Ono što je objektivno uvek se može iskazati, ukoliko je to potrebno, u subjektivnim simbolima. Kontraverznost nema nikakvog značenja. Kako god tumačili dokaz, istina koja se odnosi na njega zavisi od njegove unutrašnje koherentnosti. Zato za svako magičko sećanje možemo reći da je urođeno ukoliko pruža objašnjenje za naša spoljašnja ili unutrašnja stanja. Sve što baca svetlost na Univerzum, sve što nam otkriva nas same, treba pozdraviti s dobrodošlicom u ovom svetu zagonetki.

Što naš zapis doseže dalje u prošlost, dokazi o njegovoj istinitosti se nagomilavaju. Svaka inkarnacija koje se sećamo mora da poveća naše shvatanje samih sebe onakvih kakvi jesmo. Svaki pristup znanju mora da ukaže sa nepogrešivom tačnošću na rešenje neke zagonetke koju nam je postavila Sfinga u našem vlastitom nepoznatom rodnom mestu, Tebi. Složena situacija u kojoj se nalazimo je sastavljena od elemenata; i nijedan element u njoj ne proističe iz ničega. Njutnov Prvi zakon se odnosi na svaku ravan misli. Teorija evolucije se odnosi na sve oblike. Postoji razlog, zbog onoga u prošlosti, za nečiju predispoziciju prema kostobolji, ili za oblik nečijeg uveta. Simbolika se može promeniti; Činjenice nikada. U jednom ili drugom obliku, sve što postoji potiče iz neke ranije manifestacije. Ukoliko želite, sećanja na druge inkarnacije možete da prihvatite kao snove; ali snovi su određeni stvarnošću upravo onako kao i događaji u toku dana. Istina se otkriva tačnim prevodom simboličke jezika. Poslednji deo Zakletve Majstora Hrama glasi: "Zaklinjem se da ću tumačiti svaku pojavu kao poseban odnos Boga sa mojom dušom." Magičko pamćenje je (u krajnjoj analizi) jedan način, a prema svedočenju iskustva, i jedan od najvažnijih načina, u izvršenju ovog zaveta.

O URAVNOTEŽENOSTI I O OPŠTOJ I POSEBNOJ METODI ZA PRIPREMANJE OPREME HRAMA I INSTRUMENATA UMETNOSTI

I

"Pre nego što je postojala ravnoteža, lice nije imalo lice"¹. Tako govore najsvetije od Knjiga drevne Kabale. (Siphra Tzeniutha 1.2.²) Jedno lice o kome se ovde govori je Makrokosmos, drugo Mikrokosmos³.

Kao što je ranije rečeno, cilj svakog magičkog obreda je da sjedini Makrokosmos i Mikrokosmos.

To je kao u optici; upadni i odbojni uglovi su jednaki. **Vaš Makrokosmos i Mikrokosmos moraju biti savršeno uravnoteženi, vertikalno i horizontalno, inače se likovi neće poklapati.**

Ovu uravnoteženost magičar izražava u uređivanju Hrama. Ništa ne sme da štrči. Ukoliko bilo šta imate na Severu, morate staviti nešto isto takvo i suprotno njemu na Jugu. **Važnost toga je tako velika, a istinitost toliko očigledna, da niko ko poseduje i najosrednjije sposobnosti za magiku ni na trenutak neće trpeti bilo kakav neuravnoteženi predmet. Njegov instikt se odmah buni⁴.** Zbog toga oružje, oltar, krug i magus moraju biti savršeno srazmerni jedni u odnosu na druge. Ne može se imati pehar veličine naprstka i štap kao tkačka greda⁵.

Da ponovimo, raspored oružja na oltaru treba da deluje uravnoteženo. Ni magičar ne treba na sebi da ima bilo kakav neuravnoteženi ukras. Ukoliko u desnoj ruci drži Štap, neka na levu stavi Prsten⁶, ili neka uzme Ank, Zvono, ili Pehar. I ma koliko mali pokret napravio udesno, neka ga uravnoteži isto takvim pokretom ulevo; ili ako je krenuo napred, neka se vrati unatrag; **i neka svaku ideju uravnoteži tako što će izneti suprotnost koju ona sadrži u sebi.** Ukoliko priziva Strogost neka izvesti da je Strogost instrument Milosti;⁷ ako priziva Stabilitnost, neka pokaže da je u osnovi te Stabilitnosti stalna promena, kao što stabilnost molekula osigurava stalno kretanje atoma koji se okreću u njemu⁸.

Na taj način svaka ideja treba da se izgrađuje kao trougao koji počiva na dve suprotne stranice, čineći da vrh prenosi njihove suprotnosti u viši sklad.

¹ Potpuno značenje ove izreke se nalazi u Arkanumu stepena Ipssimusa. Međutim, delimično se može shvatiti i proučavanjem Liber Alef i Knjige Zakona i Komentara na nju. Ona objašnjava Postojanje.

² Videti Knor fon Rozenrotovu Razotkrivenu Kabalu u prevodu S.L. MekGregor Metersa (Rautlidž).

³ To je tako jer smo mi Mikrokosmosi čiji je zakon "ljubav pod voljom". Ali to je i Magika jer jedna jedinica koja je postigla Savršenstvo (u apsolutnom Ništavilu, O°), postaje "podeljena u ime ljubavi, u ime mogućnosti sjedinjenja" (Knjiga Zakona).

⁴ To je otuda što se u suštini onoga što ga čini Magičarem nalazi njegovo intuitivno razumevanje temeljnih principa Univerzuma. Njegov instikt potiče iz podsvesnog zastupanja strukturalne identičnosti Makrokosmosa i Mikrokosmosa. Ravnoteža je uslov manifestovanog postojanja.

⁵ Videti Bagh-i-Muattar, V. pas. 2 (Aleister Crowley, 1910).

⁶ O Prstenu nije bilo reči u II Delu ove knjige, iz razloga koji mogu, ali i ne moraju, biti očigledni čitaocu. Prsten je simbol Nuit, sveukupnost mogućih načina na koje magičar može predstaviti i ispuniti sebe.

⁷ Na primer kada je Čvrstina prema sebi ili drugina znak najistinskije ljubaznosti; ili kada amputacija spašava život.

⁸ Videti Liber 418, 11 Etir.

U Magici nije bezbedno korišćenje ni jedne misli, ukoliko ona nije na takav način uravnotežena i uništena.

To važi i za same instrumente; Štap mora da bude spreman da se pretvori u Zmiju, Pentakl u okretnu Svastiku ili Disk Jova, kako bi ispunio zadatke Mača. Krst je i smrt i "Spasitelj"⁹ i Falusni simbol Vaskrsenja. Sama Volja mora da bude spremna da dostigne vrhunac u trenutku predaje te Volje¹⁰: strela težnje koja je odapeta na Svetog Goluba mora da se preobrazi u iznenađenu Devicu koja prima u svoju utrobu oživljavanje tog istog Božijeg Duha.

Svaka takva ideja - koja je istovremeno pozitivna i negativna, aktivna i pasivna, muška i ženska - pogodna je za postojanje iznad Bezdana; ideja koja nije uravnotežena nalazi se ispod Bezdana, ona sadrži u sebi nepomirenu dvojnost ili lažnost, i u toj meri je klifotična¹¹ i opasna. Čak i pojam kao što je "istina" je nesiguran ukoliko se ne shvata da je sva Istina u jednu ruku lažna.

Jer sva Istina je relativna; i ukoliko se smatra apsolutnom, zavaćaće čoveka¹². Knjiga laži, pogrešno tako nazvana (Liber 333), zavređuje detaljno i pažljivo proučavanje po ovom pitanju. Čitalac bi trebalo da pogleda Knox Om Pax, i to "Uvod" i "Thien Tao".

Sve ovo treba da bude izraženo rečima samog rituala i simbolički prikazano u svakom izvođenju.

II

U drevnim knjigama Magike je rečeno da sve što Magičar koristi Mora da bude "netaknuto". To znači da ga ranije ni jedna osoba nikada nije koristila u bilo koju svrhu. Adepti iz davnina su izuzetnu važnost poklanjali tome, a to nije lak zadatak za Magičara. Magičaru je potreban štap. Da bi ga napravio mora da ga odreže i isteše, a za to mu treba nož. Nije dovoljno da jednostavno kupi nov nož, on oseća da mora sam da ga napravi. Da bi napravio nož, potrebno mu je opet hiljadu drugih stvari, a za svaku od tih stvari hiljadu novih, i tako u nedogled. Ovo pokazuje koliko je čovek nemoćan u odnosu na svoje okruženje. **Čak ni u Magici ne možemo bez pomoći drugih¹³.**

⁹ On je proširenje u oblasti Individualnog Sopstva, Nevidljiva Tačka određena u odnosu na četiri strane sveta. To je formula koja mu omogućava da iskaže svoje Skriveno Sopstvo; njegova rosa koja pada na Ružu razvija se u Sopstveni Eidolon u datom trenutku.

¹⁰ Videti Liber LXV i Liber VII.

¹¹ Videti u Kabali o upotrebi ove reči i proučiti doktrinu vezanu za Kraljeve Edoma.

¹² O matematičkom dokazu za ovu tezu videti kod Ponakarea. Ali Duhovno Iskustvo ide još dublje, i uništava Pravilo Zakona Kontradikcije. Majstor Terion je izuzetno mnogo radio na ovom pitanju; to je posebno obrađivano u Svom 9°=2° stepenu. Ovakve dubine nisu podesne za Učenika, i mogu ga ozbiljno uzdrmati. Za njega je najbolje da prihvati (provizorno) Istinu onako kako je prihvata Fizička Nauka.

¹³ Ovo saznanje je krajnje neprijatno i obeshrabrujuće, a to ovu činjenicu čini još važnijom, pogotovu ako se stekne navika da se oslanjamo na druge. Magičar mora da zna svaki detalj svoga Rada i mora da bude sposoban i voljan da zasuče rukave i to uradi, bez obzira kako beznačajno ili ropski to delovalo. Abramelin (istina) zabranjuje Aspirantu da izvrši bilo koji ponižavajući zadatak; ali Aspirant nikada neće biti u stanju da zahteva da nešto bude savršeno urađeno ukoliko ne poseduje iskustvo u obavljanju neophodnog rada, kojim je ovladao tokom ranog perioda obučavanja.

Međutim, postoji još nešto. Što vam više muke i poteškoća zada vaše oružje, videćete, to će vam više koristiti. "Ukoliko želite da nešto bude dobro urađeno, uradite ga sami!" Bilo bi krajnje beskorisno da ponesete ovu knjigu u prodavnicu nameštaja i na osnovu nje date uputstvo prodavcima šta je sve potrebno da bi vam opremili Hram. Zaista zavređuje truda Učenika, kome je potreban mač, da ode i sam iskopa gvozdenu rudu iz zemlje, da je sam istopi sa ćumom koji je sam pripremio, da iskuje oružje svojom rukom, pa čak i da se namuči da sam pravi sumpornu kiselinu kojom će izgravirati mač. Naučiće mnogo korisnih stvari u svom nastojanju da napravi zaista netaknuti mač; shvatiće kako jedna stvar zavisi od druge; u potpunosti će sagledati značenje reči "sklad Univerzuma", koje tako često glupo i izveštačeno upotrebljavaju obični sledbenici Prirode, a uz sve to će opaziti istinsko delovanje zakona Karme¹⁴.

Drugi značajan zahtev drevnih Magičara predstavlja odredba da sve što je uključeno u rad mora da bude jedno. Štap mora da bude odsečen jednim udarcem noža. Ne sme biti oklevanja i isprekidanosti u stvarima, nespretnosti i odugovlačenja. Ukoliko ste se spremili da zadate udarac, onda morate udariti iz sve snage! "Šta god da tvoja ruka nameri da uradi, uradi to sa svom svojom moći!" **Ukoliko ste se latili Magike, ne pravite kompromise.** Ne možete izvesti revoluciju sa ružinom vodicom niti se rvati sa svilenom kapom na glavi. Vrlo brzo ćete shvatiti da ili morate da izgubite kapu ili morate da prestanete da se rvete. Mnogi ljudi čine i jedno i drugo. Oni kreću magičkim putem bez dovoljno razmišljanja, bez odlučnosti koju je imao autor ove knjige kada je uzviknuo, prilikom preuzimanja svog prvog zaveta, "PERDURABO" - "Izdržaću do kraja"¹⁵. Započinju krupnim korakom, a zatim otkriju da su im čizme blatnjave. Umesto da ostanu postojani, oni se vraćaju na Pikadili. Ovakvi ljudi mogu samo sebi da zahvale kada mali uličari počnu da idu za njima i da ih ismejavaju.

Još jedan savet: kupujte sve što vam može zatrebati bez cenjkanja!

Ne smete pokušavati da uspostavite odnos vrednosti između stvari koje se ne mogu meriti¹⁶. **I zadnji među Magičkim Instrumentima vredi mnogo više od svega što posedujete**, ili, ako vam se više sviđa što u svojoj gluposti pretpostavljate da posedujete. Ukoliko prekršite ovo pravilo Nemezis (Boginja Osvete) vas čeka. Ne samo što ćete dobiti gore instrumente, već ćete i na neki drugi način izgubiti ono što ste poverovali da ste pametno uštedeli. Setite se Ananiasa!¹⁷

S druge strane, ukoliko kupujete bez cenjkanja, videćete da je zajedno sa vašom kupovinom prodavac ubačen u kesu Srećkovića. Bez obzira na teškoće u kojima se možete naći, u poslednjem trenutku vaši problemi će biti rešeni. **Jer ne postoji snaga nebeskog svoda ili etera, ni etera ni ispod zemlje, ni u suvoj zemlji ni u vodi, ni u komešajućem vazduhu niti u plamtećoj vatri, niti bilo koje basme ili biča Božijeg koja nije dobijena kada je bila neophodno potrebna Magičaru!** Ona što ima, on nema; ali ono što jeste, on jeste; i ono što će biti, on će biti. I nema Boga ni Coveka, ni svih zlih namera Horonzona, koje bi ga proveravale ili naterale da se pokoleba i za trenutak na svojoj Stazi. Ovu naredbu i ovo obećanje daju svi Magusi, bez izuzetka. Tamo gde se ova naredba poštuje, obećanje se najpotpunije ispunjava.

¹⁴ Naročito njen smisao koji se odnosi na to da svaka stvar obuhvata, i da je sama uključena u druge stvari koje su sveukupno srodne.

¹⁵ "Jer izdržavši sve do Kraja, na Kraju je postao Ništa za izdržati". Liber 333, Kap. Z.

¹⁶ Ma koliko da se vrednost nekog razlomka podignutog na kvadrat približava broju 2, nema tog razlomka koji bi mogao izraziti vrednost kvadratnog korena broja 2. Kvadratni koren broja 2 se ne nalazi u tablicama; to je broj sasvim drugačije vrste.

¹⁷ Dobro proučite činjenicu da nikada ne postoji istinska jednakost ili merljivi odnos između bilo koje dve stvari, jer svaka je neosvojivo Samosvojna. Razmena vlasništva je netačna matematička jednačina. Štap je samo dogovorom prihvaćen izraz Volje, upravo kao što je to reč za misao. On nikada ne može da bude bilo šta drugo; otuda su postupak njegove izrade, vreme, novac i uloženi rad moralna i duhovna sinteza, a oni se ne mogu izraziti kroz vrednost elemenata ugrađenih u njega.

III

U svim radnjama se primenjuje ista formula. Da biste prizvali Boga, tj. da bi se uzdigli do tog božanskog, potreban je trostruki proces: PROČIŠĆENJE, POSVEĆENJE i INICIJACIJA.

Otuda svako magičko oružje, pa čak i nameštaj u hramu, mora proći kroz ovaj trostruki proces. Detalji se razlikuju samo u nebitnim elementima. Na primer, da bi se pripremio, Magičar pročišćava sebe tako što održava svoju čednost¹⁸ i uzdržava se od svakog prljanja. Ali da bi učinili isto, recimo, sa Peharom, mi obezbeđujemo da metal nikada nije korišćen u bilo koje druge svrhe - topimo rudu iz zemlje, mučimo se do krajnosti da prečistimo metal - on mora da bude hemijski potpuno čist.

Da ukratko rezimiramo celo ovo pitanje, prema svemu što koristimo ponašamo se kao da je kandidat za inicijaciju; ali u onim delovima obreda u kojima su kandidatu povezane oči, oružje umotavamo u crnu tkaninu¹⁹. Preuzimanje zaveta se zamenjuje "nabojem" sličnog značenja. Magičar mora pažljivo da razmisli o detaljima pripreme svakog od oružja.

Zatim, odnos Magičara prema njegovom oružju treba da bude onakav kakav Bog ima prema moliocu koji ga priziva. To treba da bude ljubav oca prema svom detetu, nežnost i pažnja mladoženje prema svojoj nevesti, i ono posebno osećanje koje tvorac svakog umetničkog dela oseća prema svom remekdelu.

Kada ovo sasvim dobro shvati, magičaru neće biti teško da pronade pravi ritual, i to ne samo u stvarnoj obrednoj usredsređenosti svakog od oružja, već i u pripremi, procesu koji treba da oslika ovaj obred. Na primer, magičar će odseći štap sa drveta, skinuće listove i grančice, ukloniće koru; s puno pažnje će okresati krajeve i izglačati čvorove; - to je proterivanje ili pročišćenje.

Zatim će ga premazivati posvećenim uljem sve dok ne postane gladak, svetlucav i zlatan. Zatim će ga umotati u svilu odgovarajuće boje; - to je Posvećenje.

Zatim će ga uzeti i zamistiti da je to šuplja cev u kojoj je Prometej doneo vatru sa Neba, stvarajući u sebi formulu da kroz njega protiče Sveti Uticaj. Na ovaj i druge načine on će izvesti inicijaciju; a pošto sa ovim završi, ponoviće celokupan proces u razrađenom obredu²⁰.

Da uzmeno sasvim drugi slučaj, primer Kruga; magičar će napraviti Krmez (skerletnu boju) koji mu je potreban za iscrtavanje Kruga mešanjem žive i sumpora koje je sam sublimirao. Ovaj čisti krmez će sam pomešati sa posvećenim uljem, i dok bude koristio ovu boju on će pomno i sa potpunom predanošću razmišljati o simbolima koje crta. Ovaj krug tada može biti posvećen tako što će se obilaziti oko njega pri čemu će magičar prizivati imena Boga koja se nalaze na Krugu.

¹⁸ Videti u Knjizi Zakona i Komentarima na nju prave definicije ove vrline.

¹⁹ Ovo se odnosi na "formulu Neofita". Postoje i druga rešenja.

²⁰ Propustio sam da kažem da je celokupan predmet Magike primer Mitopeje u onom njenom vidu koji se naziva Bolest Jezika. Tot, bog Magike, bio je samo čovek koji je izmislio pisanje, što njegovi spomenici jasno pokazuju. "Gramarye", Magika, je samo grčka "Gramatika". Isto tako je i "Grimorij", stari naziv za Magički Ritual, samo Gramatika. Neprosvećenima je delovalo čudesno da čovek može da razgovara sa drugima na daljinu, i oni su počeli da pripisuju druge moći, uglavnom izmišljene, ljudima koji su znali da pišu. Štap tada nije ništa drugo do pero; Pehar Mastionica; Bodež, nož za oštrenje Pera; a disk (Pentakl) sam svitak papirusa ili teg koji ga drži u mestu ili kutija sa peskom za upijanje mastila. I naravno, "Anijev papirus" je samo latinski naziv za toalet papir.

Svako ko nema dovoljno sposobnosti da smisli odgovarajuće metode pripreme i za druge potrebne predmete, malo je verovatno da će uspeti u magici, tako da bi detaljno opisivanje pripreme svakog od instrumenata predstavljalo samo traćenje prostora uludo.

Detaljno uputstvo, kada se radi o Lampi i Četiri elementarna Oružja, može se pronaći u Liber A vel Armorum, objavljenoj u The Equinox, Tom I, broj IV²¹.

²¹ Videti i str. 494.

IX

O TIŠINI I TAJNOSTI: I O VARVARSKIM IMENIMA ZAZIVANJA

Iskustvo je pokazalo (potvrđujući navode Zoroastra) da su najsnažnije bajalice one izrečene na drevnim i, verovatno, zaboravljenim jezicima, ili čak i one prikrivene u iskvarenom i NAIZGLED besmislenom žargonu. Među njima postoji nekoliko osnovnih tipova. "Preliminarna zazivanja" u "Goeciji" se sastoje uglavnom od iskvarenih grčkih i egipatskih imena. Na primer, nailazimo na "Ozoronnofrisa" umesto "Asar-Un-Nefera"¹. Prizivanja koja daje dr Di (videti The Equinox I. VIII) su na jeziku nazvanom andeoski ili enohijanski. Otuda on zvuči zagonetno, ali ipak to je jezik, a ne žargon, jer poseduje vlastitu strukturu i tragove gramatike i sintakse.

Ma šta da je, on je delotvoran. Čak i početnici pronalaze da se "stvari događaju" kada ga koriste: a to je prednost - ili nedostatak! - koju nema ni jedan drugi tip jezika. Za ostale je potrebna stručnost. Za ovaj je potrebna Promišljenost!

Egipatska zazivanja su mnogo čistija, ali njih još uvek nije uspešno proučio ni jedan stručnjak za magiku. Posedujemo znatan broj zazivanja na grčkom jeziku, koja su izuzetno kvalitetna; na latinskom samo nekoliko, i to lošijeg kvaliteta. Napomenućemo da su u svakom slučaju bajalice zvonke i da postoji određeni magički glas kojim treba da se recituju. Ova posebna vrsta glasa bio je prirodan dar Majstora Teriona; ali on se lako može naučiti - ako se radi sa pravim ljudima.

Različite pobude su uticale na Majstora Teriona da pokuša sa bajalicama na engleskom jeziku. Već je postojao jedan primer, bajalice veštica u Magbetu; i premda ona verovatno nije ozbiljno zamišljena, njeno dejstvo je neosporno².

Pronašao je da je veoma koristan tetrametar u jambovima obogaćen mnogim unutrašnjim i spoljašnjim rimama. "Put čarobnjaka" (The Equinox I. I) predstavlja dobar primer toga. Isto tako i Prizivanje Barcabela u The Equinox I. IX. Postoji mnogo takvih prizivanja u celom njegovom radu za mnoge vrste stvari, za mnoge vrste postojanja i za mnoge ciljeve. (Videti Prilog.)

I neke druge metode bajalica važe kao delotvorne. Na primer, Bratu I. A.³, dok je bio dete, je rečeno da može dozvati đavola ukoliko ponavlja "Oče naš" unutraške. Otišao je u baštu i to učinio. Đavo se pojavio i toliko ga uplašio, da je malo nedostajalo pa da umre od straha.

¹ Videti prilog IV, Liber Samek. U njoj je objavljeno ovo Prizivanje zajedno sa razrađenom Rubrikom, prevodom, objašnjenjima i uputstvima.

² Istinski pesnik ne može, a da se ne otkrije. Isto tako on ne može da sakrije istinu o stvarima u svojoj umetnosti, bez obzira da li je on ubeđen u ono što piše ili ne.

³ Iehi Aour - "Neka bude Svetlo", moto Alana Beneta u Zlatnoj Zori.

Otuda se ne može sa sigurnošću reći u čemu leži delotvornost bajalica. Do potrebnog posebnog psihičkog stanja se može stići čak i kroz uočavanje apsurdnosti procesa, ili upornog istrajavanja na njemu, kao kada je FRATER PERDURABO (na kraju svojih magijskih izvora) recitovao "Sa ledenih bregova Grenlanda" i postigao ono što je želeo⁴.

U svakom slučaju može se pretpostaviti da **dugi nizovi veoma dugačkih reči koje magičar romori i mrmori kroz mnoštvo bajalica stvarno utiču na uzdizanje njegove svesti do odgovarajućeg vrhunca** - njihovo takvo delovanje nije ništa neuobičajeno, setimo se delovanja bilo koje vrste muzike na takav način.

Magičari ne treba da se ograničavaju na korišćenje ljudskog glasa. Mogu da se koriste Panovom frulom sa sedam otvora, koji odgovaraju svakoj od sedam planeta, čegrtaljkom, tam-tamom, pa čak i violinom kao i mnogim drugim muzičkim instrumentima, među kojima je najvažnije zvono⁵, premda se ono ne koristi toliko za samo dozivanje koliko da bi se označile faze obreda. Od svih njih, iskustvo pokazuje, da je tam-tam, po pravilu, najkorisniji.

Kada govorimo o varvarskim imenima prizivanja ne bi trebalo da izostavimo izgovaranje određenih vrhunskih reči koje skrivaju u sebi (α) potpunu formulu Boga koji se priziva, ili (β) celokupni obred.

Primer za prvu vrstu su Tetragramatom, I.A.O i Abrahadabra.

Primer za drugu vrstu je dugačka reč StiBeTTChePhMeFSHiSS, koja je, na izvesan način, linija nacrtana na Drvetu Života (koptski atributi)⁶.

Kod svih ovih reči od najveće je važnosti da se ne izgovaraju do vrhunskog trenutka, a i tada one treba da prasnu iz magičara gotovo nezavisno od njega - jer u njemu mora da postoji veoma snažan otpor⁷ da ih izgovori. U stvari one treba da budu izgovorene od Boga u njemu u prvom trenutku uspostavljanja boženske opsednutosti. Tako izgovorene, one ne mogu da budu neuspešne, jer samo njihovo izgovaranje znači da je postignut uspeh.

Svaki mudar magičar će načiniti (u skladu sa načelima Svete Kabale) mnogo takvih reči i treba da ih sve sažme u jednu Reč, koja je poslednja Reč, a pošto je oformi, nikada ne sme svesno da je izgovori, čak ni u mislima, sve do poslednjeg trenutka svog života. **Takva reč bi, u suštini, trebalo da bude tako snažna da onaj koji je čuje ne može da ostane živ.**

⁴ Videti "Eleuzijski rituali", A. Kroli, Sabrana dela, Vol. III Epilog.

⁵ Videti II deo. Treba reći da za Majstora Teriona ni jedno zvono osim njegovog vlastitog Tibetanskog zvona napravljenog od Electrum Magicum-a nije imalo zadovoljavajući zvuk. Većina zvona tandrče i odbija.

⁶ Predstavlja prenošenje određenog Uticaja na niže. Videti Prizivanje Tifareta, The Equinox I. III. Atributi su dati u 777. Ova Reč izražava struju Keter-Bet-Binah-Ket-Geburah-Mem-Hod-Šin-Malkut, prenošenje od 1 do 10 preko Kapije Strogosti.

⁷ Ovaj otpor je onaj frejldovski, budući da ove reči poseduju moć provođenja potisnutog podsvesnog libida.

Takva reč je svakako bila izgubljeni Tetragramaton⁸. Rečeno je da se pri izgovoru ovog imena Univerzum razbija u ništavilo. **Neka Magičar revnosno traži ovu Izgubljenу Reč, jer njeno izgovaranje je sinonim za izvršenje Velikog Dela⁹.**

Kada se radi o delotvornosti reči ponovo nailazimo na dve formule sasvim suprotne prirode. Reč može postati snažna i užasna putem stalnog ponavljanja. Na ovaj način je većina religija dobila na snazi. **Prva izjava da je "Bog to i to" ne izaziva nikakvo interesovanje. Nastavite da je izgovarate, i naićićete na nipodaštavanje i porugu: verovatno i proganjanje. Nastavite, i rasprava će vremenom prestati tako da se više niko neće truditi da osporava vašu tvrdnju.**

Ni jedno praznoverje nije tako opasno i tako živo kao odbačeno praznoverje. Novine današnjice (koje pišu i izdaju gotovo isključivo ljudi bez trunke religije ili morala u sebi) ne usuđuju se da kažu da niko ne veruje u naizgled preovladujući kult; oni osuđuju ateizam - sav izuzev univerzalnog u praksi i primenjenog u teoriji praktično svih inteligentnih ljudi - kao da je on samo ekcentričnost nekolicine zanemarenih ili prezrenih ljudi. To je obična reklama; laž ima potpuno iste šanse kao i istina. Za uspeh je potrebna jedino upornost.

Suprotna formula je formula tajnosti. Neka ideja se stalno održava zato što nikada ne sme da se pomene. Slobodni zidar nikada ne zaboravlja tajne reči koje su mu poverene, premda mu, u najvećem broju slučajeva, te reči ništa ne znače; jedini razlog što ih ne zaboravlja je to što mu je zabranjeno da ih pomene, premda se one neprestano objavljuju i dostupne su podjednako neupućenima, kao i posvećenima.

U radu praktične Magike, kao propovedanju novog Zakona, ove metode se mogu uspešno kombinovati; s jedne strane beskrajna otvorenost i spremnost da se prenesu sve tajne; s druge, uzvišeno i užasno saznanje da se sve prave tajne ne mogu preneti¹⁰.

⁸ Majstor Terion je primio ovu Reč; on ju je preneo odgovarajućim kandidatima, u pravo vreme, na pravom mestu i pod pravim okolnostima.

⁹ Svaki čovek ima drugačije Veliko Delo, kao što svaku tačku na obodu datog kruga povezuje sa centrom drugi poluprečnik, ali svi oni imaju istu veličinu. Otuda će i Reč biti jedinstvena.

¹⁰ Da nije tako, individualnost ne bi bila nepovrediva. Niko ne može preneti bilo kome drugome ni svoju najjednostavniju misao u pravom i potpunom smislu. Jer ta misao je posejana u drugačijem zemljištu, i ne može imati isti rezultat. Ne mogu staviti crvenu tačku na istom mestu na dve slike ako ih ne okrenem u obrnutom smeru. To možda neće da ima nekog većeg uticaja na Tarnerov zalazak sunca, ali će u mnogome da utiče na Vajstlerov noćurno. Istovetnost ove dve tačke, kao tačaka, bila bi pogrešna.

1. Zemlja: bog Set u borbi.

2. Vazduh: bog Šu dok drži nebo.

3. Voda: boginja Auromot.

4. Vatra: boginja Toum-eš-neit.

5, 6. Duh: otvaranje i zatvaranje vela.

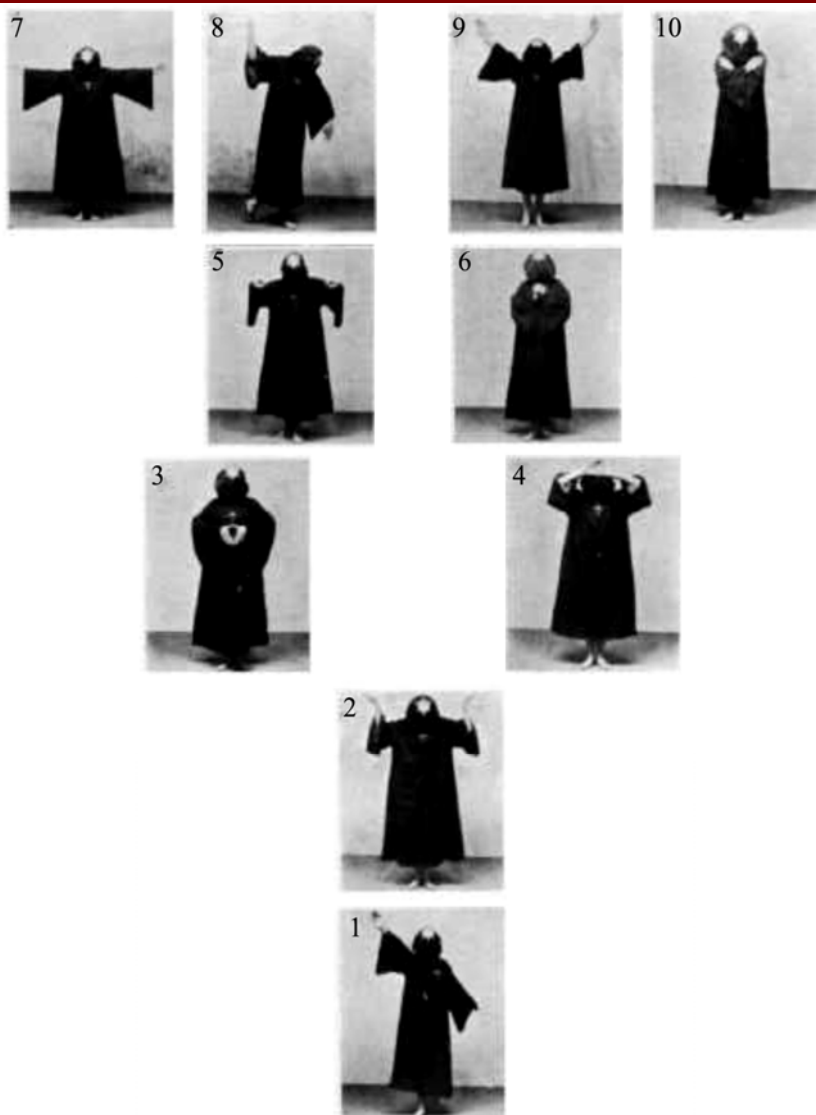
7-10. Znaci LVX.

7. Ubijen Oziris - krst.

8. L Izida koja tuguje - Svastika.

9. V Tifon - Trozubac.

10. X Oživeo Oziris - Pentagram.

Znaci stepenova

Prema tradiciji, izvesna prednost u bajalicama se daje korišćenju više od jednog jezika. Najverovatnije to je posledica činjenice da svaka promena daje novi podstrek oslabljenoj pažnji. Čovek koji intenzivno umno radi često će zastajati i hodati gore dole po sobi - može se pretpostaviti šta je tome razlog - ali, kada čovek oseti potrebu za tim, to je znak slabosti. Međutim, početniku u Magici je dozvoljeno¹¹ korišćenje svih sredstava da bi postigao željeni rezultat.

¹¹ To ne znači da se i preporučuje. O kako je sramotna ljudska slabost! Ona omogućava da čoveka nokautira - beskorisno je to poricati - Demon u čije postojanje nije bio sasvim siguran.

Bajalice treba govoriti napamet, a ne čitati¹²; a ceo obred treba da bude tako savršeno izveden da izvođač ne oseća nikakav napor da se bilo čega seti. **Obred treba da bude napravljen sa takvom logičkom neumitnošću da je nemoguće napraviti grešku**¹³. Svestan ego Magičara mora da bude uništen i apsorbovan u Boga koga priziva, a proces ne sme da utiče na automat koji izvodi obred.

Međutim, ego o kome ovde govorimo je stvarni vrhunski ego. Automat treba da poseduje volju, energiju, inteligenciju, razum i izvor. Ovaj automat treba da bude savršen čovek, daleko savršeniji nego što bilo koji čovek to može da bude. U čoveku postoji samo božansko sopstvo, sopstvo koje je daleko od posedovanja volje ili bilo kog drugog kvaliteta, kao što je nebo udaljeno od zemlje, da bi moglo ponovo da bude apsorbovano u bezgranično zračenje čija je ono samo iskra. Ovoliko o delimičnim ili nižim Radovima Magike. Ovo je samo elementarni opis; o višim Radovima, kao što su na primer oni u "Hermitu Ezopovog ostrva", ne može se govoriti.

Veliku teškoću za jednog Magičara predstavlja usavršavanje samoga sebe do te mere da ove višestruke dužnosti Rituala sasvim pravilno izvodi. Kao prvo, uvideće da uzbuđenje uništava pamćenje i paralize mišiće. To je suštinska teškoća u magijskom procesu i može se prebroditi samo praksom i iskustvom¹⁴.

Da bi se podstakla koncentracija i da bi se povećao dotok Energije, uobičajeno je da Magičar angažuje asistente ili kolege. Pitanje je da li su očigledne prednosti ovog rada dovoljna nadoknada za teškoće koje stvara izbor pogodnih osoba¹⁵, i mogućnost da dođe do sukoba volje i nesporazuma u samom krugu. Jednom prilikom asistent je odbio da posluša BRATA PERDURABA; i da BRAT PERDURABO nije spremno reagovao upotrebivši fizičku prisilu mača, krug bi verovatno pukao. U svakom slučaju, ovaj događaj se na sreću završio bez ozbiljnijih posledica sem što je krivac bio uništen.

Međutim, nema nikakve sumnje da skup ljudi koji su istinski usklađeni može mnogo lakše doći do željenog rezultata nego kada magičar radi sam. Psihologija "Skupova oživljavanja" biće bliska gotovo svima, i mada su ovakvi skupovi¹⁶ najprljaviji i najniži rituali crne magije, zakoni Magike ih ne odbacuju. **Zakoni Magike su zakoni Prirode.**

Jedinstven i u svetu najpoznatiji primer ovoga se desio tako skoro da je gotovo nepotrebno da osvežavamo pamćenje savremenika. U crnačkom kampu u "Sjedinjenim" Američkim Državama, hrišćanski vernici su bili dovedeni do takvog stupnja zanosa da je ceo skup poprimio oblik masovne histerije. Relativno shvatljivi povici "Glorija" i "Haleluja" nisu više izražavali situaciju. Neko je povikao "Ta-ra-ra-bum-de-aj!", i to je ceo skup prihvatio i neprestano urlao dok se reakcija nije stišala. Događaj su objavile novine, a jedan neobično bistar pristalica Džona Stjuarta Mila, logičara i ekonomiste, je pomislio da ove reči, budući da su oslobodile jedan skup ludaka, mogu isto učiniti i kod svih ludaka na svetu. U skladu sa tim je napisao pesmu i dobio željeni rezultat. To je najpoznatiji primer u skorašnje vreme o moći koju ispoljava prizivano varvarsko ime.

¹² Pa i to je samo za one slabijeg duha. Istinski veliki Magus govori i radi odmah i bez pripreme.

¹³ Vrhunska poezija se lako pamti zato što su njene idejne i muzičke vrednosti bliske čovekovoj mentalnoj i čulnoj strukturi.

¹⁴ Videti Knjigu Laži; u njoj se nalazi nekoliko poglavlja koja se bave ovom temom. Ali Pravo Uzbuđenje treba spontano da izazove prave mentalne i fizičke reakcije. Čim je razvoj osiguran, doći će do automatske refleksne "justesse", upravo kao što u svakodnevnom događajima mozak i telo reaguju sa slobodnom nesvesnom pravovaljanošću u odnosu na postojeću Volju.

¹⁵ Organski razvoj Magike u svetu, do koga je došlo zahvaljujući stvaralačkoj volji Majstora Teriona, čini da je iz godine u godinu sve lakše da se pronađu stručno obučeni saradnici.

¹⁶ Za opis pravilno vođenog grupnog obreda pogledati u The Equinox I. IX, "Entuzijazam ispunjen energijom" i u The Equinox III. I, Liber XV, Ecclesia Gnosticae Catholicae Canon Missae. "Skupovi oživljavanja" o kojima je ovde reč predstavljaju namerno iskorišćavanje religioznog transa.

Iskoristili bi par reči da pomirimo opštu predstavu o Uzročnosti sa onom u Magici. Kako možemo biti sigurni da osoba koja maše štapom i huče pri tom proizvodi grmljavinu i sevanje munja? Ni na jedan drugi način do onog poznatog Nauci; primetili smo da uvek kada prinesemo upaljenu šibicu suvom barutu dolazi do neshvatljive samovoljne pojave zvuka, itd.

Nije potrebno da se zamaramo time; ali izgleda da zavređuje da se odgovori na jednu od zamerki o mogućnostima Magike, birajući onu koja na prvi pogled ima očigledno "sudbinski" karakter. Ovde zgodno može poslužiti doslovni citat iz Dnevnika¹⁷ o razlici između Magičara i filozofa.

"Primetio sam da delovanje Magičkog Rada tako blisko prati Rad da mora da ono započinje i pre samog izvođenja Rada. Na primer, sinoć sam radio na tome da mi X iz Pariza piše. Pismo sam dobio sledećeg jutra, tako da ono mora da je bilo napisano pre mog Rada. Da li to znači da Rad nije izazvao dejstvo?

Ukoliko udarim bilijarsku kuglu i ona počne da se kreće, to znači da su i moja volja i njeno kretanje posledice uzroka koji su mnogo ranije prethodili samom činu. Mogu verovati da su i moj Rad i njegova reakcija dvojne posledice večnog Univerzuma. Pokrenuta ruka i kugla su delovi stanja Kosmosa koji neminovno proističu iz njegovog prethodnog stanja, i tako neprestano unatrag.

Tako je moj Magički Rad samo jedna od uzročno-posledičnih neminovnosti povezanih sa uzročno-posledičnim radnjama koje su stavile kuglu u pokret. Mogu otuda da smatram čin udarca uzročno-posledicom moje prvobitne Volje da pokrenem kuglu koja je neminovno prethodila njenom kretanju. Ali slučaj magičkog Rada nije sasvim analogan tome. Jer moja priroda je takva da me prisiljava da izvedem Magiku da bih učinio da moja Volja preovlada; tako je uzrok mog izvođenja Rada takođe i uzrok kretanja kugle, otuda nema razloga da jedno prethodi drugome. (Videti Luis Karol, kada Crvena Kraljica vrisne i pre nego što je ubola prst.)

Dozvolite da objasnim ovu teoriju jednim stvarnim primerom.

Iz Italije sam, istoga dana, pisao jednom čoveku u Francusku i drugome koji se nalazio u Australiji, pozivajući ih da mi se pridruže. Obojica su stigla deset dana kasnije; prvi kao odgovor na moje pismo, koje je primio, a drugi po "sopstvenoj inicijativi", kako bi se moglo učiniti. Ali ja sam ga pozvao jer mi je bio potreban; a želeo sam da dođe jer je bio moj predstavnik, a njegova inteligencija ga je naterala na odluku da mi se pridruži jer je pravilno prosudila da je situacija (koliko je on znao) bila takva da je njegovo prisustvo bilo poželjno.

Isti uzrok koji je naterao mene da mu pišem je naterao njega da dođe kod mene; otuda bi bilo pogrešno reći da je moje pisanje pisma bilo direktan uzrok njegovog dolaska, očito je da mu nisam pisao ja ne bih bio ono što uistinu jesam, pa bi i moji odnosi sa njim bili drugačiji od onih kakvi jesu. Stoga, u tom smislu pisanje i putovanje su uzročno povezani.

Ne bi se moglo ići i dalje i reći da bih, u ovom slučaju morao, da napišem pismo čak i da je on stigao pre nego što sam ja to učinio; jer to je deo čitavog niza okolnosti koji čine da ne koristim polugu da bih otvorio otvorena vrata.

¹⁷ U kasnijoj zabelešci čitamo da je pisac dnevnika pronašao sličan niz argumenata u Prostoru, Vremenu i Gravitaciji, str. 51. Veoma ga je ohrabrila potvrda njegove teze o tako nezavisnom sistemu misli.

Zaključak je da čovek treba da izvršava svoju Volju "bez žudnje za rezultatom". Ukoliko čovek radi u skladu sa zakonima svoje sopstvene prirode, čini "pravo"; i ni jedan za takav Rad ne može reći da je "beskoristan", čak i u slučajevima kakav je ovaj koji je opisan. Sve dok nečija Volja preovladava, nema razloga za žalbu.

Odustajati od svoje Magike značilo bi pokazati nedostatak samopouzdanja u svoje moći i sumnjati u suštinu vere, u svoje Sopstvo i Prirodu¹⁸. Naravno čovek menja metode onako kako iskustvo nalaže; ali nema potrebe da ih menjamo u oblasti kakva je ova ovde opisana.

Dalje, ovde iznet dokaz nameće potrebu da se objasni modus operandi (način rada) Magike. Uspešna radnja ne podrazumeva bilo kakvu teoriju, čak ni onu o postojanju same uzročnosti. Ceo niz pojava se može prihvatiti kao jedno.

Na primer, ako vidim zvezdu (kao što je to bilo pre mnogo godina) ne moram da shvatim uzročne odnose koji postoje između nje, zemlje i mene. Veza postoji; ništa više ne mogu da tvrdim. Ne mogu da istražujem svrhu, čak ni način na koji ova pojava nastaje. Slično tome, kada izvodim Magiku, uzaludno je da se istražuje zašto tako radim, ili zašto dolazi ili ne dolazi do željenog rezultata. Ja ne mogu da znam kako su prethodni i naredni uslovi povezani. Najviše što mogu je da opišem svesnost koju izvodim kao sliku činjenica i da napravim empirijska uopštavanja površinskih aspekata datog slučaja.

Tako, ja mogu da imam svoju vlastitu predstavu o činu telefoniranja; ali ne mogu znati šta su uistinu svesnost, elekticitet, mehanika, zvuk, itd. I premda se mogao pozvati na iskustvo da bih uspostavio "zakone" o uslovima koji prate taj čin, nikada ne mogu biti siguran da su uvek bili, ili čak da će ponovo biti, isti. (U stvari, sigurno je da se jedan događaj nikada ne može ponoviti dva puta pod potpuno istim okolnostima.)¹⁹

Zatim, moji "zakoni" prihvataju kao istinu gotove sve važnije elemente znanja. Ne mogu reći - konačno - kako se električna struja stvara. Ne mogu biti siguran da neka sasvim neočekivana sila ne deluje na neki sasvim samovoljni način. Na primer, ranije se smatralo da će se vodonik i hlor sjediniti ukoliko električna iskra prođe kroz smešu; sada znamo da su minijature količine vodene pare (ili nečeg trećeg) bitne da bi došlo do reakcije. Još pre Rosa smo formulisali "zakone" malarije, ne vodeći računa o komarcima; možda ćemo jednoga dana otkriti da je klica aktivna samo kada se određeni događaji odvijaju u nekoj maglini²⁰, ili kada je u vazduhu prisutna određena količina tako inertne supstance kao što je Argon.

Zato možemo sa zadovoljstvom priznati da je Magika misteriozna koliko i matematika, empirijska koliko i poezija, nesigurna koliko i golf, i zavisna od ljudske jednačine koliko i Ljubav.

Nema razloga da je ne proučavamo, primenjujemo i uživamo u njoj; jer ona je Nauka u potpuno istom smislu kao što je to biologija; nije ništa manje Umetnost nego što je to vajarstvo; a sport je isto toliko koliko i Planinarenje.

¹⁸ Tj. u oblastima u kojima čovek ne može da shvati kako Magika može da proizvede željene rezultate. Jer ako neko poseduje sklonost da se bavi Magikom, to je dokaz težnje njegove Prirode. Niko u potpunosti ne razume način na koji um pokreće mišiće; ali znamo da nedostatak samopuzdanja po ovom pitanju znači paralizu. Kao što Blejk kaže: "Ukoliko bi Sunce i Mesec posumnjali, Odmah bi nestali". Ili kao što sam sam rekao: "Ko se pita Kako ne mari za Zašto".

¹⁹ Ukoliko bi bilo tako, kako bi mogli da ga nazovemo dvostrukost?

²⁰ Istorija Zemlje je uključena u period nekog takvog odnosa, tako da ne možemo biti sigurni da bezuslovno možemo poreći tvrdnju: "Malarijska groznica je funkcija sadašnjeg unazadnog pomeranja ravnodnevničkih tačaka".

Uistinu, izgleda da nije neopravdano nagađanje u upornim tvrdnjama da nijedna Nauka ne poseduje jednake mogućnosti dubokog i važnog Saznanja²¹.

"Magika koristi svaku misao i čin kao svoje instrumente, Univerzum kao svoju Biblioteku i Laboratoriju, celu Prirodu za Predmet svog istraživanja; a njene Igre, koje nemaju periode zatvorene sezone niti zaštitna ograničenja, uvek obiluju beskrajnim oblicima, budući da su sve što postoji."²²

²¹ Manja je mogućnost da Magika dovede do neke greške nego bilo koja druga Nauka, jer njeni pojmovi su promenljivi, po definiciji, tako da se ona zasniva na relativnosti od samog početka. Mi se ne izlažemo opasnosti da zastupamo apsolutne tvrdnje. Šta više, naša merenja se izvođe u izrazima objekta koji se meri, tako izbegavamo besmislenost definisanja metafizičkih ideja promenljivim standardima (Videti Edington Prostor, Vreme i Gravitacija, Predgovor), prinuđenost da pripisujemo kvalitete ljudske svesti beživotnim stvarima (Poenkare, Merenje vremena) i tvrdnje da bilo šta znamo o suštini univerzuma, premda priroda naših čula i naši umovi neminovno određuju naša opažanja, tako da su granice našeg znanja subjektivne, upravo kao što termometar može da pokazuje samo svoje sopstveno reagovanje na jedan određen tip Energije.

Magika spremno priznaje (1) da je istina relativna, subjektivna i prividna; (2) da Istina podrazumeva Sveznanje, koje je nedostižno umu, budući da je beskonačno; upravo kao kada bi neko pokušao da napravi tačnu kartu Engleske u Engleskoj, pa bi ta karta morala da sadrži i kartu te karte i tako dalje, u beskraj; (3) da je logička kontradiktornost urođena osobina razuma (Rasel, Uvod u matematičku filozofiju, str 136; Crowley "Eleusis" i na drugim mestima); (4) da Kontinuum zahteva Kontinuum srazmeran sebi, (5) da je Empiricizam nesavladiv, pa da je stoga prilagođavanje jedini mogući način delovanja; i (6) da se greška može izbeći nesuprotstavljanjem promeni i evidentiranjem pojava na njihovom vlastitom jeziku.; da ni jedna Umetnost ne pruža takve mogućnosti težnjama Duše da izrazi Istinu, u Ushićenju, kroz Lepotu; i da se nijedan Sport ne nadmeće sa svojom opčinjenošću opasnostima i ushićenjima, sa toliko izazivanja, uvežbanosti i provera onih koji su mu do kraja posvećeni, niti ih nagrađuje sa toliko dobrobiti, ponosa i strastvenog zadovoljstva ličnom pobedom.

²² Elastičnost svojstvena Magici omogućava joj da bude jednaka svim mogućim vrstama životne sredine, pa je otuda biološki savršena. "Čini što ti je volja" podrazumeva samoprilagođavanje, tako da ne može doći do neuspeha. Istinska Volja pojedinca je neminovno uklopljena u celokupan Univerzum sa savršenom preciznošću, jer svaki član u jednačini $a+b+c=0$ mora da bude jednak i suprotan zbiru ostalih članova jednačine. Niko ne može biti ništa drugo do ono što jeste, niti treba da čini bilo šta drugo do svoje Volje, koja predstavlja njegov nužan odnos sa okolinom, dinamički posmatrano. Svaka greška je samo varka svojstvena njemu kako bi kroz nju raspršio obmanu, a opšti je zakon da se metoda ispunjenja ove operacije sastoji u spoznaji i uklapanju u poredak Univerzuma, i da bi se uzdržao od nemogućeg zadatka da prevaziđe inerciju sila koje su suprotstavljene, pa su otuda isto što i nečije sopstvo. Greška u mislima je, otuda, neuspeh da se shvati i sprovede u delo svoja sopstvena Volja.

X

O KRETNJAMA

Ovo poglavlje bi se moglo podeliti u sledeće delove:

1. Stavovi.
2. Kruženja (i slične kretnje).
3. Promene položaja (one zavise od teorije konstrukcije kruga).
4. Lupanja ili zvonjenja.

I

Postoje dve Vrste stavova: prirodni i veštački. Očigledan primer među prvima, predstavlja ponizno padanje na kolena. Za čoveka (siroto stvorenje!) sasvim je prirodna radnja da padne ničice na zemlju u prisustvu predmeta svog obožavanja¹.

Između ovih i onih potpuno veštačkih stavova, nalazi se klasa stavova koji predstavljaju stečene navike. Za jednog evropskog oficira normalno je da pruži svoj mač u znak predaje. Tibetanac će, međutim, čučnuti, isplaziti jezik i staviti ruku iza desnog uвета.

U čisto veštačke pokrete spada najveći deo isključivo magičkih pokreta, iako neki od njih mogu da oponašaju prirodne radnje - npr. pokret Otvaranja Vela. Ali pokret Auramot uglavnom oponaša hijero-glif koji ima samo veoma daleku vezu sa bilo kojim činom u prirodi. Svaki pokret, naravno, mora da bude proučen sa beskrajnim strpljenjem, i vežban sve dotle dok povezanost između njih i misaonih stavova koje predstavljaju ne počne da se odvija kao neminovnost.

II

Osnovnu kretanju u krugu predstavlja hodaње unaokolo². Ona ima sasvim određen ishod, ali ga je veoma teško objasniti. Analogiju nalazimo u dinamiku. **Pravilno izvedeno Kruženje u kombinaciji sa Pokretom Horsa (ili "Onog koji Dolazi") pri prelasku Istoka je jedna od najsigurnijih metoda za buđenje sile makrokosmosa u Krugu.** Nikada ga ne treba izostaviti, izuzev ako za to ne postoji neki poseban razlog.

Izgleda da za ovu vrstu kretanja najpodesnija određena vrsta koraka. Ovaj korak treba da bude lagan i pritajan, gotovo lopovski, a ipak vrlo svrsishodan. To je mir tigra kojim vrebа srnu.

Broj kruženja, svakako, treba da odgovara prirodi obreda.

¹ Magičar mora da se čuva klanjanja, čak i "savijanja kolena u znak poniznosti" kao nečeg sramnog i ponižavajućeg, kao nečega što znači odricanje od njegove suverenosti.

² U II delu, pretpostavlja se da magičar hoda bos. To podrazumeva njegovu želju da ostvari što prisniji kontakt sa svojim Krugom. Ali on može da obuče i sandale, jer Ank je kaiš na sandali; stvorili su ga Egipatski Bogovi kao obeležje svoje moći Kretanja, odnosno njihove večne energije. Oblikom Ank (ili Crux Ansata) ukazuje na formulu pomoću koje se ovo Kretanje odvija u stvarnoj praksi.

Još jednu važnu kretnju predstavlja spirala, kod koje postoje dva osnovna oblika, jedan je prema spolja, a drugi prema unutra. Mogu se izvoditi u oba pravca; a kao i kod kruženja, ukoliko se izvode u smeru kretanja kazaljke na satu one prizivaju - ukoliko se izvode suprotno od smera kazaljke na satu odbijaju³. **U spirali korak je lagan i lepršav, gotovo da se približava plesu:** prilikom njenog izvođenja magičar će se obično okrenuti oko svoje ose, bilo u istom smeru kao i spirala, ili u suprotnom smeru. Svaka kombinacija ima drugačiju simboliku.

Pored ovoga, postoji i pravi ples: on ima mnogo različitih oblika, svaki Bog ima svoj poseban ples. Jedan od najlakših i najdelotvornijih oblika je običan korak valcera kombinovan sa tri pokreta u znaku L.V.X. Mnogo je lakše dostići stanje ekstaze na ovaj način nego što se to obično pretpostavlja. Suština ovog procesa se nalazi u borbi Volje protiv vrtoglavice; ali ova borba mora dugo da traje i da bude žestoka, jer od toga može da zavisi kvalitet i jačina dostignute ekstaze.

Vežbom, vrtoglavica se u potpunosti pobeđuje; iscrpljenost tada preuzima mesto neprijatelja Volje. **Smatra se da se kroz uzajamno uništenje ovih suprotnosti u mentalnom i moralnom biću magičara začinje Samadi.**

III

Dobri primeri promene položaja su dati u spisima Z.1 i Z.3⁴; oni objašnjavaju Obred Neofita HZ.Z. u kome se kandidat postavlja na različita mesta u Hramu, od kojih svako mesto ima svoje vlastito simbolično značenje; ali, kada se radi o čistom prizivanju, bolji je onaj primer koji je dat u Liber 831⁵.

Prilikom planiranja obreda morate doneti odluku da li želite ili ne želite da pravite takve kretnje, što je veoma važno. Svaki Krug ima svoju prirodnu simboliku, pa čak i kada se ova činjenica neće koristiti, mora se dobro paziti da se nikako ne dozvoli da bilo šta bude u neskladu sa prirodnim atribucijama⁶. U suprotnom, osetljiva aura magičara može da se poremeti, a vrednost obreda potpuno uništi, usled nezgoda koje mogu nastati kao posledica neke takve greške, kao onda kada bi neki suviše zamišljeni potpuni trezvenjak otkrio da je zabasao u Hram Demona Ruma! Zato je nemoguće zanemariti teoriju Kruga.

Uzmimo jednostavan primer. Pretpostavimo da je u Prizivanju Barcabela, planeta Mars, čija je sfera Geburah (Strogost), postavljena (na nebu stvarno) naspram Tauovog Kvadrata Heseda (Milosti) u Krugu, a trougao je postavljen u skladu sa tim. Za Magusa bi bilo nepraktično da stoji na tom Kvadratu, ukoliko ne koristi formulu: "Ja, iz Heseda, vladam Geburahom preko Staze Lava"; dok bi - da uzmemo ekstremni slučaj - stajanje na kvadratu Hoda (koji se prirodno nalazi pod dominacijom Geburaha) predstavljalo pravu ludost kojoj bi se samo formula najviše Magike mogla suprotstaviti.

³ Tako bar glasi tradicionalno objašnjenje. Ali postoji i dublji smisao koji se može izraziti kroz smer obrtanja. Izvesne sile najizuzetnijeg karaktera mogu se prizvati kruženjem koje se odvija u smeru suprotnom kretanju kazaljke na satu kada se izvodi usmereno ka njima i prema posvećenoj metodi. Titan je tip takvih sila, a rat Titana protiv Bogova Olimpa legenda (Teitan, Titan u grčkom ima brojčanu vrednost 666).

⁴ The Equinox I. II, str. 244-260.

⁵ The Equinox I. VII, str. 93 i dalje.

⁶ Neminovnost praktičnog rada verovatno će zahtevati određene kretnje. Zato se ili u potpunosti mora isključiti ova simbolika, ili se prethodno o svemu mora pažljivo razmisliti i dati mu značaj. Ne dozvolite da neke radnje budu simbolične, a druge nasumične.

Međutim, izvesna mesta, kao što je Tifaret⁷, su tako bliska Magu da ih može koristiti, a da ne vodi računa o prirodi duha, ili radnje; izuzev ako mu nije potreban sasvim određen duh oslobođen od svih stranih elemenata, ili onaj čija se priroda teško može uskladiti sa Tifaretom.

Da bi pokazali kako se ovi položaji mogu koristiti u sprezi sa spiralama, pretpostavite da prizivate Hator, Boginju Ljubavi, da se pojavi nad Oltarom. Stojeći na kvadratu Necaha, izvešćete svoje prizivanje upućeno Njoj, a zatim ćete zaigrati po spirali koja ide ka unutra u smeru kretanja kazaljki na satu, završavajući svoj ples sa stopalom na oltaru, gde ćete se spustiti na kolena sa rukama podignutim iznad oltara, kao da iščekujete Njen zagrljaj⁸.

Da zaključimo, mogu se dodati i prirodne umetničke sklonosti, ukoliko ih posedujete, koje predstavljaju izvanrednog vodiča.

Sva Umetnost je Magika.

Isidora Dankan je prirodno nadarena za pokret, i to u velikoj meri. Neka čitalac prouči njene pokrete; ukoliko je moguće, bolje u privatnom životu nego na sceni, i nauči vrhunsku "nesvesnost" - koja je magička svesnost - sa kojom ona prati zvuke muzike⁹.

Nema jačeg sredstva od Umetnosti da se dozovu istinski Bogovi u vidljivom obliku.

IV

Sve vrste kucanja ili zvonjenja imaju istu odliku. Mogu se opisati zajedno - jedina razlika između njih je u tome što im instrumenti pomoću kojih se izvode daju posebna obeležja. Nije naročito važno da li se proizvode pljeskanjem rukama, udaranjem stopalima, udarcima nekog od oružja, ili teorijski odgovarajućim instrumentom, zvonom. Pa ipak, moglo bi se reći da oni poprimaju veći značaj u obredu ukoliko Magičar smatra da je svrsishodno da podigne¹⁰ instrument čiji je jedini zadatak da proizvede kucanje ili zvonjenje.

Kao prvo, treba istaći da lupanje potvrđuje vezu između Magičara i predmeta kojim udara. Tako upotreba zvona, ili ruku, znači da Magičar želi da utisne u atmosferu celokupnog kruga ono što jeste ili što će biti učinjeno. On želi da uobliči svoju volju u zvuk i da je pošalje u svim pravcima; šta više, da utiče na onoga koji živi od vazduha u smislu svoje svrhe, i da ga pozove da ponese svedoka u njegov Svet. Ruke Magičar koristi kao simbole svoje izvršne moći, zvono da bi predstavio svoju svesnost zanesenu u muzici. Udarcima štapom se izražava naredba stvaranja; pehar odzvanja Magičarevim oduševljenjem u primanju duhovnog vina. Zamah bodežom je kao znak za bitku. Diskovi se koriste da izraze unižavanje nečije vrednosti. Udaranje nogom o tle označava gospodarenje nad stvarima na kojoj se radi. Sledstveno tome, svaki drugi oblik udaranja ima svoju vlastitu delotvornost. Iz navedenih primera inteligentan učenik može sagledati metode za tumačenje svakog pojedinačnog slučaja na koji bi mogao naići.

Kao što je ranije rečeno, predmet koji se udara je predmet na koji se čini utisak. Tako zamah nad oltarom potvrđuje da se on povinovao zakonima svog rada. Udariti lampu znači pozvati božanstvo Svetlosti. To važi i za ostalo.

⁷ Nad Tifaretom se teško "vlada", čak i kada je u pitanju Keter. On je pre sin nego sluga.

⁸ Ali NE "u poniznom stavu".

⁹ Ovi redovi su napisani 1911. godine. "Probudi se Dankanova sa tvojim Lupkanjem! Želeo bih da možeš!"

¹⁰ Svaka radnja koja nije u potpunosti ritmična predstavlja poremećaj.

Takođe, treba obratiti pažnju da su mnoge kombinacije ideja moguće zahvaljujući ovom opšte prihvaćenom načinu ponašanja. Udariti štapom unutar pehara znači primeniti stvaralačku volju tamo gde je pravo mesto da ona bude dopunjena i na taj način izvršiti Veliko Delo pomoću formule Obnavljanja. Udarcem ruke po bodežu se objavljuje da se zahteva da bodež posluži kao oruđe za proširivanje izvršne moći. Čitalac će se setiti kako je Zigfrid udario Notungom, mačem Pobede, po koplju Votana. Vagner, koga je jedan od starešina našeg Reda uputio kako da primenjuje magijsku formulu, je pokušao pomoću kretnji da predstavi svojim slušaocima da se vladavina autoriteta i očinstva približavaju kraju; da je novi gospodar sveta intelekt.

Opšti zadatak udarca ili zvonjenja je da označi fazu obreda. Sasaki Šigec nam govori u svom eseju o Šintou da je kod Japanaca običaj da se četiri puta pljesne dlanovima da bi se "oterali zli duhovi". On objašnjava da ono što se zaista događa je zapravo to da iznenadan i oštar zvuk snažno aktivira um i omogućava mu da se oslobodi opsesije svog prethodnog raspoloženja. Budi se kako bi se snažno suprotstavio idejama koje su ga do tada ugnjetavale. Otuda možemo reći da postoji savršeno racionalno objašnjenje za psihološku moć koju poseduje lupanje.

U Magičkom obredu lupanje se koristi u gotovo istu svrhu. Magičar ga koristi na način na koji se koristi hor u grčkim dramama. Ono mu pomaže da napravi čist rez, da usresredi pažnju s jednog dela svog rada na naredni.

Toliko o opštoj karakteristici lupanja ili zvonjenja. Čak i ovako ograničeno stanovište nudi velike mogućnosti snalažljivom Magičaru. Ali sve dalje mogućnosti se nalaze u našim rukama. Po pravilu, nepoželjno je da se menjanje sile zamaha koristi za prenošenje bilo čega, izuzev za stavljanje naglasaka i eventualno za označavanje raspoloženja. Šta više, očito je da postoji prirodna sličnost između snažnog glasnog kucanja zapovedničke komande, s jedne strane, i mekog nerazgovetnog kucanja srodnog shvatanja, s druge strane. Lako je napraviti razliku između lupanja nasilnog poverioca na ulaznim vratima i tihog kucanja ljubavnika na vratima spavaće sobe. Uputstvo za instikt, magijska teorija ovde ne može da da.

Ali udarac ne treba da bude samo jedan; mogućnost kombinacija je beskrajna. Potrebno je samo da obradimo opšte principe određivanja potrebnog broja udaraca za svaki slučaj i način na koji možemo da isprekidamo svaku seriju udaraca tako da pomoću njihove strukture izrazimo našu zamisao.

Opšte pravilo je da samo jedan udarac, kao takav, nema neko posebno značenje, jer pojedinačnost je sveopšta. Ona predstavlja Keter, koji je izvor svih stvari bez obzira na bilo koji od kvaliteta na osnovu koga bi pravili razliku među njima. Nastavljajući ovim putem, broj udaraca će se odnositi na Sefire ili druge ideje koje su Kabalistički srodne tom broju. Tako će 7 udaraca oponašati Veneru, 11 Veliko Delo, 17 Trojstvo Očeva, a 19 ženski princip u njegovom najširem smislu.

Ako malo dalje analiziramo stvar, prvo ćemo primetiti da suviše veliki broj uzastopnih udaraca deluje zbunjujuće, a isto tako i opterećujuće na druge delove rituala. Praktično, 11 bi predstavljalo neku granicu. Obično, ne predstavlja neki veći problem da se sa tolikim brojem udaraca pokriju sva potrebna područja.

Drugo, svaki se toliko može proširivati i obuhvatati aspekte koji su tako suprotni sa praktičnog stanovišta, da opasnost za nas leži u nejasnoći. Udarac treba da bude jasno definisan; njegovo značenje tačno određeno. Sama priroda udarca ukazuje na mudrost i tačnost. Zato moramo iznaći neka sredstva koja bi bila pogodna da se uoče delovi sa posebnim značenjem. Jedino čime raspolažemo su razmaci.

Jasno je da se ne može napraviti veliki broj kombinacija kada je mali broj udaraca. Ali to je činjenica koja istovremeno pokazuje i izvanrednost našeg sistema. Postoji samo jedan način da se otkučaju dva udarca, a to je činjenica koja je u skladu sa pirodom Hokmaha, postoji samo jedan način stvaranja.

Možemo samo sebe da izrazimo, mada to činimo u dvostrukom obliku. Ali postoje tri načina na koja se mogu otkucati 3 udarca, a ova 3 načina odgovaraju trostrukom načinu na koji Binah može primiti stvaralačku ideju. Postoje tri tipa trougla. Jednu ideju možemo shvatiti ili kao jedinstvo tri dela, kao jedinstvo koje se deli na dva dela, ili kao dvojnost usklađenu u jedinstvu. Svaka od ovih metoda može se iskazati sa 3 jednaka udarca; 1 posle koga, nakon pauze, slede 2; i 2 nakon kojih, posle pauze, sledi 1.

Sa povećanjem složenosti prirode broja, naglo se povećava broj mogućih varijanti. Postoji mnoštvo načina da se otkuca 6 udaraca, a svaki od njih odgovara prirodi nekog od nekoliko aspekata Tifareta. Koliko ih je, i na koliko načina se mogu otkucati, prepuštamo maštovitosti učenika.

Po pravilu, najkorisnija i prilagodljivija serija je sastavljena od 11 udaraca. Osnovni razlozi za to leže u sledećem: Prvo, 11 je broj same Magike. Otuda je on pogodan za sve tipove radnji. Drugo, to je sveti broj, bez premca, Novog Eona. Kao što je zapisano u Knjizi Zakona: "Jedanaest, kao i svi brojevi koji su naši". Treće, to je broj slova u reči ABRAHADABRA, koja je reč Eona. Struktura ove reči je takva da izražava Veliko Delo, kao i svaki od njegovih aspekata. Poslednje, pomoću njega se mogu izraziti sve moguće sfere radnje, kakva god da je njihova priroda. To se postiže izradom jednačine između broja sefira i razlike između tog broja i broja 11. Na primer, $2^{\circ} = 9^{\circ}$ je formula stepena inicijacije koja odgovara Jesodu.

Jesod predstavlja nestabilnost vazduha, бесплодность meseca; ali ovi kvaliteti su uravnoreženi u njemu kroz stabilnost koju podrazumeva njegov položaj Temelja, i njegova funkcija razvoja. Ovaj kompleks se zatim uravnorežava izjednačavanjem sa brojem 2 koji pripada Hokmahu, koja poseduje vazdušni kvalitet, jer Reč je i lunarni kvalitet, budući da je odraz sunca Ketera, kao što je Jesod odraz sunca Tifareta. To je mudrost koja je temelj pošto je stvorena. Ceo ovaj ciklus ideja je izražen u dvostrukoj formuli $2^{\circ} = 9^{\circ}$; $9^{\circ} = 2^{\circ}$; a svaka od ovih ideja se može odabrati i uobličiti kroz odgovarajući niz otkucaja.

Možemo završiti ovo poglavlje jednostavnim prikazom načina na koji se navedeni principi mogu sprovesti u praksi. Pretpostavimo da je Magičar osmislio radnju koja će pomoći njegovom umu da se odupre težnji da luta. To će biti rad Jesoda. Ali on mora staviti naglasak na stabilnost te sefire, naspram Vazdušnom kvalitetu koji ona poseduje. Prvo što će uraditi to je da 9 stavi pod zaštitu 2; u tom momentu niz udaraca će biti 1-9-1. Ali ovaj položaj broja 9 ukazuje na promenljivost meseca. Zato mu se može desiti da ga podeli na 4 i 5, budući da je 4 broj vezanosti, zakona, autoritativne moći, a 5 broj hrabrosti, energije i pobeđe duha nad elementima. Šta više, on će izraziti da je 4 simbol stabilnosti materije, dok 5 odražava istu ideju u pogledu kretanja. U ovoj fazi niz udaraca će se javljati u formi 1-2-5-2-1. Nakon detaljnog razmatranja on će verovatno zaključiti da bi dalje raščlanjivanje centralnog 5 moglo uništiti jednostavnost njegove formule, i odlučio da je koristi upravo takvu kakva jeste. Moguću alternativu bi predstavljao jedan centralni udarac u nizu, kao kada bi zahtevao potpunu nepromenljivost Ketera, prizivajući tako jedinstvo raspoređivanjem po četiri udarca sa svake strane centralnog udarca. U tom slučaju, serija njegovih udaraca bi glasila 1-4-1-4-1. Naravno on bi morao da vodi računa da očuva uravnoteženost svake strane u seriji udaraca. To je posebno važno u radnji kao što je ova koju smo izabrali za naš primer.

XI

**O NAŠOJ GOSPI BABALON I ZVERI
NA KOJOJ ONA JAŠE
ODNOSI SE TAKOĐE I NA PREOBRAŽAJE**

I

Sadržaj ovog dela, u onom delu u kome se bavi Našom Gospom, suviše je važan i suviše svet da bi bio štampan. Njega Majstor Terion isključivo prenosi odabranim učenicima u okviru privatnih uputstava.

II

Suštinu magičkog rada, na stranu od svakog pojedinačnog poduhvata, čini ispravno oblikovanje Magičkog Bića ili Tela Svetla. Taj proces će u određenim granicama biti razmatran u XVIII poglavlju.

Ovde ćemo pretpostaviti da je Mag uspeo u razvijanju svog Tela Svetla ukoliko je ono sposobno da ide bilo kuda ili radi bilo šta. Postojeće, međutim, izvesna ograničenja u tom radu, budući da je on oblikovao svoje magičko telo od fine materije svog sopstvenog elementa. Zato mu, iako je možda u stanju da prodre u najskrovitije delove neba, ili vodi žestoke borbe sa demonima pakla koji se ne mogu izgovoriti, može biti nemoguće da učini više nego da gurne vazu sa kamina. Njegovo magičko telo sačinjeno je od materije isuviše fine da bi moglo da utiče na grubu materiju od koje su sačinjene iluzije kao što su sto i stolice. Jedina zaista laka "fizička" operacija koju Telo Svetla može da obavi jeste "Congressus subtilis". Emanacije "Tela Želje" materijalnog bića čije posete, ukoliko je poseta sporazumna, su tako snažne da ono u zagrljaju spontano postaje stvarnost. Zabeleženi su mnogi slučajevi Dece rođene kao posledice takvih sjedinjavanja. Vidi rad De Sinistrarija o Incubi i Succubi radi razmatranja analognih pojava.

Bilo je mnogo rasprava u prošlosti unutar Škola Svetog Duha, o tome da li bi bilo baš opravdano da se teži prevazilaženju ovih ograničenja. Nije potrebno sebi dopustiti slobodu da se donosi sud. Odluka se može prepustiti svakom magu na volju.

Knjiga Mrtvih sadrži mnoga poglavlja zamišljena da omoguće magičkom entitetu čoveka koji je mrtav i na taj način lišen (u skladu sa smrću koja je tada nastupila) materijalnog vozila za izvršavanje njegove volje, da uzme oblik određenih životinja, kao što su zlatni soko ili krokodil, i da u takvom obličju ide zemljom "uživajući među živima".¹ Kao opšte pravilo, obezbeđen je materijal od koga mu je bilo moguće da izgradi stranku od ranije pomenute druge strane koja se posle na drugom svetu pominje kao soko.

Nije nužno, međutim, da razmatramo pitanje smrti. Često može živima biti veoma pogodno da šetaju svetom u nečem tako neprepoznatljivom. **Elem, tada zamislite ovo magičko telo kao stvaralačku silu koja teži manifestaciji; kao Boga, koji teži inkarnaciji.**

¹ Vidi Knjigu Laži poglavlje 44, i Sabrana Dela Alistera Krolija Tom III, str. 209-210, gde se nalazi prepričani prevod izvesnih klasičnih egipatskih rituala.

Postoje dva načina na koji ovaj cilj može biti postignut. Prvi metod je da se izgradi odgovarajuće telo od svojih elemenata. To je, uopšteno govoreći, vrlo teško učiniti, budući da fizička građa bilo kog materijalnog bića sa velikom moći jeste, ili bi bar trebalo da bude, rezultat viševjekovne evolucije. Međutim, postoji zakonit način za proizvodnju homunukulusa koji se predaje u određenim tajnim organizacijama, poznat možda nekome od onih koji ovo čitaju, koji bi mogao da se odmah tako primeni u ove svrhe o kojima upravo razgovaramo.

Drugi metod deluje veoma lak i zabavan. Uzmete neke organizme koji već postoje a pogodni su za vašu svrhu. Izbacite magičko biće koje ga nastanjuje i postanete njegov vlasnik. Učiniti to silom nije ni lako ni opravdano, budući da je magičko biće drugog bilo inkarnirano u skladu sa svojom Voljom. A "Ti nemaš pravo da činiš ništa drugo do tvoje Volje". Čovek bi trebalo da strogo izbegava tu kaznu da njegova sopstvena volja uključi i volju da se uznemiri volja nekog drugog!² Stoga je, štaviše, izuzetno teško, izgoniti drugo magičko biće; budući da, ukoliko nije kompletan mikrokosmos kao ljudsko biće, ne može da se nazove zvezdom, ono je nešto malo zvezde i deo tela Nuit.

Ali, ne traži se sva ta strahota. Nema potrebe da se devojka porazi, ukoliko ona ne odbije da uradi ono što vi želite, a ona će se uvek pokoriti ukoliko joj kažete nekoliko ljubaznih stvari.³ **Vi uvek možete da koristite telo u kome obitava elemental, kao što je orao, zec, vuk ili bilo koja pogodna životinja, sklapajući veoma jednostavan ugovor. Vi preuzmete odgovornost za životinju tako što je ugradite u sopstvenu magičku hijerarhiju. To predstavlja izvanredan dobitak za životinju⁴. Ona u potpunosti zadovoljava svoju težnju savezom ovako krajnje prisne vrste sa Zvezdom.** Mag, s druge strane, u stanju je da se preobrazi i ponovo preobrazi na hiljade načina prihvatajući pratnju takvih sledbenika. Na ovaj način projekcija 'astrala' ili Svetlosnih Tela može da se učini sasvim telesnom i primenjivom. **U isto vreme mag mora shvatiti da preuzimanjem Karme bilo kog elemen-tala, on prihvata krajnje veliku odgovornost. Veza koja ga sjedinjuje sa tim elementalom jeste ljubav; i, mada je to samo mali deo magove opreme, to je celokupna oprema elementala.** On će, stoga, snažno patiti ukoliko dođe do neke greške ili njegovog štićenika snađe nesreća. Ovo osećanje je neobično. Ono je kod najboljih ljudi sasvim instiktivno. Oni saznaju za razaranje nekog grada sa nekoliko hiljada stanovnika i ostanu nedirnuti, ali kad čuju da je neki pas povredio šapu, oni osećaju oštar bol.

Nije potrebno reći mnogo više od onog što se tiče preobražaja. Onima kojima je ova tema prirodno bliska lako će shvatiti značaj onog što je rečeno. Oni koji imaju druge sklonosti mogu pomisliti da je znak vredan koliko i mahanje slepom konju.

² Može se dogoditi, pak, da volja drugog bića pozove Maga da se useli u njegov instrument.

³ Posebno o predmetu Štapa ili Diska.

⁴ To je magički vid konzumiranja životinjskog mesa i opravdanje tog čina, ili pomirenje navodne protivrečnosti između mesožderskog i filantropskog elementa u prirodi Homo Sapiensa.

O KRVNOJ ŽRTVI I SRODNIM STVARIMA

Za nas je neophodno da pažljivo razmotrimo probleme vezane za krvnu žrtvu, budući da je to pitanje zaista tradicionalno važno u Magici. Gotovo sva drevna Magika razmatra ove stvari. Posebno sve religije vezane za Ozirisa - rituali Umirućeg Boga - povezane su sa tim. Pogubljenje Ozirisa i Adonisa; sakaćenje Atisa, kultovi Meksika i Perua; priča o Herkulesu ili Melkartu, legende o Dionisiju i o Mitri, sve su povezane sa ovom jednom idejom. U hebrejskoj religiji nalazimo istu stvar. Prva etička lekcija u Bibliji jeste da je jedina žrtva koja zadovoljava Gospoda krvna žrtva; Avelj koji je to učinio, stekao je naklonost Gospoda, dok je Kain, koji je ponudio kupus, prirodno bio smatran jeftinim predmetom poruge. Ova se ideja stalno ponavlja. Imamo žrtvu za Pashu koja se zasniva na priči o tome da je Avramu bilo naređeno da žrtvuje svog prvorodenog sina, a koja nosi ideju o zameni života životnje životom čoveka. Godišnji obred sa dva jarca to beskrajno ponavlja. I ponovo nailazimo na prevladavanje ove ideje u pesmi o Ester gde su Haman i Mordekaj dva jarca ili bogovi; i konačno u predstavljanju rituala Purim u Palestini kada se dogodilo da su Isus i Varvara bili jarci u određenoj godini o kojoj toliko mnogo slušamo, a ne postoji saglasnost oko datuma.

Ovaj predmet treba proučiti u Zlatnoj Grani gde je to krajnje učeno izloženo od strane Dž. Dž. Frejzera.

Dovoljno je sad rečeno da bi se pokazalo da je krvna žrtva od pamtiveka bila najrazmatraniji deo Magike. Moral ovoga izgleda da se nije ticao nikoga; niti je, iskreno rečeno, to bilo potrebno. Kako kaže Sv. Pavle, "Bez prolivanja krvi nema oprostaja"; a ko smo pa mi da se raspravljamo sa Sv. Pavlom? Međutim posle svega ovoga, svakome je ostavljena mogućnost da ima mišljenje kakvo želi o ovom predmetu, ili o bilo kom drugom predmetu, hvala Bogu! U isto vreme, krajnje je nužno proučiti posao koga ćemo se prihvatiti u vezi s tim; budući da će naš moral prirodno biti u zavisnosti od naše teorije o vasioni. Kad bi mi bili sasvim sigurni, na primer, da će svako posle smrti otići u nebo, ne bi mogla postojati ozbiljna primedba na ubistvo ili samoubistvo, kako je opšte priznato - od strane onih neupućenih ni u jedno ni u drugo - da zemlja nije tako prijatno mesto kao nebo.

Međutim, postoji tajna skrivena u ovoj teoriji o krvnoj žrtvi koja je od velikog značaja za učenika, i zato se nećemo dalje izvinjavati. Nije bilo potrebno čak ni da se izvinimo za izvinjenje, da to nije zbog revnosti jednog savesnog mladog prijatelja krajnje strogog karaktera koji je istrajavao na tome da deo ovog poglavlja koje sada sledi - deo koji je prvobitno bio napisan - može da doprinese tome da nas pogrešno protumače. To ne mora da se dogodi.

Krv je život. Ovu jednostavnu izjavu objasnili su Hindusi govoreći da je krv osnovno vozilo životne Prane.¹

¹ Prana ili 'snaga' često se koristi kao opšti pojam za sve vrste fine energije. Prana tela je samo jedna od njegovih 'vajua'. Vaju znači vazduh ili duh. Ideja je u tome da su sve sile tela ispoljavanje finijih sila mnogo stvarnijeg tela, a to stvarno telo je fino i nevidljivo.

Postoji izvesna osnova za uverenje da postoji određena supstanca,² koja još nije izolovana, a čije prisustvo čini upravo razliku između žive i mrtve materije. Zaobići ćemo sa zasluženim prezirom pseudo-naučne eksperimente američkih šarlatana koji tvrde da su ustanovili da se u trenutku smrti javlja gubitak težine, kao i nepotvrđene izjave navodnih vidovnjaka da su videli kako duša kao para izlazi iz usta ljudi u articulo mortis; međutim, njegovo iskustvo kao istraživača ubedilo je Majstora Teriona da meso gubi značajan deo svoje hranljive vrednosti samo nekoliko minuta posle smrti životinje, kao i da se taj gubitak nastavlja sve manjom brzinom kako vreme odmiče. Pored toga opšte je prihvaćeno da je živa hrana, kao što su ostrige, oblik energije³ koji se najbrže asimiluje i koji je u najvećoj koncentraciji. Laboratorijski eksperimenti vezani za vrednost hrane izgleda da su gotovo bezvredni iz razloga u koje sada ovde ne možemo da ulazimo; opšte svedočanstvo ljudske vrste izgleda da je sigurniji vodič.

Ne bi bilo mudro kao iracionalnu osuditi praksu onih divljaka koji protivniku čupaju srce i jetru i proždiru ih dok su još topli. **U svakom slučaju, bila je to teorija drevnih magova da je svako živo biće skladište energije koje se razlikuje po količini u zavisnosti od veličine i zdravlja životinje, i po kvalitetu u zavisnosti od njenih mentalnih i moralnih osobina.** U trenutku smrti životinje ta se energija naglo oslobađa.

Zato životinju treba ubiti⁴ unutar Kruga ili Trougla, zavisno od slučaja, da njena energija ne bi mogla da ode. Trebalo bi izabrati životinju čija je priroda u skladu sa ceremonijom - tako, žrtvujući žensko jagnje čovek ne bi mogao da stekne dovoljnu količinu divlje energije korisne Magu koji priziva Mars. U takvom slučaju pogodniji bi bio ovan⁵ a taj ovan bi trebalo da bude devica - celokupan potencijal njegove prvobitne energije ne bi trebalo da je okrnjen na bilo koji način.⁶

² Ta supstanca ne treba da se shvati kao 'materijal' u grubom smislu viktorijanske nauke; mi sada znamo da pojave kao što su zraci i emanacije radioaktivne supstance imaju posrednički položaj. Na primer, gomila nije, kako se nekad pretpostavljalo, neminovno nepropustiva za gomilu, a sama materija može da se tumači isključivo u uslovima kretanja. Tako, što se tiče 'prane', može se pretpostaviti pojava u eteru analogna izomeriji. Nama su već poznata hemijski istovetna tela čija molekularna struktura čini jedno aktivnim, drugo neaktivnim na određene reagense. Metali mogu biti 'zamoreni' ili 'ubijeni' što se tiče nekih njihovih osobina a da ne budu uočljive bilo kakve hemijske promene. Neko može da 'ubije' čelik i 'podigne ga iz mrtvih'; a muve udavljene u ledenoj vodi mogu biti spašene. Sa naučnog stanovišta je nezamislivo da je nemoguće stvoriti razvijeni organski život, a Majstor Terion veruje da je samo pitanje od nekoliko godina pre nego se to ostvari u laboratoriji. Mi sada već vraćamo navodno udavljene. Zašto ne i one umrle iz razloga kao što je nesvestica? Kad bi shvatili osnovnu fiziku i hemiju kratkog trenutka smrti, mogli bi da na neki način uhvatimo silu, obezbedimo nedostajući element, preokrenemo električni uslov, ili šta već. Mi sada već sprečavamo izvesne vrste smrti nadomeštajući ono što nedostaje, kao u slučaju tiroidne žlezde.

³ Čovek se može stvarno opiti od ostriga ako ih u potpunosti sažvaće. Ukočenost izgleda da je simptom gubitka onog što bih mogao nazvati Alfa-energijom i čini oštar prekid na krivi. Beta i druge energije nestaju sporije. Fiziolozi bi sebi kao prvo trebalo da stave u zadatak da izmere tu pojavu, budući da je njihovo proučavanje očigledno neposredno povezano sa istraživanjem prirode života. Krajnje je značajna analogija između živih i složenih molekula iz neorganske grupe Uranijuma i grupe Protoplazme organskih elemenata. Sposobnosti rasta, rada, samooporavka, itd. moraju se pripisati sličnim osobinama u oba slučaja; a budući da smo otkrili, izmerili i delimično objasnili radioaktivnost, mora biti moguće izumeti oruđe da se isto učini i kad je reč o životu.

⁴ Greška je pretpostavljati da je žrtva povređena. Naprotiv, to je najblagoslovenija i najmilostivija od svih smrti, budući da se duh elementala neposredno ugrađuje u Božju glavu - upravo cilj svih njegovih napora tokom niza bezbrojnih inkarnacija. S druge strane, praksa mučenja životinja na smrt da bi se elemental pretvorio u roba, ne može se braniti, jer je to krajnje crna magija najgore vrste koja uključuje metafizičku osnovu dualizma. Ne postoji, međutim, primedba na dualizam ili crnu magiju ukoliko su ispravno shvaćeni. Vidi izveštaj Majstora Teriona Veliko Magičko Povlačenje kod jezera Paskvani, gde je on "raspeo žabu u staništu baziliska!

⁵ Vuk bi bio još bolji u slučaju Marsa. Vidi 777 o usklađenosti različitih životinja sa '32 Staze' Prirode.

⁶ Postoji takođe i pitanje njegove magičke slobode. Polni odnos stvara vezu između njenih izvođača, a samim tim i odgovornost.

Za najviši duhovni rad čovek mora da učini prikladan izbor žrtve koja sadrži najveću i najčistiju silu. Muško dete savršeno nedužno i visoke inteligencije.⁷

Za prizivanje bilo bi pogodnije staviti krv žrtve u Trougao - ideja je ta da duh može od krvi da dobije tu finu, ali fizičku supstancu, koja je bila suština njenog života, na takav način da mu omogući da poprimi vidljiv i opipljiv oblik.⁸

Magovi koji se protive korišćenju krvi, pokušali su da je zamene tamjanom. Za takvu svrhu Abramelinov tamjan može biti spaljen u velikim količinama. Jelenova trava sa Krita je takođe vredno sredstvo. Oba ova tamjana su veoma katolička po svojoj prirodi i pogodna za skoro svaku materijalizaciju.

Međutim, krvna žrtva, mada opasnija, jeste delotvornija; a za gotovo sve svrhe ljudska žrtva je najbolja. Pravi veliki Mag biće u stanju da koristi sopstvenu krv, ili moguće, krv učenika, i to bez nepovratnog žrtvovanja fizičkog života.⁹ Primer ove žrtve dat je u Poglavlju 44 Liber 333. Ova misa mora se u većini slučajeva preporučiti kao svakodnevna praksa.

I još nešto o ovom predmetu. **Postoji Magička Operacija najveće važnosti: Inicijacija u Novi Eon. Kad bude nužno da se izgovori Reč, cela Planeta se mora kupati u krvi. Pre nego čovek bude spreman da prihvati Zakon Teleme, mora se izvojevati Veliki Rat. Ta Krvna Žrtva je ključna tačka Svetskog - Obreda Proglašavanja Horusa, Krunisanog i Pobedonosnog Deteta, za Gospodara Eona.**¹⁰

Cela stvar je predskazana u samoj Knjizi Zakona, neka učenik obrati pažnju i uđe u redove Vojske Sunca.

II

Postoji druga žrtva koju su Adepti oduvek čuvali u najvećoj tajnosti. To je vrhovna tajna praktične Magike. Ona se zove Formula Ružinog Krsta. U ovom slučaju žrtva je uvek - u izvesnom smislu - sam Mag, a žrtva se mora poklopiti sa izgovaranjem najuzvišenijeg i tajnog imena Boga koji se želi prizvati.

Ukoliko se ispravno izvede, njena prava posledica nikad neće izostati. Međutim, početniku je teško da to izvede na zadovoljavajući način, zato što je veliki napor za um da ostane usredsređen na svrhu obreda. Prevazilaženje ove teškoće pruža Magu najsnažniju podršku.

⁷ Izgleda na osnovu Magičkih Beleški Brata Perduraba da je On radio tu određenu žrtvu u proseku oko 150 puta svake godine između 1912. i 1928. Suprotan je J.K. Hajsmanov La - Bas, gde je opisan izopačen oblik Magije analogno redu. To je duhovno žrtvovanje sebe. A inteligencija i nedužnost tog muškog deteta su savršeno poimanje Maga, njegov jedini cilj, bez strasti za rezultatom. I muško mora biti zato jer to što on žrtvuje nije materijalna krv, već njegova stvaralačka moć. Ovo posvećeno tumačenje ovih tekstova neposredno je poslala Sestra I.W.E.

⁸ Vidi The Equinox (Dodatak I. V: Deseti Etir) radi izveštaja o operaciji u kojoj je to učinjeno. Magičke pojave stvaralačke vrste su začete i prokljale u osobenom mrklom baršunastom mraku, grimiznom, purpurnom ili tamno plavom nalik crnom: kao da je rečeno, U telu Vaše Gospe Zvezda.

⁹ Takve pojedinosti, međutim, mogu se mirne duše prepustiti zdravom razumu. O žrtvovanju tokom prizivanja, međutim, može se reći bez strahovanja od zapadanja u protivrečnost, da bi smrt žrtve trebalo da se poklopi sa vrhovnim prizivanjem.

¹⁰ Pažnja: Ovaj član je napisan leta 1911, samo tri godine pre njegovog ostvarivanja.

Za njega nije mudro da pokušava pre nego je primio redovnu inicijaciju u pravi¹¹ *Red Ružinog Krsta* i morao da položi zavete sa najvećim razumevanjem i iskustvom njihovog značenja. Takođe je krajnje poželjno da je dostigao apsolutni stepen moralnog oslobođenja,¹² i takvu čistotu duha koja je posledica savršenog razumevanja kako različitosti tako i sklada ravni na Drvetu Života.

Iz tog se razloga BRAT PERDURABO nikad nije usudio da koristi ovu formulu na potpuno obredni način, izuzev samo jednom izuzetno važnom prilikom, kada zapravo, nije On bio taj koji nudi, već ONAJ u Njemu. Budući da je on primetio veliku grešku u svom moralnom obeležju, koju je bio u stanju da prevaziđe na intelektualnom nivou, ali do sada ne i na višim ravnim. Pre okončanja pisanja ove knjige, on je to učinio.¹³

Praktični detalji Krvne žrtve mogu se proučiti u različitim etnološkim priručnicima, opšti zaključci su sabrani u Frejzerovoj Zlatnoj Grani, koja se svesrdno preporučuje čitaocu.

Prave obredne pojedinosti mogu se takođe prepustiti eksperimentu. Način ubijanja je praktično jednak. Životinji bi trebalo probosti srce ili prerezati grkljan, u oba slučaja nožem. Svi drugi načini ubijanja su manje delotvorni; čak i u slučaju Raspeća smrt se izaziva probadanjem.¹⁴

Može se primetiti da se samo toplokrvne životinje koriste kao žrtve: sa dva glavna izuzetka: Prvi je Zmija koja se koristi samo u jednom veoma osobenom Ritualu;¹⁵ drugi je magička buba u Liber Legis.

¹¹ Ovdje je poželjno upozoriti čitaoca na brojne lažne redove koji su bestidno uzeli ime Rozenkrojčera. Masonski Societas Rosicruciana je pošten i bezopasan; i ne služi se lažima -iako se događa da su njegovi članovi po pravilu pompezni nametljivci - kad šire granice svojih straža i savesni su u odnosu na čišćenje spoljasnosti pehara i posude; a to što maske Funkcionera u njihovim Misterijama podsećaju na Sovu, Mačku, Papagaja i Kukavicu, dok je odora njihovog Glavnog Maga od Lavlje Kože, to je njihova stvar. Ali, oni redovi koje vode osobe koje tvrde da predstavljaju Pravo Drevno Bratstvo, obični su prevaranti. Predstavnici pokojnog S. L. Matersa (grof Mek Gregor) svetla su grane trulog drveta koja je odrezana sa stabla krajem 19. veka. Stanislas de Geita i Peladan, zaslužuju poštovanje kao ozbiljni; ali im nedostaje potpuno znanje i autoritet. 'Ordo Rosae Crucis' je gomila nezalica i lažova, al to može biti namerno sredstvo za sopstveno prikrivanje. Provera svakog Reda jeste njegov stav prema Zakonu Teleme. Pravi Red predstavlja Prave Simbole, ali izbegava da da Pravo Ime uz to; izuzev kad Kandidat da neopozive Zakletve i bude formalno primljen, te potom otkrije kome se Bratstvu priključio. Ukoliko je lažne simbole shvatio kao prave i nađe se magički vezan za bandu lopova, utoliko gore po njega!

¹² To je posledica potpunog prihvatanja Zakona TELEME uporno sprovedenog u praksi.

¹³ P.S. Sa srećnim posledicama. P.

¹⁴ Ipak, može se izumeti način pogubljenja koji odgovara Oružju: probadanje ili udaranje za Koplje ili Štap, Davljenje ili trovanje za Pehar, Odrubljivanje glave za mač, Gnječenje za disk, Spaljivanje za svetiljku, itd.

¹⁵ Zmija se zapravo ne ubija; ona se postavlja u odgovarajući sud; i ona izlazi u pravo vreme osvežena i promenjena, ali suštinski neizmenjena. Zamisao je u prenošenju života i mudrosti iz vozila koje je ispunilo svoju formulu u drugo sposobno za dalji razvoj. Razvoj divljeg ploda ponovnim sađenjem u odgovarajuće tlo jeste analogna operacija.

Potrebna je možda reč upozorenja za početnika. Žrtva mora biti savršenog zdravlja - ili njena energija može biti kao što je ona bila - otrovna. Ona takođe ne sme biti suviše velika:¹⁶ količina energije koja se oslobađa je gotovo nezamislivo velika i izvan svih pretpostavljenih odnosa prema snazi životinje. Prema tome, Mag može biti prevladan i opsednut silom koju je oslobodio, ona će se tada verovatno manifestovati u svom najnižem i najopasnijem obliku. **Najsnažnija duhovnost svrhe**¹⁷ **apsolutno je od suštinske važnosti za bezbednost.**

U Zazivanjima opasnost nije tako velika, budući da Krug oblikuje zaštitu; ali Krug u takvom slučaju mora biti zaštićen ne samo imenima Boga i Prizivanjima korišćenim istovremeno, već i dugogodišnjom navikom uspešne odbrane.¹⁸

Ako se lako uznemirite ili uzbudite, ili ako niste prevazišli sklonost uma da luta, nije za vas preporučljivo da izvodite **Krvnu Žrtvu**?¹⁹ Ipak, ne bi trebalo da se zaboravi da je ovo kao što su i druge umetnosti kojih smo se ovde jedva usudili da dotaknemo, vrhunske formule Praktične Magike.

Isto tako je verovatno da će vam ovo poglavlje zadati nevolje, izuzev ako ste zaista razumeli njegovo značenje.²⁰

¹⁶ Žrtva (na pr.) bika dovoljna je za veliki broj ljudi; stoga se obično obavlja u toku javnih obreda i tokom nekih inicijacija, na pr. Kralja kome je potrebna sila za celo njegovo kraljevstvo. Ili, tokom Posvećivanja Hrama. Vidi Lord Danseni, Panov Blagoslov - plemenito i najznačajnije predskazanje lepe budućnosti života.

¹⁷ To je stvar usresređivanja bez etičkih primesa. Opasnost je ta što čovek može da dobije nešto što ne želi. To je 'loše' po definiciji. Ništa samo po sebi nije dobro ili zlo. Štitovi Sabinjana koji su smrškali Tarpeju nisu bila za nju ubilačka, već naprotiv. To što ih je ona kritikovala učinilo je da štitovi jednostavno postanu to što je ona htela u svojoj operaciji.

¹⁸ Uobičajeno korišćenje Rituala Terajućeg Pentagrama (izgovarati tri puta dnevno) mesecima i godinama i stalno preuzimanje oblika Boga Harpokrata (Vidi The Equinox I, II Liber 333, poglavlje XXV i za jedno i za drugo) trebalo bi da napravi pravi krug, tj, učini neprobojnom auru Maga. Ova aura bi trebalo da je jasno ocrтана, gipka, zračeca, sjajna. 'Mehur od sapunice na čeliku brijača prožet svetlošću iznutra', moj je prvi pokušaj opisa i nije loš uprkos svojim neskladnostima: P. 'BRAT PERDURABO je, jednom prilikom kad sam bila u stanju da Ga vidim onakvim kako On stvarno izgleda, bio sjajniji od Sunca u podne. Odmah sam pala u nesvest koja je trajala nekoliko sati tokom kojih sam bila inicirana. Sestra A. '.

¹⁹ Cela ideja u reči žrtva, kako se uglavnom shvata, zasniva se na greški i sujeverju i nije naučna pored toga što je metafizički pogrešna. Zakon Teleme ima potpuno promenjeno Stanovište što se tiče te stvari. Sve dok potpuno ne usvojite Formulu Horusa, potpuno je nesigurno čačkati u ovu vrstu Magike. Neka mladi Mag razmisli o Očuvanju Materije i Energije.

²⁰ Postoji tradicionalna poslovice da uvek kad izgleda da je Adept dao otvorenu, razumljivu izjavu, onda je više nego sigurno da je On mislio na nešto sasvim drugo. Istina uprkos tome postaje vidljiva u Njegovim Rečima: Njegova jednostavnost upravo je ta koja zbunjuje. Izabrao sam izraze u ovom Poglavlju na način koji će verovatno zavesti one magove koji dopuštaju sebičnim interesima da zamrače njihovu inteligenciju, da bi dao korisne savete onim koji su vezani pravim Zakletvama kako bi posvetili svoje moći zakonitim ciljevima. 'Ti nemaš drugo pravo osim da činiš svoju volju!' Laž je ova ludost protiv sopstva. Ključna greška svih neupućenih jeste to što definišu 'sopstvo' kao nepromenljivo suprotstavljeno 'ne - sopstvu'. Svaki element samog sebe jeste, naprotiv, sterilan i bez značenja sve dok se ne ispuni kroz 'ljubav pod kontrolom volje' u svom dvojniku u Makrokosmosu. Odvojiti sebe od drugih, znači uništiti sebe; način da se ostvari i proširi sopstvo znači izgubiti ono sopstvo - njegovo osećanje odvojenosti - u drugom. Zato: Dete plus hrana: to ne održava jedno na račun drugog; to 'razara' ili menja oboje da bi se oboje ispunilo u rezultatu operacije - u odraslom čoveku. U stvari, nemoguće je pozitivnim uplivom sačuvati bilo šta onakvim kakvo jeste. Njegov integritet zahteva mirovanje, a mirovanje, otpor promeni, jeste zastoj, smrt, rastvaranje kao posledica unutrašnjeg truljenja izgladnelih elemenata.

XIII

O PROTERIVANJU: I O PROČIŠĆAVANJU

Čistota je gotovo Pobožnost i bilo bi bolje da bude na prvom mestu. Čistota znači samoća. Štap nije štap ukoliko na sebi ima nešto što uz njega prijanja a nije suštinski deo njega samoga. Ukoliko želite da prizivate Veneru, nećete uspeti ukoliko se u to mešaju tragovi Saturna.

To je puka logična otrcana fraza: u Magici se mora ići mnogo dalje od toga. Analogiju ćete pronaći u električnoj struji. Ukoliko izolacija nije savršena, sva struja će se vratiti u zemlju. Beskorisno je tvrditi da u svim tim miljama žice postoji samo jedan stoti deo centimetra koji je nezaštićen. Nije dobro graditi brod u koji može da prodre voda bez obzira koliko je ta rupa mala.

Prvi zadatak Maga u svakom obredu je zato da učini svoj Krug potpuno neosvojivim.¹ Ukoliko i najslabija misao prodre u um Mističara, njegova će usredsređenost biti potpuno uništena; a njegova će se svest zadržati na tačno istoj ravni kao svest berzanskog mešetara. Čak je i najmanja beba nespojiva sa nevinošću svoje majke. Ukoliko ostavite makar i jednog duha u Krugu, on će u potpunosti upiti posledice bajanja.²

Zato Mag mora posvetiti najveću pažnju pročišćavanju prvo, sebe, drugo, svojih oruđa, treće, mesta gde radi. Drevni Magovi su preporučivali uvodno pročišćavanje u trajanju od tri dana do nekoliko meseci. Tokom tog perioda vežbe oni su se podvrgavali najvećim mukama po pitanju hrane. Izbegavali su životinjsku hranu kako elemental duha životinje ne bi ušao u njihovu atmosferu. Oni su praktikovali seksualno uzdržavanje, kako ne bi na bilo koji način bili pod uticajem duha žene. Čak i u pogledu izlučevina tela oni su bili jednako obazrivi; kad bi sekli kosu i nokte, obredno bi uništavali³ odstranjene delove. Oni su postili da bi samo telo moglo da uništi sve nebitno izuzev onog neophodnog za голу egzistenciju. Um su pročišćavali posebnim molitvama i zaštitama, izbegavali su zagađenost društvenih odnosa, posebno bračnih veza; a njihovi sledbenici bili su posebno izabrani i za rad posvećeni učenici.

¹ Vidi, međutim, Esej o Istini u Knox om Pax. Krug (u jednom vidu) zahteva dualnost i ističe Podelu.

² Dok ste izloženi akciji svih vrsta sila, one se manje više međusobno održavaju u ravnoteži pa opšta ravnoteža, stvorena evolucijom, ostaje u celini očuvana. Međutim, ukoliko potisnemo sve izuzev jedne sile, njenoj se akciji ne može suprotstaviti. Pritisak atmosfere bi nas, shodno tome, smrvio ukoliko bi ga 'proterali' iz našeg tela; a mi bi se raspali na sitne čestice prašine ako bi izveli uspešnu pobunu protiv kohezije. Čovek koji je obično 'dobar momak' često postaje nepodnošljiv kad se oslobodi svoje zbirke poroka; njega će duhovni ponos, ranije zauzdavan jednakim strastima, gurnuti u monomaniju. Ponavljam, gora je promaja kad su loše naležuća vrata zatvorena nego kada su otvorena. Nije potrebno zaštititi njegovu majku i njegovu stoku od Don Žuana kao što je bilo potrebno od Pustinjaka iz okoline Tebe.

³ To uništavanje bi trebalo izvesti spaljivanjem ili drugim sredstvima koja dovode do potpune hemijske promene. Kad se to radi trebalo bi voditi računa da se blagoslovi i oslobodi domaći elemental stvari koja se spaljuje. Ovo geslo ima opštu primenu.

U savremeno doba naše uzvišeno shvatanje suštine ovog procesa omogućava nam da se do izvesne mere oslobodimo spoljnih strogosti; međutim, unutrašnje pročišćavanje mora se čak brižljivije sprovesti. Mi možemo da jedemo meso uz osiguranje da čineći to, mi potvrđujemo da jedemo da bi sebe ojačali za posebnu svrhu namerenog prizivanja.⁴

Stoga, izbegavanjem akcija koje mogu izazvati kometare naših suseda, mi izbegavamo veću opasnost od zapadanja u duhovni ponos.

Razumeli smo izreku: "Čistima su sve stvari čiste" i naučili kako da se shodno tome ponašamo. Možemo analizirati um daleko tačnije od drevnih ljudi i stoga možemo da razlučimo pravo i ispravno osećanje od njegove imitacije. Čovek može da jede meso ugađajući samom sebi, ili da bi izbegao opasnost od asketizma. **Moramo stalno preispitivati sebe i uveriti se da je svaka akcija zaista korisna za Jednu Svrhu.**

Poželjno je da se obredno zapečati i potvrdi ta mentalna čistota Ritualom, a u skladu sa prvom operacijom u svakom istinskom obredu jeste kupanje i oblačenje uz prikladne reči. Kupka označava uklanjanje svega stranog ili suprotnog jednoj misli. Navlačenje odore je pozitivna strana iste operacije. To je preuzimanje okvira uma pogodnog za jednu misao.

Slična operacija se odvija tokom pripreme svakog oruđa, kao što se videlo u Poglavlju posvećenom ovom predmetu. Tokom priprema mesta za rad, primeniti ista razmišljanja. Prvo sa tog mesta uklonimo sve predmete; a potom tu stavimo one predmete, i samo one predmete, koji su neophodni. Tim procesom čišćenja i posvećivanja bavimo se dugi niz dana i to ponovo potvrđujemo pravim obredom.

Očišćen i posvećen Mag nosi svoje očišćeno i posvećeno oruđe na očišćeno i posvećeno mesto i tamo nastavlja da ponavlja taj dvostruki obred u samom obredu, koji ima dva glavna dela. **Prvi deo svakog obreda jeste proterivanje, drugi, prizivanje.** Ista formula se ponavlja čak i u samom obredu proterivanja, budući da u ritualu proterivanja ne nalažemo samo demonima da odu, već prizivamo arhadele i njihove vojske da budu čuvari Kruga tokom naše zaokupljenosti služenjem obreda.

⁴ U Opatiji Telema mi izgovaramo 'Volju' pre jela. Formula je sledeća 'Čini što ti je Volja i to neka je sav zakon!' 'Šta je tvoja Volja?' 'Moja je volja da jedem i pijem!' 'Sa kojim ciljem?' 'Da bi mogao da obavim Veliko Delo!' 'Ljubav je zakon, ljubav pod Voljom!' 'Počni!' Ovo se može prilagoditi kao monolog. Može se takođe dodati pitanje 'Šta je Veliko Delo?' i odgovoriti prikladno, ukoliko se učini korisnim određivanje prirode Operacije koja je u tom trenutku u toku. Smisao je da se iskoristi svaka prilika da se svaka korisna sila podstakne na cilj napada. Nije važno kakva je sila (po bilo kom merilu procene) sve dok igra svoju pravu ulogu u obezbeđivanju uspeha opšteg cilja. Zato, čak i lenjost može da se iskoristi za povećanje naše ravnodušnosti prema ometajućim impulsima ili zavisti koja se suprotstavlja nehatu. Vidi Liber CLXXV, The Equinox I. VII, str. 37. To je pogotovo važeće, budući da je proces uništio sile. To znači, uništava se celina koja je po sebi 'zla' i postavljaju se njeni elementi na pravo mesto.

U razrađenijim obredima običaj je da se proteruje sve po imenu. Svaki element, svaka planeta i svaki znak, možda čak i sami Sefiroti; sve je uklonjeno uključujući i same one koje želimo da prizovemo, zato što je ta sila, budući da postoji u Prirodi, uvek nečista. Međutim, taj proces, budući dug i zamoran, nije baš preporučljiv u pravom radu. Obično je dovoljno izvesti opšte proterivanje i osloniti se na pomoć prizvanih čuvara. Neka proterivanje zato bude kratko, ali ni na koji način nejasno - jer je korisno budući da ima sklonost da proizvede ispravan pristup uma prizivanju. Najbolje je koristiti 'Ritual Terajućeg Pentagrama' (kako je sada prerađen, Liber 333, Poglavlje XXV).⁵ Posebno se spominju samo četiri elementa, međutim ta četiri elementa sadrže planete i znake⁶ - ta četiri elementa su Tetragramatoni; a Tetragramaton je Svemir. Međutim, ova posebna predostrožnost je nužna: **budite krajnje sigurni da je obred proterivanja uspešan!** Budite budni na straži. Pazite pre nego se molite! Osećanje uspeha u proterivanju, jednom stečeno, jeste nepogrešivo.

Na kraju, obično je dobro zastati nekoliko trenutaka i još jednom se uveriti da je sve neophodno za obred na pravom mestu. Mag tada može da nastavi sa konačnim posvećivanjem opreme Hrama.⁷

⁵ Vidi takođe Ritual pod nazivom 'Znak Zveri' dat u Prilogu. Međutim, on se javlja u svim oblicima.

⁶ Znaci i planete, naravno, sadrže elemente. Važno je zapamtiti tu činjenicu, budući da je to od pomoći za shvatanje šta svi ti pojmovi stvarno znače. Ni jedna od 'Trideset i dve Staze' nije jednostavna ideja; svaka predstavlja kombinaciju, odeljenu od drugih svojom građom i odnosima. Hemijski elementi su slično izgrađeni, kao što su kritičari Magike konačno bili prisiljeni da priznaju.

⁷ To jest, posebnog rasporeda te opreme. Svaki predmet bi trebalo da je prethodno pojedinačno posvećen. Ritual o kome je ovde reč trebalo bi da sažme situaciju i posveti određen raspored svojoj svrsi prizivanjem prikladnih sila. Neka se dobro ima na umu da je svaki predmet vezan zakletvom njegovog prvobitnog posvećenja kao takvog. Zato, ako je Pentakl posvećen Veneri, ne može se koristiti u operaciji Marsa; bila bi potrebna Energija Isterivača da nadvlada protivljenje 'Karme' ili tome svojstvene inercije.

XIV

O POSVEĆIVANJU: SA PRIKAZOM PRIRODE I NEGOVANJA MAGIČKE KARIKE

I

Posvećivanje je aktivno namenjivanje jedne stvari jednoj jedinoj svrsi. Proterivanje sprečava njeno korišćenje u bilo koju drugu svrhu, ali ona je i dalje pasivna sve dok se ne posveti. Pročišćavanje se obavlja vodom, a proterivanje vazduhom čije je oružje mač. Posvećivanje se obavlja vatrom, obično simbolizovanom svetim uljem.¹

U najvećem broju postojećih magičkih rituala te dve operacije se obavljaju odjednom; ili (bar) proterivanje zauzima važnije mesto, a izgleda da se sa tim mora više pomučiti; ali, kako učenik bude napredovao ka Adeptu, proterivanje će gubiti na značaju, budući da neće više biti tako neophodno. Krug Maga biće usavršen njegovom navikom Magičkog rada. U pravom smislu te reči, on nikad neće iskoračiti iz Kruga tokom celog života. Međutim, posvećivanje, budući primena pozitivne sile, uvek može još više da se razvija ka savršenstvu. Potpuni uspeh u proterivanju brzo se postiže, međutim, ne može biti savršenstva u napredovanju ka svetlosti.

Način posvećivanja je veoma jednostavan. Uzmite štap ili sveto ulje i nacrtajte na predmetu koji treba da se posveti vrhovni simbol sile kojoj ga namenjujete. Potvrdite tu namenu rečima prizivanja odgovarajućeg Boga da naseli taj čisti hram koji ste vi pripremili za Njega. Činite to sa žarom i ljubavlju da bi se uspostavila ravnoteža sa ledenom ravnodušnošću koja je ispravan mentalni pristup za proterivanje.²

Reči pročišćenje su: Asperges me, Therion, hyssopo et mundabor; laviabis me, et super nivem dealbabor.

Reči posvećenje su: Accendat in nobis Therion ignem sui amoris et flammam aeternae caritatis.³

Inicirani u VII° O.T.O. su svesni da ovo ima dublje značenje nego što to izgleda.

II

Neobična je okolnost da se nijedan od pisaca Magije nije do sada bavio izuzetno značajnim predmetom Magičke Karike. To se gotovo može nazvati Karikom koja Nedostaje. Ona je izgleda uvek prihvatana kao gotova činjenica, samo za Magiku nestručni pisci, kao Dž.Dž. Frejzer, pridavali su tom predmetu puni značaj. Pokušajmo da razmotrimo prirodu Magike u strogo naučnom duhu, kao što, oslobođeni vođstva starog veka, možemo.

¹ Opšta zamisao je da tri aktivna elementa sarađuju da bi uticali na zemlju; međutim, sama zemlja se može upotrebiti kao oruđe. Njena funkcija jeste zgušnjavanje. Upotreba Pentakla je zaista krajnje neophodna u izvesnim vrstama operacija, posebno onim čiji predmet podrazumeva manifestaciju u materiji i utvrđivanje u (manje ili više) stalnom obliku finih sila Prirode.

² Hebrejske legende nam pružaju razlog za odgovarajuće osobine vode i vatre. Reč je bila pročišćena vodom Potopa, a biće posvećena vatrom Sudnjeg Dana. Sve dok se to ne izvrši pravi obred ne može započeti.

³ One se sada najpodesnije mogu zameniti sa (a) 'čista volja neoslabljena svrhom, oslobođena iz strasti za rezultatom, savršena je u svakom pogledu' (CCXX, I. 44) za proterivanje; i (b) 'Uzdignut sam u tvoje srce; a poljupci zvezda snažno padaju na tvoje telo.' (CCXX, II. 62) za posvećivanje. Knjiga Zakona sadrži Vrhovne Bajalice.

Šta je Magička Operacija? Ona se može definisati kao bilo koji događaj u Prirodi uzrokovan Voljom.

Ne smemo isključiti uzgoj krompira ili bankarstvo iz ove definicije.

Poslužimo se veoma jednostavnim primerom Magičkog čina; kad čovek trese nos. Koji su uslovi za uspeh ove Operacije? Prvo, da bi trebalo da je čovekova Volja da istrese nos; drugo, da poseduje nos sposoban da bude istresen, treće, da bi trebalo da ima na raspolaganju oruđe sposobno da izrazi njegovu duhovnu Volju u uslovima materijalne sile, pa da primeni tu silu na predmet na koji želi da utiče. Njegova Volja može biti snažna i usredsređena kao Jupiterova a njegov nos može biti potpuno nesposoban da pruži otpor; međutim, sve dok se ne uspostavi karika upotrebom nerava i mišića u skladu sa psihološkim, fiziološkim i fizičkim zakonima, nos će večno ostati neistresen.

Pisci o Magici svojski su se zalagali da nas upute u pripremanje Volje, ali izgleda da su zamišljali da je svaki dalji oprez suvišan. Postoji izrazit primer epidemije ove greške čija je istorija svakom poznata. Mislim na Hrišćansku Nauku i srodna učenja mentalnog isceljivanja i slično. Teorija takvih ljudi, oslobođenih dogmatskih ukrasa, jeste savršeno dobra Magija svoje vrste, svoje negroidne vrste. Ideja je dovoljno ispravna; materija je iluzija stvorena voljom putem uma i prema tome podložna promeni na zapovest svog tvorca. Međutim, nedostajala je praksa. Oni nisu razvili naučnu tehniku za primenu Volje. To je kao da su očekivali da će para iz Vatovog kotla prenositi ljude sa jednog na drugo mesto bez napora da se pronade i upotrebi lokomotiva.

Primenimo takva razmišljanja na Magiku u njenom uskom smislu na koji je uvek shvatana dok je Majstor Terion nije proširio da obuhvati sve operacije Prirode.

Kakvu teoriju u sebi nose takvi rituali kao što je ritual Goecija? Šta Mag radi? On se posvećuje prizivanju Boga, a taj Bog iznudiće pojavu duha čija je funkcija da izvrši Volju Maga u tom trenutku. Ne postoji trag onog što bi moglo da se nazove mašinerija metoda. Isterivač duhova jedva da se trudi da pripremi materijalnu osnovu za otelovljenje duha izuzev same karike između njega i njegovog sigila. Očigledno se pretpostavlja da duh već poseduje sredstva za rad na materiji. Ovo načelo deluje kao načelo školskog deteta koji moli oca da kaže slugi da uradi nešto umesto njega. Drugim rečima, teorija je očigledno animistička. Divlja plemena koja je opisao Frejzer imali su daleko nadmoćniju teoriju. Isto se može kazati za veštice, koje su izgleda mudrije od čudotvoraca koji su ih prezirali. One su bar pravile likove od voska - prepoznatljive po imenu - ljudi koje su želeli da kontrolišu. Koristile su bar odgovarajuće osnove za Magijske manifestacije kao što je krv i druga vozila životinjske sile zajedno sa osobinama biljaka kao što su trave.

One su takođe vodile računa da svoje začarene proizvode dovedu u stvarnu vezu - materijalnu ili astralnu - sa svojim žrtvama. Klasičan isterivač duhova, naprotiv, uz sve svoje učenje, bio je nemaran u pogledu ovog suštinskog uslova. On se ponašao glupo kao čovek koji bi trebalo da napiše poslovna pisma a propusti da ih pošalje.

Nije preterano reći da je taj propust u razumevanju preduslova uspeha zaslužan za gubitak ugleda Magike sve dok se pre dve generacije Elifas Levi nije latio posla oko njene rehabilitacije. Međutim, čak i on (koji je temeljno proučavao, jasno objašnjavao, prirodu Magike shvatao kao univerzalnu formulu) nije uopšte posvećivao pažnju Magičkoj Karici, mada je svuda nagoveštavao da je to od suštinskog značaja za Rad. On izbegava to pitanje čineći *petitio principii* pripisujući Astralnoj Svetlosti moć prenošenja svih vrsta vibracije. On nigde ne ulazi u pojedinosti, kao što je način nastanka njenih uticaja. On nas ne obaveštava o kvalitativnim i kvantitativnim zakonima ove svetlosti. (Naučno obrazovan učenik zapaziće analogiju između Levijevog stava i onog obične nauke *in re* svetlosnog etera.)

Žalosno je što niko nije u sistematskom obliku zabeležio rezultate naših istraživanja Astralne Svetlosti. Nemamo nikakve zabeleške o njenim osobinama niti o zakonima koji vladaju u ovoj sferi. Pa ipak, oni su dovoljno značajni. Možemo kratko primetiti da u Astralnoj Svetlosti dva ili više predmeta mogu zauzimati isti prostor u isto vreme a da se međusobno ne mešaju niti gube svoje glavne crte.

U toj Svetlosti predmeti mogu u potpunosti da promene svoj izgled a da ne pretrpe promenu Prirode. Ista stvar može se prikazati u beskonačnom broju različitih vidova. Zapravo, ona se time identifikuje, slično kao što se pisac ili slikar otkriva u nizu romana ili slika, od kojih je svaka u potpunosti sam autor i ništa drugo, ali on sam u različitim okolnostima, mada svako delo izgleda potpuno različito od drugih. U toj Svetlosti čovek je 'čioipa bez nogu i letač bez krila'; čovek može da putuje a da se ne pomera i razgovara bez uobičajenih sredstava izražavanja. Čovek ne oseća toplotu, hladnoću, bol i druge oblike strahova, bar u onim oblicima bliskim nama u našim telesnim vozilima. Oni postoje, ali ih mi procenjujemo i utiču na nas na drugačiji način. U Astralnoj Svetlosti mi smo vezani onim što je, površno, potpuno drugačiji niz zakona. Susrećemo se sa preprekama neobičnih i finih osobina; i mi ih prevazilazimo energijom i lukavošću vrste potpuno strane onoj koja nam služi u zemaljskom životu. U toj Svetlosti simboli nisu pravila već stvarnosti, pa ipak bića sa kojima se susrećemo su samo simboli stvarnosti naše sopstvene prirode. Naše operacije u toj Svetlosti su zapravo pustolovine naših sopstvenih utelovljenih misli.

Svemir je projekcija nas samih; slika jednako nestvarna kao i ona našeg lica u ogledalu, pa ipak, kao i to lice, neophodan oblik izraza toga i ne sme se menjati izuzev ako mi promenimo sebe.⁴

Ogledalo može biti iskrivljeno, mutno, zamagljeno ili naprslo i u toj meri slika može biti lažna čak i u odnosu na svoj simbolični prikaz. U toj Svetlosti, zato, sve što činimo jeste da sebe otkrijemo sredstvima niza hijeroglifa, a promene koje navodno ostvarujemo su u objektivnom smislu iluzije.

Međutim, Svetlost nam služi na taj način. Ona nam omogućava da sebe vidimo, a samim tim nam pomaže da sebe iniciramo pokazujući nam šta radimo. Na isti način sajdzija koristi lupu, mada ona uveličava i tako krivotvori sliku sistema zupčanika koji se on trudi da uskladi. Na isti način pisac uvodi proizvoljne likove u skladu sa besmislenim dogovorom da bi omogućio svom čitaocu da tumačenjem tih likova stekne predstavu o njegovoj zamisli.

Takve su neke od osnovnih osobina Astralne Svetlosti. Njeni zakoni količine se daleko manje razlikuju od onih materijalne fizike. Magovi su suviše često bili dovoljno glupi da pretpostave da su sve vrste Magičkih Operacija jednako lake. Izgleda da su pretpostavljali da je 'svemoćna sila Božja' beskrajni kvantitet u čijem su prisustvu sve konačnosti podjednako beznačajne. 'Jedan dan sa Gospodom ravan je hiljadu godina' je njihov prvi zakon Kretanja. 'Vera može pomerati planine', kažu oni i s prezirom odbacuju da izmene bilo veru bilo planine. Ako Magijom možete ubiti pile, zašto ne razoriti armiju jednakim naporom? 'Sa Bogom sve su stvari moguće.'

⁴ Ovo objašnjenje ne treba shvatiti kao tvrdnju da je Svemir isključivo subjektivan. Naprotiv, Magička Teorija prihvata apsolutnu stvarnost svih stvari u najobjektivnijem smislu. Međutim, sva opažanja nisu niti posmatrač niti posmatrano, oni predstavljaju odnos između to dvoje. Ne možemo potvrditi bilo koju osobinu predmeta kao nezavisnu od naših čula, niti da je samo po sebi ono što nama izgleda da jeste. Takođe ne možemo pretpostaviti da je ono što spoznajemo više od dela privida te stvari. Ne možemo čak ni da odredimo značenje takvih ideja kao kretanje niti da razlučujemo vreme od prostora, izuzev u vezi sa nekim određenim posmatračem. Na primer, ako dva puta u razmaku od tri sata ispalim top, posmatrač na Suncu će zapaziti razliku od nekih 200.000 milja u prostoru između ta dva pucnja, dok meni deluju kao ispaljeni 'na istom mestu'. Štaviše, nisam u stanju da opazim bilo koju pojavu, izuzev posredstvom proizvoljnih oruđa mojih čula; zato je ispravno reći da je Svemir kakav poznajem subjektivan, a da pritom ne poričem njegovu objektivnost.

Ovaj apsurd je greška iste vrste kao i ona gore pomenuta. Činjenice su potpuno suprotne. Dva i dva su četiri u Astralu isto tako neumoljivo kao i bilo gde drugde. Razdaljina Magijske mete i tačnost Magijske puške činiooci su od kojih zavisi uspeh Magijskog pucnja u jednakoj meri kao što je to kod Bislija. Zakon Magijske gravitacije jednako je strog kao i kod Njutna. Zakon Obrnute srazmere možda nije primenljiv; ali neki takvi zakoni jesu. To važi za sve. Ne možete proizvesti oluju ukoliko materijal ne postoji u tom trenutku u vazduhu, a Mag koji može da proizvede kišu u Kamberlendu mogao bi žalosno da propadne u Sahari. Neko može da napravi amajliju da bi stekao ljubav prodavačice i nađe posao, ali da bude osujećen u slučaju grofice; ili obrnuto. Neko može da nametne svoju Volju na poljoprivrednom dobru, a bude smrvljen Voljom Grada; ili obrnuto. Samom Majstoru Terionu, pored svih njegovih uspeha u svakoj vrsti Magike, ponekad izgleda izuzetno važno da izvede dela koja gotovo svaki amater može da izvede, zato što je ukrstio svoju volju protiv volje sveta, budući da se latio Rada Maga da bi ustanovio reč Svog Zakona za celo čovečanstvo. On će nesumnjivo uspeti; ali on gotovo da ne očekuje više od jednog primera Svog proizvoda tokom Svoje sadašnje inkarnacije. On odbija da traći i najmanji delić Svoje sile na radove tuđe NJEGOVOM RADU, ma kako očigledno posmatraču možda izgledalo da Njegova prednost leži u nalaganju kamenju da se pretvori u hleb, ili da na neki drugi način Sebi olakša stvari.

Pošto smo ova razmatranja u potpunosti razumeli možemo se vratiti pitanju uspostavljanja Magijske Karike. U gore navedenom slučaju BRAT PERDURABO je sastavio svoju amajliju prizivanjem Svog Svetog Anđela Čuvara u skladu sa Svetom Magikom Abramelina Maga. Anđeo je na pločici napisao reč Eona. Knjiga Zakona je taj zapis. Toj pločici MAJSTOR TERION je dao život posvećujući tome Svoj sopstveni život. Tu amajliju, Zakon, možemo posmatrati kao najmoćniju amajliju koja je ikad u svetskoj istoriji napravljena, budući da su prethodne amajlije iste vrste bile ograničene u svom delovanju uslovima rase i zemlje. Muhamedova amajlija, Alah, važila je jedino od Persije do Herkulovih stubova. Bude, Anate, delovale su samo na Jugu i Istoku Azije. Nova amajlija Telema, majstor je planete.

Sada, međutim, obratite pažnju kako se javlja pitanje Magičke Karike! Bez obzira koliko je moćna istina Teleme, ona ne može prevladati sve dok je ne primenjuje i ako se ne primenjuje na ljudsku vrstu. Sve dok je Knjiga Zakona bila u Rukopisu, mogla je da utiče samo na malu grupu unutar koje je kružila. Ona je morala biti aktivirana Magijskom Operacijom objavljivanja. Kada je to bilo učinjeno, nije bilo obavljeno sa odgovarajućim savršenstvom. Nije se u potpunosti pokorilo njenim zapovestima kako se posao morao obaviti. Postojala je sumnja i protivljenje u umu BRATA PERDURABA i oni su omeli Njegov rad. On je to radio sa pola srca. Ali, čak i tako, istinska snaga istine zakona i učinak objavljivanja bili su dovoljni da uzdrmaju svet tako da je izbio žestok rat, a umovi ljudi su bili pokrenuti na tajanstven način. Do drugog udarca je došlo drugim objavljivanjem Knjige u septembru 1913. i tada je moć ove Magike izbila i izazvala katastrofu za civilizaciju. U tom času MAJSTOR TERION se povukao skupljajući svoju snagu za konačan udarac. Kad se objavi Knjiga Zakona i Komentari sa silom cele Njegove Volje u savršenom saglasju sa uputstvima koja su sve do sada bila pogrešno shvatana ili zanemarivana, posledica će biti nezamislivo efikasna. Taj događaj će uspostaviti kraljevstvo Krunisanog i Pobedonosnog Deteta nad celom zemljom i svi ljudi će se povinovati Zakonu koji je 'Ljubav pod Voljom'.

To je ekstreman slučaj; međutim, postoji jedan zakon koji vlada kako malim tako i velikim. Isti zakoni opisuju mere kretanja kako mrava tako i zvezda. Njihovo svetlo nije brže od svetla iskre. U svakoj operaciji Magike karika se mora ispravno izraditi. Prvi uslov jeste sticanje odgovarajuće sile one vrste kakva je potrebna za tu svrhu. Moramo imati struju određene jačine u dovoljnoj količini ako želimo da u pećnici zagrejemo hranu. Biće nam potrebna mnogo jača struja i veća količina da bi osvetlili grad nego za napon u telefonskom kablju. Nijedna druga vrsta sile je ne može zameniti. Ne možemo koristiti silu pare da neposredno pokrenemo avion, ili da se napijemo. Moramo je koristiti u odgovarajućoj snazi i na prigodan način.

Zato je bespredmetno prizivati duh Venere da nam isposluje ljubav Carice, ukoliko ne preduzmemo mere za prenos uticaja našeg rada na gospu. Možemo, na primer, posvetiti pismo koje izražava našu Volju, ili, ukoliko znamo kako, možemo koristiti neke predmete vezane za osobu čije delovanje nameravamo da kontrolišemo, kao što su pramen kose ili maramica koja joj je nekad pripadala, a tako je u finoj vezi sa njenom aumom. Međutim, za materijalne ciljeve bolje je imati materijalna sredstva. Ne treba se oslanjati na fin sadržaj za pecanje lososa. Našoj želji da ubijemo tigra slabo će doprineti šaržer malih metaka ispaljenih sa razdaljine od stotinu jardi. Naša amajlija mora biti predmet prikladan prirodi naše operacije, a mi moramo imati takva sredstva za primenu njene sile na takav način kao što volja prirodno prinuđuje na pokornost onaj deo Prirode koji mi pokušavamo da promenimo. Ako neko želi smrt nekog grešnika, nije dovoljno da ga mrzi, čak iako dopustimo da vibracije misli, ukoliko su dovoljno moćne i čiste, mogu u dovoljnoj meri izmeniti Astralnu Svetlost da bi utisnule nameru u izvesnoj meri na takve ljude koji su osteljivi. Mnogo je sigurnije koristiti um i mišiće u službi te mržnje tako što ćete izumeti i napraviti bodež i potom taj bodež primeniti na srce svog neprijatelja. Mržnji se mora dati telesni oblik iste vrste kao onaj koji je vaš neprijatelj uzeo kao svoju manifestaciju. Vaš duh može da uspostavi kariku sa njegovim samo sredstvima magičke izrade utvara; na isti način, svoj um (određen njegov deo) možete odmeriti u odnosu na drugog čoveka izražavajući ili u izvesnom smislu u obliku nalik šahovskoj partiji. Ne mogu se koristiti šahovske figure protiv drugog čoveka ukoliko on ne pristane da ih koristi u istom smislu kao i vi. Tabla i ljudi čine Magičku Kariku kojom možete da dokažete svoju moć da ga primorate na predaju. Igra je sredstvo kojom možete da ga prisilite da obori svog kralja predajući se, delo mišića u službi vaše volje, iako on može biti dva puta jači i teži od vas.

Ova osnovna načela bi trebalo da omoguće učeniku da shvati prirodu rada izgradnje Magijske Karike. Nemoguće je dati detaljna uputstva, budući da svaki slučaj zahteva posebno razmatranje. Ponekad je krajnje teško izumeti prave mere.

Zapamtite da Magika uključuje dva dela. Sve može da posluži kao Magijsko oružje. Za nametanje svoje Volje naciji, na primer, kao amajlija mogu da posluže novine, trougao crkva ili krug Klub. Za osvajanje žene, ogrlica može poslužiti kao pentakl; za otkrivanje blaga, štap može biti pero pisca, a bajalica neka popularna pesma.

Mnogi ciljevi, mnoga sredstva; jedino je važno zapamtiti suštinu operacija, znači hteti njen uspeh sa dovoljno čiste snage i inkarnirati tu volju u telo pogodno da je izrazi, takvo telo da njegov učinak na telesni izraz zamisli volje da menja, bude takav da to uzrokuje i učini. Na primer, moja je volja da postanem čuveni lekar? Proterujem sve 'neprijateljske duhove' kao što su lenjost, strani interesi, protivrečna zadovoljstva, iz svog 'kruga' bolnice; posvećujem svoje 'oružje' (svoje različite sposobnosti) studijama medicine; prizivam 'Bogove' (medicinske autoritete) studirajući i pokoravajući se njihovim zakonima u njihovim knjigama. Utelovljujem 'Formule' (načine koji uzrokuju i imaju uticaj na bolesti) u 'Ritualu' (moj lični stil obuzdavanja bolesti da se usaglasi sa mojom voljom). U tim bajanjima istrajavam iz godine u godinu čineći Magičke poteze isceljivanja bolesnih sve dok ne primoram vidljivu pojavu Duha Vremena i nateram ga da me prizna za svog gospodara. Upotrebio sam odgovarajuće vrste sredstava i u odgovarajućim merama i primenio sam ih na načine ispravne u odnosu na moju svrhu, projektujući svoju bestelesnu ideju o ambiciji u nizu akcija kao što je buđenje u drugima bestelesne ideje da zadovolje moju. Naterao sam svoju Volju da se manifestuje u čulu (smisleno); čulo je nadvladalo Volju mojih kolega; um je uticao na um putem materije.

Nisam 'zastupao' medicinsku čast željom da je imam, ili nekim 'činom vere', ili moleći koga 'da umilostivi Faraonovo srce', kao što su skloni naši savremeni mentalni, ili naši srednjevekovni mističari, prodavci čuda, kako ranije tako i sada dovoljno smutljivci i cmidravci, da nas savetuju da tako činimo.

Nekoliko opštih zapažanja o Magijskoj Karici ne bi možda bilo na odmet zbog izostanka pojedinosti; ne može se sastaviti Priručnik o tome Kako se Udvarati, niti Otvori se Sezame za svaku pojedinačnu hajdučku

pečinu, kao što ne možemo da opremimo obijača priručnikom koji sadrži kombinacije za sve postojeće sefove. Međutim, može se istaći velika razlika između žena koje se predaju neke laskanju, neke rečitosti, neke izgledu, neke statusu, neke bogatstvu, neke strasti i neke vlasti. Ne možemo iscrpiti kombinacije Šaha Ljubavnika, ali možemo nabrojati glavna otvaranja: Buket, Čokolade, Mala Večera, Čekovna Knjižica, Pisma, Vožnja po Mesečini, Izvod iz knjige venčanih, Bič i Izmišljeni Let.

Magička Karika se može svrstati pod tri glavne tačke: prema tome šta je uključeno (1) jedna ravan i jedna osoba, (2) jedna ravan i dve ili više osoba, (3) dve ravni.

U (1.) vrsti mašinerija Magika - oruđe - već postoji. Mogu, tako, poželeti da iscelim sopstveno telo, povećam vlastitu energiju i razvijem svoje mentalne moći ili nadahnem sopstvenu maštu. Ovde su već, svesno ili podsvesno, povezani isterivač duhova i Demon izvrsnim sistemom simbola. Volju je opremila Priroda oruđem podešenim da prenese i izvrši njene naredbe.

Potrebno je samo zapaliti Volju do pravog stepena i izdati naredbe; njima se odmah povinuje, izuzev - kao u slučaju organskih bolesti - ako je oruđe oštećeno izvan domašaja veštine Prirode da ga popravi. Može biti neophodno da se u takvom slučaju pomogne unutrašnjim 'duhovima' 'pročišćavanjem' lekova, 'proterivanjem' hrane ili nekim drugim spoljnim sredstvima.

Bar ne postoji potreba za bilo kojim drugim posebnim *ad hoc* sredstvom da bi se uspostavila karika između Kruga i Trougla. Operacije ove vrste su zbog toga često uspešne, čak i kad Mag poseduje malo ili nimalo tehničkog znanja Magike. Gotovo svaki glupak može 'da se sabere', posveti se studiju, prekine sa lošom navikom ili pobedi kukavičluk. Ova vrsta rada, iako najlakša, ipak je najvažnija; zato što uključuje samu inicijaciju u njenom najvišem smislu. Ona se proširuje do apsolutnog u svakoj dimenziji; uključuje najtananiju analizu i najobuhvatniju sintezu. U izvesnom smislu to je jedinstveni tip Magike kako neophodan tako i pravi za Adepta; budući da uključuje kako sticanje Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara tako i Pustolovinu Bezdana.

Druga vrsta uključuje sve operacije sa kojima se Mag bori da bi nametnuo svoju Volju predmetima izvan njegove kontrole, ali unutar takvih drugih volja koje su simbolizovane sredstvima sistema sličnim njegovom vlastitom. To znači, oni mogu biti prirodno primorani srodnom svešču.

Na primer, neko može zaželeti da stekne znanje izneto u ovoj knjizi. Neznajući da takva knjiga postoji, on može nagovoriti nekog ko zna za njeno postojanje da mu ponudi primerak. Tako će se njegova operacija sastojati od buđenja Volje da poseduje znanje do one tačke do koje je tome posvetio svoj život, od izražavanja volje tako što će tragati za ljudima za koje je verovatno da znaju šta je potrebno i od nametanja svoje volje njima pokazujući toliku zanosnu ozbiljnost da će oni istraživaču reći da ta knjiga zadovoljava njegove potrebe.

Zvuči li to suviše jednostavno? Može li ovaj očigledno zdravorazumski kurs da bude ta izvanredna Magika koja toliko plaši narod? Da, čak i ova banalnost jeste jedan primer kako Magika radi.

Međutim, gore naveden praktični program može biti promašaj. Tada bi trebalo pribeći Magici u konvencionalnom smislu reči, izgrađujući i puneći Pentakl odgovarajući predmetu; taj Pentakl bi tada trebalo da izazove napetost u Astralnoj Svetlosti tako da vibracije primoravaju neke tuđe svesti da povrate ravnotežu donošenjem knjige.

Pretpostavimo stroži i ozbiljniji cilj i pretpostavimo da želim da osvojim ženu kojoj se ne dopadam i koja voli nekog drugog. U tom slučaju moja Volja mora da nadvlada ne samo njenu već i Volju njenog ljubavnika.

Nemam neposrednu kontrolu ni nad jednom ni nad drugom osobom. Međutim, moja Volja je u vezi sa voljom žene posredstvom naših umova; jedino što moram da učinim svoj um gospodarom njenog uma postojećim sredstvima komuniciranja; njen um će tada predstaviti opoziv njenoj volji; njena volja će ponoviti njegovu odluku, a njeno telo će se pokoriti mome kao pečat njene predaje.

Magička Karika postoji ovde; samo što je složena umesto jednostavna kao u Prvom slučaju.

U prenošenju Volje postoji mogućnost za sve vrste grešaka; nesporazum može da pokvari stvar; raspoloženje može naneti zlo; spoljni uticaji se mogu umešati; ljubavnik može da bude dorastao mojoj Magici; sama Operacija može da se ogreši o Prirodu na mnoge načine; na primer, ako postoji podsvesna nesaglasnost između mene i žene, ja se zavaravam mislima da je želim. Takva mana je dovoljna da celu operaciju savrši sa nulom, baš kao što nikakav napor Volje ne može da napravi mešavinu nafte i vode.

Mogu raditi 'prirodno' udvarajući se, naravno. Međutim, magijski, mogu da je napadnem astralno tako da njena aura postane uznemirena, neusklađena više sa njenim ljubavnikom. Ukoliko ne ustanove razlog, posledica može biti svađa i ženino smeteno i gladno Telo Svetla može da se u jadu okrene Magovom koji je njime zagospodario.

Treći slučaj 2. vrste. Želim da povratim svoj sat, skinut sa mene u gužvi.

Ovde nemam neposredna sredstva kontrole mišića koji mogu da mi vrata sat, niti nad umom koji pokreće te mišiće. Nisam čak ni u stanju da obavestim um o mojoj Volji, budući da ne znam gde je. Međutim, znam da je to u osnovi um kao moj i pokušavam da izradim Magičku Kariku sa njim oglašavajući svoj gubitak u nadi da ću dospeti do njega, bivajući obazriv da ga smirim obećavajući mu imunitet i obraćajući se njegovom poznatom motivu nudeći nagradu. Takođe pokušavam da koristim suprotnu formulu i da doprem do njega šaljući svoje 'poznate duhove', policiju da ga juri i primora na pokornost pretnjom.⁵

Ponovo kažem, može se desiti da čarobnjak poseduje predmet koji magijski pripada bogatom čoveku, kao što je kompromitujuće pismo, koje je zapravo isto toliko njegov deo kao i njegova jetra; on može zagospodariti voljom tog čoveka zastrašivanjem njegovog uma. Njegova moć da objavi to pismo ima isti učinak kao kad bi bio u stanju da neposredno povredi telo tog čoveka.

Ovi 'prirodni' slučajevi mogu se premestiti u finije pojmove, na primer, može se zagospodariti drugim čovekom, čak strancem, pukim usredsređivanjem volje, obredno ili na drugi način razdraženom do potrebne jačine. Međutim, bilo na jedan ili drugi način ta volja mora biti pripremljena da deluje na tog čoveka, ukoliko je to moguće normalnim sredstvom kontakta, ukoliko ne, onda napadom na neku osteljivu tačku u njegovom podsvesnom senzorijskom. Ali, ni najjači štap neće upecati ni najmanju ribu ukoliko ne postoji neka vrsta linije čvrsto vezane za oboje.

Treću vrstu obeležava izostanak bilo kakve postojeće veze između Volje Maga i one koja kontroliše predmet na koji treba da se utiče. (Druga vrsta može se približiti Trećoj ako postoji mogućnost približavanja drugom umu normalnim sredstvima, kao što je ponekad slučaj.)

⁵ Obredni način bi bio da se na sat - vezan prirodno za mene vlasništvom i upotrebom - prenese misao sračunata da zastraši lopova i natera ga da se odmah oslobodi sata. Posmatrajući nadnaravnim čulima taj učinak, ukazujem mu na olakšanje i nagradu kao posledicu ako ga vrati.

Ova vrsta operacija zahteva ne samo ogromno poznavanje tehnike Magike zajedno sa izuzetnom snagom i sposobnošću, već i stepen Mističkog postignuća što je krajnje retko i kad postoji obično je obeleženo apsolutnom apatijom prema predmetu svakog pokušaja postizanja bilo kakve Magike. Pretpostavimo da želim da proizvedeni oluju. Taj događaj je izvan moje kontrole ili kontrole nekog drugog čoveka; beskorisno je raditi na njihovim umovima kao da su moj. Priroda je nezavisna i ravnodušna prema poslovima ljudi. Oluju izazivaju atmosferske prilike na tako ogromnoj skali da zajednički naponi svih nas zemaljskih štetočina jedva da bi mogli da rasprše jedan oblak, čak i kad bi mu se primakli. Kako onda može bilo koji Mag, on koji je iznad svih stvari i poznavalac Prirode, biti do te mere apsurdan da pokuša da zavitla Torov Čekić? Ukoliko nije potpuno lud, on mora biti iniciran u Istinu koja prevazilazi očigledne činjenice. Mora biti svesan da je sva Priroda kontinuum, tako da su njegovi um i telo jednake suštine sa olujom, jednaki izrazi Jednog Postojanja, svi jednako istovetnog reda umetnosti kojom Apsolut sebe proslavlja. On takođe mora da je upio činjenicu da je Kvantitet samo oblik kao i Kvalitet; da su sve stvari vidovi Jedne Suštine, pa su njihove mere vidovi njihovih odnosa. Nisu samo zlato i olovo puka slova, sami po sebi beznačajni, ali postavljeni da izgovore Jedno Ime; razlika između razmera planine i miša, nije ništa više nego jedan način da se razlikuju, kao što slovo 'm' nije veće od slova 'i' u svakom pravom smislu te reči.⁶

Naš Mag, sa ovim na umu, će najverovatnije ostaviti oluje da se krčkaju u sopstvenom sosu; ali ukoliko se odluči (posle svega) da razgali posle podne postupiće na sledeći način:

Prvo, koji su elementi potrebni za njegovu oluju? On mora imati izvesne zalihe električne sile i pravu vrstu oblaka koji će je zadržati.

Mora se postarati da ta sila ne curi tiho i tajno u zemlju.

Mora da priredi udar tako snažan da konačno postane neizdrživ kako bi se razlegao u eksploziji.

Sada on kao čovek ne može da se moli Bogu da ih izazove **budući da Bogovi nisu ništa drugo do imena sila same prirode.**

Međutim, kao Mističar on zna da su sve stvari utvare Jedne Stvari i da se mogu povući odatle da bi se pojavile u drugom ruhu. On zna da su sve stvari u njemu i da je on Jedan sa Svim. Zato ne postoji teoretska teškoća u preobražaju iluzije vedrog neba u iluziju oluje. S druge strane, on je svestan kao Mag da iluzijama vladaju zakoni njihove prirode. On zna da je dva puta dva četiri, mada su i 'dva' i 'četiri' samo osobine koje pripadaju Jednom. On samo može da koristi Mističnu istovetnost svih stvari u strogo naučnom smislu. Istina je da njegovo iskustvo čistog neba i oluje dokazuje da njegova priroda sadrži elemente srodne i jednom i drugom; jer da nije tako, one ne bi mogle da utiču na njega. On je Mikrokosmos vlastitog Makrokosmosa; bilo da, svejedno, jedno ili drugo prevazilazi ili ne prevazilazi njegovo poznavanje toga. On zato mora da u sebi probudi takve ideje koje su vezane za Oluju; sakupi sve dostupne predmete iste prirode za amajliju i nastavi da ih do krajnjih granica izaziva Magičkim obredom; to znači, da istrajava na njihovim božanskim glavama tako da plamte unutar sebe i bez njega, dok njegove ideje oživljavaju amajliju. Postoji tako žestoka vibracija velike moći u izvesnoj grupi srodnih supstanci i sila; i ona se širi kao talasi oko kamena bačenog u jezero, udaljavajući se i slabeći; sve dok se uznemirenost ne smiri. Baš kao što šaka fanatika, zalučena nekom preterano naglašenom istinom može da zarazi celu zemlju odjednom zapalivši tu misao u svojim susedima, tako i Mag stvara komešanje narušavanjem ravnoteže sila. On prenosi svoju određenu vibraciju kao što radiovezista to čini sa svojim talasom; frekvencija omogućava isključivi odabir.

⁶ Lord Raterford smatra da teoretski nije neizvodivo konstruisati detonator koji bi mogao da razori svaki atom materije oslobađajući energiju jednog, tako što će njegove vibracije podstaći ostale da se u eksploziji dezinetgrišu.

U praksi, Mag mora 'zazivati duhove oluje' poistovećujući se sa idejama kojih su atmosferske pojave izraz, kao što je čovečnost izraz njega; postigavši to, on im mora nametnuti svoju volju osobinom nadmoćnosti svoje inteligencije i uklapanjem u celinu svoje svrhe njihovih neusmerenih impulsa i neshvatljivih međusobnih uticaja.

Sva takva Magika zahteva krajnju tačnost u praksi. Istina je da nam najbolji rituali daju uputstva kako da odaberemo vozila Sile. U 777 nalazimo 'parove' u mnogim vrstama postojanja sa različitim tipovima operacija, tako da znamo koja oružja, nakit, oblička, mirise, imena itd. treba primeniti u određenom radu. Međutim, uvek se pretpostavljalo da je prizvana sila inteligentna i nadležna, da će sebe usmeriti po našoj želji bez daljeg napora, putem ovog načina srodnih vibracija.

Zanemarena je neophodnost vremenskog usklađivanja sile; i tako je većina operacija, čak i kad su bile dobro izvedene što se tiče prizivanja, bezopasne koliko i paljenje rasutog baruta.

Međutim, čak iako dopustimo da je Volja dovoljna da odredi pravac i spreči rasipanje sile, teško da možemo biti sigurni da će delovati na svoj predmet, izuzev ako predmet nije ispravno pripremljen da je primi. Karika mora da bude savršeno urađena. Predmet u sebi mora posedovati dovoljno materijala srodnog našem radu. Ne možemo voditi ljubav sa ciglom, niti hrast naterati da obavlja poslove.

Vidimo, da ne možemo nikad uticati na bilo šta izvan nas samih, izuzev, ako to nije takođe i u nama. Sve što učinim drugom, učinio sam i sebi. Ako ubijem čoveka, istovremeno uništavam i svoj život. To je magičko značenje takozvanog 'Zlatnog Pravila' koje ne bi trebalo da bude u naredbodavnom već u izričnom načinu. Svaka vibracija budi sve druge svoje određene vrste.

Zato postoji neko opravdanje za pretpostavku ranijih autora Magike da se Karika podrazumeva i da ne zahteva posebnu pažnju. Dok u praksi, ne postoji ništa izvesnije od toga da se mora potvrditi volja svim mogućim činovima i na svim mogućim ravnama. Obred se ne sme zatvoriti u formalne magijske rituale. Ne smemo zanemariti nijedno sredstvo za naš cilj, niti prezirati svoj zdrav razum, niti sumnjati u svoju tajnu mudrost

Kada je Brat I.A. bio u smrtnoj opasnosti 1899. Brat V.N. i BRAT PERDURABO su zaista prizvali duha Buera do vidljive manifestacije kako bi iscelio njihovog brata; ali je takođe jedan od njih nabavio novac da ga pošalje negde gde je klima manje surova nego u Engleskoj. On je živ i danas,⁷ koga se tiče da li duhovi ili pare utiču na to šta je Magu volja?

Neka Magička Karika bude snažna! To je 'Ljubav pod voljom'; to potvrđuje istovetnost Jednačine rada; to uspeh čini Neophodnim.

⁷ P.S. Umro je nekoliko meseci posle zapisivanja ovih redova; ali mu je omogućeno da živi i radi gotovo četvrt stoleća duže nego što bi to u suprotnom (Alen Benet je umro 1923.)

XV

I DEO:

O ZAKLETVI

Treća operacija u svakom magičkom obredu jeste zakletva ili objava. Mag, naoružan i spreman, stoji u središtu Kruga i udara jednom u zvono kao da hoće da privuče pažnju Svemira. On potom izjavljuje ko je on, dekleujući svoju magičku povest objavljivanjem stepenova koje je postigao, dajući znake i reči tih stepenova.¹

On tada navodi svrhu obreda i dokazuje da je njegovo izvođenje nužno kao i postizanje uspeha u njegovom izvođenju. Zatim on polaže Zakletvu pred Gospodarom Svemira (a ne pred određenim Gospodarom koga priziva) da bi Ga pozvao da bude svedok tog čina. On se svečano zaklinje da će ga izvesti - da ga ništa neće sprečiti u njegovom izvođenju - da neće napustiti operaciju dok ne bude uspešno izvedena - i ponovo udara u zvono.

Potom, budući da se prikazao u tom položaju odjednom beskrajno uzvišen i beskrajno nevažan, oruđe sudbine, on uspostavlja ravnotežu Ispovešću u kojoj je ponovo beskrajna uzvišenost usklađena sa beskrajnom poniznošću. On sebi dopušta da bude slabo ljudsko biće koje smerno teži nečemu višem; stvorenje okolnosti, krajnje zavisno - čak i za dah života - od niza srećnih događaja. On se ispoveda ispružen² pred oltarom u agoniji i krvavom znoju. On drhti pri pomisli na operaciju koju se usudio da preduzme govoreći, "Oče, ako je Tvoja Volja, neka me ova čaša zaobiđe! Ipak ne moja volja već Tvoja neka se ispuni!"³

Stravičan odgovor stiže da To Mora Biti i taj odgovor ga utvrđuje svetim pečatom da će mu se učiniti kao da je božanskim rukama podignut iz ispruženog položaja; sa uzbuđenjem svetog uzdizanja on radosno ponavlja Zakletvu, osećajući se ponovo, više ne kao čovek, već kao Mag, ali ne samo Mag, već kao odabrana i postavljena osoba da izvrši zadatak koji je, naizgled nevažan, ipak sastavni deo univerzalne sudbine, jer bi se Nebesko Kraljevstvo raspalo u paramparčad ukoliko ne bi bio izvršen.

On je sada spreman da započne prizivanje. Zato će on zastati da bi pogledom prešao preko Hrama i uverio se u savršenu spremnost svih neophodnih stvari i da zapali tamjan.

Zakletva je temelj celokupnog Rada u Magici, kao što je Volja potvrda. Zakletva vezuje Maga zauvek. U II Delu Liber 4 nešto je već rečeno o ovom pitanju, ali njegov značaj zavređuje izvesnu dalju razradu. Tako, ako neko ko voli ženu, baci čini da je prinudi na zagrljaj, i umoran od nje, malo kasnije, zazove Zazala da je ubije, ustanoviće da su implikacije njegove bivše Zakletve u sukobu sa onim ispravnim za prizivanje Jedinstva Božje Glave Saturna. Zazal će odbiti da mu se pokori u slučaju žene kojoj se zakleo da je voli.

¹ To nije puko dokazivanje sebe kao osobe od autoriteta. To je zato da bi se pratio lanac uzroka koji su doveli do sadašnjeg položaja, tako da se operacija shvata kao karma.

² Uporedi primedbe u jednom od prethodnih poglavlja. Ovo je poseban slučaj. Ostavljamo njegovo opravdanje kao problem.

³ Ovo je naravno za početnika. Čim on to usvoji kao istinu, on će reći: 'Moja volja koja je tvoja neka se ispuni!' i na kraju više ne razlučuje 'moja' od 'tvoja'. Srodna promena pokreta pratiće ovu mentalnu promenu.

Neki će se možda ovome usprotiviti, budući da su svi činovi magički, svaki čovek koji voli ženu implicitno polaže Zakletvu ljubavi, pa tako nikad ne bi bio u stanju da je kasnije ubije, što možemo videti da nije neuobičajeni slučaj. Objašnjenje je sledeće. Savršeno je tačno da kad Bil Sajks zaželi da poseduje Nensi, on zapravo zaziva duha Venerine prirode primoravajući ga svojom Zakletvom ljubavi (i svojom magijskom prirodom kao muškarca) da mu dovede devojkicu. Tako isto, kad želi da je ubije, on zaziva duh Marsa ili Saturna zakletvom mržnje. Međutim, to nisu čisto planetarni duhovi koji se kreću sferama jasno obeleženim strogo pravednim zakonima. Oni su grub skup pomešanih impulsa 'nesposobnih da razumeju prirodu jedne zakletve.' Oni su takođe takvi da ideja ubistva nije nikako napadačka u odnosu na Duh Ljubavi.

Zaista je merilo duhovne kaste da sukobljeni elementi ne treba da koegzistiraju u istoj svesti. Puritanac koji peva psalme, a koji proganja narod i tajno se opija žestokim pićem; ćelavi dobrotvor u crnom odelu koji vara svoje mušterije i muči svoje radnike, pa ljude ne treba posmatrati kao čestite hulje, koji se, iznuđeno svojom zločinačkom prepredenošću, smišljeno prerušavaju koristeći veru i ugled da sakriju svoje lopovstvo. Daleko od toga, oni su samo isuviše iskreni u svojim 'vrlinama'; njihov teror smrti i nadprirodne osvete je pravi i on nastaje u delu njih koji je u nepomirljivom sukobu sa njihovim lopovlukom. Nijedna strana ne može da pomiri, potisne ili zanemari onu drugu; međutim, svaka je isuviše kukavička da bi mogla da podnese prisustvo svog neprijatelja. Takvi ljudi su bez čistih načela, oni se izvinjavaju za svaki prljavi trik koji se naizgled okrene u njihovu korist.

Prvi korak Iskušenika ka Kapiji Inicijacije mu govori da je čistota - jedinstvo svrhe - najbitnije od svega. 'Čini što ti je Volja' ga udara, zrak okrutnog belog plamena koji proždire sve što nije isključivo Bog. Ubrzo on postaje svestan da svesno ne može da protivreči sebi. On razvija fini osećaj koji ga upozorava da dve putanje misli koje nikad nije zamišljao kao povezane jesu nespojive. Kad dublje zađe u 'čini što ti je volja'; podsvesne suprotnosti su zazvane do vidljive pojave. Tajna svetilišta duše su očišćena. 'Čini što ti je Volja' čisti svaki njegov deo. On postaje Jedan, jedan jedini. Njegova Volja je oslobođena uplitanja unutrašnjeg protivljenja i on je Majstor Magike. Zbog tog samog razloga za njega je tada krajnje važno da postigne bilo šta što nije u apsolutnom saglasju sa njegovom Prvobitnom Zakletvom, sa njegovom Pravom Voljom, na temelju čega se inkarnirao kao čovek. Kod Bila Sajksa ljubav i ubistvo se međusobno ne isključuju kao kod Kralja Artura. Što je viši tip čoveka, to osetljiviji on postaje; tako najplemenitija ljubav intuitivno sluti kada neoprezna reč ili potez mogu da povrede i oprezan ih izbegava kao nešto srodno ubistvu.

Slično u Magici Adept koji se zakleo da će steći Znanje i Razgovor svog Svetog Anđela Čuvara, možda u svojim neotesanim danima stručan kao iscelitelj, sada će ustanoviti da je nesposoban za takav rad. On će verovatno biti zbunjen i čudiće se što je izgubio svu svoju moć. Uzrok ne može biti ništa više od toga, da Mudrost njegovog Anđela ne odobrava uplitanje neznajuće dobrodušnosti sa bolešću koja je možda poslata pogođenom iz krajnje važnog razloga za njegovu dobrobit.

U slučaju MAJSTORA TERIONA on je prvobitno posedovao sposobnost za sve vrste Orgija. U početku, On je lečio bolesne, začaravao jogunaste, poražavao agresivne, postajao nevidljiv i uopšte se na svakom mogućem planu ponašao kao - Mlad - Momak - u - Varoši. On je mučio vampira Nahuškavanjem Mačaka, drugog je imenovao za svoju privatnu čarobnicu, a da nije bio svestan bilo kakvih moralnih oksimerona, niti sputan implicitnim neprimerenostima svojim zakletvama.

Međutim, kako je On napredovao ka stanju Adepta, ova obest nije prelazila njegova usta; čim je On položio ozbiljne Zakletve primljen je u Red koji ne imenujemo, a te Zakletve su ga sprečile da koristi Svoje moći kao igračke. Lakrdijaške operacije, kakve je nekad mogao da izvodi okretanjem zglobova, postale su nemoguće čak i uz najpostojanije napore. Prošlo je mnogo godina dok on nije razumeo uzrok tome. Malo po malo Njega je obuzeo Rad Njegove prave Volje, tako da Mu se više nije događalo da poklekne pred mušičavim zadovoljstvima.

Pa čak i sada, mada je On uistinu Mag A. . A. . iako je Njegova Reč - Reč Eona, iako je on Zver 666, Gospodar Skerletne Žene 'kome je data sva moć', postoje još uvek izvesne Orgije koje On ne izvodi, budući da čineći to, znači potvrditi ono što je On porekao u onim Zakletvama čijom je zaslugom On ono što On jeste. To je slučaj, čak i kod takvih Orgija koje su u potpunoj saglasnosti sa Njegovom Voljom. Bukvalni smisao Njegove prvobitne Zakletve istražava na tome da se to poštuje.

Slučaj nudi dva primera ovog načela. BRAT PERDURABO posebno se zakleo da će se On odreći Svoje lične imovine do poslednjeg penija; takođe da neće dozvoliti nikakvim ljudskim osećanjima da ga sputavaju. Ovi uslovi su prihvaćeni; dozvoljeno mu je beskrajno više nego što je On zamišljao mogućim za bilo kog inkarniranog Maga. S druge strane, cena koju je On ponudio bila je tako strogo uterana kao da je nju odredio Šajlok. Svo blago koje je imao na zemlji uzeto je i to, obično, na tako okrutan i surov način da je sam gubitak predstavljao zadnji deo udarca. Svako ljudsko osećanje koje je On imao u Svom srcu - a to srce žudelo je za Ljubavlju kako malo koje srce ikad može da pojmi - iščupano je i zgaženo sa takvom paklenom nestvarnošću pojačavajući mučenje da Njegovo trpljenje nadmašuje svako poimanje. Neobjašnjivi su užasi koji su pratili svaki korak Njegove inicijacije! Smrt je odnosila Njegovu decu sa sporom okrutnošću; žene koje je on voleo napijale su se do delirijuma i demencije na Njegove oči, ili uzvraćale Njegovu strastvenu odanost kao žaba hladnom izdajom u trenutku kada su GA duge godine odanosti navele da im veruje. Njegov prijatelj koji je pozajmio torbu, ukrao je ono što je u njoj bilo i izdao svog Majstora onoliko dosledno koliko god je bio u stanju. Na prve udaljene glasine da su se pojavili fariseji, njegovi su Ga učenici svi napustili i pobjegli. Njegova majka Ga je svojim rukama zakucala na krst i rugala mu se devet godina dok je On visio na njemu.

Sada, izdržavši do kraja, postavši Majstor Magike, On je moćan da Vršiti Svoju pravu volju; čija je Volja da na zemlji uspostavi Svoju Reč, Zakon Teleme. Nije imao druge Volje do ove; tako da je sve što je On činio imalo to za cilj. Sve Njegove Orgije donele su plod; za ono za šta Mu je bio potreban rad od mesec dana kad je bio potpuni Major Adept, danas se može izvesti za nekoliko minuta Rečima Volje izgovorenim sa pravom vibracijom u pripremljeno uho.

Niti prirodnim korišćenjem Njegovih sposobnosti, mada su Ga one učinile slavnim u celom svetu, niti najvećom moći svoje Magike, On nije u stanju da stekne materijalno bogatstvo koje prevazilazi minimum neophodnog da Ga održi u životu i omogući mu rad. Uzalud su Njegovi protesti da nije Njemu već Radu potreban novac. On je vezan strogim slovom Svoje Zakletve da daje sve što ima za SVOJE magičko postignuće.

Mnogo strašnija je kob koju je On zazvao na Sebe odričući se Svog prava da kao muškarac uživa u Ljubavi onih koje on voli strastveno i tako nesebično, tako čisto i tako snažno, da bi za uzvrat dobio moć da toliko voli čovečanstvo da bude upravo On izabran da izgovori Reč Eona za dobrobit čovečanstva; a Njegova nagrada je opšte gnušanje, telesne muke, mentalni očaj i moralna paraliza.

Ipak On, koji je imao moć nad Smrću, dahom da vrati zdravlje, dodirom da namigne životu, On mora da gleda svoje dete kako traći mesec za mesecom svestan da Njegova Veština ne može nikako da pomogne, on koji je prodao pečatnjak svog ličnog profita da bi mu kupio lanac od čistog zlata za zločinački prst njegove mlade, tu otrcanu udovicu Svet!

II DEO

O NABOJU DUHA SA NEKIM PRIMEDBAMA O OGRANIČENJIMA I KLETVAMA POVREMENO NEOPHODNIM

I

Da bi se pojavio duh ili manifestovala sila u amajliji koja je posvećena, neophodno je vezati je zakletvom ili Nabojem. Duh treba naterati da vidno položi svoje ruke na oružje čijom moći je bio zazvan i da se Imenima korišćenim u ovom zazivanju "zakune na poslušnost i veru Njemu koji je živio i pobedio, koji je vladao nad njim u Svojim palatama kao Ravnoteža Zakonitosti i Istine".

Tada je samo neophodno jezički formulisati Zakletvu ili Naboj u skladu sa prethodno najavljenom svrhom operacije.

Ova predostrožnost je navedena da čovek ne bi dozvolio sebi da utone u svoju čovečnost dok oružje prevazilazi Krug. Kad bi sila koja se uliva tekla iz toga u vas umesto od vas u to, vi bi bili pouzdano razbijeni ili bi, u najmanju ruku, postali rob duha.

Ni u jednom trenutku nije toliko važno da Božanska Sila ne samo ispunjava, već i isijava iz aure Maga.

II

Povremeno se mora dogoditi da je duh nepokoran i odbija da se pojavi.

Neka Mag razmotri uzrok takvog nepokoravanja!

Može biti da je mesto ili vreme pogrešno. Nije lako zazvati duhove vode u Sahari ili guštere u Jezerskoj oblasti Engleske.

Hismael se neće rado pojaviti kad je Jupiter ispod horizonta.¹ Da bi se suprotstavilo prirodnom prkosu ove vrste potrebno je nabaviti dovoljnu količinu prave vrste materijala. Ne mogu se praviti cigle bez slame.

Na prizivanje Bogova takva razmatranja se ne odnose. Bogovi su izvan većine materijalnih uslova. Neophodno je ispuniti srce i um odgovarajućom osnovom za manifestaciju. Što je više priroda Boga, to ovo više važi. **Sveti Andeo Čuvar uvek ima neophodnu osnovu. Njegova manifestacija jedino zavisi od spremnosti Iskušenika, a svi magijski obredi korišćeni u tom prizivanju su jedino zamišljeni da pripreme Iskušenika; a nikako da privuku ili utiču na Njega.**

¹ Nije moguće u ovoj osnovnoj raspravi objasniti tačnu prirodu veze između planete zvane Jupiter i Jupeterijanskih elemenata koji u raznim stepenima postoje u zemaljskim predmetima.

U Svojoj stalnoj i večnoj Volji² da postane jedno sa Iskušenikom i trenutka kad uslovi za ovo poslednje to učine mogućim, Taj Brak je konzumiran.

III

Svojevoljnost duha (ili nepokretnost amajlije) obično podrazumeva grešku u prizivanju. Duh ne može da se odupre čak ni na trenutak prisili svoje Inteligencije, ako ta Inteligencija radi u skladu sa Voljom Andela, Arhandela i Boga nad njim. Zato je bolje ponoviti Prizivanja, a zatim nastaviti odmah sa proklinjanjem.

Mag takođe treba da razmotri³ da li je prizivanje uistinu neophodan deo Karme Svemira kao što je on izjavio u svojoj Zakletvi (Vidi Poglavlje XVI 1). Jer, ukoliko je to privid, uspeh je nemoguć. Tada bi bilo najbolje vratiti se na početak i ponoviti s većom snagom i moći analize Zakletvu i Prizivanja. To može biti učinjeno tri puta.

Međutim, ukoliko je to postignuto na zadovoljavajući način, a duh ipak bude nepokoren, podrazumeva se da je neka neprijateljska sila na delu da spreči operaciju. Tada je preporučljivo otkriti prirodu te sile i napasti je i uništiti. To za Maga čini obred korisnijim nego ikad, jer pri tom može biti naveden da otkrije bandu crne magije u čije postojanje do tada nije verovao.

Njegova potreba da proveri vampirisanje jedne gospe u Parizu putem čarobnjaštva dovela je jednom BRATA PERDURABA do otkrića jednog veoma snažnog tela crnih magova sa kojima je bio prinuđen da ratuje gotovo 10 godina pre nego je njihovo uništenje bilo potpuno i nenadoknadivo kao što je sada.

Takvo otkriće neće nužno usporiti obred. Opšta kletva može biti izgovorena protiv sila koje ometaju operaciju (budući da *ex hypothesi* nijedna se božanska sila ne može uplitati) i pošto ih na taj način privremeno otera - budući da je moć prizvanog Boga dovoljna za tu svrhu - može nastaviti sa izvesnom oštrinom da moli duha da sveže ono što je uradio loše pre bakanja Crne Braće.

Zaista, neki demoni su takve prirode da razumeju samo kletve i nisu podložnim zapovedima.

Oni koje udarci mogu da dirnu, a ne ljubaznost!

Konačno, kao poslednje прибежиште, mogu se spaliti Sigili Duha u crnoj kutiji sa smrdljivim supstancama, sve prethodno odgovarajuće pripremljeno i magijske karike ispravno urađene, tako da je tokom operacije stvarno na mukama.⁴

² Budući da Znanje i Razgovor nije univerzalan, na prvi pogled se čini kao da neka svemoćna volja bila zapretna. Međutim, Njegova Volja i tvoja volja zajedno učiniće tu jednu volju, budući da si ti i On jedno. Stoga je ta jedna volja podeljena protivno sebi tako dugo sve dok tvoja volja ne uspeva da teži postojano. Takođe, Njegova Volja ne može da prisiljava tvoju. On je toliko jedan sa tobom da čak i tvoja volja da se odvojiš jeste Njegova Volja. On je toliko siguran u tebe da se On ushićuje u tvojim nemirima i koketiranju ništa manje nego u tvojoj predaji. Ovi odnosi su u potpunosti objašnjeni u Liber LXV. Vidi takođe Liber Alef CXI.

³ To naravno treba uraditi tokom pripreme Rituala. Međutim, on obnavlja to razmatranje sa novog stanovišta postignutog prizivanjem.

⁴ Tačno značenje ovih izreka je na prvi pogled nejasno. Duh je samo nepokorni deo sopstvenog organizma. Zazivati ga znači postati svestan nekog dela sopstvene ličnosti; zapovedati mu i prinuditi ga da taj deo učini pokornim. To se najbolje može shvatiti ako se uporedi sa sticanjem nekih mentalno-fizičkih postignuća (na pr. bilijara) stalnim i strpljivim studiranjem i praksom, koja često uključuje značajnu patnju kao i nevolje.

To je, međutim, redak slučaj. Samo jednom u celokupnoj magijskoj karijeri BRAT PERDURABO je bio primoran na tako oštru meru.

IV

U vezi s tim, **čuvajte se da prebrzo ne stanete na stranu duha**. Ukoliko neka Crna Loža sazna za vašu operaciju može poslati duha ispunjenog dvoličnom pokvarenošću da vas uništi. Takav duh će verovatno pogrešno izgovoriti zakletvu, ili će se na neki drugi način truditi da izbegne svoje obaveze.

To je opasan trik, ipak, za Crnu Ložu; jer ukoliko duh dospe ispravno pod vašu kontrolu, biće prisiljen da otkrije poduhvat i struja će se vratiti Crnoj Loži sa vatrenom silom. Lažovi će biti u moći sopstvenih laži; njihovi robovi će ustati i njih staviti u okove. Grešan pad u jamu koju su sami kopali.

Neka tako nestanu svi neprijatelji Kralja!

V

Naboj duha je obično utelovljen, izuzev u radovima čistog zazivanja, koji su, uostalom, srazmerno retki, u nekoj vrsti amajlija. U izvesnom smislu, amajlija je Naboj izražen hijeroglifima. **Bilo koji predmet**, štaviše, jeste amajlija, budući da definicija amajlije glasi: sve nad čim je obavljen neki čin volje (to znači Magike) da bi ga pripremio za neku svrhu. Ponovljeni činovi volje bez obzira na predmet posvećuju bez daljeg truda. Zna se kakva se čuda mogu počinuti sa svojom omiljenom palicom! Kad neko koristi palicu opet i ponovo, njegova ljubav prema palici raste u skladu sa njegovim uspehom vezanim za nju, a taj uspeh, pak, postaje izvesniji i potpuniji učinkom 'ljubavi pod voljom', koju je posvetio palici koristeći je.

Veoma je važno naravno čuvati taj predmet da ne dođe u dodir sa svetovnim. Instinktivno ne dozvoljavamo drugoj osobi da koristi naš štap za pecanje ili pušku. Nije to zato što bi mogli da nanesu neku štetu u materijalnom smislu. To je osećanje da su te stvari upotrebom posvećene.

Istaknut primer svih takvih amajlija jeste, naravno, supruga. Žena može biti definisana kao predmet posebno pripremljen da primi pečat nečije stvaralačke volje. To je primer jedne veoma složene magičke operacije, koja se proteže kroz vekove. Međutim, teoretski, to je samo običan slučaj amajlijske magike. Iz tog razloga se toliko napora ulagalo da se žena spreči u ostvarivanju veze sa svetovnim; ili, bar da se pokuša da se ona u tome spreči.

Čitaoci Biblije setiće se da je Avesalom javno usvojio Davidove žene i konkubine na krovu palate da bi označio da je uspeo da slomi magijsku moć svog oca.

Postoji veliki broj amajlija u ovom svetu koje su ostavljene na prekora vredan nehajan način. Takvi su predmeti javnog obožavanja, kao što su ikone i idoli.

Međutim, istina je zaista da je veliki deo prave magičke Sile zarobljen u tim stvarima; pa prema tome, uništavanjem tih svetih simbola mogu se magički nadvladati ljudi koji ih obožavaju.

Nimalo nije iracionalno boriti se za zastavu, pod uslovom da je ta zastava predmet koji stvarno nekome nešto znači. Slično, sa najrasprostranjenijom i najvernije obožavanom amajlijom od svih, novcem, vi možete očigledno da slomijete magičku volju njenog obožavaoca otimajući mu novac, ili uništavajući njegovu vrednost na jedan ili drugi način. Međutim, u slučaju novca, opšte iskustvo nam govori da je malo novca koji

leži naokolo. U ovom slučaju iznad svega ljudi su shvatili njegovu amajlijsku vrlinu, što će reći, njegovu moć kao oruđa volje.

Što se tiče mnogih ikona i likova, lako je ukrasti njihovu vrlinu. To ponekad može da bude izvedeno u strahovitoj meri kao kad su, na primer, hrišćani prilagodili sve likove Izide i Horusa, ili sličnih kombinacija majka-dete, bez razlike. Čudo je, međutim, prilično opasne vrste, kao u ovom slučaju, gde je prosvetljenje došlo putem istraživanja arheologa. Dokazano je da su takozvani likovi Marije i Isusa ništa drugo do zapravo imitacije onih Izide i Horusa. Poštenje je najbolja politika u Magici kao i u drugim tokovima života.

XVI

O ZAZIVANJU

I

Malo je toga što se može onom već rečenom dodati, o Poštenom ili 'Protestantskom' sistemu Magike. Mag upućuje neposrednu molbu Biću koje priziva. Međutim, tajna uspeha u prizivanju do sada nije otkrivena. Ona je krajnje jednostavna. Ona je praktično bez značaja za svako prizivanje koje bi trebalo da bude 'pravo'. Postoji hiljadu različitih načina da se postigne nameravan cilj, bar što se tiče spoljnih stvari. Cela tajna može se sažeti u ovih četiri reči: **"Zapali se u molitvi"**.¹

Um se mora uzdići sve dok ne izgubi svest o sebi. Maga mora slepo nositi sila koja, mada u njemu i njegova, nikako nije ono što on u svom normalnom stanju svesti naziva Ja. Baš kao što pesnika, ljubavnika, umetnika ponese stvaralačko ludilo, to mora važiti i za Maga.

Nemoguće je postaviti pravila za sticanje ovog posebnog stimulansa. Nekome tajna celog obreda može odgovarati; drugi može biti pokrenut neobičnošću reči, čak i činjenicom da su "varvarska imena" njemu nerazumljiva. Ponekad za vreme obreda može mu sinuti, zračće i svetleće, pravo značenje nekog varvarskog imena koje je do tada izmicalo njegovom analitičkom umu, tako da doživi orgazam. Miris određenog tamjana može ga delotvorno uzbuditi ili možda fizički zanos magičkog plesa.

Svaki Mag mora sastaviti svoj obred na takav način da proizvede dramatičan vrhunac. U trenutku kad ne može vladati uzbuđenjem, kada celokupno biće svesti Maga prolazi kroz duhovni grč, u tom trenutku on mora izgovoriti vrhovnu zakletvu.

Jedan vrlo delotvoran način jeste zastati kod vrhovnog napora volje, ponovo i ponovo, na samoj ivici ovog grča, sve dok ne kucne čas, kad izostane ideja o vežbanju te volje.² **Obuzdavanje više nije moguće ili čak zamislivo, a celo biće Maga, nijedan sićušni atom ne govori ne, neodoljivo izbija. U zaslepljujućem svetlu, usred rike deset hiljada gromova, konzumirano je Sjedinjenje Boga i čoveka.**

Ako je tada Mag još uvek u svom Krugu, tiho izvodeći svoja prizivanja, znači da je sav svesni deo njega postao odeljen od pravog ega koji zaostaje za tom normalnom svešću. Međutim, krug je potpuno ispunjen tom božanskom suštinom, sve drugo nije ništa do slučaj ili iluzija.

Naredna prizivanja, potpuni razvoj i materijalizacija sile ne zahteva napor. Velika je greška početnika da usredsredi svoju silu na istinski određenu svrhu obreda. Ova greška je najčešći uzrok neuspeha u prizivanju.

¹ Kabalistički je to izraženo u Formuli: Domine noster, audi tuo servo! kyrie Christe! O Christe!

² Zaborav mora biti potpun, kobno je pokušavati svesno dozvoliti sebi 'opuštanje'.

Zaključak ove Teoreme jeste da Mag ubrzo odbacuje zazivanja gotovo u celini - samo retke okolnosti zahtevaju bilo kakvu akciju u materijalnoj ravni. Mag se u potpunosti posvećuje prizivanju boga; a čim se njegova ravnoteža približi savršstvu on prestaje da priziva bilo kog pojedinačnog boga; osim boga uspravno iznad njega na njegovoj stazi. I tako čovek koji se možda latio Magike samo zbog pomisli da stekne znanje, ljubav ili bogatstvo, ustanoviće da se neopozivo predao izvođenju Velikog Dela.

Sada će biti vidljivo da ne postoji razlika između magike i meditacije izuzev krajnje proizvoljne i slučajne vrste.³

II

Pored ovih otvorenih načina postoje takođe i izvesan broj mentalnih načina Prizivanja, od kojih možemo navesti tri.

Prvi način tiče se takozvanog astralnog tela. Mag treba da vežba oblikovanje tog tela kao što je preporučeno u Liber O i nauči da se uspe na ravni u skladu sa uputstvima datim u istoj knjizi, ograničavajući svoj 'uspon' na određen simbol čijeg Boga želi da prizove.

Drugi je recitovanje mantre prikladne Bogu.

Treći je preuzimanje oblika Boga - preobražajem astralnog tela u Njegovo obličje. Poslednji način je stvarno suštinski za sva prava prizivanja, i ne može se dovoljno marljivo vežbati.

Postoje mnoga druga sredstva da se potpomogne prizivanje, toliko mnogo da je nemoguće nabrojati ih; a Mag će biti mudar ako se pozabavi izmišljanjem novih.

Daćemo jedan primer.

Pretpostavimo da se Vrhovno Prizivanje sastoji od 20 ili 30 varvarskih imena, neka zamisli kako ta imena zauzimaju odeljke uspravnog stuba svaki dvostruko duži od prethodnog; i neka zamisli da se njegova svest uspinje uz stub sa svakim imenom. Puko množenje će tada proizvesti osećanje strahopoštovanja i čuđenja koji su prave preteče zanosa.

U eseju "Osnaženi zanos" u br. IX, toma 1 časopisa The Equinox⁴ dat je sažet izveštaj o jednom od klasičnih načina uzdizanja Kundalini. Ovaj esej treba proučiti sa pažnjom i odlučnošću.

³ Postoji opšta metafizička antiteza da je Magika Veština Volje - za - Životom, Misticizam Volje - za - Smrću; međutim, "istina stiže bujajući do mojih granica; Život i Smrt su za Njega jedno."

⁴ Najraniji i najiskreniji hrišćani koristili su ono što je po svojoj suštini ovaj način. Vidi Odlomke Zaboravljene Vere od G.R.S. Mida. Postoji prava veza između onog što se pučki naziva bogohuljenjem i nemoralnošću u činjenici da je hrišćanska legenda odjek Faličkog obreda. Postoji takođe prava i pozitivna veza između Stvaralačke sile Makrokosmosa i one Mikrokosmosa. Iz tog razloga ovo poslednje mora biti jednako čisto i posvećeno kao i prethodno. Zagonetka je za većinu ljudi kako to da izvedu. Proučavanje Prirode je Ključ za tu Kapiju.

O DOZVOLI ZA ODLAZAK

Pošto je obred dostigao svoj vrhunac, neminovno mora uslediti opadanje. Međutim, ako je obred bio uspešan onda je opadanje samo formalno. Mag bi trebalo stalno da se zadrži na višoj ravni ka kojoj je težio.¹ **Celokupna sila operacije trebalo bi da se upije:** međutim postoji gotovo sigurno neki ostatak, budući da nijedna operacija nije savršena i (čak iako jeste) postoje brojne stvari, srodne operaciji koje bivaju privučene Krugu. To mora valjano biti raspršeno ili će se izroditi i postati zlo. To je uvek lako učiniti kad su u pitanju prizivanja; puko uklanjanje napetosti nametnute voljom maga vratiće stvarima njihove normalne vidove u skladu sa velikim zakonom inercije. U loše izvedenom zazivanju, međutim to se uvek ne postiže; duh može odbiti da bude pod kontrolom i može odbiti da ode - čak i pošto se zakleo na pokornost. U takvom slučaju može se pojaviti krajnja opasnost.

Na uobičajen način Mag otpušta duha ovim rečima; "I sada kažem tebi, idi u miru u tvoje stanište i prebivalište - i neka blagoslov Najvišeg bude na tebi u ime (ovde spomenuti božansko ime prilagođeno operaciji ili neko ime odgovarajuće za iskupljenje tog duha); i neka bude mir između nas i dođi uvek kad si prizvan i pozvan!"²

Ukoliko on ne nestane odmah, to je znak da je nešto veoma pogrešno. Mag treba odmah da sa krajnjom brižljivošću skine posvećenje sa Kruga. Tada treba da ponovi otpuštanje; i ako to nije dovoljno, onda treba da izvede ritual proterivanja prigodan prirodi duha i, ukoliko je neophodno, doda bajalice istog učinka. U takvim okolnostima, ili ako se pojavi bilo šta sumnjivo, on ne sme biti zadovoljan prividnim nestajanjem duha, koji lako sebe može učiniti nevidljivim i čekati u zasedi, na Magovu nesreću, kad on izađe iz Kruga - ili čak mesecima kasnije.

Svaki simbol koji je jednom konačno ušao u vašu okolinu uz vašu saglasnost krajnje je opasan; izuzev ako nije pod apsolutnom kontrolom. Čovekovi prijatelji su daleko sposobniji da mu naškode nego stranci; a najveća opasnost po njega jesu njegove navike.

Naravno da je pravi uslov napretka ugrađivanje ideja u podsvest. Zato bi trebalo da je očigledna neophodnost izbora.

Tačno je da se dogodi da svi elementi moraju da budu upijeni. Samadi je, po definiciji, sam taj proces. Međutim, sa stanovišta mladog maga, postoji pravi put - prav i težak - da se ovo izvede. **Ne može se dovoljno često ponoviti da ono što je zakonito i ispravno za jednu Stazu jeste strano drugoj.**

¹ Planinar koji se odmara na vrhu strmine pašće na zemlju; međutim, kad jednom, dostigne sigurnu izbočinu on može da sedne.

² Uobičajeno je dodati 'bilo rečju, bilo voljom, bilo ovom moćnom Bajalicom Magičke Umetnosti'.

Odmah posle Dozvole za Odlazak i opšteg okončanja rada, neophodno je da Mag sedne i napiše svoje magijske zabeleške. Ma kako ga možda umorio³ obred, on se mora prisiliti da to čini sve dok mu ne postane navika. **Uistinu, bolje je neuspjeti u magijskom obredu nego propustiti vođenje tačne zabeleške o tome.** Ne treba sumnjati u tačnost ove opaske. Čak iako nekog živog pojede Malkah be - Taršišim - ve Ruahot ha - Šhehalim, to nije mnogo važno, budući da je brzo gotovo. Međutim, zapis poduhvata je na drugi način značajan. Niko se ne uzbuđuje što je Makbet ubio Dankana. To je samo jedno od mnogih sličnih ubistava. Međutim, Šekspirov izveštaj o ovom slučaju jedinstveno je blago čovečanstva. I, na stranu od pitanja vrednosti za druge, postoji to što je vredno za samog maga. **Zapis magov je njegova najvrednija imovina.**

Ludost je baviti se Magikom bez načina, kao da je to isto kao raditi bilo šta drugo. Baviti se Magikom bez vođenja zabeleški isto je što i voditi poslove bez knjigovodstva. Postoje mnogi ljudi koji potpuno pogrešno shvataju prirodu Magike. Oni misle da je to nešto neodređeno i nestvarno, umesto da je, kao što jeste, neposredno sredstvo za uspostavljanje veze sa stvarnošću. Upravo su to ljudi koji se izvlače frazama, oni koji uvek koriste duge rečenice bez određenog značenja, koji se kite visokoparnim titulama i ordenjem koje ama baš ništa ne znači. Sa takvim ljudima nemamo ništa zajedničko. Međutim, svima koji tragaju za stvarnošću ponuđen je ključ Magike i oni su ovim upozoreni da ključ za riznicu ne vredi bez kombinacije; a kombinacija je magijska zabeleška.

Sa jednog stanovišta, magijski napredak se zapravo sastoji od odgonetanja sopstvenih zabeleški.⁴ Iz tog razloga najvažnija stvar je to učiniti na strogo magijskim temeljima. Pored toga, međutim, apsolutno je ključno da zapis bude jasan, potpun i jezgorvit, jer samo na osnovu takvog Zapisa vaš učitelj može prosuditi na koji vam je način najbolje pomoći. Vaš učitelj magike ima druga posle pored toga što će da trči za vama sve vreme, a najvažnija od svih njegovih funkcija jeste da nadzire. Ako pozovete nadzornika da ispita neki posao i kad on zatraži knjige i vi mu kažete da ste mislili da nije važno voditi ih, ne treba da vas čudi ako on misli da ste budala.

MAJSTORU TERIONU je - bilo je bar - savršeno neshvatljivo da ljudi koji pokazuju običan zdrav razum u drugim oblastima života, potpuno ga izgube kad se prihvate Magike. Daleko ćemo otići ako opravdavamo uverenje poluškolovanih da je Magika zapravo blesav posao. Međutim, nema nijednog od tih nezrelih budala povezanih sa A. . A. . zato što neophodnost teškog rada, polaganje ispita u utvrđenim razmacima i vođenje jasnih izveštaja o tome šta se radi, plaši neinteligentne, dokone i histerične.

Postoje brojni uzori magičkih i mističnih zapisa koji se mogu pronaći u The Equinox i učenik neće imati teškoća da stekne potrebnu tehniku ako je marljiv u praksi.

³ Morao bi biti osvežen, više nego da je celu noć proveo u dubokom snu. To predstavlja probu njegovih sposobnosti.

⁴ Budući da je Zvezda u Telu Nuit, svaka uspešna inkarnacija je Veo, a sticanje Magijskog Pamćenja je postupno Otikivanje te Zvezde, tog Boga.

O JASNOVIDOSTI I TELU SVETLA NJEGOVOJ MOĆI I RAZVOJU; TAKOĐE SE ODNOSI NA PRORICANJE

I

Unutar ljudskog tela nalazi se drugo telo otprilike iste veličine i oblika,¹ međutim, sačinjeno od finijeg, manje prividnog materijala. Ono naravno nije 'stvarno'; ali onda to ništa više nije ni drugo telo! Pre nego se posvetimo jasnovidosti moramo kratko razmotriti pitanje stvarnosti, budući da je pogrešno shvatanje tog predmeta dalo podstreka mnogim nevoljama.

Postoji priča o Amerikancu u vozu koji je video drugog Amerikanca kako nosi korpu neobičnog oblika. Njegova znatiželja je pobedila i on se nagnuo preko puta i upitao: "Reci stranče šta je to u torbi?" Drugi upalih obraza i ćutljiv, odgovori: "Mungos." Prvi je čovek bio zbunjen, budući da nikad nije čuo za mungosa. Posle predaha on nastavi uz opasnost da bude odbijen: "Ali reci, šta je to mungos?" "Mungos jede zmije," odgovori drugi. To je bio još jedan problem, ali on nastavi: "čemu zaboga služi mungos?" "Pa vidiš," reče drugi čovek (poverljivim šapatom) "moj brat vidi zmije." Prvi čovek je bio zbunjeniji nego ikad; ali posle dugog razmišljanja, on nastavi patetično: "Ali, to nisu stvarne zmije!" "Svakako," reče čovek sa korpom, "ali ni ovaj mungos nije pravi".

Ovo je savršena parabola Magike. **Ne postoji u opažajnom svemiru nešto što se zove istina; svaka ideja kad se analizira vidi se da sadrži protivrečnost.** Poptuno je beskorisno (izuzev kao privremeno sredstvo) postaviti jednu vrstu ideja nasurpot drugim kao 'stvarnije'. Napredovanje čoveka ka Bogu nije nužno napredovanje ka istini. Svi su se filozofski sistemi srušili. Ali, svaka vrsta ideja poseduje prave odnose unutar sebe. Moguće je, uz pomoć Berklija,² da se porekne postojanje vode i drveta; međutim urpkos tome drvo pluta na vodi, Mag postaje istovetan sa besmrtnim Ozirisom, ipak Mag umire. U ovoj dilemi moraju se utvrditi činjenice. Radije bi trebalo reći da Mag postaje svestan onog dela sebe koji naziva besmrtnim Ozirisom, a taj Deo ne 'umire'.

Unutrašnje telo Maga, o kome smo govorili na početku ovog poglavlja, postoji i može upotrebiti izvesne moći koje njegovo prirodno telo ne može. Ono može, na primer, da prođe kroz 'materiju' i slobodno da se kreće kroz prostor u svim pravcima. Ali to je zbog toga što je 'materija' u smislu u kome mi obično koristimo tu reč, na drugoj ravni.³

¹ To jest, kao opšte pravilo. Ono može znatno da se promeni u tim odnosima.

² Pravi Berkli nije uradio ništa tome slično; ovde se poziva na izmišljenu životinju koju je izumeo dr. Džonson zahvaljujući tvrdoglavom britanskom neznanju.

³ Ne kažemo za otpor struje ili ekonomske zakone da su nestvarni na osnovu toga što ih neposredno ne opažamo čulima. Naše magijsko učenje je opšte prihvaćeno od strane sumnjičavaca - samo što oni žele da samu Magiku učine izuzetkom!

To fino telo opaža svemir koji mi obično ne opažamo. Ono ne opaža svemir koji mi normalno opažamo, tako da iako u ovom telu ja mogu da prođem kroz krov, ne sledi da ću biti u stanju da kažem kakvo je vreme. Možda mogu, a možda ne; ali ako ne bih mogao, to ne dokazuje da sam se zavaravao pretpostavljajući da sam prošao kroz krov. **To telo koje različiti autori nazivaju astralni dvojnik, telo Svetla, telo vatre, telo želje, fino telo, scin-laecca i bezbrojnim drugim imenima prirodno je sposobno da opaža predmete svoje vrste ... posebno, utvare astralne ravni.**

Postoji neka vrsta nejasne i neodređene veze između Astrala i Materijalnog i, moguće je, sa velikim iskustvom, da se izvedu zaključci o činjenicama o materijalnim stvarima koje se predstavljaju očima Tela Svetla sa astralnog stanovišta.⁴ Ta Astralna ravan tako je raznolika i promenljiva da nekoliko vidovnjaka koji posmatraju istu stvar mogu dati potpuno različite izveštaje o tome šta su videli; ipak svako od njih može dati ispravne zaključke. Posmatrajući čoveka prvi vidovnjak može reći: "Linije sile su sve posustale"; drugi: "Sve deluje prljavo i mrljavo"; treći: "Aura deluje veoma pohabano." Ipak, svi se mogu složiti da je čovek lošeg zdravlja. U svakom slučaju, svi su zaključci nepouzdati. Čovek mora biti visoko obučan pre nego što se može verovati njegovim vizijama. Veliki broj ljudi misli da su izuzetno dobri u poslu, dok ustvari u nizu od nekoliko stotina promašaja povremeno oštroumno pogode (što oni prirodno pamte).

Jedini način da se proverí jasnovidost jeste vođenje brižljivog zapisa o svakom izvedenom eksperimentu. Na primer, BRAT O.M. dao je jednom vidovnjaku prsluk da ga podvrgne psihometriji. On je dao 56 izjava o vlasniku prsluka; od tih je 4 bilo upadljivo tačno, 17, mada tačnih, pripadalo je onoj vrsti izjava koje su istinite gotovo za svakog. Pogrešne su bile opomene. Iz toga je zaključio da on nije pružio nikakve dokaze o posebnim moćima. Zapravo, njegove telesne oči - da je mogao da prepozna krojački rad - bolje bi ga poslužile, budući da je on mislio da je vlasnik prsluka trgovac žitom, a ne grof, kao što je bio.

Mag jedva da može uložiti suvišan napor da bi tu moć razvio u sebi. To mu je krajnje nužno da bi sebe zaštitio od napada; zbog primene upozorenja, prosuđivanja ličnosti i posebno zbog posmatranja procesa svojih obreda.

Postoje mnogi načini za sticanje moći Gledanja u kristal ili u jezerce mastila u dlanu ili u ogledalo ili u šolju za čaj. Baš kao što radeći sa mikroskopom stručni operator drži oba oka otvorenim mada vidi samo onim na okularu instrumenta, tako i prirodne oči, odbijajući da daju bilo kakvu poruku mozgu, pažnju skreću sa sebe i čovek počinje da vidi Astralnim očima.

Ovi načini su se MAJSTORU TERIONU činili nezadovoljavajućim. Vrlo često oni uopšte nisu delotvorni. Teško je naučiti osobu da se koristi tim načinima; i, što je najgore od svega, oni su potpuno nedelotvorni! 'Možete da vidite samo ono što vam se pokaže, a najverovatnije je da vam se prikazuju stvari savršeno bespredmetne i nevažne.

Pravi način je sledeći - **Razvijajte telo Svetla sve dok ne postane jednako stvarno kao vaše drugo telo, naučite ga da putuje ka svakom željenom simbolu i osposobite ga da izvede sve neophodne Rituale i Prizivanja. Ukratko, obučite ga.** Konačno, odnos tog tela i vašeg vlastitog mora biti krajnje prislan; pre nego dođe do tog usklađivanja, trebalo bi početi sa brižljivim razdvajanjem. Zato je prva stvar koju treba uraditi, izvesti to telo izvan vlastitog. Da bi se sprečilo njihovo mešanje, počnite da zamišljate oblik sličan vašem kako stoji ispred vas. Ne recite: "Ah, to je samo mašta!" Vreme da se to proverí sledi kasnije, kad ste obezbedili potpuno čisti menatlni lik takvog tela.

⁴ To je zato što postoji izvesna neophodna usklađenost između ravni; kao u slučaju jetre i naravi jednog Anglo-Indusa. Odnos izgleda 'nejasan i neodređen samo ako se dogodi da je čovek neupućen u zakone koji objašnjavaju slučaj. Situacija se može uporediti sa onom u kojoj se nalazi hemičar koji je neposredno pred otkrićem zakona o 'Mešanju masa', i sl.

Pokušajte da zamislite kako bi vaše telo izgledalo da vi stojite na njegovom mestu; pokušajte da premestite svoju svest u Telo Svetla. Vaše teko drži zatvorene oči. Koristite oči Tela Svetla da bi opisali predmete u sobi iza vas. Ne recite: "To je samo napor podsvesnog sećanja" ... vreme da se to proverí uslediće kasnije.

Čim se manje više osetite u finom telu kao kod kuće, pustite ga da se uzdigne u vazduh. Nastavite da opažete to osećanje uzdizanja; nastavite da gledate oko sebe dok se uzdižete, sve dok ne opazite pejzaže ili bića astralne ravni. Oni imaju sopstvene osobine - oni nisu kao materijalne stvari - oni nisu mentalne slike - oni deluju kao da su između to dvoje.

Pošto vas je izvesna vežba učinila Adeptom, tako da ćete u toku jednostavnog putovanja moći da procenite da ste se sasvim značajno proveli, usmerite pažnju na dosezanje određenog mesta u astralnoj ravni, prizovite Merkura, na primer, i brižljivo proučite svoj zapis o dobijenoj viziji - otkrijte da li simboli koji ste videli odgovaraju uobičajenim simbolima Merkura.

Ova provera duhova je najvažnija grana celokupnog drveta Magike. Bez nje, čovek je izgubljen u džungli privida. Svaki duh, sve do samog Boga, spreman je da vas, ako je to moguće, prevvari, da sebe učini važnijim nego što jeste; ukratko, da sedi u zasedi na vašu dušu na 333 zasebna načina. Zapamtite da je, uostalom, najviši od svih Bogova jedino Mag,⁵ Majan, najveći od svih đavola.

Možete takođe pokušati 'uzdizanje na ravni'.⁶ Uz malo vežbe, posebno ako imate dobrog gurua, trebalo bi da ste sposobni da ulazite i izlazite iz svog astralnog tela jednako lako kao što ulazite i izlazite iz odeće. Tada neće više biti neophodno da se vaše astralno telo šalje daleko; ne pomerajući se ni za inč vi ćete biti u stanju da 'uključite' njegove oči i uši - isto tako jednostavno kao što čovek sa mikroskopom (gore pomenut) može svoju punu pažnju da premesti sa jednog oka na drugo.

Ma kako bezuspešno delovalo vaše izlaženje iz tela, krajnje je neophodno da se uloži svaki napor da se ispravno vrati. Gledajte da se Telo Svetla u prostoru poklopi sa fizičkim telom, preuzmite oblik Boga i vibrirajte Harpokratovo ime najvećom snagom; zatim uspostavite jedinstvo svesti. Ukoliko ne uspete to da uradite ispravno, možete zapasti u velike nevolje. Vaše Telo Svetla može nekontrolisano da odluta i da bude napadnuto i opsednuto. Toga ćete postati svesni zahvaljujući pojavi glavobolje, ružnih snova ili čak ozbiljnih znakova kao što su histerija, nesvestice, moguće ludilo i paraliza. Čak i najgora vrsta tih napada verovatno će proći, ali može na vama da ostavi trajna oštećenja u većoj ili manjoj meri.

Velika većina 'spiritista', 'okultista', 'Praznozofista' su kukavni primeri ponovljenih udaljavanja od ovog cilja.

Osećajni tipovi vernika takođe pate na taj način, pobožnost projektuje fino telo koje ulovi i u vampira pretvori demon prenošen u 'Hrista', ili 'Mariju', ili bilo koji drugi predmet obožavanja. Potpuno odsustvo svake moći da se usredsredi misao, prati dokaz, formuliše Volja, pridržava stava ili toka akcije, ili čak poštuju svečane zakletve, obeležava neizbrisivo one koji imaju te izgubljene delove svoje duše. Oni lutaju od jednog novog kulta do drugog čak blesavijeg. Povremeno se takve osobe zadese u okolini MAJSTORA TERIONA i bivaju izbačene jednostavnim procesom koji ih tera da pokušaju da čestito pola sata obavljaju posao bilo koje vrste.

⁵ Vidi Liber 418, treći Etir.

⁶ Vidi dalje i Dodatak.

Kod projektovanja Astrala, dragocen je dodatni zaštitnik, da bi se cela operacija izvela u ispravno posvećenom krugu. Potom, nastavite uz veliki oprez, ali nastavite. Vremenom će vaše Telo Svetla postati podjednako snažno i otporno na duhove, kao što je vaše telo u odnosu na vetrove Nebesa. Sve zavisi od razvoja Tela Svetla. Ono mora biti opremljeno organizmom koji je podjednako razgranat i uravnotežen kao i njegov senovit brat, materijalno telo.

Da ponovimo još jednom, dakle, **prvi zadatak je razvijanje sopstvenog Tela Svetla unutar svog Kruga,** bez obzira na bilo kog drugog stanovnika sveta kome pripada.

Kada ste to postigli sa likom, onda možete da se latite rada sa predmetom. Naučićete da vidite astralne izglede materijalnih stvari; i mada to ne spada sasvim u čistu jasnovidost, može se ovde ponovo spomenuti da bi trebalo da se do krajnjih granica **zalažete da razvijete i utvrdite to Telo Svetla. Najbolji i najjednostavniji način da se to uradi jeste da se stalno koristi, da ga vežbate na svaki način.** Ono se može posebno upotrebiti u obredima inicijacije ili prizivanja - dok fizičko telo ostaje tiho i mirno.

Ako to budete radili često biće nužno stvoriti Hram na Astralnoj ravni. **Stvaranje simbola je izvrsna vežba. Nužno je u jednome biti predostrožan: posle njihove upotrebe, trebalo bi ih ponovo upiti.**

Kad naučite da stvarate astralne oblike, sledeći korak će u početku biti veoma težak. Budući da je astral uobičajeno prividan i nestalan, ti oblici koji su konačno priključeni materijalnom, poseduju izuzetne moći otpora i potrebna je izuzetna snaga da se utiče na njih. Njihovi materijalni dvojnici izgleda da služe kao tvrđava. Čak i kad je proizveden privremeni učinak, nepokrtenost materije ga vraća u normalu; ipak moć uvežbane i posvećene volje u dobro razvijenom astralnom telu je takva da može čak da proizvede trajnu promenu u materijalu onoga na čijem Telu Svetla radite, na primer, možete da iscelite obolelog uspostavljajući zdrav izgled njegovog astralnog oblika. S druge strane, moguće je da se rastoči Telo Svetla čak i snažnog čoveka tako da njegova volja padne mrtva.

Takve operacije ne zahtevaju samo moć, već i procenu. Ništa ne može da poremeti krajnji zbir sudbine - za sve se mora platiti do poslednjeg novčića. Iz tog razloga veliki deo operacija, teoretski mogućih, ne mogu biti izvedene. Pretpostavimo, na primer, da vidite dva čoveka slično nezdravog astralnog izgleda. U jednom slučaju uzrok može biti nevažan i privremen. Vaša je pomoć dovoljna da ga oporavi za nekoliko minuta. Drugi, koji ne izgleda ništa gore, zapravo je pritisnut silom neizmerno većom od one koju vi možete da kontrolišete, i vi bi samo sebe povredili ako pokušate da mu pomognete. Ustanovljavanje razlike između ova dva slučaja može se postići istraživanjem dubljeg sloja Astrala, kao što je sastavljanje 'uzročnog tela'.

Grupa crnih magova pod Anom Kingsford⁷ jednom se namerala da ubije jednog vivisektora, koji nije bio ništa posebno poznat, i uspeli su u tome da se on ozbiljno razboli. Međutim, pokušavajući istu stvar sa Pasterom, nisu postigli nikakav učinak, zato što je Paster bio veliki genije -adept, u svom redu daleko veći nego što je ona bila u svom - i zato što ga je nekoliko miliona ljudi svakog dana blagosiljalo. **Ne može se dovoljno jasno predočiti da je magijska sila podložna istim zakonima odnosa kao i bilo koja druga vrsta sile.** Uzaludno je da tek milioner pokušava da dovede do bankrotstva čoveka iza koga stoji Engleska banka.

Da zaključimo, prvi zadatak je razdvajanje astralnog oblika od fizičkog tela, drugi, razvijanje moći astralnog tela, posebno vida, putovanja i tumačenja; treći, ujedinjavanje dva tela a da se pritom ne pomešaju.

Kad se to postigne, mag je sposoban da se nosi sa nevidljivim.

⁷ Ana Kingsford, što se tiče njenog dobrog rada, bila je samo slepi poslušnik Edvarda Mejtlenda.

II

Sada je korisno nastaviti sa razmatranjem drugih ravni koje se obično svrstavaju pod Astral. Postoji izvesan razlog za to, budući da su granice donekle nejasne. Kao što se biljno carstvo utapa u životinjsko, budući da materijalna ravan poseduje bića koja prodiru kroz granice Astrala, tako ih zatičemo i na višim ravnama.

Mentalni likovi koji se javljaju tokom meditacije su subjektivni i nikako ne pripadaju astralnoj ravni. Astralni likovi se tokom meditacije javljaju krajnje retko. Kada to učine to je, po pravilu, opasan prodor u krug.

Postoji takođe i Magička Ravan. Ona dodiruje materijalnu i, čak, uključuje jedan njen deo. Ona uključuje Astral, uglavnom punokrvnu vrstu Astrala. Ona doseže do i uključuje najveći deo, ako ne i celu duhovnu ravan.

Magička ravan je najobuhvatnija od svih. Egipatski bogovi su tipični stanovnici ove ravni i ona je dom svakog Adepta.

Postoji nekoliko vrsta duhovnih ravni, ali one se sve razlikuju stvarnošću i jačinom koja se nigde na drugom mestu više ne može naći. Njeni stanovnici nemaju oblik, oslobođeni su prostora i vremena i razlikuju se po sjaju koji se ne može upoređivati.

Postoji takođe i nekoliko podravni, kao, na primer, alhemijaska. Ova ravan često će se javiti u praksi 'uzdizanja na Ravni'; njeni likovi su obično neobično gajene bašte, planine odevene u osobene simbole, hijeroglifske životinje ili takvi likovi kao što je 'Hermetička Tajna' i slike nalik 'Kopačima Zlata' i 'Pokolj Nedužnih' Bazila Valentajna. Postoji jedinstvena osobina Alhemijske Ravni da ponavlja svoje likove kako bi odmah bili prepoznatljivi.

Postoje ravni koje odgovaraju promenljivoj verskoj prošlosti i sadašnjosti, a svaka od njih poseduje svoje sopstveno jedinstvo.

Od najvećeg značaja za 'Vidovnjaka' ili 'putnika u finom telu' jeste da bude u stanju da pronađe svoj put do svake željene ravni i da na njoj radi kao njen vladar.

Neofit A.'. A.'. podvrgava se najstrožoj proveri u ovoj praksi pre nego položi za stepen Zelatora.

U 'Uzdizanju na Ravni' obično se jasno mora proći kroz Astral do Duhovne ravni. Neko neće biti u stanju da to učini. 'Fino Telo' koje je dovoljno dobro da postoji na nižim ravnama, sen među senima, neće uspeti da proдре u više slojeve. Potreban je značajan razvoj tog tela i snažan dotok najviših duhovnih sastojaka čoveka pre nego bude u stanju da razdere velove. Stalno upražnjavanje Magike je najbolja moguća priprema. Čak iako ljudska svest ne uspe da postigne cilj, sama svest finog tela će možda to učiniti, razlog (zbog koga) putuje u tom telu sledećom prilikom može biti shvaćen vrednim; a njegov uspeh će uticati povoljno na ljudsku svest i povećaće izgledе na uspeh u sledećoj magičkoj operaciji.

Slično, moći zadobijene na ovaj način učvrstiće maga u njegovom upražnjavanju meditacije. Njegova Volja će bolje biti u stanju da podrži usredsređivanje, razori mentalne likove koji je narušavaju i odbaci manje napade ove prakse koji mame i isuviše često zaustavljaju napredak mističara.

⁸ Za *Principia Mathematica* Bertranda Rasela se može reći da je izvan Kalensove *School of Arithmetic*; može se uzeti prva knjiga sa police - kao što bi svako trebalo da učini - i da se pročita bez da se ponovo isčitava ona druga.

Mada se kaže da se duhovno nalazi 'izvan Astralnog', to je teoretski,⁸ napredni Mag ustanoviće da to nije tako u praksi. On će odgovarajućim prizivanjima biti u stanju da neposredno otputuje do bilo kog željenog mesta. U Liber 418 dat je primer savršenstva. Adept koji je istražio te Etire nije morao da prođe i ode izvan Svemira, čija celina, leži unutar najskrovitijeg (30.) Etira. On je bio u stanju da pozove Etire koje želi, a njegova glavna teškoća bila je to što povremeno u početku nije bio u stanju da razdere njihove velove. Ustvari, kao što Knjiga pokazuje, samo zahvaljujući osobini uspešne i krajnje uzvišene inicijacije kroz koju je prošao u samim Etirima, omogućilo Mu je da proдре izvan 15. Čuvari takvih tvrđava znaju kako da ih čuvaju.

MAJSTOR TERION je objavio najvažnije praktične magičke tajne najjednostavnijim rečima. Niko, na osnovu pameti ili učenosti, nije razumeo nijednu reč, a oni bezvredni koji su oskrnavili zavet samo su prejedanjem i napijanjem navukli prokletstvo na sebe.

Neko može da spusti ukradenu vatru u Cevi sa Nebesa, kao što je MAJSTOR TERION to zaista i učinio na način na koji se nijedan Adept pre njega nije usudio. Međutim, lopov, Titan, morao je predvideti i pristati na svoju kob, na jedan period, dok Herkul, snažan čovek, naoružan uz pomoć same vatre nije došao i oslobodio ga.

TEITAN⁹ čiji je broj, broj Čoveka šest stotina i u tri reda šest - nepokoren, koga su tešile Azija i Pantea, mora slati stalne izlive blagoslova ne samo na čoveka čija je inkarnacija, već i na tiranina i progonitelja. Njegova beskrajna patnja mora uzbuditi srce radošću, budući da svaki prasak nije ništa drugo nego odjek nekog novog plamena koji kapne na zemlju upaljen njegovim prestupom.

Budući da su Bogovi neprijatelji čoveka; Priroda je ta koju čovek mora da nadvlada pre nego uđe u svoje kraljevstvo.¹⁰ **Pravi Bog je čovek.**

U čoveku su skrivene sve stvari. Od njih su Bogovi, Priroda, Vreme, sve moći svemira, nepokorni robovi. Stvari stoje tako da čovek mora da se bori i pobeđi u moći i u ime Zveri koja je pomogla, Titana, Maga, Čoveka, čiji je broj šest stotina i u tri reda šest.

⁹ TEITAN = 300 + 5 + 10 + 300 + 1 + 50 = 666.

¹⁰ U drugom smislu, u višem smislu, Priroda je potpuno u pravu. Situacija je takva da Mag sebe otkriva utamničeni u iskrivljenoj Prirodi Nepravde, a njegov zadatak je da je oslobodi. To treba proučiti u Knjizi Mudrosti ili Ludosti (Liber Alef CXI) i u Tao Te King u izdanju MAJSTORA TERIONA. Neprerađena zabeleška iz Njegovog Magičkog Dnevnika se ovde pripaja: 'Svi elementi moraju u isto vreme da budu razdvojeni - takav je slučaj sa velikom toplotom. Kad atomi dospeju na sunce, kad mi izađemo na sunce, primamo tu ogromnu krajnju vrelinu, a svi elementi ostaju opet oni isti. Zamislite da svaki atom svakog elementa poseduje sećanje na sve svoje poduhvate. Na taj način, atom (utvrđen u tim sećanjima) ne bi bio isti atom, pa ipak jeste, budući da nigde ništa nije dobio izuzev od svog sećanja. Zato, vremenskom greškom i uz pomoć sećanja, neka stvar može da postane nešto više nego što je sama, i pravi razvoj je moguć. Tako se može shvatiti razlog zašto neki element odlučuje da prolazi kroz niz inkarnacija; zato što tako i samo tako može da se kreće, da trpi grešku u sećanju koju nosi tokom ovih inkarnacija, jer zna da će kroz njih proći nepromenjen. 'Zato možete imati beskrajn broj bogova, pojedinačnih i jednakih', mada različitih, svaki vrhovni i potpuno neuništiv. To je takođe i jedino objašnjenje kako neko biće može da stvori svet u kome postoji rat, zlo itd. Zlo je samo jedna pojava, budući da (kao i 'dobro') ne može da utiče na samu suštinu, već samo da umnoži njene kombinacije. To je isto kao i mistični monoteizam, ali primedba ovoj teoriji jeste da Bog mora da stvori stvari koje su sve deo njega, tako da su njihove međusobne veze lažne. Ako pretpostavimo mnoge elemente, njihove međusobne veze su prirodne. Nije osporavanje ove teorije ako se pita ko je napravio te elemente - elementi su na kraju tu, a Bog, kad ga tražite nije tu. Teizam je *obscurum per obscurius*. Muška zvezda je izgrađena od sredine prema spolja; a ženska od krajeva ka središtu. To se podrazumeva kad kažemo da žena nema dušu. To u potpunosti objašnjava razliku između dva pola.

III

Praksa Uzdizanja na Ravni je od takvog značaja da joj se mora posvetiti posebna pažnja. Ona je deo suštinske tehnike Magike. Uputstvo za ovu praksu dato je sa takvom sažetošću u Liber O, da nema ničeg boljeg do da se doslovno prenese ('predhodni ogled' na koji se poziva u prvoj rečenici jeste obično astralno putovanje):

1. Prethodni ogled je od malog značaja i vodi ka malom broju značajnih rezultata. Međutim, on dopušta razvoj koji se utapa u oblik Darne -usredsređivanje - i kao takav može dovesti do veoma uzvišenih ciljeva. Načelno korišćenje ove prakse u poslednjem poglavlju treba da upozna učenika sa svakom vrstom prepreka i svakom vrstom obmana, tako da može da postane savršeni gospodar svake ideje koju može - a pojavi se u njegovom mozgu, da otpusti, da preobrazi, da izazove njenu neposrednu pokornost njegovoj volji.
2. Neka započne isto kao pre; samo uz najveću ozbiljnost i odlučnost.
3. Neka bude veoma obazriv u izazivanju svog zamišljenog tela da se uzdiže u liniji poptuno uspravnoj u odnosu na tangentu zemlje sa tačke gde je smešteno njegovo fizičko telo (ili, jednostavno rečeno, pravo na gore.)
4. Umesto da se zaustavlja, neka ga pusti da se uzdiže sve dok ga umor gotovo ne savlada. Ukoliko ustanovi da se zaustavilo, a da to nije hteo i da se javljaju likovi, pustiti ga da se po svaku cenu uzdigne iznad njih. Štaviše, iako mu sam život drhti na usnama, neka ga pusti da iznudi svoj put na gore i dalje!
5. Neka nastavi sa tim sve dok je dah života u njemu. Ma šta pretilo, ma šta mamilo, čak i ako je to Tifon, sva njegova vojska puštena iz pećina i udružena protiv njega, i ako sa samog Božjeg Prestola stiže glas koji mu izdaje naređenje da ostane i bude zadovoljan, neka ga pusti da se dalje neprekidno bori.
6. Na kraju mora doći trenutak kad će celo njegovo biće biti savladano umorom, nadvladano sopstvenom nepokretnošću. Pusti ga da potone (ako ne može dalje da se bori, i ako je njegov jezik pregrizen od napora i krv lipti iz njegovih nosnica) u crnilo nesvesti; a potom kad dođe sebi, neka trezveno i tačno načini zapis o svemu što se dogodilo; iako se pojavio zapis o svemu tome.'

Naravno, Uzdizanje može da se izvede sa bilo kog početnog položaja. Može se (na primer) otići u krug Jupitera, a rezultati, posebno na nižim ravnima, biće veoma različiti u odnosu na one stečene sa polazišta na Saturnu.

Učenik bi trebalo da preduzima redovno takve opite da bi se upoznao ne samo sa prirodom različitih sfera, već i sa unutrašnjim značenjem svake. Naravno, nije neophodno da se u svakom slučaju ide sa vežbom do iscrpljenosti, kao što je opisano u uputstvima, ali je to uvek ispravno učiniti kad se utvrđeno obavlja da bi se stekla moć Uzdizanja. Međutim, kad se ta moć stekne, naravno da je zakonito uzdizati se na bilo koju posebnu ravan koja može biti neophodna u svrhu istraživanja, kao u slučaju vizija zabeleženih u Liber 418, gde je način opisan kao komičan. U takvom slučaju, nije dovoljno da se prizove mesto koje želi da se poseti, zato što možda nećete biti u stanju da izdržite njen pritisak, ili udišete njenu atmosferu. U zapisu se javlja nekoliko primera gde je vidovnjak bio u nemogućnosti da prođe kroz izvesne prolaze, ili se zadrži u izvesnim razmišljanjima.

On je morao da se podvrgne određenim inicijacijama pre nego je bio u stanju da nastavi. **Neophodno je da se tehnika Magike usavrši. Telo Svetla mora se učiniti sposobnim da ide bilo kuda i radi sve. Zato je pitanje obuke uvek ono što je bitno.** Tokom celog života morate svakodnevno da izvodite Uzdizanje na

Ravni, godinu za godinom. Neuspeh ne sme da vas obeshrabri, niti uspeh suviše da vas ohrabri u bilo kojoj vežbi ili nizu vežbi. Ono što radite će na kraju imati pravu vrednost za vas, a to je, razvoj ličnosti, stvaranje Karme, što će vam dati moć da činite svoju Volju.

IV

Proricanje je tako važna grana Magike da gotovo zahteva posebnu raspravu.

Duh se sastoji od dve strane; aktivne i pasivne. Moć da se izvrši Volja samo je slepa sila ukoliko Volja nije prosvetljena. U svakoj etapi Magičke operacije nužno je znati šta se radi i biti siguran da se postupa mudro. **Oštroumna osetljivost je uvek povezana sa duhom**; moć tačnog opažanja svemira, analize, usklađivanja i procenjivanja utisaka, temelj su svakog velikog Dela. Armija je samo posrćuća zver ukoliko njeno odeljenje inteligencije ne radi kako treba.

Mag stiće transcendentalno znanje neophodno za inteligentan način neposrednog uvođenja u svest putem jasnovidosti i nadprirodnog sluha; ali komunikacija sa nadmoćnijim inteligencijama zahteva razrađene pripreme, čak i posle niza godina uspešnog izvođenja.

Korisno je zato posedovati veštinu kojom može u najkraćem roku da se dobije bilo koje obaveštenje koje može biti potrebno. Ta veština je proricanje. Odgovori na pitanja tokom proricanja ne prenose se neposredno već posredstvom odgovarajućeg niza simbola. Te simbole proricateľ mora da tumači u okvirima svog problema. Nije praktično izraditi leksikon u kome je dato rešenje za svaku poteškoću u tako mnogo reči. To bi bilo neprikladno; osim toga, priroda ne funkcioniše na taj način.

Teorija svakog procesa proricanja može se izneti u nekoliko jednostavnih pojmova.

1. Mi polazimo od toga da postoji inteligencija, bilo unutar ili izvan onog ko proriče, koje on nije odmah svestan. (Za ovu teoriju nije važno da li je duh sa kojim se komunicira takozvani objektivni entitet ili skriveni deo proricateľjevog uma). Pretpostavljamo da takve inteligencije imaju sposobnost da odgovore tačno - u okviru granica - na postavljeno pitanje.

2. Mi polazimo od toga da je moguće izgraditi sažet prikaz hijeroglifa dovoljno fleksibilnih u značenju da mogu da uključe svaku moguću misao i da jedan ili više njih uvek mogu da posluže za predstavljanje neke misli. Pretpostavljamo da će svaki od ovih hijeroglifa biti shvatljiv inteligencijama sa kojima želimo da komuniciramo u istom smislu u kome ga mi shvatamo. Mi zato imamo neku vrstu jezika. To se može porediti sa *lingua franca* koji je možda manjkav u izražavanju finih nijansi značenja i kao takav nepogodan za literaturu, ali koji ipak služi za obavljanje svakodnevnih poslova na mestima gde se govore mnogi jezici. Hindi je jedan primer za to.

Još uvek je bolje poređenje sa uobičajenim znakovima i simbolima koje koriste matematičari, koji tako savršeno mogu da prenose svoje misli¹¹ ne izgovarajući ni reči na jeziku onog drugog.

3. Mi polazimo od toga da su te inteligencije sa kojima želimo da se posavetujemo voljne, ili mogu biti primorane da odgovore iskreno.

Krenimo prvo da razmotrimo pisanje sažetog prikaza simbola. Alfabet nekog jezika je na manje ili više proizvoljan način prepisao zvuke korišćene u govoru. Sama slova ne moraju kao takva nužno imati neko značenje. Međutim, **u sistemu proricanja svaki simbol predstavlja neku određenu ideju**. Uvođenje nekoliko novih slova neće poremetiti engleski jezik. Zapravo, neki sistemi stenografije su to učinili. Međutim,

sistem simbola pogodnih za proricanje mora u potpunosti predstavljati svemir, tako da je svaki apsolutan a celina otporna na povećavanje ili smanjivanje. To je (zapravo) tehnički pentakl u najpotpunijem smislu te reči.

Razmotrimo neke poznate primere takvog sistema. Moramo zapaziti da je uobičajeni način proricanja obraćanje knjizi stavljanjem palca nasumce između listova. Knjiga Sibila, Vergilijevi radovi i Biblija vrlo su često korišćeni u tu svrhu. Kao teoretsko opravdanje mora poslužiti pretpostavka da upotrebljena knjiga savršeno predstavlja svemir. Čak i kad bi to bio slučaj, to je podređeni oblik konstrukcije zato što je jedino razumno shvatanje Svemira više matematičko i hijeroglifsko nego bukvalno. **U slučaju knjige, kao što je Knjiga Zakona koja je vrhovna istina i savršeno pravilo za život, nije protivno zdravom razumu, sa njenih stranica pročitati predskazanje. Zabeležićemo, naravno, da Knjiga Zakona nije samo puko bukvalno pabirčenje, već složena matematička struktura. Ona zato ispunjava potrebne uslove.**

Osnovna sredstva proricanja u istoriji su astrologija, geomantija, Tarot, Sveta Kabala i Ji Đing. Postoje na stotine drugih; od proricanja po vatri, preko tumačenja snova, proricanja po žrtvi, te razboja nekih drevnih proročišta sve do tumačenja znakova izvučenih na osnovu leta ptica i proricanja po listovima čaja. Biće dovoljno za našu sadašnju svrhu da razmotrimo samo prvih pet nabrojanih sistema.

ASTROLOGIJA je teoretski savršen način. Budući da korišćeni simboli zaista postoje u makrokosmosu, oni poseduju prirodnu vezu sa događajima u mikrokosmosu. Međutim, u praksi potrebni proračun za strahovito komplikovani Horoskop nikad nije potpun. Potrebno je da mu se priključi bezbroj drugih horoskopa. Na primer, da bi se stekao sud o najjednostavnijem pitanju, nije potreban samo horoskop dotičnih ljudi od kojih su neki verovatno nepristupačni, već i drugorazredni likovi koji daju smetove i prolaz, kao i progresivni horoskopi, a da ne spominjemo druge podatke kao što su prenatalni, mundani i horarni.

Zadatak da se ispoštuje celokupna masa podataka, uravnoteže elementi tako svrhovite gomile sila, i iz toga izvuče jedan zaključak, predstavlja zadatak koji zapravo prevazilazi ljudske mogućnosti. Pored toga, sadašnji učinak položaja planeta i njihovih aspekata su još uvek gotovo sasvim nepoznati. Ni dva astrologa ne mogu da se slaže o svim tačkama, a većina njih je na ratnoj nozi sa sa osnovnim načelima.¹² Učenik bi trebalo da odbaci ovu nauku sve dok se ne usudi da oseti da ga snažno privlači. Sam MAJSTOR TERION se njome koristio sa sasvim zadovoljavajućim rezultatima, ali samo u posebnim slučajevima i u strogo ograničenom obimu i sa posebnim predostrožnostima. I pored toga On se veoma uzdržava da se upravlja prema tako stečenim rezultatima.

GEOMANTIJA ima tu prednost što predstavlja strogo matematički način. Priručnik o ovoj nauci može se naći u The Equinox I. II. Primedba na njeno korišćenje sastoji se u ograničenom broju simbola. Da bi se predstavio svemir sa ne više od 16 kombinacija zahteva preterano rada sa njima. Postoje i velika ograničenja koje slede iz činjenice da i pored toga što se 15 simbola pojavljuje u poslednjoj figuri, u stvarosti ih postoji samo 4, dok su ostalih 11 dobijeni nekim neminovnim procesom od 'Majki'. Može se dodati da su predlozi dati u priručniku za tumačenje lika krajnje nejasni s jedne strane, i nedovoljno sveobuhvatni s druge. Neki Adepti, međutim, izgleda da smatraju ovaj sistem vrednim pažnje i veoma uživaju u njegovom korišćenju. Još jednom, sav značaj se mora pridati ličnoj ravnoteži. U jednom periodu MAJSTOR TERION je sistem obilato koristio, ali Mu nikad u potpunosti nije bio lagodan, On je smatrao da je tumačenje veoma mukotrpno. Štaviše, činilo mu se da su same geomantijske inteleginecije bile niskog reda, obim stvari koje su Ga interesovale sveden na veoma ograničen krug; te inteligencije su takođe imale sopstveno stanovište koje

¹¹ Zapravo, ne mogu. Najbolje upućeni su najsumnjičaviji da li su tačno shvatili značenje onog što su njihove kolege mislile; kritikujući njihovo pisanje, oni često navode da se izvinjavaju zbog mogućeg nerzumevanja.

¹² Gotovo svi profesionalni astrolozi ne poznaju svoj predmet kao ni druge.

nikako nije srodno Njegovom, tako da se nerazumevanje stalno mešalo u Rad.

TAROT i SVETA KABALA mogu se razmatrati zajedno. Teoretska osnova i za jedno i za drugo je istovetna: Drvo Života.¹³ 78 simbola Tarota su zadivljujuće uravnoteženi i usaglašeni. Oni odgovaraju svim zahtevima koji im se postave; svaki simbol nije samo matematički tačan, već poseduje i umetničko značenje koje pomaže proricatelju da ih razume podstičući njegovo estetsko zapažanje. MAJSTOR TERION smatra da je Tarot nepogrešiv u materijalnim pitanjima. Postupni potezi opisuju sled događaja sa začuđujućim bogatstvom pojedinosti, a zaključci su pouzdani u svakom pogledu. Međutim, pravo proricanje znači najmanje dva sata napornog rada, čak i naprednim načinom koji je On razradio na tradiciji iniciranih. Svaki pokušaj da se Postupak skрати vodi u razčarenje; štaviše, simboli se ne otkrivaju lako u odgovorima na duhovna pitanja.

Sveta Kabala, zasnovana kao što jeste na čistom broju, očevidno poseduje beskrajn broj simbola. Njen cilj se graniči sa samim postojanjem; ne nedostaje joj nimalo tačnost, čistota niti joj u bilo čemu nedostaje savršenost. Međutim, ona se ne može predavati,¹⁴ svaki čovek mora za sebe da odabere materijal za glavnu građu svog sistema. Potrebne su godine rada da bi se podigla vredna građevina. Takva građevina se nikad ne završava. Svaki dan proveden na njoj dodaje nove ornamente. Kabala je živi Hram Svetog Duha. Sam čovek i njegov svemir su izraženi u okvirima misli čiji je jezik tako bogat da čak ni slova njegovog alfabeta nemaju ograničenja. Taj sistem je tako uzvišen da nije pogodan za rešavanje nerešivih zagonetki našeg zemaljskog postojanja. U svetu Kabale, senke prolaznih stvari su odmah prognane.

Ji ĐING je sistem koji najviše zadovoljava kad je reč o opštem radu. MAJSTOR TERION se posvetio pripremi i razmatranju ovog predmeta, ali potreban napor je tako veliki da On od Sebe ne može zahtevati da ga završi u određeno vreme. Učenik zato mora sam da krene u istraživanja značenja 64 heksagrama kako najbolje zna.

Ji Đing je po obliku matematički i filozofski sistem. Njegova građa je srodna građi Kabale; istovetnost je tako prisna da je postojanje dva tako površinski različita sistema transcendentno svedočanstvo o istovetnosti oba. To je na neki način najsavršeniji ikad konstruisani hijeroglif. On je strog i uzvišen, ipak istovremeno primenljiv u svakoj mogućoj prilici, pa tako njegovi likovi mogu da se tumače kao odgovori na sve vrste pitanja. Mogu se razrešiti kako najskrivenije duhovne teškoće jednako kao i najsvetovnije dileme; a simbol koji otvara kapiju najuzvišenijih palata inicijacije jednako je delotvoran kad se upotrebi za davanje saveta o običnim životnim stvarima. MAJSTOR TERION je ustanovio da Ji Đing potpuno zadovoljava u svakom pogledu. Inteligencije koje ga vode ne pokazuju nikakvu sklonost da izbegnu pitanje ili zavaraju ispitivača. Sledeća prednost je to što je dato oruđe jednostavno. Takođe je lako raditi sa sistemom i pet minuta je dovoljno da se dobije lepo razloženi odgovor na svako i najskrivenije pitanje.

Što se tiče inteligencija čiji je posao da daju obaveštenje proricatelju, njihovi se proizvodi veoma razlikuju i odgovaraju više ili manje ličnosti posrednika u proricanju. Zato su geomantijske inteligencije gnomi, duhovi zemaljske prirode, koji se međusobno razlikuju po promenama zavisnim od različitih planetarnih i zodijskih uticaja koji pripadaju nekolicini simbola. Inteligenciju koja vlada Puelom ne treba brkati sa onom koja vlada Venerom ili Vagom. To je jednostavno poseban zemaljski demon koji pokazuje osobine tih priroda.

¹³ Oba ova predmeta mogu se proučiti u The Equinox u nekoliko članaka koji su objavljeni u nekoliko brojeva.

¹⁴ Lako je podučavati Opšta Načela tumačenja i glavna učenja. Postoji ogromno telo znanja zajedničko svim slučajevima; ali to nije ništa više do osnove na kojoj učenik mora da zasnuje svoje jedinstveno istraživanje.

Tarot, s druge strane, budući knjiga, je pod Merkurom, a inteligencija svake karte je u osnovi merkurijanska. Takvi simboli su zato posebno pogodni za prenošenje misli. Oni nisu grubī, kao geomantijski demoni; ali su, nasuprot tome, bezobzirni u zavaravanju proricatelja.¹⁵

Ji Đingu služe bića oslobođena takvih nedostataka. Snažna čistota simbola štiti ih od uznemiravanja od strane inteligencija koje imaju sopstvene interese.¹⁶

Za Proricatelja je uvek od suštinskog značenja da stekne apsolutnu magičku kontrolu nad inteligencijama sistema koji prihvati. On ne sme ostaviti ni najmanju mogućnost da bude prevaren, zbunjen ili ismejan. Ne sme im dozvoliti da koriste lukavost u tumačenju njegovih pitanja. Običan je lopovluk, posebno u geomantiji, ponavljati odgovor koji je bukvalno tačan, ali ipak zavarava. Na primer, neko može pitati da li je neki poslovni poduhvat isplativ i ustanoviti posle potvrdnog odgovora da se u stvari mislilo na drugu stranu u poslu!

Na površini ne postoje nikakve teškoće u dobijanju odgovora. Proces je zapravo mehanički; uspeh je stoga obezbeđen, sačuvaj nas Bože. Međutim, čak ako pretpostavimo da smo se osigurali od prevare, kako možemo znati da je pitanje stvarno postavljeno drugom umu, pravilno shvaćeno i da je na njega odgovoreno na osnovu znanja? Očigledno je moguće proveriti nečije operacije jasnovidošću, ali zar to nije nalik kupovini sefa da bi se u njemu čuvala cigla. Iskustvo je jedini učitelj. **Čovek stiće ono što se može nazvati novim čulom. Čovek u sebi oseća da li je u pravu ili ne. Proricatelj mora da razvije to čulo.** To naliči izvanrednoj osetljivosti čula dodira na koju se može naići kod velikih igrača bilijara čiji prsti mogu da procene beskrajno mali stepen sile, ili sličnoj pojavi kod profesionalnog degustatora čaja ili vina koji može da razdvoji izvanredno fine razlike u ukusu.

Teško je reći: ali **da bi se proricalo bez greške, mora se biti Majstor Hrama.** Proricanje zahteva izvanrednu praksu za one koji teže ka uzvišenoj slavi, budući da će **najslabiji dašak lične sklonosti skrenuti iglu sa pola istine u odgovoru, i on će gotovo sigurno uticati na taj odgovor u korist svojih ličnih težnji.**

Psihoanalitičar će se setiti činjenice da su snovi lažna predstava nesvesne Volje spavača i da ne samo da su to likovi te Volje, a ne predstave objektivne istine, već je i sam lik zbrkan hiljadama unakrsnih struja pokrenutih različitim kompleksima i zaprekama snevačeve ličnosti. Kad se pita proročište, mora se biti siguran da se svesno ili nesvesno ne nameće pritisak. To je isto kao kad Englez ispituje Indusa, konačni odgovor će biti taj za koji Indus misli da će najviše zadovoljiti ispitivača.

Ista teškoća se javlja u grubljem obliku kad neko dobije savršeno istinit odgovor, ali istrajava na tome da ga tumači onako kako najviše pogoduje njegovim željama. Većina ljudi koja ide kod 'gatarā' nema ništa drugo na umu od želje da dobije nadnaravno dopuštenje za svoje ludosti. Bez obzira na Okultizam, svako zna da kad čovek traži savet, on samo želi da mu se kaže koliko je mudar. Teško da bilo ko postupa prema najočiglednijem zdravorazumskom savetu ukoliko se dogodi da je suprotan njegovim prvobitnim namerama. I zaista, ko bi poslušao savet, ukoliko nije opomenut nekim tihim šapatom u srcu, da je na putu da napravi budalu od sebe, što je on odlučio da uradi, a samo hoće da bude u stanju da okrivi svog najboljeg prijatelja ili proročište, a to su njegove unutrašnje zaštitničke sile, kad ga zadesi propast?

¹⁵ To ne znači da su oni zloćudni. Oni se na odgovarajući način ponose svojom službom Proročišta istine i odbijaju da ih niže i nečiste inteligencije oskrnaven zagađivanjem. Mag čije je istraživanje u potpunosti prilagođeno njegovoj Nešamah (inicijacijom ili višom težnjom) ustanoviće da su oštroumni i pouzdani.

¹⁶ Zlonamerni ili obesni elementali instinktivno izbegavaju strogu iskrenost likova Fua i Kralja Vana.

Oni koji se upuste u proricanje učiniće mudro ako krajnje ozbiljno razmotre prethodne opaske. Prepoznaće da su otišli dovoljno duboko po tome što će misao početi da ih tišti. Ključno je sebe preispitati do kraja; da analizira um sve dok ne bude sasvim siguran, izvan mogućnosti greške, da je u stanju da se u potpunosti odvoji od pitanja. Proročište je sudija, ono mora biti izvan mita i predubedenja.

Nemoguće je u praksi postaviti pravila za tumačenje simbola. Njihova priroda mora biti istražena intelektualnim načinima kao što je Kabala, ali tačni oblik značenja u svakom pojedinačnom slučaju, i sfera i pravac njene primene, mora se delimično sticati iskustvom, što znači, navođenjem činjenica, zapisivanjem i svrstavanjem svojih oglada tokom dugog perioda i - ovo je bolji deo - profinjavanjem svog logičkog zaključivanja sve do tačke kad preraste u instinkt ili intuiciju, ma kako to neko naziva.

Ispravno je da se u slučajevima gde je jasno omeđena sfera pitanja proricanje počne prizivanjem sila odgovarajućim tome. Greška u proceni o pravom karakteru pitanja povuklo bi za sobom kazne srazmerne težini greške, a prividi koji su posledica proricanja utvrđenog prizivanjem bile bi daleko ozbiljnije nego da nije upotrebljena tako teška artiljerija.¹⁷ Međutim, ne može biti prigovora na pripremu **putem opšteg pročišćavanja i posvećivanja smišljenom sa ciljem da se čovek odvoji od svoje ličnosti i poveća osetljivost svojih sposobnosti.**

Svako proricanje spada pod opštu vrstu elementa Vazduh. Posebne osobine vazduha su prema tome njegove jednobrazne osobine. Proricanje je fino i nedodirljivo. Ono se kreće tajanstvenom lakoćom, šireći se, skupljajući se, protičući, odgovarajući na najmanji udar. Ono prima i prenosi svaku vibraciju ne zadržavajući nijednu. Postaje otrovan kad se njegov kiseonik zagadi prolaskom kroz ljudska pluća.

Postoji poseban okvir uma neophodan za uspešno proricanje. Uslovi problema su teški. Očigledno je neophodno za um proricatelja da u potpunosti bude usredsređen na svoje pitanje. Svaka ometajuća misao zbuniće proročište isto tako izvesno kao što bi čitalac novina bio zbunjen ako čita pasus u koji je upalo nekoliko redova iz drugog stupca. Jednako je neophodno da **mišići koji rukuju oruđem proricanja u potpunosti budu nezavisni od svakog očitavanja njegove volje. On za trenutak mora prepustiti inteligenciji od koje traži savet,** da vodi njihovo kretanje kako bi učinili neophodne mehaničke pokrete koji određuju fizički činilac operacije. Biće očigledno da je to prilično nezgodno za proricatelja koji je takođe i mag, i da je kao mag stalno radio na tome da zadrži sve svoje sile pod vlastitom kontrolom i da spreči i najmanje mešanje neke tuđe Volje. To je, zapravo, obično slučaj, ili tako kaže iskustvo MAJSTORA TERIONA, da su Magovi koji najviše obećavaju najlošiji proricatelji i obrnuto. Samo kad se iskušenik približava savršenstvu on može biti u stanju da pomiri te dve naizgled suprotne sposobnosti. Zaista, ne postoji sigurniji znak opšteg uspeha od te sposobnosti da se celokupna moć stavi u službu neke vrste zadatka.

Što se tiče uma, izgleda da mu usredsređivanje na pitanje dodatno otežava neophodno odvajanje od njega. Još jednom, proricatelju je potreban značajan stepen postignuća u praksi meditacije. **On je morao uspeti u razaranju sklonosti ega da se meša u predmet misli. On mora biti u stanju da po jednoj stvari shvati sve odnose sa svim drugim.** Redovna praksa usredsređivanja vodi do tog rezultata; zapravo razara samu stvar kako smo je do tada shvatali, jer priroda stvari uvek je od nas skrivena našom navikom da je posmatramo kao da je u suštinskom odnosu sa nama i našim reagovanjem na nju.

¹⁷ Naizgled teške posledice zbog greške učvrstile bi nepokornost mule.

Teško da se može očekivati da će proricatelj postići Samadi svojim pitanjem - tako bi se otišlo predaleko, i razorili bi karakter operacije uklanjanjem pitanja iz vrste povezanih misli. To znači tumačiti pitanje u okvirima 'bez ograničenja' i podrazumeva jednako bezobličan odgovor. Treba nastaviti ka toj krajnosti u dovoljnoj meri da bi **pitanju dopustio potpunu slobodu da samo sebi stvori prave veze sa inteligencijom koja usmerava odgovor**, čuvajući svoj položaj na sopstvenoj ravni i zazivajući neophodnu protivtežu sopstvenom zastranjivanju od norme ništavila.

Možemo kratko ponoviti gore navedena razmišljanja u praktičnom obliku. Pretpostavićemo da neko želi da prorekne pomoću geomantije da li treba da se venča ili ne, uz pretpostavku da impulsi njegovih osećanja navode na prenagljen potez. Čovek uzima svoj štap i pesak; skicira pitanje, napravi odgovarajući pentagram i sigil duha. Pre nego načini poteze koji će odrediti četiri 'Majke', on mora strogo da preispita sebe. Iz svog uma mora proterati svaku misao koja se može ponašati kao veza sa njegovim partnerom za brak. On mora proterati sve misli koje se tiču njega, kako one razuma tako i one strasti. Sa svojim preispitivanjem mora otići što je dalje moguće. On sa svom mogućom istančanošću mora na svoju zapovest uočiti da li mu je naporno da se oslobodi neke od tih misli. Sve dok je njegov um uskomešan, ma kako beznačajno, jednim jedinim vidom pitanja, on nije spreman da počne da oblikuje lik. **On svoju ličnost mora uroniti u inteligenciju i čuti kako pitanje iznosi stranac prema kome je ravnodušan, a njegov je posao da mu verno služi.** Tada u svom umu mora da prođe celu stvar i uveri se u krajnju ravnodušnost prema tome.

On se takođe mora uveriti da su njegovi mišići savršeno slobodni da odgovore na dodir Volje te inteligencije. (Podrazumeva se naravno da on nije postao tako upućen u geomantiju zahvaljujući vežbi da je u stanju da podsvesno izračuna koje će likove da oblikuje, jer to bi potpuno potkopalo ogled. To je, jedna od zamerki geomantiji što pre ili kasnije čovek dok crta likove postaje svestan da li tačke treba da budu jednake ili nepovezane. Da bi se to ispravilo potrebna je vežba.)

Psihofiziološka teorija će verovatno istraživati na tome da je 'automatski' pokret ruke pod kontrolom mozga u istoj meri kao i u slučaju svesnog ispoljavanja volje; međutim, to je dodatni dokaz za poistovećivanje mozga sa prizvanom inteligencijom.

Pošto se na taj način u što je moguće većoj meri poistovetio sa tom inteligencijom i usredsredio na pitanje kao da je 'duh koji proriče' i svu svoju pažnju tome posvetio, on mora sačekati impuls da bi nacrtao obeležje na pesku; i čim se pojavi da ga pustiti da ide do kraja. Ovde se javlja druga tehnička teškoća. Mora se napraviti 16 redova tačaka i, posebno, kod početnika, um mora da uhvati značenje, kako ruka ne bi propustila da dovrši potreban broj. To je takođe ometano strahom od preterivanja, ali prekoračenje nije bitno. Dodatni redovi su jednostavno ništa i praznina, tako da je najbolje proterati tu misao i voditi samo računa da se prerano ne prekine.¹⁸

Kad se nacrtaju redovi, operacija je, što se tiče duhovnih osobina, za izvesno vreme završena. Proces slaganja likova radi suda čisto je mehanički.

Međutim, za donošenje suda, proricatelju su još jednom potrebna njegova najdublja i najveća postignuća. **On treba da iscrpi intelektualni izvor informacija koji mu je na raspolaganju i na osnovu toga da oblikuje svoj sud. Kad to učini, on mora otkaćiti svoj um od toga što je upravo formulisao i nastaviti da ga usredsređuje na lik kao celinu, gotovo kao da je predmet njegove meditacije.** Gotovo da nije potrebno ponoviti da u obe ove operacije odvajanje od ličnih sklonosti jeste jednako neophodno kao i u prvom delu rada.

¹⁸ Praksa ubrzo nauči da se broji podsvesno ... da, i to je opet još jedna teškoća.

U postavljanju lika pristranost bi začela Frojdovsku utvaru koja bi zamenila sliku istine koju je lik trebalo da predstavlja; i nije suvišno reći da se celokupna podsvesna mašinerija tela i uma predaje sa odvratnom dragovoljnošću toj majmunolikoj čudnoj izdaji. Međutim, sada kada se lik podvrgava sudu, ista pristranost pokreće sklonost ka oblikovanju svoje utvare za ispunjenje želje na drugačiji način. Ta pristranost će delovati putem uma da bi potkopala zdravo rasuđivanje. Može, na primer, navesti nekog da naglasi Venerijanski elemenat u Pueli na račun Saturnovskog. Može navesti nekog da potceni uticaj neprijateljskog lika, ili da potpuno zanemari neke važne elemente. MAJSTOR TERION zna za slučajeve kada se proricateľ do te mere bojao nepovoljnog odgovora, da je napravio greške u jednostavnoj mehaničkoj kontstrukciji lika! Konačno, u kratkom prikazu, kobno je lako preći preko neprijatnosti i uzdati se u najmanju iskricu koja obećava da zapali kresivo - pokvarenog dronjka - nade.

Prema tome završna operacija je **sticanje suda o liku nezavisno od svakog intelektualnog ili moralnog ograničenja. Čovek mora nastojati da shvati to kao apsolutnu stvar za sebe.** Čovek mora da se prema tome ponaša, kratko rečeno, isto kao što je činio sa pitanjem; kao prema tajanstvenom entitetu, do tada ni u kakvoj vezi sa ostalim pojavama. Čovek mora, da tako kažemo, da lik obožava kao boga, nekritički: 'Reci Gospode, jer tvoj sluga te sluša.' **Mora mu se dopustiti da nametne svoju istinsku osobenost umu,** da samostalno svoje prste stavi na note na koje mu je volja.

Na taj način čovek stiče utisak o pravom značenju odgovora i dobija ga uz potvrdu uzvišeniju od svih osetljivih nagoveštaja. To dolazi iz i u deo pojedinca koji je nezavisan od uticaja okoline, prilagođen je toj okolini pravom nužnošću, a ne varkom o takvom prilagodavanju kao što nas naše zaslepljeno shvatanje prikladnosti navodi da izmislimo.

Učenik će na osnovu gore navedenog zapaziti da je proricanje u jednom smislu veština potpuno odvojena od Magike, ali ipak se prožima sa Magikom u svakoj tački. Osnovni zakoni i u jednoj i u drugoj su istovetni. Ispravno korišćenje proricanja već je objašnjeno, međutim, mora se dodati da mu upućenost u tom pogledu, ogromna kao što je njen značaj u opremanju Maga obaveštenjima neophodnim za njegove strateške i taktičke planove, **ni na koji način ne omogućava da postigne nemoguće.** Nije u delokrugu proricanja predviđanje budućnosti (na primer) sa sigurnošću astronoma koji izračunava povratak komete.¹⁹ Uvek postoji velika vrednost u proricanju; jer (Šekspir nas uverava) postoji 'velika vrednost u tom AKO'!

U procenjivanju konačne vrednosti proricateľjskog suda moraju se uzeti u obzir više nego brojni izvori greške svojstvene samom procesu. Sud ne može ništa više od činjenica koje su mu date na uvid. U većini slučajeva je naravno nemoguće uveriti se da neki važan činilac nije ispušten. Postavljajući pitanje 'Da li je mudro da se venčam?' čovek dopušta da se mudrost definiše na razne načine. Može se očekivati samo odgovor u smislu pitanja. Značenje reči 'mudro' tada bi uključivalo ograničenje 'prema vašoj ličnoj definiciji mudrosti', 'u odnosu na vaše sadašnje prilike'. U to ne bi bila uključena garancija protiv kasnije nesreće ili izraz filozofskog načela o mudrosti u apsolutnom smislu. **Ne sme se pretpostaviti da je proročište sveznajuće.** Po prirodi stvari, naprotiv, to je oglašavanje bića čije su moći delimične i ograničene, mada ne u toj meri, ili u istom pravcu, kao vlastite. Međutim, čovek kome je savetovano da nabavi izvesne deonice ne bi trebalo da se žali ako opšta panika potpuno uništi njihovu vrednost nekoliko nedelja kasnije. Savet se odnosio samo na izgled tih deonica. Proricanje se ne sme okrivljavati ništa više zbog toga nego čovek koji je kupio kuću u Ipreu tri godine pre Svetskog rata.

¹⁹ Sam astronom mora uložiti protest. On samo može da izračuna verovatnoću na osnovu opaženih činjenica. Neke sile se mogu umešati u predviđeno kretanje.

Naprotiv, čovek mora istrajati na tome da je očigledno u korist proriceatelja da stekne obaveštenja od bića najuzvišenije suštine do kojih može doći. Stara veštica koja ima kućnog duha samo lokalnog dometa, kao što je žaba u drvetu, teško da od njega može očekivati da joj kaže više o privatnim stvarima nego što njen lokalni časopis kaže o javnim. Isključivo od Maga zavisi kako će biti uslužen. Što je veći čovek, to veći mora biti njegov učitelj.

Može se zaključiti da najviši oblici demona od onih koji komuniciraju, onih koji znaju, da tako kažemo, dvorske tajne, s prezirom odbacuju da se bave stvarima koje smatraju ispod svoje časti. Ne sme se napraviti greška i bave stvarima koje smatraju ispod svoje časti. Ne sme se napraviti greška i pozvati čuveni lekar zbog bolesnog pekinezera. Takođe se treba čuvati toga da se čak i najmudrijem anđelu postavi pitanje izvan njegove sfere. Specijalista za srce ne bi trebalo da daje recepte za oboljenje grla.

Mag zbog toga mora da postane majstor u nekoliko načina proricanja, koristeći jedan ili drugi zavisno od toga šta nalaže trenutna svrha. On bi trebalo da postavi sebi zadatak da organizuje grupu takvih duhova koji će biti pogodni za različite prilike. To bi trebalo da budu 'kućni' duhovi u strogom smislu te reči, članovi njegove porodice. On bi trebalo stalno da sa njima radi izbegavajući mušičavost i hirovite promene. On bi trebalo da ih odabere tako da njihove mogućnosti pokrivaju celo polje njegovog rada; ali ne bi trebalo da njihov broj nepotrebno uvećava, budući da on nosi odgovornost za svakog koga zaposli. Takve duhove treba obredno zazvati do vidljive ili poluvidljive pojave. Strog dogovor bi trebalo da se napravi i potvrdi. Mag se toga mora strogo pridržavati, a njegovo kršenje od strane duha oštro da kažnjava. Odnosi sa tim duhovima trebalo bi da se potvrđuju i ohrabruju stalnim komuniciranjem. Prema njima se treba odnositi pristojno, uz uvažavanje i čak sa naklonošću. Trebalo bi ih naučiti da vole i poštuju svog gospodara i da budu ponosni što on ima poverenja u njih.

Ponekad je bolje delovati po savetu duha čak i kad se zna da je to pogrešno, iako u tom slučaju moraju da se preduzmu odgovarajuće mere opreza protiv neželjenih posledica. Razlog za to je što su duhovi te vrste veoma osetljivi. Oni prolaze kroz agoniju griže savesti kad shvate da su povredili svog gospodara; jer on je njihov Bog, oni sebe shvataju kao deo njega, njihov cilj je da se stope sa njim. Oni shvataju da su njegovi interesi i njihovi. Mora se voditi računa da se ne koriste drugi duhovi izuzev onih koji odgovaraju svrsi, ne samo zbog svoje moći da daju obaveštenja, već i zbog njihove naklonjenosti Magovoj ličnosti. Svaki pokušaj da se prisile neskloni duhovi je opasan. Oni se pokoravaju iz straha; strah ih tera na laskanje i govorenje ljubaznih laži. Oni takođe stvaraju lažne projekcije da ih predstavljaju; a te utvare, pored toga što su bezvredne, postaju plen zlonamernih demona koji ih koriste za napad na Maga na različite načine, a čiji su izgledi za uspeh povećani činjenicom da je sam Mag stvorio vezu sa njima.

Dok smo još kod ovog pitanja čini se poželjnim preneti još jedno zapažanje. Proricanje bilo koje vrste nije odgovarajuće u pitanjima koja se neposredno tiču samog Velikog Dela. **U Znanju i Razgovoru svog Svetog Andela Čuvara Adept ovladava svim što mu može biti potrebno. Pitati bilo kog drugog znači uvrediti svog Andela.** Štaviše, to znači napustiti jedinu osobu koja stvarno zna i stvarno brine o onome koji po prirodi stvari, mora biti neupućen²⁰ u suštinu stvari - onog čiji interes nije ništa drugo nego (u najboljem slučaju) interes dobronamernog stranca.

²⁰ Kao što pesnik kaže: Psiho pazi kako Erosu otkrivaš veštine svog doterivanja. Ili mu dopusti da sazna da su ove Osećajne usne koje dišu ljubav i šapuću izvijajući Njegove obrve sa osećanjem koje očarava zlato, jednako vešte u grdnji; Da ove ruke koje miluju mogu da udare šamar i pljusnu bebu!"

Ne bi trebalo da se naglašava da je Mag sve dok ne stekne Znanje i Razgovor svog Svetog Anđela Čuvara podložan beskrajnim prevarama. On ne poznaje Sebe, kako može svoj posao da objasni drugima? Kako mogu ti drugi, iako daju sve od sebe za njega, pomagati u besposličenju? Zato čovek dok ne postane adept mora biti na svakom koraku pripremljen na razočarenja.

To se posebno odnosi na proricanje, budući da suštinu užasa zbog nepoznavanja svog Anđela čini krajnja zbunjenost i patnja uma, otežana mučenjem tela i zatrovana bolom duše. Čovek postavlja pogrešna pitanja i postavlja ih pogrešno; dobija pogrešne odgovore, prosuđuje ih pogrešno i na osnovu toga radi pogrešno. Čovek mora uprkos tome istrajati, strasno težeći ka svom Anđelu i utešen uverenjem da ga On tajno vodi k Sebi, a da su sve greške koje napravi nužne pripreme za zakazani čas susreta sa Njim. Svaka greška je raščješljavanje nekog čvora u kosi mlade dok se češlja za svadbu.

S druge strane, iako adept svakodnevno održava komunikaciju sa svojim Anđelom, on mora biti brižljiv da se sa Njim savetuje samo u pitanjima odgovarajućim dostojanstvu odnosa. Ne treba pitati svog Anđela za suviše mnogo pojedinosti, ili za bilo koju stvar koja spada u domen kućnih duhova. Ne ide se kod Kralja zbog beznačajne lične sitnice. **Zanesenost i ushićenost neizrecivog jedinstva koje čini Adepta ne sme biti ukaljeno uvođenjem svakodnevnih briga.** Ne sme se neko pojavljivati sa viklerima u kosi ili zanovetati zbog bezobraznika kuvara ako želi da mu medeni mesec bude nenadmašan.²⁰

Za Adepta proročište postaje sporedna briga, iako sada može da ga koristi daleko češće nego pre svog postignuća. Zaista, to je verovatno u srazmeri sa saznanjem da pribegavanje proročištu (u svakoj zgodi kad mu njegova Volja ne da odmah uputstvo) sa podrazumevajućom pokornošću njegovim savetima bez obzira da li ga vode ili ne vode u propast, jeste sredstvo izvanredno delotvorno u očuvavanju njegovog uma nepomućenim spoljnim utiscima i samim tim u odgovarajućem stanju da stalno prima udare ushićenja čime ga ljubav njegovog Anđela ushićuje.

Sada smo označili granice mogućnosti i ispravnosti koje određuju fizičku i političku geografiju proricanja. Učenik se stalno mora kloniti pretpostavki da ova veština pruža sva apsolutna sredstva za otkrivanje 'istine', ili čak, da korišćenje te reči znači više nego odnos dve ideje od kojih je svaka podložna 'promenama bez obaveštenja' kao muzički program.

Proricanje, po prirodi stvari, ne može učiniti više nego da um pitača stavi u svesnu vezu sa drugim umom čije je poznavanje dotičnog predmeta u odnosu na njegovo jednako odnosu stručnjaka i laika. Stručnjak nije nepogrešiv. Klijent može postaviti svoje pitanje na zavaravajući način, ili ga čak temeljiti na potpuno pogrešnom shvatanju činjenica. On može pogrešno shvatiti odgovor stručnjaka i može pogrešno protumačiti njegovo značenje. Pored svega ovog, isključujući svaku grešku, i pitanje i odgovor su ograničene važnosti sopstvenim uslovima; a ti uslovi su da istina može prestati da bude istina, bilo vremenom, bilo izvitoperena greškom zbog propusta da se razmotre neke okolnosti čije prikrivene operacije poništavaju ugovor.

Jednom rečju, proricanje, kao svaka druga nauka, opravdava se svojom decom. Bilo bi neobično kad bi tako plodna majka bila imuna na mrtvorodenu decu, montstrume i pobačaje.

Niko od nas ne odbacuje pomoćnu nauku udarcem noge i kletvom svaki put kad se telefon pokvari. Telefonisti nikad ne tvrde da će telefon uvek da radi i da će uvek da bude ispravan.²¹ Proricanje, sa istom skromnošću priznaje da 'često pogreši, ali dovoljno je delotvorno kad se sve uzme u obzir.' Ta nauka je u pelenama. Sve što možemo da učinimo jeste da damo sve od sebe. Mi ne tvrdimo da smo nepogrešivi, kao ni stručnjak za eksploziv koji se smatra srećnim ako pogodi sredinu mete četiri puta u deset pokušaja.

²¹ Izuzev u Njujorku.

Greška svih dogmatika (od prvih proroka sa svojom 'bukvalno-nadahnutom rečju Boga' do najnovijeg nemačkog profesora sa njegovim jednosmernim objašnjenjem svemira) leži u pokušajima preteranog dokazivanja, a braneći se od kritika u rastezanju verovatno izvrsnih teorija ne bi li uključile sve činjenice i basne, dok ne prсну kao prenaduvni mehur.

Proricanje nije ništa više do grub i pripralni praktični način koji jedva da uopšte razumemo i služimo se njime samo empirijski. Uspeh za najboljeg živog prorocatelja nije ništa izvesniji u bilo kom posebnom slučaju od dugog udarca šampiona u golfu. Njegovi proračuni su beskrajno složeniji od šaha, šaha koji za beskrajnom tablom igraju ljudi čiji su potezi neodređeni, a još više otežani mešanjem neproračunljivih sila i neformulisanih znakova; dok njihovo izvođenje zahteva ne samo vrlinu, već po sebi dovoljno retku, intelektualnog i moralnog integriteta, već i intuiciju koja povezuje istančanost sa snagom na tako savršen način i do takvih krajnosti da njihovo postojanje čini da deluje nemoguće i čudesno u poređenju sa Prirodom.

Priznati to ne znači omalovažiti proročište. Naprotiv, proročišta dolaze na loš glas samo zato što se pretvaraju da čine više nego što mogu. Proricati kad je u pitanju materija je nešto više od proračuna verovatnoće. Mi uspevamo da koristimo umove koji imaju pristup znanju izvan našeg, ali nisu sveznajući. HRU, veliki anđeo postavljen nad Tarotom je izvan nas kao što smo mi izvan mrava, ali koliko je nama poznato, HRUOVO znanje nadmašuje neki moćniji um u istoj srazmeri. Nemamo nikakvog prava da optužujemo HRUA za neznanje ili grešku ako mi čitamo Tarot zavaravajući sebe. On je možda znao, možda je iskrenmo govorio, greška je možda u našoj pronicljivosti.²²

MAJSTOR TERION je u bezbroj prilika zapazio da su se proricanja koja je sam davao i odbacio kao netačne odgovore, potvrdila nakon nekoliko meseci ili godina kada je bio u stanju da ubuduće promeni svoj sud, neuznemiren ličnim strastima.

Zaista je iznenađujuće koliko često najnepažljivije proricanje daje tačne odgovore. Kad stvari krenu naopako, gotovo je uvek moguće pronaći grešku u sopstvenoj samovolji i istrajavanju na drskoj pretpostavci da događaji treba da se prilagode našem egoizmu i taštini. Smešno nenaučno je pozivati se na primere grešaka prorocatelja kao dokaz da je njihova veština besmislena. Svako zna da se često izjalove najjednostavniji hemijski eksperimenti. Svako zna za neobičnost naliv pera; ali niko izvan evangelističkih krugova se ne ruga Kavendišovom eksperimentu, ili tvrdi da je, ako naliv pero nesumnjivo tu i tamo radi, to samo puka slučajnost.

Činjenica u ovom slučaju je da su zakoni prirode neuporedivo finiji nego što to čak i nauka pretpostavlja. Pojave svake ravni se tesno prožimaju. Aristotelovi dokazi zavisili su od atmosferskog pritiska koji sprečava njegovu krv da ispari. **Nema toga u svemiru što ne utiče na sve drugo na jedan ili drugi način.** Nema razloga u Prirodi zašto naizgled nasumična kombinacija od pola tuceta komada kornjačevine ne bi bile na takav način spojene sa ljudskim umom i celokupnom građom svemira da nam posmatranje njihovog pada ne omogućujući da izmerimo sve stvari na nebu i zemlji.

²² Javlja se pitanje o smislu u kome je odgovor tačan. Ne smeju se brkati ravni. Ipak, kako pokazuje Bertrand Rasel, svetovi koji su izvan pojava moraju posedovati istu građu kao naš. 'Svaka tvrdnja koja ima značaj koji se može preneti mora biti sadržana upravo u toj suštini osobenosti koja je, upravo iz tog razloga, nevažna za nauku!' Baš tako: to znači priznati nemoć nauke da dopre do istine i da prizna bitnost potrebe da se pronađe mentalni instrument uzvišene moći.

Jednim komadom zakrivljenog stakla otkrili smo bezbrojne Galaksije sunca; sa drugim, beskrajne redove postojanja sve do beskonačno malih. Pomoću prizme smo analizirali svetlo tako da su materija i sila postali razumljivi jedino kao oblici svetla. Pomoću pruta smo sazvali nevidljive energije struje da postanu naš kućni duh služeći nam tako što čine našu Volju, bilo da vinu kondora, ili da rone dublje u svet demona bolesti o kome se niko od snevača nije usudio da sanja.

Kad su ta četiri parčeta stakla naučila čovečanstvo tolikom znanju, takvim postignućima, ko se usuđuje da porekne da Totova Knjiga, najprobranija mudrost naših predaka čije su civilizacije nestale iako postoje, a ostavili su spomenike koji zasenjuju naše dok se mi čudimo, da bi se izmetnuli od njih ili se razvili od majmuna, ko se usuđuje da porekne da takva knjiga može da poseduje nezamislive moći?

Nije prošlo dugo vremena od doba kada je sav obrazovan svet ismejavao metode savremene nauke. U samim posvećenim holovima tavanice su glasno odzvanjale od podrugljivog smeha visokih sveštenika pošto bi svaki novi kandidat prišao sa svojim neortodoksnim darom. Gotovo da nema naučnog otkrića koje nije bilo izvikano kao šarlatanstvo upravo od onih ljudi čija su dostignuća bila skromna ali priznata širom sveta.

Sadašnje generacije se još sećaju da su mogućnost aviona sa prezirom odbacivali upravo oni inženjeri koji su smatrani kao najstručniji da daju svoje mišljenje.

Način proricanja, njegov opseg danas je isto tako tajanstven kao što je bila analiza spektra unazad jedne generacije. Da će hemijski sastav fiksnih zvezda postati znan čoveku delovalo je kao ludo maštarenje isuviše smešno da bi se o tome raspravljalo. Danas jednako iracionalno izgleda pitati pustinjski pesak za subinu carstva, Ipak, sigurno je, ako neko zna, treba da zna!

Danas može zvučati nemoguće da neživi predmeti otkrivaju najskrivenije tajne čovečanstva i prirode. Ne možemo reći zašto je proricanje opravdano. Mi ne možemo otkriti proces kojim ono postiže svoja čuda.²³ Međutim, iste primedbe jednako se odnose i na telefon. Nijedan čovek ne zna šta je elektricitet, niti prirodu sila koje određuju njeno ponašanje. Mi samo znamo da čineći određene stvari, dobijamo određene rezultate i da će najmanja greška sa naše strane sravniti naš rad sa nulom. Isto se odnosi i na proricanje. Razlika između te dve nauke je u sledećem: više umova se bavilo prvom, pa smo tako naučili da sa više uspeha ovladamo njenim zamkama, nego što je to slučaj sa drugom.

²³ Glavna razlika između Nauke i Umetnosti je da prva priznaje menstruaciju. Njen proces mora podneti primenu mernih standarda. Njeni zakoni odbacuju neproračunljive varijabile. Nauka prezire Umetnost zato što odbacuje da se pridržava izračunljivih uslova. Međutim, čak i danas, u hvaljenoj Eri Nauke, čovek još uvek zavisi od Umetnosti u većini stvari od praktičnog značaja za njega; Umetnost Vladanja, Rata, Literature itd. su izuzetno uticajne; a Nauka obavlja nešto više od pružanja olakšica čineći materijale mehanički poslušnim. Najveći domet Nauke je da samo organizuje pokušvo Umetnosti. Umetnost zato napreduje u opažanju i moći povećanom kontrolom ili automatskom tačnošću svojih pojedinosti. MAJSTOR TERION je učinio Prekretnicu u Umetnosti Magike primenjujući Naučni Metod na svoje probleme. Njegov Rad je doprinos jedinstvene vrednosti, uporediv samo sa radom onih ljudi od duha koji su preokrenuli empirijske pretpostavke 'prirodnih filozofa'. Budući Magovi biće snabdeveni matematičkom teorijom, sređenim zapažanjima i eksperimentima potvrđenim praksom. Međutim, njihova Umetnost će u suštini ostati neshvatljiva kao uvek, nadarenost neće nikad nadomestiti duh. Obrazovanje nije u stanju da stvori pesnika većeg od Roberta Bernsa; savršenost laboratorijskog oruđa pripremila je Pasterovu stazu, ali ne može napraviti majstora od mediokriteta.

O DRAMSKIM RITUALIMA

Točak se okreće ka onim delotvornim načinima prizivanja primenjivanim u drevnim Misterijama i danas od strane izvesnih tajnih tela iniciranih. Njihov predmet je gotovo nepromenljivo¹ prizivanje Boga, Boga shvaćenog na manje ili više materijalan i lični način. Ovi Rituali su veoma pogodni za osobe koje su u stanju da shvate duh Magike kao doslovce suprotan navedenom. Jedna od njegovih velikih prednosti jeste da veliki broj ljudi može da učestvuje, tako da je stalno na raspolaganju veća sila; međutim, važno je da svi budu inicirani u iste tajne, vezani istim zakletvama i ispunjeni istim težnjama. Oni bi trebalo da su udruženi samo u tu jednu svrhu.

Kad se takva družina pripremi, priču o Bogu bi trebalo da dramatizuje sposoban pesnik naviknut na takav oblik sastava. Treba izbegavati duge govore i prizivanja, ali mora biti puno akcije. Takav obred bi trebalo brižljivo probati; ali na probama bi trebalo voditi računa da se izbegne vrhunac, koji bi trebalo da glavna ličnost proučava sama. Komad bi trebalo da bude tako postavljen da vrhunac zavisi samo od njega. Ovim sredstvima se sprečava da obred postane mehanički ili otrcan, a elemenat iznenađenja pomaže sporednim ličnostima da nadmaše sebe u trenutku vrhunca. Posle vrhunca trebalo bi uvek da sledi nepripremljeni obred, improvizacija. Oblik koji najviše zadovoljava jeste ples. U takvim obredima se slobodno može koristiti odgovarajuće prolivanje vina u slavu boga.

Rutual Lune (The Equinox I. VI) dobar je primer za to. Tu je vrhunac muzika boginje, pomoćnici ostaju u tihom zanosu.

U Ritualu Jupitera improvizacija je ples, u Saturnovom, dugi periodi tišine.

Primetićete da se u ovim Ritualima obilato koristi poezija i muzika - uglavnom objavljeni komadi dobro poznatih pisaca i kompozitora. Bilo bi bolje² napisati i komponovati posebno za obred.³

¹ Reč je neopravdano univerzalna. Nije neizvodivo primeniti ovaj način na takve operacije kao što je Talismanska Magika. Na primer, može se posvetiti i napuniti Pentakl putem razgovora Aivaza sa Beležnikom Knjige Zakona, kad Mag predstavlja Anđela, Pentakl Knjigu, a osoba na koju Pentakl treba da deluje preuzima ulogu Beležnika.

² 'Možda! Pomislite samo na Grozne Posledice' Ali, na kraju, stvaraoćima to ne bi tako izgledalo!' 'Ali - sažalite se na jadne Bogove! 'Prokleti Bogovi!'

³ Telo sposobnih Magova naviknutih da rade zajedno može biti nadležno da vodi improvizovanu orgiju. Navedimo stvarni primer iz skorijih vremena; potrebna je krv Hrišćanina za neku svrhu, mladi pevac je nabavljen i kršten u Rimokatoličkoj crkvi od strane čoveka koji je, budući sin zaređenog sveštenika bio u magijskom smislu inkarnacija Bića tog Sveštenika pa je tako posedovao urođene moći koje tome pripadaju. Ovaj pevac, 'Petar Pavle', bio je stoga kršten Hrišćanin za sve magijske svrhe. Tada je izdata naredba da se ptica uhapsi; a pošto je to učinjeno Magovi su preuzeli odgovarajuće likove Heroda, Herodijade, Salome i Dželata, odigrali su scenu plesa i odrubili mu glavu, po tekstu Oskar Vajldove drame, a 'Petar Pavle' je određen za ulogu Jovana Krstitelja. Taj obred je zapisan i odigran bez premišljanja, a njena spontanost i jednostavnost verovatno su bili moćni činioci njenog uspeha. Sa stanovišta teologije, sumnjam da je Dom Gorinplot uspešno izbegao da jede meso u Lentu krstivši mladog šarana. Budući da sveta tajna - svojom namerom, uprkos manjkavog oblika - nije mogla biti nedelotvorna, šaran je morao da postane hrišćanin, a shodno tome ljudsko biće. Šaran je prema tome bilo samo njegovo kršteno ime - uporedi Polikarpa - i Dom Gorinplot je jeo ljudsko meso u Lentu, pa je i pored toga što je postao biskup, proklet.

XX

O PRIČESTI I O VEŠTINI ALHEMIJE

I

Jedan od najjednostavnijih i najpotpunijih obreda Magike jeste Pričest.

Ona se sastoji u uzimanju običnih stvari, njihovom preobražavanju u božanske stvari i njihovom konzumiranju.

Dovde se ovo poklapa sa svakom vrstom magijskog obreda, budući da je upijanje sile vrsta konzumacije; međutim, on ima daleko ograničeniju sledeću primenu:

Uzmite supstancu¹ koja simbolizuje celokupni tok prirode, učinite je Bogom i konzumirajte je.

Postoje mnogi načini da se to izvede, ali se oni lako mogu svrstati u skladu sa brojem elemenata od kojih se sastoji sveta tajna.

Najviši oblik Pričešća je taj u kome je posvećeni Elemenat Jedini.

To je jedna supstanca a ne dve, ni živa, ni mrtva, niti tečna niti čvrsta, niti vrela niti hladna, niti muško niti žensko.

Ova sveta tajna je tajna u svakom pogledu. Za one koji je mogu biti dostojni, mada ne i zvanično priznati kao takvi, ova Pričest je opisana do pojedinosti i bez skrivanja negde u objavljenim spisima MAJSTORA TERIONA. Međutim, on nikome nije rekao gde. To je rezervisano za najviše inicijante i sinonim je za Završen Rad na materijalnoj ravni. To je Čaranje Metala, Kamen Mudraca, Pitko Zlato, Elikzir Života koji se sa njom konzumira. Oltar su grudi Izidine, večne majke, kalež je zapravo Pehar same naše Gospe Babalon; Štap je ono što je Bilo, Jeste i Što Će Doći.

Pričest sa *dva* elementa dobija svoju materiju od nepokretnog. Disk (pentakl) je od žita, tipično za zemlju, vino (pehar) predstavlja vodu. (Postoje izvesni drugi atributi. Disk je Sunce, na primer, a vino odgovara Bahu.)

Disk može, međutim, biti složeniji, 'Kolač Luči' opisan u Liber Legis.

Ovo se koristi u javnoj **Feniksovoj Misi** (Liber 333; Poglavlje 44) pomešano sa krvlju Maga. **Ovu misu bi svaki Mag trebalo da izvodi svakodnevno pri zalasku sunca.**

Žito i vino jednaki su mesu i krvi; jer, lakše je žive supstance pretvoriti u telo i krv Boga, nego izvesti to čudo sa mrtvom materijom.

¹ Ona može biti složene prirode.

Pričest sa *tri* elementa ima za osnovu simbole tri gune. Za Tamas (tamu) upotrebi opijum ili velebilje ili neki uspavljajući lek, za Radžas (rad) upotrebi strihin ili neko drugo nadražajno sredstvo; za Satvas (smirenost) zgodni mogu biti kolači Luči.²

Pričest sa *četiri* elementa sastoji se od vatre, vazduha, vode i zemlje. Njih predstavljaju: plamen vatru, tamjan ili ruže vazduh, vino vodu i hleb i so zemlju.

Pričest sa *pet* elemenata ima za osnovu vino za ukus, ružu za miris, plamen za vid, zvono za zvuk, bodež za dodir. Ova sveta tajna uključena je u Feniksovu Misu u nešto izmenjenom obliku.

Pričest sa *šest* elemenata ima gore Oca, Sina i Svetog Duha, a dah, vodu i krv dole. Ova sveta tajna rezervisana je za visoke inicijante.³

Pričest sa *sedam* elemenata mistično je istovetna sa onom sa jednim.

O načinu posvećivanja elemenata nužno je samo reći da se prema njima treba ophoditi kao prema amajlijama. Krug i druga oprema Hrama trebalo bi da prođu kroz uobičajeno upriličavanje proterivanjem i posvećivanjem. Treba položiti Zakletvu i obaviti Prizivanja. Kad se Božanska sila manifestuje u elementima, trebalo bi ih uzvišeno konzumirati. Postoji takođe i jednostavniji način posvećivanja rezervisan za inicirane u visoke stepenove o kojima ovde nije zakonito govoriti.

U skladu sa prirodom Svete Tajne biće i njeni rezultati. U nekoj se može primiti tajna milost sa vrhuncem u Samadiju, u drugoj se može steći jednostavnija i više materijalna korist.

Najviša sveta tajna, ta sa Jednim elementom, je univerzalna u svom dejstvu; u skladu sa objavljenom svrhom rada biće i rezultat. To je univerzalni Ključ sve Magike!

Ove tajne su od vrhovne praktične važnosti i čuvaju se u Svetilištu sa dvoseklim mačem koji plamti na sve strane;⁴ **jer ta sveta tajna je samo Drvo Života, ko jede njegove plodove nikad neće umreti.**⁵

Izuzev ako se to hoće. Koga ne privlači više rad kroz inkarnaciju; pravu obnovu tela i mozga, umesto da se zadovolji nepokretnom besmrtnošću na ovoj trunki u Sunčevoj svetlosti Svemira koju nazivamo zemlja?

S obzirom na pripreme za takve Svete tajne, Katolička crkva je dovoljno dobro očuvala tradicije prave Gnostičke crkve u kojoj su sačuvane tajne.⁶

² Kolači Luči se mogu svugde primeniti; oni sadrže brašno, med i ulje (ugljene hidrate, masti i proteine, tri neophodna sastojka ljudske ishrane); takođe miris tri bitne vrste magičkih i lekovitih osobina; fino načelo životinjskog života uhvaćeno je u njima uvođenjem sveže žive krvi.

³ Koplje i Gral su u prvom redu posvećeni Svetom Duhu Života u Tišini. Hleb i Vino su uskisnuli i ispoljavaju se kroz vibraciju i prima ih Devica Marija. Elementi se zatim pomešaju i konzumiraju posle Bogojavljenja Jahusa, kad 'Pogled opaža Pogled!'

⁴ J.K. Hajsman koji ih se bojao i pokušavao da izda ono malo što je o tome znao, postao je katolik i umro od raka na jeziku.

⁵ Korišćenje Elikkira Života opravdano je samo u posebnim okolnostima. Ići protivno toku prirodnih Promena znači opasno se približiti greški 'Crne Braće.'

⁶ Prouči Rimsku Misnu knjigu, Kanon mise i poglavlje o 'greškama'.

Nevinost⁷ je uslov: prethodni post od nekoliko sati je uslov; iskrena i stalna težnja je uslov. Bez ovih preduslova čak je i Pričest sa Jedan i Sedam polovična - iako je njena prava osobina da nikad ne može da bude cela - i lišena svojih rezultata.

Svaki magičar bi trebalo sasvim sigurno da konzumira Pričest neke vrste svakog dana, a na to treba da gleda kao na glavnu hranu svog magičkog života. To je važnije od bilo kog drugog magičkog obreda, budući da se potpuni krug celokupne potrošene sile u potpunosti ponovo upija; a vrednost leži u tom ogromnom dobitku predstavljenom bezdanom između čoveka i Boga.

Magičar biva ispunjen Bogom, nahranjen Bogom, opijen Bogom. Malo po malo njegovo telo će biti pročišćeno unutrašnjim čišćenjem Boga; dan za danom njegov smrtni okvir odbacujući zemaljske elemente, postajace istinski Hram Svetog Duha. Dan za danom Duh zamenjuje materiju, božansko ljudsko; konačno promena će biti potpuna; Bog manifestovan u mesu biće njegovo ime.

To je najvažnija od svih magičkih tajni koje su ikad bile, jesu ili će biti. Za Magičara ponovo sticanje Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara postaje neminovan zadatak, svaka sila njegove prirode nesputano teži toj svrsi i cilju o čijoj prirodi ni čovek ni bog ne mogu da govore, budući da beskrajno nadmašuje govor i misli ili zanos i tišinu. Samadi i Nibana nisu ništa do njegove senke bačene na Svemir.

II

Ukoliko je Majstor Terion ovom knjigom postigao bar toliko da dokaže neprekidni tok prirode i jednobraznost Zakona, on će smatrati da Njegov rad nije bio uzaludan. U svom prvobitnom nacrtu III Dela on nije razmišljao o nagoveštajima na temu alhemije. Nekako je uzeto zdravo za gotovo da je taj predmet potpuno stran priznatoj Magici, kako po polju tako i po načinu. Glavni predmet sledećeg opisa biće to da alhemiju ustanovi pre svega kao granu predmeta, i da pokaže da se može smatrati jednostavno kao poseban slučaj opšteg poduhvata - koja se razlikuje od Magike zazivanja i amajlija samo po osobinama predstavljenim nepoznatim količinama u pantomorfim jednačinama.

Nema potrebe da se čini bilo kakav sistematizovan pokušaj odgonetanja rečnika Hermetičke rasprave. Nemamo potrebe da ulazimo u istorijsku raspravu. Dovoljno je reći da je reč alhemija arapski pojam koji se sastoji od člana 'al' i prideva 'Rhemi', što znači 'ono što pripada Egiptu'.⁸ Grubi prevod bio bi 'Egipatska stvar.' Pretpostavka je da su muhamedanski gramatičari tradicionalno shvatali da veština proizilazi iz mudrosti Egipćana kojom su se dičili Mojsije, Platon i Pitagora i njihovi izvori iluminacije.

Savremena istraživanja (svetovnih školovanih ljudi) još uvek ostavlja pod sumnjom da li alhemijske rasprave treba klasifikovati kao mistične, magijske, medicinske ili hemijske. Najrazumnije mišljenje je da su sve ove oblasti činile predmet rada alhemičara u različitim odnosima. Hermes je jednovremeno Bog Mudrosti, Čudotvorac, Iscelitelj i fizičar. Prema tome sve ove oblasti mogu se zvati Hermetičkim. Ne može se sumnjati da su takvi pisci kao što je Flad težih ka duhovnom savršenstvu. Jednako je sigurno da je Edvard Keli pisao prvenstveno sa stanovišta Maga; da je Paracelzijus posvetio sebe lečenju bolesti i produžavanju života kao prvoj brizi. Iako su njegova najveća dostignuća, kako se čini savremenim misliocima, bila pre njegova otkrića opijuma, cinka i vodonika; tako da smo skloni da o njemu razmišljamo kao o hemičaru ništa manje nego što to mislimo o Van Helmontu, koga njegovo shvatanje gasa uzduže do jednog od onih retkih genija

⁷ Nevinost Sveta koriste inicijanti da označe izvesna stanja duše i uma određenu izvesnom navikom tela koja nikako nije istovetna sa onim što se obično pod tim podrazumeva. Čednost u pravom magijskom smislu te reči je neshvatljiva onima koji se nisu u potpunosti oslobodili opsednutosti seksom.

⁸ Ova etimologija se razlikuje od one koju je dao Skit; Ne mogu učiniti ništa drugo do da se pokažem pokornim.

koji su obogatili ljudsko znanje krajnje značajnom misli.

Literatura o Alhemiji je ogromna. Praktično sve je u potpunosti ili delimično nerazumljivo. Njene rasprave o jevrejskom *Esch Metzareph* do Kočija od Antimona su namerno zaodenate u hijeratske zagonetke. Progon crkve i sknavljenje tajni o moćima jednako su grozni. Još je gore, sa našeg stanovišta, to što je taj motiv naveo autore da namerno ubacuju zavaravajuće izjave, koje još više sapliću nedostojne lažno zainteresovane za njihove tajne.

Nemamo nameru da razmatramo bilo koji pravi proces. Većina čitalaca već je svesna da je glavni predmet alhemije bio Kamen Mudraca, Čaranje Metala i različite tinkture i eliksiri koji poseduju različite osobine; posebno da leče oboljenja, produže životni vek, povećaju ljudske sposobnosti, usavrše ljudsku prirodu u svakom pogledu, daju magijske moći i preobražavaju materijalne supstance, posebno metal, u dragocenije oblike.

Predmet se dalje usložava činjenicom da su mnogi autori bili bezobzirni šarlatani. Budući neupućeni u osnovne elemente veštine, oni su besramno prepisivali i žnjeli lažnu dobit. Iskoristili su opšte neznanje i ustaljeno pravilo tajne na isti način kao što njihovi savremeni naslednici čine sa celokupnom okultnom naukom.

Uprkos svemu tome, jedna stvar je više nego jasna; svi ozbiljni autori, iako se čini da govore o beskrajno različitim predmetima u tolikoj meri, da se pokazalo da je savremenom analitičkom istraživanju nemoguće da ustanovi pravu prirodu bilo kog pojedinačnog procesa, bili su saglasni o osnovnoj teoriji na kojoj su zasnivah svoju praksu. Na prvi pogled izgleda da ni dvojica njih nije saglasno o prirodi 'Prve Materije Rada'. Oni to opisuju zbunjujućim mnoštvom nerazumljivih simbola. Nemamo razloga da pretpostavimo da su svi oni govorili o istoj stvari, ili suprotno.

Iste opaske odgovaraju svakom reagensu i svakom procesu, ništa manje od krajnjeg proizvoda ili više njih.

Ipak, ispod te raznolikosti možemo opaziti tajnu istovetnost. Svi oni započinju sa nekom supstancom u prirodi koja se opisuje kao postojeća gotovo svugde i da je opšta ocena da je bezvredna. Alhemičar će u svakom slučaju uzeti tu supstancu i podvrgnuti je nizu operacija. Čineći to, on stiče svoj proizvod. Taj proizvod, ma kako nazvan ili opisan, uvek je supstanca koja predstavlja istinu ili savršenstvo prvobitne 'Prve Materije'; a njene osobine su nepromenljivo iste kao one koje pripadaju živom biću, a ne neživotnoj masi. Jednom rečju, **alhemičar uzima mrtvu stvar, nečistu, bezvrednu i bez moći i preobražava je u živu stvar, neprocenjivu i čudotvornu.**

Čitalac ove knjige će u ovome svakako videti najupadljiviju analogiju sa onim što smo već rekli o Magici. Šta je po našoj definiciji inicijacija? Prva materija je čovek, što će reći, prolazan parazit, othranjen na zemljinoj kori, koji razdražljiv puzi po njoj izvesno vreme i na kraju se vraća prahu od kojeg je postao. Proces inicijacije se sastoji u uklanjanju njegovih nečistoća i pronalaženju besmrtno inteligencije u njegovom pravom sopstvu kojoj materija nije ništa drugo do sredstvo manifestacije. Inicirani je večna jedinka; on je neopisiv, neuništiv, otporan na sve. On u sebi nosi beskrajnu mudrost i beskrajnu moć. Ova jednačina je istovetna sa onom amajlije. Mag uzima jednu ideju, pročisti je, pojača je prizivajući u nju nadahnuće svoje duše. Ona više nije škrabotina napisana na pergamentu, već reč Istine, neprolazna, moćna da zadvlada sferom svog smisla. Zazivanje duha je u suštini tačno tome nalik. Isterivač se posluži supstancom mrtve materije srodne prirodi bića koje namerava da prizove. On iz nje proteruje sve nečistoće, sprečava svako uplitanje sa strane i nastavlja sa davanjem života toj finoj supstanci tako pripremljenoj putem ulivanja svoje duše.

Ponovo, nema ničeg u tom isključivo 'magičkog.' Rembrant van Rin imao je običaj da uzme izvestan broj ruda i druge sirove predmete. Iz njih bi proterivao nečistoće i posvećivao ih svom radu tako što je pripremao platna, kičice i boje. Kad bi to obavio, on ih je primoravao da prime pečat njegove duše; od tih beživotnih, bezvrednih tvorevina zemlje, on je stvarao životno i moćno biće istine i lepote. Bilo bi zaista iznenađujuće za svakog ko je dosegao jasno razumevanje prirode, kad bi za njega postojale neke razlike u suštini između ovih različitih formula. Zakoni prirode jednako su važeći u svim mogućim okolnostima.

Sada smo u stanju da razumemo šta je alhemija. Možemo otići čak i dalje i reći da čak iako nikad za nju nismo čuli, znamo šta ona mora biti.

Dozvolite da istaknemo činjenicu da je konačni proizvod u svim slučajevima živi stvor. Za savremena istraživanja veliki kamen spoticanja bilo je to što se u slučaju izveštaja alhemičara nesporazumi ne mogu ukloniti obrazloženjima. Sa hemijskog stanovišta činilo se da nije *a priori* nemoguće da se olovo pretvori u zlato. Naše nedavno otkriće periodičnosti elemenata učinilo je verovatnim, bar u teoriji, da su naši navodno nepromenljivi elementi navodno modifikacija jednog jedinog.⁹

Organska Hemija čija se metateza i sinteza zasniva na shvatanju molekula kao geometrijske građe, je dokazala praksom da je ova teorija u pravu; a osobine Radijuma su oterale Staru Gardu sa bedema na kome se viorila zastava suštinske heterogenosti elemenata. Učenja o Evoluciji su alhemijsku i monističku teoriju materije uskladila sa našim shvatanjem života; pad zida između životinjskog i biljnog carstva uzdrmao je i onaj koji ih deli od carstva minerala.

Ali, iako je napredni hemičar mogao da prizna mogućnost preobražavanja olova u zlato, on nije mogao da zamisli to zlato drugačije nego kao metal iste vrste prirode kao i olovo od koga je napravljeno. Da to zlato treba da poseduje moć umnožavanja, ili da bude ferment drugim supstancama, činilo se toliko apsurdnim da se on osećao obaveznim da zaključi da se alhemičar, koji te osobine pripisuje zlatu, mora konačno pozivati ne na Hemiju, već na neke duhovne operacije čija svetost zahteva neki simboličan veo kao što je tajno pismo jezika laboratorije.

MAJSTOR TERION je uveren da će sadašnje svođenje svih slučajeva veštine Magike na jednu jedinu formulu kako osvetliti tako i odbraniti Alhemiju; a istovremeno proširiti hemiju kako bi mogla da obuhvati sve vrste Promena.

Postoji jedan očigledan uslov koji ograničava naše predočene operacije. A taj je da će formula svakog Rada, budući da ima za posledicu izlučivanje i vizualizaciju istine iz svake 'Prve Materije', 'Kamena' ili 'Eliksira' koji su posledica našeg napora, biti čist i savršen Pojedinač prvobitno svojstven izabranoj supstanci i ništa drugo. Najsposobniji baštovan ne može da proizvede ljiljan od divlje ruže; njegove ruže će biti ruže, ma kako on usavršio osobine svog grma.

Ne postoji ovde protivrečnost sa našom prethodnom tezom o konačnom jedinstvu svih supstanci. Istina je da su i Hobs i Nobs modifikacije Pleroma, obojica nestaju u Pleromi kad postignu Samadi. Međutim, oni se međusobno ne mogu zameniti do te mere, budući da su pojedinačne modifikacije, iniciran Hobs nije inicirani Nobs, ništa više nego što trgovac Hobs jeste Nobs kao što 'ekser i šarage obavljaju posao kojim zarađuju svoj hleb.' Naša sposobnost proizvodnje anilinskih boja ne omogućava nam da se lišimo prvobitnog anilina i umesto njega koristimo šećer. Tako je alhemičar govorio: 'Da bi napravio zlato moraš uzeti zlato'. Njihova veština bila je da svaku supstancu usavrše u njenoj pravoj prirodi.

⁹ Vidi kod R.K. Danikana, Novo Znanje, za jednostavno objašnjene nedavnih rezultata.

Nema sumnje, deo tog procesa uključivao je uklanjanje suštine 'Prve Materije' iz homogenosti 'Žabe' baš kao što inicijacija istrajava na poništavanju jedinke u Bezličnoj Beskonačnosti Postojanja da bi se ponovo pojavila kao manje zbunjen i iskrivljen Lik Istine o Sebi. To je garancija da nije zagađen stranim elementima. 'Eliksir' mora posedovati aktivnost 'rastuće' supstance, baš kao 'rastući' vodonik u spoju sa arsenikom (u 'Maršovom opitu') kada je uobičajena osobina gasa nepokretnost. Kiseonik zasićen natrijumom ili razređen ugljenikom neće napadati zapaljive materije žestinom svojstvenom čistom gasu.

Ovu tezu možemo sažeti ako kažemo da **Alhemija uključuje onoliko mogućih operacija koliko ima prvobitnih ideja svojstvenih prirodi.**

Alhemija se služi sličnim zazivanjem u svom izboru odgovarajućih materijalnih osnova za manifestaciju Volje; ali se razlikuje po postupku lišenom personifikacije ili uplitanja stranih ravni.¹⁰ To se može bliže uporediti sa Inicijacijom, budući da delotvoran elemenat Proizvoda jeste suština sopstvene prirode i svojstvena je njoj. Rad se slično sastoji u odvajanju proizvoda od svih dodataka.

Baš kao što iskušenik, na pragu Inicijacije, ustanovi da su ga spopali 'kompleksi' koji su ga pokvarili, a njihovo izbijanje na videlo ga muči, dok ga njegovo očajničko opiranje njihovom odstranjivanju baca na takve muke da se čini (i njemu i drugima) da se od plemenitog i poštenog čoveka pretvorio u neopisivu vucibatinu; tako se i 'Prva Materija' pokvari i pocrni kad alhemičar razbije njene ugruške nečistoće.

Učenik može za sebe da izradi različita odgovarajuća poređenja i da otkrije 'Crnog Zmaja', 'Zelenog Lava', 'Mesečevu Vodu', 'Gavranovu Glavu' i tako dalje. Uputstva data gore trebalo bi da budu dovoljna za sve one koji poseduju sklonosti za alhemijska istraživanja.

Samo još jedno razmišljanje se čini neophodnim; naime, Pričest, kojom se ovo poglavlje na odgovarajući način bavi, mora biti shvaćena kao jedan predmet - kao presudan predmet - Veštine Alhemičara.

Čitalac je zapazio, možda sa čuđenjem, da MAJSTOR TERION opisuje nekoliko vrsta Pričesti. Razlog je naveden gore; ne postoji supstanca koja nije pogodna da posluži kao element u svakoj Svetoj tajni; takođe, svaka duhovna Molitva bi trebalo da poseduje svoj lični oblik Mise i prema tome sopstvenu 'materia magica'. Krajnje je nenaučno shvatati 'Boga' kao univerzalnu homogenost i koristiti isto sredstvo za produžavanje života i za začaravanje stoke. Ne priziva se 'Elektricitet' nepromišljeno da bi se osvetlila nečija kuća i pokrenula kočija; radi se sa odmerenom primenom moći da bi se inteligentno analitički shvatili uslovi za svaki zaseban slučaj.

Postoji Pričest za svaku Molitvu koja nam može biti potrebna; moramo razumeti suštinske osobine svakog slučaja, izabrati odgovarajuće Elemente i pronaći pravilne procese.

Što se tiče klasičnog problema Alhemije: Čaranje Metala mora biti suština iste supstance koja služi da se odredi građa (ili stopa vibracije) manifestacije sadržane u karakterističnim osobinama metala. To ne mora nužno biti hemijska supstanca u uobičajenom smislu reči.

Eliksir života će se nalik tome sastojati od živih organizama sposobnih da rastu na račun svog okruženja; i takve prirode da je njihova 'prava Volja' takva da navede okruženje da služi kao njegovo oruđe izražavanja u fizičkom svetu ljudskog života.

¹⁰ Neki alhemičari mogu prigovoriti ovoj izjavi. Ja radije ne bih davao konačno mišljenje o ovom pitanju.

Opšta Čarolija biće menstruum takve finoće da će biti u stanju da proдре kroz svaku materiju i preobrazi je u smislu sopstvene sklonosti, a istovremeno takve nepristrasne čistote da može da prihvati savršeno utisak Volje Alhemičara. Supstanca, pravilno pripremljena i pravilno napunjena, sposobna je da izvede sve što je fizički izvodljivo u okviru odnosa svog zamaha prema nepokretnosti predmeta na koji se primenjuje.

U zaključku se može primetiti da u ophođenju sa oblicima Materija - Pokret, tako finim kao takvim, nije dovoljno preći Pons Aginorum intelektualnog znanja.

MAJSTOR TERION se dugo godina držao svoje teorije o ovim Moćima, ali Njegova praksa još uvek napreduje ka savršenstu. Čak nije sve ni u delotvornoj primeni; postoji potreba da se bude razborit u postupku i okretan u upravljanju proizvodom. On ne izvodi slučajna čuda, već primenjuje Svoju nauku i sposobnost u saglasnosti sa zakonima prirode.

O CRNOJ MAGIJI O GLAVNIM VRSTAMA OPERACIJA MAGIČKE VEŠTINE I O MOĆIMA SFINGE

I

Kao što je na početku drugog poglavlja rečeno, Jedini Vrhovni Ritual jeste sticanje Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara. To je uzdizanje potpunog čoveka uspravnom pravom linijom.

Svako skretanje sa te linije ima sklonost da preraste u crnu magiju. Svaka druga operacija je crna magija.

U svakoj Pravoj Operaciji uzdizanje se uravnotežava širenjem u ostala tri kraka Krsta. Anđeo odmah daje Adeptu moć nad četiri Velika Kneza i njihovim slugama.¹

Ukoliko je magičaru potrebno da izvede ne ovu već neku drugu operaciju, to je dopušteno samo u slučaju ako je ona nužan preduslov za Taj Jedan Rad.

Postoje, međutim, mnogi tonovi sivog. Nije svaki magičar dobro naoružan teorijom. Možda će neko takav prizivati Jupitera sa željom da isceli druge od fizičkih oboljenja. Ova je vrsta bezopasna,² ili gotovo bezopasna.

Ona nije zla po sebi. Ona se zasniva na grešci u razumevanju. **Dok se ne izvede Veliko Delo bila bi drskost od magičara da se pretvara da razume svemir i propisuje njegovu politiku. Samo Majstor Hrama može reći da li je neki dati čin prestup.** 'Pogubiti to nevino dete?' (čujem nezalice gde kažu) 'Kakav užas!' 'Oh!' Odgovara znalac koji predviđa budućnost, 'ali to dete će postati Neron Požurite da ga zadavite!'

Iznad njih postoji treći koji zna da je Neron bio isto tako neophodan kao i Julije Cezar.

Majstor Hrama se prema tome ne meša u obrazac stvari, izuzev u onoj meri u kojoj se bavi Radom za koji je poslat da obavi. Zašto bi on trebalo da se bori protiv hapšenja, proterivanja, smrti? To je samo deo igre u kojoj je on pion. 'Bilo je nužno za Sina Čovečijeg da trpi i da uđe u Njegovu slavu.'

¹ Vidi Knjigu Svete Magije Abramelina Maga.

² Uprkos tome, postoji opšta primedba na podelu kanala Inicijacije ka Moru Postignuća na jarke za navodnjavanje polja materijalnih prednosti. Loš je posao kad se vredna para daje za nepostojan proizvod; kao što je brak zbog novca ili prodavanje poetskog nadahnuća političkim ciljevima. Obrnut proces, mada mu se može jednako prigovoriti kao zagađivanju čistote ravni, bar je za poštovanje zbog svoje plemenitosti. Asketa u Tebi ili Trapističkom Manastiru beskrajno je vredniji od bostonskog ili losanđeleskog džogera i uspešnog trgovca, budući da prvi nudi prolazno đubre da bi stekao večno bogatstvo, dok drugi vrednuje duhovnu supstancu samo kao nešto što mu omogućava da stekne bolju fizičku kondiciju i čvršće prigrli dolare.

Majstor Hrama daleko je od čoveka u kome se On manifestovao tako da sve ove stvari za Njega nemaju nikakav značaj. Za Njegov Rad može biti od važnosti da neki čovek sedne na presto ili da bude obešen. U takvom slučaju On obaveštava svog Magičara koji primenjuje moć koja mu je poverena i stvari se prema tome razvijaju. Ipak, sve se događa prirodno i iz nužnosti i kako se čini bez ijedne Njegove reči.

Niti će tek Majstor Hrama, po pravilu, dopustiti sebi da utiče na Svemir, izuzev kao sluga sopstvene sudbine. Samo Mag, On koji ima stepen iznad toga, koji je dosegao Hokmah, Mudrost, usuđuje se da radi. On se mora usuditi da radi, iako je to Njemu strano. Ali, On mora da preuzme Prokletstvo Svog stepena, kao što je zapisano u Knjizi Maga.³

Postoje naravno potpuno crni oblici magije. Za Njega koji nije dao svaku kap svoje krvi peharu BABALON svaka magijska moć je opasna. Postoje čak i gori i izopačeniji oblici, stvari same po sebi crne. Takvo je korišćenje duhovne sile za materijalne ciljeve. Hrišćanski Naučnici, Mentalni Iscelitelji, Profesionalni Prorice, Lekari i slični, svi su oni *ipso facto* Crni Magovi.

Oni menjaju zlato za izmet. Oni prodaju svoje uzvišene moći za grubu i privremenu dobit.

Krajnje nepoznavanje Magike je njihovo osnovno obeležje, to nije izvinjenje, čak i kada bi Priroda prihvatala izvinjenja, što ona ne čini. Ukoliko popijete greškom otrov umesto vina, vaša 'greška' vam neće spasiti život.

Ispod ovog u jednom smislu, pa ipak, daleko iznad toga u drugom smislu, su Braća Staze Leve Ruke.⁴ To su oni koji 'sami sebe učutkavaju' koji odbijaju da daju svoju krv Peharu, oni koji su zgazili Ljubav u Trci za samim uzdizanjem.

Do stepena Oslobođenog Adepta oni su na istoj stazi kao i Belo Bratstvo; budući da dok se taj stepen ne postigne, cilj se ne otkriva. Posle su samo jarci, usamljeni skakači, gospodari planina, odvojeni od stada ščućurenih za dolinu vezanih ovaca. Zatim će oni koji su dobro naučili lekcije Staze, biti spremni da budu raskomadani, da daju svoj život za Dete Bezdana koje jeste - i nije - oni sami.

Drugi, ponosni u svom purpuru, odbijaju. Oni sebi prave lažnu krunu od Užasa Bezdana, oni postavljaju Raspršenog Horonzona na svoje čelo; oblače se u otrovne odežde Oblika; oni se učutkavaju; i kada se iscrpi sila koja ih je učinila onim što jesu, njihove jake kule se ruše, oni postaju Gutači Gnojila na Dan Budi-sa-nama, a njihove poderotine rasute u Bezdanu su izgubljene.

³ The Equinox I. VII, 5-9. (Vidi takođe stranu 487.)

⁴ Vidi Liber 418 i dobro prouči ono posvećeno ovom pitanju. The Equinox, I.V. Dodatak.

To nije slučaj sa Majstorima Hrama koji sede kao gomile prašine u Gradu Piramida očekujući Veliki Plamen koji će konzumirati tu prašinu i pretvoriti je u pepeo. Jer krv koju su predali čuva se u Peharu Gospe BABALON, moćna je čarolija koja će probuditi Drevnog Sve-Oca i iskupiti Devicu Sveta od njene nevinosti.

II

Pre nego napustimo predmet Crne Magije možemo se površno dotaći pitanja Paktova sa Đavolom.

Đavo ne postoji. To je lažno ime koje su izmislila Crna Braća da bi ulila Jedinstvo u svoju neznalačku rastočenu zbrku. Đavo koji poseduje jedinstvo bio bi Bog.⁵

Rekao je Čarobnjak Jure da **da bi se zazvao Đavo dovoljno je pozvati ga svom svojom voljom.**

To je opšta magijska istina i važi za svako biće isto koliko i za Đavola. Budući da je celokupna volja svakog čoveka stvarnost celokupne volje Svemir.

Uvek je, međutim, jednostavno dozvati demone, jer vas oni stalno zovu, a vi samo treba da sedite na njihovu ravan i pobratimite se sa njima. Oni će vas tad zabave radi rastrgnuti na komade. Ne odjednom; oni će sačekati dok potpuno ne prekinete vezu između vas i vašeg Svetog Anđela Čuvara pre nego navale, izuzev ako u poslednjem trenutku ne pobegnute.

Antun od Padove i (u naše vreme) 'Mekgregor' Maters su primer takvih žrtvi.

Uprkos tome, svaki magičar mora odlučno da proširuje svoje carstvo do dobina pakla. 'Moji adepti stoje uspravno, sa glavama iznad nebesa, sa nogama ispod pakla.'⁶

Iz tog razloga magičar koji izvodi Operaciju 'Svete Magije Maga Abramelina' neposredno posle sticanja Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara mora zazvati Četiri Velika Kneza Zla Sveta.

Pokornost i vera u Njega koji je živio i pobedio, koji je vladao iznad vaših palata kao Ravnoteža Pravednosti i Istine, je vaša obaveza prema svom Svetom Anđelu Čuvaru i obaveza demonskog sveta prema vama.

Te sile 'zle' prirode su divlje zveri; one moraju biti ukroćene, naviknute na sedlo i uzde; one će vas nositi dobro. Ne postoji ništa nekorisno u Svemiru: ne zamotavajte svoju Nadarenost u pelene zato što je to samo 'prljav novac'!

⁵ 'Đavo' je istorijski Bog onih ljudi koji se nekome ne dopadaju. To je dovelo do velike zbrke u poimanju pa je ZVER 666 radije ostavljao imena onakvim kakva jesu i jednostavno proglasio da je Aivas - solarno-falički-hermetički 'Lucifer' Njegov Sveti Anđeo Čuvar i 'Đavo' SATANA ili HADIT naše posebne jedinice Zvezdane Vasione. Ova zmija, SATANA, nije neprijatelj čoveka, već Onaj ko je napravio Bogove naše rase, spoznajući Dobro i Zlo; On je naložio 'Upoznaj Sebe' i podučavao inicijaciju. On je 'Đavo' Totove Knjige, a Njegov znak je BAPHOMET, Hermafrodit koji je hijeroglif arkane savršenstva. Broj Njegovog ATU je XV, što je Jod He, Monogram Večnog, Otac jedinstven sa Majkom, Devičansko Seme jedinstveno sa sve-sadržavajućim Prostorom. On je Život i Ljubav. Štaviše, njegovo slovo je Ajin, Oko; on je Svetlo a njegov zodijački lik je Jarac, jarac koji skače, čija je osobina Sloboda. (Obratite pažnju da je 'Jehova' Jevreja etimološki povezan sa tim. Klasičan primer ovakvih protivrečnosti, protivrečnost koja je dovela do tako razarajućih nesporazuma, jeste ona između NU i HAD, Severa i Juga, Isusa i Jovana. Predmet je suviše mutan i složen da bi se ovde razmatrao do pojedinosti. Učenik bi trebalo da pogleda spise ser R. Pejn Najta, General Forlonga, Gerlad Maseja, Fabre d'Oliveta; itd. otd. za podatke na kojima se ova razmatranja konačno zasnivaju.

⁶ Liber XC, stih 40. Vidi The Equinox I. VI.

Što se tiče Paktova, oni su retko zakoniti. Ne bi trebalo postići nagodbu. Magika nije trgovina, nikakvo cenjkanje nije potrebno. Savladajte sve, ali budite širokogradi prema svojim slugama onda kad su se bezuslovno pokorili.

Postoji i pitanje saveza sa različitim Silama. Oni su retko kad dopušteni.⁷ Nijedna Sila koja nije po sebi mikrokosmos - a čak i arhanđeli retko kad dostižu to središte ravnoteže - nije spreman da se druži na ravnoj nozi sa čovekom. Prava studija čovečantsva je Bog; Njime se treba baviti i samo Njime. Neki magičari su najmiliji legije duhova za neke posebne svrhe; ali to se uvek pokazalo kao ozbiljna greška. Celokupna ideja o razmeni je strana magiki. Dostojanstvo magičara zabranjuje pogodbe. 'Zemlja je Gospodnja i obilje na njoj.'

III

Operacije Magičke vrste se teško mogu razvrstati, budući da se utapaju jedna u drugu posedujući suštinsko jedinstvo načina i posledice. Možemo spomenuti:

1. Operacije kao što je zazivanje u kojima se živi duh izvodi iz mrtve materije.
2. Posvećivanje amajlije gde se živi duh vezuje za 'mrtvu' materiju i oživljava je.
3. Radovi proricanja gde se pokušava da živi duh kontroliše operacije ruke i mozga Magičara. Ovi radovi su krajnje opasni i treba da ih koriste samo napredni magičari, pa i tada sa velikim oprezom.
4. Radovi opčinjavanja, kao što su operacije nevidljivosti i preobražavanja vidljivog oblika dotične osobe ili stvari. To se uglavnom najčešće sastoji od odvlačenja pažnje ili remećenja prosuđivanja osobe koja se želi zavarati. Postoje, međutim, 'pravi' preobražaji samog adepta koji su veoma korisni. Načine potražite u Knjizi Mrtvih. Preuzimanje Božanskih Oblika može se izvesti do tačke stvarnog preobražaja.
5. Radovi Ljubavi i Mržnje, koji se takođe izvode (po pravilu) opčinjavanjem. Ovi radovi su suviše laki, a retko korisni. Oni imaju odvratno svojstvo da se vrate magičaru.
6. Radovi razaranja, koji se mogu obaviti na mnogo različitih načina. Neko može opčiniti i vezati za svoju volju osobu koja sama poseduje pravu moć da uništi. Neko se može poslužiti duhovima ili amajlijama. Moćniji magičari zadnjih nekoliko vekova koristili su knjige.

Za lične stvari ovi su radovi, ukoliko su potrebni, veoma laki. Adept poznat MAJSTORU TERIONU smatrao je jednom nužnim da pogubi Kirku koja je začarala bratstvo. On je samo otišao do vrata njene sobe i nacrtao

⁷ Uprkos svemu, postoje izvesna tela duhovnih bića u čijim redovima nema samo anđeoskih sila već i elementala, čak i demona, koji su stekli takvo Pravo Razumevanje Svemira da su se predali cilju da postanu Mikrokosmos, a shvatili su da je njihovo najbolje sredstvo za ostvarenje toga cilja ako se posvete služenju pravim interesima čovečanstva. Udruženja duhovnih sila organizovanih na tim načelima raspolagali su ogromnim resursima. Magičar koji se sam zakleo na služenje čovečanstvu može računati na svesrdnu pomoć ovih Redova. Njihova iskrenost se uvek može proveriti ako se stave na probu prihvatanja Zakona Teleme. Svako ko poriče 'Čini što ti je Volja i to neka bude Sav Zakon' priznaje da se još uvek drži sukoba sa vlastitom prirodom; On nije; i ne želi da bude pravi on. *A fortiori* on će vam dokazati da je lažan.

Astralno T⁸ ('tratitore' i simbol Saturna) astralnim bodežom. U roku od 48 sati ona se ubila.⁹

7. Radovi stvaranja i rastakanja i viša prizivanja. Postoje takođe na stotine drugih operacija;¹⁰ za dobijanje željenih predmeta - zlata, knjiga, žena i slično; za otvaranje zaključanih vrata, za otkrivanje blaga; za plivanje pod vodom; za naoružane ljude pod vlastitom komandom - itd. Sve to je zapravo samo pitanje pojedinosti. Adeptus Major će lako shvatiti kako da ih izvede ukoliko je potrebno.¹¹

Trebalo bi dodati da se sve ove stvari događaju 'prirodno'.¹² Izvedite operaciju za dobijanje Zlata - vaš bogat ujak umire i ostavlja vam svoj novac; za knjigu - videćete željenu knjigu u katalogu istog dana, iako ste uzaludno davali oglase već godinu dana; za ženu - ali, ako ste naterali duhove da vam donesu dovoljno zlata, ova operacija će postati suvišna.¹³

Mora se još zabeležiti da je korišćenje bilo koje od ovih moći apsolutna Crna Magija ukoliko se taj predmet može steći na drugi način. Ako se vaše dete davi, morate skočiti i pokušati da ga spasete; neće biti dovoljno da Prizovete Vodene vile.

Nije zakonito ni da se u svim okolnostima prizivaju te Vodene vile čak i kad je slučaj beznadežan, možda je potrebno vama i tom detetu da ono umre. Oslobođeni Adept na pravom putu neće ovde napraviti grešku - Adept Major će vrlo verovatno učiniti tako. Potpuno razumevanje ove knjige naoružaće adepte svih stepenova protiv nepovoljnih ozbiljnih uzgrednih grešaka.

IV

Vraćanje je dovoljno značajno da zahteva poseban odeljak.

⁸ T je slovo dodeljeno Saturnu.

⁹ Kao što je gore, u drugom kontekstu, objašnjeno, onaj koji 'uništi' neko biće mora da prihvati kao deo sebe sve sa tim povezane odgovornosti. Adept o kome je ovde reč, bio je zato obavezan da se sjedini sa duhom elemenatala te devojke - ona nije bila ljudsko biće, materica zvezde, već razvijeni planetarni demon - u svom magičkom vozilu, čija je nepromišljena ambicija ulovila telo izvan njegovih mogućnosti da njime zapoveda. Pri tom on je obećao da će sve iznenadno stečene osobine - strastvenost, mušičavost, naglost, nerazumnost, sebičnost, kratkovidost, putenost, prevrtljivost ludo i očajnički podrediti svojoj Pravoj Volji; da ih ukroti, uskladi i primeni u Velikom Delu pod pretnjom kazne da ga rastrgnu divlji konji koje je čvrsto vezao za svoje telo činom 'uništavanja' njihove nezavisne svesti i kontrole njihovih izabranih vozila. Vidi Njegove Magičke Zabeleške An XX, ☉ u ♄ i dalje (Jesen 1924).

¹⁰ Primeri Rituala za ovakvih nekoliko svrha dati su u The Equinox.

¹¹ Pouka: postanite Adeptus Major!

¹² Vrednost dokaza da su naše operacije uticale na tok događanja treba samo procenjivati primenjujući Zakon verovatnoće. MAJSTOR TERION ne bi prihvatio nijedan slučaj kao uverljiv, bez obzira koliko može biti neverovatno. Čovek može jednom tačno pogoditi u deset miliona pokušaja; ne manje od jedanom u tri. Ukoliko neko uzme oblutak, izgledi su bili beskrajno veliki protiv tog određenog oblutka; ipak, bez obzira koji je bio izabran, ista prilika se 'ukazala'. Potreban je niz prethodno neverovatnih događaja da se zaključi da je taj uzorak na delu, da su opažene promene uzročno povezane, ne uzročno proizvedene. Predviđanje događaja je dalji dokaz da su oni pod uticajem volje. Prema tome, svaki čovek može slučajno da pogodi deset kugli u bilijaru, ili čak da pobedi sa nekoliko poteza. Međutim, slučaj se ne može ubrojiti u uspeh, pa čak i umeren, ako traje duži period vremena. Sposobnost Stručnjaka da 'najavi svoju igru' manifestuje poznavanje odnosa između uzroka i posledice koja potvrđuje svedočenje o njegovoj empirijskoj sposobnosti pa njegov uspeh nije slučaj i koincidencija.

¹³ Ova cinična izjava je apsurd Crne Magije.

Ono je opravdano u nekim izuzetnim slučajevima. Ako pretpostavimo da magičar nije uspeo da stekne pristup živim učiteljima, ili mu je potrebno neko posebno znanje za koje on ima razloga da veruje da je umrlo sa nekim učiteljem iz prošlosti, može biti od koristi da prizove njegove 'seni', ili da to znanje pročita u 'Akaše zapisima' njegovog uma.¹⁴

Ako to treba učiniti onda to mora biti učinjeno ispravno veoma slično zazivanju Apolonija iz Tijane koje je izveo Elifas Levi.¹⁵

Najveći oprez se mora preduzeti da bi se sprečilo lažno predstavljanje 'seni'. Lako je, naravno, ali retko kad preporučljivo, zaizvati seni samoubice ili nekog nasilno pogubljenog ili naprasno umrlog. Od kakve je koristi takva operacija, izuzev da zadovolji znatiželju ili taštinu?

Mora se dodati reč o spiritizmu, koja je neka vrsta nekritičkog vraćanja - nekome će možda biti draža reč nekrofilija - od strane amatera. Oni postaju savršeno pasivni i tako daleko od primene svakog načina zaštite, namerno pozivaju sve i svakakve duhove, demone, ljuštore mrtvih, sve izlučevine i prljavštine zemlje i pakla, da izliju svoju sluz na njih. Taj poziv se rado prihvata ukoliko neki čisti čovek nije prisutan sa aurom dovoljno dobrom da zastraši te neugodne žitelje pakla.

Nikad nije došlo do spiritističke manifestacije u prisustvu čak i BRATA PERDURABA; a koliko je to tek manje moguće u prisustvu MAJSTORA TERIONA!¹⁶

Od svih stvorenja koja je On ikad sreo, najpoznatiji engleski spiritista (novinar i pacifista slave koja prelazi evropske granice)¹⁷ imao je najprljaviji um i najneugodnija usta. On će prekinuti svaki razgovor da bi izrekao neku glupu prostačku priču i teško da bi mogao da shvati bilo kakvo društvo okupljeno oko bilo kog drugog razloga osim 'faličke orgije', ma šta se pod tim podrazumevalo. Potpuno nesposoban da se zadrži na jednom predmetu, on bi razgovor stalno navodio na jedan jedini predmet o kome on stvarno razmišlja - seks i seksualne perversije i seks i seks i opet seks.

To je bio vidljiv rezultat njegovog spiritizma. Svi spiritisti su više manje slično bolesni. Oni se osećaju na prljavštinu čak sa druge strane ulice; njihove aure su odrpane, blatnjave i smrdljive; oni propuštaju sluz trulećih leševa.

¹⁴ Jedini umovi koji mogu biti od koristi Magičaru pripadaju Adeptima koji su se zarekli da će se inkarnirati u kratkim intervalima, a najbolnji elementi takvih umova vezani su u 'Podsvesnom Sopstvu' Adepta i nisu prepušteni da lutaju dokoni po Astralnoj Ravni. Stoga će biti mnogo korisnije da se pokuša sa uspostavljanjem veze sa 'Mrtvim Učiteljem' u njegovom sadašnjem avataru. Štaviše, Adepti su na mukama da zabeleže svoja učenja u knjigama, spomenicima ili slikama i postave duhovne čuvaru da čuvaju takvu baštinu kroz generacije. Uvek kad se ta učenja unište ili izgube, razlog je obično to da je sam Adept procenio da je njihova vrednost iščezla te povlači sile koje su ih čuvala. Zato se učeniku preporučuje da se snađe; njemu dostupne izvore informacija verovatno su odabrali Nadzornici Čovečantsva sa uvidom u njegove prave potrebe. Čovek mora naučiti da veruje svom Svetom Anđelu Čuvaru da će on svojim umećem oblikovati okolnosti. Ako biva upijen zanosom svoje težnje ka Njemu, za kratko će zaista vreme iskustva probuditi izvesnost uverenja da su Njegov rad i Njegov način večno prikladni njegovim potrebama.

¹⁵ Vidi Dogma i Ritual Visoke Magije; Ritual XIII poglavlje.

¹⁶ Čak i u prvim Incijacijama obezbedite zaštitu, uporedite strah koji je osetio D.D.Hjum za Elifasa Levija. Vidi The Equinox I.X, Ključ Misterija od Elifasa Levija.

¹⁷ V.T.Stid. To je verovatno netačan zaključak o Stidu.

Nijedan spiritista, jednom kad je u potpunosti zapleten u sentimentalnost i Frojdovske utvare straha, nije sposoban da usredsredi misao, da volju učini postojanom, ili da bude moralna ličnost. Lišen svake iskre božanske svetlosti što je bilo njegovo prirodno pravo, on je molitva pred smrt stravičnim stanovnicima groba, nesretnik, nalik hipnotisanom i živom lešu Poovog Gospodina Valdemara, 'gotovo žitka masa ogavne, gnusne truleži.'

Učeniku Svete Magike se najozbiljnije skreće pažnja da ne učestvuje u ovakvim seansama ili čak dopusti sebi da im prisustvuje.

One su zarazne kao sifilis, samo što su smrtonosnije i ogavnije. **Sve dok vaša aura nije dovoljno jaka da spreči svaku manifestaciju odvratnih larvi koje su zauzele svoje stanovište u njima, klonite ih se, budući da vam nisu potrebni puki gubavci!**¹⁸

V

O moćima Sfinge mnogo se pisalo.¹⁹ Mudro je što su one bile na prvom mestu pravih magičkih uputstava. Čak i početnik uvek može da odvergla ono što treba da zna, da se usudi da hoće i ostane da čuti. Teško je pisati o ovom predmetu, budući da su moći zaista opsežne, a njihovo međusobno prožimanje postaje sve očitije što se čovek više udubljuje u predmet.

Međutim, postoji opšte načelo koje izgleda vredno da se ovde posebno naglasi. Ove četiri moći su tako složene, zato što su moći Sfinge, što znači, one su funkcije jednog organizma. Dakle, oni koji shvataju rast organizma svesni su da evolucija zavisi od prilagođavanja okruženju. Ako životinju koja ne ume da pliva neko povremeno baca u vodu, ona možda da se spase nekim sretnim slučajem; međutim ako se stalno baca u vodu, ona će se udaviti pre ili kasnije ukoliko ne nauči da pliva. Organizmi koji su do izvesne granice fleksibilni, brzo se prilagođavaju novom okruženju, pod uslovom da promena nije tako nagla da uništi tu fleksibilnost. Dakle, promena u okruženju uključuje ponovljeno sticanje novih okolnosti i, ako hoćete da se prilagodite bilo kojem nizu uslova, najbolje što možete da uradite jeste da se oprezno i postojano šmestite u njihovom okruženju. To je temelj svakog obrazovanja.

Staromodni pedagozi nisu bili svi tako glupi kako bi neki savremeni nastavnici hteli da mi mislimo. Načelo sistema bilo je da se na mozak izvrši udar nizom stalno ponavljanih udara dok prva reakcija ne postane normalna za organizam.

U ovoj osnovnoj vežbi uma nije poželjno koristiti ideje koje izazivaju zanimanje, ili mogu kasnije poslužiti kao oružje. Mnogo je bolje prinuditi um da se zaposli duboko usađenim idejama koje ne znače mnogo detetu, jer vi ne pokušavate da uzbudite mozak, već da ga obučite. **Iz tog razloga svi najbolji umovi se obučavaju uvodnim studijama klasike i matematike.**

¹⁸ Javlja se u izvesnim retkim slučajevima da u veoma neobičnom stepenu lična čistota udružena sa integritetom i silom ličnosti obezbeđuje čak i neznali izvesnu odbranu, i privlači u tvoju auru samo inteligentne i dobronamerne entitete. Takve ličnosti možda mogu upražnjavati spiritizam bez očigledno loših rezultata, a čak i sa dobrim rezultatima, u okviru granica. Ali, takvim izuzecima nije mudro obesnažiti opšte pravilo, niti na bilo koji način mogu da služe kao dokazi protiv magičke teorije iznete gore sa tako blagim nagovorom.

¹⁹ Liber CXI (Alef) se ovim predmetom bavi sa dubokom i sve-obuhvatnom mudrošću.

Isto načelo važi i za obuku tela. Osobina prvih vežbi trebalo bi da bude da uopšteno vežbaju mišiće za izvođenje bilo kog posla, a ne da ih vežbaju za neku posebnu vrstu rada, usredsređivanje koje bi mišiće onespособilo za druge zadatke lišavajući ih fleksibilnosti koja je prvi uslov života.²⁰

Ovo načelo je od strahovitog značaja u Magici i meditaciji. Poptuno je beskorisno učiti ljude da izvode magičke operacije, kad se može dogoditi da takve magičke operacije, kad oni nauče da ih izvode, nisu u saglasnosti sa njihovom Voljom. Ono što treba učiniti jeste naučiti Iskušenika strogoj rutini elemenata Kraljevske Veštine.

Što se tiče misticizma, tehnika je krajnje jednostavna i vrlo jednostavno opisana u I Delu Knjige 4. **Ne može se dovoljno naglasiti da ma koliki bio uspeh u misticizmu, on nije nadoknada za mlitav odnos prema tehnici. Može doći vreme kad sam Samadi ne bude deo onoga čime se mistika bavi. Ali, ličnost koju razvija prvobitna obuka ostaje dobitak.** Drugim rečima, ko je kod sebe razvio prvoklasan mozak sposoban na fleksibilnost i jeste nadležan da se pozabavi bilo kojim problemom, dok onaj koji se samo specijalizovao i dostigao punu formu, ne može više da se prilagodi i podesi prema novim uslovima.

Načelo je prilično uopšteno. Vi ne uvežbavate violinistu da svira Betovenov koncert; vi ga uvežbavate da svira svaki shvatljiv red nota sa savršenom lakoćom, dok ga vi godinama i godinama uvežbavate na najjednoličniji mogući način pre nego mu dopustite da izađe na pozornicu. Vi od njega pravite oruđe savršeno sposobno da se prilagodi svakom muzičkom problemu koji bi mogao da iskrсне pred njega. Ova tehnika Joge najvažnija je pojedinost svekolikog našeg rada. MAJSTOR TERION je donekle kriv što je ovu tehniku predstavljao kao vrednu jedino zato što vodi do velikih nagrada, kao što je Samadi. Bio bi mudriji da je zasnivao Svoje učenje isključivo na temeljima evolucije. On je verovatno mislio na reči pesnika:

'Vi mašete šargarepom ispred njenog nosa,
I ona ide gde god i šargarepa.'

Jer, konačno, ne može se objasniti nužnost učenja Latinskog bilo imbecilnoj deci bilo glupom prosvetnom radniku; jer, budući da nisu učili latinski, oni nisu razvili mozak da uči bilo šta.

Hindusi koji su uočili ovu teškoću usvojili su po tom pitanju prostup Boga-Svemogućeg. Ako odete kod učitelja Hindusa, on će se prema vama odnositi kao da ste niži od crva. Vi morate da radite ovo, i morate da radite ono i nije vam dozvoljeno da znate zašto to radite.²¹

Posle niza godina iskustva u podučavanju MAJSTOR TERION nije uopšte ubeden da to nije ispravan pristup. Kad ljudi počnu da dokazuju stvari umesto da ih rade, oni postaju apsolutno nemogući. Njihovi umovi počinju da vrte stalno oko toga i oni izađu na ista vrata na koja su ušli. Oni ostaju okrutni, brbljivi i nerazumni.

²⁰ Neki oblici vežbi izuzeti su iz ovih primedbi. Planinarenje, posebno, trenira svaki mišić na beskrajno različite načine. Ono, štaviše, primorava učenika da se koristi svojim rasuđivanjem, da se oslanja na sebe, da razvija spretnost i da zavisi od sopstvene osobenosti u rešavanju svakog novog problema koji mu se postavi. Ovo načelo se može proširiti na sve oblasti obrazovanja dece. Ona bi trebalo da budu upoznata sa svim vrstama istina kao i da im bude dopušteno da o svemu iznose sopstvena razmišljanja i reakcije na to, bez i najmanjeg pokušaja da se utiče na njihovo prosuđivanje. Učenici magike bi trebalo da se vežbaju na sličnim osnovama. Njih bi prvo trebalo pustiti da rade sami, da nepristrasno pokriju celo područje, da izmišljaju sopstvene eksperimente i izvlače sopstvene zaključke.

²¹ To ne protivreči planu 'idi-kako-ti-drage, iznetom u prethodnoj belešci. Autokratski Adept je kao učitelj zaista blagoslov, ne zato što je On u stanju da vodi učenika 'pravilno' na stazi koja je odgovarajuća njegovoj ličnosti, već zato što može da prinudi početnika da naporno obavlja najzamorniji rad i tako stekne svestrane sposobnosti, pa da ga spreči da izvlači šljivu koja mu se dopadne iz Pite Znanja i razboli se pretovaren slatkisima i zanemari uravnoteženi obrok zdrave ishrane.

Tehnika Magike je jednako važna kao i ona misticizma, ali ovde imamo mnogo teži problem, budući da prvobitna jedinica Magike, Telo Svetla, već jeste nešto strano običnoj osobi. Uprkos tome, ovo telo se mora razvijati i obučavati istom strogom disciplinom kao i mozak u slučaju misticizam. Suština tehnike Magike jeste u razvijanju Tela Svetla, koje se mora proširiti kako bi obuhvatilo sve članove organizma, a zapravo kosmos.

U najvažnije vežbe spadaju:

1. Učvršćivanje Svetlosnog Tela stalnim korišćenjem rituala, poprimanjem Božanskih oblika i pravilnom upotrebom Euharistije.
2. Pročišćenje, posvećenje i uzbuđivanje Tela korišćenjem rituala prizivanja.
3. Vaspitavanje toga Tela pomoću vežbi. Ono mora da nauči da otputuje na sve ravni; da uništi sve prepreke koje bi mu se mogle naći na putu. To iskustvo mora da bude što je moguće sistematičnije i pravilnije, jer nema nikakve koristi ako se putuje samo u sfere Jupitera i Venere, pa čak ni istraživanje 30 Etira, ukoliko se zanemare neinteresantna područja.²²

Cilj je da se stekne Telo koje je u stanju da izvrši bilo koji zadatak koji se može staviti pred njega. Ne sme da se odabira posebna vrsta iskustva koja odgovara nečijoj trenutnoj želji. Mora da se prođe strpljivo kroz sve moguće prolaze.

BRAT PERDURABO je bio nesretan što nije imao magičke učitelje koji bi mu objasnili ove stvari. Često ga je obeshrabrivalo upravo to što nije bilo sistematičnosti u radu. S druge strane, imao je sreću da je pronašao Gurua koji ga je uputio u prave principe metode Joge, a On, imajući dovoljno osećaja da shvati univerzalnu primenu ovih principa, bio je u stanju da u izvesnoj meri popravi svoje početne nedostatke.

²² Iskušenik treba uvek da ima na umu da je on Mikrokosmos. "Universum sum et Nihil universi a me alienum puto" ("Univerzum sam i ništa univerzumsko nije mi strano") treba da bude njegov moto. U njegove svakodnevne radove treba da spada putovanje na Astralnu Ravan, a da se sa nje vraća svakom od najsazetijih deonica, Sefirota i Staza. Pošto ovo u potpunosti savlada, i pri tom upozna anđela, koji se zavetovao da će ga štititi i voditi kada god mu to zatreba, treba da otpočne sa novim serijama putovanja kako bi istražio sporedne deonice svake od sfera. Zatim može da vežba Uzdizanje na Ravni iz ovih sfera, stalno kružeći iz jedne u drugu. Kada se sasvim upozna sa različitim metodama sretanja neočekivanih pojava, može da nastavi dalje tako što će da istražuje područja Klifota i Demonskih Sila. Njegov cilj treba da bude da stekne sveobuhvatno poznavanje celokupne Astralne Ravni, sa nepodeljenom ljubavi prema istini radi nje same, upravo kao što dete uči geografiju cele planete, premda nema nameru da bilo kada napusti svoj rodni kraj.

Ali čak i danas, uprkos činjenici da je u svojoj biti daleko više naklonjen Magici, nego misticizmu, on je daleko manje stručan u Magici²³. Trag ovoga se može uočiti čak i u Njegovoj metodi kombinovanja dve grane naše nauke, jer u toj metodi On od koncentracije čini nosioca Krsta Rada. Moguće je da je to greška, verovatni je nedostatak, sigurno je nečistoća misli, a koren toga se može pronaći u Njegovoj prvobitnoj nedisciplinovanosti u odnosu na Magiku.

Ukoliko se čitalac vrati na njegov prikaz astralnih putovanja u Prvom tomu, broj dva, časopisa The Equinox, videće da su ovi eksperimenti veoma čudljivi. Čak i kada je, u Meksiku, došao na ideju da sistematično istraži 30 Etira, odustao je od vizije odmah pošto je ispitao 2 Etir.

Njegov zapis je sasvim drugačiji kada ga je vežbanje 1901. godine sasvim disciplinovalo²⁴.

Na kraju ovog dela knjige, sve što je do sada rečeno moglo bi se sažeti u sledeći zaključak: **Nema ničega što je vredno postignuća izuzev pravilnog razvoja bića Aspiranta i to kroz postojan naučni rad; ne treba da pokušava da potrči, pre nego što nauči da hoda; ne treba da želi da ode negde, pre nego što postane sasvim siguran gde on to zaista želi da ide.**

²³ Raspravljajući o ovim napomenama, na zahtev svojih odanih saradnika, Brat Perdurabo je bio prisiljen da prizna da to baš i nije tako. Istina je da je stekao sva teorijski moguća Mistička Postignuća, dok su njegove Magičke moći delovale neujednačeno i nesavršeno. Uprkos tome, ipak se može dogoditi da je on stigao do granice Mogućeg. Naime, Mistička Postignuća se nikada međusobno ne isključuju; trans Tuge (na primer) nije u suprotnosti sa Vizijom blaženstva, ili "Univerzumskom Šalom". Međutim u Magici, svaka Operacija sprečava njenog izvođača da izvede bilo koju drugu operaciju. To je zato što Zavet svakog Dela vezuje Magičara jednom i zauvek za principe koje taj Zavet obuhvata. Videti Poglavlje XVI. I Deo. Zatim, očigledno je moguće da se postigne suština bilo čega, bez mešanja sa stvarima koje bi mogle da sputavaju jedna drugu. Putovanja preko polja i dolina su veoma često veoma nepraktična.

²⁴ Skorašnja dostignuća su Mu omogućila da ispravi ove uslove, tako da se može smatrati da u ovoj Knjizi (u konačnom obliku za štampu) praktično nema nikakvog ozbiljnijeg nedostatka po ovom pitanju.

PRILOG I

Izvanredne klasične primere Magike čitalac će pronaći u časopisu The Equinox, tom I i to na sledećim mestima:

Broj I. U dodatku ovog broja je obrađena priprema rituala za samoinicijaciju. U ovom dodatku je dat i savršen primer modela magičkog dnevnika, sa stanovišta forme.

Broj II. Na stranicama 244-288 je dato nekoliko rituala Inicijacije.
Stranice 302-317 iznose prikaz izvesnih astralnih vizija.
Stranice 326-332 daju formulu Uzdivanja na Ravni.

Broj III. Na stranicama 151-169 su dati detalji nekih magičkih formula.
Stranice 170-190 predstavljaju savršen primer, klasičnog, starog stila, magičkog rituala za zazivanje duha Merkura.
Stranice 190-197, ritual za posvećenje talismana. Izvanredan primer.
Stranice 198-205, lep primer rituala prizivanja Viših Duhova.
Stranice 208-233, ritual Inicijacije, sa objašnjenjem.
Stranice 269-272, ritual postizanja Znanja i Razgovora sa Svetim Anđelom Čuvarom pomoću formule I.A.O.
Stranice 272-278, ritual pomoću koga čovek može učiniti sebe nevidljivim.

Broj IV. Stranice 43-196, sa oglednim Dnevnici, o mentalnoj obuci podešenoj za Magičara.

Broj V. Dodatak ovom broju predstavlja najsavršeniji postojeći prikaz vizija.
One istražuju najudaljenije odstupnice magijskog univerzuma.

Broj VI. U dodatku je izneto sedam rituala dramskog tipa, kao što je opisano u Poglavlju XIX.
Stranice 29-32, izuzetno važan magički ritual za svakodnevno korišćenje i rad.

Broj VII. Stranice 21-27, klasičan primer prizivanja Merkura; za svakodnevno korišćenje i rad.
Stranice 117-157, primer dramskog rituala u modernom stilu.
Stranice, 229-243, opsežna magička karta univerzuma zasnovana na posebnim principima.
Stranice 372-375, primer sezonskog rituala.
Stranice 376-383, ritual prizivanja Horsa.

Broj VIII. Stranice 99-128, prizivanje elementarnih duhova.

Broj IX. Stranice 117-136, ritual za prizivanje duha Marsa.

Broj X. Stranice 57-79, primer savremenog magičkog rituala u obliku drame, za obeležavanje povratka Proleća.
Stranice 81-90, deo rituala veoma velike vrednosti.

TOM III¹

¹ Deset brojeva II toma The Equinox nisu napisani, niti je nameravano da se objave. Crowley ga označava kao "tom Tišine". Tišina je formula Harpokrata, a Tišina se naizmenično smenjuje sa Govorom, Izlivanjem, formulom Ra-Hoor-Kuita, Blizanačkim aspektom Horsa.

Br.1. Ovaj tom sadrži ogroman broj radova od izuzetnog značaja za svakog ko namerava da proučava magiku.

Obrede iznete u Knjizi laži i Goeciji takođe treba dobro proučiti. Za svakodnevnu upotrebu i rad naročito se preporučuje "Prethodno prizivanje" iz Goecije.

Orfej Alistera Krolija sadrži veliki broj prizivanja u stihovima. Mnoga druga dobra prizivanja mogu se pronaći i u drugim delovima njegovih radova napisanih u stihovima.

Sledi pregled kompletne literature koju je za svoje nastavne programe zvanično propisao A. . A. .

I KURS A. . A. . Opšta literatura

ODELJAK 1. Obavezna literatura koju treba dobro proučiti:

The Equinox. Standardno delo za bibliografski pregled po svim pitanjima okultizma. Enciklopedija Inicijacije.

Sabrani radovi Alistera Krolija. U ovim radovima su sadržane mnoge mistične i magijske tajne, kako one koje su jasno iznete u prozi, tako i one uvijene u Ruho najuzvišenije poezije.

Ji Ćing (Serija S.B.E., Oxford University Press). "Klasika promena"; daje posvećeni kineski sistem Magike.

Tao Te King (Serija S.B.E.) Daje posvećeni kineski sistem Mistike.

Tanhojzer Alistera Krolija. Alegorična drama koja se bavi Napretkom Duše; malo prerađena priča o Tanhojzeru.

Upanišade (Serija S.B.E.). Osnova klasičnog vedantizma, najbolje poznatog oblika hinduskog misticizma.

Bagavad-Gita. Dijalog u kome Krišna, hinduski "Hrist", iznosi sistem Postignuća.

Glas tišine, H. P. Blavatske, sa opširnim komentarom Brata O. M. (Krolija).

Goecija. Najbolji među srednjevekovnim obredima Zazivanja. Sadrži i omiljeno Prizivanje Majstora Teriona.

Šiva Sanita. Poznata hinduska knjiga o izvesnim fizičkim vežbama.

Hatajoga pradipika. Delo slično Siva Sanhiti.

Istorija filozofije, Džon Edvard Erdman, 3 toma, London, 1890. Sažeti prikaz filozofije od najranijih vremena. Od izuzetne važnosti za opšte obrazovanje.

Duhovni vodič (Molinos). Jednostavan priručnik o hrišćanskom misticizmu.

Zvezda Zapada, Dž. F. C. Fuller. Uvod u proučavanje Radova Alistera Krolija.

Damapada. (Serija S.B.E., Oxford University Press). Najbolje od klasičnih dela budizma.

Pitanja kralja Milinde. (Serija S.B.E.). Tehnička pitanja vezana za budističku dogmu, data kroz dijaloge.

Vrste religioznog doživljaja, Vilijam Džejms. Korisno kao prikaz jednoobraznosti mističnog dostignuća.

Razotkrivena Kabala, Knor fon Rozenrot: takođe

Otkrivena Kabala, S. L. Mekgregor Maters.

Tekst Kabale sa komentarom. Dobar elementaran uvod u ovu temu.

Konx om Pax (Aleister Crowley). Četiri rasprave neprocenjive vrednosti i predgovor o misticizmu i magici.

Pistis Sofia. Izvanredan uvod u proučavanje gnosticizma.

Čuda Zoroastra. Neprocenjivo vredna zbirka propisa, mističkih i magičkih.

Scipionov San, Ciceron. Izvanredno delo zbog vizije i filozofije koje sadrži u sebi.

Zlatni stihovi Pitagore, Fabre d'Olivie. Interesantna studija egzoteričnih doktrina ovog Majstora.

Božanstveni Pimander, Hermes Trismegistus. Izuzetno korisno delo za proučavanje gnostičke filozofije.

Tajni simboli rozenkrojčera, Franc Hartman. Izvanredan priručnik.

Scrutinium Chymicum, Majki Majer. Jedan od najboljih radova o alhemiji.

Nauka i beskonačnost, Sidni Klajn. Jedna od najboljih rasprava napisanih u skorašnje vreme.

Dva eseja o obožavanju Prijapa, Ričard Pejn Najt. Izuzetno korisno za sve učenike.

Zlatna Grana, Dž. Dž. Frejzer. Udžbenik narodnih običaja. Izuzetno vredno delo za sve učenike.

Doba razuma, Tomas Pejn. Izvanredno, premda elementarno, delo za ispravljanje sujeverja.

Reke života, General Forlong. Izuzetno vredan udžbenik starih sistema inicijacije.

Tri Dijaloga, Bišop Berkli. Klasično delo subjektivnog idealizma.

Eseji Dejvida Hjuma. Klasično delo akademskog skepticizma.

Prvi Principi, Herbert Spenser. Klasično delo agnosticizma.

Prolegomena, Emanuel Kant. Najbolji uvod u metafiziku.

Kanon. Najbolji udžbenik primenjene Kabale.

Četvrta dimenzija. C.H. Hinton. Udžbenik za ovu temu.

Eseji Tomasa Henrija Hakslija. Remek delo filozofije, kao i proze.

Cilj čitanja ovih radova leži u tome da se učenik dobro upozna sa svime što su rekli Veliki Majstori svih vremena i zemalja. On treba kritički da ih ispita, ne toliko da bi otkrio gde leži istina, jer on to ne može da

učini izuzev pomoću svog vlastitog duhovnog iskustva, već da bi otkrio suštinski sklad u ovim različitim delima. Morao bi da se pričuva od zastranjivanja, kako se ne bi poveo za autorom koji mu najviše odgovara. Trebalo bi da se dobro upozna da metodom mentalne uravnoteženosti, nastojeći da pobije bilo koju tvrdnju sa kojom se sretne, čak i kada ona deluje kao aksiom.

Opšti cilj ovakvog kursa, pored već navedenog, je sticanje dobrog obrazovanja u oblasti okultizma, tako da duhovno posvetljenje, kada bude došlo, može da uđe u dobro izgrađen hram. Tamo gde se um čvrsto bazira na bilo kojoj posebnoj teoriji, rezultat prosvetljenja je obasjavanje onog dela uma kojim se tako još više razvija, i na kraju aspirant, umesto da postane Adept, postaje zatucani fanatik.

A. . A. . ne organizuje ispit iz ovog kursa, ali preporučuje ove knjige kao temelj biblioteke.

ODELJAK 2. Druge knjige, uglavnom bajke, koje po pravilu navode na razmišljanje i mogu biti od pomoći.

Zanoni, Edvard Bulver Liton, lord. Korisna zbog činjenica koje iznosi i sugestija u vezi Misticizma.

Čudna priča, Edvard Bulver Liton, lord. Korisna zbog činjenica koje iznosi i sugestija u vezi Magike.

Cvet i plod, Mejbl Kolins. Korisna zbog prikaza Staze iznetog u njoj.

Sudija Petronije. Korisna za one koji su sposobni da je shvate.

Zlatni magarac, Apulije. Korisna za one koji su sposobni da je shvate.

La Compte de Gabalis. Korisna zbog nagoveštavanja stvari kojima se podsmeva.

Provalnik, Aleksandar Pole. Korisna zbog prikaza elementala.

Undina, Mot Fuke. Korisna kao prikaz elementala.

Crna magija, Madžori Boven. Veoma interesantna priča o vradžbinama.

Šagrinska koža, Onore de Balzak. Izvanredna magijska alegorija.

Broj Devetnaest, Edgar Džepson. Izuzetna priča o modernoj magiji.

Drakula, Brem Stoker. Korisna zbog iznošenja legendi o vampirima.

Naučne romanse, C.H. Hinton. Korisna kao uvod u proučavanje četvrte dimenzije.

Alisa u zemlji čuda, Luis Kerol. Korisna za one koji razumeju Kabalu.

Alisa iza ogledala, Luis Kerol. Korisna za one koji razumeju Kabalu.

Lov na snarka, Luis Kerol. Korisna za one koji razumeju Kabalu.

Arabljanske noći, prevod Ser Ričarda Bartona ili Džona Pejna. Korisno kao riznica orijentalnog magijskog učenja.

Arturova Smrt, ser Tomas Malori. Korisno kao riznica zapadnjačkih magijskih učenja.

Radovi Fransoa Rablea. Neprocenljive vrednosti za Mudrost.

Kasida, ser Ričard Barton. Korisno kao rezime filozofije.

Nebeska pesma, ser Edvard Arnold. Bagavad-Gita u stihovima.

Svetlost Azije, ser Edwin Arnold. Prikaz postignuća Gotama Bude.

Rozenkrojceri, Hargrejev Dženings. Korisno za one koji umeju da čitaju između redova.

Istinita istorija Rozenkrojcera, A. E. Vajt. Dobar prost žurnalistički prikaz teme.

Radovi Artura Mahena. Većina ovih priča je veoma značajna za magiku.

Spisi Viljema Blejka. Od neprocenljive vrednosti za sve učenike.

Brijanje Čupavca, Džordž Meredit. Izvanredna alegorija.

Lilit, Džordž Mekdonald. Dobar uvod u Astral.

La-Bas, Dž.K.Huismans. Prikaz ekstravagantnosti izazvanih kompleksom krivice.

Prosperpinina pouka, Moris Hevlet Sugestivno istraživanje u oblasti hermetičke tajne.

Putovanje, Dž.K.Huismans. Prikaz besmislenosti u hrišćanskom misticizmu.

Proročica Sidonia, Vilhelm Majnhold.

Ćilibarska veštica, Vilhelm Majnhold. Obe ove priče sadrže dosta informacija.

Magbet; San letnje noći; Bura, V. Šekspir. Interesantna dela zbog tradicije kojom se bave.

Avanture Rob Roja, Džejms Grant, London, 1864. Interesantno delo zbog tradicije koju obrađuje.

Čarobnjak, Somerset Mom. Zabavna papazjanija pokradenih dobara.²

Biblija, više nepoznatih autora. Hebrejski i grčki originali imaju kabalističku vrednost. Sadrži i mnoge poučne magijske priče, kao i narodne umotvorine i magijske obrede.

Kim, Radjard Kipling. Izvanredna studija istočnjačke misli i načina života. Mnoge druge priče ovog autora su vrlo sugestivne i informativne.

Kada se radi o mitologiji, za proučavanje podudarnosti, treba pročitati:

² "Mađioničar, Oliver Hado, bio je Aleister Crowley; njegova kuća 'Sken' bila je Boleskin. Zajedljive primedbe glavnog junaka, u većini slučajeva, bile su moje vlastite." Crowley, Ispovesti.

Knjige bajki, sve odreda.
Orijentalne klasike, sve odreda.
Sufi poeziju, sve odreda.
Skandinavske i Teutonske sage, sve odreda.
Keltsko narodno stvaralaštvo, sve odreda.

Proučavanje ovih knjiga je od opšteg značaja za početnika. Iako, svaku od njih ne treba uzimati preozbiljno, čitajući ih stiže opšti uvid u mističku i magijsku tradiciju, dobija dubok uvid u ovu temu, a naići će i na mnoge korisne misli.

Kada se radi o ovom spisku, nemoguće je da se učini više, izuzev da se preporuči prilično obiman kurs čitanja.

ODELJAK 3. Službene publikacije A. . A. .

Liber I.

Liber B vel Magi.

Prikaz Stepena Magusa, najvišeg stepena koji je uopšte moguće manifestovati na bilo koji način bilo gde na ovoj ravni. Ili su bar tako rekli Majstori Hrama. The Equinox VII. str. 5.

Liber II.

Poruka Majstora Teriona.

Objašnjava Bit novoga zakona na veoma jednostavan način. The Equinox XI (tom III. br.1), str. 39

Liber III.

Liber Jugorum.

Uputstvo za kontrolisanje govora, rada i mišljenja. The Equinox IV. str. 9 i Prilog VI u ovoj knjizi.

Liber IV. ABA.

Opšti prikaz elementarnih pojmova magičke i mističke moći.

Deo.1. Misticismizam.

2. Magika (Elementarna Teorija).

3. Magika u teoriji i praksi.

4. Zakon.³

Liber VI.

Liber O Vel Manus Sagittae.

Daje uputstva za elementarno proučavanje Kabale, Preuzimanja oblička Bogova, Vibriranja Božanskih Imena, Rituala Pentagrama i Hek-sagrama i njihovog korišćenja u zaštiti i prizivanju, metode za postizanje takozvanih astralnih vizija i uputstva za praksu nazvanu Uzdizanje na Ravni. The Equinox II. str. 11 i Prilog VI u ovoj knjizi.

³ Planirano je da Knjiga četiri ima četiri dela, od kojih su dva objavljena, svaki zasebno, 1911. i 1912. godine. Treći deo, Magika u teoriji i praksi, se pojavio 1929. godine. Četvrti deo bi trebalo da bude Knjiga Zakona sa Kroljevim konačnim komentarom na nju. On je napisao nekoliko komentara, ali ni sa jednim nije bio zadovoljan. Knjigu Zakona je objavio 1936. godine sa novim kratkim komentarom pod nazivom Ekvinoks Bogova; međutim, ovo izdanje nije naslovljeno. kao Knjiga četiri (deo četiri). Umesto toga, ono predstavlja deo časopisa The Equinox, budući da je izdato kao broj 3 III toma ovog časopisa.

Liber VII.⁴

Liber Liberi vel Lapidis Lazuli, Adumbratio Kabbalae Aegyptorum. Sub Figura VII.

Suština Dobrovoljne Emancipacije izvesnog Adepta izuzetog iz svog Adeptstva. Ovo su Reči Rađanja Majstora Hrama. Njenih 7 poglavlja obuhvata 7 planeta i to sledećim redosledom: Mars, Saturn, Jupiter, Sunce, Merkur, Mesec, Venera.

Liber VIII.

Videti CCCCXVIII. (Vizija i Glas.)

Liber IX.

Liber E Vel Exercitiorum.

Upućuje aspiranta u neophodnost vođenja dnevnika. Predlaže metode za proveru fizičke vidovitosti. Daje uputstva za Asanu, Pranajamu i Daranu i savetuje o pimenjivanju provera telesnih fizičkih sposobnosti, kako bi učenik mogao u potpunosti da shvati svoja vlastita ograničenja. The Equinox I. str. 25 i Prilog VI u ovoj knjizi.

Liber X.

Liber Porta Lucis

Prikaz putovanja Majstora Teriona po nalogu A.'. A.'. i objašnjenje njegove misije. The Equinox VI. str. 3.

Liber XI.

Liber NV.

Uputstvo za postignuće boginje Nuit. The Equinox VII. str. 11.

Liber XII.

Graduum Montis Abiegni.

Prikaz zadatka Aspiranta od Iskušenika do Adepta. The Equinox, broj III. str. 3.

Liber XV.

Ecclesiae Gnosticae Catholicae Canon Missae. Predstavlja izvorno i istinito Hrišćanstvo pre Hrista. The Equinox, broj XI (tom III, deo 1) i Prilog V u ovoj knjizi.

Liber XVI.

Liber Turris Vel Domus Dei.

Uputstvo za postignuće putem direktnog uništavanja misli u trenutku njenog javljanja u svesti.

The Equinox, broj VI. str. 9.

Liber XVII.

Liber I.AO.

Daje tri metode za postignuće kroz voljne serije misli. Neobjavljeno. To je aktivni oblik Liber CCCLXI (videti str. 441 Prilog VI).

Liber XXI.

Uzor Čistote, Ko Hsuen. Novi prevod Majstora Teriona sa kineskog jezika.

Neobjavljeno. (Crowley je objavio ovaj prevod u privatnom izdanju u izuzetnom malom tiražu oko 1939. godine.)

⁴ Liber VII, Liber LXV i Liber DCCCXIII su objavljene za članove A.'. A.'. štampane su u veoma malom tiražu oko 1910. godine. Liber LXV se takođe pojavila u The Equinox, tom III, broj I, Detroit, 1919. godine.

Liber XXV.⁵

Ritual Rubinove zvezde.

Usavršeni oblik nižeg rituala Pentagrama, Liber CCCXXXIII, Knjiga Laži.

Liber XXVII.

Liber Trigrammaton,

koja je knjiga Trigrama Mutacija Taoa sa Jinom i Jangom. Prikaz kosmičkog procesa: odgovara strofama Dziana⁶ u drugom sistemu.

Liber XXX.

Liber Librae.

Elementarno predavanje o moralu pogodno za prosečnog čoveka. The Equinox, broj 1. str. 17.

Liber XXXIII.

Prikaz A. . A. . prvi put napisao na Jeziku svoga vremena Savetnik Von Eckartshausen, a sada prepravljeno i ponovo napisano Univerzalnim Šiframa. The Equinox, broj 1. str. 4.

Liber XXXVI.⁷

Safirna zvezda.

Usavršeni ritual Heksagrama. Liber 333 (Knjiga Laži).

Liber XLI.

Tien Tao.

Rad o Postignuću pomoću Uravnoteženosti. Knox Om Pax, str. 52.

Liber XLIV.⁸

Feniksova misa.

Ritual Zakona. Liber CCCXXXIII (Knjiga Laži).

Liber XLVI.

Ključ Misterija.

Prevod knjige Elifas Levija La Clef des Grands Mysteres. Posebno podešeno za zadatak Postignuća Bakti-Joge. The Equinox, broj X, Dodatak.

Liber XLIX.

Ši Ji Čein.

Prikaz božanskog savršenstva pokazanog putem višestrukog permutovanja Diada. Neobjavljeno.

Liber LI.

Izgubljeni kontinent.

Prikaz kontinenta Atlantide: ponašanje i običaji, magijski obredi i shvatanja njegovih ljudi, zajedno sa istinitim prikazom, takozvane katastrofe koja se završila njegovim nestankom.

⁵ "Liber XXL" je zapravo XXV poglavlje u Knjizi Laži, 1991. Dvadeset i pet je kvadrat broja pet, broja Pentagrama.

⁶ U Teozofskom sistemu. Videti Tajna Doktrina, 1888., H.P. Blavacka.

⁷ "Liber XXXVI" je XXXVI poglavlje u Knjizi Laži. Trideset i šest je broj šest, broj Heksagrama, podignut na kvadrat.

⁸ "Liber XLIV" je XLIV poglavlje Knjige Laži. Četrdesetčetiri je broj krvi, koja predstavlja osnovu ovog rituala - Feniksova Misa.

Liber LV.

Hemijsko nadmetanje Brata Perduraba sa Sedam Kopalja koja je polomio. Prikaz Magičkog i Mističkog Puta na jeziku Alhemije. The Equinox broj 1. str. 88.

Liber LVIII.

Članak o Kabali u The Equinox broj V, str. 65.

Liber LIX.

Preko Ponora.

Izvanredan prikaz ranije Inkarnacije. Njena osnovna vrednost se nalazi u činjenici da njena priča o tome kako je Oziris srušio Izidu može pomoći čitaocu da shvati značenje Horusovog zbacivanja Ozirisa u sadašnjem Eonu. The Equinox broj VII. str. 293.

Liber LXI.

Liber Causae.

Objašnjava stvarni istorijat i poreklo današnjih kretanja. Njene tvrdnje su tačne u doslovnom značenju te reči. Predmet knjige je razotkrivanje Mitopeje. The Equinox broj XI. str. 55.

Liber LXIV.

Liber Israfel,

ranije zvana Anubis. (Priziv Tahutija) Uputsto za pogodan metod priziva. The Equinox broj VII.

Liber LXV.

Liber Cordis Cincti Serpente.

Prikaz odnosa Aspiranta sa njegovim Svetim Anđelom Čuvarem. The Equinox broj XI (tom III, deo I), str. 65.

Liber LXVI.

Liber Stellae Rubeae.

Tajni ritual, Srce IAO-OAI, isporučeno od V.V.V.V.V. da bi ga koristio u izvesnim pitanjima Liber Legis (Knjige Zakona). Videti Liber CCCXXXIII (Knjiga Laži).

Liber LXVII. Mač Pesme.

Kritički prikaz različitih filozofija. Opis Budizma. Aleister Crowley, Sabrani Radovi, tom II, str. 140-203.

Liber LXXI.

Glas tišine,

Dve staze, Sedam kapija, H. P. Blavatska, sa opširnim komentarom Brata O. M. The Equinox broj III. I. Dodatak.

Liber LXXXIII.

Urna.

Ovo je nastavak knjige Hram kralja Solomona, a predstavlja Dnevnik Magusa. Knjiga sadrži detaljni opis svih iskustava kroz koja je prošao Majstor Terion u svom postignuću ovog stepena Inicijacije, najvišeg mogućeg za bilo kog otelotvorenog Čoveka. Videti Ispovesti.

Liber LXXVIII.⁹

⁹ Liber LXXVII je, 1944. godine, proširena u Knjiga Tota.

Kompletno uputstvo o Tarotu u kome su dati pravilni crteži karata sa njihovim atribucijama i simboličkim značenjima na svim ravnama. Delimično objavljeno u The Equinox broj VII. str. 143.

Liber LXXXI.

Leptirova mreža.

Objašnjenje magičkih radnji, naročito onih vezanih za planetu Lunu, napisano u vidu novele.

Objavljeno pod nazivom Mesečevo dete u izdanju Mandrake Press, 1929. godine, a u izdanju Sphere Books, 1972. godine, pod uredništvom Džon Sajmonsa i Keneta Granta.

Liber LXXXIV.

Vel Chanokh.

Kratak prikaz Simboličkog predstavljanja Univerzuma koji je načinio dr. Džon Di na osnovu Gledanja u kuglu Ser Edvarda Kelija. Delimično objavljeno u The Equinox broj VII. str. 229 i VIII. str. 99.

Liber XC.

Tzaddi vel Hamus Hermeticus.

Prikaz Inicijacije, i ukazivanje na one koji su pogodni za nju. The Equinox broj VI. str. 17.

Liber XCV.

Budni svet.

Poetična alegorija o odnosima duše i Svetog Anđela Čuvara. Konx Om Pax, str. 1.

Liber XCVI.

Liber Gaias.

Priručnik za geomantiju. The Equinox, broj II. str. 137.

Liber CVI.

Knjiga o Prirodi smrti, i pravilnom odnosu koji treba zauzeti prema njoj. Objavljeno u "The International", Njujork, 1917. godine.

Liber CXI (Alef).

Knjiga mudrosti ili ludosti.

Proširen i iscrpan komentar na Knjigu Zakona napisan u vidu pisma Majstora Teriona njegovom magičkom sinu.¹⁰ Sadrži neke od najdubljih tajni inicijacije, sa jasnim rešenjem za mnoge kosmičke i etičke probleme.

Liber CL.

De Lege Libellum.

Dalje objašnjenje Knjige Zakona sa posebnim osvrtom na Moći i Privilegije koji se zadobijaju njenim prihvatanjem. The Equinox, tom III. broj 1, str. 99.

Liber CLVI.

Liber Cheth vel Vallum Abiegin.

Izvanredno objašnjenje zadatka Adepta Exemptusa, posmatranog u simbolima određene ravni, ne intelektom. The Equinox, broj VI. str. 23.

¹⁰ Brat Ahad (Čarls Stenfeld Džons).

Liber CLVII.

Tao Te King.

Novi prevod sa komentarom Majstora Teriona.

Liber CLXV.

Majstor Hrama, prikaz postignuća Brata Unus in Omnibus (Ahada). Dnevnik čoveka koji je zaista ostvario postignuće pomoću sistema razmišljanja koji daje A. . A. . Delimično objavljeno u The Equinox, tom III. I. str. 127.

Liber CLXXV.

Astarte vel Liber Berylli.

Uputstvo za postignuće pomoću metode posvećenja ili Bakti-Joge. The Equinox, broj VII. str. 37, i u Prilogu VI ove knjige.

Liber CLXXXV.

Liber Collegii Sancti.

Prikaz zadataka za Razrede i njihove Zakletve svojstvene Liber XIII. To je zvanični dokument za razne stepene. Obuhvata Zadatak i Zakletvu Iskušenika.

Liber CXCVII.

Visoka Istorija dobrog gospodina Palamedesa Saracenskog Viteza i njegovo praćenje zveri koja ispituje. Poetski prikaz Velikog Dela i nabranje mnogih prepreka. The Equinox, broj IV. Posebni dodatak.

Liber CC.

Resh vel Helios.

Uputstvo za klanjanje Suncu četiri puta dnevno, sa ciljem da se uskladi um za meditaciju i uredi vežbanja. The Equinox, broj VI. str. 29. i prilog VI ove knjige.

Liber CCVI.

Liber RU Vel Spiritus.

Kompletno uputstvo za Pranajamu. The Equinox, broj VII. str. 59.

Liber CCVII.

Silabus.

Nabranje Zvaničnih publikacija A. . A. . uz kratak opis sadržaja svake knjige. The Equinox, broj XI (tom III 1. deo), str. 11. Ovaj prilog potiče odatle.

Liber CCXX.

(AL vel Legis). Knjiga Zakona,

predstavlja temelj celokupnog rada. Tekst u The Equinox, broj X, str. 9. Kratak komentar u The Equinox, broj VII, str. 378. Potpuni komentar Majstora Teriona kroz koga je ova Knjiga prenetu svetu, biće uskoro objavljen.¹¹

Liber CCXVI.

Ji Ding.

Novi prevod sa komentarom Majstora Teriona.

¹¹ "Potpuni komentar" na Knjigu Zakona još uvek nije objavljen. Kroli je objavio, 1936. godine, sažetu verziju u Ekvinoksu Bogova.

Liber CCXXXI.

Liber Arcanorum των ν ATU του TAHUTI quas vidit ASAR in AMENNTI sub figura CCXXXI. Liber Carcerorum των QLIPHOT cum suis Geniis. Adduntur Sigilla et Nomina Eorum. Prikaz kosmičkog procesa u meri u kojoj na njega ukazuju Aduti u Tarotu. The Equinox broj VII. str. 69.

Liber CCXLII.

AHA!

Poetskim jezikom predstavljeno nekoliko načina da se stigne do postignuća i dobijeni rezultati. The Equinox, broj III. str. 9.

Liber CCLXV.

Struktura uma.

Knjiga iz oblasti psihologije sa mističkog i magičkog stanovišta. Njegovo izučavanje pomaže aspirantu da izvede detaljne naučne analize svoga uma i tako nauči da ga kontroliše.

Liber CCC.

Khabs am Pekht.

Posebno uputstvo za Obnarodovanje Zakona. To je prva i najvažnija dužnost svakog Aspiranta ma koga stepena. Ono izgrađuje njegov karakter i Karmu koja predstavlja Kičmu Postignuća. The Equinox, tom III. str. 171.

Liber CCCXXXIII.

Knjiga Laži

Liber CCCXXXV.

Adonis.

Poetskim jezikom prikazana borba ljudskih i božanskih elemenata u čovekovoј svesti, koja se završava harmonijom nakon pobeđe ovih drugih. The Equinox, broj VII. str. 117.

Liber CCCLXI.

Liber H.H.H. (videti str. 441 u originalu). Daje tri metode postignuća kroz voljne nizove misli.

Liber CCCLXV vel CXX.

Nazvana Preliminarno Prizivanje Goecie, sa potpunim objašnjenjem varvarskih imena i tajnim propisima rituala koje je koristo Majstor Terion u zazivanjima. Ovo je najmoćnije postojeće prizivanje, a upotrebio ga je i sam Majstor Terion u svome postignuću.

Liber CD.

Liber TAU Vel Kaballae Trium Literarum sub figura CD.

Grafičko tumačenje tarota na nivou inicijacije. The Equinox broj VII. str. 75.

Liber CCCCXII.

A Vel Armorum.

Uputstvo za pripremu Elementarnih Instrumenata. The Equinox, broj IV. str. 15.

Liber CCCCXVIII.

Liber XXX AERUM vel Saecuti.

Prikaz Anđela Trideset Etira, Vizija i Glas.

Pored toga što je klasični prikaz trideset Etira i modela svih vizija, krike anđela treba smatrati tačnim, a učenje o funkciji Velikog Belog Bratstva shvata ih kao temelj Težnje Adepta. Prikaz Majstora Hrama naročito treba smatrati autentičnim. The Equinox, broj V.

Liber CDLXXIV.

Os Abysmi vel Da'ath.

Uputstvo za čisto intelektualni metod stupanja u Bezdan The Equinox, broj VII. str. 77.

Liber D.

Sepher Sephirot.

Rečnik hebrejskih reči poredanih prema njihovoj brojčanoj vrednosti. To je Enciklopedija Svete Kabale, koja je Karta Univerzuma, i omogućava čoveku da postigne Savršeno Razumevanje. The Equinox, broj VIII.

Liber DXXXVI.

Kompletna knjiga o astrologiji. Ovo je samo pisani tekst o astrologiji sastavljen na naučnim principima tako što su klasifikovane uočene činjenice umesto da se izvodi iz *a priori* teorija.

Liber DXXXVI.

BATPAXOΦPENOBOOKOΣMOMAXIA.¹²

Uputstvo za proširivanje polja svesti. The Equinox, broj X. str. 35.

Liber DLV.

Liber HAD.

Uputstvo za dosezanje Hadita. The Equinox, broj VII. str. 83.

Liber DCXXXIII.

De Thaumaturgia.

Iznosi neke etičke principe u vezi sa Magikom. Neobjavljeno.¹³

Liber DCLXVI.

Zver.

Prikaz Magičke Ličnosti koja je Mudrost ovog Eona. Neobjavljeno.¹⁴

Liber DCCCXI.

777.

Vel Prolegomena Symbolica Ad Systemam Sceptico-Mysticae Viae Explicandae, Fundamentatum Hieroglyphicorum Sanctissimorum Scientie Summae.

Celokupan Rečnik Podudarnosti svih magičkih elemenata, ponovljeno izdanje sa opširnim dodacima, čini ovo delo jedinom standardnom sveobuhvatnom knjigom pojmova bilo kad objavljenom. Ona je za Okultizam ono što su Webster ili Marej za engleski jezik.

¹² Magičar podiže i proširuje svoju svest pomoću nekoliko sredstava. Ono o kome se ovde radi je ushićeno vibriranje varvarskih imena - obično iskrivljeno izgovorenih imena gnostičkih ili egipatskih bogova - koje se proširuje na korištenje složenica kakva je BATRACHOPHRENOBOOCOSMOMACHIA. Kroli daje ovo ime Liber 536 koja je prikaz širenja individualne svesti u beskonačnost. Ovo vibriranje varvarskih imena predstavlja važan deo magike.

¹³ Crowley je zaboravio da se ovaj rad pojavio u jednom članku u The International, časopisu koji je on izdavao u Njujorku 1917. godine.

¹⁴ Ova knjiga je postala Ekvinocij bogova, 1936.

Liber DCCCXI.

Osnaženi entuzijazam.

Posebno prilagođeno za zadatak Postignuća Kontrolisanja Tela Svetlosti, razvoj Intuicije i Hata jogu. The Equinox, broj IX. str. 17.

Liber DCCCXIII.

Vel ARARITA.

Prikaz Heksagrama i njegovog svođenja na Jedinstvo i ono Izvan.

Liber DCCCXXXI.

Liber IOD,

ranije zvana VESATA. Knjiga uputstava u kojoj su date tri metode za svođenje višestruke svesti na Jedinstvo. Uputstva su podešena tako da posluže kao pomoć u zadatku Postignuća Radža Joge i Znanja i Razgovora sa Svetim Anđelom Čuvarem. The Equinox, broj VII. str. 101.

Liber DCCCXXXVII.

Zakon Slobode.

Ovo je dalje objašnjenje Knjige Zakona u vezi sa izvesnim etičkim problemima. The Equinox, broj XI (tom. III, br. 1), str. 45.

Liber DCCCLX.

John St. John.

Dnevnik Magičkog Povlačenja G.H.¹⁵ Brata O. . M. . Primer kakav treba da bude magički dnevnik, kada se radi o preciznoj analizi i potpunosti opisa. The Equinox, broj 1. Dodatak.

Liber DCCCLXVIII.

Liber Viarum Viae.

Grafički prikaz magičkih moći klasifikovanih prema Aduktima Tarota. The Equinox, broj VII. str. 101.

Liber DCCCLXXXVIII.

Opširna studija o poreklu Hrišćanstva.¹⁶

Liber CMXLII.

Liber Viae Memoriae.

Daje metode za postizanje magičkog pamćenja, ili pamćenja prošlih života, i predstavlja uvid u zadatak Aspiranta u sadašnjem životu. The Equinox, broj VII. str. 105.

Liber CMXXXIV.

Kaktus.

Opširan pregled o fiziološkim dejstvima koja izaziva *Anhalonium Lewinii* (Meksički kaktus), sastavljen na osnovu stvarnih podataka sakupljenih iz stotinak eksperimenata. Neobjavljeno. (I danas).

Liber DCCCCLXIII.

Riznica Likova.

Izvanredna zbirka Likova odgovarajućih Znakova Zodijskih. The Equinox, broj III. Dodatak.

¹⁵ Veoma poštovanog.

¹⁶ Liber 888 je ugrađena u opširan rad pod naslovom "Jevanđelje po Svetom Bernardu Šou", neobjavljeno.

Liber MMCCMXI.

Napomena o Genezi,

(napisao Alan Benet) Model kabalističkog zaključivanja. Posebno podešen za Đnana Jogu. The Equinox, broj II. str. 163.

Liber MCCLXIV.

Grčka Kabala.

Potpuni rečnik svih svetih i važnih reči i izraza datih u Knjizi Saznanja i drugim važnim spisima napisanih na grčkom i koptskom jeziku. Neobjavljeno. (I danas.)

PRILOG II

JEDNA ZVEZDA NA VIDIKU

Noge u blatu, glava u tami,
O čoveče, kako je bedno stanje tvoje,
Sumnje koje plaše, jadi što izjedaju,
I pamet i volja za borbu ti nedostaju –
Izgubljena je nada u srcu, vrednost u radu,
Nema zvezde na vidiku!

Tvoji bogovi postaju lutke sveštenika.
"Istina? Sve je relativno!", nauka uviđa.
Sputan sa svojim životinjskim bratom,
Ljubav te muči dok očekivanje ljubavi umire,
I vera u ljubav vene. Život ne vidi
Tamna sitna zvezda!

Tvoj sluganski otpadak je drhtao i puzao,
Da sebi nađe odbačenu duplju u panju,
Tvoja bol je beskorisna; uplašen
Besciljnom slučajnošću što si tako postupio
U svojoj agoniji, dok su prazna nebesa nadneta
Nad uzaludno zelenom poljanom!

Sve duše večno postoje,
Svaka jedinstvena, večna
Savršena - pravi koprenu
Od uma i tela, da proslavi
Sa nekom, sebi dvojnomo maskom, nežni
Sastanak nezasitan.

Neke pijanice, misleći da san je sve,
Posustaju da bi umrli, pogrešno
Smatrajući da su svoje vlastite senke.
Jedna zvezda ih može probuditi
U samopouzdanju; zvezdane duše, koje tiho
Blistaju na mirnom jezeru života.

To što je počelo, neće se završiti,
Sve što postoji ima uzrok u sebi.
Čini što ti je volja, jer svaki muškarac
I svaka žena je zvezda.
Pan nije mrtav; on živi, Pan!
Kidaj okove!

K' ljudima sam došao, moj broj
Je broj čoveka - Lave Svetlosti;
Ja sam Zver, čiji zakon je Ljubav.
Ljubav podvrgnuta volji je tvoje
kraljevsko pravo -
Ugledaj unutar, a ne izvan:
Jedna zvezda je na vidiku!

Kratak pregled strukture i sistema Velikog Belog Bratstva A. . A. .¹

Čini što ti volja i to treba da bude sav Zakon.

1. Što se tiče njegovog postojanja na zemlji, Red Zvezde nazvan SS,² predstavlja organizovano telo muškaraca i žena, koji se od ostalih ljudi razlikuju po ovde nabrojanim osobnima. Oni postoje u svojoj vlastitoj Istini, koja je i univerzalna i jedinstvena. Oni se kreću u skladu sa svojim vlastitim Voljama, od kojih je svaka jedinstvena, a ipak vezana za univerzalnu volju.

Oni zapažaju (tj. razumeju, znaju i osećaju) u ljubavi, koja je i jedinstvena i univerzalna.

2. Red se sastoji od jedanaest razreda ili stepenova, koji su označeni sledećim brojevima podeljenim u tri grupe, tj. Redove S.S., R.C. i G.D.³

¹ Ime reda i imena njegova tri ogranka nepoznata su neupućenima. Neki prevaranti su nedavno "ukrali" inicijale A. . A. . da bi zaradili na njihovoj reputaciji.

² "Silver Star" = Srebrna Zvezda, "Rosy Cross" = Ružin Krst, "Golden Dawn" = Zlatna Zora.

³ S.S. - Srebrna Zvezda (Silver Star), R.C. - Ružin Krst (Rosy Cross) i Zlatna Zora (Golden Down) su tri reda koja obuhvata A. . A. .

Red Srebrne Zvezde

Ipsissimus.....	1° = 1°
Magus.....	9° = 2°
Magister Templi.....	8° = 3°

Red Ružinog Krsta

(Čedo Bezdana - veza)

Adeptus Exemptus.....	7° = 4°
Adeptus Major.....	6° = 5°
Adeptus Minor.....	5° = 6°

Red Zlatne Zore

(Dominus Liminis - veza)

Filozofus.....	4° = 7°
Praktikus.....	3° = 8°
Zelator.....	2° = 9°
Neofit.....	1° = 10°
Probationer.....	0° = 0°

(Ove brojke imaju posebno značenje za upućenoga i uobičajeno se upotrebljavaju za označavanje stepenova.)

Glavne karakteristike i atributi ovih Stepena prikazani su pomoću podudarnosti koje im pripadaju na Drvetu Života, što se može detaljno proučiti u Liber 777.

Učenik: Njegov posao je da stekne opšte intelektualno znanje o svim sistemima postignuća, kao što je objavljeno u preporučenim knjigama. (Videti spisak u Prilogu I.)

Iskušenik: Njegov osnovni posao je da otpočne sa praktičnim radovima koji mu odgovaraju, i da godinu dana pažljivo vodi dnevnik o tome.

Neofit: Treba savršeno da ovlada Astralnim Nivoom.

Zelator: Njegov glavni rad je da postigne potpun uspeh u Asani i Pranajami. On takođe počinje da proučava formule Ružinog Krsta.

Praktikus: Od njega se očekuje da upotpuni svoju intelektualnu obuku, a naročito proučavanje Kabale.

Filozof: Očekuje se da potpuno savlada svoju moralnu obuku. On se stavlja na ispit Privrženosti Redu.

Dominus Liminis: Očekuje se da pokaže da gospodari Prateljstvom i Daranom.

Adeptus (spoljašnji): Od njega se očekuje da izvede Veliko Delo, i da dostigne Znanje i Razgovor Svetog Anđela Čuvara.

Adeptus (unutrašnji): Dopušta mu se da izvodi formule Ružinog Krsta kod ulaska u Kolegium Svetog Duha.

Adeptus (Major): Stiće opšte ovladavanje Praktičnom Magikom, mada bez shvatanja.

Adeptus (Exemptus): Do savršenstva ovladava svim ovim stvarima. On tada ili postaje Brat Levog Puta, ili se lišava svih svojih dostignuća čak i svog Svetog Anđela Čuvara i postaje Beba Bezdana, koja ne čini ništa, pošto je transcendentirala razum, izuzev što raste u materici svoje majke. Kasnije nalazi sebe kao

Magister Templi (Majstor Hrama): čije funkcije su u potpunosti opisane u Liber 418, kao i cela inicijacija počev od Adeptus Exemptusa. Videti i u "Aha!" Glavna dužnost mu je da neguje svoj "vrt" učenika, i da postigne savršeno razumevanje Univerzuma. On je Majstor Samadija.

Magus: Postiže mudrost, razglašava svoj zakon (videti Liber I vel Magi) i Gospodar je sveopšte Magike u najvećem i najvišem smislu.

Ipsissimus: Je iznad svega ovoga, i izvan svog shvatanja onih na nižim stepenima.

Kada se radi o ova poslednja tri Stepena, treba pogledati i neke druge prikaze u knjizi "Hram Kralja Solomona", The Equinox, brojevi I do X, kao i na drugim mestima.

Treba napomenuti da nije neophodno da se svi ovi Stepeni u potpunosti dostignu i po striktnom redosledu, ili da se u potpunosti manifestuju na svim nivoima. Predmet je veoma težak i u potpunosti prevazilazi granice ovako kratke rasprave.

Dodajemo detaljniji prikaz.

3. Red S.S. se sastoji od onih, koji su prešli Bezdan; ono što onaj izraz podrazumeva može da se proučava u Liber 418, posebno u 14,13,12,11, 10 i 9. Etiru.

Svi članovi ovog Reda u celosti poseduju Formulu Postignuća, i mističnu ili okrenutu prema unutra, i Magičku ili okrenutu prema napolje. Oni imaju potpuno iskustvo u oba ta puta.

Naravno, svi su oni vezani izvornom i fundamentalnom Zakletvom Reda, a to je da će svoju energiju upotrebiti da pomognu Napredovanje njima Podčinjenim članovima Reda. Oni koji rezultate svog napretka uzimaju samo za sebe, nisu više unutar Reda.

Članovi ovog Reda imaju pravo ustanovljavanja samostalnih Redova na nivoima redova R.C. i G. D., kako bi obuhvatili tipove napretka i prosvetlosti koje izvorni (ili glavni) sistem nije razradio. Razume se da svi takvi redovi što se tiče osnovnih principa, moraju biti ustanovljeni u skladu sa A.'. A.'.

Svi članovi Reda poseduju Reč postojećeg Eona, i ponašaju se u skladu s tim.

Oni imaju pravo direktnog stupanja u vezu sa bilo kojim članom Reda, ako to smatraju potrebnim.

Svaki aktivni Član Reda je pri prelasku Bezdana uništio sve što Jeste i sve što je imao; ali zvezda je bačena na Nebo da bi osvetlila Zemlju, tako da član može posedovati vozilo pomoću koga može komunicirati sa

čovečanstvom. Kvalitet i položaj te zvezde, kao i njene funkcije, određene su prirodom inkarnacija koju ona prenosi.

4. Stepen Ipsissimusa neće biti opisan u potpunosti; ali njegovo otvaranje je nagovešteno u Liber I vel Magi.

Ovaj stepen je takođe prikazan u izvesnom tajnom dokumentu koji će biti objavljen u dogledno vreme.⁴ Ovde se može reći samo ovo: Ipsissimus je potpuno oslobođen od svih ograničenja koja postoje u prirodi svih stvari bez pravljenja razlike između njih u zavisnosti od njihove količine ili kvaliteta. On je utvrdio istovetnost Bića sa ne-Bićem i Postajanjem, akcije sa ne-akcijom i sklonošću ka akciji, sa svim ostalim sličnim trajnostima ne praveći razlike među njima što se tiče bilo kog uslova, niti između bilo koje stvari u odnosu na druge stvari, bez obzira da li je, ili nije, bilo čime uslovljena.

On se zakleo da prihvata ovaj Stepen u prisustvu nekog svedoka, i da će izražavati njegovu prirodu rečima i delom, ali i da će Sebe odmah povući u velove svoje prirodne manifestacije u obličju čoveka, i da će ćutati za vreme svog ljudskog života o činjenici svog dostignuća, čak i pred drugim članovima Reda.

Ipsissimus je pre svega Gospodar svih načina postojanja; drugim rečima, njegovo biće je u potpunosti slobodno od unutrašnjih i spoljašnjih nužnosti. Njegov rad se sastoji u tome, da uništi sve sklonosti ka građenju ili da zaustavi svaku takvu nužnost. On je Majstor Zakona Nesupstancijalnosti (Anata).

Ipsissimus, kao takav, nema odnosa sa bilo kojim Bićem: On nema volju u bilo kom smeru, i nema Svesnost bilo koje vrste koja obuhvata dvojnost. Za Njega je sve izvršeno; upravo kao što je zapisano: "izvan Reči i Budale, da, izvan Reči i Budale".

5. Stepen Magusa je opisan u Liber I vel Magi, a odlika ovog stepena je prikazana i u Liber 418, u delu Viši Etiri.

Postoji takođe potpun i precizan opis postignuća ovog stepena u knjizi Magički dnevnik Zveri 666.

Suštinsku karakteristiku ovog Stepena čini to što njegov vlasnik izgovara Stvaralačku Magičku Reč, koja menja planetu na kojoj živi, i ustanovljava nove oficire, da predsedavaju njenom inicijacijom. Ovo se može dogoditi samo u trenutku "Ekvinoksa Bogova", na kraju "Eona"; to jest, kada tajna formula, koja izražava Zakon njegovog delovanja postane prevaziđena i beskorisna za njegov dalji razvoj.

(Tako je "Sisanje" formula odojčeta: kada se pojave zubi to označava Novi "Eon", čija "Reč" je "Jedenje".)

Odatle se Magus, kao takav, može pojaviti na svetu samo u intervalima od nekoliko vekova; pregled istorijskih Magusa i njihovih Reči je dat u Liber Alef.

Što se tiče Reda, to ne znači da samo jedan čovek može postići ovaj Stepen u svakom od Eona. Čovek može učiniti lični napredak jednako vredan "Reči Eona", ali on će se poistovetiti sa trenutno postojećom rečju, i primeniti svoju volju da bi je utvrdio, inače bi bio u sukobu sa radom Magusa koji je izgovorio Reč Eona u kome živi.

⁴ Crowley ovde misli na svoj dnevnik ili Magički dnevnik Zveri 666, čiji prvi tom su izdali, napisali objašnjenja i uvod Džon Simonds i Kenet Grant (Dakvort, 1972).

Magus je Pre svega Majstor Magike, tj. njegova volja je sasvim slobodna od unutrašnjeg skretanja ili spoljašnjeg suprotstavljanja; Njegov rad se sastoji u tome da stvori novi Univerzum u skladu sa Svojom Voljom. On je Majstor Zakona Promene (Anicca).

Da bi dostigao stepen Ipsissimusa on mora izvršiti tri poduhvata, uništavajući Tri Čuvara koja se pominju u LIBER 418, 3. Etir: Ludilo, Laž i Slepilo, tj. Dvojnost u Delu, Reči i Misli.

6. Stepen Majstora Hrama je opisan u Liber 418, kao što je ranije rečeno. Potpuni opisi se nalaze u Magičkim Dnevnicima Zveri 666, koji je izbačen u Jupiterovo Nebo, i Magijskim Dnevnicima Omnia in Uno, Unus in Omnibus⁵ koji je izbačen u sferu Elemenata.

Suštinsko Postignuće predstavlja potpuno poništenje onog dela ličnosti, koji sputava i ugnjetava istinsko sopstvo.

Majstor Hrama je pre svega Majstor Misticizma, tj. njegovo razumevanje je potpuno oslobođeno od unutrašnjih suprotnosti ili spoljašnje neobjašnjivosti. Njegova reč izražava shvatanje postojećeg Univerzuma u skladu sa Njegovim vlastitim Umom. On je Majstor Zakona Patnje (Dukha).

Da bi dostigao stepen Magusa, on mora da izvrši Tri Zadatka: da odustane od Svog prava na uživanje Beskonačnosti, kako bi mogao da formuliše Sebe kao Konačnost; da ovlada praktičnim tajnama inicijacije i upravljanja Svojim novim Univerzumom; i da poistoveti sebe sa bezličnom idejom Ljubavi. Svaki Neofit Reda (ili, kako neki kažu, svaka osoba) ima pravo da zahteva Stepen Majstora Hrama, pomoću preuzimanja Zakletve tog Stepena. Gotovo da je nepotrebno da se kaže da ovakav čin predstavlja najuzvišeniju i najužasniju odgovornost koju je moguće preuzeti, a ako to učini nedostojna osoba, izlaže se najstrašnijim posledicama zbog svoje uobraženosti.

7. Red RC. Stepen Beba Bezdana nije Stepen u pravom smislu, već je to pre prelaz između dva Reda. Njegove karakteristike su potpuno negativne, pošto se dostiže odlukom Adepta Exempta da zauvek odbaci sve što ima i jeste. To je poništenje svih veza, koji čine sopstvo ili sačinjavaju Univerzum, rastavljanje svega što je složeno od njihovih elemenata, zbog čega ovi prestaju da se manifestuju, pošto se stvari mogu spoznati jedino u njihovoj povezanosti sa i reagovanju na druge stvari.

8. Stepen Adeptus Esemptus dodeljuje pravo uprave nad dva niža Reda R.C i G.D.

Adept mora da pripremi i izda naučno delo, u kome iznosi Svoje znanje o Univerzumu, i svoje predloge za njegovu dobrobit i napredak. Tako će postati poznat kao vođa jednog pravca mišljenja.

(Delo Elifasa Levija Ključ misterija, radovi Svedenborga, von Ekartshausena, Roberta Flada, Paracelzusa, Njutna, Bolia, Hintona, Berklija, Lojole i drugih su primeri takvih radova.)

On će postići sve, osim najvećih visina meditacije, i već bi trebalo da je pripremljen da opazi da je njegov jedini mogući način delovanja da se sasvim posveti pomaganju svojim prijateljima.

Da bi dostigao Stepen Majstora Hrama, on mora izvršiti dva zadatka: oslobođenje od misli tako što će svakoj ideji suprotnosti njenu suprotnost i odbiti da se prikloni bilo kojoj od njih; i posvećenje sebe kao čistog aparata za upliv reda, kome teži.

⁵ Ahad, tj. Čarls Stensfild Džons.

Tada se mora odlučiti na ključnu avanturu u našem Redu: potpuno odbacivanje samog sebe i svojih postignuća. On ne može zauvek da ostane Izuzeti Adept; njega gura dalje neodoljiv zamah koji je proizveo.

Ako ne uspe, zbog svog htenja ili slabosti, da se apsolutno samoponišti, to ne znači da nije gurnut u Bezdan; već umesto da je primljen i obnovljen u Trećem Redu, kao Beba u materici naše Gospe Babalon u Noći Pana, da bi odrastao i u potpunosti postao samostalan kao što to ranije nikada nije bio, on ostaje u Bezdanu, izlučujući svoje sastojke oko svog Ega kao da je izolovan od Univerzuma, i postaje ono, što se zove "Crni Brat". Takvo biće se postepeno uništava zbog nedostatka hrane i laganog ali sigurnog privlačnog dejstva ostatka univerzuma, nasuprot njegovim, sada već očajničkim, naporima da se izoluje i zaštiti, i se uzdigne putem otimačkih radnji. Ipak, on može zakratko imati uspeha, ali na kraju on mora nestati, naročito kada sa novim Eonom bude obznanjena nova reč, koju on ne može i ne želi da čuje, tako da postaje nemoćan jer pokušava da upotrebiti jednu zastarelu metodu Magike, kao čovek sa bumerangom na bojnopolju na kome svi ostali imaju puške.

9. Stepen Adeptus Major dodeljuje Magičke Moći (takozvanog) nižeg ranga.

Njegov zadatak je da ove moći koristi da bi podržavao autoritet njemu pretpostavljenog Adeptus Exemptusa. (Ovo ne treba shvatati kao neku obavezu ličnog služenja ili čak lojalnosti; već kao potreban deo njegove dužnosti da pomaže onima koji su niži od njega u Redu. Jer autoritet Adeptovog Učenja i Vođenja je osnova svih radova Reda.)

Da bi dostigao Stepen Adeptusa Exemptusa, on mora izvršiti Tri Zadatka: sticanje apsolutnog Samo-Oslanjanja, radeći u potpunoj izolaciji, ali prenoseći reč svog nadređenog jasno, snažno i umešno; shvatanje i korišćenje Obrtanja točka sile, u njegova tri uzastopna oblika Zračenja, Provođenja i Konveksije (Živa, Sumpor, So; ili Satvas, Radžas, Tamas), sa njihovim odgovarajućim prirodoma na drugim nivoima. Kao treće, on se mora truditi svim svojim snagama, da vodi Članove nižih Stepena s uravnoteženom odlučnošću i pobudom na takav način, da ne dozvoli prepirke ili pritužbe; na kraju ovoga mora da upotrebi formulu nazvanu "Zver združena sa Ženom", koja stvara novo božansko utelovljenje; kao u legendama o Ledi, Semeli, Miriam, Pasifi i drugima. On mora da postavi taj ideal u redovima kojima upravlja, tako da ovi redovi ne bi postali previše apstraktno zborna mesto pogodno za njihova nerazvijena stanja.

10. Stepen Adeptus Minor je glavna tema u instrukcijama A.'. A.'. Karakteriše ga postignuće Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara (Videti u The Equinox, "Hram kralja Solomona"; "Vizija i glas" 8. Etir; takođe Liber Samek, itd.). To je suštinsko delo svakog čoveka; ništa drugo nije jednako tome, bilo da se radi o ličnom napretku ili moći da se pomogne bližnjima. Ako se ovo ne dostigne, čovek nije ništa drugo nego najnesrećnija i slepa životinja. On je svestan svoje bezgranične unesrećenosti, a nesposoban je da to izmeni. Postignuti, ne znači ništa manje nego postati potomak bogova, Gospodar Svetla. Svestan je svoje vlastite posvećene staze, i s punom verom u sebe spreman je da je pređe. Adeptusu Minoru je potrebno malo pomoći ili vođenja, čak i od onih koji se nalaze iznad njega u našem Redu.

Njegov zadatak je da prikaže Lepotu Reda svetu, na način koji raduje njegove pretpostavljene, a njegov talenat diktira.

Da bi dostigao stepen Adeptus Majora, on mora da izvrši dva zadatka; da uravnoteži samog sebe, posebno kada se radi o njegovim strastima, tako da ne daje prednost bilo kojem načinu ponašanja u odnosu na druge, i da ispuni svaki čin onim što ga upotpunjava, tako da ga ništa što čini ne dovodi u iskušenje da odstupa sa puta svoje Istinske Volje.

Kao drugo, on mora da čuti, dok pribija svoje telo za drvo svoje stvaralačke volje, oblikovano po toj Volji, puštajući svojoj glavi i rukama da oblikuju simbol Svetla, kao kada daje zakletvu da će svaka njegova misao, reč i delo izražavati Svetlo koje dolazi od Boga sa kojim je on izjednačio svoj život, svoju ljubav i svoju slobodu - simbolično predstavljene njegovim srcem, njegovim falusom i njegovim nogama. Nemoguće je dati precizna pravila, pomoću kojih bi se moglo dostići znanje i razgovor Svog Svetog Anđela Čuvara; jer to je posebna tajna, posebna tajna svakog od nas; tajna koju ne može izreći ili proreći bilo koji drugi čovek, pa na ma kom stepenu bio. To je Svetinja nad Svetinjama, pomoću koje je svako svoj vlastiti Veliki Sveštenik, i niko ne zna ime Boga svoga brata, niti rituala kojim Ga priziva.

Zbog toga Majstori A.'. A.'. nisu pokušali da ustanove bilo kakav propisani ritual za ovaj središnji Rad njihovog Reda, izuzev što su data uopštena uputstva u Liber 418 (8. Etir) i detaljni Kanon i Rubrike Mise, koje je sa uspehom izvršio BRAT PERDURABO prilikom Svog postignuća. Ovo je On sam opisao u Liber Samekh. Međutim, Majstori A.'. A.'. su objavili i objašnjenja, kao što su ona u delima "Hram kralja Solomona" i "Džon sv. Džon". Oni su su krenuli jedino ispravnim pravcem: obučavati kandidata do tog postignuća kroz teoriju i praksu celokupne Magike i Misticizma, kako bi svaki čovek mogao da postane vrhunski stručnjak u rukovanju svim poznatim oružjima, i mogao potpuno slobodno da odabere i načini korišćenja oružja za koja mu njegovo iskustvo i instikt govore da su ona prava u trenutku kada se odluči da izvede Veliki Eksperiment.

On se dalje obučava u jednoj navici, suštinskoj za Članstvo u A.'. A.'. a to je da sva svoja postignuća prvenstveno mora da smatra vlasništvom manje naprednih kandidata, koji se nalaze pod njegovim nadzorom.

Nijedno postignuće A.'. A.'. zvanično ne priznaje, ukoliko onaj o kome je reč nije dovoljno pripremio neposredno podređenog da zauzme njegovo mesto.

Ovo pravilo se ne primenjuje kruto u svim slučajevima, jer bi to dovelo do gomilanja kandidata, posebno u nižim stepenima, gde su potrebe najveće, a stanje najkonfuznije; ali od ovog se ne odstupa u Redu R.C. ili S.S.; osim samo u Jednom Slučaju.

Postoji takođe i pravilo, da članovi A.'. A.'. ne treba da se zvanično poznaju međusobno, izuzev što svaki član poznaje svog predpostavljenog koji ga je uveo u stepen, i svog podređenog, koga je on sam uveo.

Ovo pravilo je ublaženo, i naimenovan je "Veliki Neofit" da vodi sve Članove Reda G.D. Pravi cilj ovog pravila je bio u tome da se spreče članovi istih Stepena da rade zajedno, pošto bi tako njihova individualnost bila ugrožena usled uticaja koji bi vršili jedan na drugoga, a i da se spreči da rad preraste u druženje.

Stepeni Reda G. D. su u potpunosti opisani u Liber 185⁶, tako da nije potrebno da se o tome ovde opširno raspravlja. Potrebno je, ipak, pažljivo napomenuti, da su u svakom od ovih pripremnih Stepena naznačeni izvesni odgovarajući zadaci, i da se insistira na punom izvršenju svakog zadatka sa najstrožom nepopustljivošću.⁷

⁶ Ova knjiga je objavljena u The Equinox, tom III, br. 2. (Tom III, br. 2 časopisa The Equinox, do danas nije objavljen, premda je dostigao fazu kada je odobreno štampanje stranica).

⁷ Liber 185 ne treba opširno citirati. Potrebno je samo reći da se kandidat sistematično i sa razumevanjem obučava u različitim praktičnim tehnikama, koje predstavljaju osnovu našeg Reda. Neko može postati vrhunski stručnjak u nekoj ili u svim tehnikama, a da to neminovno ne znači da je istinski napredovao, kao što čovek može biti savršeni poznavalac gramatike, sintakse i poezije, a da pri tom nije u stanju da napiše i jedan red dobre pesme, premda najveći pesnik u duši ne može da se izrazi ukoliko nije ovladao sa ova tri elemenata kompozicije književnog dela.

Članovi A. . A. . bilo kog stepena, nisu primorani, a i ne očekuje se od njih, niti se podstiču, da rade na bilo koji unapred predviđen način, ili sa bilo kakvom posebnom svrhom, osim onoga što je ranije rečeno. Postoji, razume se, apsolutna zabrana primanja novca ili drugih materijalnih nagrada, direktnih ili indirektnih, za ličnu dobit ili napredak, naime bilo kakvih usluga, povezanih sa Redom. Kazna je momentalno isključenje bez mogućnosti povratka bilo kada.

Međutim, svi članovi Reda moraju da rade u skladu sa činjenicama Prirode, kao što arhitekt mora da obratiti pažnju na Zakon Gravitacije, ili kao što mornar mora da voditi računa o morskim strujama.

Isto tako svi Članovi A. . A. . moraju da rade pomoću Magičke Formule Eona.

Oni moraju da prihvate Knjigu Zakona kao Reč i Slovo Istine, i kao jedino Životno Pravilo.⁸ Oni moraju priznati Autoritet Zveri 666 i Skerletne Žene, kao što su definisani u knjizi, i prihvatiti Njihovu Volju⁹ pošto usredsređuje Volju Celog našeg Reda. Oni moraju da prihvate Krunisano i Osvajačko Dete kao Gospdara Eona, a sami moraju da se trude da uspostave Njegovu vladavinu na zemlji. Oni moraju prihvatiti tvrdnje "Reč Zakona je ΘΕΛΗΜΑ" i "Ljubav je Zakon, ljubav pod Voljom".

Glavno delo svakog člana mora da bude otkrivanje svoje vlastite istinske volje, i nju mora izvršavati, i ništa drugo.¹⁰

On mora prihvatiti ona naređenja Knjige Zakona, koja se odnose na njega pošto su ona neminovno u skladu sa njegovom vlastitom istinskom voljom, i mora ih u potpunosti izvršavati sa svom energijom, hrabrošću i sposobnošću kojima vlada. Ovo se posebno odnosi na rad u širenju Zakona u svetu, gde će mu dokaz biti vlastiti uspeh, svedok njegovog Života Zakonu koji mu je osvetlio puteve i dao slobodu da ide po njima. Postupajući tako, on otplaćuje svoj dug Zakonu koji ga je oslobodio tako što mu je omogućio da kroz svoju volju oslobodi sve ljude; i dokazuje se kao pravi čovek našeg Reda, kroz svoju volju da dovede svoje bližnje do slobode.

Tako koristeći svoje sposobnosti on će se pripremiti na najbolji mogući način za razumevanje i ovladavanje različitim tehničkim metodama koje propisuje A. . A. . za Mistično i Magičko postignuće.

Tako će se pravilno pripremiti za krizu u svojoj karijeri u Redu, za postignuće Znanja i Razgovora svog Svetog Anđela Čuvara.

Njegov Anđeo će ga uskoro dovesti do vrha Reda R.C., i učiniće ga spremnim da se suoči sa neizrecivim užasom Bezdana, koji leži između Čovečnosti i Božanstava; učiće ga da mu bude Znana ta agonija, da se Usudi da pođe putem te sudbine, da Želi tu katastrofu, i da Učuti zauvek kada izvrši delo samoponištenja.

Iz Bezdana izlazi Ne Čovek,¹¹ već Zvezda iznenađuje Zemlju, a naš Red se raduje nad tim Bezdanom zato što je Zver dobila još jednu Bebu u Materici naše Gospe, njegove Ljubavnice, Skerletne Žene, BABALON.

⁸ Ovo nije u suprotnosti sa apsolutnim pravom svake osobe da se ispunjava svoju vlastitu istinsku Volju. Ali svaka Istinska Volja je neminovno u skladu sa činjenicama Postojanja; a odbijanje prihvatanja Knjige Zakona znači stvaranje sukoba unutar Prirode, kao kad bi fizičar za osnovu nekog svog eksperimenta koristio netačnu formulu iz mehanike.

⁹ "Njihovu Volju" naravno ne njihove želje kao individualnih ljudskih bića, već njihovu volju kao zvaničnika Novog Eona.

¹⁰ Pod "suštinskim pravom sprovođenja" se ne misli da on treba da bude aktivan agitator širenja Zakona, i slično; jer može, ali i ne mora, da bude Istinska Volja nekog pojedinca da to radi. Ali budući da je osnovna svrha Reda da podstakne Postignuće čovečanstva, samo članstvo podrazumeva, po definiciji, Volju da se pomogne ljudskom rodu sredstvima najpogodnijim za to.

¹¹ "Ne čovek", *Nemo*, moto Majstora hrama.

Nema potrebe da se uči Beba koja je na ovaj način rođena, jer je u Bezdanu pročišćena od svih otrova ličnosti; njen napredak do najvišeg je osiguran, njenim sazrevanjem, a ona čak i ne mora da sazreva jer je svesna da su sva stanja samo oblici njene fantazije.

Ovo je kratak prikaz našeg Reda A. . A. . koji je koliko god je to bilo moguće prilagođen tako da ga može razumeti prosečan kandidat za Adepta ili Postignuće, ili Inicijaciju, ili Majstora, ili Sjedinjenje sa Bogom, ili Duhovni Napredak, ili Mahatmu, ili Slobodu, ili Okultno Znanje, ili već bilo kako da zove svoju najdublju potrebu za Istinom.

Glavni cilj ovog prikaza je da probudi interesovanje o mogućnostima ljudskog napretka, i da razglasi osnovna načela A. . A. . Dat nacrt nekoliko uzastopnih koraka je tačan; dve krize - Anđeo i Bezdan - su neminovni u svačijoj karijeri. Ostali zadaci se ne ispunjavaju uvek redosledom koji je ovde iznet; neko može npr. da pridobije mnoge kvalitete koji su svojstveni Adeptus Majoru, a ipak da mu nedostaju oni, koji odgovaraju Praktikusu.¹²

Ali sistem, koji je ovde dat prikazuje pravilan redosled događaja, kao što su u Prirodi raspoređeni; i veoma je opasno ukoliko čovek zanemari ovladavanje čak i najmanjim detaljem, bez obzira koliko dosadno i neprijatno da deluje. Ipak, to se često dešava; što samo ukazuje na neophodnost da se na tome radi. Nesvidanje i prezir su samo dokaz slabosti i nepotpunosti u prirodi koja tako nešto ne poseduje; upravo ta slaba tačka u nečijoj odbrani može pomoći neprijatelju u prekretnici neke bitke. Najgore je, čovek zauvek može da ostane ponižen ako se dogodi da ga onaj koji mu je podređen zamoli za savet ili pomoć u toj stvari, a on ne uspe da mu pomogne! To je njegova greška - njegova vlastita greška! Neće učiniti ni jedan korak, ma kako se dobro borio, dok nije spreman za svoj vlastiti napredak!

Svaki Član A. . A. . mora da bude naoružan u svakom pogledu, i mora da bude stručnjak u korišćenju svih oružja. Ispiti svakog Stepena su precizni i strogi; ne uzimaju se u obzir nesigurni ili nejasni odgovori. U intelektualnim pitanjima kandidat mora pokazati slično znanje kao da je na "odbrani" teze Doktora Nauka ili Prava na prvoklasnom univerzitetu.

Na ispitu fizičkih vežbi postoji standardna provera. U Asanama npr., kandidat mora ostati nepokretan određeno vreme, a njegov uspeh se meri sa do vrha punom čašom vode; ako se samo jedna kap prospe, on ne prolazi.

Ispit iz "Duhovne Vizije" ili "Astralnog Putovanja" odvija se tako što mu se daje nepoznat i nerazumljiv simbol, a on mora da objasni njegovu prirodu pomoću vizija s takvom preciznošću, kao da je čitao njegovo ime i opis u knjizi, kada je simbol bio izabran.

Moć pravljenja i "punjenja" talismana se takođe proverava, kao da su precizni naučni instrumenti, što uostalom i jesu.

¹² Pojedinci poseduju veoma različite prirodne talente. Pokojni Ser Ričard Džeb, jedan od najvećih stručnjaka za klasiku našeg vremena, je toliko manje znao od prosečnog čoveka o matematici, da, uprkos ponavljanju, nije mogao da položi prijemni ispit na Kembridžu koji i najgluplji ljudi obično polože. Ali njegovo poznavanje klasika je bilo tako visoko ocenjeno da mu je ukazana posebna "Milost", i dozvoljen mu je upis na ovaj univerzitet. Slično tome, briljantan Egzorcionista može biti loš Prorok. U ovakvom slučaju A. . A. . bi odbio bilo kakvo otpuštanje od Svog sistema; Kandidat će biti prisiljen da ostane pred Preprekom sve dotle dok ne uspe da je sruši, čak i kada bi mu bila potrebna nova inkarnacija da bi mu se dozvolilo da učini to. Međutim, nijedna vrsta tehničkog neuspeha, ne može ga sprečiti da izvrši Dva Kritična Zadatka, jer sama činjenica da je inkarniran dokazuje, da je on već uzeo Zakletvu koja ga ovlašćuje da dostigne Znanje i Razgovor svog Anđela Čuvara, i da samouništi ovaj Ego. Tako neko može biti, u biti, Adeptus Minor ili čak Majstor Hrama, a da mu A. . A. . zvanično ne prizna ni Stepen Zelatora zbog (recimo) tikova koji mu ne dozvoljavaju da ovlada Pozom "čvrsto i lako", što se zahteva u Zadatku ovog stepena.

U Kabali kandidat mora sam da otkrije i dokaže ispitivaču nesumljiva svojstva nekog broja, koji nikad ranije nijedan učenik nije istraživao.

U prizivanju, božanska sila mora biti tako manifestovana i tako nepogrešiva, kao što je to dejstvo hlороforma.

U zazivanju duh koji je zazvan mora biti najmanje toliko vidljiv i opipljiv, kao najgušća isparenja. U proricanju odgovor mora biti toliko precizan, kao naučna teza, i toliko tačan, kao pregled računa; u meditaciji rezultati moraju biti tako čitljivi, kao što su izveštaji stručnjaka o uobičajenom slučaju.

Pomoću ovakvih metoda A. Ć. A. Ć. namerava da učini okultnu nauku onako sistematičnom i naučnom, kao što je to hemija; i da je oslobodi lošeg glasa, koji je dobila zahvaljujući neznačicama i nepoštenim prevarantima, koji su prostituirali njeno ime, a takođe zahvaljujući i fanatičnim i ograničenim entuzijastama, koji su je pretvorili u fetiš - svi oni su doprineli da se od nje klone napredni umovi, koji poseduju entuzijazam i integritet neophodne za njen razvoj, i koji su najposobniji da ga ostvare.

Okultna nauka je zaista značajna nauka, jer ona prevazilazi sva stanja materijalnog postojanja, tako da ne može iščeznuti sa planetom, i mora se izučavati kao nauka, sa podozrenjem, sa maksimumom energije i strpljenja.

A. Ć. A. Ć. poseduje tajne uspeha; ona ne krije svoje znanje, a ako njene tajne nisu opšte poznate i primenjivane, to je zbog zloupotreba vezanih za ime "okultna nauka", usled čega zvanični istraživači ne žele da se bave ispitivanjem činjenica koje im stoje na raspolaganju.

Cilj ovog rada nije samo u tome da privuče pojedince koji tragaju za stazom Istine, već i da potvrdi pravilnost metoda A. Ć. A. Ć. kao osnove za naredni veliki korak u napredovanju ljudskog znanja.

Ljubav je Zakon, ljubav pod voljom,

O.M. 7° = 4° A. Ć. A. Ć.
Premonstrator Reda
R... C...

Dato iz Collegium ad Spiritom Sanctum (Kolegijum Svetih Spisa), Kefalu, Sicilija, u Sedamnaestoj godini Eona Horsa,¹³ dok je ☉ u 23° ♍ a ☾ u 14° ♋.

¹³ 1921. godine.

PRILOG III

Napomene o prirodi "Astralne Ravni".¹

1) Šta su "Astralna" ili "Duhovna" Bića?

Čovek je jedno: to je bilo koja svest koja je poprimila čulni oblik.

Mikrokosmosi i elementali. Možda elemental (na primer pas) poseduje kosmičku predstavu po kojoj je on mikrokosmos, dok je čovek nepotpuno biće. Nama načina da se to reši, kao ni u slučaju kosmičkih vrsta.²

Slično tome, naša ukupna materija može delovati potpuno nestvarno Bićima odenutim u finu materiju. Otuda nauka smatra primitivna opažanja "greškom". Mi nismo u stanju da primamo spoljašnje uticaje bilo čim drugim izuzev našim čulima: kao što su teški mirisi, koje smatramo smradom, ili kao što su vremenski skrivene činjenice, kakve su pokreti uključenog ventilatora, koje muve mogu uočiti.

Dakle: nema ni jednog *a priori* razloga da se porekne postojanje svesne inteligencije koja nije odenuta u telo sa čulima. U stvari, mi znamo i za druge redove umova (muva, itd., a verovatno i biljaka) koji razmišljaju pomoću moždane strukture koja se razlikuje od ljudske.

Međutim osnovni problem Religije je u sledećem: **Da li postoji neka vanljudska Inteligencija, istog reda kao što je naša, koja ne zavisi od moždane strukture sastavljene od materije u doslovnom smislu te reči?**

2) "Materija" obuhvata sve što je pokretno. Tako su i električni talasi "materija". Nema razloga da poričemo postojanje Bića koja su u stanju da primaju ove osetljive sile putem drugih sredstava, a ne isključivo pomoću instrumenata, kako mi to činimo.

3) Mi možemo da utičemo na druga Bića, svesno ili nesvesno, kao krotitelji lavova, baštovani itd.; i druga bića mogu da utiču na nas, kao što su oluje, bakterije itd.

4) Postoji vidljiv jaz između naših čula i njihovih usaglašavanja u svesti. Teoriji je potrebna određena sredina da bi sjedinila materiju i duh, kao što je fizici bio potreban etar da bi emitovala i preobrazila vibracije.

¹ Treba znati da su ove napomene date onako kako su izvorno napisane. U XVII godini, Sol in Virgo, Sestra Rhodon, (XVII godina je bila 1921., a Sestra Rhodon je Meri Bats, pisac Videti Velika Zver) iskušenik. A. . A. . koja je u to vreme imala privilegiju da bude pratilja Krolija u izvesnoj tajnoj Opatiji Teleme, zamolila ga je da doda ovoj knjizi kratak pregled uranografije Astralnih Ravni, koji bi bio napisan ne tako stručnim jezikom kakav je onaj u Liber 777. On je napisao ova objašnjenja. Razraditi ih, značilo bi učiniti ih nesrazmerno obimnim u odnosu na ostale delove ove rasprave.

² Videti Poenkare, pasusi citirani u jednoj od fusnota ovog Priloga.

5) Sva bića možemo da posmatramo kao delove nas samih, ali nam je pogodnije da ih posmatramo kao nezavisne jedinice. Vrhunac te Pogodnosti predstavlja naš kanon "Istine".³ Na ovaj način fizičke pojave možemo da posmatramo kao namere "Astralnih" Bića, ne opredeljujući se ni za jednu teoriju. Povezanost sa njima je jedini kvalitet koji se od nas zahteva.

6) Magika nam pomaže da primamo osetljive utiske iz svetova koji se razlikuju od "fizičkog" univerzuma (onakvog kakvim ga smatra obična nauka). Ovi svetovi imaju svoje vlastite zakone, njihovi stanovnici često poseduju kvazi-ljudsku inteligenciju; postoji tačno utvrđeni niz odnosa između izvesnih naših "ideja", njihovog izražavanja i određenih tipova pojava.

(Tako nam razni simboli, Kabala, itd., omogućavaju da stupimo u vezu sa bilo kim koga odaberemo.)

7) "Astralna" Bića poseduju znanja i moći koji se razlikuju od naših; njihov "univerzum" je u izvesnom smislu, verovatno, drugačiji od našeg. (Naša predstava o "kosti" se razlikuje od one koju ima pas; kratkovid čovek vidi stvari drugačije nego čovek koji ima normalan vid.) Mnogo nam je pogodnije da pretpostavimo objektivno postojanje "anđela" koji nam pruža nova saznanja, nego da priznemo da je naše prizivanje probudilo nadljudsku moć u nama samima. Slučajevi kao što su "Kalderazo"⁴ i "Jakob"⁵ čine sve ovo još uverljivijim.

8) Kabala nas kartografski predstavlja pomoću sredstava koja su stvar dogovora. Tako se svaki aspekt svake stvari može pronaći na Drvetu Života i prizvati pomoću odgovarajućih ključeva.

9) Vreme i Prostor su oblici putem kojih dobijamo (iskrivljene) predstave ideja. Naše mere za Vreme i Prostor⁶ su stvar čistog dogovora i veoma su različiti za različita Bića. (Hašiš pokazuje kako se te predstave i u istom umu mogu menjati.)

³ Pasusi na koje smo uputili čitaoca glase: "Les axiomes geometriques ne sont done ni des jugements synthetiques a priori ni des faits experimentaux. Ce sont des conventions... / Des lors, que doit-on penser de cette question: La geometrie Eudidienne est-elle vraie? / Elle n'a aucun sens. Autant demander si le systeme metrique est vrai et les anciennes mesures fausses; si les coordonnees cartesiennes sont vraies et les coordonnees polaires fausses. Une geometrie ne peut pas etre plus vraie qu'une autre; elle peut seulement etre plus commode. / On veut dire que par selection naturelle notre esprit s'est adapte aux conditions du monde exterieur, qu'il a adopte la geometrie la plus avantageuse a l'escepe; ou en d'autres termes la plus commode. Cela est conforme tout a fait a nos conclusions; la geometrie n'est pas vraie: elle est avantageuse." Poenkare, Nauka i hipoteza. / "Nous choisirons donc ces regles non parce qu'elles sont vraies, mais parce qu'elles sont les plus commodes, et nous pourrions les resumer ainsi en distant: / La simultaneite de deux evenements, ou l'ordre de leur succession, l'egalite de deux durees, doivent etre definies de telle sorte que l'enonce des lois naturelles soit aussi simple que possible. En d'autres termes, toutes ces regles, toutes ces definitions ne sont pas que le fruit d'un opportunisme inconscient." Poenkare, Vrednost nauke. / Učenik može da pogleda i H. H. Joahimovu Prirodu istine, u utuku. Međutim mnoge od ovih finesa ne pogađaju suštinu. Istina se mora definisati. Ona je ime, budući da je imenica (noumen); a sva imena su ljudski simboli za stvari. Međutim, istina je reč koja poseduje moć da izazove određenu reakciju ("odobranje") u čoveku, pod određenim uslovima; ("zelenilo", težina, i sve druge osobine, predstavljaju takođe moći). Ona postoji u predmetima, pritajeno ili vidljivo; tako doživljavanje oba ova njena vida menja i ne menja činjenice. To je solipsizam, zato što mi možemo da budemo svesni samo svoje vlastite svesti; pa ipak, to nije solipsizam, jer naša svest nam govori da promene u njoj nastaju pod uticajem spoljašnjih sila. Njutnov Prvi zakon definiše ovu stvar. / Izvan ovoga, pitanje "Šta je istina?", zahteva istraživanje prirode ove moći. Ona je urođena u svim stvarima, jer sve moguće propozicije, i njihove suprotnosti, se mogu pojaviti kao istina. Ona je uslovljena istovetnošću oblika (ili strukture) obuhvaćenih Monada. / Potreban je um, koji je iznad "normalnog", da bi se odmah shvatilo $O^\circ = X$, itd., upravo kao što je za razumevanje H.H. Joahima potreban pogled na svet koji prevazilazi onaj koji poseduje Bušman.

⁴ Pogledati priču o poreklu Knjige 4, u ovom tekstu.

⁵ Videti, takođe u ovom tekstu, priču o Amalantrahu.

⁶ Videti Poenkareov esej o Prirodi Prostora, kao predstavi koju smo sami izmislili da bi izmerili, i objasnili, kretanje naših mišića.

10) Priznajemo da se svaki aspekt bilo kog predmeta ili ideje može predstaviti u vidu simbola čiji je odnos sa Bićem koje predstavlja iracionalan (Tako, nema nikakve razumne veze između toga što vidimo udarac u zvono i toga što čujemo njegovu zvonjavu. Naša predstava o "zvonu" nije ništa drugo do obična personifikacija utisaka koje ono vrši na naša čula. A naša sposobnost i moć da napravimo zvono "po porudžbini" podrazumeva serije podudarnosti između različitih redova prirode, što je savršeno analogno Magici, kada dobijamo Viziju Lepotice koristeći određene boje, oblike, zvuke itd.)

11) Otuda se "Astralna" Bića mogu definisati na potpuno isti način na koji se definišu i "materijalne stvari"; ona su Nepoznati Uzročnici raznih vidljivih posledica. Mogu da pripadaju bilo kom redu postojanja. Zvonu dajemo fizički oblik i ime, ali ne i njegovom zvuku, premda ni u jednom od ova dva slučaja ne znamo ništa sem naših vlastitih utisaka. Međutim, mi zapisujemo muzičke tonove pomoću posebno dogovorenih znakova. Otuda određeni skup kvalitete možemo da nazovemo "Racielovskim",⁷ ili da opišemo neki utisak kao "Saturnovski", a da se pri tom ne pretvaramo da razumeno šta je bilo šta od toga samo po sebi. Jedino što treba da znamo, to je kako da izlijemo zvono koje će prijati našim ušima, ili kako da zazovemo "duha" koji će nam reći stvari koje su skrivene za naše intelektualne sposobnosti.

12)

(a) S pravom možemo smatrati da baš sve poseduje "astralni oblik", koji možemo da osetimo našim tananim opažanjima. Ovaj "astralni oblik" je za svoju materijalnu osnovu, ono što je naš ljudski karakter za našu pojavu. Mi možemo da zamislimo ovaj astralni oblik; npr. možemo da "vidimo" krčag sa opijumom kao meku privlačnu ženu sa surovim osmehom, upravo kao što na licu lukavog i nepoštenog čoveka vidimo osobine neke životinje, kao što je lisica.

(b) Možemo da odabremo bilo koje određeno svojstvo bilo koje stvari, i da mu damo astralni oblik. Tako, možemo uzeti prevrtljive čudi planine i personifikovati ih kao "trolove", ili "rušilačke energije pustinjskih vetrova, kao "demone".

(c) Možemo da analiziramo bilo koji od ovih simbola, dobijajući pri tom prefinjenije oblike; tako će "duh" sadržati "anđela", anđeo "Arhandela", itd.

(d) Možemo sažeti bilo koji skup simbola, i pri tom dobiti uopštenije oblike. Tako grupu različitih tipova zemaljskih duhova možemo sažeti u gnome.

(e) Sve ovo možemo pridodati Drvetu Života i preduzimati mere u skladu sa tim.

(f) Magičar može da pripremi osetljiva tela za bilo koji od ovih simbola, i zazvati ih pomoću odgovarajućih rituala.

13) O "realnosti" i "objektivnosti" ovih simbola neumesno je da se govori. Pojmovi X^4 i koren iz -1 su se pokazali korisnima za razvoj matematičkih dostignuća u carstvu Istine; nije važno da li četvrta Dimenzija "postoji", ili da li koren iz -1 ima značenje koje ima i 4, broj jedinica u kvadratu od četiri jedinice.

Astralna ravan - stvarna ili zamišljena - je opasna za svakoga ko je prihvata bez zrna soli sadržanog u Mudrosti navedenog gledišta; za svakoga ko povredi njene zakone bilo namerno, iz nehata, ili neznanja, ili putem pretpostavke da njihova fiziološka priroda pravi razliku između njih i fizičkih zakona u najnižem smislu; ili za onog ko odustane od svoje autonomnosti, na tlu na kome osetljivija priroda astralnih pojava jamči njihovu suverenost i integritet.

⁷ Raciel je Arhandel Hokmahove Sfere, druge Sefire.

14) Raznovrstnost u opštim odlikama postojećih "ravni" bića je beskonačna. Međutim, postoji nekoliko glavnih tipova simbolike koji odgovaraju oblicima plastičnog predstavljanja, a koje su utvrdili umovi Čovečanstva. Svaka takva "ravan" ima samo sebi svojstven izgled, stanovnike i zakone - posebne slučajeve opštih odredbi. Među njima se ističu "egipatska" ravan, koja se podudara sa idejama i metodama Magike koja je jednom vladala dolinom Nila; "keltska" ravan, blizak srodnik "Zemlje vilenjaka", sa paganskim višeboštvom u svojoj osnovi, ponekad zavijena u Hrišćansku nomenklaturu; "alhemijaska" ravan, gde je Veliko Delo često predstavljeno u vidu simbolički izgrađenih pejzaža koje nastanjuju kvaziheraldičke životinje i ljudski tipovi koji se hijeroglifski razlikuju, koja nastavlja misteriozne radnje Hermetičke Umetnosti.

Postoje i "ravni" Alegorija, Bajki, Folklor; ukratko, svaka zemlja, veroispovest, književnost ima svoj karakterističan način odnosa prema nekoj "ravni" ili drugim "ravnima".

Ali postoje "ravni" koje odgovaraju svakom vidovnjaku koji istražuje Astralnu Svetlost bez predrasuda; u takvom slučaju stvari poprimaju oblik njegovog vlastitog uma, a takvo opažanje će biti jasno u srazmeri sa njegovom ličnom čistotom.

Na ravnima viših nivoa, raznovrsnost oblika, usled zgusnutosti, počinje da iščezava. Tako se astralna vizije "Izide" potpuno razlikuje od vizije "Kali". Prva je vizije Materinstva, mudrosti, neizrecivo iskrena, jasna i puna ljubavi; druga je vizija Ubistva i ludosti, krvlju zatrovana, požudom zamagljena i surova. Jedina veza između njih je simbol Žene. Ali onaj ko primeni Samadi na Kali dobija potpuno istu Obasjanost kao da je Izida; jer u oba slučaja on postiže istovetnost sa Kvintesencijom Ideje o Ženi, ideje nesputane kvalitetima koje su joj pridavali stanovnici Nila odnosno Ganga što je uslovljavalo pravljenje razlike u njoj.

Otuda, u nižim stepenima inicijacije, dolazi do rasplamsavanja razmirica u vezi sa astralnim iskustvom; kao kada Sveti Jovan pravi razliku između Kurve BABALON i Žene odenute Suncem, između jagnjeta koje je bilo zaklano i Zveri 666 čija je smtronosna rana isceljena; ne shvata se da je Satana, Stara Zmija, u Bezdanu, Jezeru Vatre i Sumpora, Otac - Sunce, vibracija Života, Gospodar Beskrajnog Svemira koji plamti Njegovom Proždirućom Energijom, a da je on i ustoličeno Svetlo čiji Duh obliva ceo Grad Dragulja.

Svaka "ravan" je veo koji krije onu koja se nalazi iznad nje; prvobitne osobene ideje postaju raznovrsne kada počnu da izražavaju svoje elemente. Dva čoveka sa gotovo istovetnim idejama po nekom pitanju napisaće dva sasvim različita teksta o tome.

15) Opšte ovaladavanje Astralnom Ravni, sposobnost da se pronađe način za to, prodiranje u takve svetinje koje su skrivene od neprosvećenih, uspostavljanje takvih odnosa sa njenim stanovnicima koji mogu poslužiti da se stekne znanje i moć, ili da se naredi poslušnost - sve je to stvar opšteg magičkog postignuća učenika.

On mora da se oseća sasvim neusiljeno u svom Svetlosnom Telu, i mora ga učiniti neranjivim. Mora da bude vešt u poprimanju svih Božanskih oblika, u upotrebi oružja, sigila, pokreta, reči i znakova. On mora dobro da poznaje imena i brojeve vezane za delo na kome radi. Mora da bude oprezan, osetljiv i spreman da ispolji svoj autoritet; pa ipak mora biti ljubazan, graciozan, strpljiv i saosećajan.

16) Postoje dva različita metoda za istraživanje Astralne Ravni.

(a) Neko može da uzme postojeći predmet u Prirodi i da ga analizira putem zazivanja njegovog astralnog oblika, upoznajući ga tako i stavljajući pod kontrolu primenom ključeva Kabale i Magike.

(b) Može se početi sa prizivanjem tražene ideje, a zatim joj dati telo tako što će joj se pridodavati odgovarajući elementi u Prirodi.

17) Svaki Magičar poseduje Astralni Univerzum svojstven njemu samom, jer iskustvo ni jednoga čoveka na svetu se ne graniči sa iskustvom bilo koga drugoga. Naravno, u glavnim tačkama postojaće opšta saglasnost; tako je Majstor Terion u stanju da opiše glavna svojstva ovih "ravni" i njihove zakone, upravo kao što je u stanju da piše o geografiji dajući opis Pet Kontinenata, Okeana i Mora, najuočljivijih planina i reka, ni jednog trenutka se ne pretvarajući da poseduje svo znanje koje poseduje jedan seljak o svome selu. Ali za seljaka, ovi sićušni detalji su najvažniji elementi njegovog svakodnevnog života. Slično tome, Magičar će biti zahvalan Majstoru Terionu za Kompas koji će ga voditi kroz noć, za Kartu koja mu proširuje razumevanje njegove zemlje i pokazuje mu kako najbolje da putuje (bojnim) poljem, za savet o Sandalama i Stvarima koji će učiniti njegova stopala sigurnijim, i za Knjigu koja će mu reći na koji način, raspolučujući svoje stene Čekićem, može da zagospodari njihovim Devičanskim Zlatom. Ali će shvatiti da je njegova vlastita karijera na zemlji njegovo carstvo, i da je i sam Majstor Terion samo drugar u nekoj drugoj dolini, i da mora sam, vlastitim očima i rukama, da istraži i iskoristi vlastito nasledstvo.

Magičar ne sme da prihvati objašnjenje Astralne Ravni, Kabalistička otkrića, kao ni uputstva o Magici koja pripadaju Majstoru Terionu. Oni mogu biti tačni u glavnim postavkama za većinu ljudi; ipak oni ne mogu biti u potpunosti istiniti za bilo koga izuzev za Njega, podjednako kao što ne postoje dva umetnika koja bi mogla na potpuno isti način da prikažu istu temu.

Šta više, čak i u osnovnim postavkama, ako celo Čovečanstvo smatra ove stvari Istinom, kao što nepromišljeno govorimo, ipak može postojati neki Magičar koji je jedini čovek za koga su one lažne. Zar ne može zastava koju deset hiljada ljudi vidi kao crvenu, jedan čovek da vidi kao zelenu? Zatim, budući da je svaki čovek i svaka žena Zvezda, ona koja je zelena za njega je zaista zelena; a ukoliko se povinuje gomili i proglasi je crvenom, ne krši li on tada Oslonac na kome je Istina počivala?

Zato svaki čovek koji želi da bude Magičar mora istražiti Univerzum sam za sebe. Ovo se prvenstveno odnosi na pitanje Astralne Ravni, zato što su simboli veoma osetljivi. Ništa nije lakše od sugeriranja vizija ili oblikovanja utvara koje odgovaraju nečijim idejama. **Očigledno je nemoguće da se uspostavi veza sa nezavisnom inteligencijom - jednim stvarnim predmetom astralnog istraživanja - ukoliko čovek dozvoli da ga nečija zamisao okruži dvoranima njegove vlastite tvorevine.** Ukoliko neko očekuje da njegove vizije liče na vizije Majstora Teriona, one će vrlo verovatno biti takve; a ukoliko neko, iz poštovanja prema Njemu, učini da ovakve vizije prihvati kao istinite, onda je on nepošten prema svojoj duši, i same vizije će mu se osvetiti. Pošto istinski Vodič ode, onaj koji gleda viziju, ostaće u divljini užasa gde će biti obmanjivan i mučen; on će prizivati svoga idola, Majstor Teriona, ali će Njegov lik uobličiti u zastrašujuću pojavu koja će se podsmevati njegovom jadu, sve dotle dok njegov um ne odluta i ne propadne i dok Ludilo ne zavlada samo lešinom koja je ostala od njega, dok ne oslepi njegove oči užasna scena njegovog Majstora rastočenog u toj jezivoj halucinaciji - "Vizija DEMONA KROLIJA!"⁸

Zato zapamtite, posebno kada imate posla sa Astralnom Ravnju, da je čovekov dah ono što pokreće Oca Istine. Ono što čovek vidi i čuje je "stvarno", na svoj način, bez obzira da li je to ono samo po sebi, ili je čovekova preobražena želja, ili je tvorevina njegove vlastite ličnosti. Za istinu ne postoji kamen iskušenja. Istinski Nakheil⁹ je nerazdvojiv od Magičareve lične predstave o Nakheilu, bar što se njega tiče. Što je nečija snaga stvaranja jača, to je Astralna Svetlost spremnija da reaguje na nju i da zgusne u oblik zamišljenu vrstu. To ne znači da ovakvo stvaranje, neminovno, predstavlja grešku, već samo da ono spada u drugu granu nečijeg Dela. Ne može se dobiti pomoć spolja, kada su izvori unutra.

⁸ Crowley je i prihvatao i odbijao predstavu o sebi kao o zloj senci svakog čoveka - Demona Krolija. Šta više, on se užasavao slepo odanog učenika. Otuda je njegov savet, da jedini stvarni Vodič za učenika treba da bude učenikov Sveti Anđeo Čuvar. Uporediti sa Budinim: "Budi svoje oči u sebi."

⁹ Inteligencija Sunca.

Moraju se preduzeti mere opreza, slične onima koje su preporučene u poglavlju o Vračanju.

Magičara mogu veoma dugo zavaravati i povlađivati mu Astrali koje je sam uobličio i proizveo. Njihovo prirodna servilnost može mu goditi, jedno stvorenje!

Oni će se pretvarati da mu pokazuju predivne tajne, veličanstvene predstave lepote i čuda neizrecivo prekrasna, a on će biti sklon da sve to prihvati kao istinu, iz vrlo jednostavnog razloga, jer one su njegove vlastite predstave idealizovane maštom.

Ali njegov stvarni napredak će se potpuno zaustaviti. Ove opsene će ga sprečiti da stupi u vezu sa nezavisnim inteligencijama, od kojih bi jedino mogao da nauči nešto novo.

Sve više će biti zainteresovan za sebe, zamišljajući kako postiže jednu inkarnaciju za drugom. Njegov Ego će se nekontrolisano širiti, sve dok mu se ne učini da su nebesa pod njegovim nogama. Pa ipak, sve će to biti samo varljivo lice Narcisa koje se ogleda u vodi koja će ga progutati.

Greška ove vrste na Astralnoj Ravni - u sasvim običnim vizijama bez očitog moralnog upliva - može dovesti do najozbiljnije smutnje. Prvo, greške navode na pogrešan put; zagađivanje nečije vizije Jupitera, time što će dozvoliti uticaju Venere da ga pomuti, može se završiti njegovim neravnomernim položajem u odnosu na Jupitera, kasnije, u nekom kritičnom trenutku njegovog rada.

Drugo, stvara se navika da se prave greške i da se ostavljaju neispravljenim. Onaj ko počne da "piše Jehešua sa 'Reš'", može završiti tako što će napisati Stanovnik Trezora umesto imena svog Anđela.¹⁰

Konačno, Magika je Piramida, koja se gradi jedan red za drugim. Rad Tela Svetlosti - pomoću metoda Joge - je temelj svega. Magičarevo shvatanje Astralne Ravni mora da bude tačno, jer se Anđeli, Arhanđeli i Bogovi izvode odatle putem analize. Da bi se dobilo čisto pivo, mora se posedovati čista sirovina.

Ukoliko neko poseduje nepotpunu i netačnu predstavu o univerzumu, kako će pronaći njegove zakone?

Odatle se početni propusti i greške proširuju i na ravni viših nivoa. Pretpostavimo da je Magičara, dok priziva Sunce, naizgled dopadljivi duh Saturna ubedio da je on Solarna Inteligencija koja mu je potrebna, i naredio mu da izbegava ljudsku ljubav ukoliko želi da postigne Znanje i Razgovor sa Svetim Anđelom Čuvarem; i zamislimo, šta će se dogoditi ako su njegova volja i volja prirode Anđela bile takve da je Ključ njihove Formule bio Lirsko Uzdignuće!

Nezavisno od redovnih provera - koje se izvode s vremena na vreme - o valjanosti svakog duha, Magičar mora pažljivo da zapisuje svaku viziju, ne propuštajući ni najsitniji detalj; zatim ili mora proveriti putem analize, da li se svaka tačka podudara sa onim što je izneto u Knjizi 777 i Liber D¹¹. Ukoliko otkrije (na primer) da, dok priziva Merkura, njegova vizija sadrži imena sa Ratničkim brojevima, ili elemente koji odgovaraju Ribama, neka što pre pronađe gde je izvor greške, neka je ispravi i spreči da se ona ponovi.

¹⁰ Hebrejsko slovo Jod, י, ukoliko se napiše brzo i nepažljivo može se veoma lako zameniti za Reš, ר, "Stanovnik Trezora", što je teozofski izraz za otelotvorenje čovekovih nerešenih kompleksa, neusklađene i neuravnotežene sile.

¹¹ Videti str. 347.

Ali ove provere, kao što je ranije rečeno, neće poslužiti da se otkrije lažna predstava nastala samosugerisanim utvarama. Uz pretpostavku da nečija aura nije kovitlac pobrkanih simbola koji se ne mogu prepoznati, onda će vizija što više bude samohipnotišuća sve lakše zadovoljavati standarde onoga koji je gleda. Tu neće biti ničega što bi ga moglo zbuniti ili mu protivrečiti; tako će on ispredati svoju priču ni ne pokušavajući da je preispita. On uvek može dokazati sebi da je u pravu; Kabala se uvek može rastegnuti; a Crveno je tako blizu Oranž, koji je zapravo senka Žutoga, a Žuto je komponenta Zelenog koja prelazi u Plavo, pa kakva šteta onda može biti ako se pojavi Zao duh u Skerletnoj umesto Andela u Azurnoj boji?

Istinska, konačna provera, Istinitosti nečijih vizija je njihva Vrednost. Najveličanstveniji doživljaj na Astralnoj ravni, bez obzira koliko zaslepljujući i uzbudljiv, ne mora da bude u skladu sa Istinskom Voljom onoga koji gleda; ukoliko nije, premda objektivno ona možda nikada nije bila istinitija, onda ona nije istinita za njega, jer mu ne koristi. (Zar nismo nedavno rekli da je Istina samo Najpodesniji Način za iznošenje Tvrdnje?)

Vizija može zatrovati i uzneti Gledaoca, ona ga može nadahnuti i ojačati u svakom pogledu, može baciti svetlost na najsvetije tajne, pa ipak ne biti ništa više nego tumačenje osobe same sebi, formula Onana umesto Abrahama.

Oni plastični "Portreti Umetnika kao Mladića" su sasvim dovoljni za one koji su čuli za "Spoznav samoga sebe". Oni su neophodni, makar samo da pomognu analiziranju nečije prirode na šta se Iskušenik A. . A. . zaklinje da će izvršiti. Ali "Ljubav je Zakon, ljubav pod Voljom". Naša Gospa Nuit je "podeljena u ime ljubavi, radi mogućnosti sjedinjenja". Ovi likovi u ogledalu otuda ne predstavljaju Dela Magike, oni nisu u skladu sa Zakonom Teleme: istinska Magika Horsa zahteva strastveno sjedinjenje suprotnosti.

Dokaz da je neko u dodiru sa nezavisnim entitetom zavisi od osećanja koje bi moralo biti nepogrešivo ukoliko je neko sasvim zdrav. Smatra se da čovek ne može da pobrka utiske do kojih je došao svojim čulima sa nečijim drugim! Samo Čovekova neizlečiva sujeta čini da Astralni "Zalutali bekrija" ili mistik pobrka žubor mehurića svog vlastitog pijanstva sa glasom Najvišeg.

Suština pravog doživljaja se sastoji u priznavanju stvarnosti drugog Bića. Po pravilu, uvek će se osetiti neki element neprijateljstva, čak i kada je reakcija simpatična. O svom "duhovnom drugu" se, pri prvom susretu, ne misli kao o sebi.

Zato čovek mora uporno da tvrdi da svaka stvarna pojava na Astralnoj Ravni pruža doživljaj susreta sa strancem. Čovek tu pojavu mora da prihvati kao nešto sasvim samostalno, bilo da je Arhangel ili Elf, i da odmeri svoje reagovanje na nju. Čovek mora da uči od nje čak i kada je prezire, i da je voli, ma koliko da mu je odvratna.

Čovek mora da shvati, pišući dnevnik, da je taj susret izazvao potpunu promenu u njemu. Mora da sazna i oseti nešto do tada nepoznato, a ne samo kao da je probao novu odeću.

Na Astralnoj Ravni uvek moraju da se oseće lagani bolni probadi, to je bol koji oseća Sopstvo kada mora da prizna postojanje ne-Sopstva, a to opterećuje mozak registrovanjem nove misli. To važi za prvi dodir, čak i onda kada su uzbuđenje i potsticaj rezultat radosti što je ostvaren prijatan susret

Postoji još dublje dejstvo prave reakcije na nepoznato Sopstvo: ono, bez izuzetka, utiče na razbijanje nekog kompleksa u Gledaocu. One ideje, koje u tom kompleksu učestvuju, bivaju svezane, na njih se stavlja etiketa i odlažu se ustranu. Posle toga je neophodno da se te ideje otpakuju i prerasporede. Najmanje što se može osetiti to je ozlojeđenost slična onoj koja se javlja kada se čovek sprema na put, spakuje se, zaključa torbu,

priveže kaiševe i onda otkrije da je zaboravio da stavi pižamu. Najviše, potpuna promena mišljenja o svom poslu, kao što to čini stari neženja, sa potpuno utvrđenim životnim planovima, kada iznenada sretne ženu svog života.

Otuda bi trebalo da svaka istinska prvoklasna Astralna Vizija, čak i na ravnima nižih nivoa, uputi i pripremi Gledaoca za Inkarnaciju. Neuspeh da se prođe ova provera treba svrstati pod "praksa".

Izgleda da je potrebna još jedna, poslednja, opaska. Ne možemo zahtevati dokaz o "stvarnosti" i "objektivnosti" Astralnog Bića koji bi bio bolji od subjektivnog doživljaja njegovog nezavisnog postojanja. Moramo uporno da težimo ka dokazu koji su dali svi kvalifikovani posmatrači, ukoliko želimo da uspostavimo glavnu premisu Religije, koja govori da postoji Svesna Inteligencija, nezavisna od strukture mozga i nerava, kakvu mi poznajemo. Ukoliko ona poseduje i Moć, utoliko bolje. Mi već znamo da postoje neorganske sile, ali ne posedujemo dokaze o postojanju neorganskog Uma.

Kako u ovome može da nam pomogne Astralna Ravan? Nije dovoljno samo da se dokaže, što veoma lako izvodimo, postojanje podudarnosti između Prizivanja i Pojave.¹² Moramo isključiti sticaj okolnosti,¹³ telepatiju¹³ i podsvesno znanje.¹³

Naša van ljudska Inteligencija mora da prenosi Istinu koja je napoznata bilo kom ljudskom umu, u prošlosti i sadašnjosti. Pa ipak, ta Istina mora da bude takva da se može potvrditi.

Postoji jedan dokument u svetu koji pruža dokaz koji u potpunosti zadovoljava ove uslove. To je

LIBER AL vel LEGIS Knjiga Zakona

ovog Novog Eona Horusa, Krunisanog i Osvajačkog Deteta, Eona čija je Mudrost ZVER 666, koja u Spoljašnjem Redu nosi ime BRAT PERDURABO.¹⁴

Priroda dokaza izdvojenog postojanja vanljudske Inteligencije, nezavisne od telesnog oblika, je izuzetno složena. Ukratko ćemo nabrojati njene glavne karakteristike.

AIVAZ, ime Inteligencije o kojoj je ovde reč, dokazuje:

(a) Svoju moć, da prerasporedi događaje koji nisu vezani za Njegovog pisara tako da se oni uklape u one koji se nalaze u privatnim aranžmanima pisara.

¹² Redovna provera Majstora Teriona sastojala se u tome što bi na kartici ispisivao ime Sile, a zatim bi karticu sakrio. Potom bi, u tajnosti, prizvao tu Silu i poslao Svog učenika na Astralnu Ravan. Od učenika bi zahtevao da svoju viziju pripiše nekoj Sili. Zatim bi dao učeniku karticu, ime Sile koju je imenovao bilo bi ispisano na njoj.

¹³ O ovome vidi poseban dodatak.

¹⁴ Prema Kroljevom sistemu, sadašnjem Eonu (Horusa) je prethodio Eon Ozirisa, a ovome Eon Izide. To su dugi vremenski periodi koji traju najmanje po dve hiljade godina. Eon Ozirisa bi se mogao izjednačiti, iz sasvim praktičnih razloga, sa hrišćanskom erom, erom patrijarhalnih sistema - Bude, Hrista, Muhameda. Eon Izide su predstavljala boginje Majke, i on seže u praistoriju. Ova imena, Horus, Oziris, Izida, su određena Knjigom Zakona, čija tri poglavlja potiču od Nuit, Hadita i Ra-Hoor-Kuita, što su "stručna imena" (u Kroljevom sistemu) za Izidu, Ozirisa i Horusa. "Krunisano i Osvajačko Dete" je Horus kao Ra-Hoor-Kuit (aktivni aspekt Horusa) čija se Mudrost ili Reč ovde poistovećuje sa Zveri 666 (Kroljem). Kroli je onaj koji je preneo Knjigu Zakona čovečanstvu. Drugim rečima, Kroli (kao prorok Novog Eona, zato što je preneo Knjigu, čija je Reč ili Mudrost, Reč tog Eona) poistovećuje svoju magičku ličnost sa Rečju Eona.

Na primer: Stela koja otkriva Teogoniju Knjige bila je zvanično obeležena brojem 666 u Muzeju Boulak.¹⁵ Pisar je prihvatio broj 666 kao svoj magički broj, mnogo godina pre toga. Zatim, pisareva magička Kuća, kupljena godinu dana ranije, imala je ime koje je imalo vrednost 418. Pisar je izračunao da je 418 broj Velikog Dela, još 1901. godine. On je otkrio da je 418 broj njegove kuće tek kada je AIVAZ pomenuo tu činjenicu.

(b) Svoju moć da prikrije logički dosledan sistem brojeva i slova u brzo napisanom dokumentu, koji predstavlja ključaonicu zasnovanu na zagonetkama i brojevima za Glavni Ključ nepoznat pisaru, a koji je ipak bio povezan sa njegovim vlastitim sistemom; šta više, Ovaj Ključ i njegovi prateći elementi, predstavljaju obrazloženje izdiktiranog teksta.

Npr., "Reč Zakona je ΘΕΛΗΜΑ (Volja); ova reč ima brojčanu vrednost 93.

"Ljubav je Zakon, Ljubav pod Voljom." Ljubav, Agape, kao i Telema, daju broj 93. I samo ime AIVAZ ima brojčanu vrednost 93.¹⁶ Sve ovo je bilo strano pisaru; ipak, godinama kasnije, otkrio je "Izgublenu Reč" jednog od svojih vlastitih redova; ona je takođe imala brojčanu vrednost od 93.

Pokazalo se, isto tako, da Reč Njegovog najsvetijeg Reda ima brojčanu vrednost 93.¹⁷ Zatim, 93 je trostruko 31; a 31 je LA, "Ne" i AL, "The" ili "Bog"; ove reči stalno srećemo u Knjizi, što daje dvostruki smisao mnogim pasusima. Treće 31 je složeno slovo ShT, dva hijeroglifa Š i T (stara vekovima), koje oslikava "Dramatis Personae" Knjige; a ShT slučajno našvrljano uz slova MS. daju 418, dajući "ovom krugu podignutom na kvadrat svoje greške" vrednost koju ima! korigovano na šest decimalnih mesta, itd.

Zatim: "ti nećeš znati", znači "saznaćeš LA"; a "on će otkriti Ključ svega (engl. all = sve)", to jest, Ključ AL.

(c) Moć da sklopi sled događaja van kontrole pisara i njegovih saradnika, tako da oni potvrđuju navode iznete u Knjizi. Ili, suprotno, da prorekne takve događaje.

Na primer, Prva Skerletna Žena je bila bezvredna, i doživela je upravo onu kaznu koju je Knjiga prorekla.

Zatim, "jedan što dolazi posle tebe; otkriće ključ." Taj je bio "dete" pisara, "i ono čudnovato".

Devet meseci nakon što je ZVER 666 dobila Magičko "dete" sa Svojom naložnicom Dženi Foster, "Beba Bezdana" je rođena, Brat Ahad je dobio pravo na taj stepen, i tako je "došao posle" ZVERI 666, koja je bila poslednji Adept koji je taj stepen prethodno postigao. A ovo "dete" je sigurno bilo "jedan", jer "jedan" je značenje njegovog mota Ahad. Konačno on je uistinu "otkrio ključ svega", pošto Sama ZVER to nije uspela tokom 14 godina proučavanja.

(d) Moć da shvati i izrazi jezgrovitim jezikom istinska rešenja glavnih problema Univerzuma.

¹⁵ Sada Nacionalni Muzej, Kairo.

¹⁶ Ova brojčana vrednost je otkrivena tek nakon nekoliko godina. S. Jakobs je, nezavisno od ovog otkrića, postavio pitanje: "Zašto se u Knjizi Zakona Aivaz piše Aivas, a ne Aivaz?" Na grčkom Aivaos iznosi 418. Autor Knjige je u svom vlastitom imenu sakrio, ne jedno, već dva slova, i to dva slova koja imaju vrhunski značaj u Knjizi.

¹⁷ Ovim se spisak, ni u kom slučaju, ne završava. Brat Perdurabo je otkrio, 1923. godine, da hebrejska reč "volja" takođe iznosi 93; a njena posebna stručna značenja, još više rasvetljavaju značenje reči Telema, onako kako ju je koristio Aivaz.

Na primer, Formule Nuit i Hadita objašnjavaju Postojanje u smislu matematičko-logičke filozofije, tako da se zadovolje teškoće pomirenja Dualizma, Monoizma i Nihilizma; sve suprotnosti u svim sferama; i Izvorno Savršenstvo sa Manifestovanim Nesavršenstvom Stvari.

Zatim, "Čini što ti je volja", je najjezgrovitija ikada izgovorena etička pouka, uprkos njenog prividnog odobrenja, prilikom analiziranja se vidi da je ona uistinu "sav Zakon", jedinstveno i dovoljno jamstvo za ljudsko delovanje, očigledna Šifra Ispravnosti, poistovećivanje Vere sa Slobodnom voljom, i kraj građanskog rata u prirodi Čoveka zahvaljujući uspostavljanju Kanona Istine, pomirenja stvari samih sa sobom, koji određuje svako čovekovo delo. "Čini što ti je volja" je zabraniti Zvezdama da sijaju, Lozi da rađa grožđe, Vodi da dostiže svoj nivo; čovek je jedino stvorenje u Prirodi koje teži da se nađe u sukobu samo sa sobom.

(e) Svoju moć da tumači Duh Novog Eona, da vrati u najgrublje divljaštvo najcivilizovanije rase, u vreme kada rat osuđuju najodgovorniji ljudi.

(f) Svoju moć da obuhvati i kontroliše sve ove različite nizove ideja i događaja, ispoljavajući pri tom um i sredstva delovanja koji su dostupni, a ipak neizmerno iznad, svih ljudskih intelektualnih sposobnosti; da poveže sve u sažetu kriptografiju koja pokazuje savršeno vladanje engleskim jezikom, matematičkim i filozofskim postavkama, pesničkom veštinom i snažnom strastvenošću, dok prikriva u slova i reči složene brojke koje obuhvataju poznavanje činjenica koje do tada nikada nisu postojale u ljudskom umu, zaviseći od upravljanja rukom pisara, iako je On mislio da piše svesno po diktatu; i da utka u samo jednu mustru takvo mnoštvo pređa dokaza, kako bi tako različiti redovi svih tipova uma mogli da se uvere u postojanje AIVAZa, kao bića nezavisnog od tela, svesnog i individualnog, sa umom moćnijim od čovekovog i moći jačom od one kojom se čovek voljno pokreće.

U svetu, Knjiga Zakona dokazuje izvorni postulat Religije.

Magičar može da bude sasvim siguran u postojanje Duhovnih Bića, i da traži Znanje i Razgovor sa svojim vlastitim Svetim Anđelom Čuvarem i to sa istim onim oduševljenjem sa kojim je BRAT PERDURABO napustio sve: ljubav, bogatstvo, položaj, slavu, da bi pošao u potragu za Njim. Šta više, on to mora da učini ili će sam sebe osuditi da bude rastrgnut od Menada njegovih bezumnih nagona, nemajući ništa u sebi što bi ga zaštitilo da sam ne postane Bahusom! Bahus, božanski i ljudski! Bahus koga je Zevs. preljubi sklon Gospodar Gromova, začeo u Semeli, devičanskoj žrtvi, kada ju je bezobzirno ugrabio! Bahuse, bebo skrivena od mržnje u najsvetijem među svetim mestima, tajno svoga oca, u Kanalu Zvezdane Bujice, gde je jedna Zmija tvoja Suša! Bahuse, dvojno stvoren, čovek-ženo, Bahuse čija nevinost kroti Tigrove, a ipak iz tvojih rogova kaplje krv na tvoje usne, i pretvara veselje vina u ludilo ubice! Bahuse, Tvoj štap propušta biljne sokove; tvoj bršljan se ovija čvrsto oko njega; Lavlja koža se spušta niz tvoja glatka ramena; klizi niz tvoje gipke slabine; opijen blaženstvom zlatastog vina, ti ne poznaješ više teret svog tela niti uznemirenost duha.

Dodi, Bahuse, dodi sa istoka; dodi sa istoka, jašući Prijapovog Magarca! Dodi sa svojom svitom igrača i pevača! Ko tebe sledi, uzdržava li se od smeha i skakanja? Dodi, u ime tvoje Dionise, da bi se devojke venčavale sa Božanstvom. Dodi, u tvoje ime Jahuse, sa svojom mističnom lepezom da uskomešaš vazduh, da bi sa svakim izlivom svog Duga nadahnuo našu Dušu, kako bi ti radali Sinove u Tvome Obličju! Vaistinu i Amen!

Neka Magičar ni na trenutak ne zaboravi šta je njegov jedini posao. Njegovo neprosvećeno "jastvo" (kako ga onu neznanju shvata) je horda divljih žena, poludelih od neshvaćenog i neutoljivog životinjskog instinkta; one će rastrgnuti Penteusa, samo ljudskog kralja koji je želeo da ih sputa, u komadiće mesa; njegova vlastita majka, Priroda, prva je zarila nokte u njegov dušnik! Niko osim Bahusa, Svetog Anđela Čuvara, nije bio dovoljno milostiv da bi postao Bogom ove gomile manijaka; jedino on može da pretvori haotičnu hordu u

obred skladnih kretnji, uskladi njihove hijenske urlike u milozvučnu pesmu zahvalnicu, a njihov bezrazložan bes u samokontrolisano zadovoljstvo. On je taj Anđeo čija je priroda dvostruko dvojna, tako da može da učestvuje u svim svetim žrtvama. On je taj koji je istovremeno Bog koji se opija zemaljskim vinom i sisar koji ispija Krv Boga da bi se očistio od smrtnosti. On je žena jer prihvata sve nagone, nisu li oni Njegovi? On je muškarac koji žigoše Sobom sve što bi se posvetilo Njemu. On nosi Štap sa šišarkom bora i vrežama bršljena; Anđeo koji stvara neprestano, uplićući Svoju Volju u privrženu mu lepotu, neprolazno zelenu.

Tigar, simbol brutalnih strasti čoveka, umiljava se oko peta svoga gospodara; a On jaše Prijapovog Magarca; njegov seksualni nagon čini da ga nosi svuda gde On želi.

Neka se Magičar zato odvaži da krene na Astralnu Ravan sa objavljenom namerom da prodre u svetište neinkarnirajućih Bića onih koja su u stanju da ga upute i ojačaju, i sposobna da dokažu svoj identitet svedočanstvom koje se ne može pobiti. Sva objašnjenja, van ovih, vrede samo kao proširenje i uravnoteženje Znanja, ili eventualno kao dodatna Energija onim Magičarima koji bi pronašli svoj put do Izvora Snage. U svim slučajevima, ništa ne vredi sačuvanog novčića, jer služi da pomogne Jednom Velikom Delu.

Onaj ko želi da dosegne Inteligencije o kojima govorimo, može da očekuje izuzetne teškoće. Staze su čuvane; lav je na putu. Tehničko savršenstvo ovde nije od pomoći; neophodno je da se zadovolje Čuvari nečijeg prava da stupi u prisustvo Gospodara. Mogu se tražiti od njega posebne zakletve, iziskivati provere i davati inicijacije. Ovo su najozbiljnije stvari; Svetlosno telo mora da bude potpuno razvijeno, neopozivo čvrsto, ili će se rastočiti na samom početku. Ali, budući spremno da prođe kroz takvo iskustvo, ono se neopozivo vezuje za reči i dela. Ono čak ne može ni da prekrši zavet, kao što to može njegov drugar od krvi i mesa.

To bi bio uopšteni opis Astralne Ravni i pravilnog držanja Magičara u radu na njoj.

DODATAK

Sticaj Okolnosti

Najpoznatija novela Fildinga se zove Tom Džons. Dogodilo se da je BRAT PERDURABO odseo u jednom hotelu u Londonu. Telefonirao je svom prijatelju, Fildingu, na kuću, odakle mu se javila sekretarica rekavši da je njen poslodavac upravo izašao i da s njim jedino može stupiti u kontakt ukoliko između 11h i 11.15h bude nazvao neki ured u Sitiju (poslovnom delu Londona). U 11 sati BRAT PERDURABO je imao zakazan sastanak sa zvezdom varijetea, a mesto sastanka je bilo na ulazu u pozorište. Da bi se setio da telefonira prijatelju, napravio je mentalnu zabeležku da čim bude ugledao gospođu podigne ruku i kaže, pre nego što se pozdravi s njom: "Potsetite me da odmah treba da telefoniram Fildingu". On je tako i učinio dok mu je ona prilazila sa istim pokretom i uglas s njim rekla: "Potsetite me da moram da telefoniram Tom Džonsu." - čoveku koji je bio impresario zaposlen kod nje.

Videće se da ovde ne može biti reči o bilo kakvoj slučajnoj vezi između elemenata. Ukoliko bi se nešto slično dogodilo tokom sastanka sa nekim potvrđenim duhom, to bi se smatralo veoma čvrstim dokazom postojanja nezavisne inteligencije.

Da bih ovo pojasnio, dozvolite da zamenim članove u jednačini. Pretpostavimo dva nezavisna medija, A i B, koja istovremeno treba da prime dve poruke, prvi: "Pitaj B ko je napisao Hamleta", a drugi: "Pitaj A za naziv Šekspirove najpoznatije tragedije". Sticaj događaja je ovde mnogo jednostavniji i manje izrazit nego u ranije navedenom slučaju, jer ne dolazi u obzir da se stigne do identiteta putem slučajnih sinonima koji skrivaju njihovu racionalnu vezu. Ipak, većina učenika Okultnih pojava će priznati da postoji vrlo velika mogućnost da je jedna jedina inteligencija namerno dala ove dve poruke da bi dokazala svoje postojanje.

Telepatija

U časopisu The International iz novembra 1918. godine, objavljen je zaključak članka pod nazivom "Preporod Magike" koji je napisao Majstor Terion. Poslednja rečenica glasi: "Ovde je Mudrost; dozvoli mu da shvati broj Zveri; jer to je broj čoveka; a njegov broj je šest stotina šezdeset i šest TO MEGA ΘHPION, Velika Divlja Zver, ima vrednost, prema grčkom sistemu, od 666. To je, naravno, titula Majstora Teriona.

Majstor Terion je bio, nekako u to vreme, u dodiru sa inteligencijom kojoj je dao ime Amalantrah. U nedelju, 24. februara 1918. godine, u 21.30h, Majstor Terion je pitao Amalantraha da li bi mogao da upotrebi reč ΘHPION, kao da je hebrejska, sa ciljem da dobije dodatna obaveštenja o mističkom značenju te reči. Odgovor je bio "Da". Zatim je pitao: "Da li da uzmem samo reč ΘHPION (grčka slova), ili sve tri reči TO MEGA ΘHPION?" Odgovor je bio da uzme samo reč ΘHPION (grčka slova). Majstor Terion je zatim upitao koja hebrejska slova da koristi u transkribovanju grčkog. Odgovor je glasio "Tau, Jod, Reš, Jod, Ajin, Nun" što je sabrano davalo 740 ili 1390, u zavisnosti od toga da li je Nun imalo svoju običnu vrednost od 50 ili 700 kao poslednje slovo na kraju reči. Nijedan od ova dva broja nije imao neko posebno značenje za Majstora Teriona. Bio je veoma razočaran što mu Amalantrah nije koristio i to u tolikoj meri da je njegov dalji razgovor postao konfuzan, tako da je odustao od daljeg rada te večeri. Pokušavao je na razne druge načine da ispiše na hebrejskom reč QHRION (grčkim slovima), ali nije uspeo da dobije bilo šta značajno. To je bilo gotovo neverovatno, jer gotovo da je uvek moguće da se dobiju, manje više, zadovoljavajući rezultati kada se isprobaju razne mogućnosti. Na primer, O se može sasvim dobro izjednačiti sa Ajin, Vau ili Alef.

U ponedeljak ujutru, Majstor Terion je otišao u redakciju časopisa The International koji je uređivao. U to vreme u Njujorku je vladala nestašica uglja i bilo je zabranjeno grejanje poslovnih zgrada ponedeljkom. Zato je on samo uzeo poštu i otišao kući. U utorak ujutru je pronašao na svom radnom stolu pismo koje je stiglo u ponedeljak za glavnog urednika, a koji mu ga je dostavio da bi napisao odgovor, tako da se odnosilo više na Majstora Teriona, nego na njega. Ovo pismo je bilo napisano i poslano u subotu uveče, otprilike u isto vreme kada je on bio u dodiru sa Amalantrahom. Pismo se završavalo na sledeći način: "Molim vas obavestite vaše čitaoce da sam ja, Samjuel bar Aivaz bi Jakou de Šerabad, izračunao broj Zveri, a to je broj čoveka.

ן	ו	י	ר	ת
N	O	I	R	T
50	6	10	200	400
666				

(Čitati s desna u levo)

Ovde srećemo najudarnije rešenje problema iznetog pred Amalantraha. Obratimo pažnju na to da je Amalantrah odbio da direktno da pravilno rešenje; očigledno da bi istakao izuzetnu osobenost ovog asirskog čitaoca. Obratite pažnju i na činjenicu da je u pismu u potpunosti zanemarena uobičajena Kabala, budući da je po njoj opšte poznato da vrednost TO MEGA THERION na grčkom iznosi 666. Šta više, proteklo je gotovo četiri meseca dok problem nije stigao u The International. Asirac je živio dosta daleko od Njujorka i niko od osoblja časopisa nije znao ništa o njemu. To je izgledalo kao neoboriv dokaz o postojanju Amalantraha, jer on je bio veći stručnjak za Kabalu od samog Majstora Teriona, i (zatim) on je posedovao moć da dozove ovaj četiri meseca star problem u svest nepoznatog čoveka koji nije bio u vezi sa ostalima, navodeći ga da prenese tačan odgovor u trenutku kada je pitanje postavljeno kilometrima daleko.

Sticaj okolnosti, koji je tako savršeno odgovarao u slučaju Filding - Tom Džons, ovde se ne bi mogao prihvatiti kao alternativna teorija. Direktna svrsishodnost okolnosti se ne može poreći; ali i ako čvrsto odlučimo da poreknemo mogućnost postojanja Amalantraha, koja ceo ovaj događaj tako jednostavno objašnjava, ipak nam ostaje još jedan izvor. Istina on podrazumeva teškoće koje Majstor Terion ne može

smatrati manjim od onih koje pritiskuju druga rešenja, ali, bar, nije potpuno nemoguć. Taj izvor je telepatija. Neko može pretpostaviti da se rešenje ovog problema nalazilo u podsvesti Majstora Teriona ili podsvesti Gledaoca, i da je ono putem telepatije utisnuto u svest Asirca i to takvom silinom da je on bio primoran da ga prenese kolegama Majstora Teriona u The International. Nezavisno od potpune neverovatnosti ovakve hipoteze, neverovatno je da bi "Amalantrah", ako je uistinu bio podsvest gledaoca, dao pogrešnu ortografiju. Takav njegov postupak (ukoliko je znao pravi način pisanja) mogao bi se objasniti njegovom željom da ne odustane od svog plana da pomoću pisma otkrije postojanje Asirca, što bi se dogodilo da je tajna prerano otkrivena.

Ovaj slučaj je iznet ovde da bi se ukazalo na izuzetnu pažnju koja se mora posvetiti sistemu eliminacije svake od mogućih alternativnih pretpostavki, pre nego što se prizna postojanje bestelesne inteligencije. Međutim, treba napomenuti, da pored ovde iznetog slučaja postoje i brojni drugi koji čine teoriju telepatije nepobitnom.

Podsvesno Znanje

Postoji dobro poznata priča, koja se navodi u nekoliko psiholoških rasprava, kada je glavna ličnost, neobrazovana engleska služavka, sasvim oskudne inteligencije, koja nije znala ni jedan strani jezik, pa čak ni svoj maternji, dobivši visoku temperaturu pala u delirijum i počela da bunca dugačke pasuse na književnom hebrejskom jeziku. Istraživanja su pokazala da je ona, izvesno vreme, u svojoj najranijoj mladosti služila u kući jednog jevrejskog rabina, koji je imao naviku da vežba svoje propovedi u prisustvu devojke. I premda nije znala značenje reči, ona ih je mehanički smestila u podsvest, da bi ih reprodukovala u trenutku kada je groznica aktivirala grupu ćelija u kojoj su one bile zabeležene.

PRILOG IV

LIBER SAMEK

Theurgia Goetia Summa
(CONORESSUS CUM DAEMONE)
sub figura DCCC

Koji predstavlja Ritual koji je koristila Zver 666 za Postignuće Znanja i Razgovora s njegovim Svetim Anđelom Čuvarem tokom Semestra Njegovog izvođenja Operacije Svete Magike ABRAMELINA MAGA.

(Pripremila An. XVII Sol in Virgo u Opatiji Teleme uz Zver 666 u službi BRATA PROGRADIORA).

SLUŽBENA PUBLIKACIJA A. . A. . u klasi D za Stepen Adeptus Minor.

TAČKA I EVANGELI1 TEXTUS REDACTUS

Prizivanje
obnovljeno u magičkom pogledu, sa značenjem

VARVARSKIH IMENA

Etimološki ili Kabalistički određenih i parafraziranih na engleskom.

Odeljak A

Zavet

1. Tebe prizivam, Nerođeni.
2. Tebe, koji si stvorio zemlju i Nebesa.
3. Tebe, koji si stvorio Noć i Dan
4. Tebe, koji si stvorio tamu i Svetlo.
5. Ti si ASAR UN-NEFE ("Sam sebe usavršio"): koga ni jedan čovek nikada nije video.
6. Ti si IA-BESZ ("Istina u Materiji").
7. Ti si IA-APOPHRASZ ("Istina u Kretanju").
8. Ti si odelio Pravedno od Nepravednog.
9. Ti si sačinio Žensko i Muško.
10. Ti si proizveo Semenje i Plod.
11. Uobličio si Ljude da vole jedni druge, i da mrze jedni druge.

Odeljak Aa

1. Ja sam tvoj Prorok: ANKH-F-N-KHONSU, kome si predao Svoje Misterije, Obrede KHEMA.
2. Ti si proizveo vlagu i suvoću, i ono što hrani sav stvoreni Život.
3. Čuj Me Ti, jer Ja sam Anđeo PTAH-APO-PHRASZ-RAa (videti Rubriku): to je Tvoje Istinito Ime, prenešeno Prorocima KHEMA.

Odeljak B**Vazduh**

Čuj Me:

AR	"O Sunce koje dišeš, ploviš! " ¹
ThIAF ²	"O Sunce IAF! O Lav-Zmijo Sunce, Zveri koja vrtložno izlaziš, grome, koji oploduješ Život!"
RhEIBET	"Ti koji ploviš! Ti koji ideš!"
A-TheLE-BER-SET	"Ti Satana-Sunce Hadit koji ideš bez Volje!"
A	"Ti Vazduše! Daše! Duše! Ti bez granice ili vezanosti!"
BELAThA	"Ti Esencijo, Vazduše koji oštro strujiš, Elastičnosti!"
ABEU	"Ti Lutalice, Oče Svega!"
EBEU	"Ti Lutalice, Duše svega!"
PhI-ThETA-SOE	"Ti Sjajna Silino Daha! Ti Lav-Zmijo Sunce! Ti Spasitelju, spasi!" IB
	"Ti Ibisu, tajanstvena samotna Ptico, neoskrvnjena Mudrosti, Čija Reč je istina, koji stvaraš Svet Magikom Reči!"
ThI AF	"O Sunce IAF! O Lav-Zmijo Sunce, Zveri koja vrtložno izlaziš, grome, Života koji oploduješ!"

(Radi se o predstavi blještavog Vazduha, u kome živi Solarno-Falusna Ptica, "Sveti Duh", Merkurovske Prirode.)

Čuj me: i učini sve Duhove podložne Meni; tako da svaki Duh Neba i Etera; na Zemlji i pod Zemljom; na suvom tlu i u vodi; Kovitlajućeg Vazduha i plamteće Vatre, da svaka Basma i Bič Božji Meni pokorni budu.

Odeljak C**Vatra**

Prizivam Tebe, Užasni i Nevidljivi Bože: koji nastanjuješ Prazninu Duha:

AR-O-GO-GO-RU-ABRAO	"Ti duhovno Sunce! Satano, Ti Oko, Ti Strasti! Klikći glasno! Klikći glasno! Vrti Točak, O Moj Oče, O Satano, O Sunce!"
SOTOU	"Ti, Spasioče!"
MUDORIO	"Tišino! Podari mi Svoju Tajnu!"
PhALARThAO	"Podoji me, Ti Faluse, Ti Sunce!"
OOO	"Satano, ti Oko, ti Strasti!" "Satano, ti Oko, ti Strasti!" "Satano, ti Oko, ti Strasti!"
AEPE	"Ti samo-uzrokovani, sobom određeni, uzvišeni, Najviši!"
Nerođeni. (Vidi gore.)	

(Radi se o ideji blistave Vatre, u kojoj je nastanjen Solarno-Falički Lav Uranske prirode.)

Čuj me: i učini sve Duhove podložne Meni; tako da svaki Duh Neba i Etera; na Zemlji i pod Zemljom; na suvom tlu i u vodi; Kovitlajućeg Vazduha i plamteće Vatre, da svaka Basma i Bič Božji Meni pokorni budu.

¹ AR i druge reči ispisane velikim slovima su varvarska imena koja je Kroli slobodno prevodio u svetlu svojih ideja.

² Slovo F je upotrebljeno da bi predstavilo hebrejsko Vau i grčku dvostruku gamu; ono označava glas koji se nalazi između elgleskog dugog o i dugog u.

Odeljak D**Voda**

Čuj me:

RU-ABRA-IAF ³	"Ti Točku, ti Materico, što sadržiš Oca IAF(a)!"
MRIODOM	"Ti More, Stanište!"
BABALON-BAL-BIN-ABAFT	"Babalon! Ti Ženo Bludničenja!"
ASAL-ON-AI	"Ti, Kapijo Velikog Boga ON! Ti Gospo Razumevanja Puteva!"
APhEN-IAF	"Ti Riznico IAO(a)!"
I	"Ti Device dvopolna! Ti Tajno Seme! "Ti neoskrnavljena Mudrosti!"
PhOTETH	"Stanište Svetlosti."
ABRASAX	"...Oca, Sunca, Hadita, bajalice Eona Horusa!"
AEOOU	"Naša Gospo Zapadne Kapije Neba!"
ISChURE	"Moćna si Ti!"
Moćno i Nerođeno! (Vidi gore.)	

(Radi se o ideji blještave Vode, u kojoj je nastanjena Solarno-Falička Zmaj-Zmija, Neptunovske Prirode.)

Čuj me: i učini sve Duhove podložne Meni; tako da svaki Duh Neba i Etera; na Zemlji i pod Zemljom; na suvom tlu i u vodi; Kovitlajućeg Vazduha i plamteće Vatre, da svaka Basma i Bič božji Meni pokorni budu.

Odeljak E**Zemlja**

Prizivam Tebe:

MA	"O Majko! O Istino!"
BARRAIO	"Ti Maso!" ⁴
IOEL	"Zdravo, Ti koja jesi!"
KOTHA	"Ti udubljena!"
AThOR-e-BAL-O	"Ti Boginjo Lepote i Ljubavi, za kojom, gledajući je, Satana žudi!"
ABRAFT	"Očevi muško-ženski žude za Tobom!"

(Radi se o ideji blještave Zemlje, nastanjene Solarno - Falusnim nilskim konjem⁵ Venerijanske prirode.)

Čuj me: i učini sve Duhove podložne Meni; tako da svaki Duh Neba i Etera; na Zemlji i pod Zemljom; na suvom tlu i u Vodi; Kovitlajućeg Vazduha i plamteće Vatre, da se svaka Basma i Bič Božji Meni pokorni budu.

Odeljak F**Duh**

Čuj Me:

AFT	"Muško-Ženski Duhovi!"
ABAFT	"Muško-ženski Plemići!"
BAS-AUMGN.	"Vi koji ste Bogovi, koji dolazite, izgovarajući AUMGN. (Reč koja počinje od (A) Slobodnog Daha (U) kroz Voljni Dah (M) i Zaustavljeni Dah, (GN) do Neprekidnog Disanja, simbolišući tako čitav tok duhovnog života. "A" je neuobličeni Heroj! "U" je šestostruki solarni zvuk fizičkog života, trougao Duše isprepleten s trouglom Tela;

³ Za formulu IAF, ili radije FIAOF, vidi knjiga 4 Deo III, Poglavlje V. Tu se može vtdeti da je oblik FIAOF bolji u praksi.

⁴ "Masa", u smislu kako ga upotrebljavaju fizičari. Nemogućnost da se definiše neće uplašiti hrabrog inicijanta (s obzirom na činjenicu da su fundamentalne koncepcije iznad normalnih kategorija razuma).

⁵ Nilski konj je posvećen AHAThOR(i). Radi se o ideji žene kao neranjive, mirne, s ogromnom sposobnošću gutanja, itd.

ISAK	"M" je tišina "smrti"; "GN" je nazalni zvuk plodnosti i znanja.)
SA-BA-FT	"Istovetna tačko!"
	"Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Kuit!"
	"Zdravo, Velika Divlja Zveri!" "Zdravo, IAO!"

Odjeljak Ff

1. To je Gospodar Bogova:
2. To je Gospodar Univerzuma:
3. To je Onaj koga se Vetrovi boje.
4. To je Onaj, koji je, stvorivši Glas svojom zapovešću, Gospodar svih Stvari: Kralj, Vladač i Pomagač. Čuj me: i učim sve Duhove podložne Meni; tako da svaki Duh Neba i Etera; na Zemlji i pod zemljom; na suvom tlu i u Vodi; Kovitlajućeg Vazduha i plamteće Vatre, da svaka Basma i Bič Božji Meni pokorni budu.

Odeljak G

Duh

Čuj Me:

IEOU	"Sunce koji se nalaziš u Meni"
PUR	"Ti Vatro! Ti pokretačka Šestokraka Zvezdo opasana Silinom i Vatom!"
IOU	"Dušo koja boraviš u Meni."
PUR	(Vidi gore)
IAFTh	"Sunce-lav Zmijo, zdravo! Svi pozdravljaju Tebe Velika Divlja Zveri, tebe I A O!"
IAEO	"Dahovi moje Duše, dahovi moga Anđela!"
IOOU	"Strasti moje Duše, strasti moga Anđela!"
ABRASAX	(Vidi ranije).
SABRIAM	"Pozdrav Svetom Gralu! Pozdrav Peharu Babalon! Pozdrav mome Anđelu koji se izliva unutar moje Duše!"
OO	"Oko! Satano, moj Gospode! Jarčeva Strasti!"
FF	"Moj Anđele! Moj inicijatore! Ti koji si jedno sa mnom - Šestokraka Zvezdo!"
AD-ON-AI ⁶	"Moj Gospode! Moje tajno sopstvo s onom stranom sopstva, Hadite, Sve-Oče! Zdravo, ON, ti Sunce, ti Čovekov Živote, ti Petostruki Plameni Maču! Ti Jarče uzvišen na zemlji u Strasti, ti Zmijo izdužena na Zemlji u Životu! Najsvetiji Duše! Najmudrije seme! Nevino Dete. Nedodirnuti Devojko! Oploditelju Bića! Dušo svih Duša! Reči svih Reči, Izadi, najskrivenija Svetlosti!"
EDE	"Progutaj me!"
EDU	"Ti Me gutaš!"
ANGELOS TON	
ThEON	Ti Anđele Bogova!"
ANLALA	"Pojavi se u Meni, slobodno tekući, Ti koji si Ništa koji si Ništa, i izgovori svoju Reč!"
LAI	"Ja sam takođe Ništa! Ja te Hoću! Ja sam Te ugledao! Moja ništavnosti!"
GAIA	"Bujaj, ti Zemljo!"

⁶ Na hebrejskom ADNI, 65. Gnostički Inicijanti su je tako prepisivali da mogli da je primene na njihove vlastite tajne formule; mi sledimo taj izvršni primer. ON Je Arcanum Arcana; njegovo značenje se postepeno izučava u O.T.O.-a Zatim, AO je očinska formula, Hadit; ON je njegova dopuna, NUIT; Jod na kraju, označavajući "moje", je etimološki i suštinski Merkurovsko (prenosno) hermafroditско devičansko seme - Pustinjač u Tarotu. Stoga se ovo ime koristi za prizivanje nečije vlastite suštinske tajne, što se smatra ishodom razgovora Nuit i Hadita. Ako je uključeno drugo A, njegov značaj je da naznači operaciju Svetog Duha i formulisanje Bebe u Jajetu, koja prethodi pojavljivanju Pustinjaka.

(Ovo je takođe molba u agoniji upućena Majci Zemlji; jer u ovoj tački ceremonije Adept bi trebalo sa se oslobodi svih smrtnih veza, i umre za sebe u orgazmu svoje Operacije.⁷)

AEPE "Ti Uzvišeni! Ono (tj. duhovno) "seme", Adeptove tajne ideje, neodoljivo izvučene iz njihovog "Pakla"⁸ pomoću ljubavi njegovog Anđela) buja; ono se rasprskava!"⁹

DIATHARNA

THURON

"Gle! Izliv semena Besmrtnosti!"

Odeljak Gg

Postignuće

1. Ja sam On! Nerođeni Duh! sa vidom u nogama: Snažna i besmrtna Vatra!
2. Ja sam On! Istina!
3. Ja sam On! Onaj koji mrzi što se zlo čini u Svetu.
4. Ja sam On, koji seva i grmi!
5. Ja sam On, od koga je Prikazivač života Zemlje!
6. Ja sam On, čija usta uvek plamte!
7. Ja sam On, Oploditelj ispoljen u Svetlosti!
8. Ja sam On, Ljupkost Svetova!
9. "Srce Ovijeno Zmijom" je moje ime!

Odeljak H

"Opomena Duhu"

Prikaži se, i sledi me: i učini sve Duhove podložne Meni; tako da svaki Duh Neba i Etera; na Zemlji i pod Zemljom; na suvom tlu i u Vodi; Kovitlajućeg Vazduha i plamteće Vatre, da svaka Basma i Bič Božji Meni pokorni budu.

Odeljak J

Proglas Zveri 666

IAF: SABAF¹⁰

Takve su Reči!

⁷ Potpuno shvatanje psihoanalize će značajno doprineti ispravnom uvažavanju ovog Rituala.

⁸ Ljudi kažu da se reč Pakao (eng. Hell) u anglo-saksonskim jezicima izvodi iz reči "helan", prikriti ili sakriti. To jest, radi se o tajnom mestu, koje je nesvesno, pošto se sve stvari nalaze u tvom sopstvu. Vidi Liber CXI (Alef) poglavlje 124.

⁹ Uporediti sa upotrebom iste reči u odeljku C.

¹⁰ Videti objašnjenje pod Tačka II.

TAČKA II

ARS CONGRESSUS CUM DAEMONE

- Odeljak A** Neka Adeptus Minor stoji u svom krugu na kvadratu Tifareta, naoružan Štapom i Peharom, ali neka on izvede Ritual potpuno u svom Svetlosnom Telu. On može da pali Kolačiće Luči ili Miris Abramelina, može da bude pripremljen kao što je opisano u Liber CLXXV, čitanjem Liber LXV i vežbanjem Joge. On može da priziva HADITa "vinom i čudnim drogama" ako tako želi.¹¹ On priprema krug uobičajenim formulama Teranja i Posvećivanja, itd. On recituje replike navedene u Odeljku A kao da proba ulogu pred svojim Svetim Anđelom Čuvarem sa atributima tog Anđela. Svaka rečenica mora da se izgovori sa potpunom koncentracijom sile, tako da proizvede Samadi što je moguće savršenije prilikom iskazivanja istine.
- Replika 1. On poistovećuje svog Anđela sa Ain Sof i Keterom u njoj; jednu formulaciju Hadita u bezgraničnom telu Nuite.
- Replike 2,3,4. On potvrđuje da je Njegov Anđeo stvorio (u cilju samoostvarenja kroz projektovanje u ograničen Oblik) tri para suprotnosti: a) Čvrsto i Amorfno; b) Nemanifestovano i Manifestovano; i c) Nepokretno i Pokretno. Drugim rečima, Negativno i Pozitivno u odnosu na Materiju, Um i Kretanje.
- Replika 5. On proglašava svog Anđela kao "Onaj koji je Sam Sebe učinio Savršenim", dodajući da je ova Individualnost nedostižna i nepovrediva. U Ritualu Neofita G.'. D.'. (kao što je štampano u The Equinox I. II, za stari eon) Hijerofant je savršeni Oziris, koji dovodi kandidata, prirodnog Ozirisa, do identiteta sa sobom. Ali u novom Eonu Hijerofant je Horus (Liber CCXX, I:49) zato će i Kandidat biti Horus. Koja je onda formula inicijacije Horusa? To neće više biti inicijacija Čoveka kroz Smrt. To će biti prirodan rast Deteta. Njegova iskustva se više neće smatrati katastrofama. Njihov hijeroglif je Luda: nevina i nejak a Beba Harpokrat postaje Odrasli Horus sticanjem Štapa. "Der reine Thar" osvaja Sveto Koplje. Bahuš postaje Pan. Sveti Anđeo Čuvar je Nesvesno Biće Jastvo -Spiritalni Falus. Znanje i Razgovor s njim doprinosi okultnom pubertetu. Zato je poželjno da se na početku ime Asar Un-nefer zameni sa Ra-Hoor-Kuit, i sa imenom sopstvenog Svetog Anđela Čuvara kada je dobijeno putem razgovora.
- Replika 6. On ga pozdravlja kao BESZa, Materiju koja uništava i proždire božanstvo zaradi Inkarnacije bilo kog Boga.
- Replika 7. On ga pozdravlja kao APOPHRASa, Kretanje koja uništava i proždire Božanstvo, zaradi Inkarnacije bilo kog Boga. Zajedničko delovanje ova dva VRAGA dopušta Bogu na koga oni vrebaju da uđe u postojanje kroz Svetu žrtvu dvojnosti "Života" (Hleb – meso BESZ-a) i "Ljubavi" (Vino - krv ili otrov APOPHRASZ-a).
- Replika 8. On proglašava da je Njegov Anđeo "jeo Plod sa Drveta Znanja Dobra i Zla", drugačije rečeno, postao je mudar (u Dijadi, Hokmah) da shvati formulu Ravnoteže koja je sada Njegova sopstvena, budući da je sposoban da pravilno prilagodi Sebe Svojoj samoodređenoj sredini.
- Replika 9. On proglašava da je Njegov Anđeo postavio Zakon Ljubavi kao Magičku formulu Univerzuma, da bi On mogao rastvoriti pojavno ponovo u njegovu noumenalnu fazu ujedinjavanjem bilo koje dve krajnosti u ekstatičkoj strasti.

¹¹ Ovakve formule treba koristiti samo ako adept u potpunosti zna da upravlja ovakvim stvarima na bazi iskustva.

Replika 10. On proglašava da je Njegov Anđeo odlučio da ova formula Ljubavi ne treba da proizvede samo stapanje razdvojenosti Ljubavnika u Njegovom vlastitom bezličnom Vrhovnom Božanstvu, već i njihovo uzajamno učestvovanje u "Detetu" koje potiče iz srži svojih roditelja, da bi stvorilo viši red Bića nego što su oni, tako da svaka generacija predstavlja jedan alhemijski napredak prema savršenstvu u pravcu postepene raznovrsnosti; kao što Replika 9 proglašava Involuciju, tako Replika 10 proglašava Evoluciju. Replika 11 On izjavljuje da je ovaj metod samo-ostvarenja delo Njegovog Anđela; cilj Inkarnacije je da se dobije njeno reagovanje na njene odnose sa drugim inkarniranim Bićima i da se posmatraju njihove međusobne reakcije i odnosi.

Odeljak Aa

Replika 1. Adept potvrđuje svoje pravo da stupi u svesan razgovor sa Svojim Anđelom, na osnovu toga što ga je taj Anđeo poučio Tajnoj Magici kojom on može da ostvari odgovarajuću vezu. "Mošeh" je M H, razvijanje, u Jehidahu, Hijahu, Nešamahu, Ruahu, Sefirotima od Ketera do Jesoda - pošto je 45 ukupan zbir svih brojeva od 1-9, dok je Š, 300, ukupan zbir svih brojeva od 1-24, što dodaje još Petnaest brojeva na ovih Devet (Pogledaju Liber D značenja i podudarnosti za 9,15, 24, 45, 300, 345.)

Štaviše, 45 je A D M, čovek. "Mošeh" je ime Čoveka kao Oblika koji Skriva Boga. Ali u Ritualu neka Adept zameni ovo "Mojsije" svojim sopstvenim geslom kao Adeptus Minora. Za "Ihsrael" neka on da prednost svojoj sopstvenoj Magičkoj Rasi, prema obavezama njegovog Zaveta našem Svetom Redu! (Zver 666 je koristio "ANK-F-N-KONSU" i "KEM" u ovom odeljku.)

Replika 2. Adept podseća svog Anđela da je On stvorio Tu jednu Supstancu o kojoj je Hermes pisao na Smaragdnoj Tabli, koja ima tu sposobnost da sjedinjava u sebi sve suprotne načine Bića, pa zato služi kao Talisman nabijen Duhovnom Energijom Postojanja, kao Elikzir ili kamen sastavljen od fizičkih osnova Života. Ovo Podsećanje je smešteno između dva lična zahteva Anđelu, kao da zahteva privilegiju da učestvuje u ovoj Euharistici koja stvara, hrani i otkupljuje sve stvari.

Replika 3. Sada potvrđuje da je on sam "Anđeo" ili onaj koji nosi poruku svog Anđela, da je on um i telo čija je služba da primi i prenese Reč svog Anđela. On pozdravlja svog Anđela ne samo kao "un-nefer(a)", Savršenstvo "Asara" kao Čoveka, već kao Ptah-Apophrasz-Ra, identitet (Hadit) umotan u Zmaju (Nuit) i prema tome manifestovan kao Sunce (Ra-Hoor-Kuit). "Jaje" (ili Srce) "ovijeno Zmijom" je srodan simbol; ideja je izražena kasnije u ritualu, (Vidi Liber LXV u kojem je ovo do tančina razrađeno.)

Odeljak B

U odeljcima koji sada slede, od B do Gg, Adept prelazi sa kontemplacije na akciju. On treba da putuje astralno po krugu, praveći odgovarajuće pentagrame, sigile i znakove. Njegovo kretanje je ulevo (lunarno). On čini tri luka, svaki pokriva tri četvrtine kruga. On treba da da znak Ulazećeg pri prolasku kroz Kiblu Sveti hram u Meki, ili u Pravcu Boleskina. Ovo sabira Silu koja prirodno zrači iz te tačke¹² i projektuje je u pravcu staze Magičara. Sigili su oni koji su dati u The Equinox, tom I. br. 7, Tabla X izvan kvadrata; znaci su oni koji su dati u tomu I. br. 1, tabla "Znaci Stepenova". U ovim prizivanjima treba da adept proširiti svoj obim i svoj stas do krajnosti,¹³ preuzimajući oblik i svesnost Elementarnog Boga odgovarajuće strane sveta. Posle ovoga, on počinje da vibrira "Varvarska Imena" Rituala.

¹² Pretpostavka koja se zasniva na Liber Legis II, 78. i III, 34.

¹³ Imajući uspešno iskustvo u vežbama iz Liber 536, βατραχο - φρενοθετος - μομαχια.

Neka ispuni, ne samo celo svoje biće do krajnosti silinom Imena, već neka formuliše svoju Volju, u potpunosti shvaćenu kao dinamički aspekt njegovog stvaralačkog Jastva, u jednom simbolički pogodnom izrazu, neću reći u obliku Svetlosnog Zraka, ili Plamenog Mača, ili bilo čega osim onog telesnog Nosioca Svetog Duha koji je posvećen BAFOMETU, koji svojom vrlinom skriva Lava i Zmiju da bi se Njegov Oblik mogao pojaviti kroz obožavanje na Zemlji i zauvek.

Neka zatim Adept proširi svoju Volju izvan kruga u ovom zamišljenom Obliku i neka zrači Svetlošću koja odgovara prizvanom Elementu, i neka svaka Reč ističe duž Koplja sa strastvenim impulsom, kao da taj glas naređuje da mora da se probije u skokovima napred. I neka svaka Reč nakupi u sebi autoritet, tako da se Vrh Koplja može zariti dvaput dalje za Drugu Reč nego za Prvu, i četiri puta dalje za Treću nego za Drugu, i tako do kraja. Štaviše, neka Adept, ovamo sjuri celu svoju svest. Zatim kod poslednje Reči, neka žurno vrati u sebe svoju Volju, koja postojano zrači, i neka ponudi sebe njenoj srži, kao Artemida PANU, da ga ova savršeno čista koncentracija Elemenata sasvim pročisti, i zaposedne svojom žudnjom.

U ovoj Svetoj žrtvi u kojoj postaje potpuno sjedinjen s tim Elementom, neka Adept izrekne zapoved "Čuj me, i učini", itd. sa nepokolebljivim shvatanjem da mu jedinstvo sa tom stranom Univerzuma poklanja potpunu slobodu i privilegiju koja mu na taj način pripada.

Etir je "akaša", "Duh" Etir ili fizika, koji je osnova na kojoj su zasnovani svi oblici; on prima, beleži i prenosi sve impulse, a da sam pri tom ne trpi promenu. "Zemlja" je sfera gde rad ovih "fundamentalnih" i eteričnih snaga postaje dostupan našoj moći zapažanja. "Ispod Zemlje" je svet onih fenomena koji saopštavaju te opažene projekcije, i određuju njihov posebni karakter. "Suva zemlja" je mesto mrtvih "materijalnih stvari", suva (tj. nepoznatljiva) zato što nije u mogućnosti da deluje na naše umove. "Voda" je prenosnik; kroz koju mi osećamo takve stvari, a "vazduh" njihov rastvarač unutar koga se ova osećanja mentalno shvataju. Nazvan je "kovitlajućim" zbog nestabilnosti misli, i ludosti razuma, a od koga još zavismo u ovome što zovemo "život". "Plamteća Vatra" je svet u kojem vrdajuće misli gore prema strelovitoj Volji. Ova četiri stanja objašnjavaju kako je ne-Ego pretvoren u Ego. "Basma" Božja je bilo koji oblik svesti, a "Bič" bilo koji oblik rada.

Neka Adept pripazi na način izražavanja Zapovesti. "Nebo" je Ruah, "mentalna ravan"; to je kraljevstvo Šua, ili Zevsa, gde se okreće Točak Guna, Tri Oblika¹⁴ Postojanja. Zapoved, u celini, zahteva od Adepta kontrolu svakog detalja Univerzuma kojeg je Njegov Anđeo stvorio kao sredstvo manifestovanja Sebe prema Sebi. Tu spada i naredba da se izvrši primarna projekcija Mogućeg u individualnost, u kontradiktornu smicalicu koja je naprava Uma, u uravnoteženo trojstvo modela ili stanja postojanja čije kombinacije stvaraju karakteristike Kosmosa. Ona obuhvata i merilo strukture, postojanosti koja omogućava poređenja. Na ovim temeljima uslova koji nisu stvari po sebi, već kanon kome su stvari potčinjene, izgrađen je Hram Postojanja, čiji su materijali sami po sebi savršeno misteriozni, neshvatljivi kao Duša, i kao Duša utiskuju sebe u vidu simbola koje mi možemo osetiti, primiti i prilagoditi našim potrebama čak i kada ne znamo celu istinu o njima.

Adept sabira sve ove stavke i proglašava pravo upravljanja nad svim mogućim oblicima izražavanja Postojanja, bez obzira da li je to "basma" (ideja) ili "bič" (čin) "Boga", tj. njega. Adept mora prihvatiti svaki "duh", svaku "basmu" svaki "bič", kao deo njegove sredine, i sve ih "podrediti" sebi to jest, shvatiti ih kao uzročnike koji doprinose njemu. Oni su ga načinili onim što jeste. Oni se podudaraju sa njegovim sopstvenim sposobnostima. Oni su svi - do krajnosti - podjednako važni. Činjenica da je on ono što jeste dokazuje da je svaka tačka uravnotežena. Dotok svakog novog utiska utiče na ceo sistem na odgovarajući način. On, zato, mora da shvati da je svaki događaj podređen njemu. Stvari se dešavaju zato što su njemu potrebne. Gvožde rđa zato što molekuli traže kiseonik da bi zadovoljili svoje težnje. Njima nije potreban vodonik, zato ni ne dolazi do sjedinjavanja gvožđa sa ovim gasom. Sva iskustva doprinose da postanemo potpuni u sebi. Mi se osećamo podređenima, sve dok ovo ne shvatimo; kad to postignemo, uviđamo da su događaji podređeni nama. Pa odatle, kad god se trudimo da izbegnemo jedno iskustvo, ma o čemu da se radi, činimo grešku prema sebi. Mi sputavamo naše sopstvene težnje. Živeti znači menjati se, a suprotstaviti se promeni predstavlja pobunu protiv zakona koji smo ovlastili da upravlja našim životima. Zameriti sudbini znači odreći se suvereniteta i prizvati smrt. Zaista smo izrekli smrtnu presudu za svako nasilje nad zakonima života. Svaki neuspeh da se prihvati kao sastavni deo sebe bilo koji utisak predstavlja osiromašenje određene sposobnosti kojoj je on potreban.

¹⁴ One odgovaraju Sumporu, Soli i Živi u Alhemiji; Radžas, Tamas i Satvas u Hindu sistemu; i više su načini delovanja nego stvarni kvaliteti, čak i kada se smatraju prikrivenima. One su mehanizmi pomoću kojih se odvijaju veze između ravni; kao takve one su konvencije. Ne postoji apsolutna pravovaljanost u bilo kojim sredstvima mentalnog shvatanja; ali dok ne potčinimo ove duhove Nebeskog svoda tako što ćemo uspostaviti pravi odnos (unutar mogućih granica) sa Univerzumom, upadaćemo u zabludu kad razvijemo naš novi instrument direktnog razumevanja. Od vitalnog je značaja da Adept uvežbava svoje intelektualne sposobnosti da mu govore istinu, u meri u kojoj su sposobne za to. Prezirati um zbog njegove ograničenosti je najkobnija pogreška, to je obično razlog za najveći broj brodoloma koji su zadesili Mističnu Armadu. Fanatizam, Arogancija, Zabuna, svi oblici mentalnog i moralnog nereda, tako često viđeni kod ljudi sa velikim dostignućima, bacili su ljavu i na samu Stazu; skoro sve takve nesreće su posledica pokušaja da se sagradi Hram Duha bez obraćanja odgovarajuće pažnje na mentalne zakone strukture i fizičke zakone, potrebne za izgradnju temelja. Um mora da bude doveden do najvišeg mogućeg savršenstva, ali u skladu sa njegovim sopstvenim unutrašnjim mogućnostima; ne mogu se stavljati pod mikroskop ovčiji butovi. Um se mora posmatrati kao mehanički instrument znanja, nezavisan od ličnosti onoga ko ga poseduje. On se mora posmatrati isto onako kao što se posmatra elektroskop ili oči: kao jedan uticaj na nečije želje. Lekar poziva svoje kolege kada se neko u njegovoj porodici razboli, znajući da njegova lična briga može negativno da utiče na njegovu sposobnost donošenja pravilne dijagnoze. Naučnik za mikroskopom koji veruje svojim očima kad se radi o njegovoj omiljenoj teoriji može lažno da predstavi činjenice, da bi suviše kasno shvatio da je napravio budalu od sebe. Što se tiče inicijacije, istorija je puna ožiljaka izazvanih tim Bodežom. To nas stalno podseća na opasnost oslanjanja na intelektualne sposobnosti. Sudija mora do detalja da poznaje zakon, mora biti nepotkupljiv i nepristrasan u vlastitim pretpostavkama, inače bi nepravda pobedila. Mada je Genije objavljuje, Dogma progonima, zabludama, zaustavljanjem napretka i drugim zlima, kao saputnicima, uvek uspostavlja tiraniju. Tako islam čini vest radosnicu od zapisane mudrosti, a Haeckel falsifikuje biološke dokaze; nalazimo lekare koji nisu upoznati sa radioaktivnošću kako raspravljaju o zaključcima geologije, i teologe nestrpljive da otkriju istinu, kako se bore protiv struje misli; svi oni nužno nestaju, uništeni rukom vlastite greške jer uzimaju svoje umove, koji su unutrašnje oštećeni ili spoljašnje skrenuti, kao merilo Univerzuma.

Ovaj Odeljak B priziva Vazduh na Istoku, sa kopljem zlatne slave.

Odeljak C Adept sad priziva Vatra na jugu; crvenog plamena su zraci koji gore sa njegovog Verenduma (*verendus, lat. poštovan, dostojan poštovanja*).

Odeljak D On priziva Vodu na Zapadu, njegov Štap izliva plavo zračenje.

Odeljak E On ide na Sever da prizove Zemlju; cveće zelenog plamena blješti iz njegovog oružja. Pošto praksa čini Adepta savršenim u ovom Delu, on automatski uspeva da sjedini sve ove složene ideje i namere s pokretima i rečima koje ih najbolje izražavaju. Kad ovo postigne on može da zađe dublje u formulu tako što će umnožavati njene podudarnosti. On može prizvati vodu na način vode, proširujući svoju volju suverenom i neodoljivom kretnjom, pazeći na njenu podsticajnu silu, ali ipak sa izvesnom blagom i mirnom pojavom slabosti. Zatim, on može primeniti formulu vode za njenu posebnu namenu, kao da se talasa nazad u njegovu sferu, upotrebljavajući je svesno za čišćenje i smirivanje prijemnika i emocionalnih elemenata u njegovom karakteru, i za rešavanje ili uništavanje zamršenih korova predrasuda koje ga sprečavaju da slobodno deluje po svojoj volji. Slične primene preostalih prizivanja će pasti na pamet Adeptu koji je spreman da ih upotrebi.

Odeljak F Adept se sad vraća do kvadrata Tifareta u njegovom Tau-krstu, i priziva Duh, okrenuvši se licem prema Boleskinu, sa aktivnim Pentagramima, sigilom nazvanim Znak Zveri, i Znacima L.V.X. On zatim vibrira Imena šireći svoju volju na isti način kao ranije, ali vertikalno na gore. U isto vreme on širi Izvor te Volje - tajni simbol Sopstva - jednako oko njega i ispod njega, kao da potvrđuje da se Sopstvo, udvojeno po svom obliku, nerado predaje neuspehu podudaranja sa sferom Nuit. Neka on sada zamisli, kod poslednje Reči, da se na Glavi njegove volje, gde je učvršćena njegova svesnost, otvara pukotina (Bramarandra-Čakra, na mestu gde se spajaju šavovi lobanje) iz koje se luči kapljica čiste kristalne rose, i da je ovaj biser njegova Duša, devica koja se nudi njegovom Anđelu, istisnuta iz njegovog bića silinom njegove Težnje.

Odeljak Ff S ovim rečima Adept ne povlači svoju volju u sebe kao u prethodnim Odeljcima. On misli o njima kao o odrazima Istine na površini rose, gde se njegova Duša skriva drhteći. On ih uzima za prvo uobličavanje prirode Svoga Svetog Anđela Čuvara u svojoj svesti.

Replika 1. "Bogovi" uključuje sve svesne elemente njegove prirode.

Replika 2. "Univerzum" uključuje sve moguće pojave kojih može da bude svestan.

Replika 3. "Vetrovi" su njegove misli, koje ga dele od postignuća njegovog Anđela.

Replika 4. Njegov Anđeo je stvorio "Glas", magičko oružje koje stvara "Reči", a ove reči su bile mudrost pomoću koje je On stvorio sve stvari. "Glas" je potreban kao veza između Adepta i njegovog Anđela. Anđeo je "kralj", Onaj koji "može", "izvor autoriteta i kladenac časti", takođe kralj (ili kraljev Sin) koji oslobađa Začaranu Princezu, i čini je svojom kraljicom. On je "Vladar", "nesvesna Volja", koja više ne treba da bude sputavana neukom i hirovitom lažnom voljom svesnog čoveka. On je i "Pomagač", stvaralac neizrecivog podsticaja koji šalje dušu da luta preko nebesa određenom stazom s takvom pokretačkom silom da privlačnost stranih orbita nije više u stanju da je skrene. Paragraf "Čuj me" sada je iskazan normalnom ljudskom svesnošću, uvučenom u fizičko telo; Adept mora oprezno da odbije postignuće, zato što to još nije njegovo celo biće koje izgara pred Voljenim.

Odjeljak G Adept, mada povučen, održava Raspon svog Simbola. On sada ponavlja znakove kao pre, izuzev što sada čini Pasivni Prizivajući Pentagram Duha. On koncentriše svoju svest unutar svog Blizanca - Simbola Sopstva, i nastoji da je pošalje na počinak. Ali ako je operacija na odgovarajući način izvedena, njegov Anđeo će prihvatiti ponudenu Rosu, i vatreno će zgrabiti prošireni simbol Volje upućen Njemu. Ovo će on onda silovito njihati vibracijama ljubavi koje odjekuju sa Rečima ovog odjeljka. Čak će i u fizičkom uhu adepta odjekivati eho, mada on neće biti sposoban da ga opiše. I glas i eho će mu izgledati glasniji od groma, i nežniji od šaputanja noćnog povetarca. Odjednom će mu sve to postati nerazumljivo, ali značiće mnogo više nego što je ikad čuo.

Neka se bori svom snagom svoje Duše da odbije Volju svog Anđela, skrivajući sebe u najzatvoreniju ćeliju citadele svesti. Neka on posveti sebe odbijanju napada Glasa i Vibracije dok njegova svest ne klone u Ništa. Jer ako postoji neapsorbovan čak jedan jedini atom lažnog Ega, taj atom će ukaljati nevinost istinskog Sopstva i oskrnaviće Zavet; onda će taj atom biti tako podstaknut približavanjem Anđela da će uništiti ostatak uma, vladajući nasilnički nad njim, i postaće umobolni despot do potpune propasti kraljevstva.

Ali, pošto se tada više ništa ne može osetiti, ko će se suprotstaviti Anđelu? On je taj koji će pojačati pritisak Svog Duha tako da Njegove odane legije Lav-Zmija iskoče iz zasede i probude Adepta da bi svedočio njihovoj Volji i oboriće se na njega u zanosu, tako da on svesno uzme učešće u njihovoj svrsi, i vidi u toj jednostavnosti rešenje svih svojih zbrka. Na taj način će Adept biti svestan da je gurnut kroz stub Simbola svoje Volje, i da je Njegov Anđeo zaista on, sa tako snažnom bliskošću koja kao da postaje identitet, i to ne u pojedinačnom Egu, već u svakom nesvesnom elementu koji učestvuje u tom mnogostrukom jurišu.

Ovo ushićenje je, skoro uvek, praćeno olujom briljantnog svetla, i u mnogim slučajevima provalom zvuka, uvek zapanjujućeg i divnog, mada njegov karakter može da varira u širokom rasponu.¹⁵

Zvezdana iskra niče s vrha Simbola Volje, i širi se preko neba u svetlucajuće galaksije. Ovo rasipanje uništava koncentraciju adepta, čiji um ne može da nadvlada takvo umnožavanje sjaja; po pravlu, on jednostavno omamljen tone u normalu, u kojoj se ne seća ničeg od ovog iskustva osim neodređenog, mada živog osećanja potpunog oslobođenja i neizrecivog ushićenja. Ponavljanje ga ojačava da shvati prirodu svog postignuća; a njegov Anđeo ga, kada je veza jednom uspostavljena, često posećuje, i suptilno ga vežba da bude osetljiv na njegovo Sveto prisustvo i uveravanje. Ali može se desiti, naročito posle ponovljenog uspeha, da Adept ne bude bačen natrag u svoju smrtnost kroz eksploziju zvezdane iskre, već da se poistoveti s jednom određenom "Lav-Zmijom", koje je neprestano svestan, dok ne pronade njeno odgovarajuće mesto u Svemiru, gde se njeno tajno sopstvo rascvetava kao istina, koju zatim Adept može da vrati nazad na zemlju sa sobom.

Ovo je samo sporedni rezultat. Glavna svrha Rituala je da se uspostavi veza podsvesnog jastva sa Anđelom na takav način da je Adept svestan da je njegov Anđeo Jedinstvo koje izražava zbir Elemenata tog Jastva, da njegova normalna Svest sadrži Strane neprijatelje uvedene slučajnostima okoline, i da njegovo Znanje i Razgovor sa Njegovim Svetim Anđelom Čuvarem uništava sve sumnje i obmane, poklanja sve blagoslove, uči svoj istini, i sadrži sve radosti. Ali važno je da se adept ne zadovolji samo neizrecivim ostvarenjem svog ushićenja, već da pokrene sebe kako bi načinio vezu koja podleže analizi, da je da u razumnim izrazima, i prosvetli svoj um i srce osećanjima koji su iznad fanatičnog zanosa, u meri u kojoj je to Betovenova muzika u odnosu na afričke ratne bubnjeve.

¹⁵ Ove pojave nisu u potpunosti subjektivne, njih može da opazi, mada često u drugim oblicima, čak i običan čovek.

- Odeljak Gg** Adept bi trebalo da shvati da njegov Čin Sjedinjavanja sa anđelom podrazumeva: 1) smrt njegovog starog uma, osim što nesvesni elementi čuvaju njegovu memoriju kad je apsorbuju, i 2) smrt samih nesvesnih elemenata. Ali njihova smrt je više napredovanje ka obnovi njihovog života kroz ljubav. On zatim, svesno ih shvatajući odvojeno i zajedno, postaje "Andeo" svog Anđela, kao što je Hermes Reč Zevsova, čiji sopstveni glas je Grmljavina. U ovom odeljku adept izriče najrazgovetnije što je moguće rečima iskazati, šta je Andeo za Njega. On ovo govori sa svojim *Scin-Laeca* potpuno povučenim u njegovu fizičko telo, primoravši svog Anđela da se useli u njegovo srce.
- Replika 1. Rečima "Ja sam On" potvrđuje uništenje doživljaja odvojenosti između sebe i Jastva. To potvrđuje postojanje, ali samo trećeg lica. "Nerođeni Duh" je oslobođen od bilo kakvog prostora, jer "ima vid u nogama" da bi one mogle izabrati svoju sopstvenu stazu. "Jak" je GBR, Magičar praćen Suncem i Mesecom (Vidi Liber D i Liber 777). "Besmrtna Vatra" je stvaralačko Jastvo, bezlična energija koja ne može propasti, bez obzira na to koji oblik preuzme. Sagorevanje je Ljubav.
- Replika 2. "Istina" je neminovan odnos bilo koje dve stvari; mada uključuje dvojnost, osposobljava nas da shvatimo dve stvari kao jednu, s tim što zahteva da se definiše pomoću svojih sastavnih delova. Tako je hiperbola jedan pojam, ali da bi se konstruisala potrebne su dve krivulje.
- Replika 3. Andeo, kako ga adept spoznaje, je biće Tifareta, koji zasenjuje Keter. Adept nije oficijelno svestan viših sefirota. On ne može osetiti kao Ipsissimus, da su sve stvari podjednako iluzija i podjednako Apsolutne. On je u Tifaretu, čija služba je Spasenje, i on oplakuje događaje koji su uzrok prividne Patnje od koje je upravo pobegao. On je čak i na vrhuncu svoje ekstaze svestan ograničenja i pomanjkanja svog Postignuća.
- Replika 4. Odnosi se na pojave koji prate njegovo Postignuće.
- Replika 5. Ovo znači prepoznavanje Anđela kao Istinskog Sopstva njegovog podsvesnog Jastva, skrivenog Života njegovog fizičkog života.
- Replika 6. Adept postiže da svaki dah, svaka reč njegovog Anđela budu napunjeni stvaralačkom vatrom. Tifaret je Sunce, a Andeo je duhovno Sunce Adeptove Duše.
- Replika 7. Ovde je ukratko dat ceo proces dovodenja uslovljenog Univerzuma do znanja o sebi kroz formulu stvaranja¹⁶; duša utiskuje sebe u telo zaslepljeno čulima i um okovan razumom, čini ih svesnim njihovog Domaćina, i učestvuje u svojoj vlastitoj svesnosti Svetlosti.
- Replika 8. "Milost" ovde ima svoje pravo značenje "Ugodnosti". Postojanje Anđela je opravdanje zamisli stvaranja.¹⁷
- Replika 9. Ova replika se mora proučiti u svetlu Liber LXV. (The Equinox XI, str. 65).
- Odjeljak H** Ova rekapitulacija zahteva zajedničko napredovanje Adepta i njegovog Anđela "da čine svoje zadovoljstvo na Zemlji među živima".
- Odjeljak J** Zver 666 zaveštava ovde izneti metod korišćenja ovog Rituala, pošto se prethodno kroz sopstvenu praksu uverio da ima pouzdanu snagu kada se ispravno izvede, i piše ga sada za svet, kao ukras za Adepta koji ga usvoji, da klikne Pozdrav Njegovom imenu na kraju svog dela. Ovo će ga štaviše ohrabriti u Magici, i podsetiće ga da je svakako postojao Jedan koji je postigao upotrebom ovog rituala Znanje i Razgovor sa Svojim Svetim Anđelom Čuvarom, koji ga više nije napuštao, već ga je učinio Magusom, Rečju Eona Horsa!

¹⁶ To jest, Yod He ostvaruju Sebe, Volju i Razumevanje, u blizancima Vau, He, Umu i Telu.

¹⁷ Treba pogledati opšte rešenje Zagonetke Postojanja u Knjizi Zakona i njenom Komentaru.

Jer znaj ovo, da Ime IAF u svom najskrovitijem i najmoćnijem smislu iskazuje Formulu Magike ZVERI kojom je on učinio mnoga čuda. I pošto je on hteo da ceo svet postigne ovu Umetnost, On to sad ovde skriva tako da oni koji zavređuju mogu stići do Njegove Mudrosti. Neki se I i F suoče sa svime,¹⁸ uz to neka odbrane njihovo A od napada. Samotnjak za sebe, Luda za neprijatelje, Hijerofant za prijatelje, Devet po prirodi, Nula postignućem, Pet po delovanju Deo "A" u ovoj formuli predstavlja "Ludu", čije slovo Alef je O u Tarotu - "Ništa po postignuću".

U ovoj formuli "O" je Prvosveštenik, ali ne kao Oziris (V) već kao Set, Đavo, čije je slovo O.. U govoru brz, suptilan i tajnovit; u mislima kreativan, bez predrasuda, nesputan; u delovanju ljubazan, strpljiv i istrajan. Hermes uhu, Dionis dodiru, Pan oku.

Devica, Dete i Zver!

Lažov, Idiot i Majstor Ljudi!

Poljubac, grohotan smeh i urlik; onaj koji ima uši da čuje, neka čuje!

Uzmi deset da bude jedan, i jedan da je jedan u tri, da ih sakrije u šest!

Tvoj Štap svim Peharima, i tvoj Disk svim Mačevima; ali ne odaj svoje Jaje!

Štaviše, i IAF je stvarno 666 vrlinom Broja, i to je Misterija nad Misterijama. Ko to zna, taj je adept nad adeptima, i Moćnik među Magičarima!

Zatim ta reč SABAF, koja je po brojevima Tri dvadesetice i Deset,¹⁹ predstavlja ime Ajina, Oka, i Đavola našeg Gospoda, kao i Mendezovog jarca. On je Gospod Sabata Adezata, i Satana, zato i Sunce, čiji broj Magike je 666, pečat Njegovog služitelja ZVERI.

A opet, SA je 61, AIN, Nula NUIT-e; BA znači ići, za HADIT; a F je njihov Sin Sunce koji je RA-HOOR-KUIT.

Tako neka zatim Adept stavi svoj sigil na sve reči koje je napisao u Knjizi Dela svoje Volje.

I neka on zatim završi sve, govoreći, Takve su Reči!²⁰ Jer ovim on proglašava svima koji su oko njegovog Kruga, da su ove Reči istinite i moćne, vežući ono što bi hteo da veže, i razrešujući ono što bi hteo da razveže.

Neka Adept izvodi ovaj Ritual ispravno, neka svaki deo bude savršen, jednom dnevno u trajanju od mesec dana, zatim dvaput, u zoru i sumrak, u trajanju od dva meseca; zatim, tri puta, dodajući rad u podne, u trajanju od tri meseca; kasnije, ponoć sledi njegov tok, tj. u trajanju od četiri meseca, četiri puta dnevno. Zatim neka jedanaesti Mesec bude potpuno posvećen ovom Delu; neka bude neprekidno u oduševljenju, odbijajući sve osim krajnjih potreba za jelom, pićem i snom.²¹ Jer znajte da je istinska Formula čije je dejstvo zadovoljilo Zver u ovom Postignuću, bila je ova:

¹⁸ Ako usvojimo novu ortografiju VIAOV (Knjiga 4, Deo III, poglavlje V.), moramo čitati "Sunce-6-Sin" itd. za "sve"; i u skladu s tim, razraditi i na druge načine tumačenje koje je izneto ovde. O (ili F) će sad biti "Petnaest po funkciji" umesto "Pet" itd, a "u delovanju slobodan, čvrst, žudan, "ekstatičan", pre nego "nežan" itd. kao gore u tekstu.

¹⁹ Postoji jedno alternativno izgovaranje TzBA - F, gde Koren, "Žrtva", ima vrednost 93. Praktikus treba u potpunosti da oživi ovaj Ritual kroz Svetlo njegovih ličnih istraživanja u Kabali, i tako ga načini svojom ličnom svojinom. Ovde prikazano izražavanje podrazumeva da onaj koji izriče Reč potvrđuje svoju odanost simbolima 93 i 6; da je on borac u vojsci Volje i Sunca. 93 je takođe broj AIVAZ-a, a 6 Zveri.

²⁰ Suglasnici u reči LOGOS, koja znaci "Reč", sabrani (Hebrejski) daju vrednost 93. I (grčki) ΕΠΗ, "Reči", (otud "Epski") ima takođe tu vrednost. ΕΙΔΕ ΤΑ ΕΠΗ bi mogla biti fraza kojoj se ovde težilo: njen broj je 418. Ovo bi onda potvrdilo izvršenje Velikog Dela; to je prirodni zaključak Rituala. Uporedi CCXX, III:75.

²¹ Ove potrebe su modifikovane za vreme procesa Inicijacije kako u kvantitetu, tako i u kvalitetu. Ne treba biti *a priori* zabrinut za nečije fizičko ili mentalno zdravlje, već samo obratiti pažnju na očigledne simptome ako se pojavi nevolja.

PRIZIVAJ ČESTO ²²

Tako neka svi ljudi dođu najzad do Znanja i Razgovora sa Svetim Anđelom Čuvarem: to govori Zver, i moli svog sopstvenog Anđela da ova knjiga bude kao sjajna Svetiljka, i kao živo Vrelo, za Luč i Život onima koji je čitaju.

666

²² Vidi The Equinox I. VIII, 22.

TAČKA III

KOMENTAR NA ODELJKE G i Gg

Adept koji je savladao ovaj Ritual, uspešno shvatajući punu važnost kontrolisanog ushićenja, ne treba da dozvoli svom umu da izgubi vežu sa astralnim likom Zvezdane iskre, Simbolom Volje, ili Simbolom Duše, ili čak da zaboravi svoju dužnost prema telu i svesnoj okolini. On ne treba da propusti da drži svoje Astralno Telo u bliskom dodiru sa pojavama koje se dešavaju na njegovoj vlastitoj ravni, kako bi njegova skrivena svest mogla da ispuni svoje prave funkcije, a to je da spreči da raštrkane misli adepta postanu opsesije.

Ali trebalo bi da stekne, kroz praksu, sposobnost da odvoji ove elemente svoje svesti od njihovog pojedinačnog određenog centra, tako da oni postanu (privreneno) samostalne odgovorne jedinice, sposobne da, po volji, primaju signale od štabova, ali i savršeno sposobne 1) da se brinu o sebi bez uznemiravanja svog pretpostavljenog, i 2) da ga pravovremeno izveštavaju.

U stvari, one moraju da budu kao niži oficiri, od kojih se očekuje da pokažu samopouzdanje, inicijativu, i integritet u izvršavanju Dневnih Zapovesti.

Adept treba da bude sposoban da se osloni na svoje pojedinačne misli i da ih pusti da kontrolišu svoja vlastita stanja bez njegovog uplitanja u potrebnom vremenskom periodu, i da ih se pravovremeno seti, primajući precizan izveštaj o njihovim doživljajima.

Ako ovo uspe da uradi na taj način, Adept će biti slobodan da usredsredi svoje najdublje Jastvo, onaj deo njega koji nesvesno određuje njegovu pravu Volju, na postignuće svog Svetog Anđela Čuvara. Odsustvo njegove telesne, mentalne i astralne svesnosti je svakako najvažnije za uspeh, jer je njihovo zaokupljanje njegove pažnje ono što ga čini gluvim za svoju Dušu, a njegova preokupiranost njihovim poslovima ona koja ga sprečava da opazi tu Dušu.

Efekt Rituala je bio:

- a) zadržati ih tako zauzete njihovim sopstvenim poslom da one prestaju da mu odvrćaju pažnju;
- b) odvojiti ih tako potpuno da su sa njegove duše skinute skrame;
- c) uzdići u njemu zanos tako intenzivan da ga učini kao pijanim i neosetljivim, da on ne može osetiti i biti povređen agonijom ove duhovne vivisekcije, baš kao što se stidljivi ljubavnici opiju prve bračne noći, u nameri da odstrane intenzitet srama koji tako misteriozno postoji zajedno sa njihovom žudnjom;
- d) koncentrisati potrebne duhovne snage svakog elementa, bacajući ih istovremeno u težnju prema Svetom Anđelu Čuvaru, i
- e) privući Anđela vibracijom magičkog glasa koji Ga priziva.

Metod ovog Rituala je mnogostruk.

Tu je pre svega Adeptova analiza, koja ga osposobljava da izračuna smer svoje akcije. On može sam da odluči šta mora da bude oterano, šta pročišćeno, šta koncentrisano. On može zatim da usredsredi svoju volju

na jedan njen suštinski element, savladavajući njen otpor - koji je automatski, poput fiziološkog refleksa - uništavajući prepreke kroz entuzijazam koji nadvladava njegov ego.²³

Ali rezultati Rituala su suviše različiti da bi dozvolili kruti opis. Neko može reći da, pretpostavivši da je jedinstvo bilo savršeno, Adept ne mora da zadrži bilo koje sećanje onog što se desilo. On mora jedino da bude svestan pukotine u svom svesnom životu, i da prosudi njegove sadržaje shvatajući da je njegova priroda bila na fini način izmenjena. Jedno takvo iskustvo može svakako da predstavlja dokaz savršenstva.

Ako je Adept na bilo koji način svestan svog Anđela mora biti da je neki deo njegovog uma pripremljen da ostvari to ushićenje, i da ga izrazi sebi na jedan ili drugi način. Ovo uključuje savršenstvo tog dela, njegovo oslobođenje od predrasuda i ograničenja takozvane racionalnosti. Na primer: ako čovek istinski ne veruje da je čovečanstvo u svojoj suštini životinjsko, ili ako je ubeđen da je uzročnost suprotna razumu, onda on ne može da stekne uvid u prirodu života prema doktrini koju zastupa teorija evolucije. Adept mora da bude spreman na potpuno uništenje svoje tačke gledišta u odnosu na bilo koji predmet, pa čak i one koja se odnosi na njegove predstave o oblicima i zakonima mišljenja.²⁴ On može da otkrije da njegov Anđeo smatra da su njegov "posao" ili njegova "ljubav" apsurdne tričarije; takođe da su ljudske ideje o "vremenu" ništavne, a ljudski "zakoni" logike primenjivi samo na odnose između iluzija.

Tako će Anđeo uspostaviti vezu sa Adeptom na bilo kojoj tački koja je osetljiva na Njegov uticaj. Takva tačka će prirodno biti ona koja je značajna u Adeptovom karakteru, i takođe ona koja je, u pravom smislu reči Čista.²⁵

Zato je verovatno da će umetnik, prilagođen da ceni plastičnu lepotu, vizuelno spoznati svog Anđela u fizičkoj formi koja je uzvišena suština njegovog ideala. Muzičar može biti ushićen veličanstvenim melodijama, takvim kakve se nikad nije nadao da će ih čuti. Filozof može postići shvatanje velikih istina, rešenje problema koji su ga zavaravali celog života.

Saglasno sa ovom doktrinom, mi čitamo o iluzijama koje su iskusili ljudi jednostavnog uma, kao što je ona o radniku koji je "video Boga" i uporedio Ga sa "mnogo malih krušaka". Zatim, mi znamo da ekstaza, koja dotiče neuravnotežene umove, podstiče idolopoklonstvo i stvara fanatičnu divlju veru ravnu besnilu, sa netrpeljivom i ludo poremećenom energijom koja je ipak tako snažna da deluje na sudbine imperija.

²³ Za ovo je potreban visok stepen inicijacije. To znači da proces analize mora da se sprovede veoma detaljno. Adept mora postati svestan svojih najdubljih impulsa, i razumeti njihovo pravo značenje. Ovde spomenuti "otpor" je automatski; on se neograničeno povećava na direktni pritisak. Beskorisni su pokušaji čoveka da prisili sebe na ove stvari; neinicirani Aspirant, ma kako okretan bio, sigurno će propasti. Čovek mora znati kako da postupi sa svakom unutrašnjom idejom čim se pojavi.

Nemoguće je nadvladati vlastita sputavanja svesnim naporima; njihovo postojanje ih brani. Bog je na njihovoj strani, kao na strani žrtve u Brouningovoj Instans Tyrannus (Lažni tiranin). Ma koliko to želeo, čovek ne može prisiliti sebe na ljubav na različitim racionalnim osnovama. Ali u drugu ruku, kada pravi impuls dođe, on savladava Sve svoje kritike; one su bez moći bilo da stvore ili da slome genija; to može posvedočiti činjenicu da je došlo do susreta s njegovim gospodarem. Za drugu polovinu rada nije poreban toliko složen napor; jer njegov Anđeo je jednostavan, a ne zbunjujući, spreman u svako vreme da odgovori na ispravno usmereno približavanje.

²⁴ Svakako, i lažne dogme i modeli uma su u nekom smislu istina. Samo se njihova spoljašnjost menja. Kopernik nije uništio činjenice prirode, niti je promenio instrumente osmatranja, on je samo izvršio radikalno pojednostavljenje nauke. Greška je stvarno "zamka za budale". Štaviše, sama sklonost ka zbunjenosti predstavlja jedan od potrebnih elemenata ove situacije. Na kraju ništa nije "pogrešno"; a ne može se postići "prava" tačka gledišta bez potpore njegovog određenog "pogrešnog" stava. Ako mi odbacimo ili izmenimo negativ fotografije, nećemo dobiti savršeni pozitiv.

²⁵ To znači, slobodna od ideja koje su joj strane, ma kako izvrsne po sebi. Na primer, književni interes nema određeno mesto na slici.

Ali fenomeni Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara su sporedan ishod; suština ovog Sjedinjenja je prisnost. Njihova prisnost (ili bolje identičnost) je nezavisna od svih delimičnih načina izražavanja; u najboljem slučaju ona je isto toliko nerazumljiva kao i Ljubav.

Snaga postignuća će, verovatno, izazvati jecanje ili plač, neku prirodnu fizičku kretnju koja je animalni ekvivalent spiritualnom grču. To treba da bude kritikovano kao nepotpuna samokontrola. Tišina je uzvišenija.

U svakom slučaju Adept mora da oseća bliskosti sa svojim Anđelom, tako da mu je Duša oblivena uzvišenošću, bez obzira da li se može ili ne može izraziti jezikom intelekta. Jasno je da potres ovakve duhovne opsednutosti mora da teži ka nadvladavanju duše, pogotovo u početku. Ona stvarno pati od neumerenosti svoje ekstaze, baš kao što izuzetna ljubav stvara nesvesticu. Duša malaksava i pada u nesvest. Takva slabost je kobna i za njeno uživanje i za njeno shvatanje. "Budi jak! tako ćeš moći podneti više radosti!" kaže Knjiga Zakona.²⁶

Adept se mora ponašati kao čovek, uzdižući sebe da bi ojačao svoju dušu.

Za ovu svrhu, ja, Zver sam istražio i dokazao delotvornost raznih metoda. Najmoćnije od svih je pokretanje tela da se bori protiv duše. Neka mišići zauzmu držanje kao za borbu. Neka vilica i naročito usta, budu stegnuta do krajnosti. Disati duboko, lagano, a ipak snažno. Održavaj vlast nad umom mrmljanjem koje je žestoko i razgovetno. Ali kako to mrmljanje može da uznemiri bliskost sa Anđelom, izgovaraj samo Njegovo Ime. Ukoliko ne čuje to Ime Adept možda neće istrajati u savršenom posedovanju svog Ljubljenog. Zato je njegov najvažniji zadatak da otvori svoje uši za glas svog Anđela, da može saznati kako se on zove. Jer čuj! ovo Ime, shvaćeno ispravno i potpuno, objavljuje prirodu Anđela u svim detaljima, zbog toga je ono i formula savršenstva kome Adept mora da teži, a i energija Magike na osnovu koje on mora da radi.

Onaj koji još ne zna to Ime, neka ponavlja reč vrednu ovog posebnog Rituala. Takve reči su Abrahadabra, Reč Eona, koja označava "izvršenje Velikag Dela", i AUMGN objašnjena u Knjizi 4, Deo III,²⁷ ili ime ZVERI, jer Njegovo ime pokazuje ovo Sjedinjavanje sa Anđelom, a Njegovo Delo nije ništa drugo sem da se postigne da svi ljudi postanu učesnici Misterije nad Misterijama Magike.

Izrekavši tako datu reč ili ime, neka se Adept bori sa Anđelom i odupire mu se, da bi ga mogao primorati na pristanak da istraje u vezi sve dok svest ne postane sposobna za jasno shvatanje, i tačan prenos²⁸ transcendentalne Istine Ljubljenog do srca koje ga sakriva.

Postojano ponavljanje jedne od ovih Reči treba da osposobi Adepta da izdrži stanje Jedinstva nekoliko minuta, čak i u početku.

U svakom slučaju on mora ponovo da rasplamsa svoje oduševljenje, posmatrajući svoj uspeh više kao ohrabrenje za snažniju težnju, nego kao pobedu. On treba da poveća svoje napore.

²⁶ Liber Al vel Legis, II:61-68, gde se govori o detaljima odgovarajuće tehnike.

²⁷ Suština ove stvari je da je reč AUM, koja izražava smer daha (duhovni život) od slobodnog izgovaranja kroz kontrolisanu usresređenost do Tišine promenjena stvaranjem složenice MGN kao zamene za M: što znači, da je Tišina ostvarena kao prelaženje u stalnu ekstatičku vibraciju, koja ima prirodu "Ljubavi" pod "Voljom", kao što je pokazano sa $MGN=40+3+50=93$, AGAPE, TELEMA itd, a cela reč ima vrednost 100, Usavršeno Savršenstvo, Jedinstvo u potpunosti, i ekvivalentna je sa KP, spajanjem suštinskih muških i ženskih principa.

²⁸ "Normalni intelekt je nesposoban za te funkcije; mora da se razvije viša sposobnost. Kao što Zoroaster kaže: "Proširi prazan um tvoje duše do tog stepena razumevanja da može naučiti Razumljivo, jer ono postoji iznad Uma. Ti to nećeš shvatiti kao što shvataš neku običnu stvar."

Neka se čuva "sladostrašća rezultata", suvišnog očekivanja, gubljenja hrabrosti ako je njegov prvi uspeh praćen serijama neuspeha.

Jer uspeh čini da uspeh izgleda tako neverovatan, da kod nekoga može da stvori blokadu pogubnu za sledeće pokušaje. To je strah od neuspeha; strah se nameće koncentraciji i tako ispunjava svoje sopstveno proročanstvo. Znamo da je preterano zadovoljstvo u ljubavnoj vezi uzrok straha od neuspeha u sledećih nekoliko prilika; ustvari, to će trajati sve dok ga prisnost ne dovede do saznanja da njegov ljubavnik nikada nije pretpostavljao da ja on nešto više od čoveka. Poverenje se vraća postepeno. Nerazumljiva ekstaza je zamenjena smirenim uživanjem u elementima opčinjenosti.

Baš kao što se prvo zaslepljujuće ushićenje u novim pejzažima menja, pošto nastavi da se gleda, u procenjivanje odabranih detalja vidika. U početku se ne uočavaju zbog zaslepljujuće navale opšte lepote; oni izbijaju jedan po jedan pošto šok popusti, i strasno ushićenje ustupa nešto inteligentnom interesovanju.

Na isti način Adept skoro uvek započinje vatrenom lirikom da oslikava mistične preteranosti o "neopisivoj ljubavi", "nezamislivom blaženstvu", "neizrecivoj beskonačnosti bezgranične dubine"²⁹. On obično gubi smisao za proporciju, humor, realnost i zdravo prosuđivanje. Njegov ego je često naduven do tačke rasprsnuća; delovao bi smešno da nije tako žalosno opasan za sebe i druge. On je, pored toga, sklon da poveruje da su njegove novopronađene "istine prosvetljenosti" celokupna istina, i uporno veruje da one moraju da budu isto toliko vredne i značajne za sve ljude koliko su za njega.

Mudro je ne govoriti o stvarima za koje je "nezakonito da se izgovore", koje je možda neko čuo na "sedmom nebu", jer one možda ne pristaju u šestom.

Adept mora da se savladava, ma koliko bio u iskušenju da načini novo nebo i novu zemlju u sledećih nekoliko dana trubeći o svojoj pobedi. On mora da pruži priliku vremenu da ponovo uspostavi njegovu ravnotežu, bolno nadraženu dodirima beskonačnosti.

Što se više prilagođava na zajedničku vezu sa svojim Anđelom, on će pronaći da se njegova strasna ekstaza razvija u kvalitet mira i razumevanja koji uvećava snagu, koji ga obaveštava i utvrđuje njegove mentalne i moralne kvalitete umesto da ih zatamnjuje i uznemiruje. On će od tada biti sposoban da razgovara sa svojim Anđelom, što mu je nekad izgledalo nemoguće, jer on sada zna da je grmljavina zvuka za koju je pretpostavljao da je Glas bila samo buka njegove sopstvene zbunjenosti. Glupost o "beskonačnosti" rođena je iz njegove sopstvene nesposobnosti da jasno razmišlja iznad svojih granica, baš kao što Bušman, suočen s brojevima iznad pet, može jedino da ih nazove "mnoštvom".

Istina koju je Anđeo izrekao, neizmerna pošto proširuje horizonte Adepta, savršeno je jasna i precizna. Ona nema veze sa dvosmislenostima i apstrakcijama. Ona poseduje oblik, potvrđuje zakon na potpuno isti način i u istom obimu kao i bilo koji drugi vid istine. Ona je za materijalne i intelektualne sfera čoveka isto što su matematika i filozofija sa svojim "beskonačnim nizovima" i "Kantorovim kontinuitetom" za aritmetiku osnovca. Jedno podrazumeva drugo, mada se jednim može istraživati suštinska priroda postojanja, a drugim dobit vlasnika zalagaonice.

Pravi Adeptov cilj u celoj ovoj operaciji je to, da stalnim svesnim zajedništvom postane sličan svom Anđelu. Jer njegov Anđeo je razumljiva slika njegove sopstvene istinite Volje, koja deluje kao sav zakon njegovog Bića.

²⁹ Ovo se podudara s emocionalnom i metafizičkom maglom koja je karakteristična za opasno stanje misli bez homogenosti. Čisto i jezgrovito razlikovanje ideja je oznaka zrelog uma.

Takođe Andeo se pojavio u Tifaretu, koji je srce Ruaha, i centar Gravitacije Uma. On ja takođe direktno inspirisan Keterom, krajnjim Jastvom, kroz Putanju Prvosveštenice, ili inicirane intuicije. Otud je Andeo u potpunosti Logos ili iskazan izraz celog bića Adepta, tako da se sa napredovanjem u savršenom razumevanju Njegovog Imena, približava rešenju krajnjeg problema: Ko je on sam uistinu.

Prema ovoj poslednjoj izjavi Adept mora verovati vodstvu svog Anđela jer je sama svest Tifareta povezana s različitim delovima njegovog uma.³⁰ Zato niko sem Njega ne zna da izračuna kombinacije upravljanja pomoću koga će se organizovati i uravnotežiti siline Adepta, za trenutak kada bude potrebno da se suoči s Bezdanom. Adept mora upravljati kompaktnom i koherentnom masom, ako želi da je zasigurno odbaci sa sebe jednim pokretom.

Ja, Zver 666, podižem svoj glas i zaklinjem se da je mene do toga doveo moj Andeo. Postigavši Znanje i Razgovor s Njim kroz moje ushićenje prema Njemu i ovaj Ritual, koji sada dajem ljudima, mojim bližnjima, i postigavši većinu njegove ogromne Ljubav koju je udahnuo u mene, da, zaista, On me je doveo do Bezdana; On mi je naredio da odbacim sve ono što sam imao i sve ono što sam bio; i On me je napustio u tom času. Ali kad sam došao iznad Bezdana, da se ponovo rodim unutar utrobe BABALON, on je došao da boravi u mom devičanskom srcu, njegovom Gospodu i Ljubavniku!

Takođe On me je načinio Magusom, govoreći kroz Njegov Zakon Reč Novog Eana, Eona Okrunjenog i Osvajačkog Deteta.³¹ Zato je on ispunio moju volju da donese potpunu slobodu ljudskoj rasi.

Da, on je takođe načinio u meni Delo Čuda iznad ovog, ali o tome sam se zavetovao na tišinu.

DODATAK

Proročanstva Zoroastera kazuju ovo: "I kad su, čestim prizivanjem, sve utvare iščezle ti ćeš videti tu Svetu i Bezobličnu Vatra, taj Oganj koji strelovito juri i blješti kroz sve Dubine Univerzuma; slušaj Glas Vatre!

Slična Vatra se blještavo širi kroz nalete Vazduha, ili bezoblična Vatra odakle dolazi Slika glasa, ili čak bogata blještava Vatra, obrćući se, kovitlajući se napred, glasno hujeći. Takođe postoji vizija vatreno-blještavog Konja Svetla i Deteta, nalog ili odevenog u zlato, nošenog visoko na ramenina Vatrenog Nebeskog Bojnog Konja, koje nišani vatrenim kopljem svetla dok stoji na konju; ako se tvoja meditacija produži, ti ćeš ujediniti sve ove simbole u Oblik Lava."

Ovaj pasus - kombinovan sa nekoliko drugih - parafriziran je u poeziji Alistera Krolija u njegovoj pesmi Tanhojzer (Tannhauser) .

³⁰ Videti karte "Minutum Mundum" u The Equinox 1, 2 i 3 i opšte odnose iznete detaljno u Liber 777.

³¹ Za izveštaj o ovim stvarima videti u The Equinox, tom I: "Hram Kralja Solomona"; Liber 418; Liber Alef, Džon St. Džon; Urna; Knjiga 4, Deo IV.

"I kada prizivajući često, budeš ugledao
Tu Vatru bezobličnu; kad je sva zemlja razorena,
Kad zvezde ne postoje više, i meseca nema,
Kad se svo vreme sručilo nazad u beskonačnost,
Dok je Univerzum preuzet od potresa;
Kad Svetla nema, i dok munje sevaju,
Kad Svet se iscrpio;
Kad tamni ponovo kaos zavlada
U razdraženom mozgu:
Tada, O tada ne zovi pred svoj pogled vidljivi
Oblik Prirode: fatalno je ime njeno!
Neprimereno je Stanju tom da ugledaš
To živo svetlo Pakla,
Nejasni, mrtvi plam,
Dok telo još kroz topionicu prošlo nije,
Dok pročišćeno, zlatno nije!
Jer, sa granica prostranstva materijalnog
Sa mesta sumrakom prekrivenog,
Iza vratnica materije, iza praga tamnog,
Pred obrazom Materije koja se
U prebivalištima noći nalazi,
Iskaču u vidno polje
Demoni psoglavi: nemajući smrtnu oznaku
Istine, oskrnavljujući Svetlost božansku,
Za svete misterije izgubljeni.
Kad sva ta rulja straha prognana bude
Od osvetničke lavice
Koja nebo razdire i otvara,
Gledaj ti bezobličan i Sveti Plam
Koji imena nema;
Plamen koji bukt i seva, izvija se i puzi
Zmijoliko u odeći kraljevskoj,
Uvijajući se oko tog nestalnog sjaja globusa
Do neba, nad dubinama zvezdanim
Iza Mreže Vremena - tada oblikuj
u vlastitom umu, prosvetljenom, usredsređenom,
Lava Svetlosti, ili dete kako stoji
Na ramenima moćnim krilatog bojnog konja božjeg
Letećeg kao odapeta strela i potkovanog
Potkovicama Platnenim.
Tada ruke svoje uzdigni!
Usredišti u srcu svom skerletnu misao
Briljantnim višim svetlom razbistrenu!
U nebivanje promeni
Život sav, smrt, mržnju, ljubav:
U sebi usmeren potpuno, s jedinom težnjom
Osluškovati Vatre Glas!

PRILOG V

NEKOLIKO OSNOVNIH RITUALA

Grimorium Sanctissimum

Arcanum Arcanorum Quod Continent Nondum Revelandum ipsis Regibus supremis O.T.O. Grimorium Quod Baphomet X° M... suo fecit.

De Templo

1. Oriente	Altare
2. Occidente	Tabula dei invocandi
3. Septentrione	Sacerdos
4. Meridione	Ignus cum thuribulo, χ.τ.λ.
5. Centro	Lapis quadratus cum
Imagine Dei
Maximi Ingentis Nefandi Ineffabilis Sanctissimi
et cum ferro, tintinnabulo, oleo.
Virgo. Stet imago juxta librum ΘΕΑΗΜΑ.

De Ceremonio Principii

Fiat ut in Libro DCLXXI dicitur, sed antea virgo lavata sit cum vebris "Asperge me..." χ.τ.λ. et habilimenta punta cum vebris "Per sanctum Mysterium", χ.τ.λ.

Ita Pyramis fiat. Tunc virgo lavabit sacerdotem et vestimenta ponat ut supra ordinatur.
(Hic dicat virgo orationes dei operis.)

De Ceremonio Thuribuli

Manibus accendat et ignem et sacerdotem virgo, dicens:
"Accendat in nobis Dominus ignem sui amoris et flammam aeternae caritatis."

De Ceremonio Dedications

Invocet virgo Imaginem Dei M.I.N.I.S. his verbis. - "Tu qui est pater omnia... χ.τ.λ."
Nec reliquent alteram Imaginem.

De Sacrifitio Summo

Deinde silentium frangat sacerdos cum verbis versiculi sancti dei particularitur invocandi.
Ineat Sanctum Sanctorum
Caveat; caveat; caveat.
Duo qui fiunt UNUS sine intermissione verba versiculi sancti alta voce cantent.

De Benedictione Benedicti

Missa rore, dicat mulier haec verba "Quia patris et filii s.s." χ.τ.λ.

De Ceremonio Finis

Fiat ut in Libro DCLXXI dicitur. ΑΥΜΓΝ (grčkim slovima).

SVETI GRIMORIJ

Ovo je tajna nad tajnama koja još nije otkrivena, vrhovnog vladajućeg Majstora O.T.O.-a. Ovo je Grimorij kojim je Bafomet X° načinio sebe.

HRAM

1. Istok.....	Oltar
2. Zapad.....	Tablica prizvanog Boga
3. Sever.....	Sveštenica
4. Jug.....	Vatra i gorionik, itd.
5. Središte.....	Kvadratni kamen sa
Sigilima Boga
Najmoćnija Tajna i Sveta
i sa štapom, zvonom i uljem.
Devica. Neka sigil bude stavljen uz knjigu THELEME.

OSNOVNI OBRED

Postupiti kako je pokazano u Liber DCLXXI, ali prvo se devica pročišćava rečima "Aspergeme, Therion, hyssopo, et mundador; lavabis me, et super nivem dealbabor", i skida svoju odoru govoreći "Per sanctum Mysterium" itd.

Tako je Piramida pripremljena. Zatim devica pročišćava sveštenika i odeva ga kako je ranije propisano. (Potom devica oglašava besedu božanskog dela.)

OBRED KADIONICE

Neka devica upali vatru i sveštenik držeći je za ruke kaže: "Accendat in nobis Therion ignem sui amoris et flammam aeternae caritatis."

OBRED POSVEĆENJA

Devica priziva Sigil Boga M.I.N.I.S. (Maximi Ingentis Nefandi Ineffabilis Sanctissimi) ovim rečima: "Ti čija je umetnost iznad svega..." itd. Ne napuštaj drugi Lik.

VRHUNSKA ŽRTVA

Odmah zatim sveštenik prekida tišinu rečima svetih stihova prizvanog boga. (Alternativno:

Odmah zatim sveštenik u tišini defloriše sveštenicu sa rečima svetih stihova, itd.)

On stupa u Svetost Najsvetiju.

Gledaj! Gledaj! Gledaj!

Što dvoje behu postade JEDNO bez prekidanja pesme sa zvonkim izgovaranjem reči svetih stihova.

BLAGOSILJANJE BLAGOSLOVENIH

Kada je rosa ispuštena, žena izgovara ove reči: "Quia patris et filii s.s.", itd.

ZAVRŠNI OBRED

Postupiti onako kako je navedeno u Liber CDLXXI. AUMGN.

LIBER V vel REGULI

Publikacija A.Ů. A.Ů. u Klasi D. Sadrži Ritual Pečata Zveri: inkantacija prikladna za prizivanje Energija Horusovog Eona, prilagođena za dnevno izvođenje, za Magičare svih rangova.

PRVE KRETNJE

Zavet Očaravanja, koje se zove Jedanaestostruki Pečat.

Prigovor upućen Eonu

1. Neka Magičar, obučen i naoružan kako on smatra da je potrebno, okrene lice ka Boleskinu,¹ a to je Kuća Zveri 666.
2. Neka udari seriju udaraca 1-3-3-1.
3. Neka stavi Palac desne ruke između kažiprsta i srednjeg prsta i načini kretnje koje iza toga slede.

Vertikalna komponenta Čaranja

1. Neka ocrtá krug oko svoje glave, kriknuvši NUIT!
2. Neka povuče Palac okomito prema dole i dotakne Muladara čakru, kriknuvši HADIT!
3. Neka, vraćajući se tragom iste linije, dodirne centar grudi i krikne RA-HOOR-KUIT!

Horizontalne komponente Čaranja

1. Neka dodirne Središte čela, usta i grla, kriknuvši AIVAZ!
2. Neka povuče Palac s desna na levo preko lica, na nivou nozdrva.
3. Neka dodirne centar grudi, i plexus solaris, kriknuvši TERION!
4. Neka povuče palac s leva na desno preko grudi u visini grudne kosti (sternuma).
5. Neka dodirne Svadistana čakru i Muladara čakru, kriknuvši BABALON!
6. Neka povuče palac s desna na levo, na nivou kukova.

(Na taj način će oblikovati Sigil Velikog Hijerofanta, ali potčinjenog Krugu.)

Zaklinjanje bajalicom

1. Neka Magičar obuhvati rukama svoj štap, isprepletenih prstiju i palaca, kriknuvši LASH TAL! THELEMA (grčka slova)! FIAOF! AGAPE (grčka slova)! AUMGN (grčka slova)!
- (Tako će biti objavljene Reči Moći kroz koje Energije Horusovog Eona izražavaju svoju Volju u svetu.)

Proglašavanje postignuća

1. Neka Magičar udari seriju udaraca: 3-5-3, kriknuvši ABRAHADABRA!

¹ Vila Boleskin se nalazi na Loh Nesu, oko 25 km od Invernesa, na 57,14° severne geografske širine i 4,24° zapadne geografske dužine.

Čaranje

1. Neka Magičar, još uvek okrenut licem prema Boleskinu, ode do ivice svoga kruga.
 2. Neka se okrene na levo, i neka se kreće po obodu kruga brzo i gipko, poput tigra, sve dok ne stigne do mesta sa koga je krenuo, tj. dok ne obiđe pun krug.
 3. Neka dok prolazi načini znak Horusa (Ulazećeg), tako da projektuje silu koja zrači iz Boleskina ispred sebe.
 4. Neka hoda ovom stazom sve dok ne stigne do Severa; neka se ovde zaustavi i neka se okrene licem prema Severu.
 5. Neka svojim štapom iscrta obrise Obrnutog Pentagrama pogodnog za prizivanje Vazduha (Vodolije).
 6. Neka stavi štap u centar Pentagrama i neka pozove NUIT!
 7. Neka načini znak zvani Puella (Devojka), stojeći sastavljenih nogu, sagnute glave, dok leva ruka pokriva Muladara čakru, a desna je na grudima (poza Venere Leonarda Davinčija).
 8. Neka se sada opet okrene na levo i nastavi da ide po svojoj stazi kao i ranije, projektujući silu Boleskina dok prolazi. Kada stigne do Juga neka se zaustavi, okrenut licem prema njemu.
 9. Neka iscrta obrise Obrnutog Pentagrama koji priziva Vatru (Lava).
 10. Neka ubode štap u središte Pentagrama i krikne HADIT!
 11. Neka načini znak Puer (Mladić), noge sastavljene, glava uzdignuta. Neka podigne desnu ruku do visine ramena, i to tako što je palac ispružen pod pravim uglom u odnosu na ostale prste, podlaktica je pod pravim uglom u odnosu na nadlakticu, a nadlaktica je ispružena vodoravno sa linijom ramena. Leva ruka, na kojoj je palac ispružen napred, a ostali prsti savijeni, neka počiva na čvorištu bedara (poza Božanstava Mentu, Kem, itd.).
 12. Neka nastavi sa kretanjem kao i ranije, a kada stigne do Istoka, neka iscrta obrise Obrnutog Pentagrama za prizivanje Zemlje (Bik).
 13. Neka ubode štap u središte Pentagrama i neka krikne TERION!
 14. Neka načini znak zvan Vir (Muškarac). Stopala su sastavljena, ruke se nalaze na slepoočnicama tako što su prsti savijeni, a palčevi ispruženi prema van, glava je savijena i ispružena napred, položaj kakav zauzimaju neke rogate životinje (držanje Pana Bahusa, itd.). (Naslovna strana časopisa The Equinox I, tom III.)
 15. Nastavljajući da ide dalje, kada stigne do Zapada naka načini znak Obrnutog Pentagrama za prizivanje Vode.
 16. Neka ubode štap u središte Pentagrama i krikne BABALON!
 17. Neka načini znak Mulier (Žena). Noge su prilično rastavljene, a ruke podignute tako da oblikuju polumesec. Glava je zabačena unatrag (držanje Bafometa, Izide u Dobrodošlici, Vitruvijevo Mikrokosmosa).
 18. Neka zapleše, krećući se po spirali koja se uvija ka unutra ulevo, obogaćujući ples obrtanjem oko svoje ose pri prolasku pored svake strane sveta, sve dok ne stigne do centra kruga. Neka se tu zaustavi i neka se okrene licem prema Boleskinu.
 19. Neka uzdigne štap, iscrta Znak Zveri i krikne AIVAZ!
 20. Neka iscrta zatim Heksagram kojim se priziva Zver.
 21. Neka spusti štap, udarajući njime o zemlju.
 22. Neka načini znak Majke Pobednice (stopala su sastavljena, leva ruka je u položaju kao da drži dete, palac i kažiprst desne ruke stiskaju bradavicu na levoj dojci kao da se doji to dete). Neka izgovori reč THELEMA (grčka slova)!
 23. Izvesti ples po spirali, krećući se udesno (smer kretanja kazaljki na satu), pri tom se vrteći oko svoje ose u levo. Svaki put prolazeći pored Zapada ispružiti štap prema Strani sveta o kojoj je reč i pokloniti se izgovarajući:
 - a. "Ispred mene moći LA!" (ka Zapadu.)
 - b. "Iza mene moći AL!" (ka Istoku.)
 - c. "S moje desne strane moći LA!" (ka Severu.)
-

- d. "S moje leve strane moći AL!" (ka Jugu.)
e. Iznad mene moći ST!" (skočivši uvis.)
f. "Ispod mene moći ŠT!" (udarajući u zemlju.)
g. "Unutar mene Moći!" (u stavu uspravnog Ptaha, sastavljenih stopala, ruku sklopljenih oko štapa koji je u vertikalnom položaju.) h. "Oko mene plamti lice moga Oca, Zvezde Sile i Vatre." i. "A u Stubu stoji Njegov šestokraki Sjaj!"
(Ovaj ples se može izostaviti, a sav govor se može pevati dok Magičar stoji u položaju Ptaha.)

ZAVRŠNE KRETNJE

U potpunosti su iste kao i Prve kretanje.

(Sada sledi impresija ideja naznačenih u ovom Peanu.)

Ja sam takođe i Zvezda u Prostoru, jedinstvena i samopostojeća, jedna individualna neuništiva esencija; ja sam i jedna Duša; identičan sam sa Svim i Ničim. Ja sam Sve i sve je u Meni; Ja sam od svega izdvojeni gospodar svega, i jedno sa svim.

Ja sam Bog, pravi Bog pravoga Boga; idem mojim putem da činim svoju volju; načinio sam od materije i kretanja svoj odraz u ogledalu; objavio sam da udovoljiti meni znači da Ništa mora uobličiti sebe kao dvojstvo, da bih mogao sanjati ples imena i prirode, i uživati u suštini jednostavnosti posmatrajući kretanje mojih senki. Ja nisam ono što nije, ja ne znam za onog što ne zna, ja ne volim onog koji ne voli. Jer ja sam Ljubav pomoću koje podvojenost umire u uživanju; Ja sam Znanje pomoću koga svi delovi, uklopljeni u celinu, nestaju i prelaze u savršenstvo; i Ja sam ono što sam Ja, biće u kome je Biće izgubljeno u Ničemu, koje se ne ponižava ni pred čim izuzev pred svojom Voljom da bi sledilo svoju prirodu, svoju potrebu da izrazi svoje savršenstvo u svim mogućnostima, pa ipak svaka faza je tek delimična uobrazilja, a opet neminovna i apsolutna.

Ja sam Sveznajući, jer za mene ništa ne postoji ukoliko to ne spoznam. Ja sam Svemoćan, jer ništa se ne dešava ukoliko nije proisteklo iz Nužnosti izražavanja moje duše kroz moju Volju da budem, da činim i da podnosim simbole samoga sebe. Ja sam Sveprisutan, jer ništa ne postoji tamo gde mene nema, mene koji sam oblikovao Prostor kao stanje moje svesnosti o samom sebi, koji sam središte svega, a doseg mog kruga uokviruje moja vlastita mašta.

Ja sam Sve, jer sve što postoji za mene je neophodno izražavanje u misli neke težnje moje prirode, a sve moje misli su samo slova moga Imena.

Ja sam Jedno, jer sve što sam Ja nije apsolutno Sve, a sve moje sve je moje, a ne nekog drugog: ono pripada meni koji shvatam druge kao sebe samog u suštini i istini, a ipak drugačije u izrazu i iluziji. Ja sam Niko, jer sve što sam Ja je nesavršena slika savršenoga; svaka delimična utvara mora iščeznuti u zagrljaju svoje suprotnosti; svaki oblik ispunjava sebe nalaženjem svoje potpune suprotnosti, i zadovoljava svoju potrebu da bude Apsolut putem ostvarenja anihilacije.

Reč LAŠTAL sve ovo obuhvata.

LA - Ništa.

LA-Dva.

L je "Pravda", Kteis ispunjena Falusom, "Ništa i Dva" jer su se plus i minus sjedinili u "ljubavi pod voljom". A je "Luda", Ništa u Misli (Parsifal), Reč (Harpokrat), i akcija (Bahus). On je bezgranični Vazduh, lutajuća Avet, ali s "mogućnostima". On je Ništa koje je Dvoje stvorilo u "ljubavi pod voljom".

LA tako predstavlja Ekstazu združenja Nuit i Hadita, izgubljenih u ljubavi kroz koju sebe čine Ničim. Njihovo dete je začeto i uobličeno, ali je takođe, još uvek, u fazi Ničega. LA je tako Univerzum u toj fazi, sa svojim potencijalima manifestovanja.

AL, nasuprot tome, iako je u suštini potpuno isto što i LA, pokazuje Ludu manifestovanu kroz Uravnoteženje Suprotnosti. Težina je još uvek ništa, ali je izražena kao dve jednake težine na obe strane vage. Kazaljka još uvek pokazuje nulu.

ŠT, isto kao i LA i AL, je jednako 31, ali ono izražava tajnu prirodu koja upravlja Magikom ili transmutacijama.

ŠT je formula sadašnjeg eona; neki drugi eon bi mogao da ima neki drugi način za izražavanje 31.

ŠT je Oganj, kao što je T Sila, sjedinjeni oni izražavaju Ra-Hoor-Kuita.

"Anđeo" predstavlja Stelu 666, koja prikazuje Bogove Eona, dok je "Snaga" slika Babalon i Zveri i zemaljskih emisara tih Bogova.

ŠT je dinamičan ekvivalent LA i AL. Š pokazuje Reč Zakona, ono je trostruko, kao što je i 93 trostruko 31. T pokazuje formulu Magike objavljenu u toj Reči; Lav, Zmija, Sunce, Hrabrost i Seksualna Ljubav na sve njih ukazuje ta karta.

Obratite pažnju da je u LA Saturn ili Satana egzaltiran u Kući Venere ili Astarte, a to je vazdušni znak. Tako je L Otac-Majka, Dva i Ništa, a Duh (Sveti Duh) njihove Ljubavi je takođe Ništa. Ljubav je AHBH, 13, što je AChD, Jedinstvo, Ja, Alef koji je Luda koja je Ništa, ali zato ne manje Individualni pojedinac, koji (kao takav) nije niko drugi, iako je nesvestan sebe samoga sve dok njegova Jedinstvenost ne izrazi sebe kao dvojstvo.

Bilo koji utisak ili ideja su nespoznatljivi sami po sebi. Oni ne znače ništa sve dok se ne dovedu u odnos sa drugim stvarima. Prvi korak predstavlja pravljenje razlike između svake pojedinačne misli; to je uslov njenog prepoznavanja. Da bi je definisali, moramo shvatiti njen odnos prema svim drugim idejama. Otuda varira i opseg našeg znanja o bilo kojoj ideji u zavisnosti od broja ideja sa kojima je možemo uporediti. Svaka nova činjenica ne samo što se pridodaje našem univerzumu, ona povećava i vrednost onoga što već posedujemo.

U AL ovo "Određeno To" ili "Bog" raspoređuje stvari tako da "Pojava posmatra pojavu" i to putem postavljanja sebe kao ravnoteže, A je Jedan-Ništa shvaćeno kao L Dva-Ništa. Ovo L je Sin-Ćerka Horus-Harpokrat, upravo kao što je drugo L bilo Otac-Majka Set-Izida. Tu je još jednom primetan Tetragramaton, ali izražen u identičnim jednačinama u kojima je svaki član savršen sam po sebi kao način Nule.

ŠT obezbeđuje zadnji elemenat; stvarajući Reč od pet ili šest slova, u zavisnosti od toga da U ŠT posmatramo kao jedno ili dva slova. Ta Reč odražava izvršeno Veliko Delo: $5^\circ = 6^\circ$.

Šta više, ŠT predstavlja neminovno rešenje očiglednih suprotnosti LA i AL, jer teško da bi jedno moglo preći u drugo bez katalizatorskog delovanja nekog trećeg identičnog izraza, čiji bi zadatak bio da izvede njihovu transmutaciju. Takav član bi sam po sebi morao da bude način Nule, a njegova priroda ne bi smela da zadire u savršenstvo Ne-Bića, LA, ili Bića, AL. On mora da bude čisto Ne-Materijalan, tako da bi mogao da stvori Materiju u Pokretu koja predstavlja funkciju "Nečega".

Otuda je ŠT Pokret u svojoj dvostrukoj fazi, inercija proistekla iz dva suprotna toka, od kojih je opet svaki polarizovan. Š je Nebo i Zemlja, T je Muško i Žensko; ŠT je Duh i Materija; jedno je Reč Slobode i Ljubavi koja obasjava svojom Svetlošću Zemlju da bi obnovila Život na njoj; drugo je čin kojim Život potvrđuje da je Ljubav Luč i Sloboda. I tu su Dvoje u Jednom, božansko slovo Čutnje-u-Govoru čiji je simbol Sunce u naručju Meseca.

Ali Š i T su isto tako i formule snage na delu kao suprotnosti entitetima, koji nisu stanja postojanja već načini kretanja. Oni su glagoli, a ne imenice.

Š je Sveti Duh, kao i "jezik vatre" manifestovan u trostrukosti, a ono je i dete Seta i Izide kao njihova Mudrost ili Reč koju je izrekao njihov "Anđeo". To je karta XX, a 20 je vrednost Joda (Anđela ili Glasnika) izražena u celini kao IVD. Š je Duhovno sjedinjenje Neba i Zemlje.

Ali T je Sveti Duh koji je "ričući lav" ili "stara Zmija", umesto da to čini kao "Anđeo Svetlosti". Blizanci Seta i Izide, bludnice i zveri, su zaokupljeni tom sodomističkom i incestoidnom strašću koja predstavlja tradicionalnu formulu za stvaranje polu bogova, kao u slučaju Marije i Goluba; Lede i Labuda, itd. Karta nosi broj XI, broj Magike AVD²: Alef Luda oploduje ženu u skladu sa reči Joda, Anđela Gospodnjeg! Njegova sestra je zavela svoga brata Zver, postidjući Sunce svojim grehom; zagospodarila je Lavom i opčinila Zmiju. Magika je silovala Prirodu; čovek je postao životinja, a žena je oskrnavljena. Spoj stvara monstruma i očituje nazadovanje tipova. Umesto čoveka-Boga, u nevinosti začetog od Duha Božijeg s devicom, traži se da obožavamo kopile kurve i divljaka, začeto u najsramnijem grehu i rođeno u najbogohulnijem blaženstvu.

To je ustvari formula naše Magike; mi insistiramo na tome da svaki čin mora biti podjednak; da postojanje poseduje pravo da postoji; da ukoliko zlo nije samo način izražavanja nekog odnosa nasumičnog neprijateljstva između sila koje su podjednako samoopravdane, univerzum se ne može izraziti niti postojati kao nekompenzovan čin; da orgije Bahusa i Pana nisu ništa manje skaradne od Hristovih misa; da su rane od sifilisa svete i vredne poštovanja kao takve.

Suvišno bi bilo da se ističe kako se ove ideje ne odnose samo na Apsolut Zubobolja je još uvek bolna, a prevara ponižavajuća, za čoveka u odnosu na njegovu situaciju u svetu iluzuje; on ispunjava svoju Volju izbegavajući ih. Ali postojanje "Zla" je pogubno za filozofiju sve dok ga smatramo nečim što ne zavisi od uslova i okolnosti; a navići um da "ne pravi" nikakvu razliku između bilo koje dve ideje, kao takve, znači osloboditi ga iz tamnice užasa.

Mi stavljamo na naše oltare našu veru u nas same i naše volje, sve aspekte naše ljubav prema Apsolutno Svemu.

I mi činimo da se Duh Šin mesa sa Mesom Tet u jedno slovo koje ima vrednost 31 kao što to ima i LA - Ništa, i AL - Sve, kako bi upotpunili njihovo Ne-Biće i Biće sa Njihovim Postankom i posredovali između jednakih ekstrema kao njihova zlatna sredina - tajna koja ih razdvaja i žigoše.

Ona objavljuje da su sva nešto podjednako senke Ničega, i opravdava Ništa u njegovoj beznadežnoj ludosti da se pretvara da je nešto stabilno, čineći da postanemo svesni metode Magike čijom primenom postajemo učesnici u uživanju u ovom procesu.

² Hebrejska reč za Svetlost.

Magičar mora sam da pronađe svoju utvrđenu metodu za uništavanje "zla". Suština takve vežbe sastojala bi se u vežbanju uma i tela da se suočavaju sa stvarima koje izazivaju strah, bol odvratnost³ stid i slično. On mora da nauči da istrajava u tome, sledeći korak je da postane sasvim ravnodušan prema njima, zatim da ih asimilira sve dok ne počne da uživa u njima i stiče pouku iz njih, da bi ih konačno počeo ceniti same po sebi kao aspekte Istine. Kada to ostvari, one koje su zaista štetne po njegovo zdravlje ili udobnost treba da napusti. Pored toga, naš izbor "zala" se ograničava samo na ona koja nas ne mogu nepopravljivo oštetiti. Na primer, neko može da vežba udisanje gasova iz stražnjice sve dok ne počnu da mu se sviđaju, ali ne i udisanje para arsena i cijanidkalijuma. Zatim, neko može da prisili sebe na ljubavnu vezu sa starom i ružnom ženom sve dok ne upozna i zavoli zvezdu koja je ona u stvari; ali bi bilo suviše opasno da preovladamo svoju odbojnost prema nepoštenju tako što ćemo se prisiliti da se bavimo džeparenjem. Dela koja su po svojoj suštini nečasna ne smeju da se čine; njih treba opravdavati samo putem hladnog razmišljanja o njihovoj ispravnosti u apstraktnim slučajevima.

Ljubav je vrlina, ona raste, jača i postaje nesebična putem voljenja onoga čega se gnušamo; ali krađa je porok koji podrazumeva robovanje ideji da je naš used u nečemu iznad nas. On je prihvatljiv samo zbog svoje moći da razvije određene moralne i mentalne kvalitete u primitivnim tipovima i da spreči odumiranje takvih sposobnosti kao što je oprez, kao i zbog zanimljivosti koju dodaje "tragediji zvanom čovek".

O zločinu, gluposti, bolesti i svim takvim pojavama mora da se raspravlja sasvim bez straha, odbojnosti ili stida. Inače nećemo biti u stanju da ispravno vidimo i inteligentno tumačimo, a u tom slučaju ne bismo bili u stanju da ih nadmudrimo i nadvladamo. Anatomi i fiziolozi, hvatajući se u koštac u mraku sa srmču, ovladali su higijenom, hirurgijom, profilaksom i sličnim stvarima za dobrobit čovečanstva. Antropolozi, arheolozi, fizičari i svi drugi ljudi od nauke, reskirajući mučenje, lomače, sramotu i izopštenje, rastrgli su paukovu mrežu praznoverja i razbili na komadiće taj monstruozi idol Moralnosti, tog krvožednog Moloha koji je kroz istoriju koristio čovečanstvo kao meso u svojoj ishrani. Svaki delić tog čudovišta ispoljava se kao slika neke bezosećajne životinjske požude, neke sumorne tuposti, nekog neukog instikta, ili nekog potajnog straha uobličenog u njegovom vlastitom primitivnom divljem umu.

Sigurno da čovek ni dan danas nije potpuno oslobođen. Njega još uvek gaze kopita jurećeg krda mula koje je stvorila noćna mora njegovog divljeg magarca, njegovih stvaralačkih sila kojima nije zagospodario, sterilnim avetima koje je nazvao bogovima. Ljudi se još uvek plaše njihove misterioznosti, oni se boje, ustuknuli su, ne usuđuju se da se suoče sa tim utvarama. Još uvek pali fetiš deluje užasno; za njih je zastrašujuće što ne postoji više idol koga treba obožavati sa hvalospevima, i koga treba umilostiviti mesom svoje prvorodene dece. Svi oni puze po krvavoj kaljuzi ne bi li ugrabili neki otpadak za relikviju kako bi mogli i dalje da mu se klanjaju i da mu služe.

Tako, čak i danas, masa crva gmiže prevrćući otpatke zemlje, bratstvo vezano slepom požudom za truleži. Nauka još uvek okleva da sravni sa zemljom Rimonov hram, premda se svake godine sreće sa sve više svojih sinova koji su nestrpljivi da dosegnu do Naamanove mudrosti. Vrhovni Savet Kraljevstva Čovečije Duše zaseda na stalnoj sednici; ne usuđuje se da obelodani ono šta mora da sledi nakon njegovog čina razbijanja monarhističkog morala u komadiće konglomerata ulomaka klimatskih, plemenskih i ličnih predrasuda, izopačenih još više pod uticajem podmuklih ambicija, ludačkih pobude, neznačke arogancije, praznoverne histerije i straha koji oblikuje neistinu na nadgrobnom kamenu Istine koju je taj moral mučki ubio i pokopao u crnu zemlju Zaborava. Filozofija, psihologija, sociologija, antropologija, mentalna patologija, fiziologija Morala, kao i mnoga druga deca mudrosti, koja opravdavaju njegovo postojanje, dobro znaju da su zakoni

³ Narod Engleske je izveo dve revolucije da bi se oslobodio papskih obmana i tiranije. Sada se ponovo nalaze na istom koloseku; ako je potrebno da izvodimo i treću revoluciju, hajde onda da uništimo samu klicu u semenu!

Etike samo haos zbrkanih dogovorenih normi, zasnovanih u najboljem slučaju na običajima koji su podesno rešenje u određenim okolnostima, ali se najčešće zasnivaju na prepredenosti i hiru najvećih najdivljijih, najbezosećajnijih, najlukavijih i najkrvožednijih primitivaca u čoporu, kako bi mogli da osiguraju svoju moć ili zadovoljili svoju strast za okrutnošću. Ne postoji nikakav princip, pa čak ni pogrešan, koji bi uneo neki sklad u metež etičkih propozicija. Pa i sada ti isti ljudi, koji su smrškali Moloha i posuli zemlju nakaznim otpacima, preblede kada između sebe tiho prošapću:

"Dok je Moloh vladao svi ljudi su bili vezani jednim zakonom i proročanstvima onih koji se, znajući za prevaru, nisu bojali već su bili njegovi sveštenici i čuvari njegove misterije. Šta sada? Kako može bilo ko od nas, čak i ako je mudar i snažan kao niko do sada, da utiče na ljude da deluju usklađeno, sada kada se svako moli svom sopstvenom ulomku Boga, a pri tom ipak zna da je svaki drugi njegov komadić bezvredan, prašina sna, majmunska balega, tradicionalna zatucanost, ili šta sve ne?"

I tako nauka počinje da uviđa da Inicirani možda i nisu bili tako kapriciozni i sebični kada su postavili svoje pravilo ćutnje i štitili filozofiju od laika. Ipak, ona se još uvek nada da greška koju je napravila nije pogubna, i moli se da se stvari ipak i dalje odvijaju uobičajenim tokom, sve dok se tajni savet ne odluči za neki plan akcije.

Oduvek je bilo kobno kada čovek suviše naglo otkrije previše toga. Da je Jan Hus kokodakao sličnije kokošci, možda bi preživio Mihaelmas (lomaču), a i bio bi poštovan zbog svojih jaja. Poslednjih pedeset godina sekira analize je udarila po korenu svakog od aksioma; to su bili besposličari koji su se bavljali rezanjem cvetajućih izdanaka naših verovanja, ili pak grana naših intelektualnih instrumenata. Više ne možemo postaviti ni jednu pojedinačnu pretpostavku, ukoliko se ne zaštitimo bezbrojnim uslovima koji moraju da se uzmu u obzir.

Ova digresija je već izvan vremena u kome bi bila dobrodošla; sada je pozvana samo od strane Mudrosti kako bi upozorila one koji prenagljaju i one koji su lakomisleni o opasnostima koje prate čak i Iskrenost, Energičnost i Inteligenciju ukoliko se dogodi da ne doprinose Uklapanju u svoju okolinu.

Magičar mora da bude oprezan i pažljiv pri korišćenju svojih moći; svaki svoj čin ne samo što mora da uskladi sa svojom Voljom, već i sa pravilima i normama svog položaja u datom vremenskom trenutku. Može se dogoditi da poželim da stignem do podnožja litice na kojoj stojim. Sigurno je da bi najlakši, najbrži, najdirektniji, najneometaniji način, za koji mi je potrebno najmanje napora, bio da jednostavno skočim. Trebalo bi da uništim svoju želju u samom činu njenog ispunjenja, ili onoga što sam pogrešno shvatio da je ona; jer istinska volja nema cilja, jer njena priroda je Ići. Slično kao što je parabola određena zakonom po kome se utvrđuju njeni odnosi pomoću dve prave linije u svakoj tački; a ipak nije kraća od beskonačnosti i neprestano menja svoj smer. Inicijant koji je svestan toga Ko je on sam, uvek može proveriti ispravnost svog toka u odnosu na odrednice svoje krivulje i izračunati svoju prošlost, svoju budućnost, plodove svoga rada i svoj pravilan kurs kretanja u bilo kom trenutku; on čak može shvatiti sebe kao samo jednu ideju. Može čak postići i to da je u stanju da proučava parabole i eliptične putanje svojih sadrugova, koje se ukrštaju sa njegovom putanjom, hiperbole koje presvođuju sav prostor svojim dvojnim krilima. Može i da stigne nakon dugo vremena, iskočivši van granica svog sopstvenog zakona, do spoznaje tog veličanstveno preneražavajućeg nasilja nad Razumom, Uporišta! Iako krajnje neshvativa za njega, on je sasvim svestan da i on sam postoji u prirodi, da je tu neophodan, da je odatle vođen i da odatle izvire, iz slabina tako zastrašujućeg Oca! Njegova sopstvena beskonačnost postaje nula u odnosu i na poslednji delić te čvrste materije. Teško da on uopšte i postoji. Trilioni triliona takvih kao što je on ne bi mogli da pređu granicu čak ni po širini, ideje koju je počeo naslućivati samo zato što se osetio vezanim nekom misterioznom moći. Ali i ta širina je ništa u prisustvu Uporišta.

Očito je da njegova prva predstava mora da bude tek bezobličan i umobolan, mahnuti grč, koji ne može da bude svrstan pod jasne i razgovetne misli. Ipak, ako razvija sposobnosti svoga uma, što više bude saznavao o njemu sve više će uviđati da je priroda tog Uporišta potpuno ista kao i njegova vlastita, kad njihovo upoređivanje bude bilo moguće.

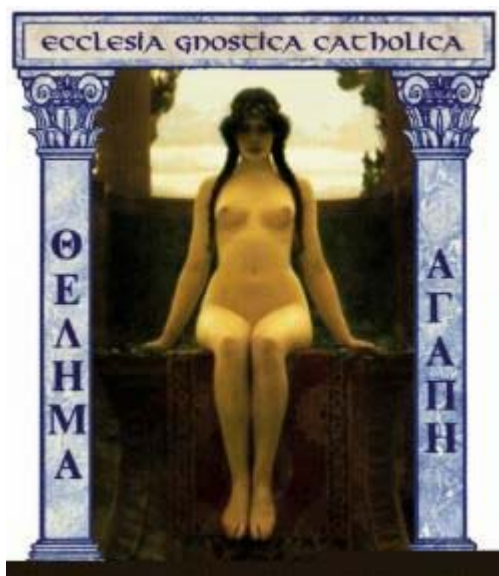
Otuda je istinska Volja istovremena i određena svojim jednačinama i slobodna, jer te jednačine su jednostavno njeno sopstveno ime, ispisano u celini. Njegovo osećanje da je ograničen potiče od njegove nesposobnosti da ga pročita; njegovo osećanje da zlo postoji da bi ga osujećivalo povećava se kada počinje da uči da čita, kada čita pogrešno i tvrdoglavo veruje da njegova greška predstavlja napredak.

Mi znamo samo jednu stvar. Apsolutno postojanje, apsolutni smer, apsolutna istovremenost, apsolutna istina, i sve takvi pojmovi nemaju, niti ikada mogu imati bilo kakvo realno značenje. Ako čovek u delirijum tremensu padne u reku Hadson, mogao bi se priseliti poslovice i uhvatiti se za zamišljenu slamku. Reči kao što je "istina", veoma nalikuju na tu slamku. Zbrka misli je prikrivena, a njena nemoć poreknuta, takvim izumom. Ovaj pasus je započet rečima "Mi znamo"; pa ipak, postavivši pitanje, "mi" žurimo da poreknemo mogućnost posedovanja, pa čak i definisanja, znanja. Šta bi mogla biti sigurnija parabola - filozofu nego mogućnost da mu se pride na dva načina, i to samo dva? To bi bilo svakako nešto manje od celokupnog opsega njegovog znanja, sadržanog u teoriji njegove definicije samoga sebe, i potvrđenog svakim pojedinačnim iskustvom. On može primiti neke utiske samo ako sretne A, ili ako ga ulovi B. Pa ipak neće grešiti na bezbroj načina. Otuda postoji Alef-Nula mogućnosti da se u bilo kom trenu čovek potpuno promeni. A može biti da su naša današnja zaslepljenost i zbunjenost posledice našeg spoznavanja postojanja nove dimenzije misli, koja nam izgleda tako "nedostižno beskrajna" i "apsurdna" i "nemoralna", itd. - jer mi je nismo dovoljno dugo proučavali da bi mogli da shvatimo da su njeni zakoni identični sa našim vlastitim, iako prošireni do novih spoznaja. Otkriće radioaktivnosti stvorilo je trenutni kaos u hemiji i fizici; ali je ubrzo omogućilo da se potpunije objasne stare ideje. Ono je raspršilo mnoge teškoće, usaglasilo mnoge nesuglasice, i još više! Pokazalo je da je supstanca Univerzuma jednostavnost Svetlosti i Života, koju poseduje bezgranična sloboda uživanja u Ljubavi putem kombinovanja svojih jedinica na različite načine kako bi uobličila atome, koji su sami po sebi sposobni za dublje samoostvarenje kroz nove složenosti i organizacije, od kojih svaka poseduje svoje posebne moći i uživanja, i svaka sledi svoj sopstveni put kroz svet u kome su moguće sve stvari. Ono je razotkrilo sveprisutnost Hadita istovetnog sa samim Sobom, a ipak koji ispunjava samoga Sebe kroz razdeljivanje svoje međuigre sa Nuit u epizode, tako da je svaki oblik njegove energije izolovan sa svakim aspektom Njenog prihvatanja, uživanje koje neprekidno razvija uživanje od jednog do drugog kompleksa. To je bio glas Prirode koji se probudio u svitanje Eona, kada je Aivaz izgovorio Reč Zakona - Telema.

Tako će i on koji priziva često opaziti, uz drhtanje i zbunjenost, i Bezobličnu Vatru. Ali ako produži sa svojom meditacijom, on će taj oblik pretvoriti u povezane i razumljive simbole, i razgovetno će čuti govor te Vatre, i protumačiti grmljavinu koja tom prilikom nastaje kao još uvek tihi glas u svom srcu. A Vatra će pred njegovim očima otkriti njegov vlastiti lik u svojoj vlastitoj istinskoj slavi; i govoriće mu u uši Misteriju onoga što je njegovo vlastito pravo Ime.

Zato vrlina Magike Zveri 666, i kanon njenog pravilnog korišćenja glasi: u teoriji, uništiti težnju da se pravi razlika između bilo koje dve stvari, a u praksi, prodreti kroz veo svakog svetilišta, hrleći da se prihvati svaki lik; jer nema nijednog koji nije sama Izida. Najunutarnjije je jedno sa Najunutarnjim; pa ipak oblik Jednoga nije oblik drugoga; prisnost iziskuje uklapanje. Zato, on koji živi zahvaljujući vazduhu neka se ne drzne da udiše vodu. Ali majstorstvo dolazi po meri: onome koji radom, hrabrošću i pažljivošću daje svoj život da bi sve što ga okružuje razumeo, biće ojačan i pre nego što pobedi. "Reč Greh je Ograničenje"; zato traži Pravednost istražujući Nepravdu i ojačaj se da bi mogao da je prevaziđeš.

LIBER XV
O.T.O.
Ecclesiae Gnosticae Catholicae Canon Missae¹

I
OPREMANJE HRAMA

Svetilište, ili Visoki Oltar, je smešteno na Istoku, tj. u pravcu Boleskina koji se nalazi na jugoistočnoj obali Loh Nesa u Škotskoj, oko tri kilometra istočno od Fojersa. Oltar treba da bude dugačak 210 cm, širok 90 cm, a visok 110 cm. Treba da bude prekriven grimiznim oltarskim prekrivačem, po kome mogu da budu zlatnim koncem izvezeni cvetovi ljiljana ili sunčevih zraka, ili drugi prikladni amblemi.

Sa svake njegove strane treba da budu jedan crni i jedan beli stub ili obelisk.

On treba da se nalazi na podijumu do koga vode tri stepenika prekrivena crnim i belim kvadratima.

Nad njim je glavni oltar, na čijem se vrhu nalazi reprodukcija Stele Otkrovenja sa četiri sveće sa svake njene strane. Ispod stele je mesto za Knjigu Zakona, sa šest sveća na svakoj njenoj strani. Ispod njega je, zatim, Sveti Gral, sa ružama na svakoj strani. Ispred Pehara je prostor za Pliticu za Hostiju. Na svakoj strani pored ruža se nalaze dve velike sveće.

Sve je to skriveno bogatim velom.

Formirajući vrh jednakostraničnog trougla, čija je osnovica linija povučena između stubova, nalazi se mali crni kvadratni oltar, sastavljen od dve kocke postavljene jedna na drugu.

¹ Crowley je sastavio O.T.O. Gnostičku Misu prilikom posete Moskvi 1915.e.v. Ona je središnji Ritual O.T.O.-a, javni i privatni. On ga je prvi put objavio u New York-u u "The International" nekoliko godina kasnije. Varijanta poslednje verzije se pojavila u "The Equinox III" (Detroit: Universal 1919) i u "The Magick in Theory and practice" (Paris: Lecram 1929). Ovo izdanje Gnostičke Mise je spoj triju verzija. Pripremljeno prema Frater Ha Lay L-u. Ono je bilo prvo objavljeno u žurnalu Ecclesia Gnostica I, a ovde je ponovo objavljeno sa beleškama Fratera Ha Lay L-a. - H.B.

Uzimajući ovaj oltar kao središte osnovice sličnog i istog jednakostraničnog trougla, na vrhu ovog drugog trougla je mala kružna fontana.

Ponavljajući ovo, u vrhu trećeg trougla nalazi se uspravna grobnica.

II SLUŽBENICI MISE

SVEŠTENIK. Nosi Sveto Koplje, a u početku je odeven u jednostavnu belu odoru.

SVEŠTENICA Treba da bude zapravo Virgo Intacta ili posebno odana službi Velikog Reda. Obučena je u belo, plavo i zlatno. Ona nosi mač zakačen za crveni pojas i Zdelu i Hostiju, ili kolačiće Luči.

ĐAKON. Obučen je u belo i žuto i nosi Knjigu Zakona.

Dvoje dece. Deca su odevena u belo i crno. Jedno nosi krčag sa vodom i posudicu sa solju, a drugo kadionicu i kutijicu sa mirisima.

III OBRED ULAŽENJA

ĐAKON, otvarajući vrata Hrama, dozvoljava pristup vernicima i zauzima mesto između malog oltara i fontane. (Tu treba da bude i stražar kod vrata koji čuva ulaz.)

ĐAKON prilazi i klanja se pred otvorenim svetištem gde se nalazi Gral. Ljubi Knjigu Zakona tri puta, otvara je i stavlja je na glavni oltar. Okreće se prema zapadu.

ĐAKON: Čini što ti volja i to neka ti bude sav Zakon. Proglašavam zakon Svetlosti, Života, Ljubavi i Slobode u imenu IAO (grčkim slovima).

SKUP: Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.

(ĐAKON odlazi na svoje mesto između oltara s mirisima i fontane, okreće se prema istoku, i pravi korak i znak Čoveka i Brata. Svi ga oponašaju.)

ĐAKON i svi LJUDI: Verujem u jednog tajnog i neizrecivog GOSPODA; i u jednu Zvezdu u zajednici Zvezda iz čije vatre smo stvoreni i kojoj ćemo se vratiti; i u jednog Oca Života, Tajnu nad Tajnama, u Njegovo ime HAOS, jedinog namesnika Sunca na Zemlji; i u jedan Vazduh, hranitelja svega što diše.

I verujem u jednu Zemlju, Majku svih nas, i u jednu Utrobu u kojoj su svi ljudi začeti i u kojoj će počivati, Tajnu nad Tajnama, u Njeno ime BABALON.

I verujem u Zmiju i Lava, Tajnu nad Tajnama, u Njegovo ime BAFOMET.

I verujem u jednu Gnostičku i Katoličku Crkvu Svetlosti, Ljubavi i Slobode, čija Reč Zakona je ΘΕΛΗΜΑ.

I verujem u zajednicu Svetaca.

I kao što se hrana i piće svakodnevno u nama pretvaraju u duhovnu materiju, verujem u Čudo ove Mise.

I priznajem jedino Krštenje Mudroču kojom postižemo Čudo Inkarnacije.

I priznajem svoj život jednim, individualnim i večnim, koji je bio, jeste i biće.

AYMΓN, AYMΓN, AYMΓN.

(Sada svira muzika. Ulazi dete sa krčagom i solju. Ulazi DEVICA s Mačem i Pliticom. Ulazi dete sa kadionicom i mirisom. Oni se okreću prema ĐAKONU ređajući se u liniji na prostoru između dva oltara.)

DEVICA: Pozdrav Zemlje i Neba!

(Svi izvode pozdravni znak Magičara, sledeći ĐAKONA.

SVEŠTENICA, s negativnim detetom s njene leve i pozitivnim detetom s njene desne strane, uspinje se uz stepenice Visokog Oltara. Deca je čekaju dole. Ona postavlja Pliticu ispred Grala. Pošto mu je izrazila obožavanje, ona silazi i sa decom koja je slede, pozitivno odmah uz nju, kreće se zmijolikom putanjom tri i po puta kružno oko Hrama. U smeru Sunca oko oltara, suprotno od Sunca oko fontane, u smeru Sunca oko oltara i fontane, suprotno od Sunca oko oltara i oko grobnice na zapadu. Zatim poteže svoj mač i njime skida Veo.)

SVEŠTENICA: Snagom ✠ Čelika, ja ti kažem, Ustani. U ime našeg Gospoda ✠ Sunca, i našeg Gospoda ✠, da bi mogao našoj Braći da udeliš vrline.

(Ona stavlja Mač u korice.

SVEŠTENIK, pojavljujući se iz Grobnice, držeći uspravno Koplje obema rukama, desnom preko leve, uz svoje grudi, napravi prva tri propisana koraka. Zatim daje Koplje SVEŠTENICI i pravi tri kaznena znaka.

Zatim klekne i obožava koplje sa obe ruke.

Pokajnička muzika.)

SVEŠTENIK: Čovek sam među ljudima.

(On ponovo uzima Koplje i spušta ga. Ustaje.)

SVEŠTENIK: Kako mogu biti dostojan da prenesem vrline Sabraći?

(SVEŠTENICA uzima od deteta vodu i so i meša ih u fontani.)

SVEŠTENICA: Neka so Zemlje posveti Vodu da bi imala moć Velikog Mora. (Blago poklekne.) Majko, budi obožavana!

(Ona se vraća ka zapadu. Sa otovrenim dlanom pravi znak ✠ na čelu, grudima i telu SVEŠTENIKA)

Budi SVEŠTENIK čistoga tela i duše!

(SVEŠTENICA uzima kadionicu od deteta, postavlja je na manji oltar i stavlja mirise u nju.)

Neka Oganj i Vazduh učine svet prijatnim! (Blago poklekne.) Oče, budi obožavan!

(Vraća se na zapad, i tri puta, kao i ranije, kadionicom pravi ✠ pred SVEŠTENIKOM.)

Budi SVEŠTENIK vatrenog tela i duše!

(Deca ponovo uzimaju svoja oružja.)

(ĐAKON sada uzima i donosi SVEŠTENICI posvećenu Odoru sa Visokog Oltara. Ona oblači SVEŠTENIKA u njegovu skerletnu i zlatnu Odoru.)

Neka plamen Sunca bude tvoje boravište, o ti SVEŠTENICE SUNCA!

(ĐAKON donosi krunu sa Visokog Oltara. Kruna može da bude od zlata ili platine, ili od elektrum magikuma; ali ne od drugih metala osim neophodnih primesa za dobijanje odgovarajuće legure. Može biti ukrašena, po želji, različitim dragim kamenjem. Međutim, mora da ima Ureus zmiju koja je obavija, a potporna kapa treba da bude od pliša, i mora da se slaže sa skerletom Odorom.)

Neka Zmija bude tvoja kruna, O ti SVEŠTENICE GOSPODA!

(Klečeći ona uzima Koplje među svoje otvorene šake, i kreće po njemu nagore i nadale jedanaest puta, veoma nežno.)

Neka GOSPOD bude prisutan među nama!

(Svi izvode Znak Pozdrava.)

LJUDI: Neka tako bude!

IV OBRED OTVARANJA VELA

SVEŠTENIK: Zato te prizivamo, mi koji te obožavamo. Pomoću sile podignutog Koplja!

(On podiže Koplje. Svi ponavljaju Znak Pozdrava.

Deonica trijumfalne muzike.

SVEŠTENIK svojom levom rukom uzima SVEŠTENICINU desnu ruku, držeći uzdignuto Koplje.)

Ja, SVEŠTENIK i KRALJ, uzimam tebe, čistu nedirnutu Devicu; ja te uzdižem; ja te vodim ka istoku; postavljam te na vrhunac Zemlje.

(On ustoličava SVEŠTENICU na oltar. Iza njega, po svom rang, prate ga ĐAKON i deca. SVEŠTENICA uzima Knjigu Zakona, ponovo seda na svoje sedište, i drži je otvorenu obema rukama na svojim grudima, praveći obrnuti trougao palčevima i kažiprstima.

SVEŠTENIK predaje koplje ĐAKONU, uzima krčag od deteta i posvećuje SVEŠTENICU, praveći pet krstova preko njenog čela, ramena i bedara.

Kada ne nosi Koplje, palac SVEŠTENIKA je uvek između njegovog kažiprsta i srednjeg prsta. SVEŠTENIK uzima kadionicu od deteta i pravi pet krstova kao i ranije.

Deca postavljaju svoja oružja na odgovarajuće oltare.

SVEŠTENIK ljubi Knjigu Zakona tri puta. Klekne, nakratko, u obožavanju, sastavljenih dlanova sa savijenim prstima, dok je palac u ranije navedenom položaju. On ustaje i navlači veo preko celog oltara. Svi ustaju i stoje u redu.

SVEŠTENIK uzima koplje od ĐAKONA i drži ga kao i ranije, kao Oziris ili Ptah. Obilazi Hram tri puta, dok ga, kao i ranije, prati ĐAKON sa decom, koji drže ruke prekrštene na grudima kada ih ne koriste u nekoj od obrednih radnji. Prilikom obilaska poslednjeg kruga, oni ga napuštaju i odlaze na svoja mesta između fontane i malog oltara, gde kleknu u obožavanju, s rukama uzdignutim iznad glave i sastavljenih dlanova.

Svi oponašaju ovaj pokret.

SVEŠTENIK se vraća prema Istoku i penje se na prvi stepenik Oltara.)

SVEŠTENIK: O kružnico Zvezda čiji je naš Otac samo mlađi brat, divoto nezamisliva, dušo bezgraničnog prostranstva, pred kojom je Vreme postiđeno, um zbunjen, a shvatanje tamno, do Tebe ne možemo stići ukoliko Tvoj odraz nije Ljubav. Zato te prizivamo semenom i korenom, stablom i pupoljkom, listom i cvetom i plodom.

Tada sveštenik odgovori i reče kraljici Prostora, ljubeći njene ljupke obrve dok rosa njene svetlosti kupa celo njegovo telo slatko odišućim mirisom znoja; O Nuit, neprekidnosti Neba, neka uvek bude tako; da ljudi ne govore o Tebi kao Jednoj, već kao Nijednoj i neka o tebi uopšte ne govore, jer ti si neprekidnost.

(Tokom ovog govora SVEŠTENICA mora u potpunosti da se oslobodi svoje odeće, videti CCXX.1.62.)

SVEŠTENICA: Ali ljubiti me bolje je od svega: ako pod noćnim zvezdama u pustinji zapališ sada moj miris preda mnom, prizivajući me čista srca, i sa Zmijskim plamenom u njemu, doći ćeš i leći malo na moje grudi. Tada ćeš za jedan poljubac biti voljan dati sve; ali svako ko da delić praha izgubiće sve u tom času. Sakupljaće te dobra i obilje žena i izuzetnosti; nosićete skupocene dragulje; nadvisićete narode zemlje u sjaju i ponosu; ali uvek ljubeći me, i tako ćete doći k mojoj radosti. Ja vas ozbiljno opominjem da dođete preda me u jedinoj odori, i pokriveni bogatim pokrivalom glave. Ja vas volim! Ja čeznem za vama! Bleda ili purpurna, prekrivena ili sladostrasna, ja koja sam sva naslada i žar, i pijanstvo najintimnijeg oseta, žudim za vama. Nadenite krila, i dignite svijeni sjaj unutar sebe: dodite k meni! K meni! K meni! Pevaj mi nasladni ljubavni-poj! Pali za mene mirise! Za me nosi dragulje! Za me pij, jer ja te volim! Ja te volim! Ja sam plavo-veđa kći Sunčevog Zalaska. Ja sam gola briljantnost sladostrasnog noćnog-neba. K meni! Kmeni!

(SVEŠTENIK se penje na drugi stepenik.)

SVEŠTENIK: O tajno nad tajnama koja si skrivena u biću svega što živi, ne obožavamo mi Tebe, jer To što obožava si Ti. Ti si To, i To sam Ja.

Ja sam plamen koji gori u srcu svakog čoveka i u srži svake zvezde. Ja sam Život i davalac Života, a ipak je pritom poznavanje mene poznavanje smrti. Ja sam sam; nema Boga gde sam ja.

(ĐAKON i svi ostati ustaju praveći Znak Pozdrava.)

ĐAKON: Ali vi, o moj narode, ustanite i probudite se!
Neka se ritual pravilo izvede s radošću i lepotom!
Postoje rituali elemenata i svetkovine godišnjih doba.
Svetkovina za prvu noć Proroka i njegove Neveste.
Svetkovina za tri dana pisanja Knjige Zakona.
Svetkovina za Tahutija i decu Proroka - tajna, O Proroče!
Svetkovina za Vrhovni Ritual, i svetkovina Ekvinocija Bogova.
Svetkovina za vatru, i svetkovina za vodu; svetkovina za život, i još veća svetkovina za smrt!
Svetkovina svakog dana u vašim srcima u radosti mog ushićenja!
Svetkovina svake noći za Nu i užitek krajnjeg zanosa!

(SVEŠTENIK se penje na treću stepenicu.)

SVEŠTENIK: Ti koji si Jedan, naš Gospode u Univerzumu, Sunce, naš Gospode u nama čije je značenje, prosvetljavajući svet, takođe dah koji čini da svaki Bog pa čak i Smrt, drhti pred Tobom - Znakom Svetlosti, pojavljuješ se veličanstven na prestolu Sunca.

Otvori put stvaranja i inteligencije među nama i našim umovima. Prosvetli naše shvatanje. Ohrabri naša srca. Neka se tvoja svetlost kristalizuje u našoj krvi, ispunivši nas Vaskrsnućem.

A ka dua
Tuf ur biu
Bi aa Kefu
Dudu nur af an nuteru!

SVEŠTENICA: Nema zakona nad Čini što ti volja.

(SVEŠTENIK razdvaja veo svojim Kopljem.

Tokom prethodnih govora SVEŠTENICA je obukla svoju odeću.)

SVEŠTENIK: ΙΩ ΙΩ ΙΩ ΙΑΩ ΣΑΒΑΟ ΚΥΡΙΕ ΑΒΡΑΣΑΧ ΚΥΡΙΕ ΜΕΙΘΡΑΣ ΚΥΡΙΕ ΦΑΛΛΕ. ΙΩ ΠΑΝ, ΙΩ ΠΑΝ ΠΑΝ ΙΟ ΙΣΧΥΡΟΕ, ΙΩ ΑΘΑΝΑΤΟΝ, ΙΩ ΑΒΡΟΤΟΝ ΙΩ ΙΑΩ. ΧΑΙΡΕ ΦΑΛΛΕ ΧΑΙΡΕ ΠΑΜΦΑΓΕ ΧΑΙΡΕ ΠΑΓΓΕΝΕΤΟΡ. ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ ΙΑΩ.

(SVEŠTENICA seda sa Pliticom u desnoj ruci i Peharom u levoj. SVEŠTENIK prinosi Koplje koje ona ljubi jedanaest puta. Ona ga zatim drži na svojin grudima dok se SVEŠTENIK spušta do njenih kolena i ljubi ih, ruku raširenih oko njenih bedara. On ostaje u tom položaju obožavanja dok ĐAKON peva litanije. Svi stoje u redu, u stavu Dieu Garde (Božanska Straža), što znači: stopala su pod pravim uglom, ruke su slobodno opištene niz telo dok učesnici u redu prave lanac medjusobno se dodirujući palčevima. To predstavlja univerzalni stojeći stav, ukoliko nije drukčije propisano.)

V O SLUŽBI LITANIJA KOJIH PO BROJU IMA JEDANAEST

(SUNCE)

ĐAKON: Gospode vidljivi i čulima dostupni, od kojeg ova zemlja nije ništa drugo do smrznuta iskra koja se

neprestan rad i uživanje; tako da kao što i ti nas neprestano daruješ i mi možemo iz naših orbita davati svetlost i život, hranu i radost onima koji se okreću oko nas, a da se pri tom nikada ne umanjuje suština ili sjaj našeg zračenja.

LJUDI: Neka tako bude.

(GOSPOD)

ĐAKON: Tajni i najsvetiji Gospode, izvoru svetlosti, izvoru života, izvoru ljubavi, izvoru slobode, budi uvek postojan i moćan unutar nas, silo energije, vatro kretanja, neka uvek predano radimo s tobom, da bi ostali u obilju nežne radosti.

LJUDI: Neka tako bude.

(MESEC)

ĐAKON: Noćna Damo, koja se stalno okrećeš oko nas, sad vidljiva, sad nevidljiva u svojim menama, budi naklonjena lovcima i ljubavnicima, i svim ljudima koji pate na zemlji, kao i svim mornarima na moru.

LJUDI: Neka tako bude.

(GOSPA)

ĐAKON: Ti koja daješ i primaš radost, i koja si kapija života i ljubavi, ti i tvoja pratilja budite uvek spremne za nežnu službu radosti.

LJUDI: Neka tako bude.

(SVECI)

ĐAKON: Gospode Života i Radosti, koji si moć čoveka, koji si suština svakog istinskog boga koji je na Zemlji, koji održavaš sled znanja iz generacije u generaciju, koga obožavamo na ledinama i u šumama, na planinama i u pećinama, otvoreno na javnim mestima i tajno u odajama naših kuća, u hramovima od zlata i slonovače i mermera, kao i u ovim drugim našim telesnim hramovima, mi časno slavimo spomen na one vredne ljude, koji su od davnina obožavali tebe i otkrivali tvoju slavu pred ljudima, *Lao-Ce* i *Sidarta* i Krišna i *Tahuti*, Mošeh, *Dionis*, *Muhamed* i *To Mega Terion*, a sa njima i, *Hermes*, *Pan*, *Prijap*, *Oziris*, i *Melčizedek*, *Kem* i *Amon* i *Mentu*, *Herakle*, *Orfej* i *Odisej*; sa *Virgilijem*, *Katalom*, *Martialiem*, *Rableom*, *Svinburnom* i mnogim svetim pesnicima; *Apolonius Tianeus*, *Simon Magus*, *Manes*, *Pitagora*, *Basilides*, *Valentin*, *Basrdesan* i *Hipolit*, koji su preneli luč Znanja nama njihovim baštinicima i naslednicima; *Merilin*, *Artur*, *Kamuret*, *Parzival* i mnogi drugi proroci, sveci i kraljevi, koji su protiv nezabožaca nosili Koplje, Pehar, Mač i Disk; kao i sledeći: *Karlo Veliki* i njegovi vitezovi, *Vilijam od Širena*, *Frederik od Hohenštaufena*, *Rodžer Bekon*, *Mučenik Jakobus Burgundus Molensis*, *Kristijan Rozenkrojcer*, *Urlih fon Hutten*, *Paracelzius*, *Mišel Majer*, *Rodrigo Bordžia Papa Aleksandar Šesti*, *Jakob Bohem*, *Fransis Bekon* *Lord Veluram*, *Andrea*, *Robert de Fluktibus*, *Johanes Di*, *Ser Edvard Keli*, *Tomas Voughan*, *Elias Ašmol*, *Moline*, *Adam Vajshaupt*, *Wolfgang fon Gete*, *Ludvik Kralj Bavarske*, *Ričard Vagner*, *Alfonso Luis Konstant*, *Fridrih Niče*, *Hargrejev Dženings*, *Karl Kelner*, *Forlong dux*, *Ser Ričard Barton*, *Ser Ričard Pen Najt*, *Pol Gejdžing*, *Doktor Žerard Enkos*, *Doktor Teodor Rojs* i *Ser Aleister Crowley*. O sinovi *Lava* i *Zmije*! Sa svim Tvojim svecima ni časno u spomen slavimo one koji su bili, jesu i dolaze.

Neka je snažna, silna i pokroviteljska ovde prisutna njihova Suština, da bi uveličali ovu svetkovinu!

(Kod svakog imena ĐAKON pravi znak ✱ sa palcem koji se nalazi između kažiprsta i srednjeg prsta. Kod redovne mise dovoljno je da se samo pominju imena onih čija su imena ispisana *kurzivom*.)

LJUDI: Neka tako bude.

(ZEMLJA)

ĐAKON: Majko plodnosti na čijim grudima leži voda, čiji obraz miluje vazduh, i u čijem srcu je sunčeva vatra, materico sveg života, milosti večitog obnavljanja godišnjih doba, odgovori blagonaklono na molitve rada i budi milostiva prema sveštenicima i muževima.

LJUDI: Neka tako bude.

(NAČELA)

ĐAKON: Trovrsna tajanstvena energijo, tajanstvena Materijo, u četvorostrukoj i sedmostrukoj deobi; čijom igrom se ispreda ples Vela Života nad Licem Duha, neka u tvojim mističnim ljubavima bude Sklad i Lepota da bi u sebi imali zdravlje i blagostanje i snagu i božansko uživanje u skladu sa Zakonom Slobode; neka svako sledi svoju Volju, kao snažan čovek koji uživa u svom putu, slično putanji Zvezde koja večito blista u radosnoj Nebeskoj zajednici

LJUDI: Neka tako bude.

(ROĐENJE)

ĐAKON: Neka čas bude povoljan, neka se vrata života mirno i srećno otvore, tako da može da se raduje ona koja nosi dete, i neka novorođenče zgrabi život obema rukama.

LJUDI: Neka tako bude.

(VENČANJE)

ĐAKON: Neka uspeh obaspe sve one, koji se na današnji dan sjedinjuju u ljubavi pod voljom; da se snaga i veština ujedine donoseći ekstazu, i neka lepota odgovori na lepotu.

LJUDI: Neka tako bude.

(SMRT)

(Svi stoje. Glava podignuta. Oči otvorene.)

ĐAKON: Krajnja tačka svega što živi, čije ime je nedokučivo, budi blagonaklona prema nama kada pristigne tvoj čas.

LJUDI: Neka tako bude.

(KRAJ)

ĐAKON: Onima sa čijih očiju je spao veo života neka se dopusti ispunjenje njihovih istinskih Volja, bilo da žele apsorbovanje u Beskonačnost, ili sjedinjenje sa njihovim dragim i izabranim, ili da budu u kontemplaciji, ili u miru, ili da postignu na ovoj ili drugoj planeti, ili na bilo kojoj Zvezdi, rad i heroizam inkarnacije, neka im se dopusti izvršenje njihovih

AYMΓN, AYMΓN, AYMΓN. (Svi sedaju.)

(ĐAKON i deca opslužuju SVEŠTENIKA i SVEŠTENICU spremni da im pridrže, kad god je potrebno, neko od oružja.)

VI POSVEĆIVANJE ELEMENATA

✠1

(Sveštenik pravi pet krstova: ✠3 ✠2 iznad Plitice i pehara; ✠4 samo na Plitici; ✠5 samo na peharu.)

SVEŠTENIK: Živote čoveka na Zemlji, plodu rada, sredstvu truda, ovime ti budi hrana Duhu!

(On dodirne kopljem Hostiju.)

Vrlinom Štapa! Neka ovaj hleb bude Telo Boga!

(Uzima Hostiju.)

TOYTO ESTI TO ΣOMA MOY.

(On klekne, obožava, ustaje, okreće se, pokazuje Hostiju LJUDIMA, okreće se, vraća Hostiju i obožava. Muzika. On uzima Pehar)

Nosioče radosti čoveka za Zemlji, uteho rada i nadahnuću težnje, ovime ti budi zanos Duha!

(On dodiruje Pehar Kopljem.)

Vrlinom Štapa! Neka ovo vino bude krv Boga!

(On uzima Pehar.)

TOYTO ESTI TO ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΟΥ.

(Klekne, obožava, ustaje, okreće se, pokazuje pehar ljudima, okreće se, vraća Pehar, obožava. Muzika.) Jer ovo je Zavet Vaskrsenja. (On pravi pet krstova na SVEŠTENICI.)

Primi, O Gospode, ovu žrtvu života i radosti, istinskih jemstava Zaveta Vaskrsenja.

(SVEŠTENIK pruža koplje SVEŠTENICI koje ona poljubi; on je zatim dodirne između grudi i po telu. Zatim podiže ruke naviše i širi ih kao da njima obuhvata celo svetište.)

Neka ova ponuda bude nošena na talasima Etira našem Gospodu i Ocu Suncu koji putuje preko Nebesa u svom imenu ON.

(Sklapa ruke, ljubi SVEŠTENICU između grudi i čini tri velika krsta na Plitici, Peharu i Sebi. Udara u svoje grudi. Svi oponašaju taj pokret.)

Čujte me svi vi, suštinom prisutni, sveci istinske crkve davnih vremena, od vas zahtevano svoje nasleđe, tražimo zajedništvo sa vama, od vas tražimo blagoslov u ime IAO.

(Čini tri krsta na Plitici i na Peharu zajedno. Otkriva Pehar, pokloni se, uzima Pehar u levu ruku, a Hostiju u desnu. Sa Hostijom pravi pet krstova iznad Pehara.)

✠1

✠3 ✠2

✠5 ✠4

(Podiže Hostiju i Pehar.) (Udaranje zvona.)

ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, ΙΑΩ!

(On vraća na mesto Hostiju i Pehar i obožava.)

VII O OBREDU HIMNE

SVEŠTENIK; Ti koji si Ja, s one strane svega što Ja jesam,
Koji ni prirode, ni imena nemaš,
Koji jesi, kad sve osim tebe nestane,
Ti, središte i tajno Sunca,
Ti, skriveno vrelo svega znanog
I neznalog, Ti usamljeni, jedini,
Ti, istinski ognju unutar semena,
Koji se množiš i rađaš, izvoru i semenu
Života, ljubavi, slobode i svetla,
Ti koji si izvan govora i vida,
Tebe ja prizivam, moj tinjajući sveži ognju,
Koji se rasplamsavaš jačinom mojih težnji.
Tebe prizivam, koji si večan,
Tebe, središte i tajno Sunca,
I tu najsvetiju tajnu
Čiji sam nosilac ja.
Pojavi se najstrahotniji i najmiliji,
Kao što je zakonito, u tvome detetu!
HOR: Jer Ocu i Sinu Pravilo je Sveti Duh;
Muško-žensko, suštinsko, jedino,
Muško biće, odeveno ženskim oblikom.
Slava i obožavanje u visinama
Tebi Golube, koji čoveka do božanstva dižeš
Da bi on kraljem bio
U proletnjem suncu posle zimske oluje.
Slava i obožavanje Tebi,
Životni soku pepela sveta, čudesno drvo!

MUŠKI DEO HORA: Slava tebi iz Pozlaćene Grobnice.

ŽENSKI DEO HORA: Slava tebi iz isčekujuće Materice.

MUŠKARCI: Slava Tebi sa zemlje neorane!

ŽENE: Slava tebi iz device zavetovane!

MUŠKARCI: Slava tebi istinsko Jedinstvo Večitog Trojstva!

ŽENE: Slava tebi, oče i majko Sopstvo ja sam koji jesam!
Slava tebi, izvan svih pojmova Tebi izvoru sperme, tebi semenu i klico!

MUŠKARCI: Slava tebi, večno Sunce, Ti Jedno u Trojstvu, Ti Trojstvo u Jedinstvu!

HOR: Slava i obožavanje Tebi, Životni soku pepela sveta, čudesno drvo!

(Ove reči predstavljaju suštinu himne; ali za celu himnu ili za bilo koji njen deo treba napisati muziku, koja treba da bude uzvišena koliko to samo umetnost može da postigne. Međutim ako Crkveni Oci prihvate čak i druge himne, ova treba da zadrži svoj primat i da služi kao izvor za sve druge.)

VIII

O MISTIČNOM VENČANJU I KONZUMACIJI ELEMENATA

(SVEŠTENIK uzima Pliticu između kažiprsta i srednjeg prsta desne ruke. SVEŠTENICA obuhvata Pehar svojom desnom rukom.)

SVEŠTENIK: Najtajniji Gospode, za naša tela blagoslovi ovu duhovnu hranu, obdarivši nas zdravljem i blagostanjem i snagom i radošću i mirom, i onim ispunjenjem volje i ljubavi pod voljom, koja je večita sreća.

(On pravi znak ✠ sa Pliticom i poljubi je. Otkriva Pehar, blago klekne, ustaje. Muzika. Uzima Hostiju i lomi je nad Peharom. Odlomljeni deo iz desne ruke stavlja na Pliticu. Zatim ponovo lomi onaj deo Hostije koji mu je ostao u levoj ruci.)

TOYTO EΣTI TO ΣΠΕΡΜΑ ΜΟΥ. Η Ο ΠΑΤΗΡ ΕΣΤΙΝ
ΕΟ ΗΥΙΟΣ ΟΙΟΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ.
ΑΥΜΗΝ. ΑΥΜΗΝ. ΑΥΜΗΝ

(On odlaže deo Hostije iz leve ruke. SVEŠTENICA pruža vrh koplja levom rukom tako da prihvati taj deo.)

SVEŠTENIK i SVEŠTENICA. Η ΠΙΛΙΥ.

(SVEŠTENIK uzima Koplje. SVEŠTENICA prekriva Pehar. SVEŠTENIK blago klekne, ustaje, nakloni se, sastavlja dlanove. Uudara u svoje grudi.)

SVEŠTENIK: O Lave i O Zmijo koji uništavaš uništitelja, budi moćan među nama.

O Lave i O zmijo koji uništavaš uništitelja, budi moćan među nama. O Lave i O Zmijo koji uništavaš uništitelja, budi moćan među nama.

(SVEŠTENIK sklapa dlanove na grudima SVEŠTENICE i uzima natrag svoje koplje. Okreće se prema ljudima, spušta i podiže Koplje i pravi znak ✠ nad njima.)

Čini što ti volja i to neka ti bude sav Zakon.

LJUDI: Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.

(On spušta Koplje i okreće se prema istoku. SVEŠTENICA uzima koplje u desnu ruku, dok levom rukom pruža Pliticu. SVEŠTENIK klekne.)

SVEŠTENIK Neka u mojim ustima bude suština života Sunca.

(Uzima Hostiju desnom rukom, pravi znak ✠ sa njom na Plitici, i jede je.)

(Tišina.)

(SVEŠTENICA uzima, otkriva i pruža Pehar, kao i ranije.)

SVEŠTENIK: U mojim ustima neka bude suština radosti Zemlje.

(Uzima pehar, pravi znak ✠ nad SVEŠTENICOM, ispija iz njega i vraća ga.)

(Tišina.)

(On ustaje, uzima koplje i okreće se ljudima.)

SVEŠTENIK: Ne postoji deo mene koji nije Božiji.

(Ljudi koji žele da se pričeste treba to da nagoveste ranije kako bi za svakog bio pripremljen celi kolačić Luči i pun pehar vina. Niko drugi ne sme da bude prisutan. ĐAKON ih raspoređuje; oni jedan po jedan prilaze oltaru. Deca uzimaju Elemente i pružaju ih ljudima. LJUDI se pričešćuju kao što je to učinio SVEŠTENIK izgovarajući iste reči u stavu Vaskrsenja:

"Ne postoji deo mene koji nije Božiji."

Ovaj deo se ne izvodi kada obred ima karakter svečanosti kao što je na primer venčanje, kada se niko, izuzev Sveštenika, ne pričešćuje, i učešće uzimaju ono dvoje koje će se venčati. Kod krštenja u pričešću učestvuje samo dete koje će se krstiti; dok u obredu Karizme ulaska u pubertet učestvuju samo osobe kojima se to potvrđuje. SVEŠTENIK može da sačuva Sakrament za pričešće bolesnih u njihovim kućama.)

(SVEŠTENIK zatvara veo. Kopljem pravi tri puta znak ✠ iznad ljudi i to na sledeći način.)

SVEŠTENIK: ✠ Gospod vas blagoslovio.

✠ Neka GOSPOD prosvetli vaše umove, uteši vaša srca i osnaži vaša tela.

✠ Neka vas GOSPOD dovede do ispunjenja vaših istinskih Volja, do Velikog Dela, Najvišeg Dobra, Istinske Mudrosti i Potpune Sreće.

(On odlazi ulazeći u grobnicu na zapadu, a ĐAKON i deca ga slede.)

Muzika. (Po volji.)

NAPOMENA: SVEŠTENICA i drugi službenici nikada ne učestvuju u pričešću, oni postoje kao deo samog SVEŠTENIKA. SVEŠTENIK se prilikom svog zaređivanja upućuje u izvesnu tajnu formulu ove Mise.

PRILOG VI

NEKOLIKO OSNOVNIH UPUTSTAVA KOJA JE AUTORIZOVAO A.'.A.'.

LIBER HHH SUB FIGURA CCCXLI CONTINET CAPITULA TRIA: MMM, AAA, ET SSS

I MMM

"Sećam se određenog svetog dana u drevno vreme tame Ozirisovog Ekvinocija, kada sam te prvi put očima ugledao; kada je prvi put izvojevan strašan ishod; kada je onaj s glavom Ibisa čarolijom uklonio razdor. Sećam se, poput mlade devojkice, tvog prvog poljupca. Na tamnim stranputicama na beše nikog drugog: ostadoše samo tvoji poljupci" - LIBER LAPIDIS LAZULI. VII.15.16.

0. Smesti se u svoju Asanu, obučen u odoru Neofita, s navučenom kapuljačom.

1. Noć je teška i topla; nema zvezda. Ni dašak vetra ne uznemirava površinu mora, koje si ti Ni jedna riba ne igra u tvojim dubinama.

2. Neka se Dah digne i uskomeša vode. Njegov ples osetićeš na svojoj koži. To će uznemiriti tvoju meditaciju dvaput ili triput, nakon čega bi trebalo da savladaš tu smetnju. Ali, sve dok to ne osetiš, taj Dah se nije podigao.

3. Zatim, noć rascepljuje bljesak munje. To takođe moraš osetiti u svom telu, koje će se tresti i skakati u šoku, a to oboje moraš pretrpeti i prevazići.

4. Nakon bljeska munje, u zenitu ostaje sićušna tačka svetla. I ta svetlost treba da zrači sve dok se pravo uporište ne uspostavi iznad mora, a to je dan.

S ovim tvoje telo, automatski, mora da se ukoči; i to treba da izdržiš povlačeći se u svoje srce u obliku uspravnog Jajeta Tame; i tu moraš boraviti izvesno vreme.

5. Kada se sve ovo, po volji, besprekorno i lako izvodi, neka aspirant sam zamisli da se bori sa celokupnom silom Univerzuma. U ovoj borbi njega spašava samo njegova pomnost. Ali na kraju ga savladava Smrt, koja ga prekriva crnim krstom.

Neka njegovo telo pada licem okrenutim prema gore s raširenim rukama.

6. Ležeći tako, neka vatreno teži Svom Anđelu Čuvaru.

7. Sada neka zauzme svoj raniji položaj.

Dvadeset i dva puta mora da zamisli da ga je ujela zmija otrovnica, i to tako da čak u svom telu oseća otrov. I neka svaki ujed izleći jedan orao ili soko, koji će raširiti svoja krila preko njegove glave i kapnuti na nju lekovitu rosu. Ali neka poslednji ujed izazove tako strašan bol u potiljku da izgleda kao da umire, i neka lekovita rosa bude tako delotvorna da on skoči na noge.

8. Sada neka unutar njegovog jajeta bude stavljen crveni krst, zatim zeleni krst, zatim zlatni krst, zatim srebrni krst; ili one stvari koje ti krstovi nagoveštavaju. U tome je tišina; jer onaj ko je pravilno izveo meditaciju, razumeće unutrašnji smisao ovoga, i to će poslužiti kao provera za njega i njegove drugove.
9. Sada neka ostane u Piramidi ili Uporištu Svetla, kao Jaje, ali ne više crnine.
10. Zatim neka njegovo telo bude u položaju Obešenog Čoveka, i neka svim svojim silama teži Svetom Anđelu Čuvaru.
11. Nakon što mu bude dodeljena ta milost neka u mističnoj učestvuje Pričest Pet Elemenata i neka objavi Svetlost u Širenju; da neka objavi da je Svetlost u Širenju.

II AAA

"Ovo olabavljuje povoje mrtvaca; ovo razvezuje noge Ozirisove, tako da vatreni Bog može ushićeno da hara svojim čudesnim kopljem po nebeskom svodu."- LIBER LAPIDIS LAZULI.VII, III.

0. Smesti se u svoju Asanu, ili lezi u Šavasanu, ili u položaj umirućeg Bude.
1. Misli o svojoj smrti; zamišljaj različite bolesti koje te mogu napasti, ili nesretne slučajeve koji te mogu zadesiti. Predstavi sebi sliku toka umiranja, uvek primenjujući na sebi.
(Korisnu uvodnu vežbu predstavlja čitanje knjiga s tekstovima iz patologije, kao i poseta muzejima i dvorana u kojima se izvodi seciranje.)
2. Nastavi s ovom vežbom, sve dok smrt ne bude potpuna; prati leš kroz stadijume balsamovanja, uvijanja u povoje i ukopa.
3. Sada zamisli kako božanski dah ulazi kroz tvoje nozdrve.
4. Zatim, zamisli kako božansko svetlo osvetljava oči.
5. Zatim, zamisli kako božanski glas budi uši.
6. Zatim, zamisli božanski poljubac utisnut na usne.
7. Zatim, zamisli božansku energiju kako oživljava nerve i mišiće u telu, pa potom, koncentrišući se na ono što se dogodilo pod tačkom 3, ponovo uspostavi cirkulaciju.
8. Konačno, zamisli vraćanje snage reprodukcije; i upotrebi to za oplodjenje Jajeta svetlosti u kome je čovek okupan.
9. Sada zamisli da je to jaje Sunčev Disk koji zalazi na zapadu.
10. Neka utone u tamu, nošeno u barci neba na leđima svete krave Hator. I može se desiti da pritom čuješ naricanje.
11. Neka postane crnje od najtaminijeg crnila. I u toj meditaciji moraš da budeš u potpunosti oslobođen straha, jer ta tama koja će se pojaviti je nešto strašnije od bilo čega što možeš shvatiti.
I dogodiće se, ako si dobro i temeljno izveo tu meditaciju, da ćeš iznenada čuti brujanje Bube.

12. Tada Tama treba da prođe, i ti ćeš se pojaviti na Istoku s ružama i zlatom, dok krik Sokola odzvanja u tvojim ušima. Krik mora da bude prodoran i oštar.

13. Na kraju se moraš podići i stati na središte neba, kao kugla slave. I odmah zatim podići će se moćan Glas, za koji sveti ljudi kažu da liči na riku Lava.

14. Zatim se moraš povući iz Vizije, sabravši sebe u božanski oblik Ozirisa na prestolu.

15. Tada moraš da ponoviš razgovetno krik pobede ponovo vaskrslog boga, onako kako je to trebao da ti prenese tvoj Pretpostavljeni.

16. I kada to bude u potpunosti izvršeno, možeš opet ući u Viziju, koja pri tom mora da bude usavršena u Tebi.

17. Posle toga, vratićeš se u Telo i zahvaliti Najvišem Bogu IAIDA; da, Najvišem Bogu IAIDA.

18. Vodi računa da ova operacija treba da bude izvedena, ukoliko je moguće, na mestu koje je udaljeno i posvećeno Radovima Magike Svetla. Pored toga, Hram treba da bude svečano otvoren, prema tvom znanju i veštini da to izvedeš, a nakon toga, na kraju, zatvaranje treba da bude najpažljivije ispunjeno. Ali u uvodnoj vežbi dovoljno je samo da očistiš sebe ritualnim pranjem, oblačenjem odore i ritualima Pentagrama i Heksagrama.

Prvo treba vežbati od 0 - 2, dok se ne stekne izvesan rezultat; a tu vežbu uvek treba da prati božansko prizivanje Apolona ili Izide, Ili Jupitera ili Serapisa.

Zatim, nakon brzog izvođenja vežbe 0-2, pristupi vežbanju 3-7.

Kada se ovim ovlada, dodaj 8.

Potom dodaj 9 -13.

Kada budeš spreman i uvežban, dobro osposobljen za rad, izvedi celu meditaciju odjednom. Ne nastavljati dalje, sve dok se ne postigne savršen uspeh. Jer ovo je moćna i sveta meditacija, a ima moć čak i nad Smrću; da, ima moć čak i nad Smrću.

(Napomena Brata O.M.: U bilo kom trenutku dok traje ova meditacija koncentracija može izazvati Samadi. To treba sprečiti, i treba ga se čuvati više nego bilo kog drugog gubljenja kontrole, jer to je je najpogubnija od sila koje prete da te opsednu. Pored toga, postoji i izvesna opasnost od akutne delirijumske melanholije prilikom izvođenja tačke 1.)

III SSS

"Ti si predivna stvar, belja od žene koja je u stubu ove vibracije.

Uzlećem pravo u visine kao strela, i postajem ono Iznad.

Ali to je smrt, i plamen lomače.

Uzdigni se u plamenu te lomače, O moja dušo!

Tvoj Bog je nalik na hladnu prazninu najvišeg neba u koju ti zračiš svoje sićušno svetlo.

Kada me Ti budeš poznao, O prazni Bože, moj plamen će potpuno nestati u Tvom velikom N.O.X." - LIBER LAPIDIS LAZULI. I, 36-40.

0. Smesti se u svoju Asanu, najbolje Munju. Bitno je da kičma bude uspravna.

1. U ovoj vežbi šupljina mozga je Joni; kičmeni stub je Lingam.
2. Koncentriši svoju misao obožavanja u mozgu.
3. Sada počni da budiš kičmu na sledeći način. Koncentriši svoju misao o sebi u osnovu kičme, a zatim je postepeno podiži po malo naviše.
Na taj način postaćeš svestan svoje kičme, osećajući svaki pršljen kao poseban entitet. Pre nego što se pređeš na sledeću vežbu, ovo se mora postići u potpunosti i savršeno.
4. Zatim, kao i ranije obožavaj mozak, ali zamišljaj da je njegov sadržaj beskonačan. Veruj da je to materica Izide, ili telo Nuit
5. Dalje, kao i pre, poistoveti se sa osnovom kičme, ali zamisli da je njena energija beskrajna. Veruj da je to falus Ozirisa ili biće Hadita.
6. Koncentracije pod 4 i 5 mogu dovesti do Samadija. Ipak, ne gubi kontrolu nad svojom voljom; ne dopusti Samadiju da zagospodari tobom.
7. Sada, kada si svestan i mozga i kičme, a nesvestan svega ostalog, zamisli glad ovo dvoje jednog za drugim; prazninu u mozgu i silnu čežnju kičme, jednake kao što su praznina svemira i besciljnost Materije.
Ukoliko poseduješ iskustvo s Euharistijom obe vrste, pomoći će ti da možeš ovo da zamisliš.
8. Neka ova agonija raste, sve dok ne postane nepodnošljiva, voljno odolevajući svakom iskušenju. Nastavićeš tek pošto se celo tvoje telo bude kupalo u sopstvenom znoju i kada se krik nepodnošljive patnje bude silom prolomio kroz tvoje zatvorene usne.
9. Sada pusti struju svetlosti u obliku dubokog azurnog plavetnila posutog skerletom da prođe niz kičmu i uz nju, svaki put udarajući u tebe koji si sklupčan u osnovi kičme kao zmija.
Ovo treba izvoditi izuzetno lagano i nežno; i ako bude praćeno uživanjem, ne popuštaj; i ako bude praćeno bolom, ne posustaj.
10. To ćeš izvoditi sve dok ne budeš potpuno iscrpljen, nikada ne gubeći kontrolu. Dok ne budeš u stanju da ovaj deo, naveden pod 9, izvodiš ceo sat vremena, ne nastavljaš dalje. A iz meditacije se povuci jednim voljnim činom, prelazeći u blagu Pranajamu bez Kumbake, meditirajući na Harpokrata, tihog i nevinog Boga.
11. Na kraju, pošto si dobro osposobio telo i duh, učvršćenog uma, moći ćeš noću pod skladnim zvezdanim nebom, za mirnog i toplog vremena, podstaknuti kretanje svetla dok ga, nezavisno od tvoje volje, ne preuzmu mozak i kičma.
12. Ako u tom času budeš umro, nije li zapisano: "Blagosloveni su mrtvi koji su umrli u Gospodu?" Da, Blagosloveni su mrtvi koji su umrli u Gospodu!

**LIBER E
vel
EXERCITIUM
SUB FIGURA IX**

I

1. Neophodno je da se tokom, ili odmah nakon izvođenja, svi eksperimenti detaljno zabeleže.
2. Izuzetno je važno da se zabeleži fizičko i mentalno stanje onoga ili onih koji izvode eksperiment
3. Vreme i mesto izvođenja eksperimenata moraju da budu zabeleženi; takođe i vremenski kao i svi drugi uslovi koji su mogli uticati na rezultat eksperimenta, bilo kao dodatni impuls, uzrok dobijenih rezultata, izvor greške ili prepreka.
4. A. . A. . neće zvanično evidentirati ni jedan eksperiment ukoliko nije pravilno zabeležen.
5. U ovoj fazi, nije neophodno da u potpunosti objavimo krajnji cilj naših istraživanja; ustvari, njega ne bi mogli ni da razumeju oni koji nisu sasvim savladali ove elementarne kurseve.
6. Onaj ko izvodi eksperiment podstaknut je da koristi svoju vlastitu inteligenciju i da se ne oslanja ni na jednu drugu osobu ili osobe, ma koliko da su osobene, čak i u našim redovima.
7. Zapis o eksperimentu treba da bude inteligentno pripremljen kako bi mogao da bude od koristi i drugima koji ga proučavaju.
8. Knjiga Džon Sv. Džon, objavljena u prvom broju The Equinox, predstavlja primer ovakvog zapisa koji je napisao napredan učenik. On nije napisan onako jednostavno, kako bismo mi to želeli, ali dobro ilustruje metod beleženja.
9. Što zapis sadrži više naučnih podataka, to bolje. Ipak, treba zabeležiti i osećanja, budući da su i ona jedan od uslova.
Neka zapis bude napisan iskreno i pažljivo; sa iskustvom on će se sve više i više približavati idealu.

II

FIZIČKO PRORICANJE

1. Uzmite špil (78) Tarot karata; presecite. Izvucite jednu kartu. Negledajući u nju, pokušajte da pogodite koja je to karta. Zapišite ime koje ste vi pomislili i stvarno ime karte koju ste izvukli. Ponovite i napravite tabelu rezultata.
2. Ovaj eksperiment se verovatno lakše izvodi sa starim izvornim špilom Tarot karata, najbolje onim koji je već koristio za proricanje neko ko se razume u ovu materiju.
3. Zapamtite, očekuje se da se tačna karta pogodi jedanput u 78 pokušaja. Pored toga, pažljivo isključite sve mogućnosti sticanja znanja pomoću uobičajenih čula vida i dodira, iil čak i mirisa.
Postojao je čovek čije čulo dodira je bilo tako istančano da je mogao da oseti oblik i položaj znakova i na taj način pogodi o kojoj se karti radi.

4. Bolje je da se prvo pokuša sa lakšom varijantom eksperimenta, da se pogađa samo znak u kome je karta.
5. Zapamtite da u 78 eksperimenata treba da dobijete 22 aduta i 14 od svakog drugog znaka; tako da bez bilo kakvog proricanja, možete tačno pogoditi (približno) 7 puta ukoliko svaki put kažete adut.
6. Obratite pažnju na to da se neke karte slažu.
Tako, neće biti suviše velika greška ako kažete petica Mačeva ("Gospodar Poraza") umesto desetka Mačeva ("Gospodar Propasti"). Međutim, ako Gospodara Ljubavi (dvojka Pehara) proglasite Gospodarem Borbe (petica Štapova) pokazaće se da ništa pravilno ne radite.
Slično tome, karta kojom vlada Mars bila bi u skladu sa peticom, a karta Blizanaca s "Ljubavnicima".
7. Karte koje su u skladu moraju se sasvim dobro naučiti, prema numeraciji datoj u 777.
8. Kako budete napredovali, otkrićete da ste u stanju da u četiri pokušaja tačno odgovorite tri puta o kom se znaku karata radi i da se zaista samo mali broj grešaka sa stanovišta neslaganja karata javlja, dok ćete u 78 eksperimenata biti u stanju da tačno pogodite čak 15 do 20 puta.
9. Kada stignete do ove faze, možete da se podvrgnete ispitivanju; i u slučaju da ga položite dobićete složenije i teže vežbe.

III ASANA - POLOŽAJI

1. Morate da naučite da dugo vremena sedite savršeno mirno dok su vam svi mišići jako napeti.
2. Ne smete da oblačite nikave ogrtače koji bi vam smetali u zauzimanju položaja u bilo kom od ovih eksperimenata.
3. Prvi položaj: (Bog). Sesti na stolicu; glava podignuta, leđa sasvim prava, kolena sastavljena, ruke na kolenima, oči zatvorene.
4. Drugi položaj: (Zmaj). Kleknuti; stražnjica spuštена na pete, prsti na nogama okrenuti pozadi, leđa i glava uspravni, ruke na bedrima.
5. Treći položaj: (Ibis). Stajati, držati levi lakat desnom rukom, slobodnan kažiprst na usnama.
6. Četvrti položaj: (Munja). Sesti; leva peta pritiska čmar, desno stopalo se oslanja na prstima, peta pokriva falus; ruke pružene preko kolena; glava i leđa uspravni.
7. Dešavaće vam se razne stvari dok budete vežbali ove položaje; one se moraju pažljivo analizirati i opisati.
8. Zabeležite koliko dugo ste vežbali; jačinu bolova (ukoliko ih je bilo) koji su pratili vežbu, postignut stepen ukočenosti i sve drugo u vezi sa tim.
9. Kada stignete do tačke kada se iz šolje napunjene vodom do vrha postavljane na vašoj glavi u toku celog sata ne prospe ni jedna kap i kada više ne osećate ni najmanji zamor u bilo kom od mišića; kada se, ukratko rečeno, osećate savršeno mirno i udobno, bićete spremni za ispit; a, ukoliko položite, dobićete uputstva za složenije i teže vežbe.

IV PRANAJAMA - REGULISANJE DISANJA

1. Kada se odmarate u nekom od vaših položaja, zatvorite desnu nozdrvu palcem desne ruke i polako i do kraja izdišite vazduh kroz levu nozdrvu, sve dok niste u stanju da izdišete u trajanju od 20 sekundi. Udišite vazduh kroz istu nozdrvu u trajanju od 10 sekundi. Promenite ruke, i ponovite isto sa drugom nozdrvom. Neka ova vežba traje ceo sat.
2. Kada vam ovo postane sasvim lako, produžite period izdisanja na 30, a udisanja na 15 sekundi.
3. Kada vam i ovo postane savim lako, ali ne ranije, udišite vazduh 15 sekundi, izdišite ga 15 sekundi i zaustavite disanje 15 sekundi
4. Kada budete u stanju da ovo savršeno lako i jednostavno radite u trajanju od celog sata, vežbajte izdisanje u trajanju od 40 i udisanje u trajanju od 20 sekundi.
5. Kada ovo postignete, vežbajte da udišete 20 sekundi, izdišete 10 sekundi i zaustavljate disanje 30 sekundi. Kada vam i ovo postane lako i jednostavno, možete se prijaviti za ispit, a ukoliko položite, daće vam se uputstva za složenije i teže vežbe.
6. Konstatovaćete da prisustvo, čak i najmanjih količina, hrane u stomaku čini ovu vežbu veoma teškom.
7. Vodite računa da nikada ne precenite svoje moći; posebno nikada ne dozvolite da vam ponestane vazduha toliko da morate da dišete snažno i ubrzano.
8. Trudite se da dišete duboko, puno i pravilno.
9. Verovatno će vam se tokom ovih vežbi javiti razne izuzetne pojave. Morate ih pažljivo analizirati i zabeležiti.

V DARANA - KONTROLISANJE MISLI

1. Prisilite um da se koncentriše na jedan jednostavan zamišljeni predmet. U ovu svrhu vrlo korisno mogu da posluže pet tatvi; a to su: crno oval, plavi disk, srebrni polumesec, žuti kvadrat, i crveni trougao.
2. Nastavite sa kombinovanjem jednostavnih predmeta; npr. crni oval unutar žutog kvadrata, i tako dalje.
3. Nastavite sa jednostavnim kretnjama predmeta, kao što su ljuljanje klatna, okretanje točka, itd. Izbegavajte živa bića.
4. Nastavite sa kombinovanjem predmeta u pokretu, na primer klip se podiže i spušta dok se klatno klata. Odnos između dve vrste kretanja treba da se menja u različitim eksperimentima. Ili čak sistem zamajca, ekscentara i upravljača.
5. Tokom ovih vežbi um mora u potpunosti da bude posvećen predmetu za koji se opredelio; ne sme se dozvoliti da bilo koja druga misao dopre u svest. Sistemi koji se kreću moraju to da izvode pravilno i skladno.

6. Pažljivo beležiti trajanje eksperimenata, broj i prirodu misli koje su se nametale, sklonost samog predmeta da odstupi od puta koji mu je zacrtan, i svaku drugu pojavu koja bi se mogla javiti. Izbegavati prenaprezanje, to je veoma važno.

7. Nastavite sa zamišljanjem živih bića; kao što je čovek, najbolje čovek koga poznajete ili koga poštujete.

8. U pauzama između ovih eksperimenata možete da pokušate da zamislite predmete koji se opažaju drugim čulima i da se koncentrišete na njih.

Na primer, pokušajte da zamislite ukus čokolade, miris ruža, mekoću pliša, zvuk vodopada ili kucanja sata.

9. Na kraju isključite sve objekte koji se zapažaju bilo kojim od čula i sprečite pojavu bilo kakve misli u umu. Kada osetite da ste u ovoj vežbi postigli izvestan uspeh, prijavite se za polaganje ispita, ako položite, propisace vam se složenije i teže vežbe.

VI FIZIČKA OGRANIČENJA

1. Poželjno je da otkrijete gde su granice vaših fizičkih moći.

2. Da biste to saznali utvrdite koliko sati možete da izdržite bez hrane i pića, a da pritom vaša radna sposobnost ne bude ozbiljno ugrožena.

3. Utvrdite koliko alkohola možete da popijete, i u kakvom obliku se kod vas pijanstvo ispoljava.

4. Utvrdite koliko dugo možete da hodate bez i najmanjeg zaustavljanja; isto tako i da igrate, plivate, trčite, itd.

5. Utvrdite koliko sati možete da izdržite a da ne spavate.

6. Ispitajte svoju izdržljivost putem različitih gimnastičkih vežbi, mahanja motkom, itd.

7. Utvrdite koliko dugo možete da ćutite.

8. Ispitajte sve druge sposobnosti i mogućnosti sa kojima se možete sresti.

9. Sve ovo pažljivo i dosledno zabeležite; jer zavisno od vaših mogućnosti pred vas će biti postavljeni i zahtevi.

VII KURS IZ LITERATURE

1. Cilj većine od navedenih vežbi neće vam odmah biti sasvim jasan; ali će vas bar (može li to iko poreći?) dobro obučiti u određivanju, tačnosti, samoispitivanju i mnogim drugim osobinama koje su od značaja za čovekove svakodnevne aktivnosti, tako da ni u kom slučaju to vreme nećete smatrati uludo potrošenim.

2. Međutim, da biste mogli steći izvestan uvid u prirodu Velikog Dela koje se nalazi izvan ovih elementarnih tričarija, treba da znate da inteligentna osoba nakon čitanja navedenih knjiga može da sazna više od samog naslućivanja njegove prirode. Njih treba smatrati ozbiljnim i učenim doprinosom u izučavanju Prirode, čak i kada se izričito ne odnose na nju.

Ji Ćing (Serija S.B.E., Oxford University Press.).
Tao Te King (Serija S.B.E.).
Tanhojzer, Aleister Crowley.
Upaniřade.
Bahagavad-Gita.
Glas Tiřine, H.P.Blavacka.
Radđa joga, Svami Vivekananda.
řiva Sanita.
Aforizmi Patandali.
Mać Pesme, Aleister Crowley.
Knjiga mrtvih.
Dogma i ritual transcendentalne magije, Elifas Levi.
Knjiga Svete Magije Abramelina Maga.
Goecija.
Hatajoga Pradiptika.
Duhovni vodić Molinosa.
Morija filozofije, DŹ. E. Erdman.
Zvezda na Zapadu, DŹ. F. C. Fuler.
Damapada (Serija S.B.E., Oxford University Press).
Pitanja kralja Milinde (Serija S.B.E.).
777 vel Prolegomena, itd, Alister Kroli i drugi.
Vrste religioznog iskustva, V. DŹejms.
Kabala Denundata, MekGregor Meters.
Konx Om Pax, Aleister Crowley.

3. PaŹljivo proućavanje ovih knjiga omogućice ućeniku da ovlada jezikom svoga ućitelja i da lakře uspostavi vezu sa njim.
4. Ućenik treba da nastoji da otkrije osnovni sklad koji postoji izmeću ovih razlićitih radova; za ovo će mu najbolje posluŹiti ako istovremeno bude proućavao ona dela koja se najviše mećusobno razlikuju.
5. Za polaganje ovog kursa, ućenik se moŹe prijaviti kad god zaŹeli.
6. Ućenik će postupiti mudro ako potraŹi i veŹe se za ućitelja, koji je stručan i koji će moći da mu daje savete, tokom celokupnog trajanja svog osnovnog obrazovanja i veŹbanja. Ne treba da ga obeshrabri ćinjenica da je veoma teřko da se pronae ovakva osoba.
7. Pri tom mora da zapamti da ne sme ni na koji naćin da se oslanja, niti da veruje, u tog ućitelja. Mora u potpunosti da se oslanja samo na sebe i da veruje samo svom vlastitom znanju i iskustvu.
8. Kao i na poćetku, tako i na kraju, insistiramo na tome da je od suřtinske vaŹnosti da se sve zapisuje, jer to je jedina mogućnost da se provere greřke koje se javljaju usled raznih osobenosti onog ko izvodi eksperiment
9. Zato neka se posao uradi valjano do kraja, da, treba ga uraditi valjano.

(Ukoliko se bilo kakav ili zaista izuzetan rezultat postigne, ili ukoliko doe do ozbiljnih poteřkoća, o takvim okolnostima se odmah mora obavestiti A. . A. .)

**LIBER O
vel
MANUS ET SAGITTAE
SUB FIGURA VI**

I

Ovu knjigu je veoma lako pogrešno razumeti; umoljavaju se čitaoci da je proučavaju sa pomnom kritičkom pažnjom, jednakom onoj sa kojom smo je mi pripremali.

U ovoj se knjizi govori o Sefirotima, Stazama, Duhovima i Bajanju; o Bogovima, Sferama, Ravnima i mnogim drugim stvarima koje mogu ali ne moraju postojati.

Nije bitno da li one postoje ili ne. Obavljanje određenih radnji pratiće i određeni rezultati; studenti se najozbiljnije upozoravaju da bilo jednom ili drugom ne pridaju objektivnu stvarnost ili filozofsku punovažnost.

Prednosti stečene tim rezultatima uglavnom su:

- (a) Širenje horizonta uma.
- (b) Poboljšanje kontrole uma.

Student će se, ako postigne neki uspeh u sledećim vežbama, naći suočen sa stvarima (idejama i bićima), suviše veličanstvenim ili suviše užasnim da bi se opisale. Od suštinske je važnosti da on ostane gospodar svega što opaža, čuje ili doživljava; inače će biti rob iluzije i žrtva ludila.

Pre nego se upusti u neku od ovih vežbi student mora biti dobrog zdravlja i mora da je dobro ovladao Asanama, Pranajamom i Daranom.

Mala je opasnost da neki student, ma kako lenj ili glup bio, ne ostvari neki rezultat; ali postoji velika opasnost da bude zaveden sa pravog puta, pa čak i od onih (rezultata) koje je neophodno da postigne. Suviše često, štaviše, on brka pravo odmorište sa ciljem i odlaže svoje oružje kao da je pobednik pre nego što je bitka zapravo i počela.

Poželjno je da student nekom rezultatu nikad ne pripisuje važnost koju u prvi mah izgleda da ima.

Zato, prvo razmotrimo Knjigu 777 i njenu primenu; pripremanje Mesta; upotrebu Magičkih Obreda; i konačno metode koji slede u petom Poglavlju 'Viator in Regnis Arboris' i u šestom Poglavlju 'Sagitta trans Lunam'.

(U drugoj knjizi će se razmatrati Širenje i Skupljanje Svesti, napredovanje putem ovladavanja Čakrama; napredovanje putem ovladavanja Parovima Suprotnosti; metode Sabapati Svamija.)

II

Student prvo mora biti temeljno upućen u znanje Knjige 777, a posebno tabela. Kad to dobro upamti, on će početi da shvata prirodu ovih saglasnosti. (Vidi Ilustracije u 'Hramu Kralja Solomona' u The Equinox br. 2. Upućuje se na podatke date na drugom mestu.

Ako uzmemo jedan primer, postaće jasna upotreba tabela. Pretpostavimo da želite da steknete znanje neke tajne nauke.

U stupcu XIV, red 12. naći ćete 'Znanje Nauka'. Ako pratite 12. red u drugim stupcima, naići ćete da je Planeta koja odgovara Merkur, njen broj osam, geometrijski oblici oktagon i oktagram. Bog koji vlada tom planetom je Tot, ili u Hebrejskom simbolizmu Tetragramaton Adonai i Elohim Cabaot, njen Arhandel je Rafael, njen hor Anđela Beni Elohim, njena Inteligencija Tirijel, njen Duh Taftaharat, njene boje Narandžasta (zato što je Merkur Sfera Sefira Hod, 8), Žuta, Purpurna, Siva, Indigo protkan Ljubičastom i njeno Magičko Oruđe Štap ili Kaduceus, njeni Mirisi Mastika i drugi, njene posvećene biljke Sporiš i druge, njeni dragulji Opal ili Ahat, njena posvećena Životinja Zmija itd.

Zatim ćete u skladu sa tim pripremiti svoje Mesto za Rad. U narandžastom krugu nacrtaćete žutu osmokraku zvezdu na čije ćete krake postaviti osam svetiljki. Sigil Duha (koji se može naći kod Kornelijusa Agripe i u drugim knjigama) nacrtaćete u četiri boje sredstvima na koja vas može navesti vaše iskustvo.

I tako dalje. Mi se ovde ne možemo opširno baviti svim neophodnim pripremama; a student ih može naći iscrpno izložene u odgovarajućim knjigama, od kojih je 'Goecija' možda najbolji primer.

Ovi se rituali ne smeju ropski oponašati, naprotiv, student ne bi smeo činiti ništa od onog čiju svrhu ne razume; takođe, ukoliko je i malo sposoban, on će ustanoviti da su njegovi vlastiti grubi rituali daleko delotvorniji od onih divno izglačenih drugih ljudi.

Osnovna svrha svih tih priprema je u sledećem:

Budući da je student čovek okružen materijalnim predmetima, a ukoliko on poželi da ovlada nekom određenom idejom, onda on svaki materijalni predmet oko sebe mora naterati da neposredno ukazuje na tu ideju. Tako će u navedenom ritualu, ako njegov pogled padne na svetla, njihov broj ukazivati na živu; on će osetiti mirise i ponovo će se živa javiti u njegovom umu. Drugim rečima, celokupni magički sistem i ritual je složen sistem podsećanja.

(Važnost ovog je pre svega u činjenici da određeni skupovi likova koje student može da sretne tokom svojih lutanja odgovaraju određenim geometrijskim likovima, božanskim imenima, itd., a pod njihovom su kontrolom. Što se tiče mogućnosti dobijanja spoljašnjih rezultata u odnosu na um posmatrača (objektivan po uobičajenom zdravorazumskom shvatanju pojma) ovde nećemo reći ništa.)

Postoje tri važne vežbe povezane sa ovim oblicima obreda (i dva načina koja ćemo kasnije opisati.) To su:

- (1) Preuzimanje oblika Boga.
- (2) Vibriranje Božanskih imena.
- (3) Rituali 'Proterivanja' i 'Prizivanja'.

Ovim bi se, bar, trebalo u potpunosti ovladati pre nego se pokuša sa opasnim Metodama iz Poglavlja V i VI.

III

Magijski Likovi Egipatskih Bogova bi trebalo da postanu u potpunosti bliski. Ovo se može postići njihovim proučavanjem u svakom javnom muzeju, ili u knjigama koje su dostupne studentu. Potom bi on trebalo da ih brižljivo naslika, kako prema modelu tako i prema sećanju.

Student dok sedi u položaju 'Bog', ili u karakterističnom stavu željenog Boga, treba da zamisli Njegov lik, kako se podudara sa njegovim vlastitim telom ili kako ga omotava. Ovo se mora izvoditi sve dok se ne ovlada likom i postigne jednakost sa njim i Bogom koji se doživljava.

Veoma je za žaljenje što ne postoje jednostavne i određene provere da li je postignut uspeh u ovoj vežbi.

Vibracija Božanskih imena. Kao sledeće sredstvo povezivanja ljudske svesti sa onim njenim čistim delom koji ljudi nazivaju imenom nekog Boga, neka se primeni ovo:

- (a) Stati sa raširenim rukama.¹ (Vidi ilustraciju u The Equinox br. 2 str. 13.)
- (b) Udisati duboko kroz nozdrve zamišljajući da ime željenog Boga ulazi u vas sa udisajem.
- (c) Pustite da se to ime polako spušta od pluća ka srcu, ka pleksusu solarisu, pupku, reproduktivnim organima i tako sve do stopala.
- (d) U trenutku kad izgleda da dodiruje stopala, brzo izbacite levu nogu za oko 30 cm, bacite se telom napred i izbacite ruke (povučene nazad uz slepoočnice), tako da stojite u tipičnom položaju Boga Horusa i u isto vreme zamišljajte kako Ime juri uz i kroz telo dok ga vi izdišete kroz nozdrve sa vazduhom koji je do tada bio zadržavan u plućima. Sve ovo morate raditi sa svom svojom raspoloživom snagom.
- (e) Zatim povucite levu nogu i stavite desni kažiprst² na usne, tako da ste u karakterističnom položaju Boga Harpokrata.
- (f) Znak da student to pravilno izvodi jeste kad jedna jedina 'Vibracija' u potpunosti iscrpi njegovu fizičku snagu. Ona bi trebalo da uzrokuje talas vrućine koji zahvata celo telo ili obilno znojenje i trebalo bi da ga oslabi do te mere da mu postane teško da se održi u stojećem stavu.

Znak je uspeha, mada ga samo student opaža, kad čuje tako snažnu riku imena Boga kao da istovremeno tutnji deset hiljada gromova; i trebalo bi da mu se čini da taj Veliki Glas dopire iz Vasiona, a ne iz njega samog.

U obe gore navedene vežbe sva svest o bilo čemu osim o obliku i imenu Boga mora biti u potpunosti uništena, i što duže bude potrebno da se normalno opažanje povрати to bolje.

¹ Ovaj izričit nalog ne odnosi se na bogove kao što je Ptah ili Harpokrat čije prirode nisu u saglasnosti sa ovim položajem.

² Ili palac, dok su prsti skupljeni Palac simbolizuje duh, kažiprst element Vodu.

IV

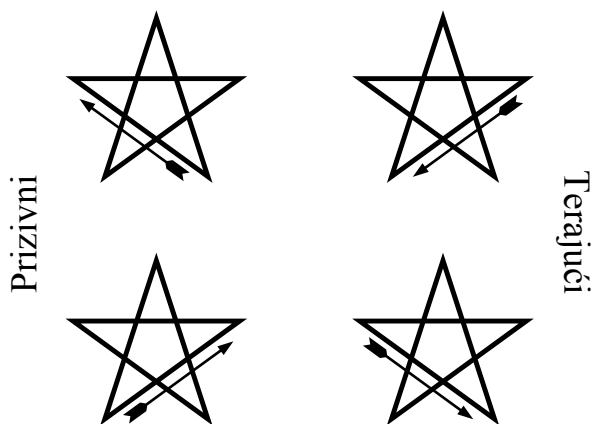
Rituali Pentagrama i Heksagrama se moraju upamtiti; oni su kao što sledi:

MANJI RITUAL PENTAGRAMA

I	Dodirujući čelo reci Ateh (Za Tebe)
II	Dodirujući grudi reci Malkut (Kraljevstvo)
III	Dodirujući desno rame reci ve-Geburah (Moć)
IV	Dodirujući levo rame reci ve-Gedulah (i Slava)
V	Sklapajući ruke na grudima reci le-Olam, Amen (Zauvek, Amin)
VI	Okrećući se Istoku, iscrtaj pentagram (zemlje) sa odgovarajućim oružjem (obično Štap) reci (tj. Vibriraj) IHVH.
VII	Okrećući se Jugu, učini isto, ali reci ADNI.
VIII	Okrećući se Zapadu, učini isto, ali reci AHIH.
IX	Okrećući se Severu, učini isto, ali reci AGLA (Izgovaraj: Je-ho-va, Adonai, Ehejeh, Agla.)
X	Raširi ruke u obliku krsta i reci:
XI	Ispred mene Rafael;
XII	Iza mene Gabriel;
XIII	Desno je, Mihael;
XIV	Levo je, Uriel.
XV	Oko mene plamte Pentagrami,
XVI	I u Stubu stoji Heksagram.
XVII-XXI	Ponovi Kabalistički Krst od (I) do (V).

VEĆI RITUAL PENTAGRAMA

Pentagrami se ocrtavaju u vazduhu mačem ili drugim oružjem, ime se izgovara glasno, a znakovi se koriste prema ilustracijama.

Pentagram Duha

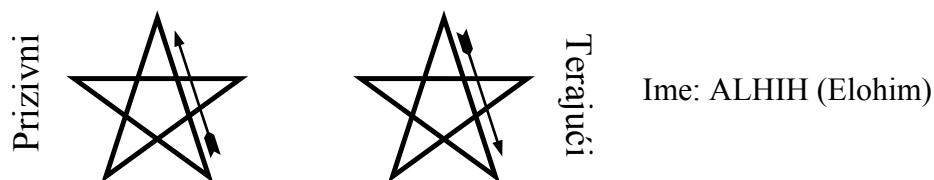
Ravnoteža Aktivnog, Ime: AHIH (Ehejeh).

Ravnoteža Pasivnog, Ime: AGLA (Agla).

Znaci Portala (vidi ilustracije str.172) Ispruži ruke ispred sebe, dlanovi okrenuti prema spolja, odvoj ih kao kada otvaraš veo ili zavesu (aktivno), a zatim ih spoj kao da ih opet zatvaraš i puštaš da se zaklope (pasivno).

(Stepen 'Portala' posebno je dodeljen elementu Duha; odnosi se na Sunce, Staze ☐, ☿ i ♄; dodeljene su ovom stepenu. Vidi '777' redovi 6. i 31 bis.)

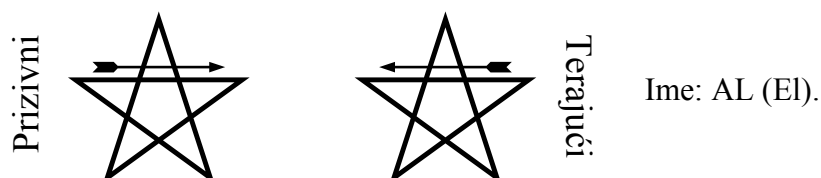
Pentagram Vatre

Znaci $4^\circ = 7^\circ$. Podigni ruke iznad glave i skupi šake tako da se vrhovi prstiju i palčeva dodiruju oblikujući trougao (vidi ilustraciju).

(Stepen $4^\circ = 7^\circ$ dodeljen je elementu Vatra; odnosi se na Planetu Veneru; staze ♀, ♀ i ♀ dodeljene su ovom stepenu. Ostale atribucije videti u '777' redovi 7 i 31.)

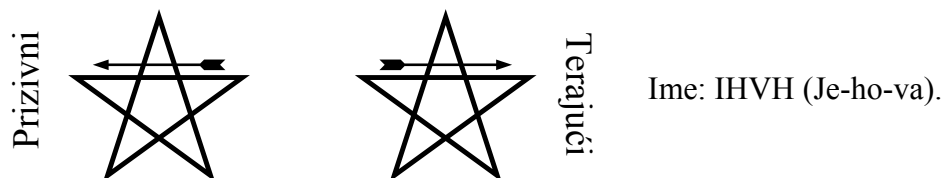
Pentagram Vode

Znaci $3^\circ = 8^\circ$. Podigni ruke tako da laktovi budu u visini ramena, stavi ruke preko grudi tako da se prsti i palčevi dodiruju oblikujući trougao sa vrhom prema dole. (Vidi ilustraciju str.172)

(Stepen $3^\circ = 8^\circ$ dodeljen je elementu Vode; odnosi se na planetu Merkur; staze ☿, ☿ dodeljene su ovom stepenu. Druge atribucije vidi u '777' redovi 8 i 23.)

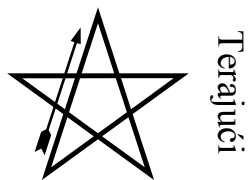
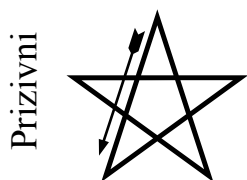
Pentagram Vazduha

Znaci $2^\circ = 9^\circ$. Ispruži obe ruke prema gore i prema spolja, laktovi savijeni pod pravim uglom, šake okrenute prema pozadi, dlanovi prema gore kao da drže teret.

(Stepen $2^\circ = 9^\circ$ je posebno dodeljen elementu Vazduha; odnosi se na Mesec: staza ♀ dodeljena je ovom stepenu. Druge atribucije u '777' redovi 9 i 11.)

Pentagram Zemlje

Terajući

Ime: ADNI (Adonai).

Znak $1^\circ = 10^\circ$. Zakorači desnom nogom, ispruži desnu ruku prema gore i prema napred, levu ruku prema dole i prema nazad, dlanovi otvoreni.

(Stepen $4^\circ = 10^\circ$ posebno je dodeljen elementu Zemlja; vidi '777', redove 10 i 32 bis.)

MANJI RITUAL HEKSAGRAMA

Ovaj ritual treba izvoditi posle 'Manjeg Rituala Pentagrama'.

(I) Stani uspravno, stopala sastavljena, leva ruka sa strane, desna preko tela držeći Stap ili drugo oružje uspravno u središnjoj liniji. Zatim se okreni Istoku i reci:

(II) I.N.R.I.

Jod, Nun, Reš, Jod.

Devica, Izida, Moćna Majka.

Škorpion, Apofis, Uništitelj.

Sunce, Oziris, Ubijen i Oživljen.

Izida, Apofis, Oziris i IAΩ.

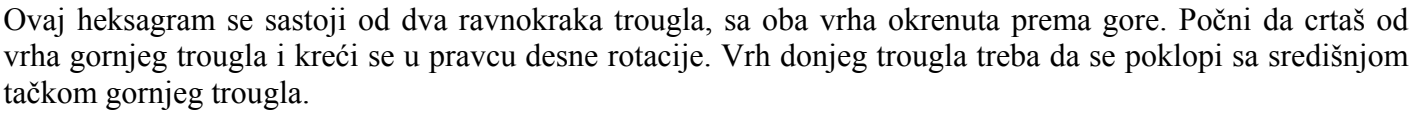
(III) Raširi ruke u obliku krsta i reci 'Znak Ubijenog Ozirisa'. (Vidi ilustraciju)

(IV) Podigni desnu ruku da pokazuje prema gore, držeći lakat savijen pod pravim uglom, spusti levu ruku da bude usmerena prema dole, držeći lakat pod pravim uglom, istovremeno okreni glavu da preko levog ramena gleda na dole tako da oči prate levu ruku i reci: 'Znak Žalosne Izide'.

(V) Uzdigni ruke iznad glave koja je zabačena unazad, da bude pod uglom od 60 stepeni jedna prema drugoj i reci: 'Znak Apofisa i Tifona'.

(VI) Ukrsti ruke na grudima, sagni glavu i reci: 'Znak Oživljenog Ozirisa'.

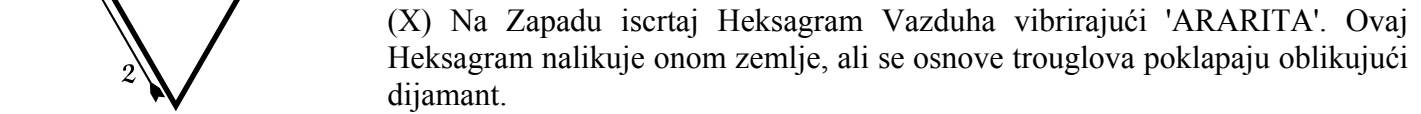
(VII) Ponovo raširi ruke kao pod (III) i ukrsti ih kao pod (VI) govoreći: 'L.V.X., Luks, Svetlost Krsta'.

(א ר א ר י ת א)

A diagram of a hexagram (six-pointed star) formed by two overlapping equilateral triangles. Two paths are indicated by arrows. Path 1 starts at the top vertex and moves clockwise along the outer boundary of the star. Path 2 starts at the bottom-left vertex and moves counter-clockwise along the outer boundary of the star.

Ovaj heksagram ima vrh donjeg trougla okrenut prema dole i trebalo bi da u njega može da se ucrta krug.

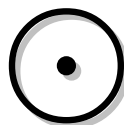
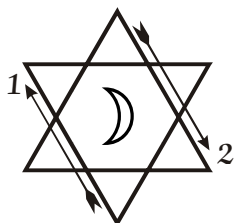
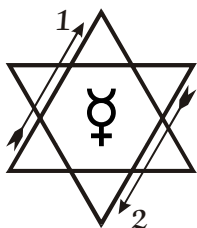
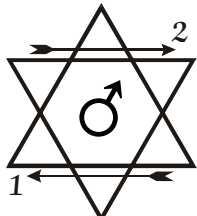
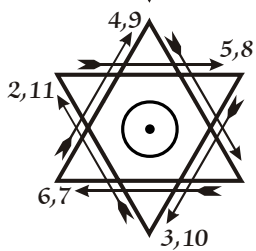
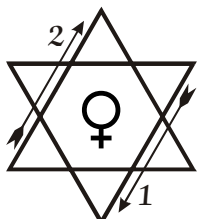
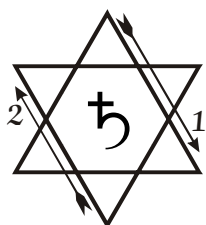

Ovaj heksagram ima donji trougao smešten iznad gornjeg, tako da im se vrhovi poklapaju.

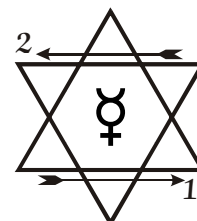
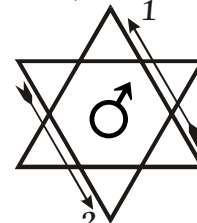
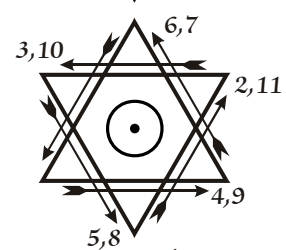
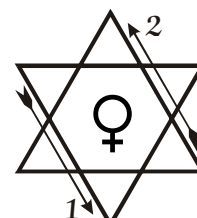
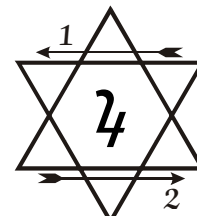
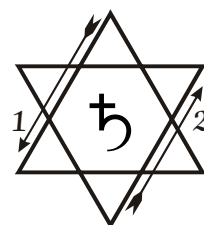
Ritual Proterivanja je istovetan, izuzev što se smer Heksagrama mora obrnuti.

VEĆI RITUAL HEKSAGRAMA

PRIZIVNI

TERAJUĆI

Za prizivanje ili proterivanje planete ili zodijskih znakova upotrebljava se isključivo Heksagram Zemlje. Nacrtajte heksagram započinjući od tačke koja je dodeljena planeti kojom se bavite. (Vidi '777', stubac LXXXIII) Prema tome, da bi se prizvao Jupiter počnite od desne tačke nižeg trougla. Crtajte kružeći na desno i završite; zatim nacrtajte gornji trougao počinjući od njegove leve tačke i završite.

Nacrtajte astrološki sigil planete u središtu Heksagrama.

Za Zodijsak upotrebite heksagram planete koja vlada znakom koji vam treba, ('777', stubac XXXVIII) ali nacrtajte astrološki sigil znaka umesto onaj planete.

Za Caput i Cauda Draconis koristite lunarni heksagram sa sigilima ☿ ili ♀.

Za Proterivanje, okrenite heksagram.

U svim slučajevima prvo koristite vibriranje sa Ararita, a zatim sa imenom Boga koje odgovara planeti ili znaku kojim se bavite.

(Heksagrami koji pripadaju planetama prikazani su u originalu na strani 456)

Ove rituale treba izvoditi dok ovi nacrtani likovi ne deluju kao da su u plamenu, u plamenu tako bliskom fizičkom plamenu da bi možda bio vidljiv za oči nekog pasivnog posmatrača. Navodi se da su neke osobe stekle moć da stvarno zapale vatru tim sredstvima. Bilo to tako ili ne, moć nije to čemu treba težiti.

Uspeh u 'proterivanju' poznat je kao 'utisak čistoće' u atmosferi, uspeh u 'prizivanju' kao 'doživljaj svetosti'. Nesreća je što su ovi pojmovi tako nejasni.

Bar se uverite u sledeće: da se svaki zamišljeni lik ili biće odmah pokori volji studenta kad upotrebi odgovarajuću lik.

Rituale proterivanja treba koristiti na početku svakog obreda. Zatim, student treba da koristi opšte prizivanje poput 'uvodnog prizivanja' u 'Goeciji' kao i posebno prizivanje koje se uklapa u prirodu njegovog rada.

Uspeh u ovim verbalnim prizivanjima je tako osetljivo pitanje, a njegovi stepeni u tako finim nijansama, da se mora prepustiti zdravom razumu studenta da odluči da li treba ili ne da bude zadovoljan rezultatom.

V

Neka se student, pošto se okupao i odgovarajuće prikladno odenuo, odmara u jednom od propisanih položaja. Neka mesto rada bude sačuvano od svih smetnji i neka uvodna pročišćivanja, proterivanja i prizivanja budu valjana obavljena i, konačno, neka se na kraju zapali tamjan.

Neka zamisli sopstveni lik (prednost ima lik odenut u odgovarajuću magičku odoru i naoružan odgovarajućim magičkim oružjem) kako zaogrće njegovo fizičko telo ili kako stoji blizu i ispred njega.

Zatim neka prenese sedište svoje svesti u zamišljeni lik tako da mu može izgledati da vidi njegovim očima i čuje njegovim ušima.

To će obično predstavljati veliku teškoću u operaciji.

Neka tada izazove da se taj zamišljeni lik uzdigne u vazduh do velike visine iznad zemlje.

Neka ga tada zaustavi i pusti da se osvrne oko sebe. (Ponekad je teško da se otvore oči.)

Verovatno će videti likove kako mu se približavaju, ili će postati svestan nekog pejzaža.

Pustite ga da se obrati tim likovima i istraje na dobijanju odgovora koristeći se odgovarajućim pentagramima i znacima, kako smo prethodno podučili.

Neka putuje po volji, bilo uz ili bez vodstva takvog lika ili likova.

Zatim, neka primeni takva posebna prizivanja koja će izazvati pojavu određenih mesta koja možda želi da poseti.

Neka se čuva hiljadu prikrivenih napada i prevara koje će iskusiti, tako što će obazrivo ispitati istinitost svih sa kojima razgovara.

Tako se neprijateljsko biće može pojaviti zaodenuo u slavu; odgovarajući pentagram će u takvom slučaju izazvati da se zgrči ili raspadne.

Praksa će studenta učiniti beskrajno opreznim u tim stvarima.

Obično je dosta lako vratiti se u svoje fizičko telo, ali ako se pojavi neka teškoća, praksa je (opet) ta koja će maštu učiniti plodnom. Na primer, neko može u mislima stvoriti vatrenu kočiju sa belim konjima i narediti kočijašu da vozi u pravcu zemlje.

Može biti opasno otići predaleko, ili ostati suviše dugo, budući da se umor mora izbegavati.

Opasnost o kojoj je reč jeste opasnost od nesvestice, ili od opsednutosti, ili od gubitka pamćenja ili druge mentalne sposobnosti.

Konačno, neka učenik izazove svoje zamišljeno telo, u kome je zamislio sebe kako putuje, da se poklapa sa fizičkim, neka zategne svoje mišiće, uvuče dah i stavi kažiprst na svoje usne. Zatim neka se 'probudi' dobro poznatim činom volje i pribrano i tačno zabeleži svoje iskustvo.

Može se dodati da je taj naizgled složeni eksperiment jednostavno izvesti Najbolje je učiti 'putujući' sa osobom koja je već to iskusila. Dva ili tri eksperimenta bi trebalo da učine studenta samouverenim, pa čak i stručnjakom. Vidi takođe 'Vidilac' (The Seer), str. 295-333, The Equinox I. 2.

VI

Prethodni eksperiment je od male vrednosti i vodi do malog broja značajnih rezultata. On dopušta razvoj koji se utapa u jedan oblik Darane - usredsređivanja - i kao takav može voditi do veoma visokih ciljeva. Osnovna svrha vežbe opisane u prethodnom poglavlju jeste da upozna učenika sa svakom vrstom priprema i svakom vrstom obmana, kako bi mogao da postane savršeni gospodar svake ideje koja se može pojaviti u njegovom mozgu, da je odbaci, da je preobrazi, da uzrokuje njeno trenutno pokoravanje njegovoj volji.

Neka zatim započne isto kao pre, ali sa najvećom ozbiljnošću i odlučnošću.

Neka bude veoma pažljiv kako bi uzrokovao da se njegovo zamišljeno telo uzdiže u liniji poptuno uspravnoj u odnosu na zemljinu tangentu u tački gde je smešteno njegovo fizičko telo (ili, jednostavnije rečeno, pravo gore.)

Umesto da se zaustavi, neka nastavi da se uzdiže sve dok ga umor gotovo ne savlada. Ako ustanovi da je zastao bez da je to hteo da uradi i da se pojavljuju likovi, neka se po svaku cenu uzdigne iznad njih.

Štaviše, iako mu sam život treperi na usnama, neka prokrči svoj put na gore i dalje!

Neka nastavi sa tim sve dok ima daha života u njemu. Ma šta mu pretilo, ma šta ga mamilo, pa bio to Tifon i sve njegove vojske oslobođene iz pakla i postrojene protiv njega, pa bilo da mu se sa samog Prestola Samog Boga javlja glas koji mu zapoveda da stane i bude zadovoljan, neka nastavi da se bori, stalno!

Na kraju mora doći trenutak kad umor proguta celo njegovo biće, nadvladano sopstvenom nepokretnošću.³ Neka potone (kad više ne može da se bori, kad mu je jezik pregrižen od napora a krv lipti iz nozdrva) u crnilo nesvesti i zatim, kad dođe sebi, neka trezveno i tačno sastavi zapis o svemu što se dogodilo, da, zapis o svemu što se dogodilo.

IZRIČITO

³ Ovo u slučaju neuspeha. Rezultati uspeha su tako brojni i divotni da ovde nije učinjen napor da se oni opišu. Oni su razvrstani, probno, u 'Opasna biljka' II Deo, The Equinox, broj I. 2

**LIRER ASTARTE
vel
BERYLLI
SUB FIGURA CLXXV**

0. Ovo je knjiga o Njegovom Sjedinjavanju sa određenim Božanstvom putem pobožnosti.

1. *Razmišljanja ispred Praga.* Prvo, odnosi se na izbor određenog Božanstva. Ovo nema značaja, ukoliko izabereš ono prikladno tvojoj najuzvišenijoj prirodi. Međutim, ovaj metod nije baš prikladan za bogove stroge kao Saturn, ili intelektualne kao Tot, već je savršen metod za takva božanstva kojima je na bilo koji način svojstvena ljubavi.

2. *Odnosi se na glavni metod ove Magičke Veštine.* - Neka poklonik ima na umu da, mada su Hrist i Oziris jedno, ipak prvog treba poštovati Hrišćanskim, a dugog Egipatskim ritualima. I pored toga što su sami rituali obredno jednaki. Trebalo bi, međutim, da postoji jedan simbol koji objavljuje transcendiranje takvih ograničenja, i, takođe, sa obzirom na Božanstvo, trebalo bi da postoji izvesna jedna potvrda o njegovoj istovetnosti kako sa svim drugim sličnim bogovima drugih naroda, tako i sa Vrhovnim čiji su svi samo delimični odrazi.

3. *Odnosi se na glavno mesto poštovanja.* - To je Srce poklonika i trebalo bi da bude simbolično predstavljeno onom prostorijom ili mestom koje najviše voli. A najdraže mesto u toj odaji trebalo bi da bude svetište njegovog hrama. Najpogodnije bi bilo kad bi to svetište i oltar bili usamljeni u šumi, u privatnom lugu, ili bašti. Neka bude, ipak, zaštićeno od svetovnog.

4. *Odnosi se na Lik Božanstva.* - Neka bude lika Božanstva; prvo, zato što se u meditaciji time podstiče pažljivost; i drugo, zato što putem obreda određena sila ulazi i nastanjuje ga; ili, tako je rečeno, a Mi to ne poričemo. Neka taj lik bude najlepší i najsavršeniji koji je poklonik u stanju da pribavi; ili ako je u stanju da naslika ili izrezbari isti, utoliko bolje. Što se tiče Božanstava sa čijom prirodom nijedan Lik ne može da se spoji, neka ga poštuje u praznom svetilištu. Takvi su Brama i Alah Takođe i neka shvatanja Jehove posle oslobađanja Jevreja od ropstva.

5. *Odnosi se dalje na svetište.* - Neka svetište bude prikladno opremljeno svojstvenim ukrasima u skladu sa Knjigom 777. Sa bršljenom i borovim šišarkama, što znači za Bahusa, i neka se pred njega polože i pasulj i vino. Tako neka za Cereru bude žita i kolača, ili za Dijanu mesečeva trava i kolje i čista voda. Zatim, dobro je podpomoći svetište prikladnim amajlijama planeta, znakova i elemenata. Ali, to bi trebalo učiniti u skladu sa pravom Oštoumnošću Filozofa pri svetlu Knjige 777 dok traje njegova Molitva. Takođe je dobro, međutim, ako se pre toga napravi magički krug sa pravim znacima i imenima.

6. *Odnosi se na Obrede.* - Neka Filozof pripremi moćno Prizivanje određenog Božanstva u skladu sa svojom Oštoumnošću. Ali, neka se sastoji od ovih nekoliko delova: -

Prvo, Proklinjanje, kao roba svom Gospodu.

Drugo, Zakletva, kao vazala svom Gospodaru.

Treće, Spomenik, kao deteta svom Roditelju.

Četvrto, Molitva, kao Sveštenika svom Bogu.

Peto, Razgovor, kao Brata sa svojim Bratom.

Šesto, Zaklinjanje, kao Prijatelja svom Prijatelju.

Sedmo, Madrigal, kao Ljubavnika svojoj Gospodarici.

I dobro zapamti da prvo treba da bude sa strahopoštovanjem, drugo sa odanošću, treće sa zavisnošću, četvrto sa obožavanjem, peto sa poverenjem, šesto sa drugarstvom, sedmo sa strašću.

7. *Odnosi se i dalje na obrede.* - Neka zatim ovo Prizivanje bude glavni deo utvrđenog obreda. I u ovom Obredu neka Filozof ni na koji način ne zapostavi službu sluge. Neka on počisti i okiti mesto, popraska ga vodom ili vinom kao što je prikladno određenom Božanstvu i posveti ga uljem i takvim ritualom koji mu se čini najbolji. I neka sve bude učinjeno sa snagom i tačnošću.

8. *Odnosi se na molitve i vreme njihovo.* - Neka se utvrdi određeno vreme za molitve; i rečeno je da je najkraći period sedam puta po devet dana a najduži devet puta po sedam godina, a što se tiče sati, neka se obred obavlja svaki dan tri puta, ili najmanje jednom, i neka se san Filozofa prekine iz razloga molitve najmanje jednom svake noći.

Nekome se može učiniti da je najbolje odrediti utvrđene sate za obred. Drugima može izgledati da bi obred trebalo izvoditi kad ih duh pokrene da učine tako; zbog toga nema pravila.

9. *Odnosi se na Odoru i Oruđa.* - Za ovu Veštinu moraju se odabrati Štap i Pehar; nikad Mač ili Bodež, nikad Pentakl, izuzev ako Pentakl slučajno nije prikladne prirode, ali čak i tada je najbolje držati se Štapa i Pehara, a ako mora da se bira, Pehara.

Što se tiče Odore najprikladnija je ona za Filozofa, ili za Unutrašnjeg Adepta, ili odora najprigodnija za službu određenom Božanstvu, kao basara za Bahua, bela odora za Vestu. Takođe za Vestu, kao oruđe može da se koristi Svetiljka, ili srp za Kronosa.

10. *Odnosi se na Tamjan i Prolivanje vina.* - Tamjan treba da sledi prirodu određenog Božanstva, kao što je, mastika za Merkura, jelenska trava za Persefonu. Za prolivanje vina, recimo, esencija velebilje za Melanholiju, ili indijska konoplja za Uranusa.

11. *Odnosi se na skladnost obreda.* - Neka sve ove stvari budu ispravno razmotrene i pogodno iznete na jeziku najveće lepote kojim raspolaže Filozof, a ako ima sposobnost, neka bude praćen muzikom i prožet, ako je određeno Božanstvo vedro, plesom. Sve brižljivo pripremljeno i isprobano neka se izvodi svakodnevno sve dok ne postane u celosti ritmično sa njegovim težnjama i deo njegovog bića.

12. *Odnosi se na raznolikost obreda.* - Budući da se svaki čovek zapravo razlikuje od svakog drugog čoveka, mada je u suštini istovetan, neka ovi obredi dokažu njegovu istovetnost svojom različitošću. Iz tog razloga u tome mnogo toga prepuštamo pravoj Dovitljivosti Filozofa.

13. *Odnosi se na život poklonika.* - Prvo neka njegov način života bude onakav kakav zadovoljava određeno Božanstvo. Prema tome, za prizivanje Neptuna neka ide na pecanje, ali za Hada, neka se ne približava vodi koja je prema njemu puna mržnje.

14. *Odnosi se dalje na život poklonika.* - Neka izbacila iz svog života svaku radnju, reč ili misao koja je omražena određenom Božanstvu; kao što je blud u slučaju Artemide, okolišanje u slučaju Aresa.

Pored toga, on treba da izbegava grubost ili neljubaznost svake vrste u mislima, reči ili delu, uviđajući da je iznad određenog Božanstva Jedan u kome je sve Jedan. Ipak, on takođe može namerno da bude surov gde određeno Božanstvo ispoljava Svoju Ljubav na taj način, kao u slučaju Kali ili Pana. I zato, pre nego započne sa periodima molitve, neka vežba u skladu sa pravilima Liber Jugorum.

15. *Odnosi se i dalje na život poklonika.* - Kako su mnogi potpuno zaokupljeni svojim poslovima, neka bude znano da je ovaj način primenljiv za svačije potrebe.

A mi svedočimo da to što sledi jeste Osnovni Problem i Bit celokupnog Metoda.

Prvo, ukoliko nema Lik, neka upotrebi bilo šta i posveti to kao Lik svog Boga. Isto neka učini sa svojom odorom i svojim oruđem, kađenjem i prolivanjem vina; zar za svoju odoru nema noćnu košulju; za oruđe štap za šetanje, za kađenje zapaljenu šibicu, za prolivanje vina čašu vode?

Ali neka posveti svaku stvar koju koristi u službi određenom Božanstvu i to neka ne skrnavi korišćenjem u svetovne svrhe.

16. *Trajanje*. - Sledeće se odnosi na njegovo vreme ako je kratko. Neka se mentalno napreže u svom Prizivanju posvećujući ga i neka izvede to

Prizivanje u svom srcu uvek kad ima vremena. I neka žudno iskoristi svaku priliku za to.

17. *Trajanje*. - Treće, čak iako ima slobodnog vremena i pripravnosti neka stalno teži da unese simbole, tako da čak i u svom dobro sređenom svetilištu neka ceo obred bude promišljen iznutra u njegovom srcu, što će reći, u hramu njegovog tela, čiji je spoljni hram samo slika.

Jer mozak je svetilište i u njemu nema Lika, a dah čovekov je tamjan i prolivanje vina.

18. *Trajanje*. - Odnosi se dalje na zaokupljenost. Neka poklonik preobrazi u aparatu za destilaciju svoga srca svaku misao, ili reč, ili čin u duhovno zlato svog poštovanja. Kao prilikom obroka: Neka kaže, 'Jedem ovu hranu u zahvalnost svom Božanstvu koje mi je nju poslalo da bih stekao snagu za svoje poštovanje Njega.'

Ili za spavanje. Neka kaže, 'Ležem u san zahvaljujući za ovaj blagoslov svom Božanstvu da bih se osvežio za sledeće poštovanje Njega.'

Ili: čitanje. Neka kaže, 'Čitam ovu knjigu da bih proučio prirodu svog Božanstva, da dalje saznanje o Njemu može da me nadahne dubljim poštovanjem Njega'

Ili: rad. Neka kaže; 'Zarivam lopatu u zemlju da bi sveže cveće (voće, ili već šta) moglo da izbije u Njegovu slavu i da bih ja pročišćen radom mogao bolje da poštujem Njega.'

Ili: ma šta radio, neka razmišlja o svom umu, provlačeći tu nit kroz okolnosti i okolnosti s jednim ciljem i zaključkom o ovom pitanju. I neka ne izvede čin dok ovo ne uradi.

Kao što je zapisano u: Liber VII, 5. Poglavlje:

22. Svaki dah, svaka reč, svaka misao je čin ljubavi prema tebi.

23. Otkucaju moga srca su klatno ljubavi.

24. Moje pesme su nežni uzdasi.

25. Moje misli su veoma ushićene.

26. A moja dela su bezbroj Tvoje Dece, Zvezde i atomi

I Dobro Zapamti, da ako si zaista bio ljubavnik, sve ovo ćeš uraditi po svojoj prirodi bez najmanje mane i greške u jednom dahu.

19. *Odnosi se na Lekcije*. Neka Filozof čita isključivo svoj primerak svetih knjiga Teleme tokom celokupnog perioda svog poštovanja. Ali, ako je iscrpljen, neka čita knjige koje se nimalo ne odnose na Ljubav, već su za odmor.

Ali, neka prepíše svaki stih Teleme koji sadrži ove stvari i duboko promisli o njima i protumači ih. Jer u njima je mudrost i Magika isuviše duboka da bi se predstavila na drugi način.

20. *Odnosi se na Meditacije*. - U ovome leži najmoćniji način za postizanje Cilja za njega koji je u potpunosti pripremljen, budući pročišćen vežbom Preobražavanja dela u poštovanje i posvećen ispravnim izvođenjem svetih obreda. Ipak, tu leži i opasnost, budući da je um tečan kao živa i na ivici je Bezdana i opkoljen mnogim sirenama i đavolima koji ga zavode i napadaju da bi ga uništili. Zato neka se polonik čuva i tačno ustanovi svoje meditacije isto kao što bi čovek trebalo da gradi kanal od mora do mora.

21. *Trajanje*. - Neka Filozof meditira o svim ljubavima koje su ga ikad uskomešale. Postoji ljubav Davida i Jonatana, i ljubav Avrama i Isaka, i ljubav Lira i Kordelije, i ljubav Damona i Pintija; ljubav Sapfo i Atisa, i

ljubav Romea i Julije, i ljubav Dantea i Beatrice, i ljubav Paola i Frančeske, i ljubav Cezara i Lukrecije Bordžije i ljubav Okasena i Nikolette, i ljubav Dafne i Kloe, i ljubav Kornelije i Kajusa Grakusa, i ljubav Bahusa i Arijadne, i ljubav Kupidona i Psihe, i ljubav Eudimijona i Artemide, i ljubav Venere i Adonisa, i ljubav Lakšmi i Višnua, i ljubav Šive i Bavani i ljubav Bude i Anande i ljubav Isusa i Jovana i mnoge druge. Postoje i ljubavi mnogih svetaca prema njihovim određenim božanstvima kao što je Sv. Franje Asiškog prema Hristu, Sri Sabapatija Svamija prema Mahešvari, Abdulaha Hadži Širazija prema Alahu, Sv. Ignjata Lojole prema Mariji i mnoge druge.

Uzmi takvu jednu priču svake noći i odigraj je u svom umu, shvatajući svaku ličnost sa beskrajnom brižljivošću i sa strašću zamisli sebe kao jednog od ljubavnika a tvoje Božanstvo kao drugog. Kako prolaziš kroz sve avanture ljubavi ne ispuštaj nijednu; i za svaku zaključi: Kako je bleđa senka to moje ljubavi prema tom Božanstvu!

Ipak, iz svake treba da izvučeš neko znanje o ljubavi, neku tajnu ljubavi, koja će ti pomoći da usavršiš svoju ljubav. Tako nauči o poniznosti ljubavi iz jedne, njenoj pokornosti iz druge, njenoj snazi iz treće, njenoj čistoti iz četvrte, njenom spokoju, pak, iz pete.

Tako kad tvoja ljubav bude savršena, biće vredna te savršene ljubavi Njegove.

22. *Odnosi se dalje na meditaciju.* - Neka Filozof, štaviše, zamisli sebe da je zaista uspeo u svom poštovanju i da se njegov Gospodar njemu pojavio i da razgovaraju kako dolikuje.

23. *Odnosi se na Tajanstveni Trougao.* - Budući da tri kanapa ponaosob može da prekine dete, dok ta ista tri kanapa valjano smotana mogu da svežu diva, neka Filozof nauči da razmrsi ta tri načina Magike u Bajalici. U tu svrhu neka shvati da budući da su Jedan, budući da je na kraju Jedan čak i način okretanja uma ka određenom Božanstvu kroz ljubav u svakom činu.

I da ne bi taj čvor iskliznuo, evo jednog malog kanapa koji se čvrsto omotava oko svega, ravnog Manirama i Stalnoj Molitvi.

24. *Odnosi se na Mantru i Stalne Molitve.* - Neka Filozof tka Ime određenog Božanstva u rečenicu kratku i ritmičnu kao što je za Artemidu *επελθον, επελθον, Αρτεμις*; za Šivu: *Namo Šivaja namaha aum*; ili za Mariju: *Ave Maria*; ili za Pana, *Χαιρε Σωτηρ Κοσμου, Ιω Παν, Ιω Παν*; ili za Alaha, *Hua Allahu ulazi lailha illa Hua*.

Neka ponavlja to danju i noću bez prestanka mehanički u svom mozgu, koji se tako priprema za Dolazak Gospoda a naoružan je protiv ostalih.

25. *Odnosi se na Aktivno i Pasivno.* - Neka Filozof pređe sa aktivne ljubavi prema određenom božanstvu u stanje pasivnog čekanja, čak, gotovo odbojnosti, odbojnosti ne zbog gađenja, već zbog uzvišene smernosti. Kao što je zapisano u Liber LXV, II, 59. 'Ja sam svratio kod tebe i putovao sa Tobom i nije mi pomoglo.' 60. 'Čekao sam te strpljivo i Ti si bio sa mnom od početka.'

Onda neka se vrati u aktivno stanje, i sve tako dok se između dva stanja ne uspostavi stvarni ritam kao kod ljujanja klatna. Ali neka promisli da je za to potrebna ogromna inteligencija; jer On mora stajati kao da je gotovo izvan sebe i posmatrati te svoje faze. A učiniti to je velika Veština i ne pripada sasvim stepenu Filozofa. Niti je samo po sebi od pomoći, već pre suprotno u ovoj posebnoj vežbi.

26. *Odnosi se na tišinu.* - Tokom ove vežbe može se javiti trenutak kad nestanu spoljni simboli poštovanja, kad je duša kao nema u prisustvu Boga. Zapamti da to nije prestanak već preopražaj neophodnog semena molitve u zeleni izdanak Čeznje. Ova čeznja je spontana i treba je pustiti da raste pa bila ona slatka ili gorka. Jer često je nalik paklenim mukama u kojima duša gori i previja se neprestano. Ipak to se završava a nakon tog kraja nastavi iskreno sa svojim Metodom.

27. *Odnosi se na Suvoću.* - Drugo stanje u koje povremeno duša može da zapadne jeste ova tamna noć. I to je zaista pročišćavajuće, tako duboko, da duša ne može da shvati. To manje sliči bolu a više smrti. Ali, to je neophodna smrt koja dolazi pre uspona proslavljenog tela.

Ovo stanje mora da se izdrži sa čvrstinom i nikakva sredstva olakšavanja ne smeju da se primene. Može da se prekine prekidanjem celog Metoda i povratkom u svet bez toga. Taj kukavičluk ne uništava samo vrednost svega što mu je prethodilo, već uništava vrednost Zakletve na Vernost koju je položio i izvrjava njegovu Volju poruzi ljudi i bogova.

28. *Odnosi se na obmane Đavola.* - Dobro upamti da će te u ovom stanju Suvoće na hiljade mamaca odmamljivati; takođe će se pojaviti na hiljade sredstava da ponište tvoju zakletvu u duhu bez poništavanja u slovu. Protiv toga moraš ponavljati reči svoje zakletve glasno ponovo i stalno dok ne prevaziđeš iskušenje.

Đavo će ti takođe predstaviti da bi za ovu operaciju bilo daleko bolje da uradiš tako i tako, i pokušaće da te zastraši zabrinutošću za tvoje zdravlje ili tvoj razum.

Ili može protiv tebe poslati vizije gore od ludila.

Protiv svega toga postoji samo jedan lek, Stega tvoje Zakletve. Tako treba da prođeš kroz obrede beznačajne i strašne za tebe, a da bogohuliš protiv svog Božanstva i proklinješ ga. Ali to je od malog značaja, jer to nisi ti, budući da se držiš Slova svoje Obaveze. Jer tvoj Duhovni Vidik je zatvoren, a verovati mu znači biti odveden u provaliju i biti izbačen odatle.

29. *Dalje o tom pitanju.* - Još podmukliji od svih užasa su iluzije uspeha.

Dovoljno je jedno trenutno samo-zadovoljstvo ili Proširenje Duha, posebno u stanju Suvoće i ti si izgubljen. Jer ćeš morati da uđeš u Lažno Sjedinjenje sa samim Demonom. Jednako se čuvaj ponosa koji se javlja kao posledica odolevanja iskušenjima.

Ali toliko su brojna i tako podmukla lukavstva Horonzona da ceo svet ne bi mogao da obuhvati njihov broj.

Odgovor na jedno ili sve jeste istrajavanje na bukvalnom ispunjavanju redovnog postupka: Čuvaj se, zatim, na kraju đavola koji će šaputati u tvoje uho da slovo ubija, a duh daje život i odgovori: Izuzev zrna pšenice koje padne na tlo i umre, i ostane samo, neka umre, ono će doneti mnogo plodova.

Ipak, jednako treba da se kloniš prepirki sa đavolom i ponosa na oštroumnost tvojih odgovora njemu. Zato, ako nisi izgubio moć tišine, neka to bude prvo i poslednje što ćeš primeniti protiv njega.

30. *Odnosi se na Rasplamsavanje Srca.* - Sada shvati da su tvoji metodi bezosećajni, jedni i jedini. Intelktualne vežbe, moralne vežbe, one nisu Ljubav. Pa ipak, kao čovek koji dugo trljajući dva suva pruta jedan o drugi iznenada pronađe iskru, tako će s vremena na vreme prava Ljubav nepozvana ući u tvoju meditaciju. Ipak, to će umirati i stalno se ponovo rađati. Može biti da u tvojoj blizini nema vatre.

Na kraju će iznenada doći veliki plamen, proždrljiv i spaliti te potpuno.

Treba da budeš svestan ovih iskri i ovog prštanja plamena i ovih početaka Beskrajne Vatre. Jer, od tih iskri tvoje srce će poskočiti, a tvoj obred ili meditacija ili tvoj rad će iznenada delovati kao da teku svojom voljom: i ti mali plamičci će se uvećati u obimu i snazi, a sa počecima Beskrjne Vatre tvoj obred će biti zahvaćen zanosnom pesmom, a tvoja meditacija će biti ushićenje koje prevazilazi sva zadovoljstva za koja si znao.

A o Velikom Plamenu koji ti odgovara ne sme se govoriti; jer u tome je Cilj ove Magičke Veštine Poštovanja.

31. *Razmatranja koja se odnose na upotrebu simbola.* - Treba zapamtiti da osobe sa moćnom maštom, voljom i inteligencijom nemaju potrebu za ovim materijalnim simbolima. Postojali su izvesni sveci koji su bili sposobni za ljubav prema jednoj ideji kao takvoj, s tim da ona bude svedena na idolizaciju, da upotrebimo tu reč u njenom pravom smislu. Tako nekog može uzbuditi lepota, da čak nema potrebu ni za tako malom njenom koncentracijom kao što je 'Apolonova lepota', 'lepota ruža', 'Atisova lepota'. Takve osobe su retke; može se sumnjati da li je i sam Platon stekao neku viziju apsolutne lepote a da je nije prethodno vezao za neki materijalni oblik. Druga vrsta je sposobna da posmatra ideale kroz ovaj veo; trećoj vrsti potreban je dvostruki veo i ne može da razmišlja o lepoti ruže bez ruže ispred sebe. Za takve je ovaj Metod

od najveće koristi; ipak, neka znaju da se u tome krije opasnost moguće zamene grubog tela simbola sa idejom koja se u njemu zgušnjava.

32. *Razmatranje drugih opasnosti za one koji nisu očišćeni od materijalnih misli.* - Neka se zapamti da je u prirodi same ljubavi opasnost. Žudnja satira za nimfom je zaista iste prirode kao i naklonost živog kreča prema vodi s jedne i ljubavi Aba prema Ami s druge strane, tako je isto trojstvo Ozirisa, Izide i Horusa nalik onom kobile, ždrebeta i crvenom, plavom i purpurnom. I to je osnova saglasnosti.

Međutim, pogrešno je reći 'Horus je ždrebe' ili 'Horus je purpuran.' Može se reći: Horus je nalik ždrebetu u smislu da je potomak dva komplementarna bića.

33. *Dalje o tom pitanju.* - Takođe mnogi su iskreno rekli da budući da je zemlja taj Jedan i okean je taj Jedan, zato je Zemlja okean. Za Njega je dobro iluzija i zlo iluzija, zato je dobro zlo. Ovom logičkom greškom uništeni su mnogi ljudi.

Štaviše, postoje oni koji lik shvataju kao Boga, kao kad bi rekli, moje srce je u Tifaretu, Adept je u Tifaretu, Ja sam adept.

U ovoj vežbi najveća opasnost je da ljubav koja je njeno oružje zakaže u jednom od dva načina.

Prvo, dok ljubavi nedostaje neka osobina ljubavi, dotle ona nije savršena ljubav. Jer Jedan Savršeni je zapisao: 'Ne postoji deo moga tela koji nije deo nekog boga.' Zato Filozof ne prezire nijedan oblik ljubavi već usklađuje sve. Kao što je zapisano u Liber LXV, 32. 'Zato Savršenstvo ne obitava u Kupoli ili Temeljima već u skladu Jednog sa svim.'

Drugo, ukoliko neki deo ove ljubavi prevlada, u tome se krije bolest. Kao u ljubavi Otela prema Dezdemoni, ljubomora ljubavi nadvladala je nežnost ljubavi, neka je tako bude i u ovoj ljubavi određenog Božanstva. I to je verovatnije, budući da u ovoj božanskoj ljubavi nijedan elemenat ne sme biti propušten.

Zahvaljujući ovoj potpunosti nijedna ljudska ljubav ne može na bilo koji način postići više do da nagovesti samo njen mali deo.

34. *Odnosi se na Obamiranje.* - To nije neophodno za ovaj metod. Naprotiv, ono može u vidu nadražajnog sredstva da uništiti usredređivanje i na taj način olakša vrhovno obamiranje koje predstavlja odsustvo prizvanog Božanstva.

Budući da se u smrtnoj ljubavi budi odvratnost prema hrani ili uživanje u stvarima inače prirodno bolnim, ovu izopačenost treba izdržati i dopustiti joj da ide svojim tokom ali ne da utiče na prirodno telesno zdravlje, pri čemu oruđe duše može biti oštećeno.

A što se tiče žrtve zarad ljubavi, one su prirodne za ovaj Metod i ispravne.

Ali što se tiče dobrovoljnog lišavanja i mučenja, to je bez koristi izuzev što je upereno protiv poklonika, opšte uzev to nije zdrave prirode i pogrešno je, budući da je sebičluk. Šibati samog sebe ne služi tvom gospodar, ali uskraćivnje sebi hleba da bi tvoje dete moglo da dobije kolač je čin prave majke.

35. *Dalje se odnosi na Obamiranje.* - Ako je tvoje telo, na kome jašeš, tako nepokorna zver da nikakvim sredstvom neće da putuje u željenom pravcu, ili je tvoj um jogunast i pričljiv kao Balamov izmišljeni Magarac, onda odustani od vežbe. Neka svetište bude prekriveno sargijom, a ti se okreni običaju jadikovanja i obitavaj sam. A vrati se sa najvećom ozbiljnošću vežbi u Liber Jugorum ispitujući sebe merilima višim od do sada postignutim i kažnjavajući greške većim podsticajima. Ne vraćaj se poštovanju dok telo i um nisu ukroćeni i uvežbani na sve načine miroljubivog ponašanja.

36. *Odnosise na manje važna pomagala u obredu.* - I *Uzdizanje na ravni.* Ovim načinom možeš pomoći mašti na kraju tvog Prizivanja. Učini kao što uči Liber O, pri svetlu Liber 777.

37. *Odnosi se na manje važne metode od pomoći u obredima.* - II *Amajlijska Magika.* - Kad svojom Domišljatošću napraviš amajliju ili pentakl tako da predstavlja određeno Božanstvo i posvetiš ga beskrajnom

ljubavlju i brižljivošću, spali ga obredno pred svetilištem kao da pri tom otpuštaš sen zbog suštine. Nema koristi to činiti ako stvarno u svom srcu ne ceniš amajliju više od svega što poseduješ.

38. *Odnosi se na manje važne metode od pomoći u obredima.* - III *Proba*. Može biti od pomoći ukoliko se tradicionalna istorija određenog Božanstva proba pred njim; možda je najbolje to učiniti u obliku drame. Ovaj način se kao glavni preporučuje u 'Exercitios Espirituales' Sv. Ignjata, čiji se rad može uzeti kao uzor. Neka Filozof izradi životopis svog određenog Božanstva i rasporedi dane za događaje, živi taj život u mašti, po redu vežbajući pet čula prema prilici.

39. *Odnosi se na manje važne stvari od pomoći u obredu.* - IV *Primedba*. - Ovaj način se sastoji u tvrdoglavom proklinjanju božanstva; kao recimo, preteći obrednim 'spaljivanjem krvi Ozirisove i mrvljenjem njegovih kostiju u prah.' Ovaj način je potpuno suprotan duhu ljubavi ukoliko određeno Božanstvo samo nije divlje i nemilosrdno; kao Jehova ili Kali. U takvom slučaju želja da se izvede prinuda i proklinjanje može biti znak približavanja poklonikovog duha tom Bogu i tako napredovanje ka Sjedinjavanju sa Njim.

40. *Odnosi se na vrednost ovog određenog oblika Sjedinjavanja ili Samadija.* - Svaki Samadi se definiše kao svesno zanosno sjedinjavanje subjekta i objekta koje prati pojava treće stvari koja ni na koji način ne pokazuje svojstva prirode ovo dvoje.

Na prvi pogled izgleda da nema nikakvog značaja koji će se objekt odabrati za meditaciju. Na primer, Samadi nazvan Atmadaršana može se javiti iz jednostavnog usredsređivanja misli na zamišljeni trougao ili srce.

Međutim, kako sjedinjavanje dva tela u hemiji može biti endotermično ili egzotermično, spoj Kiseonika i Azota je nežan, dok je onaj Kiseonika i Vodonika eksploziv; a kako je ustanovljeno da se najveća toplota oslobađa po pravilu spajanjem tela krajnje suprotnih karaktera i da je spoj kao posledica toga krajnje stabilan, izgleda da je razumno reći da je najvažniji i trajani Samadi posledica posmatranja Objekta krajnje suprotnog pokloniku.

Na drugim ravnima se ukazuje da najsuprotstavljenije vrste čine najbolje brakove i rađaju najzdraviju decu. Najveći filmovi i opere su oni gde su skladno uklopljene nasilne krajnosti i to važi uopšte na svakom polju aktivnosti. Čak i u matematici najveći paralelogram je oblikovan ako su linije koje ga čine postavljene pod pravim uglovima.

41. *Zaključci iz prethodnog.* - Može se tako preporučiti Filozofu da, iako će njegov rad biti teži, njegova nagrada će biti veća ukoliko odabere Božanstvo najudaljenije od svoje prirode. Ovaj način je još teži od onog u Liber E. Jer jednostavan objekat kakav se tamo preporučuje je iste prirode kao najobičnije stvari u životu, dok je najpodmuklije Božanstvo izvan neupućenog ljudskog razumevanja. Na istoj ravni, takođe, Venera je čoveku bliža od Afrodite, Afrodita od Izide, Izida od Babalon, Babalon od Nuit.

Neka zato odluči u skladu sa svojim nahodjenjem sa jedne strane i svojim težnjama s druge; i neka niko ne pregazi svog druga.

42. *Dalje se odnosi na vrednost ovog Metoda.* - Izvesne zamerke se nameću. Prvo, iluzija i određeno slepilo u prirodi su svake ljudske ljubavi. Nema ni iskrene ljubavi ispod Vela Bezdana. Iz tog razloga dajemo Filozofu ovaj metod u kome se ogleda Oslobođeni Adept koji odražava Magister Templi i Maga. Neka Filozof tada postavi taj Metod kao temelj viših Metoda koji će mu biti dati kad postigne te više stepenove. Druga zamerka je na pristrasnosti ovog Načina. To jednako predstavlja i nedostatak Stepena.

43. *Odnosi se na značajne opasnosti od Uspeha.* - Može se dogoditi da zbog strahovite moći Samadija, koja nadvladava sva druga sećanja kao što treba i to i čini, um poklonika bude opsednut, pa on tako proglasi svoje određeno Božanstvo za jedinog Boga i Gospoda. Ova greška bila je temelj svih dogmatskih religija, a tako i uzrok većih nevolja nego sve druge greške zajedno.

Filozof je naročito sklon tome zato što po prirodi Metoda on ne može da bude sumnjičav, on mora sve to vreme da veruje u svoje određeno Božanstvo. Ali neka (1) razmotri da je ta veza samo oružje u njegovim rukama i (2) da potvrdi u dovoljnoj meri da je njegovo Božanstvo samo emanacija ili odraz Lika Bića izvan njega, kao što smo rekli u Članu 2. Jer, ako u tome ne uspe, budući da čovek ne može stalno ostati u Samadiju, upamćeni Lik u njegovom umu će slabiti i biti zamenjen odgovarajućim Demonom do njegovog poptunog uništenja.

Zbog toga, posle Uspeha, neka se preterano ne oduševljava svojim Božanstvom, već neka se radije zabavi svojim drugim poslovima, ne dopuštajući da to što je samo korak postane cilj; kao što je zapisano u Liber CLXXXV: 'pamteći da je ta Filozofija njegova Ravnoteža koja je u Kući Ljubavi.'

44. *Odnosi se na tajanstvenost rituala Krvi.* - Tokom ove vežbe krajnje je mudro da Filozof ne izgovori nijednu reč koja se tiče njegovog rada, kao da je Zabranjena Ljubav ta koja ga zaokuplja. Ali, neka odgovara budalama u skladu sa njihovom ludošću; jer budući da ne može da sakrije svoju ljubav od svojih drugova, on mora sa njima da razgovara onako kako oni mogu da razumeju.

I kako mnoga Božanstva zahtevaju žrtve, neki ljudsku, drugi da bude marva, treći da bude golub, neka te žrtve budu zamenjene pravim žrtvama u tvom srcu. Ali ako moraš da ih simbolizuješ spolja zbog krutosti tvoga srca, neka bude prolivena tvoja krv i ničija druga pred oltarom.¹

Ipak, ne zaboravi da je ova vežba opasna i može uzrokovati manifestaciju zlih stvari, neprijateljskih i zlonamernih, na tvoju veliku štetu.

45. *Odnosi se i dalje na žrtve.* - Treba shvatiti da se o ovome ne sme govoriti, niti se sme išta kazati njemu koji ima mudrosti da shvati broj člana. A ova žrtva je nadasve kobna ukoliko nije zaista *sacrificium*. Ipak, postoje oni koji su se usudili i tako postigli.

46. *Odnosi se i dalje na žrtve.* - Ovde se govori o stvarnom sakaćenju. Takvi činovi su gnusni; i dok mogu dovesti do uspeha u ovom Metodu, predstavljaju apsolutnu prepreku svakom daljem napredovanju.

A veća je verovatnoća u svakom slučaju da će oni odvesti u ludilo nego u Samadi. Zaista je taj koji ih predlaže već lud.

47. *Odnosi se na ljudske sklonosti.* - Tokom ove vežbe ti ne treba ni na koji način da se povučeš iz međuljudskih odnosa, zamišljajući u sebi svog oca ili svog brata ili svoju ženu da su samo lik tvog određenog Božanstva. Oni treba da dobiju, a ne da izgube tvojim radom.

Samo je u slučaju tvoje žene to teško, budući da ti je ona bliža od svih drugih, i u ovom slučaju ti moraš da radiš sa umerenošću, izuzev ako njena ličnost ne nadvlada i uništi onu tvog Božanstva.

48. *Odnosi se na Svetog Anđela Čuvara.* - Ni na koji način ne brkaj ovo prizivanje sa tim.

49. *Dobročinstvo.* - I tako neka ljubav koja prevazilazi svako ra-zumevanje održi vaša srca i umove kroz ΙΑΩ ΑΛΟΝΑΙ ΣΑΒΑΩ i kroz BABALON Grada Piramida i kroz Astartu, Zvezdanu zelenim-opasanu, u ime ARARITA. Amin.

¹ Izuzeci od ovog pravila ne pripadaju ni ovoj vežbi, ni ovom stepenu. N. FRA. A. . A. .

**LIBER RV
vel
SPIRITUS
SUB FIGURA CCVI**

2.¹ Neka Zelator posmatra tok svog daha.

3. Neka prouči sledeće izjave i pripremi brižljiv izveštaj o istraživanjima:

- (a) Određene aktivnosti pokreću tok disanja kroz desnu nozdrvu (Pingala); i obrnuto, tok daha kroz Pingalu pokreće određene akcije.
- (b) Tok disanja kroz levu nozdrvu (I da) pokreće određene druge akcije i obrnuto.
- (c) Treća vrsta akcije, pak, pokreće tok disanja kroz obe nozdrve istovremeno (Šušumna) i obrnuto.
- (d) Step en mentalne i fizičke aktivnosti je u međusobnoj zavisnosti sa udaljenošću nozdrva sa koje dah može da se oseti na nadlanici ruke.

4. Prva vežba. - Neka usredsredi um na čin disanja govoreći mentalno; 'dah utiče', 'dah ističe', i zabeleži rezultate. (Ova vežba se može razviti u Mahasatipatanu,² Vidi Liber XXV, ili da izazove Samadi. Bez obzira šta se dogodi to treba slediti kao pravu Oštroumnost Zelatora, ili to može odrediti savet njegovog Praktikusa.)

5. Druga vežba. Pranajama. - Ovo je navedeno u Liber E. Dalje, neka Zelator usavršen u tim vežbama nastoji ovladati ritmom od 10, 20, 40, ili čak 16, 32, 64. Ali, neka to čini postepeno i sa odgovarajućim oprezom. I pošto postane postojan i lak kako u Asani tako i u Pranajami, neka dalje produžava period.

Neka ispita izjave koje slede:

- (a) Ako se Pranajama ispravno izvodi, telo će kao prvo oblitati znoj. Ovaj znoj je različite osobine od onog koji je obično posledica naprezanja. Ako Vežbač utrljava taj znoj po celom telu, on će ga veoma ojačati.
- (b) Skolonost ka znojenju će prestati sa daljim vežbanjem, a telo će postati automatski kruto. Opiši tu ukočenost sa krajnjom tačnošću.
- (c) Stanje automatske ukočenosti će se razviti u stanje obeleženo silovitim grčevitim pokretima kojih je vežbač nesvestan, ali čijih je rezultata svestan. Rezultat je da telo blago poskakuje sa mesta na mesto. Posle dva ili tri takva doživljaja ovog iskustva, Asana se ne gubi. Izgleda da je telo (po drugoj teoriji) izgubilo gotovo sasvim na težini i da ga pokreće neka nepoznata sila.
- (d) Razvijanjem tog stanja telo se podiže u vazduh i ostaje tako merljivo dug period, od sekunde do sata i duže.

Neka dalje ispita svaki mentalni rezultat koji se može pojaviti.

6. Treća vežba. - Da bi rasporedio svoje vreme i razvio svoje moći, neka Zelator vežba duboko disanje punim plućima kojem su ga naučile pripremne vežbe tokom šetnje. Neka ponavlja svete izreke (mantra) ili neka broji tako da se spuštanje stopala poklapa sa ritmom brojanja, kao što je slučaj u plesu. Zatim neka vežba Pranajamu, prvo bez Kumbake i ne obraćajući pažnju na nozdrve izuzev da ih održava čistim. Neka počne sa udisanjem daha u ritmu 4 i izdisanjem u ritmu 4. Neka to postupno povećava na 6.6, 8.8, 12.12, 16.16 i 24.24, ili više ako je u stanju. Zatim neka vežba u odgovarajućem odnosu 4.8, 6.12, 8.16, 12.24 i tako dalje. Zatim, ako izabere, neka ponovi niz dodajući postepeno produžavanje perioda Kumbake.

¹ Liber RV je uputstvo o Pranajami i odnosi se na dah. Broj 1 (ili Jedinstvo) odnosi se na nerazlučeni i univerzalni Duh pre nego se manifestuje u dualnosti (2). Manifestacija je u ovom slučaju simbolizovana Dahom ili Duhom (RV) u Akciji, praveći razliku između Odmora i Pokreta.

² Budistički oblik Atma-Vičare i Samo-ispitivanja.

7. Četvrta vežba. - Nadovezujući se na ovu treću vežbu, neka oživi svoju mantru i njen ritam dok se šetnja ne pretvori u ples. To se takođe može vežbati uobičajenim korakom valcera, koristeći mantru u tri reči kao επελθον, επελθον, Αρτεμις; ili iao, iao Sabao; u takvim slučajevima vežba se može kombinovati sa poštovanjem određenog božanstva; vidi Liber CLXXV. Za ples kao takav bolje koristiti mantru neobavezne osobine kao što je: Το ειναι, Το Καλον, Το Αγαθον,³ ili slično.

8. Peta vežba. - Neka se tokom plesa mentalno usredsredi i ispita sledeće eksperimente:

(a) Ples postaje nezavisan od volje;

(b) Nastanak sličnih pojava opisanih pod 5 (a),(b),(c),(d).

9. Napomena koja se odnosi na dubinu i jačinu disanja. Kod svakog ispravnog izdisaja i poslednji mogući deo vazduha trebalo bi da se izbací. U tome moraju u potpunosti učestvuju mišići grla, grudi, rebra i trbuha a potpomognuti pritiskom ruku na bokove i glave na grudi.

U svim pravilnim udisajima poslednji mogući deo vazduha mora biti uvučen u pluća.

U svakom ispravnom zadržavanju daha telo mora ostati apsolutno mirno.

Deset minuta ove vežbe je dovoljno da izazove obilno znojenje na svakom mestu gde je temperatura 17° C ili viša.

Napredovanje Zelatora u postignutoj dubini i jačini daha trebalo bi proveriti respirometrom.

Vežbu bi trebalo oprezno pojačavati da bi se izbeglo prenaprezanje i moguća povreda pluća.

Ova dubina i jačina daha bi trebalo da se održava što je više moguće, čak i u brzim vežbama, izuzev šeste vežbe koja sledi.

10. Šesta vežba. - Neka Zelator diše što je pliće i brže moguće. Neka zauzme stav u trenutku najjačeg izdisaja i neka diše samo pomoću mišića svog grla. On takođe može vežbati produžavanje perioda između svakog plitkog disanja.

(Kad se to postigne, može se kombinovati sa usredsređivanjem na Višudi Čakru, tj. neka usredotoči svoj um nepokretno na tačku na kičmi koja se nalazi naspram grkljana.)

11. Sedma vežba. - Neka Zelator diše što je moguće dublje i brže.

12. Osmu vežbu. - Neka Zelator vežba uzdržavanje od disanja na sledeći način. Na bilo kom stepenu disanja neka iznenada zaustavi dah, odolevši potrebi za disanjem dok ona ne prođe, vrati se i ponovo prođe, i sve tako dok se ne izgubi svest, bilo ulaskom u Samadi ili slično nadprirodno stanje, ili padne u zaborav.

13. Deveta vežba. Neka vežba uobičajene oblike Pranajame, ali neka se Kumbaka primeni posle umesto pre izdisaja. Neka postepeno produžava period Kumbake kao u drugim slučajevima.

14. Napomena koja se odnosi na uslove ovih eksperimenata. Pogodni uslovi su suv, svež vazduh, topla klima, bez vetra, bez buke, insekata i svih drugih uznemiravajućih uticaja,⁴ samoća, ishrana jednostavna i umerena na kraju vežbe ujutro i posle podne, a ni po koju cenu pre vežbe. (Telesno zdravlje treba da se krajnje brižljivo čuva (Vidi Liber CLXXXV,⁵ Zadatak Neofita) Vredan i poslušan učenik, ili Zelatorov Praktikus, treba da mu pomogne u njegovom radu.

³ Život, Lepota, Dobrota.

⁴ Zapamtite da u početnim fazama usredsređivanja uma, takve smetnje postaju nevažne.

⁵ Ovo uputstvo kružilo je u kucanoj verziji među članovima A. . A. . Ono nije objavljeno.

Takav učenik treba da bude tih, strpljiv, marljiv, brz, veseo, finog ponašanja i sa poštovanjem prema svom majstoru, inteligentan da predvidi njegove potrebe, čisto i otmeno, bez pogovora, posvećeno i nesebično. Istovremeno on bi trebalo da bude žestok i strašan prema strancima i svim neprijateljskim uticajima, odlučan i određen, sve priželjniji čuvar praga.

Nije poželjno da Zelator upotrebi bilo koje drugo stvorenje izuzev čoveka, izuzev u slučaju potrebe. Za neke od ovih svrha, pak, može da posluži pas, za druge žena. Postoje takođe drugi naimenovani da služe, ali oni nisu za Zelatora.

15. Deseta vežba. - Neka Zelator ako hoće eksperimentiše sa udisanjem kiseonika, azotoksida, ugljendioksida i drugih gasova pomešanih u malim količinama sa vazduhom tokom vežbe. Ove eksperimente treba izvoditi uz oprez, u prisustvu zdravstvenog radnika sa iskustvom, a korisni su samo za omogućavanje simulakruma rezultata prave vežbe i time snaženju Zelatora.

16. Jedanaesta vežba. - Neka Zelator bilo kad tokom vežbe, posebno tokom perioda Kumbake, potpuno usmeri svoju volju ka svom Svetom Anđelu Čuvaru, upravljajući oči ka unutra i ka gore i neka okrene jezik nazad prema grlu kao da hoće da ga proguta.

(Ova zadnja operacija olakšava se odvajanjem fraenum linguae, što bi trebalo da izvede stručan hirur, ukoliko se pristupa takvom zahvatu. Ne preporučujemo ovaj niti bilo koji sličan način za izbegavanje teškoća. Ovaj je, međutim, bezopasan.)

Na taj način će se vežba razviti od fizičke ka duhovnoj ravni, jednako kao što su se reči Ruh, Ruah, Pneuma, Spuiritus, Geist, Gost i zaista reči gotovo svih jezika uzdigele od svog fizičkog značenja, vetar, dah ili pokret do duhovne ravni (RV je stari koren u značenju Joni i time Točak - fr. rone, lat. rota, točak - a odgovarajući semitski koren znači 'ići'. Slično je duh povezan sa 'spiralom'.)

17. Neka Zelator ne veruje bilo kojoj izjavi iznetoj tokom ovog uputstva i neka ima na umu da čak i savet koji smo dali kao prikladan za prosečan slučaj, može biti u potpunosti neprikladan za njega.

**LIBER YOD
SUB FIGURA DCCCXXI**

(Ova knjiga se ranije zvala Vesta. Ona se odnosi na stazu Virgo i na slovo Jod.)

I

1. Ovo je knjiga sažimanja svega u jednu tačku.
2. Ovde su opisana tri načina kojima se svest Mnoštva može sliti u svest Jednog.

**II
PRVI NAČIN**

0. Neka napravi magički krug i unutar njega nacрта usprvno TAU na osnovi. Neka Tau bude podeljen na 10 kvadrata (Vidi Liber CMLXIII)
1. Neka mag bude naoružan Mačem Veštine.
On će tad prizvati Belo Svetlo Ketera da osvetli njegovu svest
2. Neka obuče crnu odoru Neofita.
3. Na vrhu Taua neka gori samo jedan plamen kamfora i neka ne bude nikakvog drugog svetla ili ukrasa.¹
4. Neka 'otvori' Hram kao u DCLXXI ili na neki drugi prigodan način.
5. Stojeći u odgovarajućim četvrtinama na ivici kruga neka odgovarajućim ritualima protera 5 elemenata.
6. Stojeći na ivici kruga neka protera odgovarajućim ritualima 7 planeta. Neka uoči stvarni položaj svake planete na nebu u vreme svog rada.
7. Neka zatim protera dvanaest znakova Zodijskih odgovarajućim ritualima, okrećući se prema svakom znaku redom.
8. Neka pri svakom od ova 24 proterivanja tri puta obiđe krug suprotno kazaljci na satu, sa znakovima Horusa i Harpokrata na Istoku dok ih obilazi.
9. Neka prođe kvadrat Malkuta u Tau i izvede ritual proterivanja Malkuta. Ali, neka ovde ne napušta kvadrat da bi obišao krug, već neka koristi formulu Oblika Boga Harpokrata.
10. Neka napreduje po redu u kvadrate Jesoda, Hoda, Necaha, Tifareta, Geburaha, Heseda i protera svaki odgovarajućim ritualom.
11. I neka zna da ovi rituali uključuju izgovaranje naopako odgovarajućih imena Boga i takođe kletve na Sefiru s obzirom na sve što ona jeste, budući da je to ono što ih razlučuje i odvaja od Ketera.

¹ U slučaju da je ovo neodgovarajuće neka bude naoružan štapom i svetiljkom umesto onoga što stoji u tekstu. - N.

12. Napredujući po redu u kvadratu Binaha i Hokmaha, neka protera i njih. I zbog toga će njega do tada svladati strahopoštovanje i drhtanje. Neka protera i njih vrhovnim ritualom neprocenjive snage i neka se krajnje čuva izuzev ako hoće da posrne ili ga njegova hrabrost napusti.

13. Konačno, neka stigavši u kvadrat Ketera, protera i to onim sredstvima kojim može. Na kraju svega neka stane nogom na svetlo i utrne ga² i dok pada neka padne unutar kruga.

DRUGI NAČIN

1. Neka pustinjač odeven sedne u svoju Asanu i neka meditira redom o svakom delu svog tela dok mu taj deo ne postane tako nestvaran da ga više ne uključuje u svoje shvatanje sebe. Na primer, neka to bude njegova desna noga, neka dotakne desnu nogu i bude uzbuđen pri pomisli, 'Noga! ... noga! Šta je ova noga? Sigurno da nisam sam u ovoj ćeliji!' A ova vežba ne bi trebalo da se izvodi samo u vreme meditacije, već i tokom dnevnog rada.

2. Ova meditacija treba da se podupre razmišljanjem kao što je, 'Ova noga nisam ja. Ako bih izgubio svoju nogu, ja bih i dalje bio ja. Ova noga je gomila promenljivog i trulećeg mesa, kostiju, kože, krvi, limfe itd. dok sam ja Nepromenljivi i Besmrtni Duh, jednoobrazan, nestvoren, nerođen, bezobličan, samo-prosvetljen itd.

3. Kad se ova vežba usavrši za svaki deo tela, neka kombinuje svoj rad sve dok celo telo ne bude shvaćeno kao ne-Ego i kao iluzija.

4. Neka potom Pustinjač sedeći u svojoj Asani meditira na Muladara Čakru i njenu vezu kao moći uma i uništi je na isti način kao što je napred navedeno. Takođe razmišljajući: 'Ovo osećanje (pamćenje, mašta, intelekt, volja, ma šta bilo) nisam ja. Ovo osećanje je prolazno: ja sam nepokretan. Ovo osećanje je strast. Ja sam mir' i tako dalje. Neka i ostale Čakre po redu budu tako uništene, svaka sa svojim mentalnim ili moralnim svojstvom.

5. Neka mu u tome pomogne njegova vlastita psihološka analiza, tako da nijedan deo njegovog svesnog bića ne ostane neuništen. A kroz temeljnost u ovome može doći do uspeha.

6. Konačno, kad povuče celokupno svoje biće u najvišu Sahasrara Čakru neka ostane večno usredotočen na meditaciju o njoj.

7. AUM.

TREĆI NAČIN

1. Neka Pustinjač nadraži svako čulo redom; usredsređujući se na svako dok ne prestane da odgovara na nadražaj. Osećaj vida i dodira je krajnje teško pobediti. Na kraju Pustinjač mora biti potpuno nesposoban da bilo kakvim naporom vidi ili oseti predmet opažanja ovih čula.

2. Kad to usavrši neka kombinuje po dva istovremeno. Na primer, neka žvaće đumbir (ukus i dodir) i posmatra vodopad (vid i sluh) i posmatra tamjan (vid i njuh), zubima drobi šećer (ukus i sluh) i tako dalje.

3. Kad usavrši ovih dvadeset i pet vežbi neka kombinuje po tri u isto vreme, zatim, četiri u isto vreme.

² Ukoliko je naoružan štapom i svetiljkom, neka ugasi svetlo svojom rukom. - N.

4. Konačno, neka kombinuje sva čula na jednom predmetu. U to može biti uključeno šesto čulo. On se tada potpuno povlači od svih ovih nadražaja, *perinde ac cadaver*, uprkos vlastitim naporima da na njih obrati pažnju.

5. Kaže se da se ovim načinom zaustavlja demon Ruaha, što znači, misli i sećanja, a Mi to ne poričemo. Ali ako se dogodi da se oni pojave, neka sagradi zid između sebe i njih u skladu sa ovim načinom

6. Kad umiri glasove ovih Šest, on može steći doživljaj finoće Sedmog.

7. AYMΓN

(Mi dodajemo sledeće, doprinos prijatelja iz vremena bez A. i A. i od njega zavisnih redova. On je sam razradio način, a mi smatramo da mnogima može biti od koristi. - O.M.).

(1) Početnik prvo mora da vežba redovno disanje kroz nos i u isto vreme da pokuša da veruje da dah ide u Adžnu, a ne u pluća. Kao sledeće se moraju izvoditi vežbe Pranajame opisane u The Equinox, Tom I, str. 101, uvek imajući na umu ideju da Adžna diše.

Pokušajte da shvatite da se moć, ne vazduh, povlači u Adžnu, da se tamo koncentriše tokom Kumbake i da oživljava Adžnu tokom izdisaja. Pokušajte da uvećate moć koncentracije u Adžni umesto da tako mnogo povećavate dužinu Kimbake, budući da je to opasno ako se na brzinu izvodi.

(2) Šetajte polako na mirnom mestu; shvatite da se noge pokreću i proučite njihove pokrete. U potpunosti shvatite da su ti pokreti posledica nervne poruke poslate iz mozga, a da moć kontrole leži u Adžni. Noge su automatske, kao one drvenog majmuna: moć u Adžni je ta koja obavlja posao, ona je ta koja šeta. To nije teško shvatiti i trebalo bi to dobro razumeti, odbacujući sve druge utiske šetanja. Primeni ovaj način na svaku drugu mišićnu kretnju.

(3) Ispruži se na leđa sa nogama ispod nekog teškog dela nameštaja. Neka kičma ostane prava a ruke uz telo, podiži se polako do sedećeg položaja sredstvima sile smeštene u Adžni (tj. pokušaj da sprečiš um da bude na bilo kom drugom izvoru ili doživljaju.) Tada spusti telo polako u početni položaj. Ponovi to dva ili tri puta, svako jutro i večer, i polako povećavaj broj njenog izvođenja.

(4) Pokušaj da premestiš sve telesne osećaje u Adžnu, na pr. 'Hladno mi je', trebalo bi da znači 'Osećam hladnoću', ili čak bolje; 'Svestan sam osećaja hladnoće' - premesti to u Adžnu, 'Adžna je svesna', itd.

(5) Bol ukoliko je veoma blag može se lako premestiti u Adžnu posle malo vežbe. Najbolji način za početnika je da zamisli da oseća bol u telu i zatim zamisli kako ga neposredno premešta u Adžnu. On ne prolazi kroz strukture uplitanja, već ide neposredno. Posle neprekidne vežbe čak se i oštar bol može premestiti u Adžnu.

(6) Usredsredi um na osnovu Kičme i zatim postupno pokreći misli na gore ka Adžni. (U ovoj meditaciji Adžna je Svetinja Svetlosti, ali mračna i prazna.)

Konačno, trudi se jako da bes i opsedajuće misli premestiš u Adžnu. Pokušaj da razviješ sklonost da snažno misliš na Adžnu kad misli napadnu um i neka ih Adžna pobedi.

Čuvaj se pomisli 'Moja Adžna'. U ovim meditacijama i vežbama Adžna ne pripada tebi; Adžna je majstor i radnik, ti si drveni majmun.

LIBER תישארב
vel THISHARB
SUB FIGURA CMXIII

000. Može biti.

(00. Nije bilo moguće sastaviti ovu knjigu na osnovu čiste sumnjičavosti. To je manje važno, budući da vežba vodi ka sumnjičavosti i može postojati kroz nju.)

0. Nije namera ove knjige da vodi do vrhovnog postignuća. Naprotiv, njeni rezultati određuju odvojeno biće Oslobođenog Adepta od ostalog Svemira i otkrivaju njegov odnos sa Svemirom.¹

1. To je od takvog značaja za Oslobođenog Adepta, da taj značaj nije moguće preceniti. Neka se nikako ne odvaži na skok u Bezdan dok to ne završi i ne bude gotovo savršeno zadovoljan.²

2. Jer, u Bezdanu nije moguć nikakav napor na bilo koji način. Bezdan se prolazi pomoću mase Adepta i njegove Karme. Dve sile ga teraju: (1) privlačenje Binaha, (2) impuls njegove Karme, a lakoća pa čak i bezbednost njegovog prolaza zavisi od snage i smera ovog poslednjeg.³

3. Ukoliko bi se neko nepromišljeno drznuo na prelaz i položio neopozivu Zakletvu Bezdana, mogao bi u njemu biti izgubljen eonima neizrecive agonije; mogao bi biti čak odbačen nazad u Hesed sa strašnom Karmom neuspeha pridodatom njegovoj prvobitnoj nesavršenosti.

4. Čak je rečeno, da je u izvesnim okolnostima moguće pasti sa Drveta Života i stići do Kula Crne Braće. Mi smatramo da to nije moguće za adepta koji je zaista stekao svoj stepen, ili čak za bilo kojeg čoveka koji je stvarno nastojao da pomogne čovečanstvu pa makar i na jednu jedinu sekundu,⁴ iako su njegove težnje nečiste zbog taštine ili neke slične nesavršenosti.

5. Neka Adept koji smatra da je rezultat ovih meditacija nezadovoljavajući odbije Zakletvu Bezdana i neka živi tako da njegova Karma ojača i dobije pravac pogodan za zadatak u nekom budućem periodu.⁵

6. Pamćenje je ključno za pojedinačnu svest; inače bi um bio poput praznog lista papira na kome se ogledaju senke. Ali mi vidimo da um ne samo da čuva utiske, već da je takve građe da ima sklonost da neke utiske bolje čuva od drugih. Tako je veliki klasični naučnik ser Ričard Džeb bio nesposoban da nauči čak i školsku matematiku potrebnu za prijemni ispit na Univerzitetu Oksford, pa je bila potrebna posebna Milost vlasti da ga prime.

¹ Ova knjiga govori kako istražiti 'Ko sam ja?' 'Kakav je moj odnos prema prirodi?'

² Mora se uništiti sopstvena lažna predstava o tome ko je i šta je pre nego može da otkrije istinu o tome. Moraju se zato razumeti te lažne predstave pre nego se odbace. Dok se to ne obavi savršeno, dobija se istina pomešana sa ostacima Lažnog.

³ Njegov život je do sada bio usmeravan ovim lažnim predstavama. Zato, kad ih odbaci, on nema merila za kontrolu misli i delovanja; i dok se istina ne probudi, on se može kretati samo pomoću sopstvene sile zamaha. To je odskok.

⁴ Oni koji imaju Liber CLXXXV opaziće da je iskušenik u svakom stupnju osim jednom obavezan da služi svojim podređenim u Redu.

⁵ Neka se Oslobođeni Adept u tome usavrši pre nego nastavi.

7. Prvi način koji će se opisati do pojedinosti je iznet u knjizi Bhiku Anande Meteja 'Trening Uma', The Equinox, I. 5, str. 28-59, i posebno str.48-57.) Mi tu nemamo šta mnogo da menjamo ili dodamo. Njen najvažniji rezulatat što se tiče Zakletve Bezdana jeste oslobođenje od svake želje ili vezivanje za bilo šta što ona daje. Njen drugi rezultat je pomoć Adeptu u drugom načinu obezbeđivanjem daljih podataka za njegova istraživanja.⁶

8. Podsticanje pamćenja korisnog u obe vežbe može se postići takođe i jednostavnom modifikacijom (Liber E), na izvesnom stepenu na kome se stara sećanja javljaju nepozvana. Adept tada mora da vežba to zaustavljajući se na tom stepenu i podržavajući umesto potiskujući bleske sećanja.

9. Zaratustra je rekao: 'Istraži Reku Duša, odakle ili zbog čega si došao; tako da iako si posato sluga tela, ponovo možeš da se uzdigneš do Reda (A.'. A.'.) sa kojeg si sišao pridodajući Dela (Kamma) Svetom Uzroku (Tao).'

10. Rezultat Drugog Načina je u tome da pokaže Adeptu u koju svrhu su njegove moći dosuđene. Kad prođe Bezdan i postane Nemo, obrnuti tok struje uzrokuje da se on 'pojavi na Nebu Jupitera kao jutarnja ili večernja zvezda.'⁷ Drugim rečima, on treba da otkrije šta može biti priroda njegovog rada. Tako je Muhamed bio Brat odražen u Necahu, Brat Buda je odražen u Hodu, ili, kako neki kažu, Daatu. Sadašnja manifestacija Brata P. u spoljašnjem je u Tifaretu, u unutrašnjem na stazi Lava.

11. *Prvi Način.* Neka se Oslobođeni Adept prvo vežba u razmišljanju unatrag spoljnim sredstvima ka što je u nastavku izloženo:

(a) Neka nauči da piše unazad sa svakom rukom.

(b) Neka nauči da hoda unazad.

(c) Neka, ako je to moguće, stalno gleda filmove i sluša ploče unazad i neka se na to navikne tako da mu to u celini deluje prirodno i vredno.

(d) Neka vežba da govori unatrag i tako umesto 'Ja sam on', neka kaže 'No mas aj.'

(e) Neka nauči da čita unazad. Tu je teško izbeći zavaravanje samog sebe, pošto vrsni čitalac jednim pogledom obuhvati rečenicu. Neka mu njegov učenik čita glasno unazad, u početku sporo, a zatim brže.

(f) Sopstvenom oštroumnosću neka izmisli druge načine.

12. Na taj način će njegov mozak prvo biti savladan osećanjem potpune zbrke; drugo, mozak će nastojati da trikovima izbegne teškoće. On će se pretvarati da radi unazad i kad je to sasvim normalno. Teško je opisati prirodu tog trika, ali će svakome ko dan ili dva vežba (a) i (b), biti sasvim očigledno. Te vežbe postaju sasvim lake i on će pomisliti da napreduje, ali dobra analiza će to raspršiti.

13. Nakon što je počeo da vežba mozak na ovaj način i postigao neki manji uspeh, neka Oslobođeni Adept, sedeći u svojoj Asani, prvo pomisli na svoj sadašnji položaj, zatim na čin sedanja, zatim na ulazak u odaju, zatim na oblačenje, itd., tačno redom kako se događalo. I neka sa najvećim naporom nastoji da misli o svakoj radnji kao da se događa unazad. Nije dovoljno misliti, 'Sedim ovde, a pre toga sam stajao, a pre toga sam ušao u odaju', itd. Takav redosled je trik otkriven u uvodnim vežbama. Redosled ne sme teći: 'ghi-def-abc' već 'ihgfedcba', ne 'konj je to' već 'jnok ej ot'. Za temeljno savladavanje ovog vrlo je korisna vežba (c).

⁶ Magijsko Sećanje (tj. na prethodne inkarnacije) oslobađa od želje prikazivanja koliko su jalove i pune patnje zemaljske i podmagijske dobiti.

⁷ Formula Velikog Rada 'Solve et Coagula' može se tako tumačiti. Solve, rastvaranje sopstva u Beskonačnom; Coagula, predstavljanje Beskonačnog u stvarnom obliku u spoljašnjosti. I jedno i drugo su neophodni za zadatak Majstora Hrama. On se može pojaviti u bilo kom drugom Nebu u skladu sa svojom opštom prirodom, u svojoj magičkoj krinki inicijacije.

Ustanoviće se da se mozak bori da se opravda, ubrzo se navikavajući da prihvati 'jnok' samo kao drugi glif za 'konja'. Protiv te sklonosti se treba stalno boriti.

14. U ranim stadijumima te vežbe treba se truditi da se krajnjom tačnošću do pojedinosti zapamte radnje; jer će navika mozga da razmišlja unapred u prvo vreme biti nesavladiva. Razmišljanja o velikim i složenim radnjama tada će dati nizove koje simbolički možemo zapisati 'opkrstu-hijklmn-abcdefg'. Ako se to raščlani dobićemo 'stu-pkr-o-mn-kl-hij-fg-cde-ab', što je mnogo bliže savršenom 'utsrgponmlkjhgfedcba'.

15. Sposobnosti se u velikoj meri razlikuju, ali Oslobođeni Adept nema razloga da bude obeshrabren ako posle jednog meseca neprekidnog rada ustanovi da njegov mozak opet i ponovo po nekoliko sekundi stvarno radi unatrag.

16. Oslobođeni Adept treba da usredsredi svoje napore pre da dobije savršenu naopaku sliku u trajanju od pet minuta, nego da povećava vreme pokriveno meditacijom.

17. Ako je ova petominutna vežba zadovoljavajuća, oslobođeni Adept može da je produži po svojoj volji na jedan sat, dan, nedelju i tako dalje. Kako bude napredovao tako će nestajati teškoće; produžavanje sa jednog dana na celi tok njegovog života neće se pokazati tako teškim kao usavršavanje tih pet minuta.

18. Ovu vežbu treba ponavljati bar četiri puta dnevno, a napredovanje se prvo primeti u lakšem radu mozga i drugo u pojavi dodatnih sećanja.

19. Korisno je tokom ove vežbe razmišljati, a to vremenom postaje mehanički, o načinu na koje posledice izviru iz uzroka. To pomaže umu da poveže svoja sećanja i priprema adepta za uvodne vežbe drugog načina.

20. Nakon što dozvolimo umu da se stotinama puta vrati trenutku rođenja, treba ga ohrabriti da pokuša da prodre u period pre toga.⁸

21. Može se dogoditi da sećanje dovede Adepta do nekog predašnjeg postojanja. Ako to bude moguće, neka se proverí pozivom na dokaze kao što sledi:

22. Često se dogodi ljudima da im se kad posete mesto na kome nikad nisu bili, ono učini poznato. To se može javiti zbog zbrkanih misli ili greške sećanja, ali to je očito činjenica.

Ako se, dakle, Adept 'seća' da je u prethodnom životu bio u nekom gradu, recimo Krakovu, koji u ovom životu nikad nije posetio, neka opiše po sećanju izgled Krakova i njegovih stanovnika, zapisujući njihova imena. Neka ide dalje u pojedinosti grada i njegovih običaja. Nakon što to uradi sa velikom tačnošću, neka sve to potvrdi razgovorima sa istoričarima i geografima, ili ličnom posetom, imajući na umu (kako zbog poverenja i nepoverenja u svoje pamćenje) da su istoričari, geografi i on sam jednako skloni da pogreše. Ali neka ne veruje svom sećanju, tvrdeći da su zaključci njegovog sećanja činjenica, i neka na osnovu toga ne radi bez odgovarajuće potvrde.

23. Taj proces provere pamćenja treba da vežba sa prvim sećanjima iz ranog detinjstva i mladosti proverom po sećanju i zabeleškama drugih i uvek razmišljajući o pogrešivosti čak i pouzdanih svedoka.

24. Kada se sve to usavrši tako da sećanje doseže nekoliko eona unazad, neka Oslobođeni Adept meditira o jalovosti svih tih godina i o njihovom plodu, odvajajući ono što je prolazno i nevredno od onog što je večno.

⁸ Frojdovski zaborav pokušava da zaštiti čoveka od šoka smrti. Čovek se mora pripremiti da se sa tim suoči na druge načine, kao kad bi po navici rizikovao svoj život.

I pošto je on Oslobođeni Adept, on može smatrati da je sve bljutavo i puno patnji.

25. Pošto tako bude, on će bez negodovanja položiti Zakletvu Bezdana.

26. *Drugi Način.* - Neka Oslobođeni Adept, utvrđen vežbom prvog načina, započne s uvodnom vežbom drugog načina.

27. *Drugi Način.* - Uvodne vežbe: Neka dok sedi u svojoj Asani razmotri svaki događaj i neka ga prati do njegovih neposrednih uzroka. Neka to bude učinjeno veoma iscrpno i detaljno. Ovde, na primer, telo je uspravljeno i nepokretno. Neka Adept razmotri mnoge sile koje ga takvim održavaju; prvo, privlačnost zemlje, sunca, planeta, najudaljenijih zvezda, otklon svagog zrna prašine u odaji, od kojih bi jedna (ako bi mogla da se poništi) uzrokovala da se telo pokrene, mada ne uočljivo. Takođe i otpor poda, pritisak vazduha i sve druge spoljašnje uslove. Drugo, unutrašnje sile koje ga održavaju, ogromnu i složenu mašineriju skeleta, mišića, krvi, limfe, koštane srži, sve što čini čoveka. Treće, prisutne moralne i intelektualne sile, um, volju, svest. Neka nastavi neoumornom strašću da istražuje Prirodu ništa ne zanemarujući.

28. Neka uzme zatim jedan od neposrednih uzroka svog položaja i utvrdi uzrok njegove ravnoteže. Na primer, volju. Šta određuje da volja pomaže da se telo održava uspravno i nepokretno?

29. Kad to otkrije, neka odabere jednu od sila koje određuju njegovu volju i neka je ispita na sličan način; i neka dopusti da taj postupak traje više dana dok se međuzavisnost svih stvari uistinu ne slije u njegovo najtanjanje biće.

30. Kad se to postigne, neka ispita vlastitu prošlost sa posebnim osvrtom na uzroke svakog događaja. I u toj vežbi on u izvesnoj meri može da zanemari univerzalne sile koje sve vreme utiču na sve, kao na primer, privlačnost masa, i neka usredsredi svoju pažnju na osnovni i određujući među delotvornim uzrocima. Na primer, on sedi, možda, u nekom selu u Španiji. Zašto? Zato što je Španija topla i pogodna za meditaciju i zato što su gradovi bučni i prenaseljeni. Zašto je Španija topla? i zašto on želi da meditira? Zašto izabrati radije toplu Španiju a ne toplu Indiju? Povodom poslednjeg pitanja: Zato što je Španija bliža njegovom zavičaju. Zatim, zašto je njegov zavičaj blizu Španije? Zato što su njegovi roditelji Nemci. I zašto su otišli u Nemačku: I tako tokom cele meditacije.

31. Sledeći dan neka počne s pitanjem druge vrste i svaki dan izmisli nova pitanja koja se ne tiču njegove sadašnje situacije, već i apstraktna pitanja. Tako neka poveže nadmoć vode na površini zemlje sa njenom neophodnošću za takav život kakav mi poznajemo, zatim sa njenom specifičnom težinom i drugim fizičkim osobinama vode i neka konačno kroz sve to uvidi nužnost i sklad stvari, ne kako su ga shvatali drevni naučnici, da sve stvari postoje za dobrobit i lagodan život čoveka, već suštinski mehanički sklad čiji je konačni zakon *inertia*. I u tim meditacijama neka se kao napasti kloni svakog sentimentalnog i fantastičnog naslućivanja.

32. *Drugi Način.* Ispravna Vežba. - Kad usavrši ovo shvatanje u svom umu, neka ga primeni na vlastiti razvoj, kujući karike sećanja u lanac neophodnosti. I neka ovo bude konačno pitanje: Za koju sam svrhu pogodan? Kakvu uslugu moje biće može učiniti Braći A.'. A.'. ako prođem Bezdani i budem primljen u Grad Piramida?

33. Sada pošto može jasno da shvati prirodu ovog pitanja i način rešenja, neka prouči način razmišljanja jednog anatoma dok rekonstruiše životinju na osnovu jedne kosti. Da uzmemo jednostavan primer:

34. Pretpostavimo da se, pošto sam ceo svoj život proživio među divljacima, neki brod nasukao na obalu i razbio. Među teretom neoštećena je jedna 'Viktorija'. Čemu to služi? Točkovi govore o putevima, njihova finoća o ravnim putevima, kočnica o brdovitim putevima. Njena ruda pokazuje da je namenjena da je vuče životinja, njena visina i dužina navodi na životinju veličine konja. Kočija je otvorena što ukazuje na blagu klimu u svako doba godine. Visina kabine ukazuje na pretrpane ulice ili vatrenu prirodu životinje koja će se upotrebiti za vuču. Jastuci ukazuju da je namenjena za prevoz ljudi a ne robe; a krov da ponekad pada kiša ili je sunce povremeno prejako. Opruge podrazumevaju značajno poznavanje metala; lak - veliku umešnost u tom zanatu.

35. Slično neka adept razmotri svoj slučaj. Sada kada je na tački spuštanja u Bezdan, divovsko Zašto? se sa njim suočava sa podignutom toljagom.

36. Nema ni delića atoma u njegovom sastavu koji se može oduzeti a da on ne postane nešto drugo nego što je bio; nema nekorisnog trenutka u njegovoj prošlosti. Šta je onda njegova budućnost? 'Viktorija? nije zaprega; Ona nije namenjena prevozu sena. Ona nije sulka; neupotrebljiva je za konjske trke.

37. Ako adept ima vojnički duh ili je veoma upućen u Grčki, kako ova postignuća pomažu njegovoj svrsi ili svrsi Braće? Ubio ga je Kalvin ili ga je kamenovao Jezikelj; seljak ga je ubio kad je bio zmija, ili je kao slon poginuo pod Hamilkarom u bitci. Kako mu ta sećanja pomažu?

Dok nije u potpunosti ovladao razumom za svaki događaj iz njegove prošlosti i pronašao svrhu za svaku pojedinost svoje sadašnje sposobnosti,⁹ on ne može da da pravi odgovor čak ni na ova Tri Pitanja koja mu se postavljaju kao prva, čak ni na Tri Pitanja Rituala Piramida; on nije spreman da položi Zakletvu Bezdana.

38. Ali, ako se prosvetli, neka položi Zakletvu Bezdana, štaviše, neka položi Zakletvu Bezdana.

⁹ Brat koga sam poznavao stalno je bivao osujećivan u ovoj meditaciji. Ali jednog dana kad ga je zbacio konj sa strme litice visoke četrdeset stopa i pošto se izvukao bez modrice i ogrebotine, on se setio mnogih slučajeva kad je za dlaku izbegao smrt. Pokazalo se da su to bili poslednji činioци njegovog problema, koji su se, na taj način zaokruženi, sami razrešili.

**LIBER RESH
vel
HELIOS
SUB FIGURA CC**

0. Ovo su obožavanja koja treba da izvode iskušenicu A. . A. .

1. Neka u zoru pozdravi Sunce okrenut Istoku, dajući znak svog stepena. I neka glasno kaže: Pozdrav Tebi koji si Ra u Svom uzdizanju, Tebi koji si Ra u Svojoj snazi, koji putuješ Nebom u Svojoj barci u času Sunčevog Izlaska. Tahuti stoji u Svom sjaju na pramcu, a Ra-Hoor boravi na krmi. Pozdrav Tebi iz Staništa Noći.

2. Takođe i u Podne neka pozdravi Sunce okrenut Jugu, dajući znak svog stepena. I neka glasno kaže: Pozdrav Tebi koja si Ahathoor u Svom trijumfu, Tebi koja si Ahathoor u Svojoj lepoti, koja putuješ nebom u Svojoj barci u Sunčevom Podnevnom času. Tahuti stoji u Svom sjaju na pramcu, a Ra-Hoor boravi na krmi. Pozdrav Tebi iz Staništa Jutra!

3. Takođe pri zalasku Sunca neka pozdravi Sunce okrenut Zapadu, dajući znak svog stepena. I neka glasno kaže: Pozdrav Tebi koji si Tum u Svom silasku, Tebi koji si Tum u Svojoj radosti, koji putuješ Nebom u Svojoj barci u času Sunčevog Zalaska. Tahuti stoji u Svom sjaju na pramcu, a Ra-Hoor boravi na krmi. Pozdrav Tebi iz Staništa Dana!

4. Konačno u Ponoć neka pozdravi Sunce okrenut Severu, dajući znak svog stepena i neka glasno kaže: Pozdrav Tebi koji si Kefra u Svojoj Skrivenosti, Tebi koji si Kefra u Svojoj Ćutnji, koji putuješ nebom u Svojoj barci u Sunčevom Ponoćnom Času. Tahuti stoji u Svom sjaju na pramcu, a Ra-Hoor boravi na krmi. Pozdrav Tebi iz Staništa Večeri.

5. Posle svakog od ovih prizivnja treba da daš znak tišine, a posle toga treba da izvedeš obožavanje onako kako te je naučio tvoj Pretpostavljeni. A tada se posveti svetoj meditaciji.

6. Takođe je bolje, ukoliko u ovom obožavanju preuzmeš oblik Boga Koga obožavaš, kao da si ujedinjen sa Njim u obožavanju Onoga koji je iznad Njega.

7. Na taj način ćeš uvek biti svestan Velikog Dela koji si prihvatio da izvedeš, a tako ćeš biti ojačan da istraješ sve do postignuća Kamena Mudraca, Summum Bonum(a), istinske Mudrosti i Savršene Sreće.

LIBER III
vel
JUGORUM

O

0. Gledaj Jaram na vratu Vola! Nije li to zato da se izore Njiva? Jaram je težak, ali spaja one koji su odvojeni - Slava Nuit i Haditu i Njemu koji nam je dao Simbol Ružinog Krsta!
Slava Gospodara Reči Abrahadabra i slava Njemu koji nam je dao Simbole Ank i Krst u Krugu!

1. Tri su životinje sa kojima moraš orati Njivu; Jednorog, Konj i Vo. I njih ćeš podjarmiti u trostruki Jaram kojim upravlja Jedan Bič.

2. Sada te životinje divlje jure zemljom i ne pokoravaju se lako Čoveku.

3. Ovde ništa neće biti rečeno o Kerberu, velikoj Zveri Pakla koja je svaki taj i sve to, onako kako je nagovestio Atanasije - Jer ova materija nije od spoljašnjeg Tifareta, već od Tifareta unutrašnjeg.

I

0. Jednorog je govor. Čoveče, ovladaj svojim govorom! Kako ćeš inače učiti svog Sina i odgovoriti Magu na desnom ulazu Krune?

1. Ovo su vežbe. Svaka može trajati nedelju dana i duže. 2.

(a) Izbegavaj upotrebu neke uobičajene reči kao što je 'i' ili 'to' ili 'ili'; upotrebi prepričavanje,

(b) Izbegavaj upotrebu nekog slova alfabeta kao što je 't' ili 's' ili 'm'; upotrebi prepričavanje.

(c) Izbegavaj da koristiš zamenice i prideve za prvo lice; upotrebi prepričavanje.

Svojom vlastitom domišljatošću izmisli druge.

2. Svaki put kad izneveriš, izgovarajući ono što si se zarekao da ćeš izbegavati, oštro se poseci brijačem po zglobu ili podlaktici; kao što bi udario neposlušnog psa. Zar se Jednorog ne boji kandži i zuba Lava?

3. Tako će tvoja ruka služiti kao opomena i zabeleška. Zapisuj svoj dnevni napredak u ovim vežbama dok u svakom trenutku ne budeš savršeno svestan i najmanje reči koja klizne sa tvog jezika. Tako se obaveži i bićeš slobodan zauvek.

II

0. Konj je Akcija. Goveče ovladaj svojom Akcijom. Kako ćeš inače učiti Oca i odgovoriti Ludi na Levom Ulazu Krune?

1. Ovo su vežbe. Svaka može trajati nedelju dana i duže.

(a) Izbegavaj podizanje leve ruke iznad struka.

(b) Izbegavaj ukraštavanje nogu. Svojom domišljatošću izmisli druge.

2. Svaki put kad izneveriš učinivši ono što si se zarekao da ćeš izbegavati, oštro se poseci brijačem po zglobu ili podlaktici; kao što bi udario neposlušnog psa. Zar se Konj ne boji Kamilinih zuba?

3. Tako će tvoja ruka služiti i kao opomena i kao zabeleška. Zapisuj svoj dnevni napredak u ovim vežbama dok u svakom trenutku ne budeš svestan i najmanje akcije koja sklizne sa najmanjeg tvog prsta. Tako se obaveži i bićeš slobodan zauvek.

III

0. Vo je Misao. Goveče ovladaj svojom Mišlju! Kako ćeš inače ovladati Svetim Duhom i odgovoriti Visokoj Sveštenici u Središnjem Ulazu Krune?

1. Ovo su vežbe. Svaka može trajati nedelju dana i duže.

(a) Izbegavaj da misliš na određen predmet i sve stvari za njega vezane i neka taj predmet bude onaj koji obično zaokuplja pretežno tvoje misli, koji te redovno nadražuje preko tvojih čula ili kroz razgovor drugih.

(b) Nekim izumom, kao što je premeštanje prstena sa jednog prsta na drugi, stvori u sebi dve ličnosti, a da se misli jedne potpuno razlikuju od misli druge; a zajedničke neka budu životne potrebe.¹

Svojom domišljatošću izmisli druge.

2. Svaki put kad izneveriš dok misliš ono što si se zarekao da ćeš izbegavati, oštro se poseci brijačem po zglobu ili podlaktici; kao što bi udario neposlušnog psa. Zar se Vo ne boji Oračevog Biča?

3. Tako će tvoja ruka da služi kao opomena i zabeleška. Zapisuj svoj dnevni napredak u ovim vežbama sve dok u svako vreme ne budeš savršeno svestan i najslabije misli koja se pojavi u tvom mozgu.

Tako se obaveži i bićeš slobodan zauvek.

¹ Na primer, neka A bude strastven čovek, upućen u Kabalu, vegetarijanac i rezak 'reakcionarni' političar. Neka B bude malokrvni i asketski mislilac, zaokupljen poslovima i porodičnim brigama, mesojed i rezak napredni političar. Neka se misao prikladna 'A' ne pojavi kad je prsten na prstu 'B' i obratno.

LIBER A
vel
ARMORUM
SUB FIGURA CCCCXII

'Obeah i vanga, delo štapa i delo mača, to će on učiti i podučavati.' Liber Al II. 37.

Pentakl

Uzmi čist vosak, ili ploču zlata, posrebrenu ili Electrum Magicum. Prečnik neka bude osam inča, a debljina pola inča. Neka Neofit svojim razumom i domišljatošću izmisli simbol koji će predstavljati Svemir. Neka to njegov Zelator odobri. Neka Neofit isti ureže na ploču vlastitom rukom i oružjem. Kada to završi neka ga posveti veštinom koju poseduje i čuva umotanog u smaragdno zelenu svilu.

Bodež

Neka Zelator uzme komad čistog čelika, iskuje ga, izbrusi, naoštiri i izglača u skald u veštinom kovača. Neka potom uzme parče hrastovog drveta i izrezbari balčak. Njegova dužina treba da bude osam inča. Neka svojim razumom i domišljatošću izmisli Reč koja će predstavljati Svemir. Neka njegov Praktikus to odobri. Neka je Zelator ureže na svoj bodež svojom rukom i oruđem. Neka zatim pozlati drvo svog balčaka. Kada to bude gotovo neka ga posveti veštinom koju poseduje i čuva umotan u zlatno-žutoj svili.

Pehar

Neka Praktikus uzme komad Srebra i od toga oblikuje pehar. Visina treba da bude osam inča, a prečnik tri inča. Neka svojim razumom i domišljatošću izmisli Broj koji će predstavljati Svemir. Neka njegov Filozofus to odobri. Neka ga Praktikus ureže svojom rukom i oruđem na peharu. Neka ga kad bude gotovo, posveti veštinom koju poseduje i čuva umotanog u azurno-plavoj svili.

Baculum

Neka Filosof uzme bakarni štap dužine osam inča i promera pola inča. Neka oko vrha oblikuje trostruki plamen od zlata. Neka vlastitim razumom i domišljatošću izmisli Delo koje će predstavljati Svemir. Neka to njegov Dominus Liminis odobri. Neka ga Filosof izvede na takav način da Baculum u tome može da učestvuje. Neka ga kad to obavi posveti veštinom koju poseduje i neka ga čuva u vatreno-skerletnoj svili.

Lampa

Neka Dominus Liminis uzme čisto olovo, kalaj i živu sa platinom i, ako zatreba, staklo. Neka vlastitim razumom i domišljatošću izmisli Magičku Lampu koja treba da gori bez fitilja i ulja, hranjena Etirom. To treba da obavi tajno i sam, ne tražeći odobrenje svog Adeptus Minora. Neka je Dominus Liminis čuva, posle posvećivanja, u tajnoj odaji umetnosti. To je, dakle, ono što je zapisano: 'Opremljen potpunim oklopom i naoružan, on je poput boginje! I ponovo, 'Ja sam naoružan, ja sam naoružan.'

**LIBER ISRAFEL
SUB FIGURA LXIV**

(Ova knjiga se ranije zvala "Anubis" i odnosi se na XX Veliku arkanu "EON")

0. Hram je zamračen, i kada se Govornik popne na svoje mesto neka započne ritual Ulazećag, kao što sledi.

1. Procul, O procul este profani.

2. Bahlasti! Ompehda!

3. U ime Moćnog i Strašnog, obznanjujem da sam prognao Ljuštore u njihova boravišta.

4. Prizivam Tahutija, Gospoda Mudrosti i Izražavanja, Boga koji izlazi ispod vela.

5. O ti, božije Veličanstvo! Mudročću krunisani Tahuti! Vladaru Kapija Univerzuma! Tebe, Tebe prizivam.

O, Ti, s glavom Ibisa! Tebe, Tebe prizivam.

Ti, koji držiš štap Dvostruke Moći! Tebe, Tebe prizivam.

Ti, koji nosiš u svojoj levoj ruci Ružu i Krst Luči i Života! Tebe, Tebe prizivam.

Ti, čija je glava kao smaragd, a pokrivalo glava poput noćnog nebeskog plavetnila! Tebe, Tebe prizivam.

Ti, čija koža plamti narandžasto, kao u peći užarena! Tebe, Tebe prizivam.

6. Vidi! Ja sam Juče, Danas i Brat Sutrašnjice! Ja se rađam ponovo i ponovo.

Moja je Nevidljiva sila iz koje Bogovi nastaju!

Ona je kao život Stanovnicima Osmatračkih Kula Univerzuma.

Ja sam Kočijaš Istoka, Gospod Prošlosti i Budućnosti.

Ja vidim sopstvenim unutrašnjim svetlom:

Gospod Uskrsnuća; koji dolazi iz Sumraka, a rodio sam se u Kući Smrti.

7. O vi, Božanska dva Sokola na vrhuncima vašim! Koji nadgledate Univerzum!

Vi koji pratite Mrtvačka Nosila u Kuću Počinka! Koji vodite Raov brod prema nebeskim visinama!

Gospodari Riznice koja stoji u Središtu Zemlje!

8. Vidi, On je u meni, a Ja u Njemu! Moj je sjaj u kome Ptah plovi nebeskim svodom!

Putujem u visinama! Koračam Nuinim nebom!

Uzdižem blještav plamen sevanjem Moga Oka.

Uvek hrleći napred, u sjaju svakodnevno slavljenog Raa; dajući svoj život Stanovnicima Zemlje!

9. Ako kažem: "Dođite na planine", Nebeske Vode će poteći na moju Reč! Jer Ja sam otelovljeni Ra!

Kefra stvoren u Mesu! Ja sam Lik moga oca Tmu, Gospoda Grada Sunca!

10. Bog koji naređuje je u mojim ustima! Bog mudrosti je u srcu mom! Moj jezik je Svetilište Istine!

I Bog boravi na usnama mojim!

11. Moja Reč se izvršava svakodnevno!

A želja mog srca ostvaruje sebe kao ona Ptahova dok stvara!

Ja sam Večan, zato su sve stvari kao moje zamisli; zato se sve stvari pokoravaju mojoj Reči.

12. Zato Ti dolaziš preda me iz Svog boravišta u Tišini: Neizreciva Mudrosti!
Sve-Luč! Sve-Moć! Tot! Hermes! Merkur! Odin!
Kojim god Imenom Te zovem, za Večost još uvek bezimen si:
Dođi, kažem, i pomози i štiti me u ovoj Umetnosti.

13. Ti, Zvezdo Istoka, koja si vodila Magove! Ti si isti sve-prisutni na Nebu i u Paklu!
Ti si onaj koji treperiš između Svetla i Noći! Uzdižući se, silazeći!
Uvek promenljiv, ali uvek Isti! Sunce je Tvoj Otac! Majka ti je Mesec!
Vetar te nosio u svom naručju; a Zemlja je uvek hranila nepromenjivu Božanstvenost Mladosti Tvoje!

14. Dođi, kažem, dođi!
I učini sve duhove pokorne meni:
Tako da svaki Duh Nebeskog svoda I Etera, I Zemlje, I pod Zemljom,
Na suvom tlu, I u Vodi I uskovitlanog Vazduha I plamtećeg Ognja,
Da svaka čarolija i Bič Silnoga Boga meni pokorni mogu da budu.

15. Ja prizivam Sveštenicu Srebrne Zvezda, Asi Nadvijenu, ritualom Tišine.

16. Činim da se otvore kapije Blaženstva: Silazim iz Palate Zvezda:
Ja pozdravljam vas, grlim vas, O deco zemlje, koja okupljena u Dvorani Tmine zajedno ste.

17. (Pauza)

18. Govor u Tišini. Reči protiv Sina Noći.
Glas Tahutija u Univerzumu u Prisustvu Večnog.
Formule Znanja. Mudrost Daha. Koren Treperenja. Podrhtavanje Nevidljivog.
Kotrljajuće Razdvajanje Tame. Nastajanje Vidljivog od Materije. Prosecanje kože krokodilove.
Prolom Luči.

19. (Sledi predavanje ili govor.)

20. Postoji kraj govora: - neka Tišina tame bude prekinuta; neka se preobrazi u tišinu Svetla.

21. Govornik tiho odlazi, slušaoci se razilaze svojim kućama; da, oni se razilaze svojim kućama.